



Open Bible Stories

master

Table of Contents

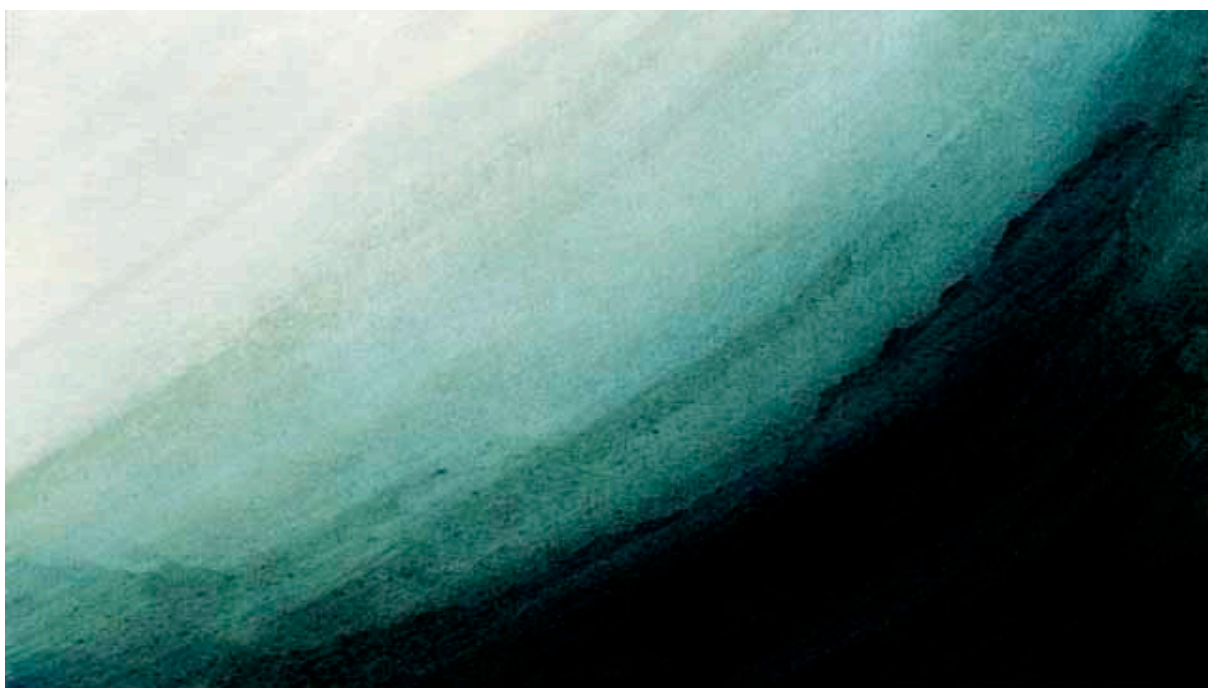
5	قصه گلی آزاد از کتاب مقدس
5	۱- پیدایند
14	۲- آمدن گناه به دنیا
21	۳- سیل
30	۴- قول قرار خدا هاد ابراهیم
36	۵- پیری وعد
42	۶- خدا اسحاق را آماد آکر
47	۷- خدا یعقوبش برکت آد
53	۸- خدا یوسف و خانوادش نجات آد
62	۹- خدا موسی ش واج آکر
71	۱۰- ده یلا
78	۱۱- عید پسخ
83	۱۲- خروج
91	۱۳- عهد خدا هاد اسرائیل
100	۱۴- سرگردونی در صحرا
109	۱۵- سرزمین موعود
117	۱۶- رهاندگان
127	۱۷- عهد خدا هاد داوود
135	۱۸- تقسیم پادشاهی اسرائیل
143	۱۹- پیامبرون
153	۲۰- تبعید و بازگشت
161	۲۱- خدا وعده آمدن مسیح را شادا
170	۲۲- ب دنیا آمدن یوحنا تعمید دهنده
175	۲۳- تولد عیسی
181	۲۴- یوحنا، عیسی را تعمید آد
187	۲۵- شیطان عیسا ش وسوسش آکر
192	۲۶- آغاز خدمت عیسی
198	۲۷- قصه سامری خیب
205	۲۸- جوون پیلدار
211	۲۹- داستان خدمتکار سنگدل
217	۳۰- عیسی مسیح د پنج هزار نفر قوت آد
223	۳۱- عیسی دیم او د را آش
228	۳۲- عیسی ایی مردی دیوبغات و ایی جن مریض نجات آد
237	۳۳- داستان رعیت
243	۳۴- عیسی مثلون چی بی تعلیم آد
249	۳۵- داستان بُبای دلسوز
257	۳۶- عوض بُبَدن صورت مسیح
262	۳۷- خدا ایلعارش جید آکر
269	۳۸- خیانت ب عیسی
278	۳۹- محاکمه عیسی
285	۴۰- عیسی مصلوب گردا
291	۴۱- خدا عیسی را از مردگل پا آکر
296	۴۲- واگردادن عیسی ب آسمون
303	۴۳- آغاز کلیسا
311	۴۴- شیفای مردی گدا توسط یوحنا و پترس

317	۴۵- استیفان و فیلیپس
325	۴۶- پولس مسیحی آگرد
331	۴۷- پولس و سیلاس روو فیلیپی
339	۴۸- عیسی مسیحای موعود
347	۴۹- پیمان تازه خدا
357	۵۰- عیسی وا آگرد

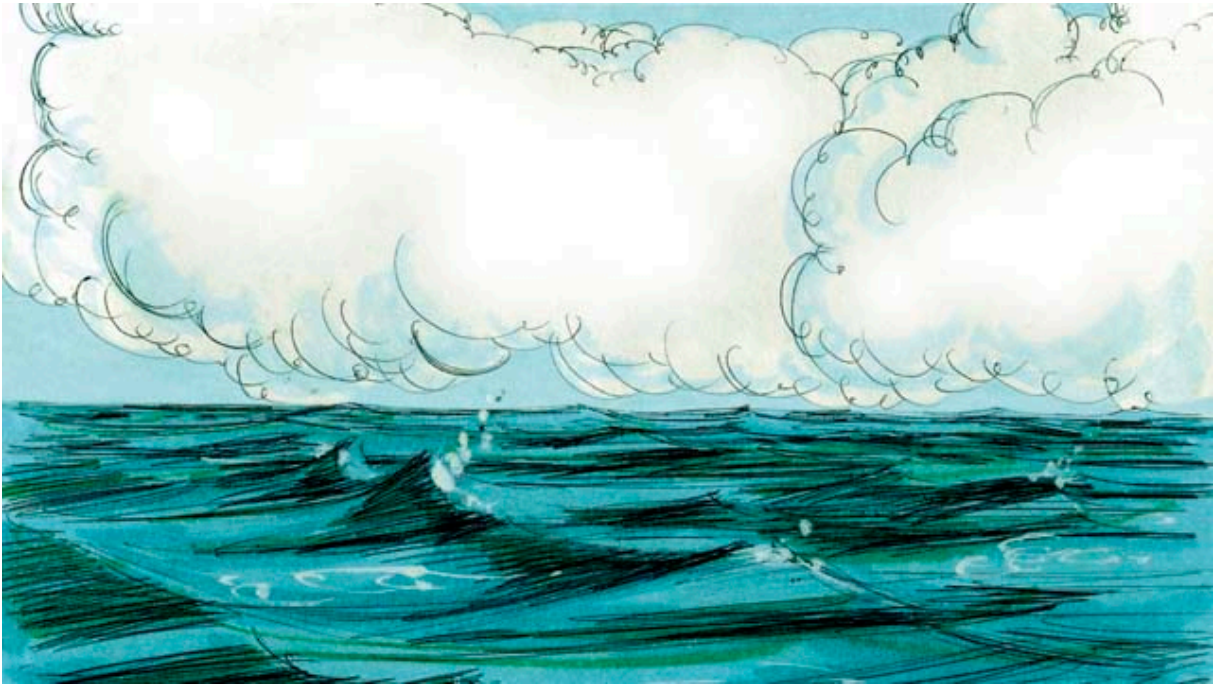
۱- پیداواڻڊن



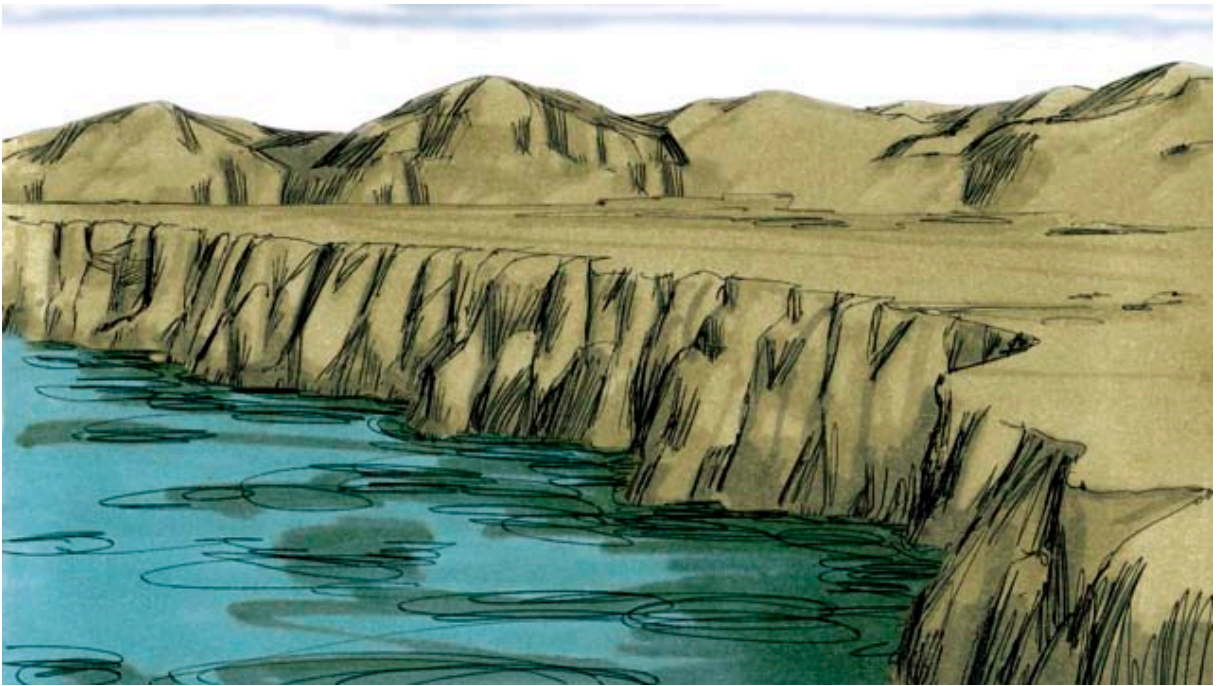
آوَلش دِ، خدا پاک چیش نِزینی خَلقش کَ: نْ پاکِ دنیا و چي گَل و جونوَرُونش شش رو دِ خَلقش کَ. بَدِ نْ کُ پاکِ چیش بياقَرِيد، چُن کُ خدا هَنی هِجَش شِکل نَدادِ بْ، پاکِ ياقا سياه و روخالی بْ. وَلی روحِ خدا ديم پاکِ سَطحِ اُو دِ بْ.



بَدِش جِيیِ خدا بَشْ وَا: «پاکِ ياقا ای گَا رووشَن گِرِد.» و رووشَن وَا بْ. خدا جِيیِ بَشِ دِيیِ روشنایي خِلی خِیَبِ اسْمِش «روو» نا. و خدا شِی وُ رووش بْ هُم يَدَاشْ وَا کَ وِ اسْمِش «شِی» نا. خدا رووشَنايیش رووچِ آوَل دِ بَشْ آقَرِيد.



خدا رووچ دُوُم خُلَقت بَش وَا: «فَلَكِي دِيم بالاترين سَطَح اُو دِ اِيگِي بِ وجود اوور» وَ يَزِينِي گِرْدَا
کُ اِسْم فَلِكش آسِمون نا.



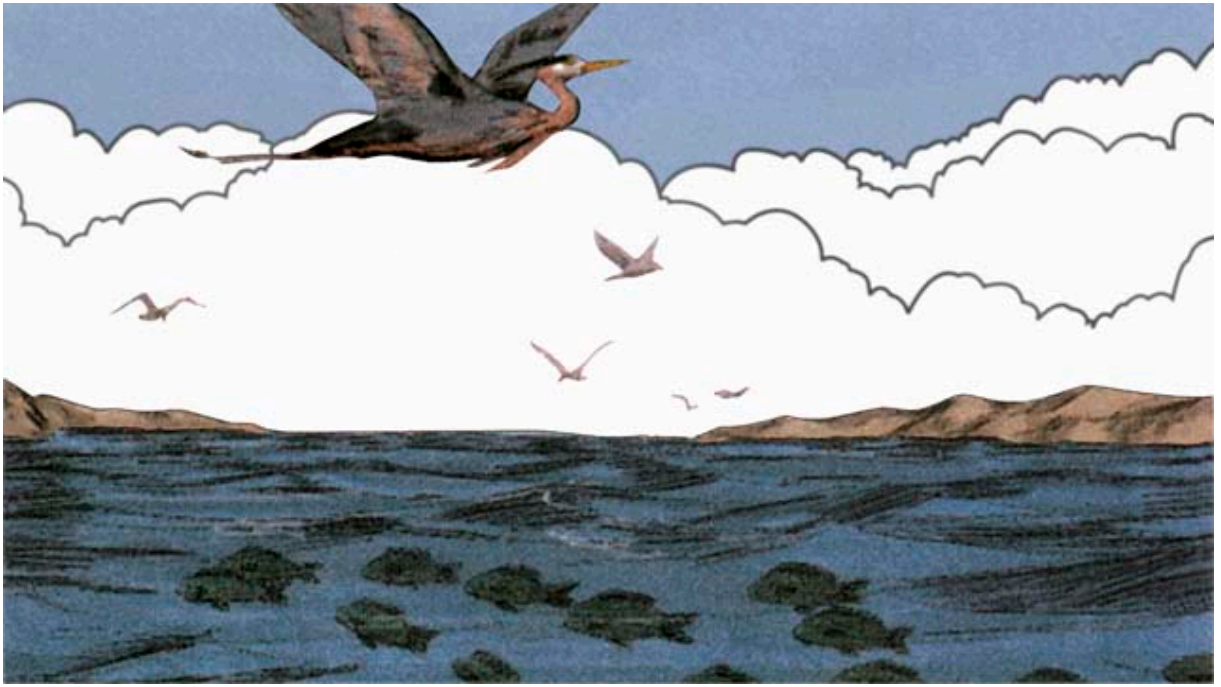
رووچ سِوُم خدا بَشوا: «پاک اَووون جیر آسِمون ای گِی ایی گُل دِ جَم بِ تا خُشکی خُش نَشوون
آدِ.» نِ اِسْم خُشگِگِش «زَمین» وَ اَووونش «دَریا» نا. خدا بَش دِی نِ چِی گِلی کُ بَش آفرید
خِیلی خِیب.



بَدِش خدا بَشُوا: «پاکِ عَلفوونُ دَرختوونِ ای گِی دِییم زَمینِ دِ بَرِ اَوورَه» وِ نَرِ جِی گِردا. خدا بَش دِی نِ چِی گِلی کُ بَش اَفرِیدَ خِیلی خِیبَ.



چهارمین رُوجِ خَلَقَتِ خدا بَشِ وَا: «رُو اَسموونِ دِ رووشتنایِ پِیدا شِ.» نِزِینِ بُبُ کُ خدا دِی اَسمونِ دِ مَهِ وِ سَتارَ وِ خورشیدِش دُرُس کَ تا دِییم زَمینِ رووشتنِ واکِرِنَد. نِزِینِ بُبُ کُ رُو وُ شِ وُ قَصلُ وِ سالونِ بِ هُم یَدَا واکِرِنَد. خدا بَش دِی نِ چِی گِلی کُ بَش اَفرِیدَ خِیبَ.



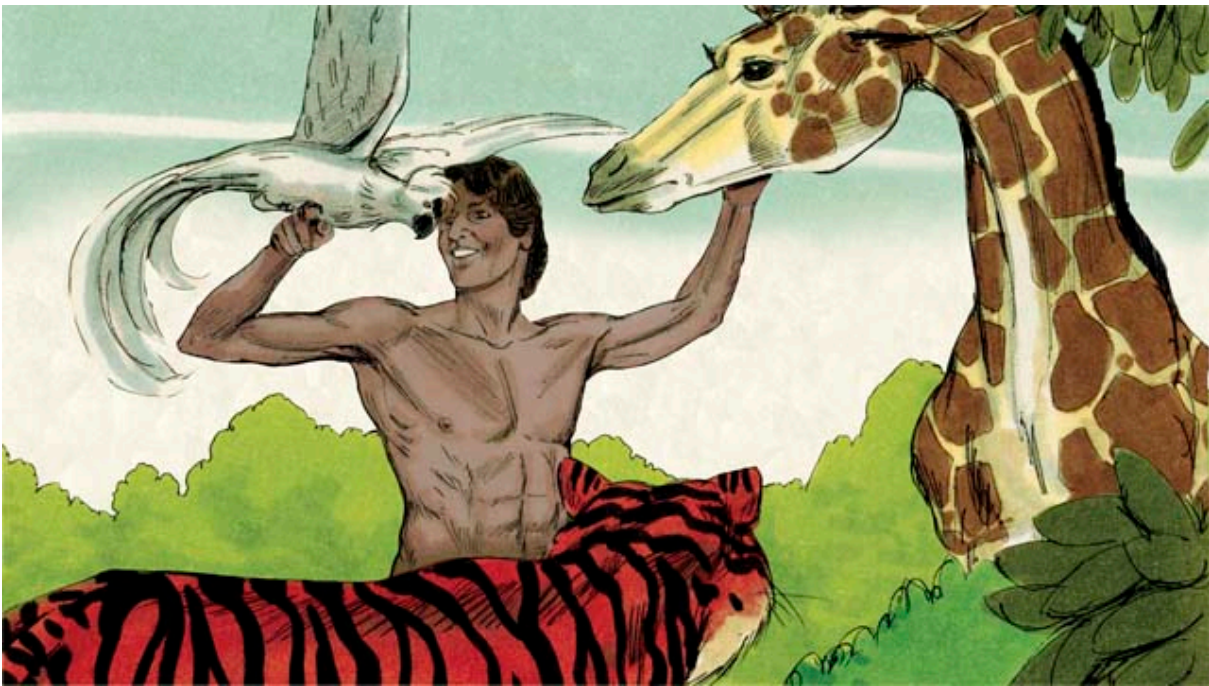
رووچ پنجم خدا بَش وَا: «دریا ای گیی ب اُووزیگل پُر گرد و پَرندِگل جیی روو آسیموون د پَرواز کِرند.» نِزینی گردا کُ پاک اُوزیون و پَرندِگیش بَشآفرید. خدا بَش دیی ن چیی گلیی کُ بَش آفرید، خیبب و بَرکت شیدا.



رووچ شیشم خلقت، خدا بَش وَا: «زمین ای گا ب پاک جوونوروون د پُر آب» و نِزینی گردا کُ خُدا بَشوا. نُ حیوونون حَشَر وُ خَرند وُ وَحشیگل بُند. خدا بَش دیی ن چیی گلیی کُ بَش آفرید خیلی خیبب و خوشال آب.



بَدِش خدا بَش وا: «آدم را جور خُومُون بُساجِم تا دييم پاك زمين و جوونُورُون حُكم كِر.»



نُ وَقتی خدا اِييلَم خاك شارگِيَت و نُش جور آدَمِزاد دُرُسَتِش كَ و نُش جِيَدَ وا كَ. خدا اِسْمِشِش ناد آدم و دَشَت گُردی بيشرا دُرُسَتِش كَ تا نبين دَ زندِگی كِر و حواسِش دَ نَما بَ.



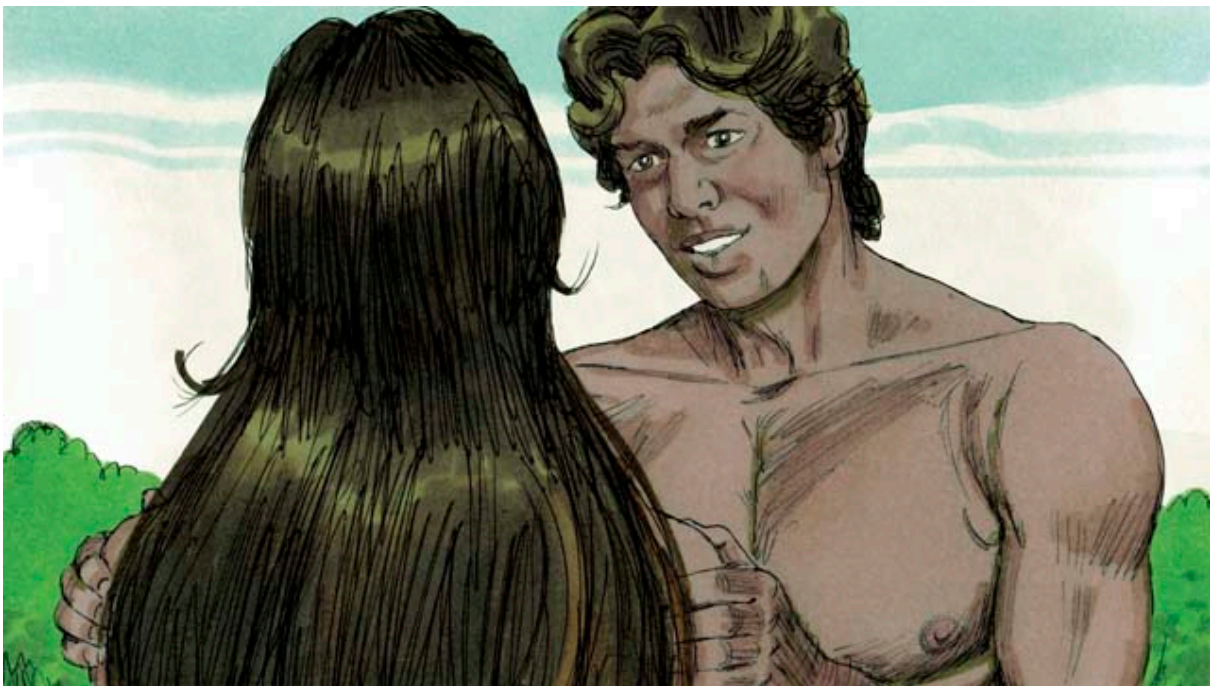
خدا دُ درخت ویز و سَط دشت کارش نا، ایش درخت زندگی و ایبیش درخت خیب بد. خدا به آدمیش
بوات کُ آتونه میوه پاک درختوون باغ بخور غیر از میوه درخت خیب و بد. اگ ن میوه ن درختش
بَخ، بَمرد.



بَدش خدا بَشوا: «خیب تَه کُ انسان یدا بُموون.» چون کُ جیوونون تَتویند انسان را هَمَدَم خیبی
پند.



نِزینی بُبُ کُ خدا آدِمش بِ خُو سِنگینی فُروش ب. بَدِش ایی دَنیگَل نُ شارگَت وَ نُ دَنِدِ دِ ایی جَن شافَرِید نُمَاش یَب پَلی آدَم.



وَقتی کُ آدَم نُمَاش یدی بَشوات: «ن موجود جور م. چون مِرَد دِ شارشوون گِیَت ت، اِسِمِش جَن اَنَم.» نِزینی آبِ کُ مِرَد از نِن بَباشن یدَا وَ آبِ ایش وَر جَن خوش بَدِ ن آي، دُ قُنچِشون، ایی یَقَر آگِرِند.



خدا جَن مَرَدَش جووَر خوش آفَرِيَد. نُونِ نِييَاش بَرگَتِش دَاو بَشَوَات: «حَايَل گَرديت، وَج باريَت و زمينِش پُر کَرِيَت.» خدا بَش دِي ن چِي گِلِي کُ بَش آفَرِيَد خِيَلِي خِيِيَب و خوشال أَب. پاکی نيا رووچ شِشَم دِ ب وُجوود آم.



هاڊ آمَدَن رووچ هفتم خدا کار خِلَقَتِش تُمووم ک، رووچ هَفْتُمِش بَرگَت شيدا و نُونِ رووچِش مُقَدَّس بُخووند چَرَا کُ رووچِي بُ کُ خدا بَد ن کُ کار خِلَقَتِش تُمووم ک، آرووم شاگِيَت. نِزِينِي خدا پاکی جهان و مخلووقونِش خِلَقِش ک.

داستانِي بَرگِيَت از کُتابِ مقدس: کُتابِ پيدايِش فصل ۱ و ۲

۲- آمِدَن گناه به دنیا



آدم جَنیش روو دَشتِ قِشنگی کُ خدا بیشنرا بَشَساطه ب، هادِ خوشی زندگی شوآک. هادِ ن کُ ریت بُدِنِد، خِجالتِشَن تَکِشا، چون کُ هَنی گَناه روو دنیا تَمِد ب. تُمین وِییشترِ وِختون هادِ هُم رآدِ آشِدِنَد و هادِ خدا دَمِشو آدَا.



وَلی مار حُقّ بازی رووی دَشتِید ب. ن مار آز جَن بَشِپُرسا: «راشت کُ خدا شَمَش از خَرَدَن میوه گل پاکِ دِرختون دَشتِ د مِیش گرد؟»



جَن جَوایش بُدا: «هَمْ آشِ گَرِدمِ میوه پاکِ درختوونِ بخورمِ به غیرِ دِرختِ خیبِ بَد. خدا بِ هَمْشِ بُوات: «اگر شَمْ میوه نِ دِرختِ بُخوری یا دَسْتِ شی نیی، بَمیری.»



مار بِ جَنشِ بُوا: «نِ دُرُسِ تَه! شَمْ تَمیری. خدا زوونِ وَقتی کُ شَمْ میوه نِ دِرختِ بُخوری، جورِ خدا خیبِ بَد از هَمْ تَشخیصِ بَدی.»



جَن بَش دِي کُ مِيوَه نُو دَرخت خيلي قَشينگَ و به يَظَرش خوشمَر آت. نا کُ شَگا پاڪي چي بُزوونَه،
مِيوَه دَرختش بَشچُ بَشخ. بَدش نُو مِيوَه دِ شِييش جِي دَا و شِيَش جِي بَشخ.



يَقَرَت، چيمونيشوون داغ نيا و بَشون قَهَمَا کُ ريت بُدِنَد. آدِم و جَنش تِلَاشيشون يَکَ تا هَادِ بَرگِ
دَرختوون، رِييتي خوشن بُپووشووينَد.



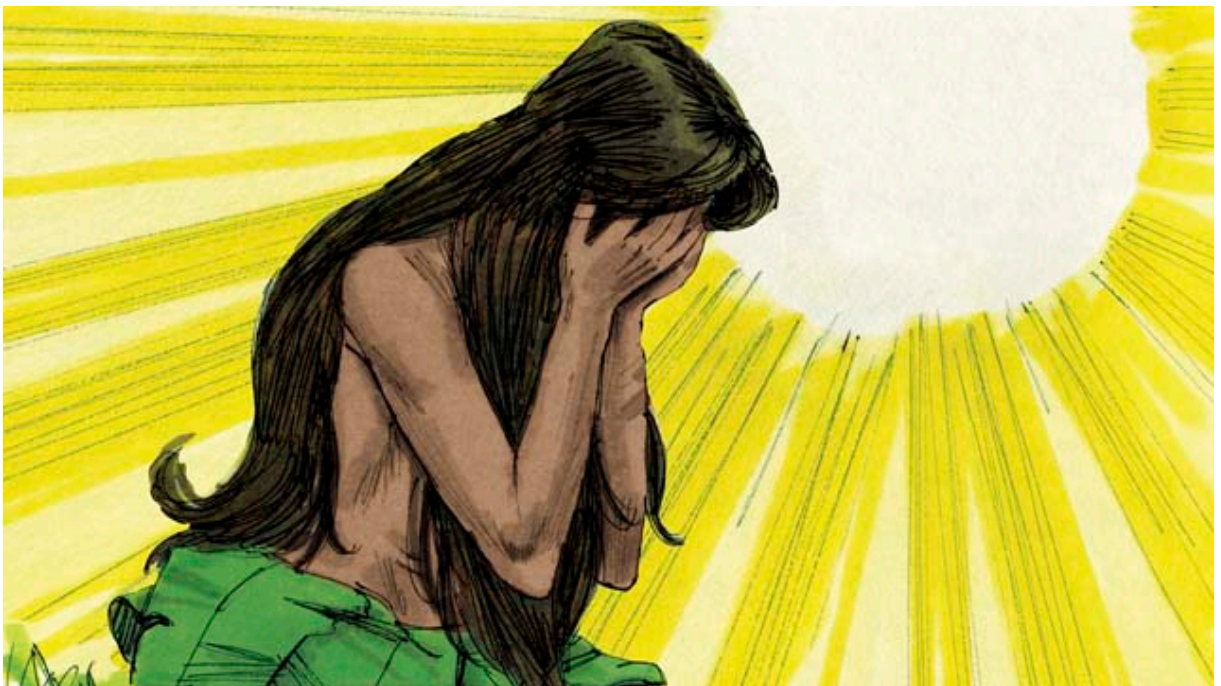
بَدِش آدم و حَیث صیدای خُداشَن بَشَتش نُفَت کُ روو باغ دِ رَا دِ آش. نُمین خوشون از خُدا قایمَشون کَ. خدا بَشوا: «آدم کادِه؟» آدم جَوایش بُدا: «صُدا تو روو باغ دِ بَمَشَنفَت و چون ریت بُدُم پَتِرسا دُم، خومِم قائم یَک.»



بَدِش خدا بَشپُرسا: «کِ بِ تَش بُوا رِییت، نُ میوه دِرخت کُ بیدُن مَوا نُخَریت و مَیم کَرَد بُ بَدَنخ؟» آدم جَوایش بُدا: «ن جَن کُ دِ مَد بَخشا، نُ میوه آش دِ مَدا.» نُ وَقتی خُدا از جَن بَشپُرسا: «ن چ کاری بُ کُ بَد کَ؟» جَن بَشوات: «ماز مَش گوول بُدا.»



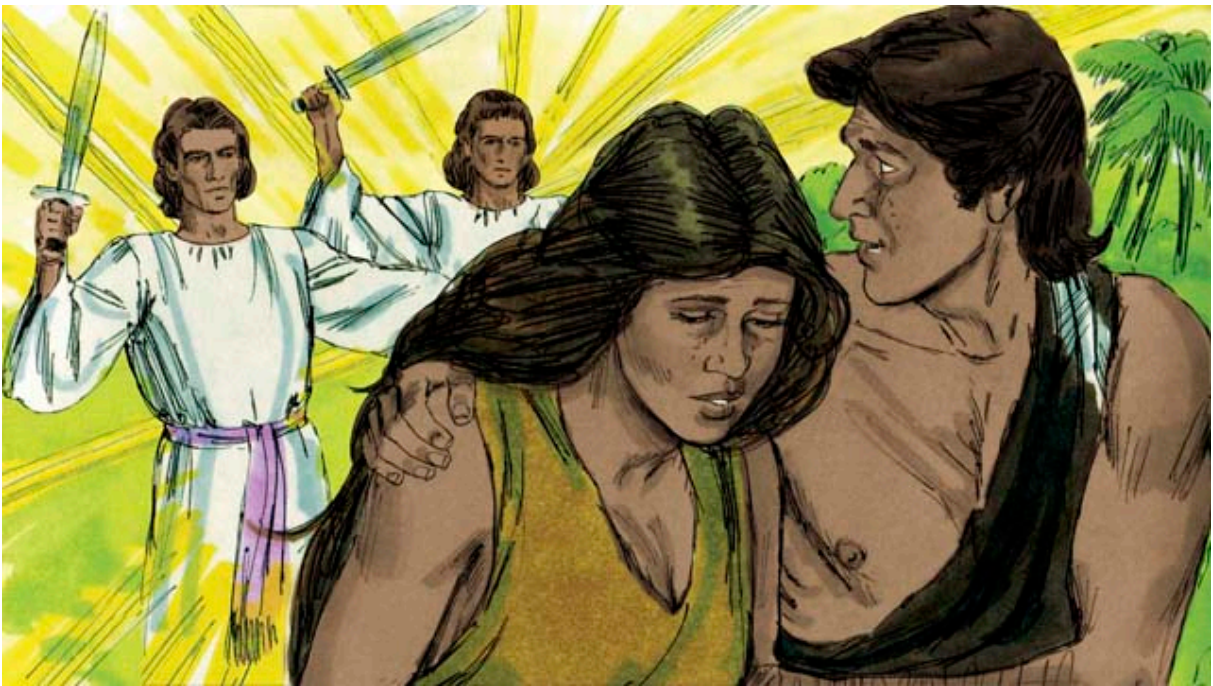
خدا ډ مارش بُوات: «تو تَعَلَّتِيه.» ديم آشگمت ډ خود بکیش و خاک بخوره. تو وُ جَن ب هُم وِدُن کیمی آم. میون نَسلي تو وُ نَسلي جَن دُشمنی بکړم. اَدِمی از نَسلي جَن، سَر ت ه آپش وُ ت پاشنه پا نَما بَتَقاي.»



بَدش خدا ب جَنش بُوات: « دَرِد زایمون تو خیلی زیاد بکړم. شوق تو به شیت کیم ب و ن ب ت زور کیم ب.»



خُدا به مِرْدَش بُوات: «چون به حَرَفِ جَنَدِ گوَش بُدا وُ مَدِ نَاقَرْمُونِيت کَ، زَمین جیر لَعَنَت قُرار بَگیره و تو هادِ رَحْمَتِ خِیلی، عِذا جوور بَکِر. آخِرَش بَمیر وُ یَدَن تو به خاک دِ واکیم گِرِدا.» آدَم اِسْمِ جَنیش خَواش نا کُ یَتی زَندِگی بَخَش؛ چون کُ تُما ای گا نِنه ی پاکی آدِموون گِردِه. خُدا تُمِینِش هادِ پوسِیئُ حیوونون بُپوشِنا.



بَدِش خُدا بَشِوا: «ه کُ آدَم جوَر هَم گِرِدا دِ و خِیب وُ وَدِش بِ هَم آتِشِناسِه. نِیگا بَهَرزِه کُ مِیوَه دِرختِ حِیاط جِیی بُخوره و تا آبد جِیی دِ یَنَد.» یَلَجَر خُدا تُمِینِش باغ مَغِیل دِ بَرَش کَ. نُ کُناَر دَم بَر وُرو دِ باغ دِ، فِرَشْتِگَل قَوی زَمِینِش نا تا نَهَرزَنَد کُ مِیوَه دِرختِ حِیاطِش بُخورَنَد.

داستانی بَرگِیتَ از کُتابِ مَقَدَس: کُتابِ پیدایش فصل ۳

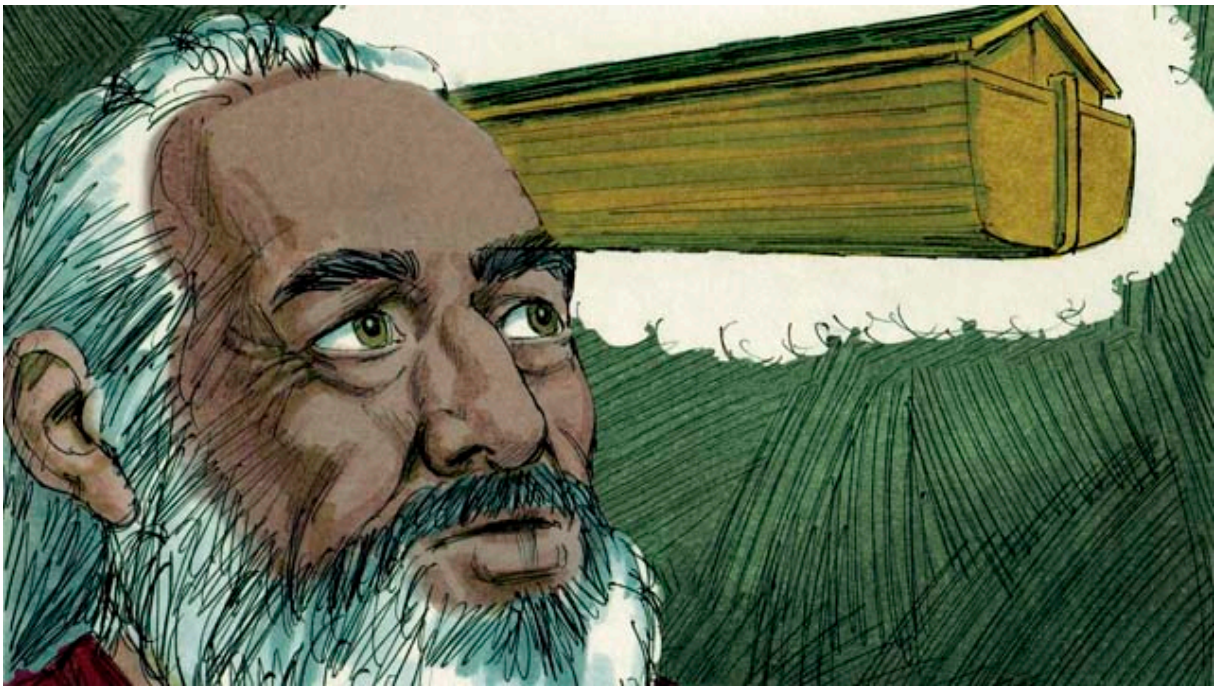
۳- سیل



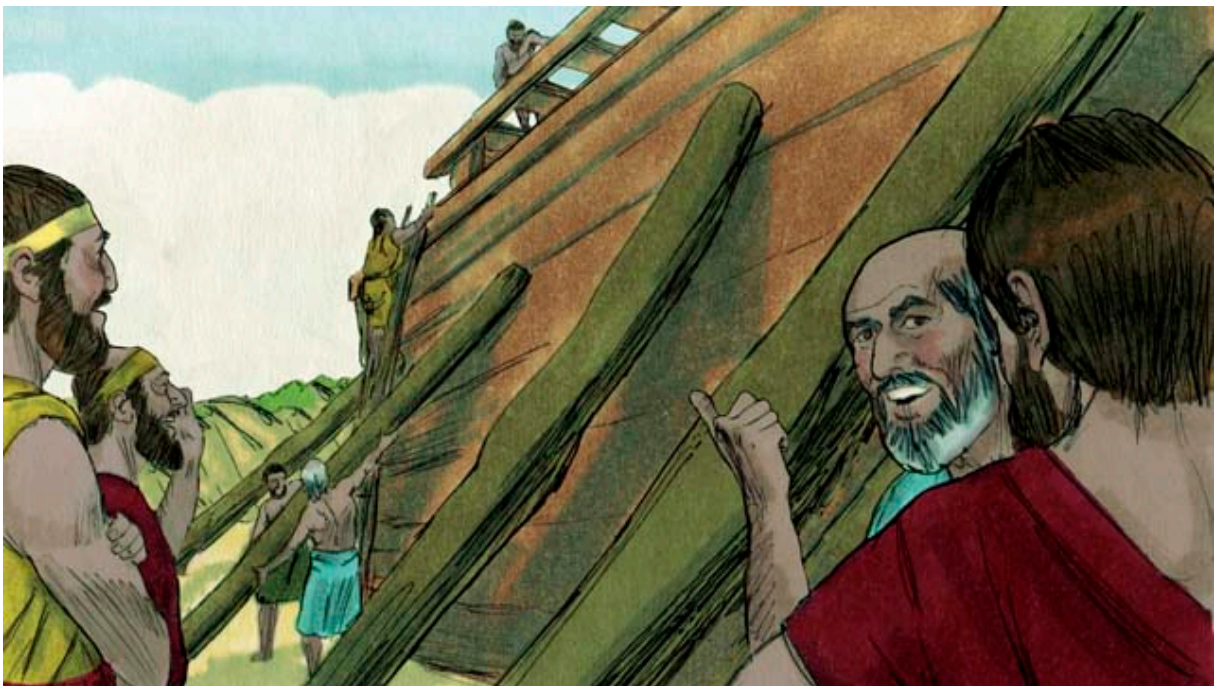
بَدِ گَلِي سال، آدِ مون ديم زمين خيلي زياد بُښد. تُمين تَنديځر عصبانيو و شر بُښد کُ خُدا قصديش
کَ پاكي دُنيا هادِ ابي سيله گُرد خُراب پکړ .



وَلِي خدا دَسَتِ نوح دِ خوشال ب. ن ابي مِردي عاقلې ب ک ميون شَرروون دِ زندگي شَك. خُدا
نوحش ب ن سيل گُردی ک شگا باره با خَبرش ک. ن ب نوحش بُوات که ابي کِشتي گُرد بُساجه.



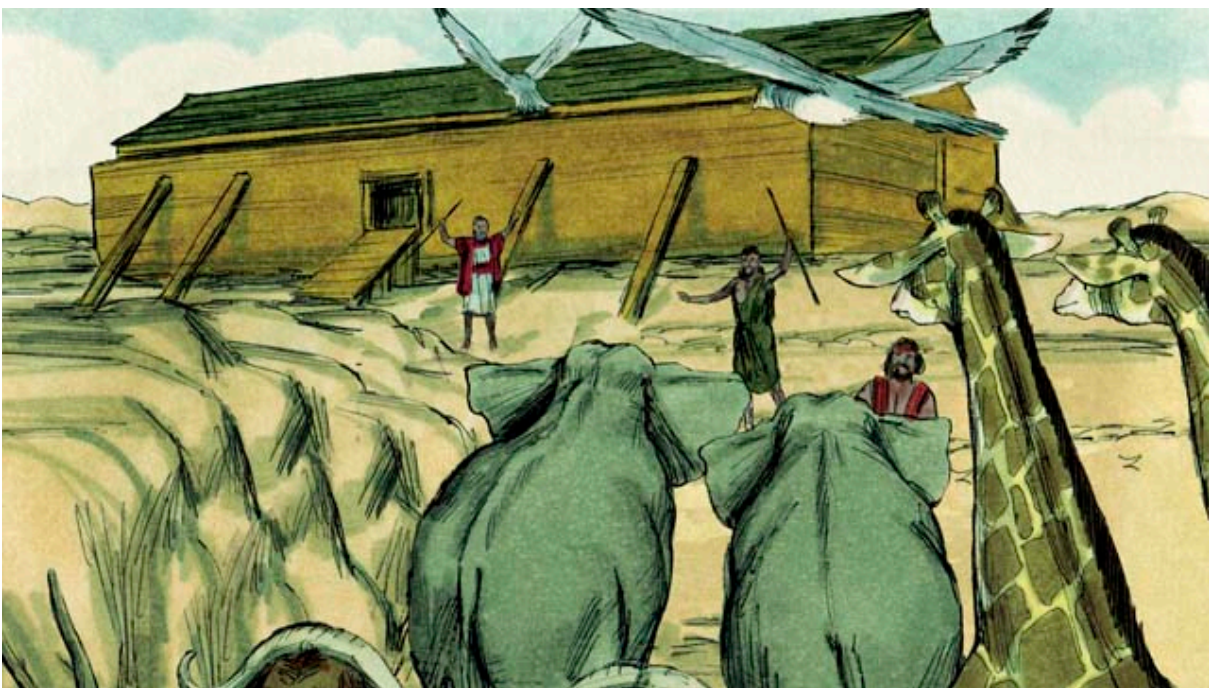
خُدا به نوحش بُوات کُ کِشتی کُ آساچ دُرازیش ۱۴۰ متر ب و پهنیش ۲۳ متر و قَدیش جی ۵/۱۳ ب. نوح آگا ن کِشتی سه طَیق را هادِ چوو سَرو بُساج. کِشتی ایگا سَقف و اُطاقون زیاد و پَنجَر دار ب. کِشتی به ن دِلیل آساجیا کُ نوح، خوونوادش و حیوونون خُشکیش از سیل محافظت کِر.



نوح فرمون خُداش ب. ن هادِ سه قُنچ پیرگَیش کِشتی نَزینی کُ خدا بَش واته ب بَشَن سات. چون ن کِشتی خیلی گُرد ب، خیلی سال یو دَشت تا کِشتی آمادِ یب. نوح پاکِ آدمونیش بُوا کُ حواسدن جَم کِر کُ سیل کیمی آم و تُمین ای گا به طَرفِ خُدا واگِردنَد. ولی تُمین خَرف نوحشون باورِشون نَک.



خدا دستور شادا کُ نوح و جَر و چَش چی خَرَدَنی زیاد خوشون را هاید حیوونون آرگیرند. وَختی پاکش آماد بُب، خُدا ب نوحش بُوات کُ وَختیش پَرَساد تا ن هشت قَنجه یَنی ن و سه قَنج پیرگلشو جیش هاید سه قَنج عاروسونیش یَشیند رو گشتی.



خُدا از هر کدوم جونور و پَرندِگل، ای جُف تَر ماد نوح را بَشکینا تا یَشیند رو گشتی و تا وَقت سیل، جونشون در آمان ب. ن وَقتی خُدا هفت جُفت تَر ماد از پاک حیوونون ک ب دَرِد قُربونی آخَرِند، بَشکینا. وَقتی پاکج بُشیند رو گشتی، خدا بَر گشتی شابتست.



بَدِش باروون چهل روو پی سَر هُم ڊ بَم وَ اُو تَنڊِڦَر زمين ڊ بُّڦلا کُ پاڪ چي، حَتّي کوهونه بلند جي بَشپوشنا.



پاڪ حيوونون کُ ديم هُشڪي ڊ زندِگي شُ آڪَ، به جز اَدَمون و حيوونون داخلِ کشتي، نيست بُّڊِنَد. کشتي ديم اُوو ڊ راگتُ پاڪ چيگلي کُ رو گشتي ڊ بُّ مَرَدَن ڊ نِجائِشون پيدا ڪَ.



بعد از ن کٔ بارون واشتا، گشتی پنج ما دیم اوو د بٔ نٔ ؤقتی عمق اوو تٔ آشو بٔدش ی رو گشتی دیم کوو د واستا. ولی پاکِ زمین هنی جیر اوو د بٔ. بٔد س ماه نوکِ کوهون پیدا شٔ.



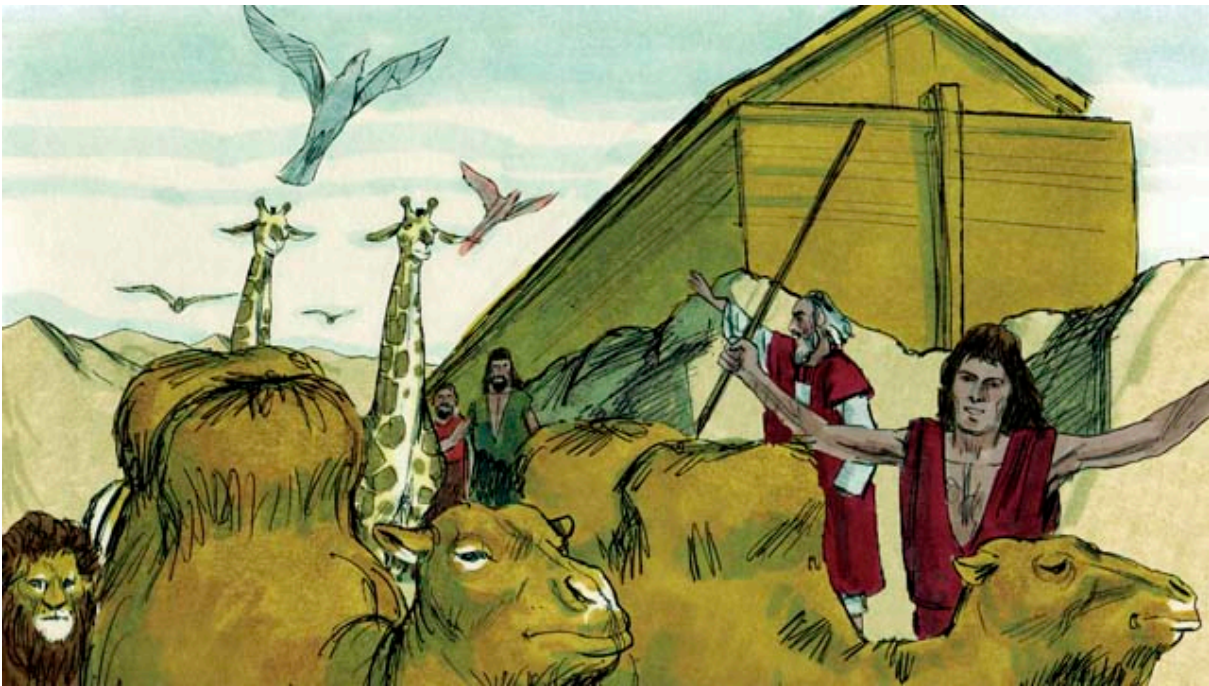
بٔد آز ن کٔ چهل رو یؤدشت، نوح ایی غُلاش بٔرکٔ تا ایی زمین هُشک یویزه. غُلا یٔپٔرا ولی حُشکیش نیوشت.



بَدِ نُو نوح گفترش پکينا. وَلی گفتر جی هُشکیش یویشْت. ن خاطر را ریبِ نوح واگردا. ایبی هفت،
دوبار گفترش بشکينا وَلی گفتر هادِ ایی وَلگِ زیتون به کِشتی واگردا! اُوو فروو شِدِ بْ و عَلف
برامِدِ بْ.



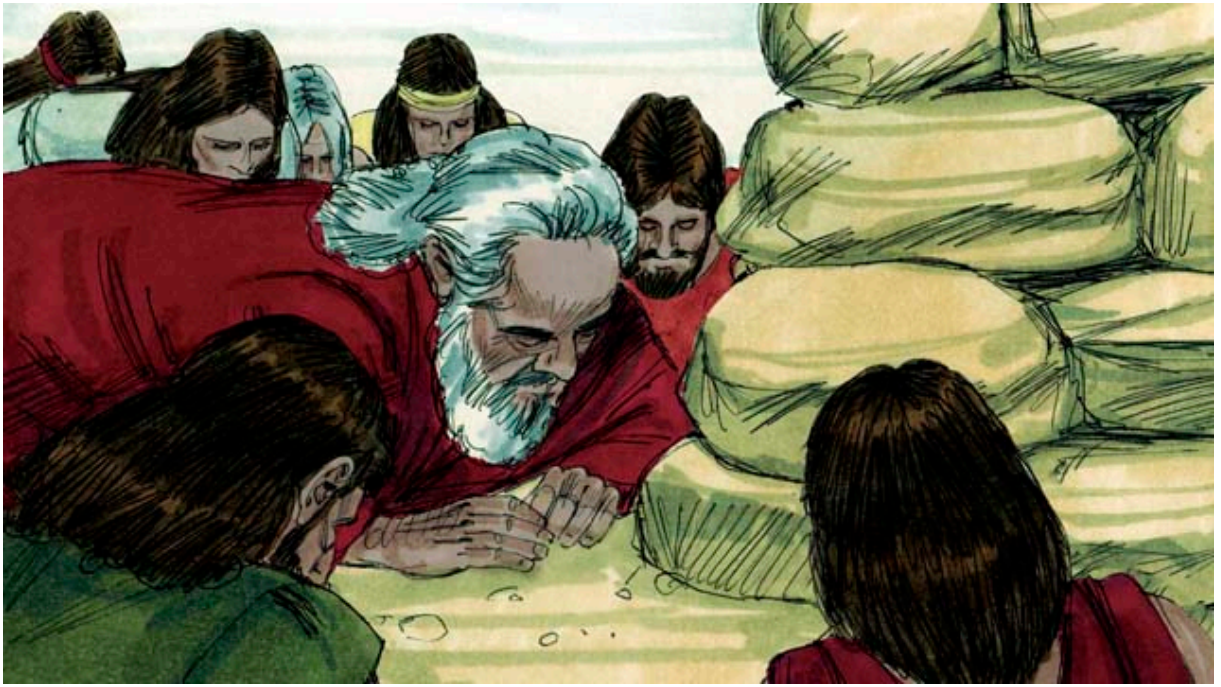
نوح ایی هفت بی واشتا و گفتر ایی عَرْتِ بی بشکينا. ن گفتر وانگردا. اُوو فروو شِدِ بْ گفتر ایی
یاغاییش دیم هُشکی دِ بشویش دِ بْ .



دو ماه بعد خدا ډ نوحش بڼات: «هادِ خُډ جن و وچدو حيوونون رو گشتي ډ تروو ريت. حامل گړدي و وچ باري ديم زمين پر هاكړي.» نريني بُب ك نوح هاد جن وچش گشتي ډ تر اميدند.



نوح بد ن ك روو گشتي ډ تر ام ايي گشتارگاه بشسات و حيوونوني ك بشار ډ ب تا قربوني كړ قربونيش ك. خدا ن كار نوح ډ خوشيش ام و برگتیش ډ خانوادش دا.



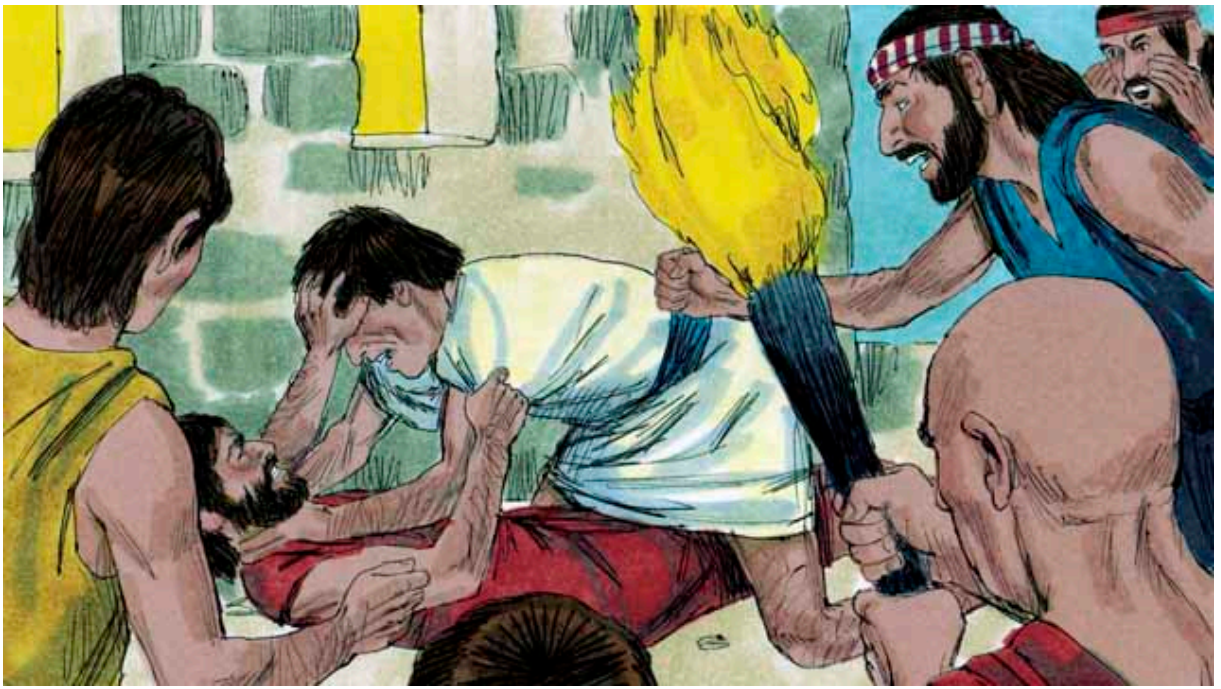
بَدِش خدا نِزینی قُول شادا: «آی زمین پِخاطر وِدي آدَمون، هادِ سیل، یفرین یا ویروون نِکومون ک؛ هادِ نِ کُ قلبِ آدَمون از وِچگی گُناهکار.»



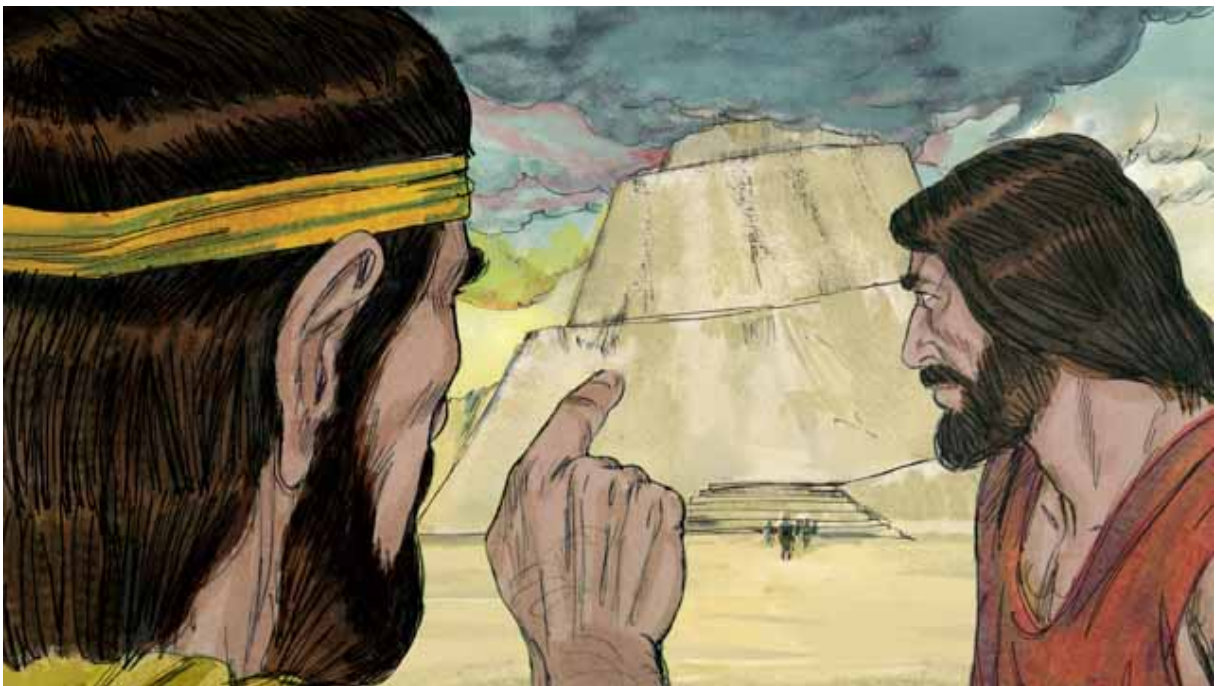
بَدِش خدا بِ نِشونیه قُول خوش، اولین رنگین کمونیش دیم آسمون دِ نِمودارش ک. هَر وَختی کُ رنگین کِمون دیم آسمون دِ مَلیم آشو خُدا و طایقَش قُول نِ وِیرشون آئِم.

داستانی بَرگیت از کُتاب مقدس: کُتاب پیدایش فصل ۶ تا ۸

٤- قول قُرارِ خدا هادِ ابراهيم



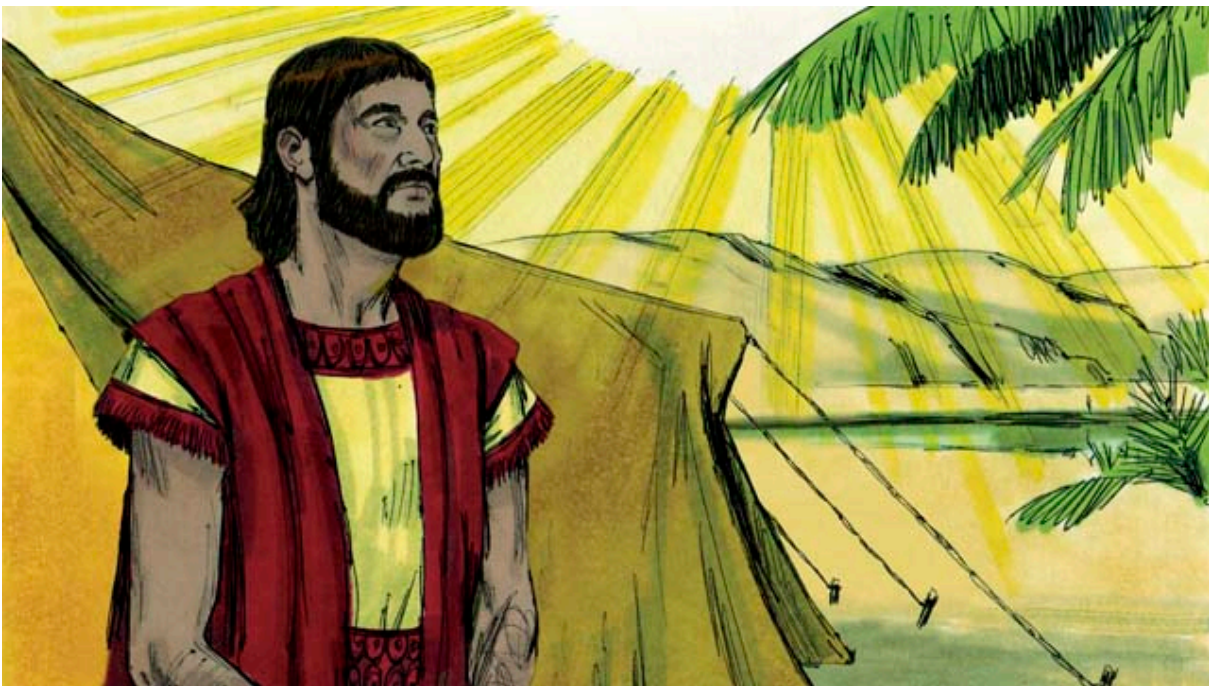
خیلی سال کُ از طوفان نوح یوَدشت، تعدادِ آدمون دیم زمین خیلی گِردا. ئمین دوبار بَ خدا وُ خوشن گناه شُ آک و چون پاکجشون هُمزبون بُدند، یاغا ن کُ از خدا قَرمون پیرند و پَخش آیند وُ زمینش پُر کَرنَد، پاکج ایی گُل دِ جَم بُدند وُ ایی شهری خُشن را بَشَنسات.



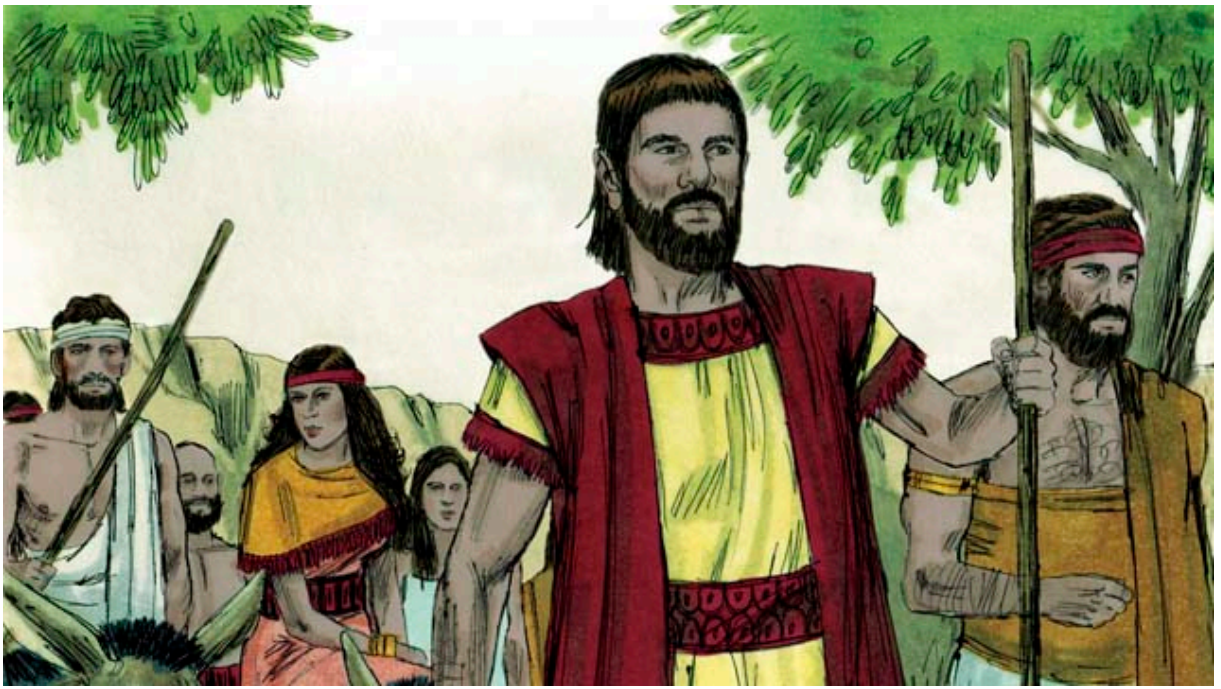
ئمین آدمونه خیلی بُخلی و تَکبُری بُدند و تَش اگا نَزینی کُ خدا آواج زندگی کَرنَد و ختی ایی بُرجی بَشَنسات کُ سَر بَ قَلک شَکشا. خدا بَش دی اِگ ئمین بَ ن کار وِشون اِدامَ یَدند، بَدش گُلی کار زشت جی بَکَرنَد.



نِزینی بُبُ کُ خدا زُبون نُمینش ب زُبونون جورواجوری بَرشارد و نُمینش پاک گُل ب گُلی دنیاش دِ
پِراگنا. شَهری کُ آدِموون بُنیادش زمین شُن نادِ ب، اسِمیش بابل شُن نا، که مَنیش آشفَت ه.



خدا بَدِ چَند صد سال هادِ مِرَدِ ایی ب اسمِ اَبَرام دَمیش بُدا. خدا ب نُماش بُوات: «سرزمین و کیه
اجدادی دُن بَرش و سرزمینی یَش کُ مَ تو نین دِ هَدایت کُمون کَ. مَ تُم روزی و بَرگَت کوموندا و
تو دِ ایی قَوم گُردی بَساجُم. مَ نوم تو گُرد بَکُرم. نُمین کُ بَرگَت شُن ت دا، مَجی بَرگَت شُن آدَم. و
نُمین کُ تَشُن لَعنت کَ، مَجی لَعنت شُن آکُرم. پاکِ خونوادِ گِل دیم زمین خاطر تو بَرگَت بَینند.»



آبرام جی به خدا قَرمونیش ب. نْ جَیش سارای، گَیزونشون و پاک دارابیش شارگت و ریب سَرَمینه گنعان کُ خدا دِ نْش نْشون دادِ بْ، بْشو.



وَقتی کُ آبرام بَمَ روو گنعان، خدا بَشوات: «دور و ور خود اِسئوا یک. پاک ن سَرَمینون کُ آی ن، دِ تْ و وچگَید کومون بَخشا.» نْ وَقتی آبرام نْ سَرَمین د سکناش ک.



نین د ایی مرد ب ب اسم ملکصدیق ک روحانی خدا ب. ابرام ئش آخر ایی جنگونیش بتش دی. ملکصدیق، ابرام روزیش شادا و بتشوا: «خدای بزرگ ک صاحب پاک آسمون و زمین، ابرام برگت شید» ن وقتی ابرام یک دهم غنائیم جنگیش د ملکصدیقش بخشا.



سالها یودشت، ولی ابرام و سارای هنی وچ دار نبی بیدند. خدا هاد ابرام دیمش بیدا و پقرط بی وعد نمیشون دا ک ایی پیر شو ی آبخش و از تسلیش خیلی وچ وجود کیمی آم ک عین ستارگل آسمون زیاد کیمی آیند. خدا ابرامش آدم عادل حسایش ک چون ک قول خداهش، باورش یکرد ب.



نُ وَقتی خدا هادِ ابرام قُولی دَرِش بَست. قول و قُرار یَتی ایی چَت کُ، دو طَرَف مَتَّعْهَد آیند کُ ایی گَا ایی کاری هُم را یَکِرَند. ولی ابرام را، خدا ایی وَقتی هادِ نُ قول و قُرارِش زَمین نا کُ ابرام خوو عمیقی دِ بُ. ولی نِزینی جی ابرام صُدا خدَاش آشَتَشُفَت. خدا بَشَوَات: «مَ از خود دِ ایی پیر دِ تو کوموم بَخشا و سَرزَمین کَنعائیش دِ قُوم تو کیمیم دا.» ولی ابرام هَنی پیرش ید.

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش فصل ۶-۸

۵- پیری وعدّ



بَدِ ده سال کُ بِ سرزمینِ گنغان مهاجرتشون کِ ابرام و سارای هَنی وچه ایشون یَد. بَدِش سارای جَن ابرام دِ نُس بُوات: «هَ کُ خدا تَهَرزه تا وچِ دار بُم و هَ جی کُ م، وچِ دار بُدَن را خیلی پیژم، هادِ کُلفتم هاجر ازدواج کِ تا نُمَا مَرا ایی وچِ باره.»



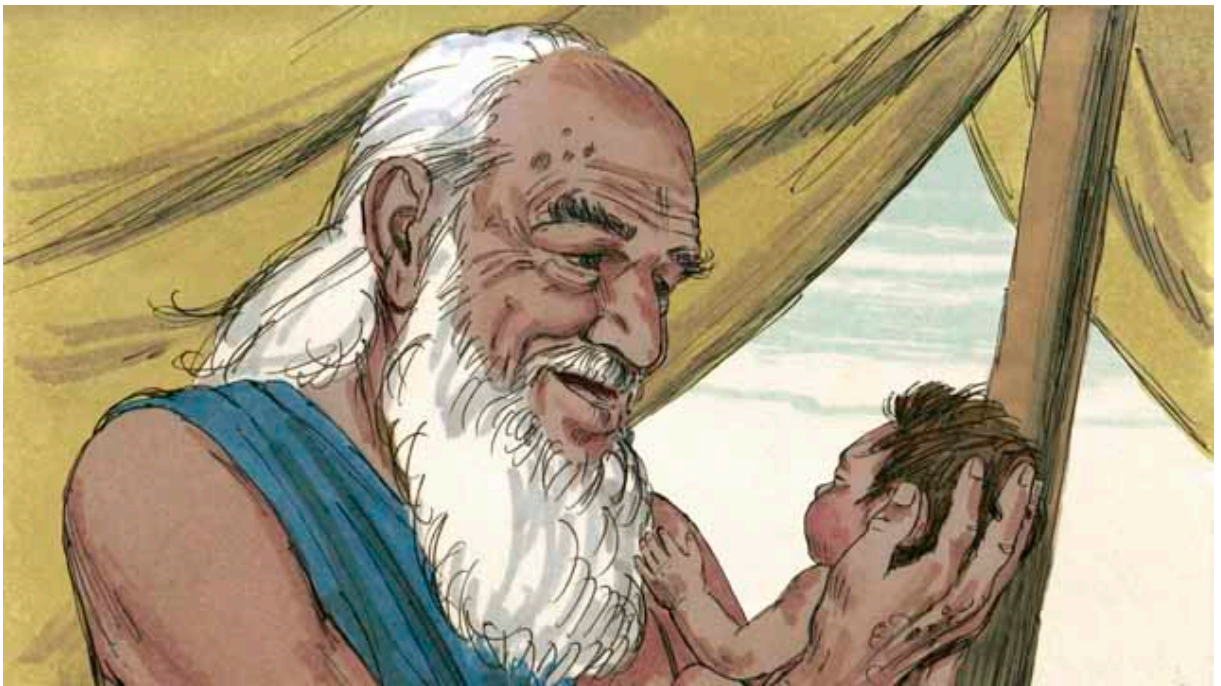
ابرام هادِ هاجر ازدواجش کِ. هاجر ایی پیرش دُنْیاش باهارد و ابرام اسمیش اسماعیل نا. ولی سارای بِ هاجر حَسودیش شَک. و قَتی کُ اسماعیل سیزده سالش بُب، خدا یَقَرطِ بی هادِ ابرام دَمِش بُدا.



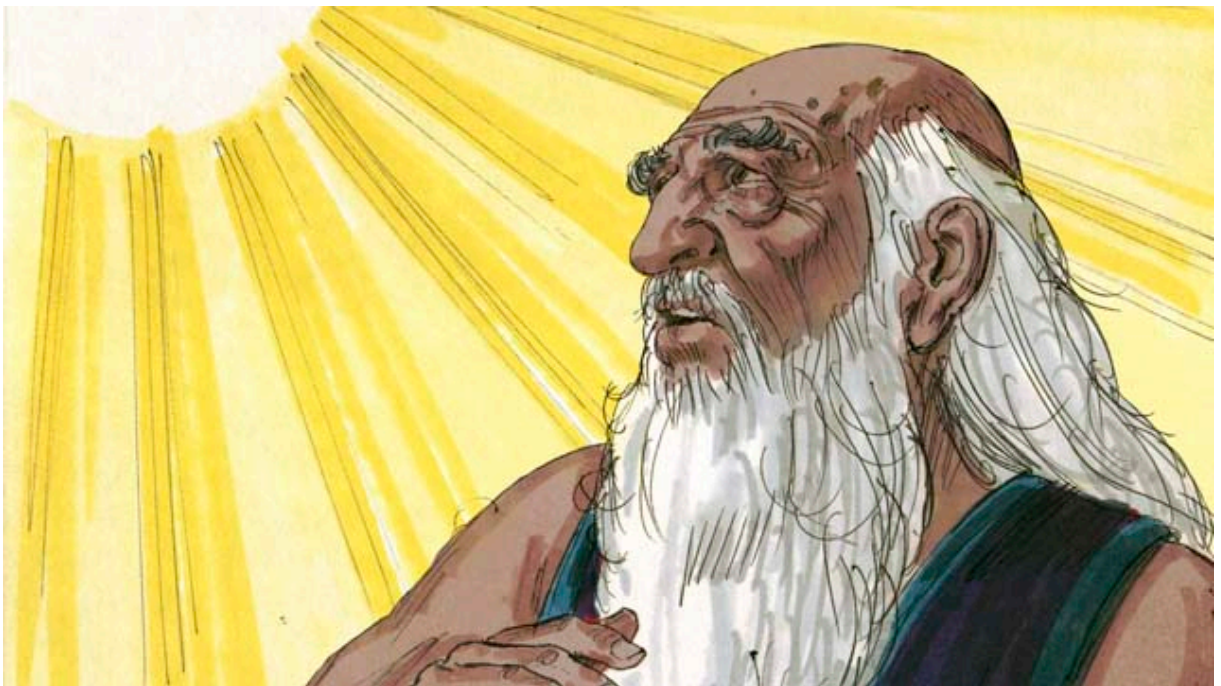
خدا بَشَوَات: «مَ خدای قَادِرِ مُطَلَّقَم و هَادِ تو قُراری کوموم بَس.» نَ وَقتی ابرام سَرَش بَ بارگاهِ خدا فروش بَ. خدا دوبارَ ابرامِش بَوَات: «تو بُبای طایفِگل زیادی کیمیم بُد. مَ سرزمین گنغان به اسمِ ارثِ دِ تو وُ تسَل تو کیمیم دا و هَنی جی خدای تُمین کیمیم بَ. تو جی ایگا پاکِ پیرِگل خانوادَت، خِتَنشون کِر.»



جَنیت سارای، پیره ای آتاره کُ وَچِه ی وعده دادَ کیم بَ. اسمِش اسحاق نَ. مَ هَادِ نَ قُرار کیمیم بَس وُ نَ دِ ایی طایفه خیلی گُردی بارِ اِتارَم. از اسماعیل جی ایی قوم گُردی کیمیم ساخت، ولی قُرار مَ هَادِ اسحاق کیم بَ.» بَدِش خدا اسمِ ابرام را بَ ابراهیم، یَتی بُبای طایفه گِل زیاد تَغییرِش دا. و خدا اسمِ سارای جی به سارِش تَغییرِش دا کُ به مَعنیه «شاهزادَه» هَ.



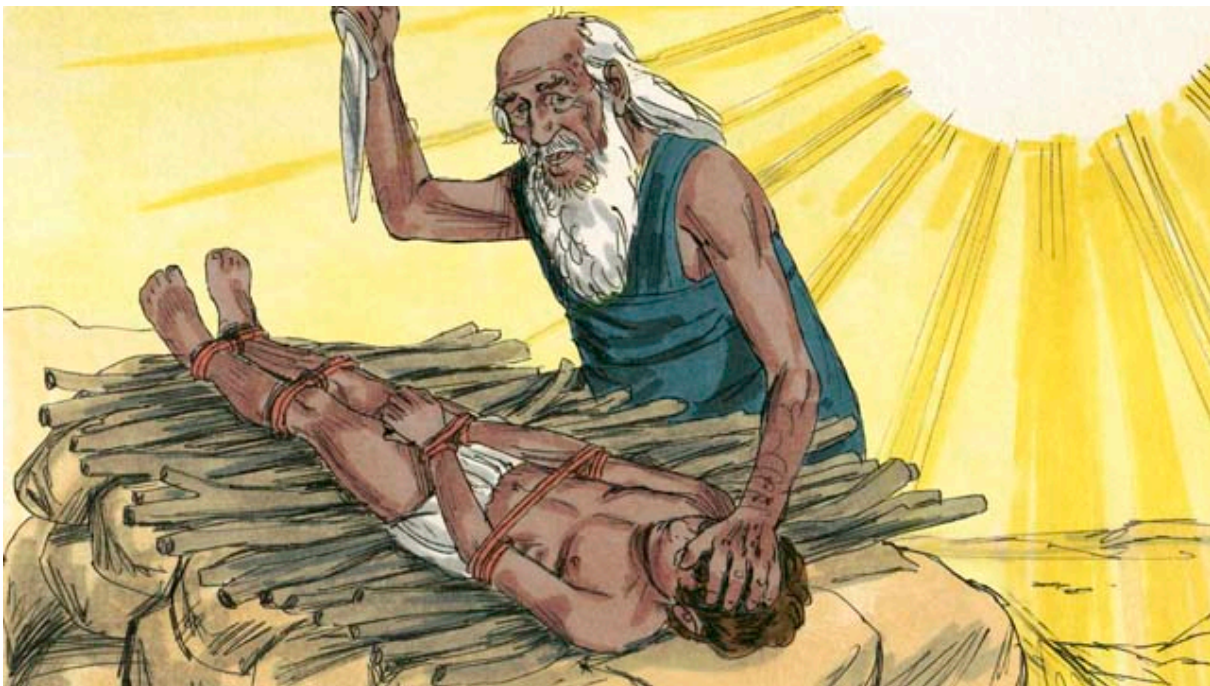
نُ روو ابراهيم پاي پيرگلي طايفه ي خوش ختنش ك. بد تقريبا ٥٠ سال، وقتي ك ابراهيم صد سال و ساراي نود سالشون ب، ساره ايي پيرش دنياش باهارد. همون طوري ك خدا شگا، ثمين اسيمش اسحاقشون نا.



وَقْتِي كُ اسحاق مَرِي چووني گِردا، خدا ايمان ابراهيمش آزمائيش ك و بشوا: «فقط پيرت اسحاق مَرَا قُربونيش ك». ابراهيم يَقرِط بي جي خداش اطلاعتيش ك و آماد گِردا تا پيرش قُربونيش كِر.



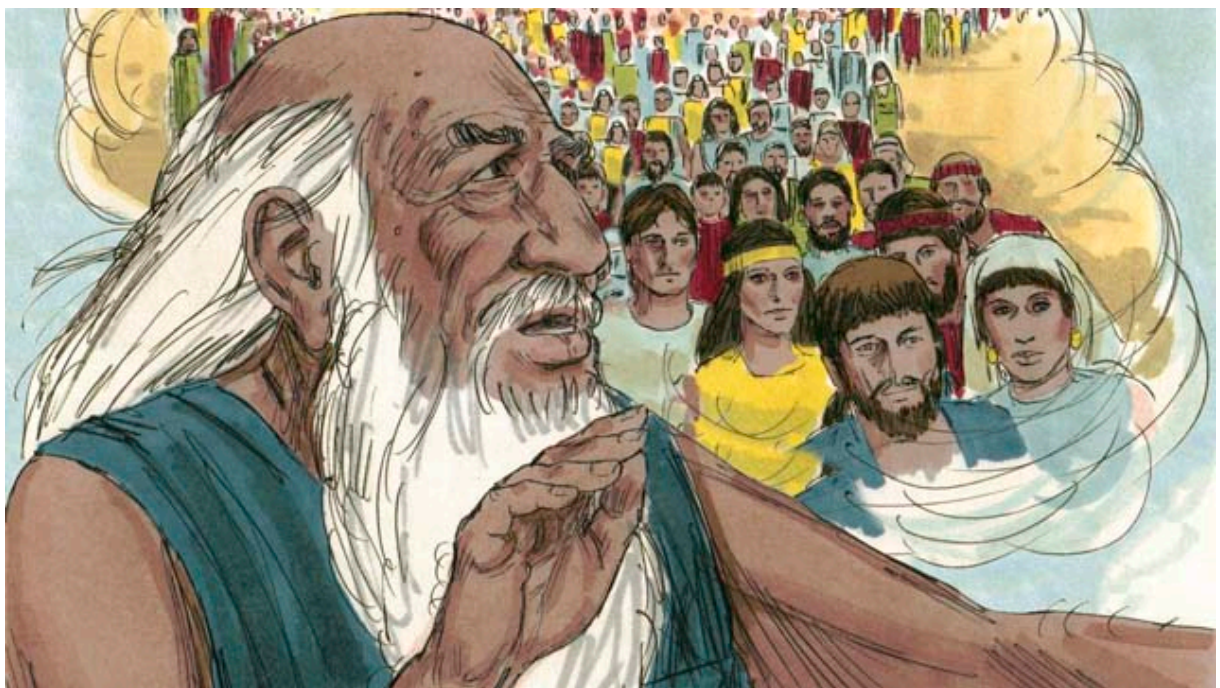
نُ وَقتی کُ اسحاق و ابراهیم سَمَتِ قربونگاه اَشْدِنْدَ، اسحاق بَشپُرسا: «بُبا، چوو قربونی را آمادَ، ولی وَرَ کیا دِ ة؟» ابراهیم نُش جواب داد: «پیژم، خدا وَرِی قربونی جی بیمون را کیمی اُتاره.»



وَقتی کُ یَرسا دِنْدَ بِ قربونگاه، ابراهیم دستونه اسحاقش هادِ طُنا بِ دَرش بَسْت و نُش قربونگاه دِ زمینیش نا. ابراهیم شگا پیرش قُربونیش کِر کُ خدا تَشوا: «دَس گوشتا! دِ پیر آسیب نُبغا! ة آی زوونُم کُ ترسِ مَد دل داره، چرا کُ ایی دون پیرت دِ مَ دِ ریغت نِک.»



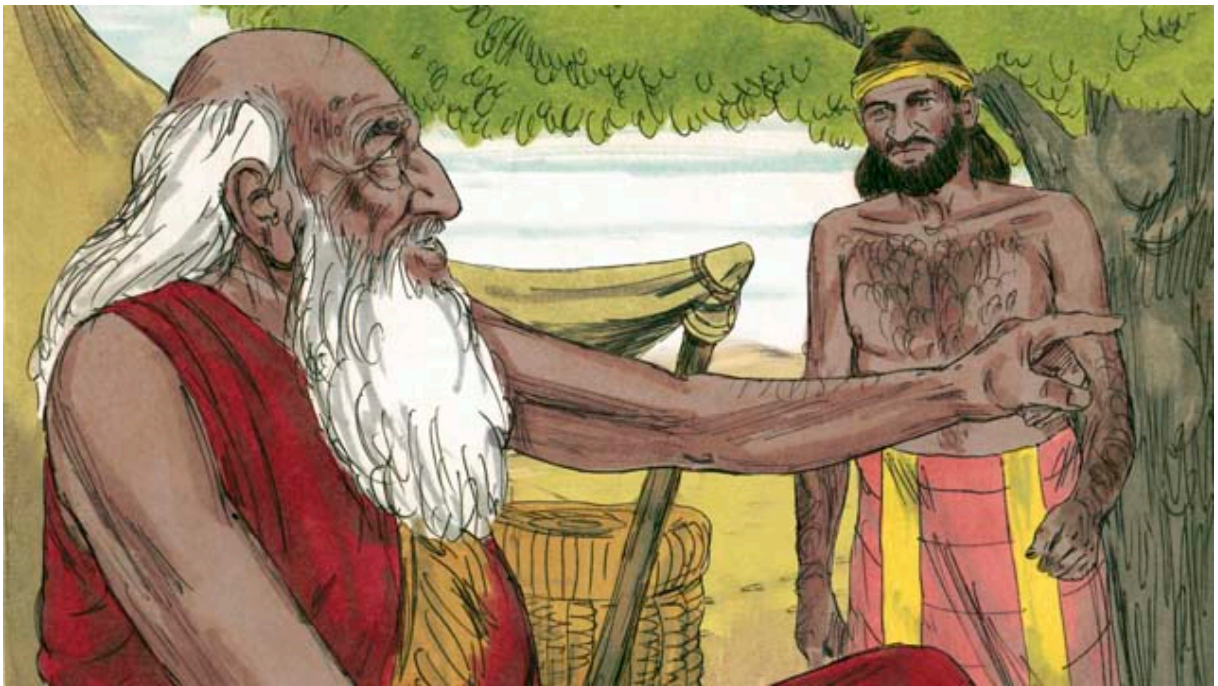
ابراهیم نین نزدیکی د، ایی قوچش یدی کُ بین بوتیگل د گیر گرد ب. خدا ن قوچش را یاغا اسحاق قربونی را آمادش زمین ناد ب. ابراهیم هاد خوشحالی ن قوچش ب عنوان قربونی د خدا تقدیم ک.



بدش خدا ب ابراهیمش بوا: «ن خاطر را کُ تو حاضر بُد تا پاک چي خود را، حتی ایی غنچ وچت را د م بخش، مَجی د ت قول آدم تو برکت دی دُم . نسل تو بییش ستارگل آسمون کیمی گردا. ن خاطر کُ مد اطاعت ک، پاک خونوادگل دیم زمیناز طریق خونواد تو برکت کیمیم دا.»

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب پیدایش فصل ۱۶-۲۳

۶- خدا اسحاق را آماد آكر



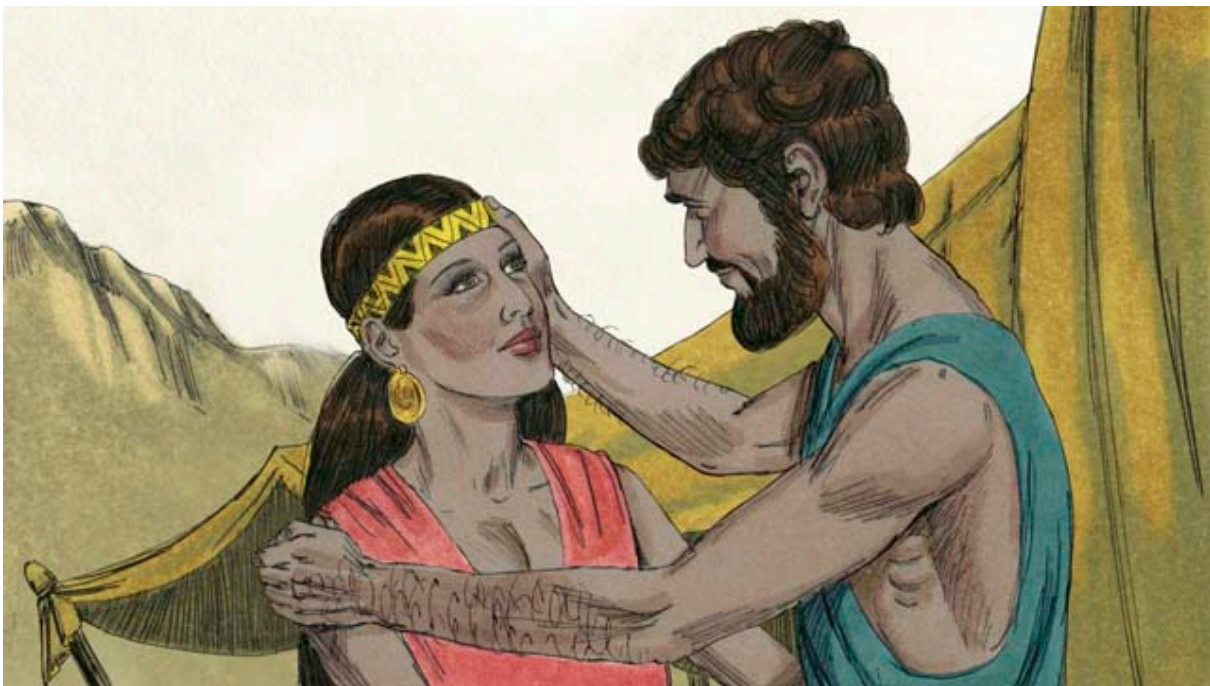
وقتی کُ ابراهیم پیر گُردا وُ اسحاق پیرش چوون بُئِد ب، ابراهیم ایی دونه از گُلفتون خوش را به زادگاه و سرزمین طایقش بشفیرسا تا نین دِ اسحاق را ایی جَنّ باره.



بِد سفر طولانی به یاقایی کُ فامیلیون ابراهیم نین دِ زندگی شُ آک، خدا نُ خادمش به سمتِ ربکا کُ نیو دِ ابراهیم بُ راهنماییش ک. نُ نیو دِ ابراهیم ب.



ربکا قبیله ک ک خانواده خوش ترک کر و هاد ن کلفت به کبی ی اسحاق یشند. بلافاصل بعد ن ک نما یرسا، اسحاق هاد نما ازدواجش ک.



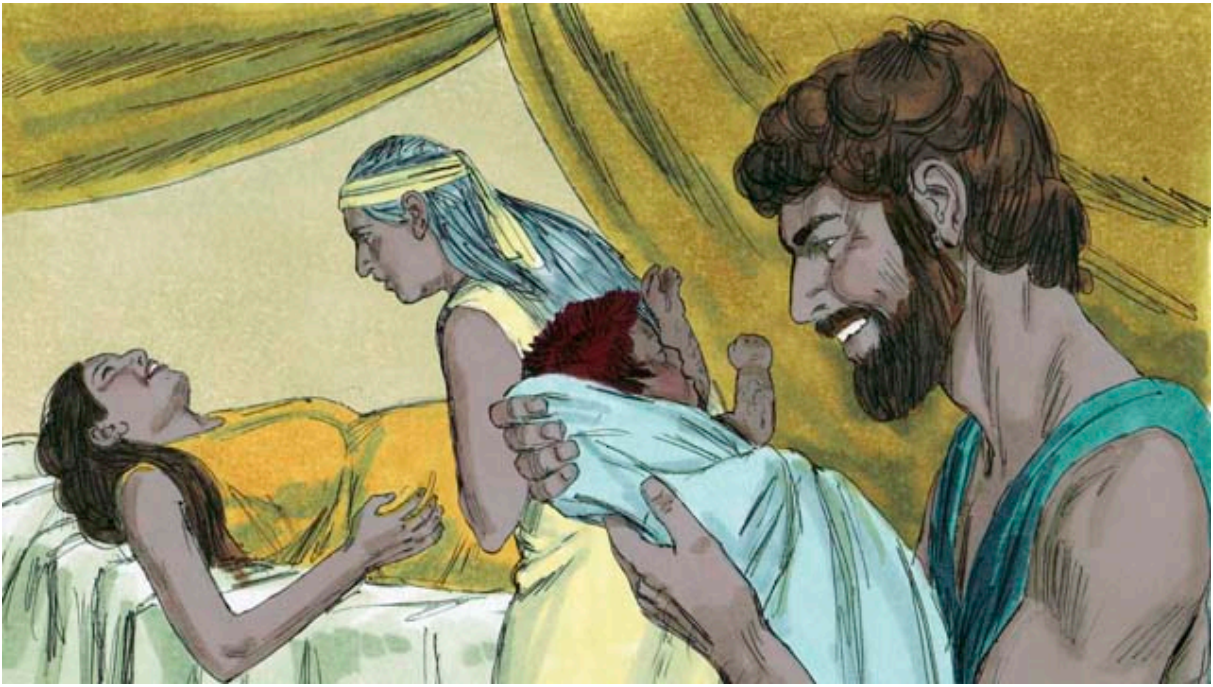
بد گلی وقت، ابراهیم یمرد و خدا ن خاطر پیمانی ک هاد ابراهیم درش بتی ب، اسحاقش برگیش دا. ایی دونه از وعید گل خدا ن پیمان د ن ب ک، ابراهیم نسل بی شماری کیمی دار ب، ولی ربکا جن ابراهیم وچه دار نب.



خدا اجازه داد هاید دعای اسحاق، دو قلو حامله گردد. نُونُ دُ قُنچِ وَچَ قَبِلِ نِ کُ دُنیا بورِنْدَ، دیم رَحِمِ ربکا، هاید هُم دعوا شُ آکَ و نِ خاطر را، ربکا دِلیلِ نِ کارِ از خدا بَشپُرسا.



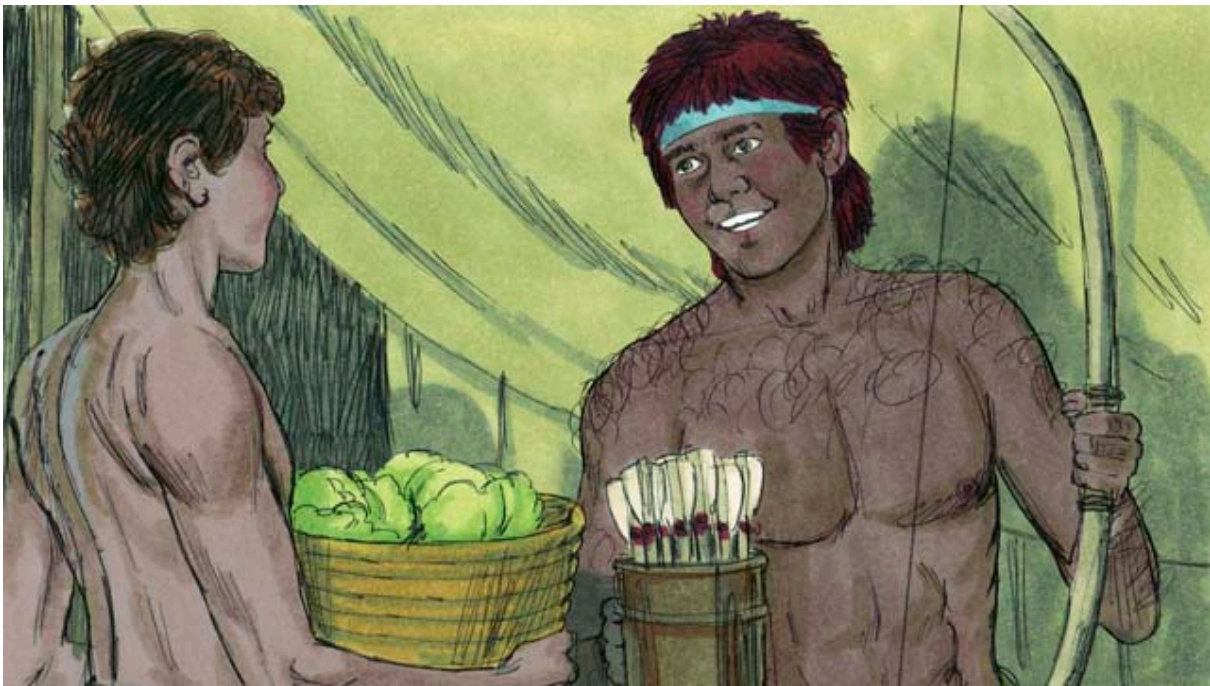
خدا به ربکاش بُوات: «تو دو پیر دنیا کیمی اثار. دو قوم و طایفه مختلف نُمین دِ وجود کیمی آم. نُمین پاکش هاید هُم دعوا کیمی آکِرِنْدَ، ولی قوم پیر بوجولَ از قوم پیر گُردَ اطاعت کیمین کَ.»



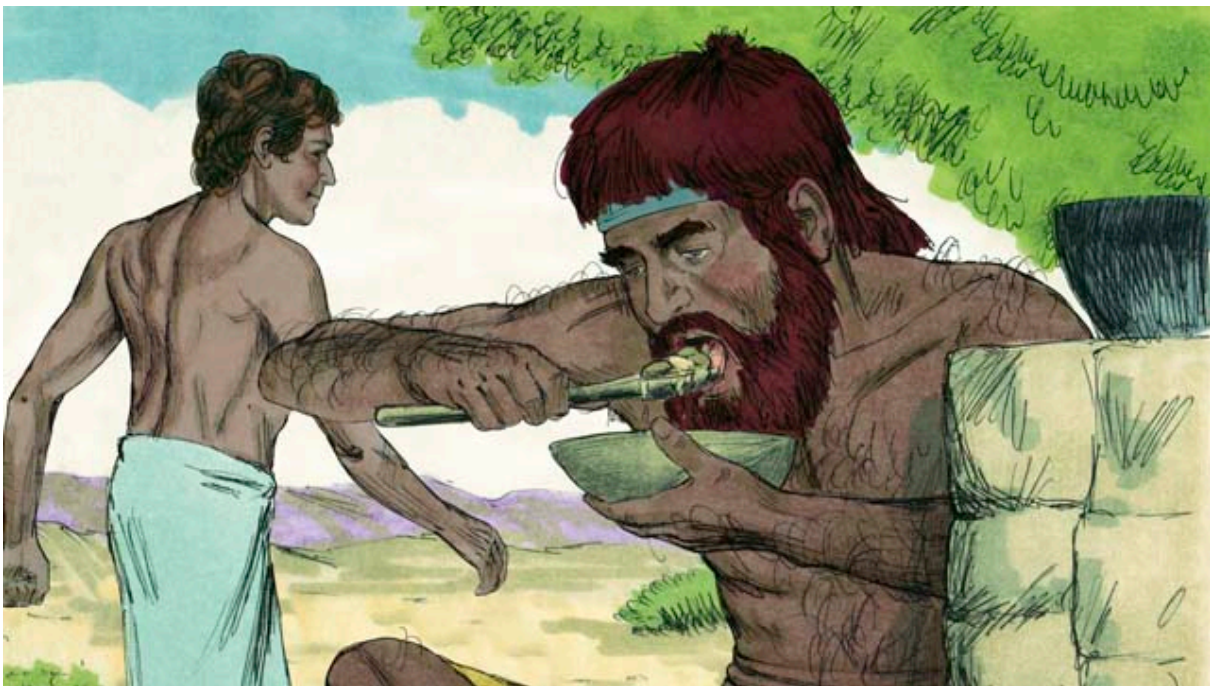
وقتئى كُ پيرِگَلِ ربکا دنيا آمِدِنْدَ، پيرِ اول، ديمش سیر بُ وِیْدَنِش خِلی مِیش دَ، تُمین اسمِ تُماش عیسو شُن نا. بَدِش پيرِ دُوم كُ پاشنه عیسوش دِستِش دَ دنيا آمَ. اسمِ نُش یعقوب نَادِیْنْدَ.

داستانی بَرگِیْتِ از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش فصل ۲۴ آیات ۱-۲۵ و فصل ۲۶

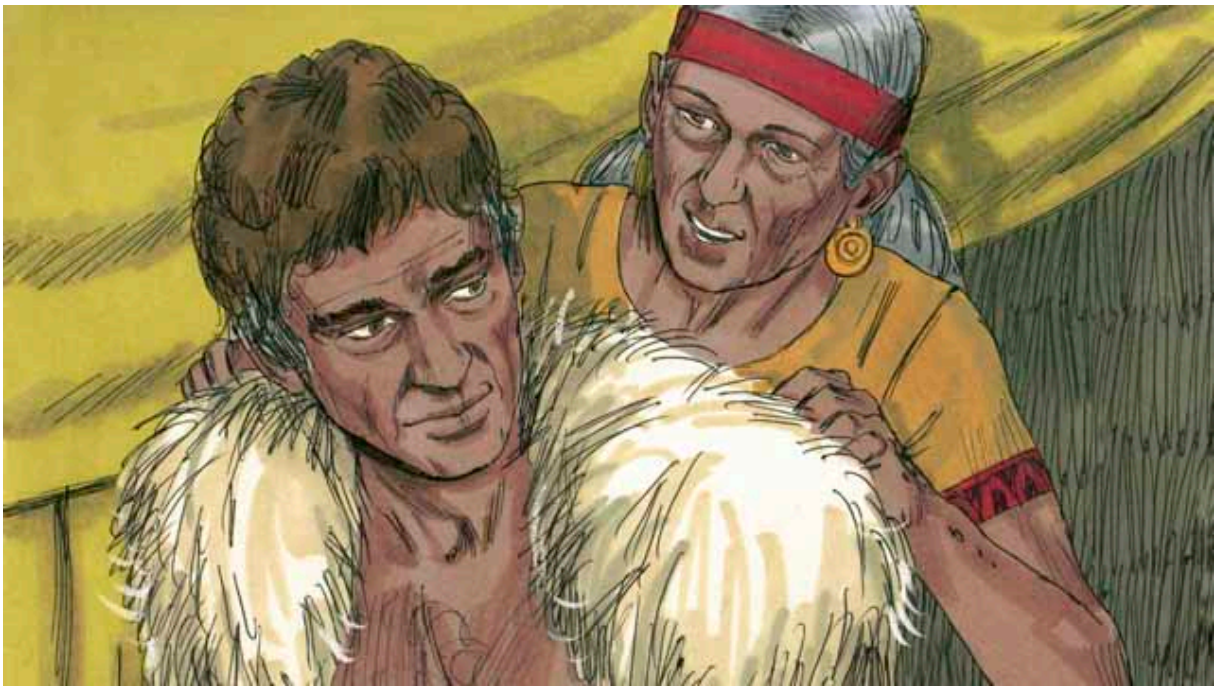
۷- خدا یَعْقُوْشِ بَرکَتِ آدِ



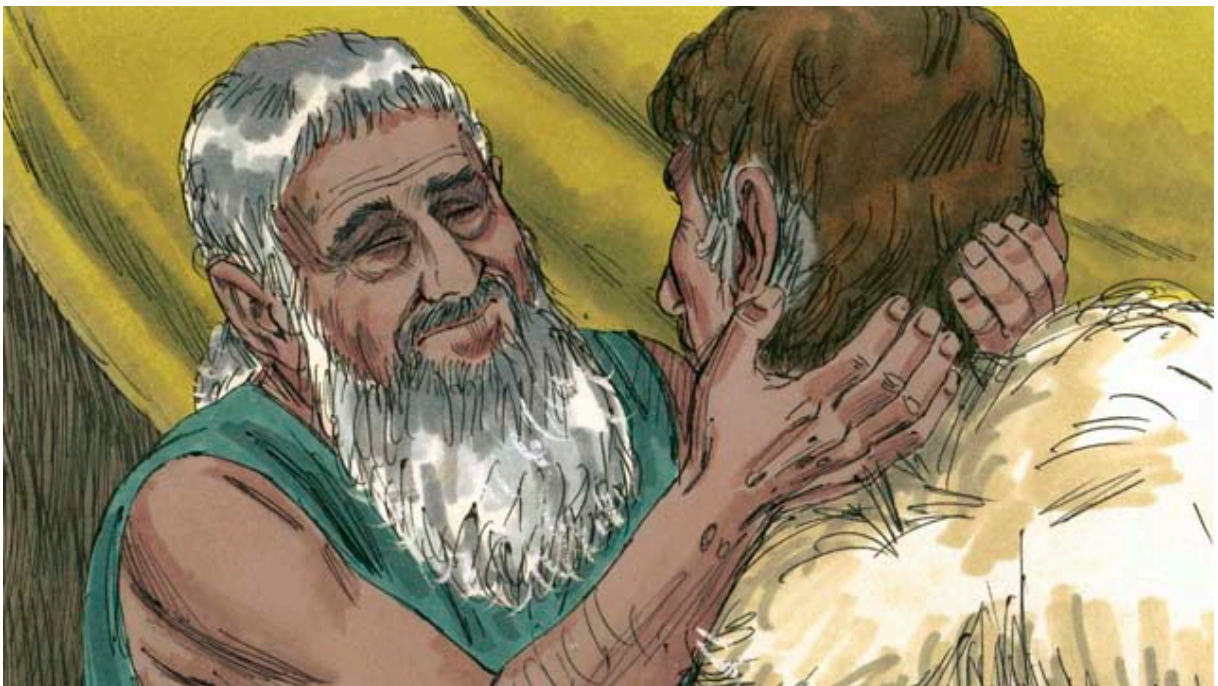
نُ دو پیر بزرگ بُدند. عیسو خیلی دوستش دَ پیش شکار ولی یعقوب آدمی بُ کُ کیته نشین بُ.
ربکا یعقوبش دوست دَ ولی عیسو محبوب اسحاق بُ.



رویی عیسو کُ خیلی وش بُ شکار دَ واگردا. عیسو به یعقوبش بُوات: «لطفای ذره از غذای دَ
مَد.» یعقوب جُوابش بُدا: «اول قول دَ مَد کُ پاکِ چی کُ نخست زادگیت دَ تَشَن داد دَ مَ بَخِش.»
عیسو قول شادا کُ پاکِ امتیازون نخست زادگی را ب یعقوب بَخِش. بدش یعقوب کمی غذا د
عیسو شادا.



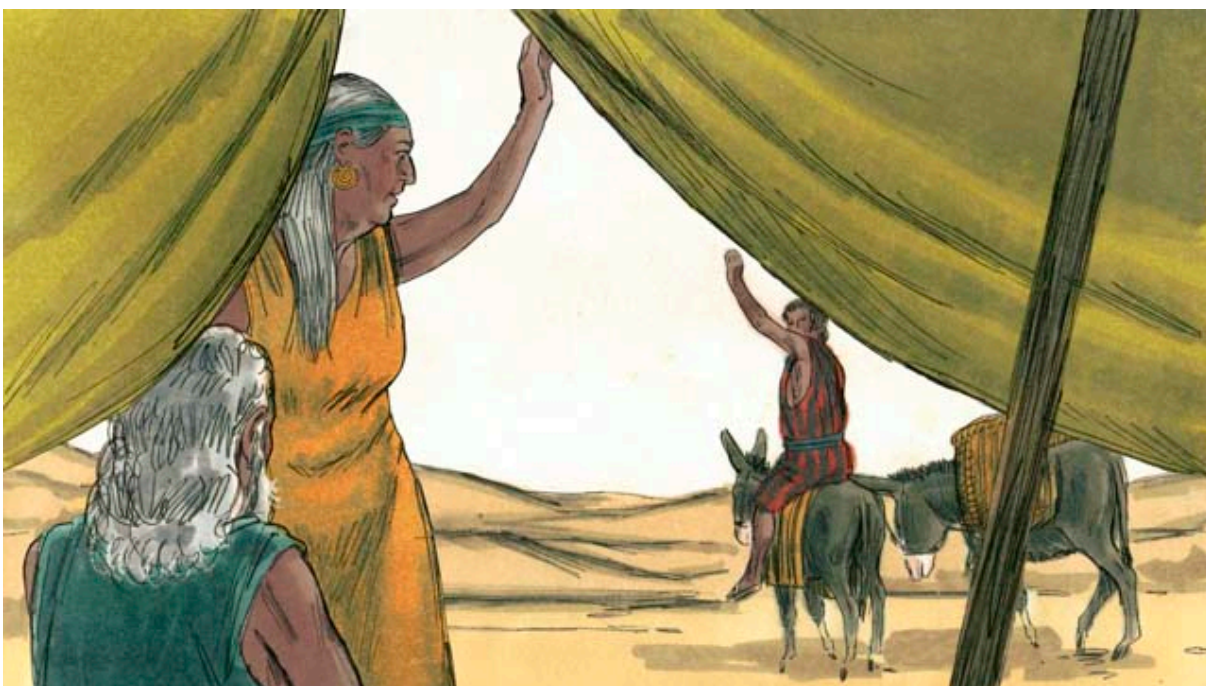
وقتی کُ اسحاق شگا برکتِ خُش ب عیسو د. ربکا هادِ فریبکاری یعقوبیش یاقا عیسو ب اتاق اسحاق بَشکینا. اسحاق پیر بُد ب و آی خیب تَشدی. یعقوب پیرن عیسوش دَرش پوشا و گردن و دستون خوش هادِ پوست بُز بَشپوشنا.



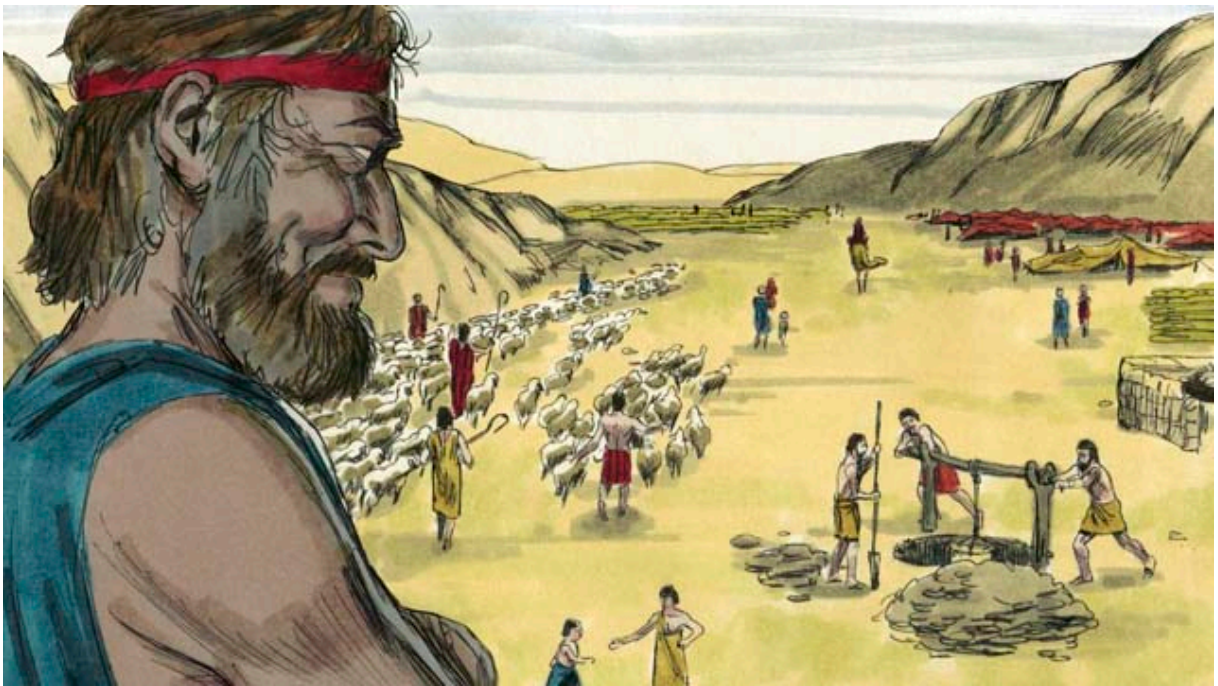
یعقوب نزد یُاشون بَم و بَشوات: «مَ عیسوأم و بَمَدَم تا مَ بَرکت د.» وقتی اسحاق میی بُز و و لباسش لمس و بوش ک. خیالش ک کُ عیسو بَمَد و برگتیش دا.



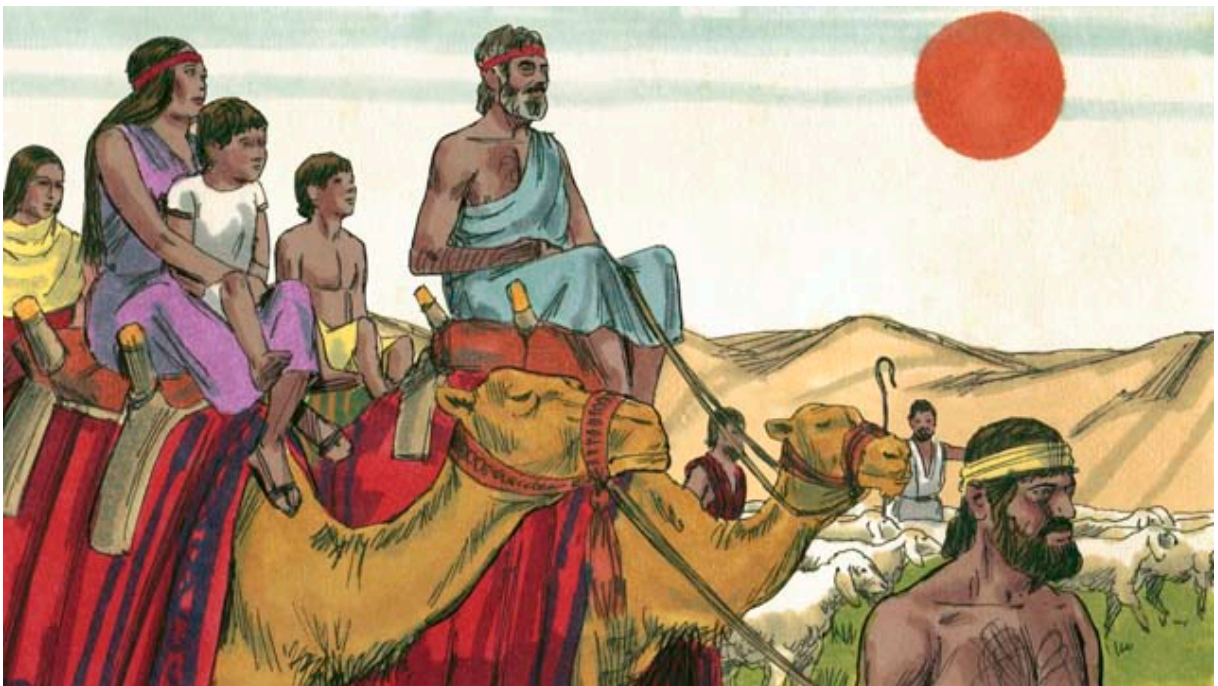
عيسو از يعقوب نفرتش د، چون ک حق نخست زادگی و برکت تماش بشد ززاده ب. نقشش پکشا ک بد مرگ اسحاق، يعقوبش بگش.



ولی ریکا از انيت مخير پوئه. او و اسحاق، يعقوب ر به یک دير جا ریکای فاميلون پيش پرسينه.



يعقوب خيلي وقت پلي فاميليون ربکا زندگيش ڪَ. نُو دور ۾ ازدواجش ڪَ و صاحب ۱۲ پيڙ و آبي دُت گرڊا. خدا يعقوبش ثروت زياديش دا.



بعدِ بيست سال دوري از کيي خُش اين گنغان، يعقوب هادِ خانواده و گَل و کُلقتون خوش ۾ نين واگرڊا.



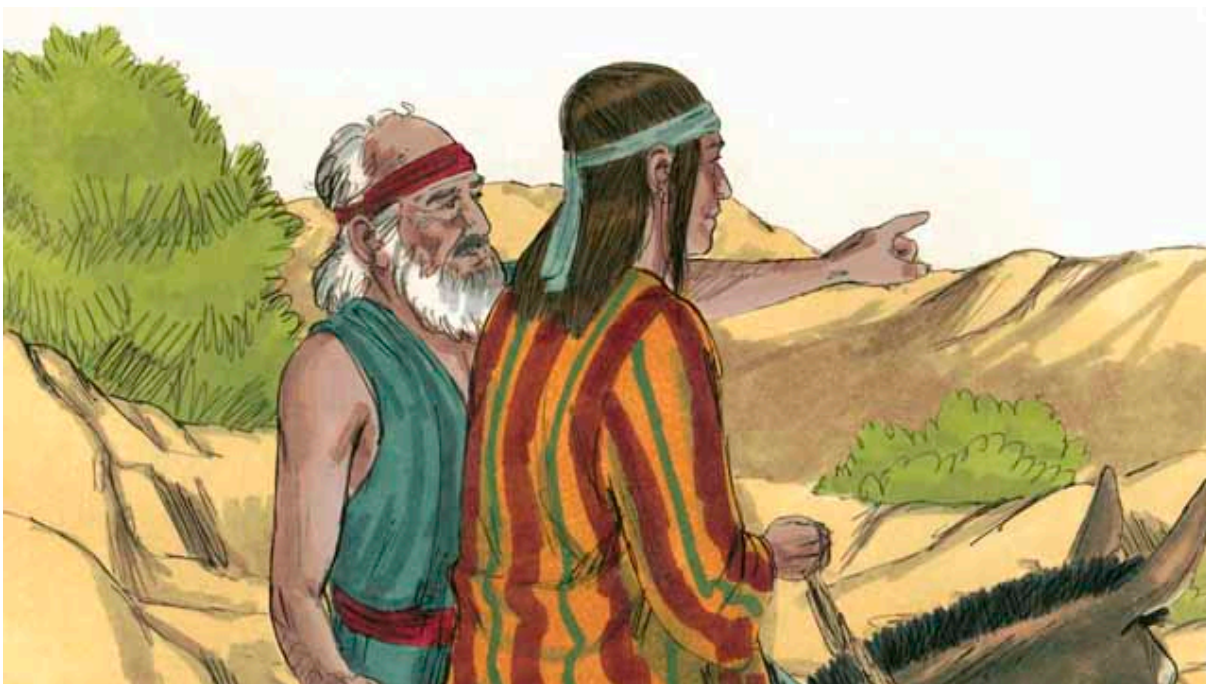
هائِ نِ حالِ یعقوبِ خیلی شترسا، چون فکر شکّ کُ عیسو هنی شی نُش بُگُش. یزینی بُبُ کُ گُلی
از گُش را ب عنوان هدّی عیسو را بشکینا. کلفتی کُ نِ دامون را عیسو را بشتردِ ب. دِ نُش بُوات:
«نِ دامون خایم تو یعقوب تورا بش کیناد. نِ ب زودی اندِ دِ کیمی رسا.»



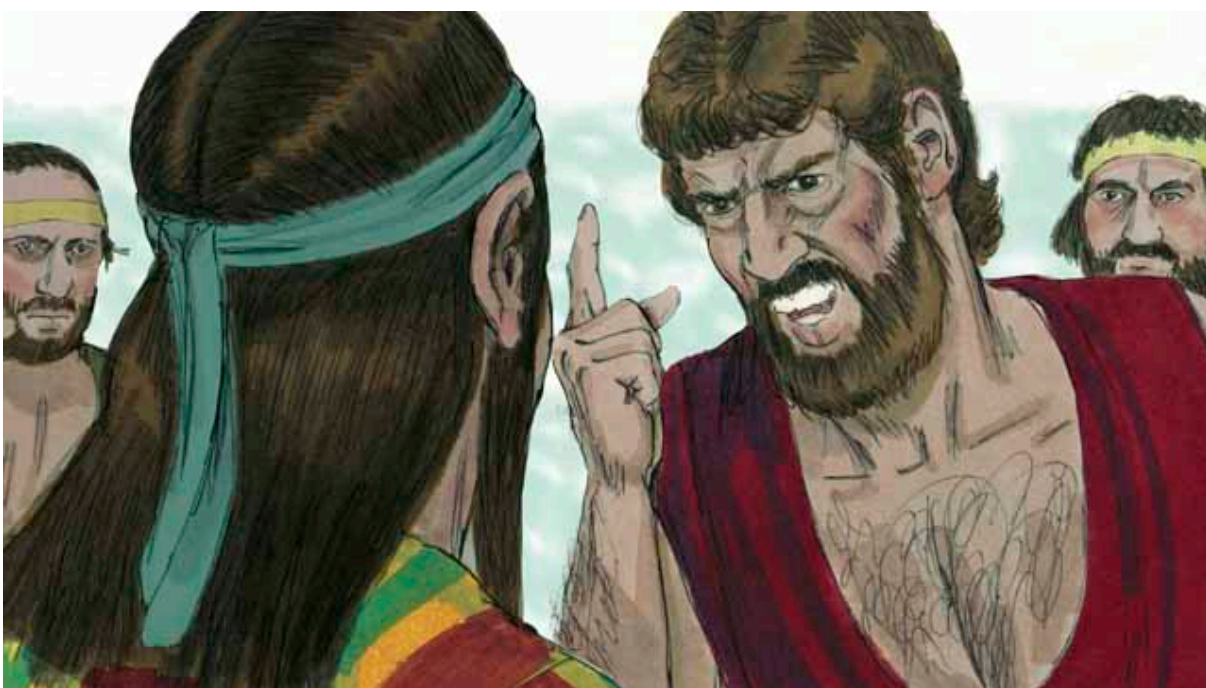
ولی عیسو آی قصد آسیب زدن به یعقوبش ندّ و خیلی خوشحال بُبُ کُ نُماش تَشدی. یعقوب
هائِ صلح و آرومی دِ کنعان دِ زندگیش شکّ. بعدش اسحاق یمرّد و یعقوب و عیسو نُماش
خاکشون ک. قول و قُراری کُ خدا هائِ ابراهیم درش بتیّ ب. بعد اسحاق به یعقوب یّرسا.

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش فصل ۲۵ آیات ۲۷ تا ۳۵ و فصل ۲۹

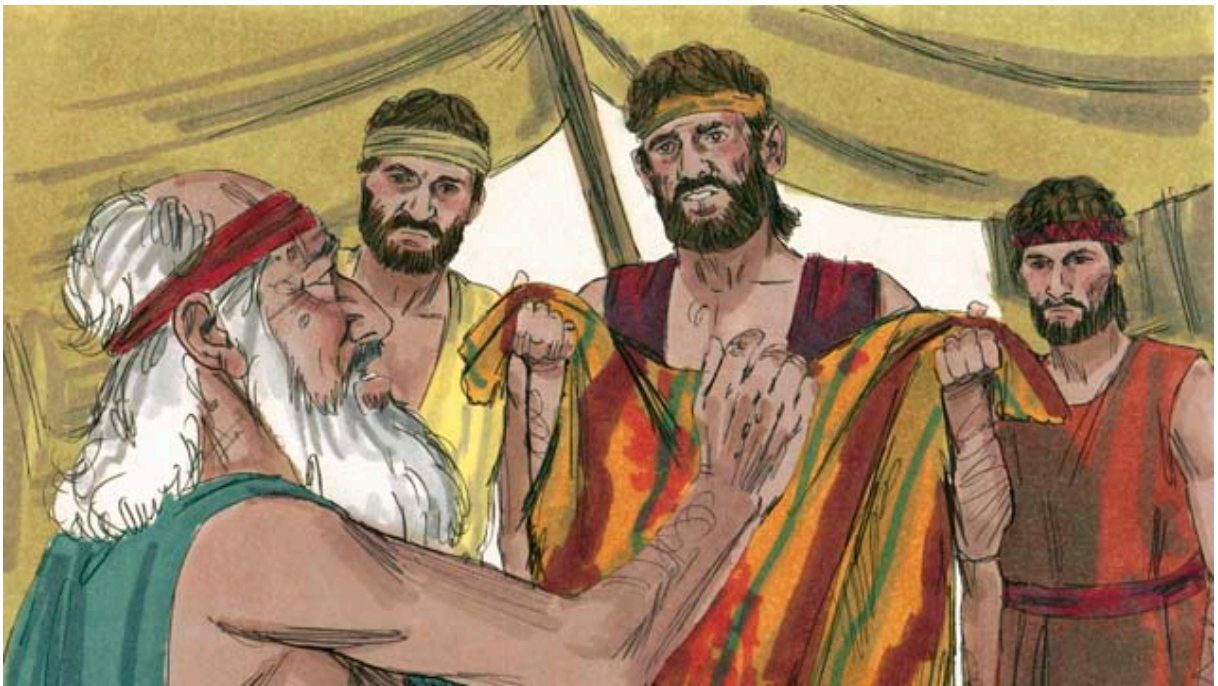
۸- خدا یوسف و خانوادش نجات آید



بعد از کُلّی سال، وقتی ک ی‌عقوب آی خیلی پیر و فرسودَ بُد ب، پیر مورد علاقَ خوش بَشِفِرستا تا از سلامتی پیرگیش کُ گل شُ آچرنا آیی خَبری بار.



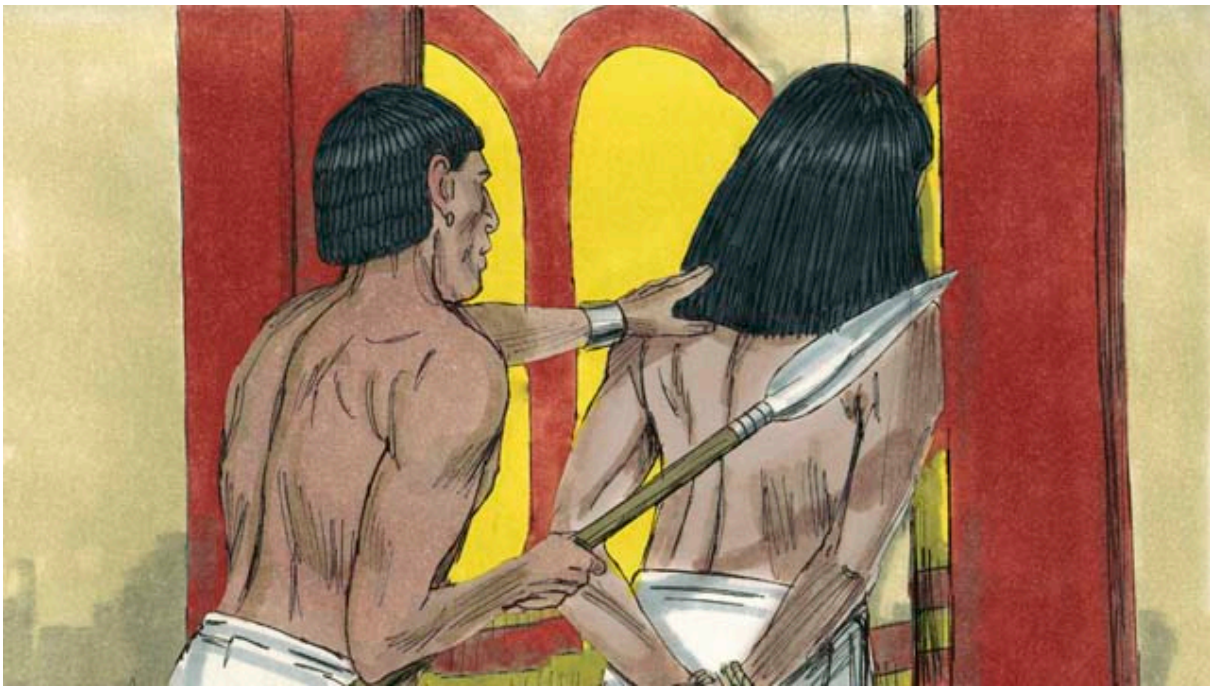
دِدْگِل یوسف از یوسف وَدِشَن شُ آم، چون کُ هَم بُباشون بیش نُمین نَش دوسیش دَ هَم یوسف خُو بَش دید ب کُ نُمین را حکمرانی کیمی آکر. وقتی کُ یوسف بُش وَر دِدْگیش، نُمین بَشَن دُزدا و ب تاجر برده فروشی بَش اروت.



قبل ن ک دِگِل یوسف به کت واگردند. نمین پیرهَن یوسف پارشن ک و دیمش خین بژ بَشَن ریت. بعدش پیرهَن خینی را نُشون یعقویشون دا تا نُ فکر کِر ک ای حیوون وَحشی یوسفش بَشگشت. یعقوب خیلی ناراحت بُب.



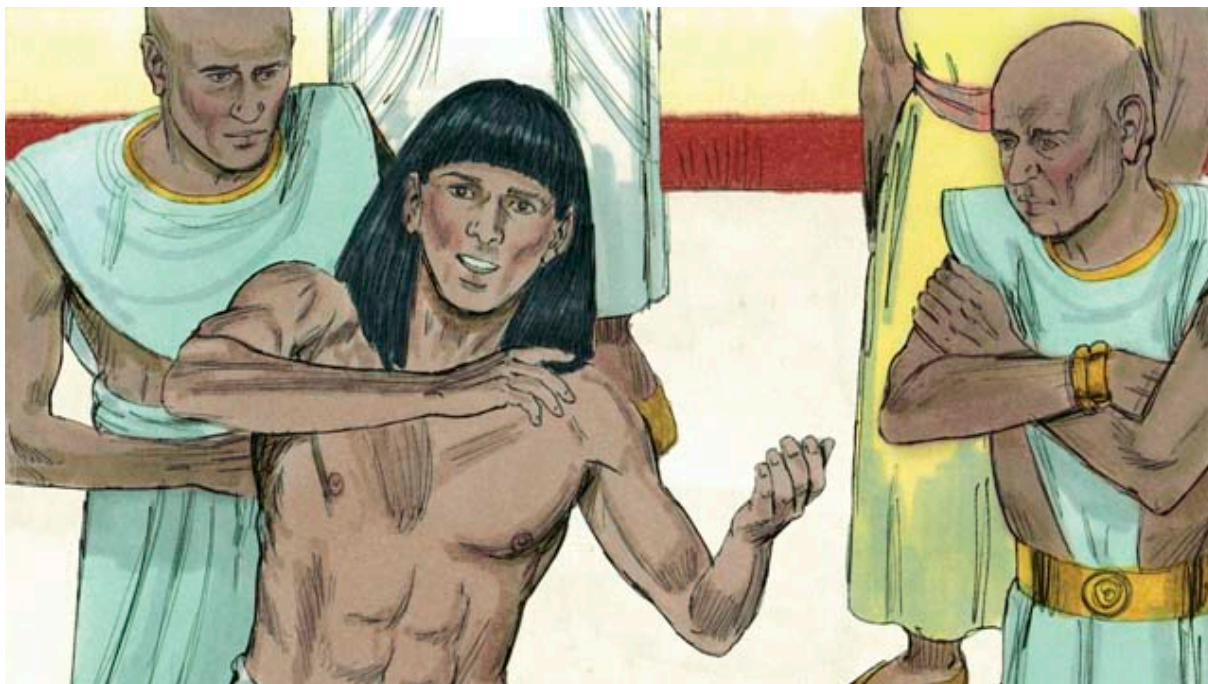
تاجران برده یوسف را هاید خوشون به مصر بَشَن ب. مصر سرزمین بزرگ و قدرتمندی ب کُنا رُود نیل قُرارش د. دِگِلش نُما را ب ایی مقام خیلی قدرتمند و ثروتمندی این مصر د بَشَن آروت. یوسف اربابش را خیلی خیب خدمت شک و خدا جی نُش برگت ش آدا.



جَن نُونُ مقام دولتی شتگا خیلی کُ هادِ یوسف همبستر گرد، ولی یوسف قبیلش نِکَ کُ به خدا د گناه وَرزی کِر. پس نُونُ جَن ناراحت بُبُ و به یوسف تهمت نارواییش بُبُقا و تُمَاش دستگیرش کَ و تَشَبَ زندان. ولی یوسف زندان جی کُ بُ ب خدا وفادار بُ و خدا نُونُش برکت دا.



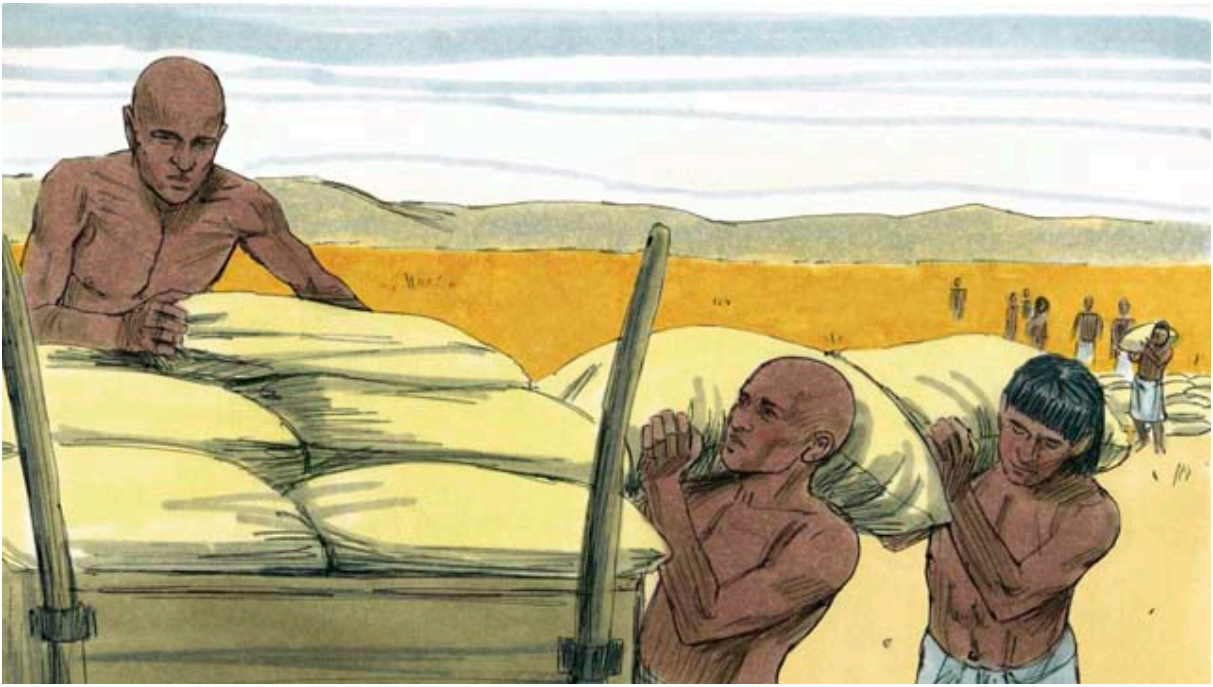
بعد از گذشت دوسال، هادِ ن کُ یوسف بی گناه بُ هَنی زندان د بُ. شیوی فرعون (مصریگل پادشاهون خوشون را فرعون واج آکِرند)، دو خُوو عجیبش بدی کُ نُونُش خیلی مضطربش کَ. هیچ کدوم از مشاورون فرعون نُونُش اتونا خوابون نُونُ تعبیر کِرند.



چون خدا توانایی تعبیر خوابش ب یوسف داده ب، فرعون نماش را بش پلی خوش تا خوابش تعبیر کر. یوسف ب یماش بوات: «خدا هفت سال زیادی محصول دِ تو آدِ و بعد نو، هفت سال قحطی کیمیم بو.»



فرعون یزّه تحت تاثیر شخصیت یوسف قُرارش گیت کُ جایگاه یوسفیش دومین شخص قدرتمند مصر زمینش نا.



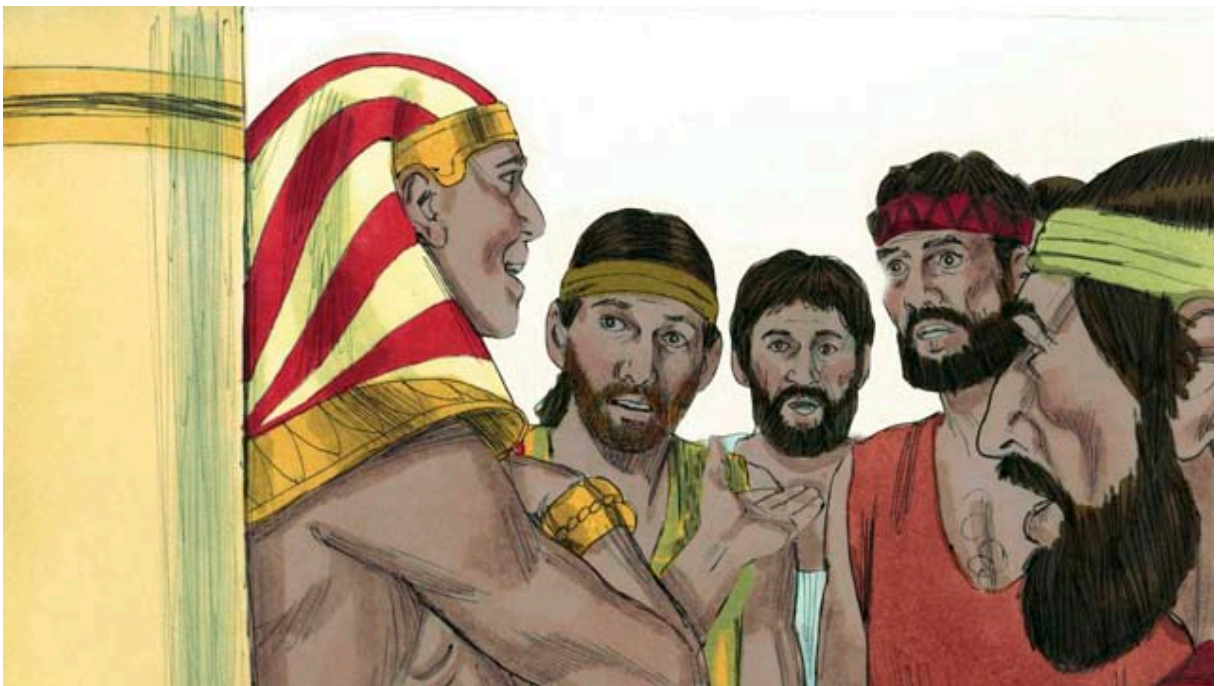
يوسف به مردمش ثوات کُن ۷ سال کُن پاک محصولون زياد محصولون غذايي ذخيره کړي، کُن
بديش وقتي کُن هفت سال قحطي شروع بُب، يوسف ن محصولون به مردم شروت، تائمين
خوراكي به اندازه کافي دار بيند.



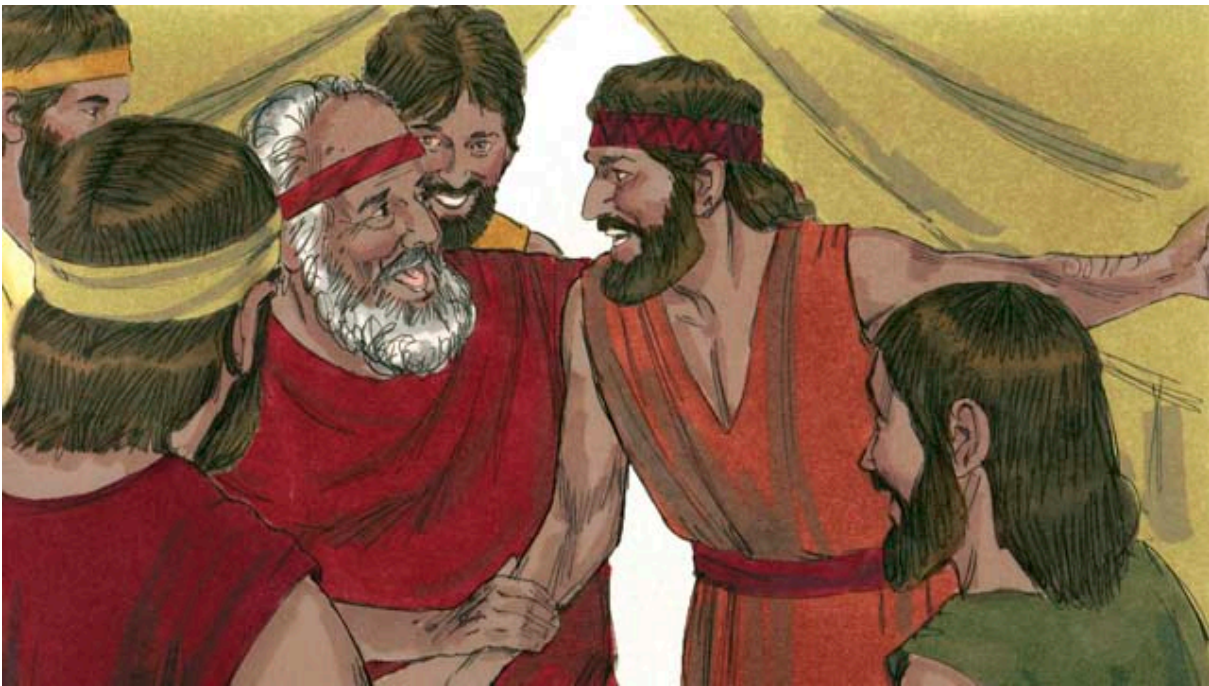
قحطي و خشکسالي شديدې پاک ياغا نه تنها مصر بلکي سرزمين کنعان، ياغايي کُن يعقوب و
خانوادش زندگي شوک جی قراش گييت بُ.



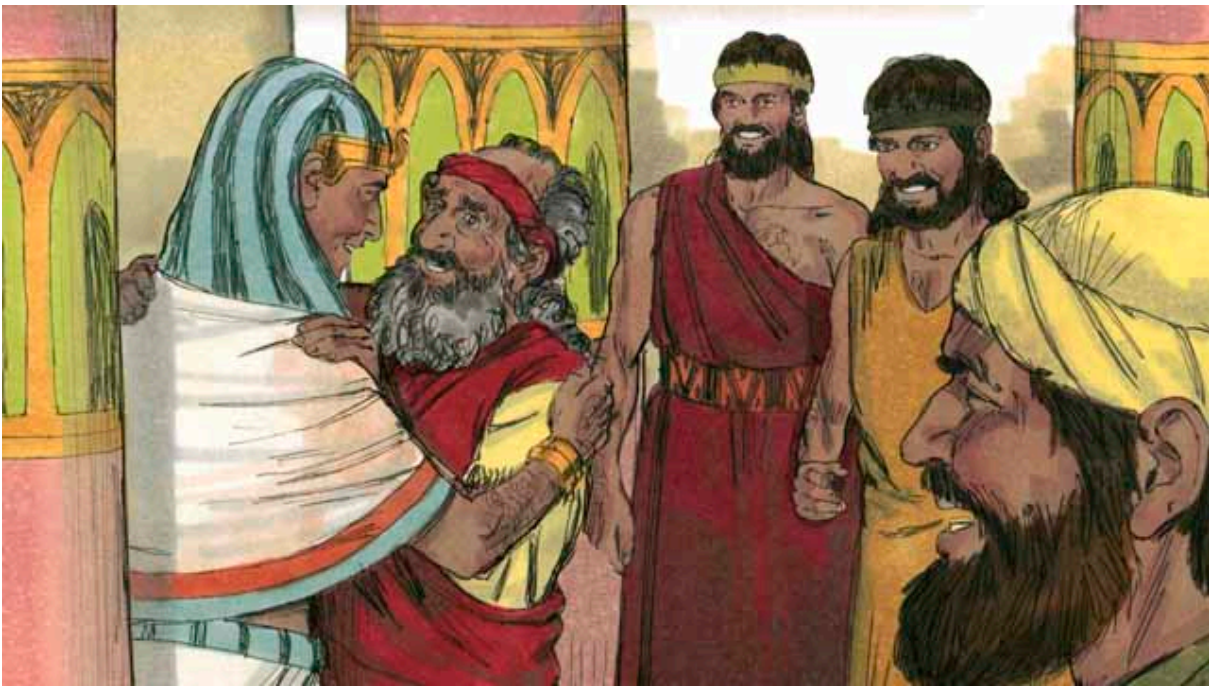
نَزیَنی بُبُ کُ یعقوب پیرگِل گُرد خوش به مصر بَشکینا تا عِذا و آذوقَ تَهِیة کِرند. وقتی کُ نُمین ری ب ریه یوسف قُرارشون گیت تا عِذا از نُ هاگیرند، نُماش تَشو آشناخت. ولی یوسف نُمینش بَشش ناسا.



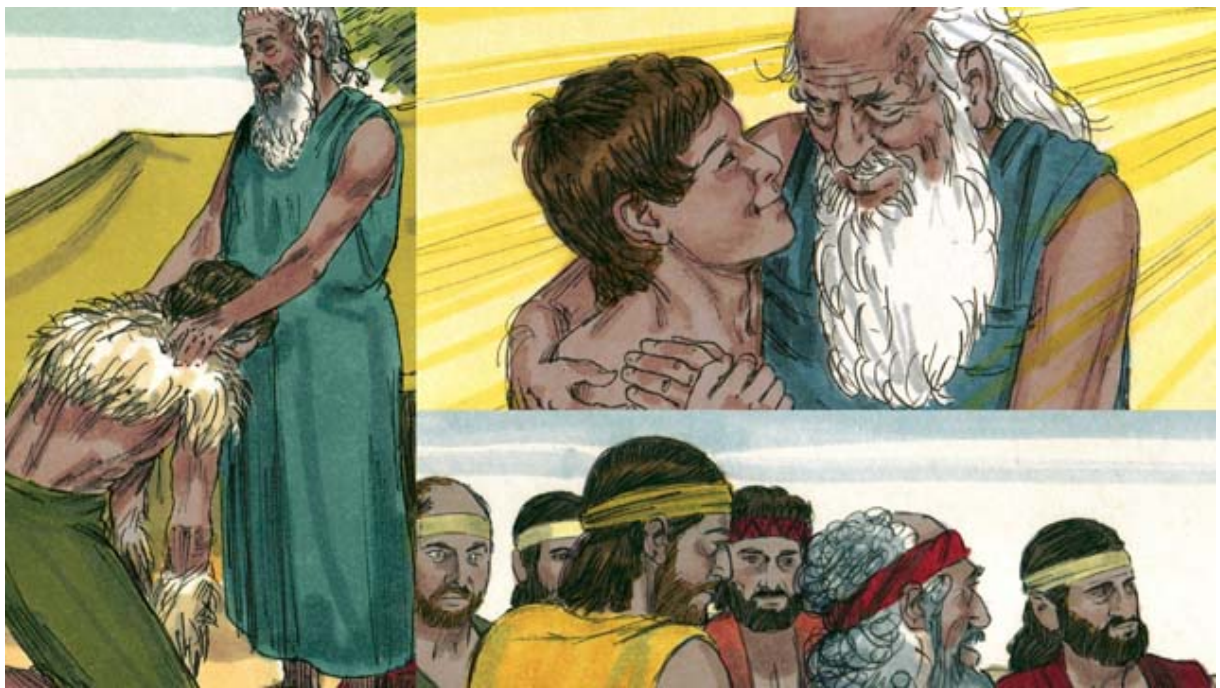
بعد ن کُ یدَگل خوش امتحانیش کَ، یوسف ب نُمینش بوات: «مَ یوسف، یدَی شَمَ ام ر نَترسی. شَمَ در حَقّ مَ وِدیتون کَ، ولی خدا وِدی شَمَ را ب خیلی تبدیلیش کَ. بورِی و در مصر زندگی کِری، مَ آنِی پاکِ چی شَمَ و خانواده شَمَ آتونم فراهم کِرم.»



وَقَتِي دَدْگِلِ یوسف ب کتِ واگردا دِنْد و خَبَرِ جیده ایه یوسفشون باهارد و نُو خِیلی خوشحال آبُ.



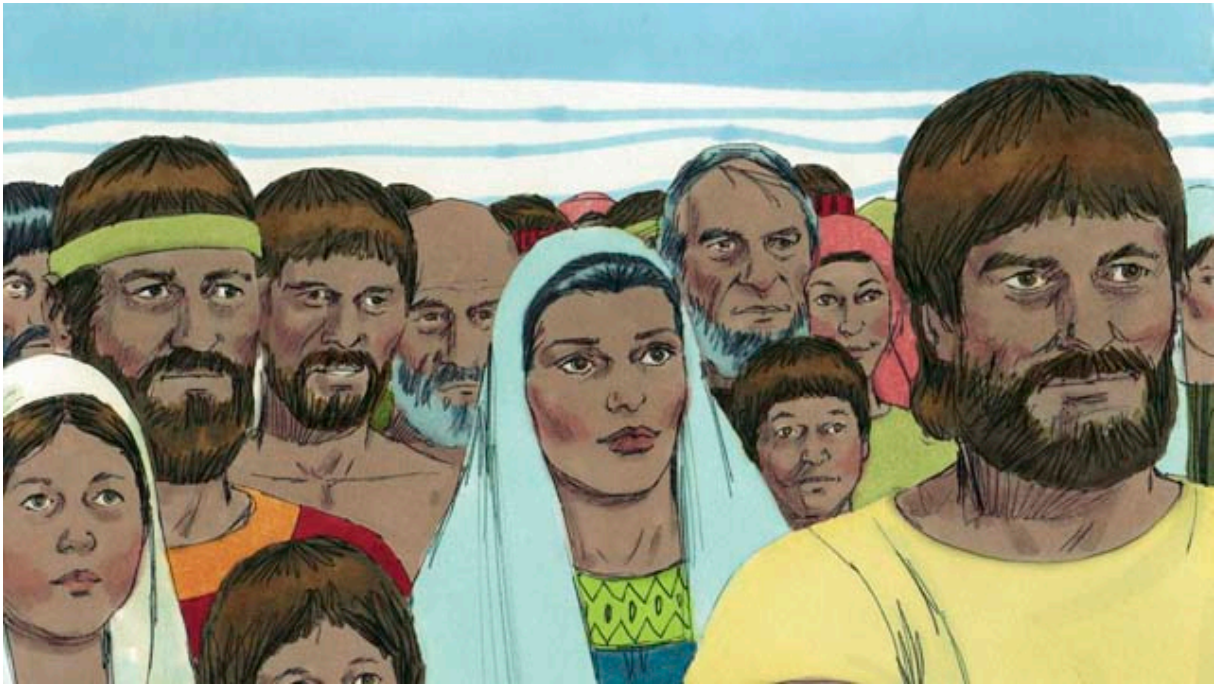
هَادِ ن کُ یعقوب مِرْدِي سالخوردِ ای بُئِد بُ، هَادِ خانوادَهش ب مصر کوچش کِ و نُمین پاکجِ هَادِ هُم نین دِ زندگی شُن کِ. یعقوب قَبْل مَرگِ خوش، پاکِ پیرگیلش برکت شادا.



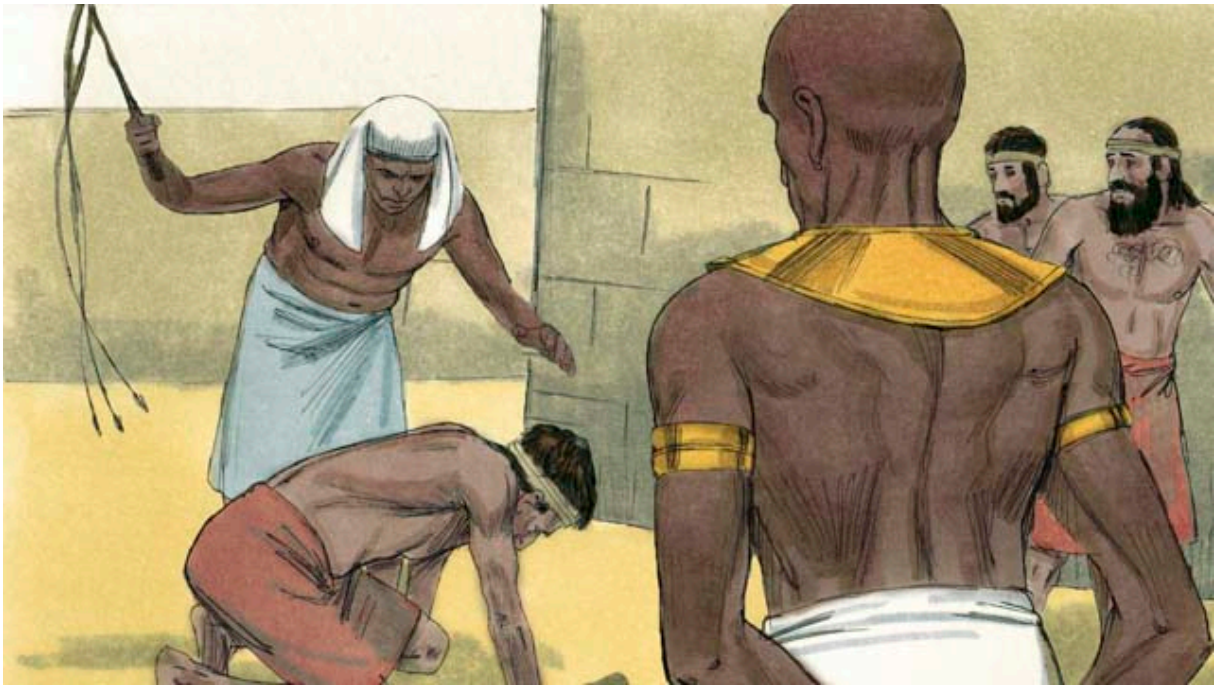
قُول و قُراری کُ خدا ب ابراهیمش داده ب، بعدِ اسحاق ب یعقوب و بعدش ب دوازده پیرگیلش هادِ خونوادِگیلش پَرسا. از نسلِ دوازده پیر یعقوب، دوازده قبیله قوم اسرائیل وجود آمِند.

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش پیدایش: فصل ۳۷ تا ۵۰

۹- خدا موسیٰ ش واج آکِرِ



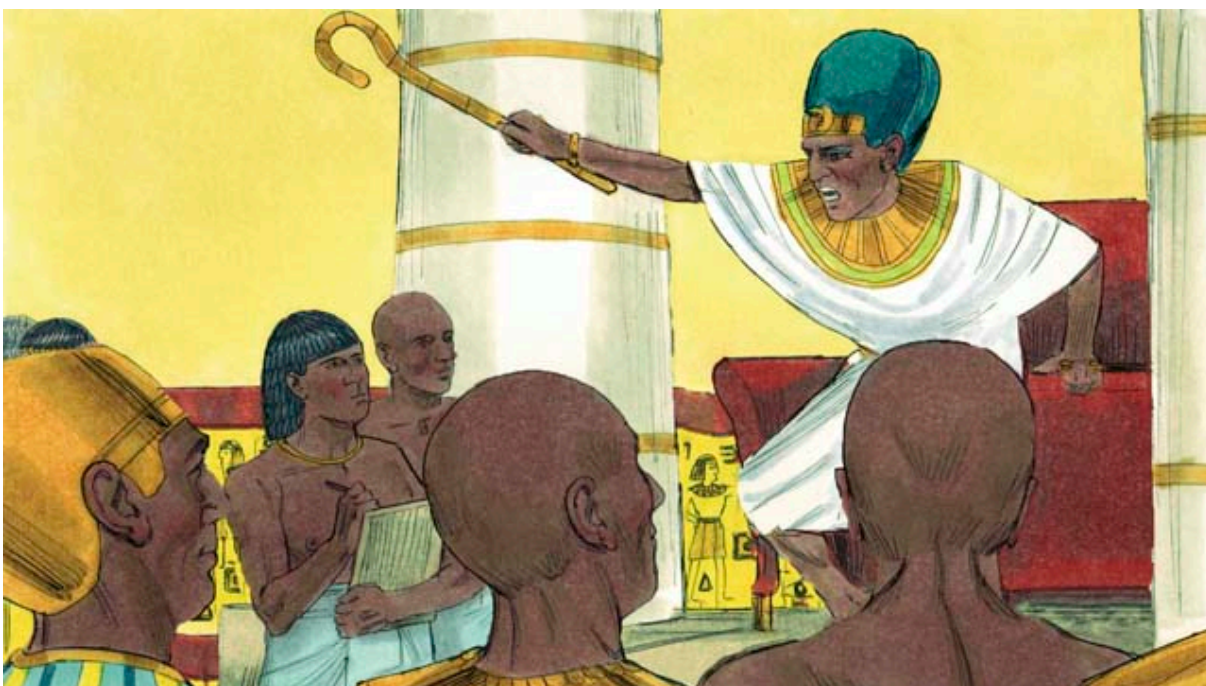
بعد ن ک یوسف یمرد پاک فامیلونیش مصر د یمندند. ئمین و وچ گیشون خیلی سال را نین د زندگیشون پک و وچ دار بُدند. مصریون ئمین اسرائیلی واج ش آک.



بعد از صد ها سال، جمعیت اسرائیلیون خیلی زیاد بُد ب. مصریون آی یوسف و کمکونیش ویرشون نُب. ئمین از اسرائیلیون آی ش آترسا چون تعدادشون خیلی زیاد بُد ب. یزینی بُب ک فرعونى ک مصر د حکومت شک، دستور شادا تا اسرائیلیون برده مصریون پیند.



مصريون، اسراييلون را وادارشون كَ تا شهرها و حتى كيي هاي خيلي زيادي بُساچنَد. كارون سخت، زندگي ب كام تُمين تلخش كرده ب، ولي خدا تُمينش بركت شادا و وچگل بيشتري بَشُ آرد.



فرعون بَشدي كُ اسراييليون وچگل زيادي عتارنَد. به قوم خوش دستور شادا كُ پاك وچ پيرگل تُمين رود نيل ديرخوسينَد و بَشَن كُشينَد.



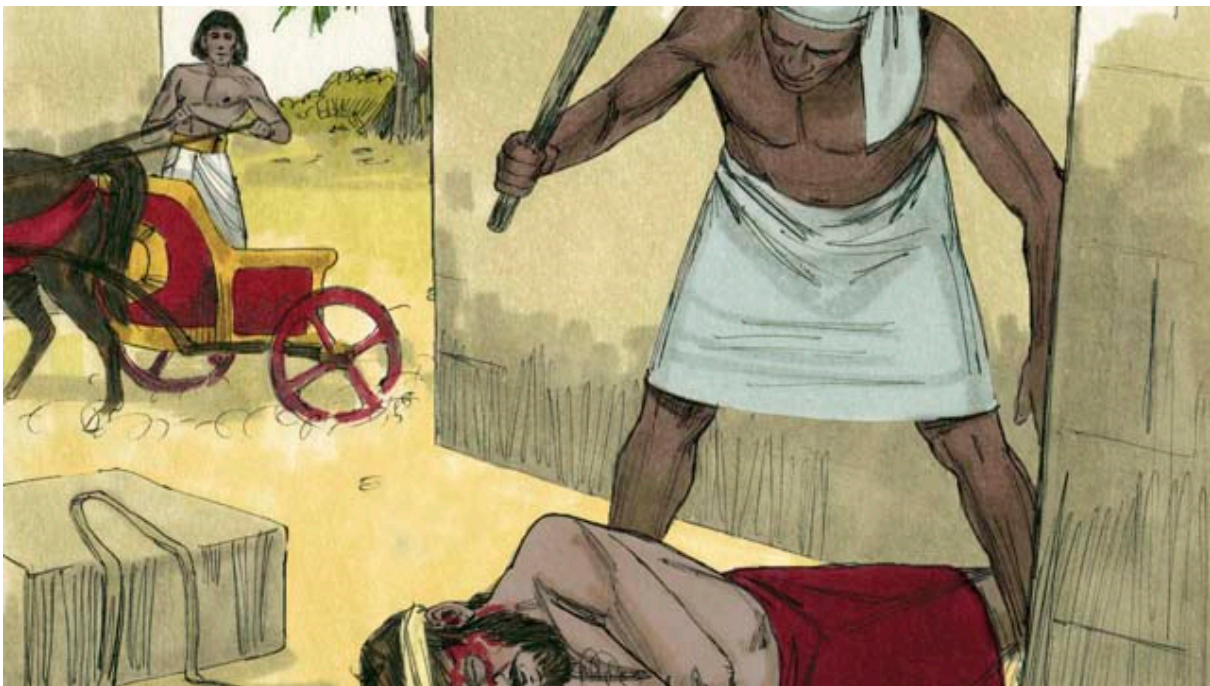
تا ن ک ایی جن سرائیلی وچ پیری دنیا ش باهارد. ن و شیش تا زمانی ک ش اتونا، نش مخفی شون ک.



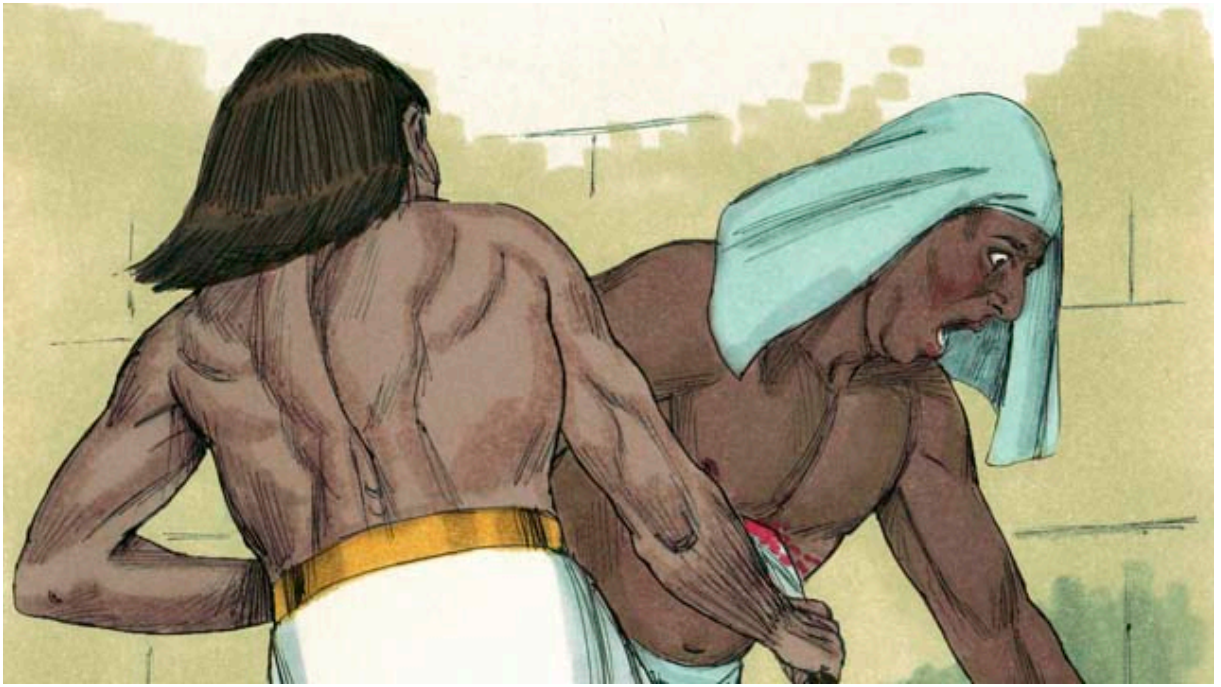
وقتی ک ببا و ننه وچ، آی نشن تونس وچ مخفی کړند، ن خاطر را ک وچ نکشیند، نماش دیم سبدی میون نیزارون کنار رود نیل زمین شون نا. ولی ددا گردترش دیر د اسیوا شک تا بین چ اتفاقی نما را وجود آت.



دَتِ فرعون سَبَدِش اِسْتِوَاش يَك و داخلش یدی. وقتی وَچَش بدی، نُمَاش ب عنوان پیرش قبیلش ک. نِ ای جَنِ اسرائیلیش استخدام ک تا وَچَش شیر آد. غافل از نِ کُ نِ جَنِ نِ خود وَچَ ه. وقتی کُ نِ وَچَش دِ شیر یگت، نُس نرد دَتِ فرعون واگردنا. نِ اسم وَچَش موسی ناد.



وقتی کُ موسی گُرد بُب، ای مصریش یدی کُ بَرِدِگَلِ اسرائیلی را کُتک کار آبق. موسی پاکِ تلاشش یک تا دِی اسرائیلی خوش نجات هاد.



موسی هاد ن فکر کُ آدمی نشتین، نْ مصریش بگشت و چسَدیش مخفیش ک. ولی شخصی ن کارش یدی.



فرعون ن کار موسی دِ باخبر بُب و سعیش ک موسی ش بشکُش. ولی موسی از مصر به صحرا فرارش ک و سربازان فرعون تشن تونا نماش نین د پیداش کرنَد.



موسی این بیابونی دور از مصر چوپانی شتک. ن هادِ جَنی مالِ ن سرزمین د ازدواجش ک و صاحب دو وَچ بُب.



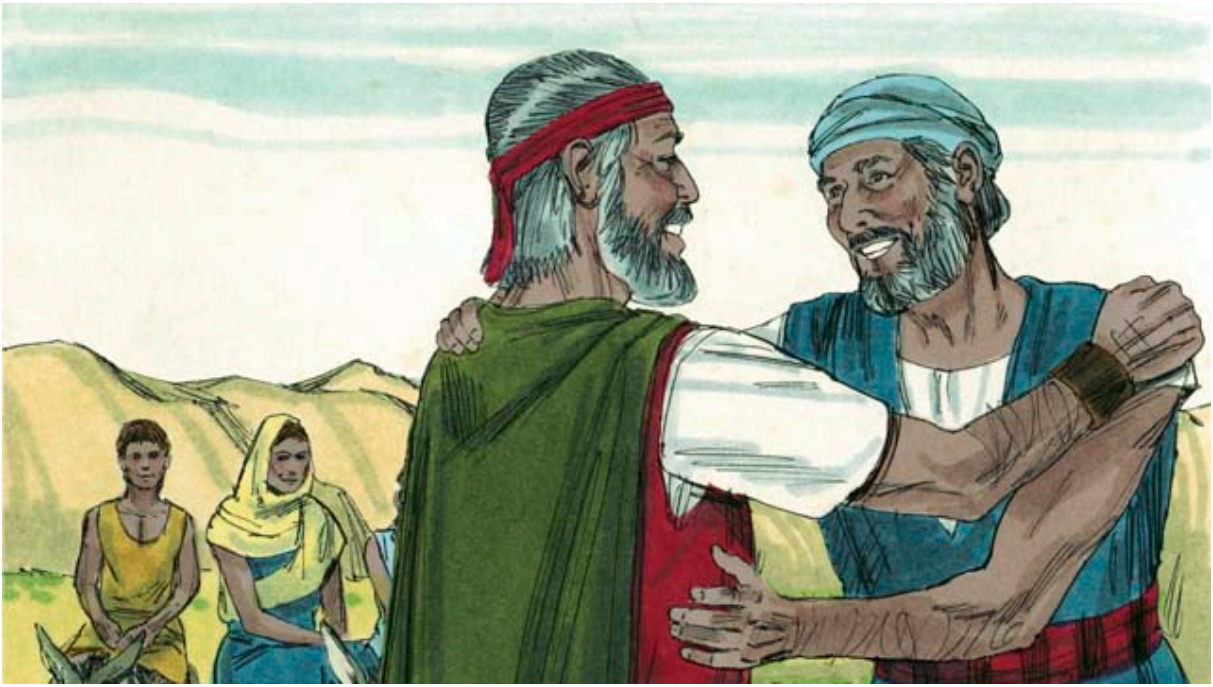
ایی رو، وقتی ک موسی هادر گوسفندونه باخسورش ب، بوته ایش بدی ک شعله ور ب ولی آتیشش ید و نسوت. بُش پَلیش تا علتش یَقَهمه. وقتی ک ب بوت شعله ور نزدیک آب، خدا میون بوت یداش سر دا: «کفشونیت پاد د بر آر، چون ک یاقایی ک واشتادِ مُقدس.»



بعدش خدا بَشَوَات: «مَ رنج و بدبختی قوم هون این مصر د بَم دید. مَ ت پَلی فرعون آکِئِم تا قوم مَ از بردگی بَرآر. مَ کَنعان ئَمین آدَم، سرزمینی کُ وَعَدَش ب ابراهیم، اسحاق و یعقوبیم داده ب.»



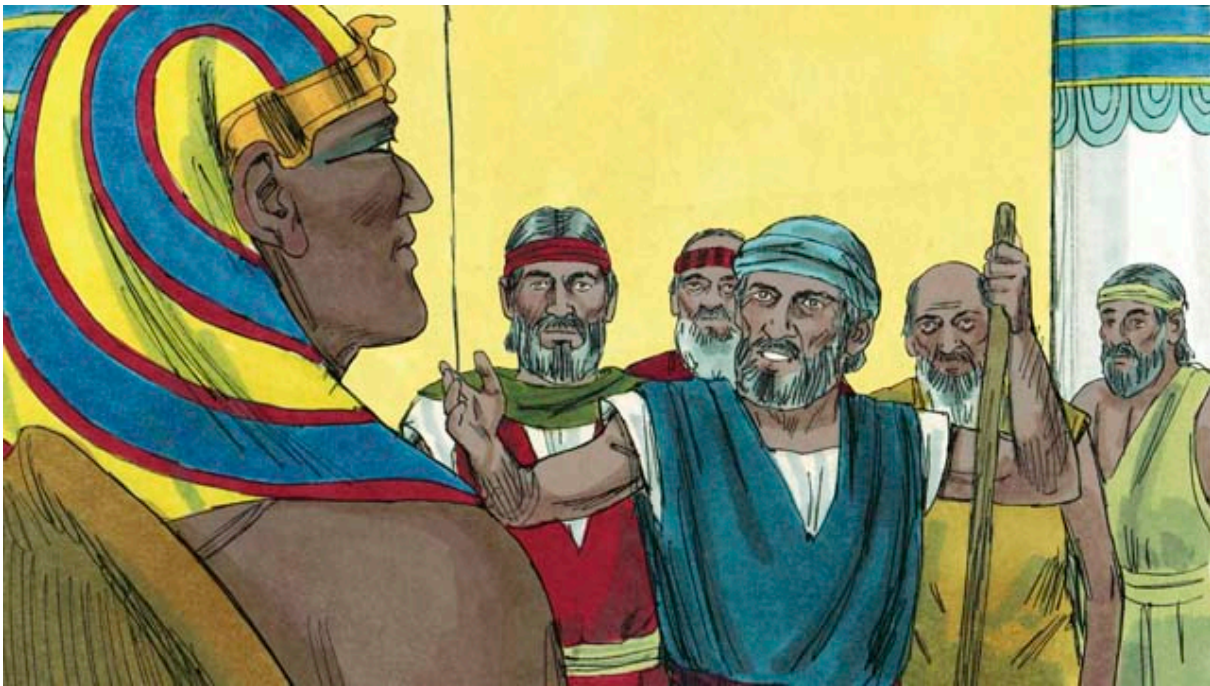
موسی بَشَوَات: اِگر قوم بَشَنپُرسا کُ کِ مَش یکیناَد، ئَمین چی چی بَواجِم؟ خدا بَشَوَات: «هَم ن کُ هَم. ب ئَمین بُوا «هَم» مَش پَلی شَم بَشکیناَد. بَعَدِش جی ئَمین بُوا کُ مَ یَهُوَه خدای بَاگِلْدَن ابراهیم، اسحاق و یعقوبیم. اسم مَ تا آبد هَمین.»



موسیٰ تَشْگَا پَلی فرعون یَش، چُون کُ شَتْرَسَا خِیْب دَم نِید. یَزِیْنی بُبُ کُ خُدا دِدَ موسیٰ، هَارُون رَا
بَشْکِیْنَا تَا تُمَاش گُمک کِرِ.

داستانی بَرگِیْت از کُتابِ مَقْدَس: کُتابِ خُروج فَصل ۱ تا ۴

۱۰- دِه ږلا



خدا ب موسی و هارون ن هُشدار شادا کُ فرعون سرسخت کیمیم ب. موسی و هارون پلى فرعون بُشتیند و بشتنوت: «ن پیام خدای اسرائیل تو را: قوم مَ رها کَ یشتند.» فرعون ب حرف تُمین اعتناییش نک و یاغا ن کُ قوم بنی اسرائیل آزاد کړ، تُمینش مجبور کَ از قبل ویشتر کار کړند.



فرعون هنی جی از رها کردن قوم بنی اسرائیل سرپیچیش شتک. ن خاطر را خدا ده یلای وُحشتناک مصر د نازلش ک. از طریق نُ یلاعون، خدا ب فرعون نُشونیش دا کُ قُدرتیش از فرعون و پاک خدایون مصر ویشتر.



خدا اُوو روڊ نيلش به خين واشگړدنا. ولي فرعون هني جی، قوم اسرائيلش رهاش نك.



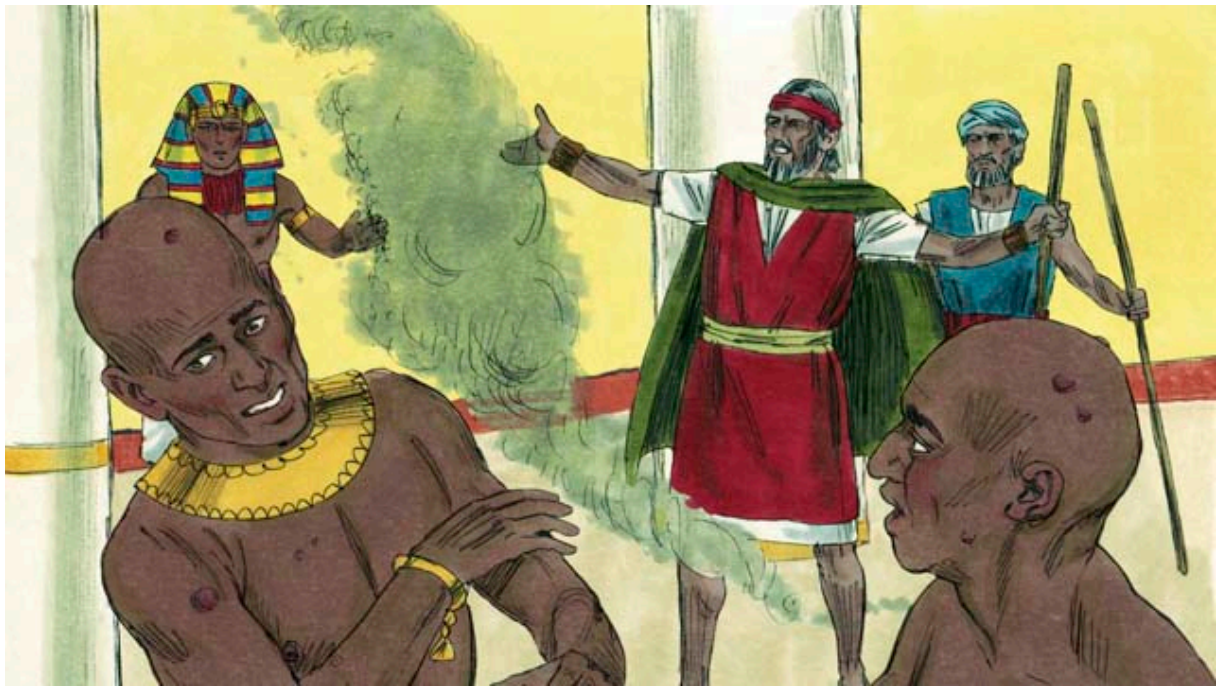
خدا پاک سرزمين مصر از وژغ پړش ك. فرعون از موسی درخواستش ك ك وژغون از سرزمينشون دور كړ. ولي بد ن ك وژغون از بين بښيند، دل فرعون سخت تر آب ب نمين اجازشون ندا مصر ډ برښند.



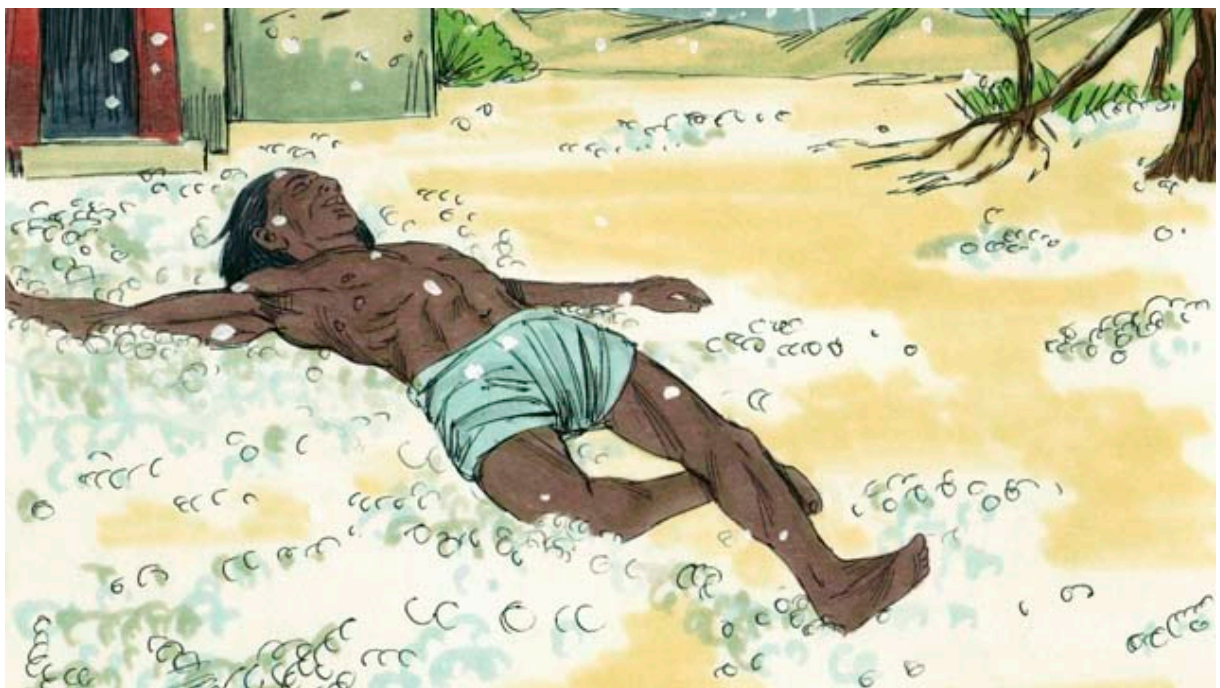
پس خدا ڀلاي پش و ٻڌ ن مڱيش ڀکينا. فروعن ب موسي و هارونش ٻوا ک اڱ ن ڀلا دور ڪرند، ب
 ٽمين اجاز ڪيمي دا تا مصر ڊ خارج ڀند. ٻڌ دعای موسي، خدا ن ڀلاعون دورش ک، ولي فرعون
 قلب خوش سختش ک و دوبار ب ٽمين اجازشون ٿدا مصر ڊ خارج ڀند.



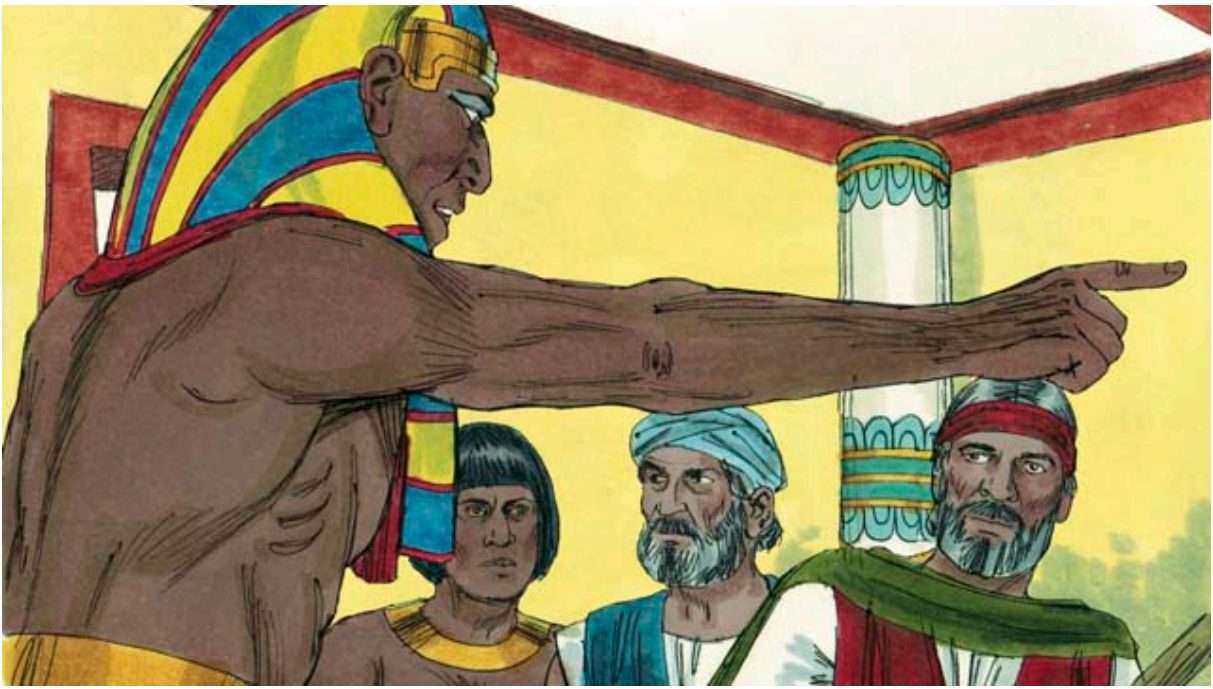
ٻڌ ن، خدا ڪاريش ک تا پاڪ حيوونون مصريگل بيمار ڀيند و ڀميرند. ولي قلب فرعون سخت ٻڌ ب
 و ن بار جي ٽمين اجاز خروجشون ٿدا.



خدا ب موسی ش بُوا مُشتونیش از خاکستر پُرکِر و چلی فرعون هوا دِ پَخش کِر. وقتی موسی ن کارش کَ، پاکِ مردم مصر ب جز اسرائیلیون دُچار تاؤلون دردناکی بُئِدِنِد. اما خدا قلب فروعونیش سخت کَ و فرعون اجازش نِدا کُ ئمین یَشِنَد.



بَدِش خدا یلای تِگَرگِش بَشکینا و ویشتر محصولون و پاکِ جونورونی کُ هوای آزاد بُئِنَد بین دِ بَشَن بَ. نِ وَقَتی فرعون، موسی و هارونیش قَراش خوند و بَشوات: «مَ ن قَرَت گنام کَ شَم آزادی کُ یَشی.» بَدِش موسی دعاش کَ و بارون تِگَرگ بَدِ آم.



ولی فرعون دوبار گناہش کَ و قلبِ خوش سَخیش کَ و اجازش یدا کُ اسرائیلیون آزاد پیند.



یزینی بُبُ کُ خدا ایی گَلِ مَلَخ به سرزمین مصر بَشکینا. نُمین پاک محصولونی کُ از بلای تگرگ باقی یَمَند بُدند، بَشَنَخ.



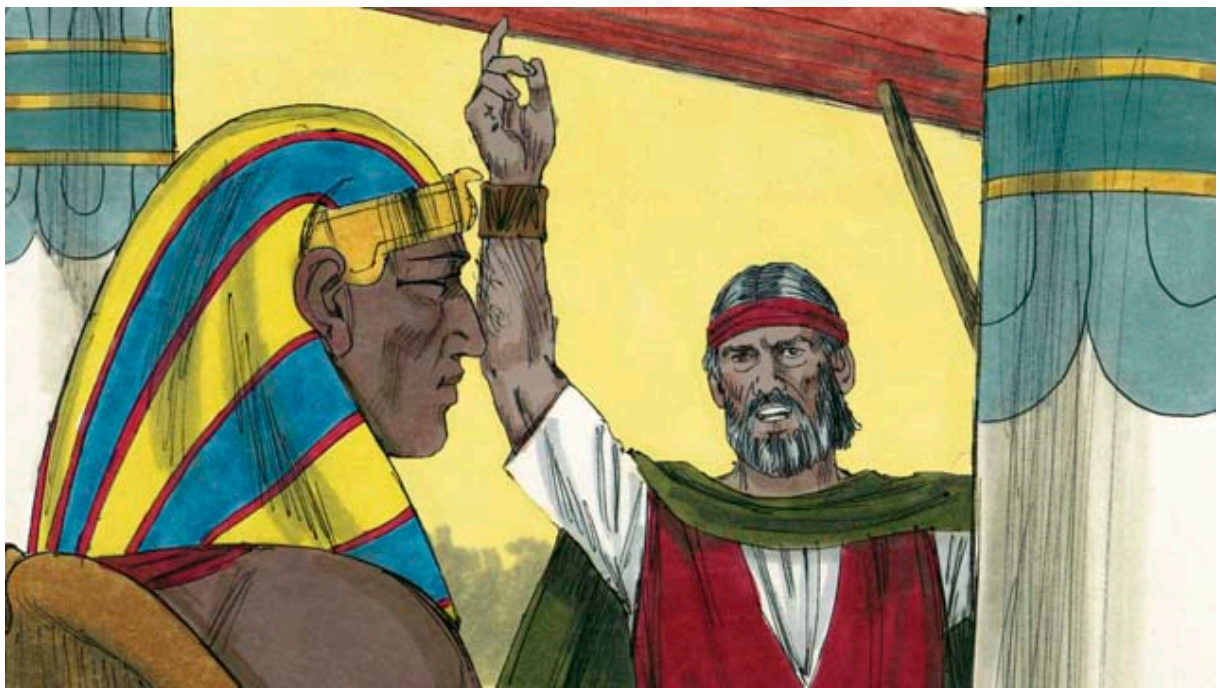
بَدِش خدا بلای تاریکی بَشکینا کُ سه روو طولش کِشا. پاکِ یاغا نَر تاریک بُئِد بُ کُ مصریون نَشُ
آتونا کیئ دِ بَر اوورِنَد. ولی یاغایی کُ اسرائیلیون زندگی شُ آکَ روشنایی بُ.



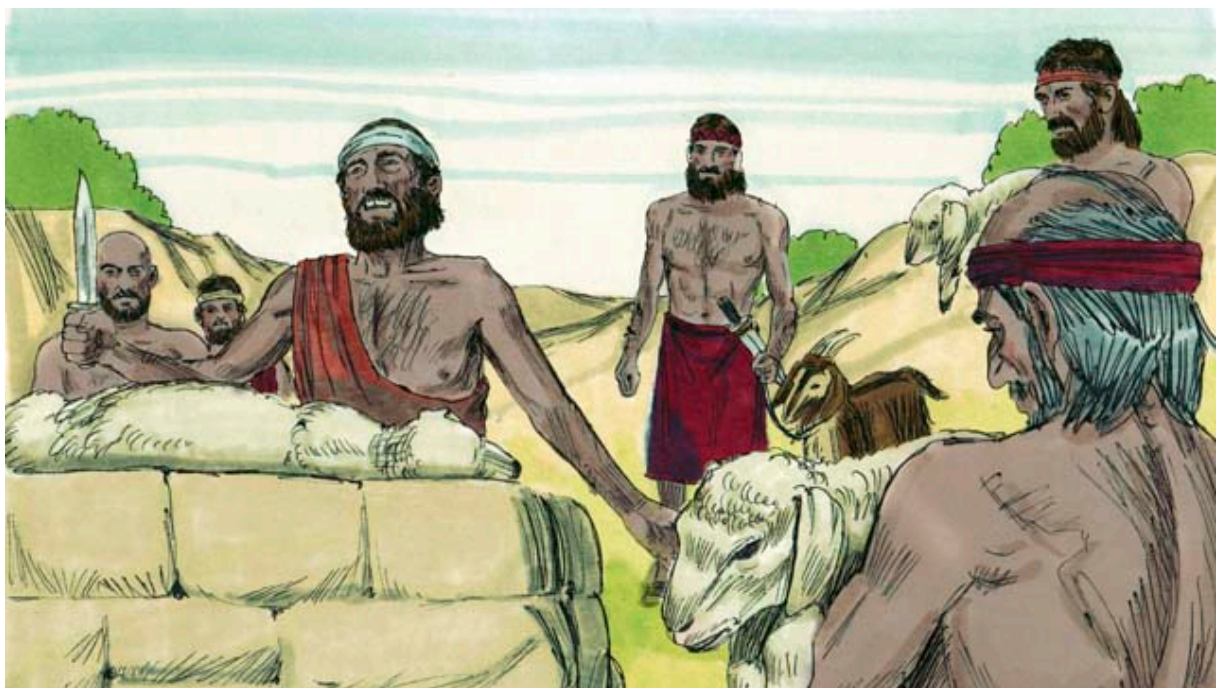
حتی بَدِ نُه یلا، فرعون ب اسرائیلیون اجازشون یدا کُ یَشِنَد. از یاغایی کُ فرعون گوش شینواش ید،
خدا قَصِدِش کَ کُ آخرین تلا جی یکینه. ن یلا باعث آب کُ فرعون تصمیم خوش عوض کِر.

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: خروج فصل ۵ تا ۱۰

۱۱- عید پاسخ



خدا موسی و هارونش بَشکینا فرعون را کُ بیش بُواجند تا اسرائیلیون آزاد کِر. ئَمین ب فرعون
اخطارشون دا کُ اگ قوم اسرائیل آزاد نِکِر خدا پاک پیر اوّلی گل و پاک حیوونون مصر نابود کیمی
ک. وَقتی کُ فرعون ن بَششُفت، باورش نِک و دوبار جی از دستور خدا سرپیچیش ک.



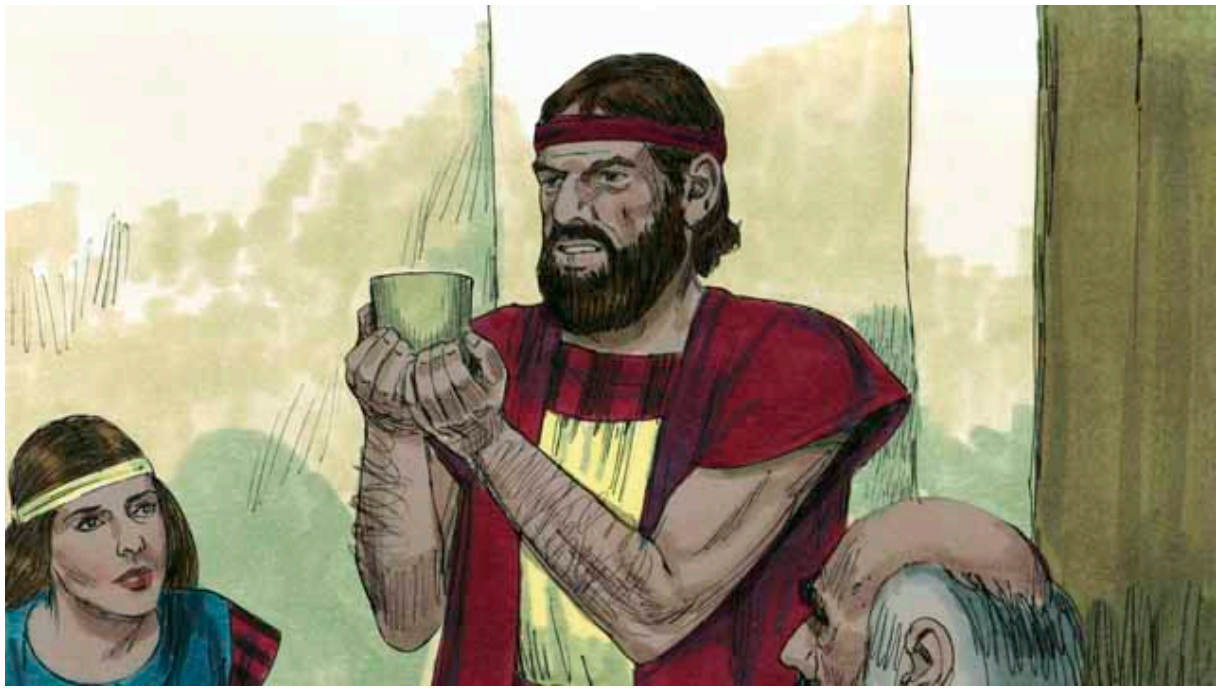
خدا ئَمین را کُ ایمانشون د، ای راهی بَشسات تا پیر اوّلی گل ن بُلا د نجات یابند. هر خونواده ای
ایگا ای بَره بی عیب انتخاب کِرند و قُربونیش کِرند.



خدا ب قوم بتی اسرائیلش بُوات کُ خین وِرگل اطرافِ بَر کیه گِلشون بُمالیند. تُمین ایگا گوشت نُ
بَره بریون پِکرنَد و هادِ نون بدون هَمیر مایِ ب سرعت بَشَن آخ. خدا ب تُمین بُوا کُ آمادِ بیی تا
بعدِ خوردن نُ، جلی مصر ترک کِرِی.



اسرائیلیون پاکِ دستورون خدا خیلی با دقت انجامشون بُدا. نصفِ نُ شُیو، خدا از مصر دِ عبورش
کِ پاکِ پیر گُرد و ارشدِ مصریگل از بین د بَش ب.



خدا از پاکی کیه گلی قوم اسرائیل کُ نشون خین بر کیته شن د ب عبور ش آک. پاکي آدمونی کُ ن کت د بندنه، ن خاطر خین و زدر آمان بندنه.



ولی خدا از یغلی کی مصریگلی کُ ب خدا ایمانشون ید و از دستورون خدا پیژویشون نک عبورش نک و پاکي پیر ارشدون نمین را بشکشت.



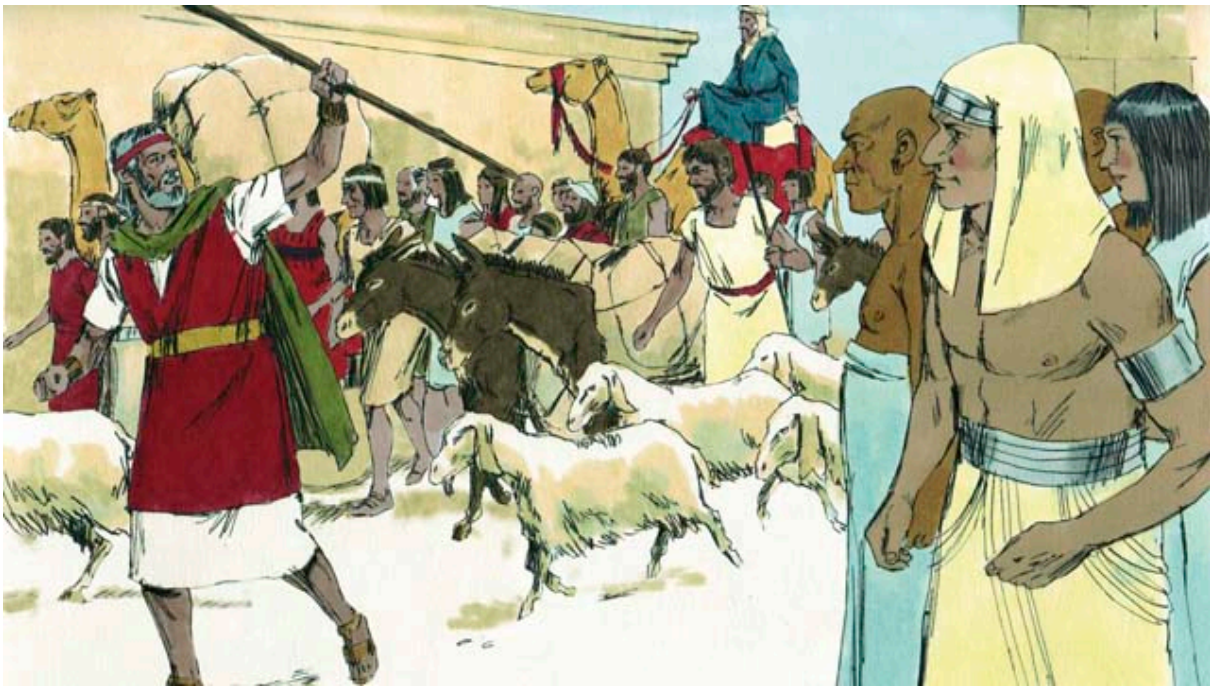
پير آڙل پاڪ مصريون ڀڄڻ. پير ڳرڊ فرعون بڻڻگيت تا پير ڳرڊ ن غلامي ک زندون ڍ ب. خيلي از مردم مصر ن خاطر غم و غصه اي ک آڻڻ، گريه و زاري ش آک.



فرعون ن شيو ڍ، موسي و فرعون قراش خوند و بشوا: «قوم اسرائيل آرگي و جلي از مصر پشي بر.» مصريون جي ب نمين اصرار شون ک ک جلي نين ترک ڳرڻ.

داستاني برگيت از ڪتاب مقدس: ڪتاب خروج فصل ۱۱ تا فصل ۱۲ آيه ۳۳

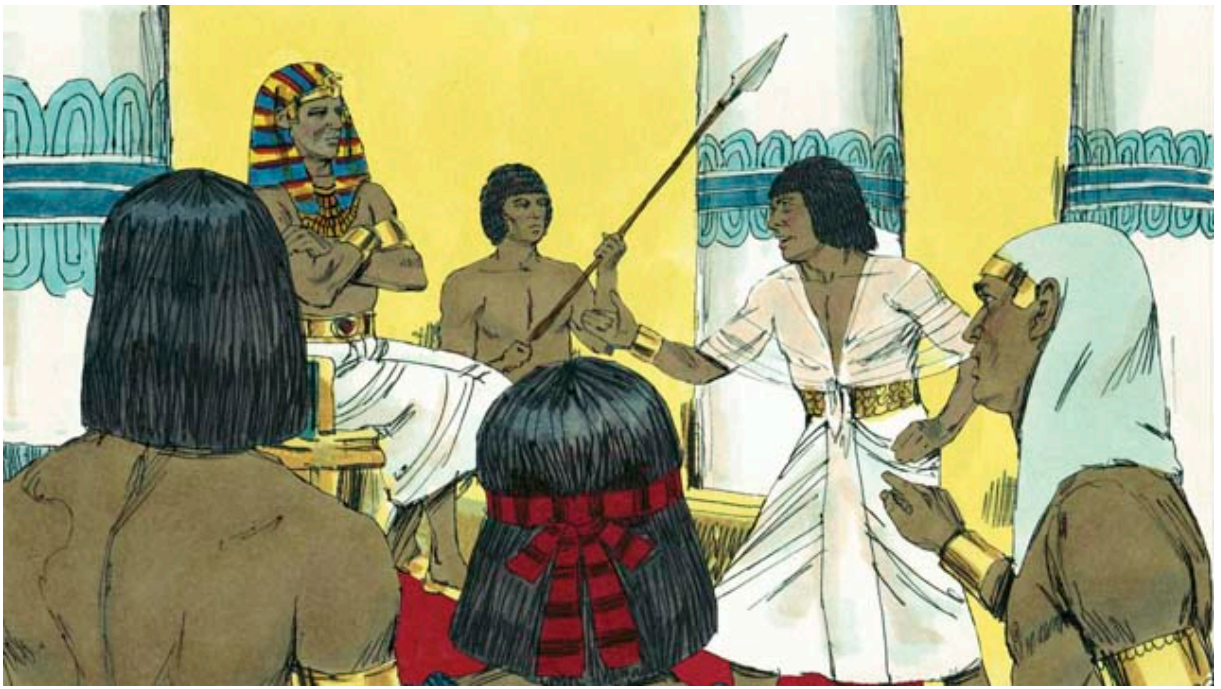
۱۲- خروج



اسرائيليون خيلي خوشحال بڻند ڪُ مصر ترڪ شُ آڪَ. ٽمين آي نيگر بڻند و ريب سرزمين موعود پيش آشدند. مصريگل ن چي گلي ڪُ اسراييليون طلّيشون ڪَ، طلا و نقره و چي گلي قيمتي ب ڏ ٽمين بڻش بخشا. يقّي قوموني جي ڪُ ب خدا ايمانئون بشارد ب هاد ٽمين مصر ترڪشون ڪَ.



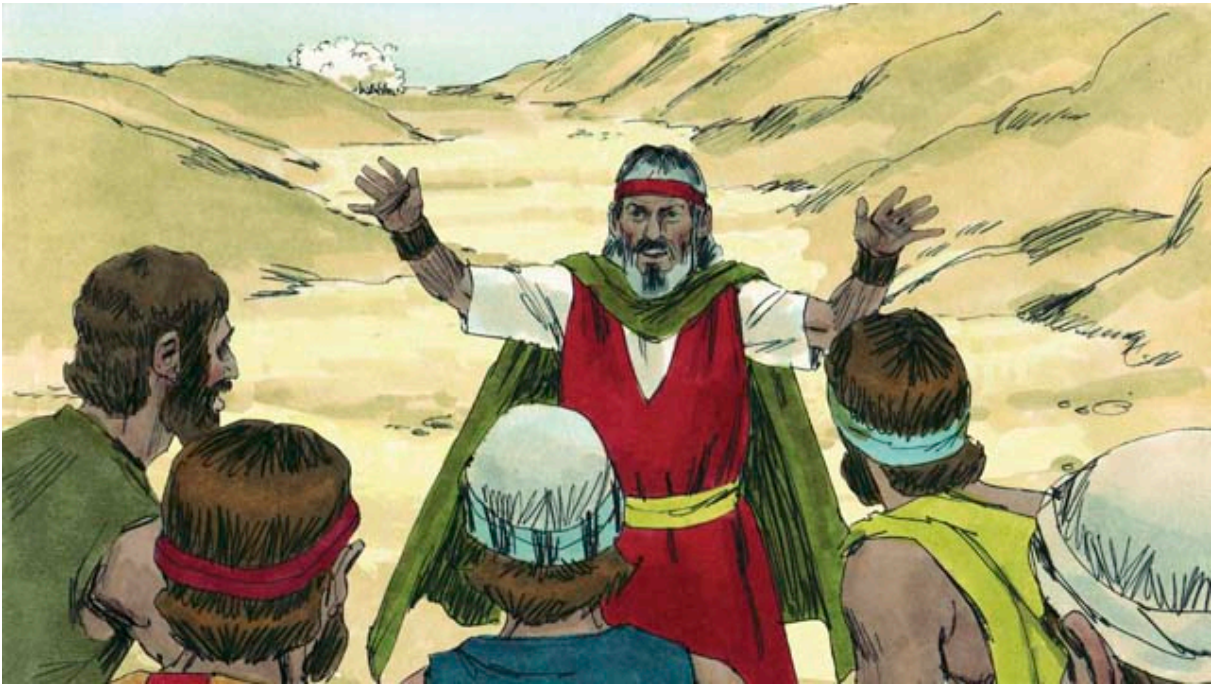
اي ستون از ابر و اي ستون از آتيش چلي ٽمين حرڪت شڪَ. وجود خدا ميون ستون اوو و آتيش هاد ٽمين ب و پاڪش ٽمين ن سفير ڏ همراهي و هدايت شڪَ. پاڪي ڪاري ڪُ نمين اگا شُ آ ڪَ ن ب ڪُ ش دنبال ڪرند.



بَدِ وَقتِ گَمی فرعون و قومش، از کاری کُ بشَن گردِ بْ پَشیمون بُدِنَد و اسرایلیون تعقیبشون کَ، تا یَقربِی ئَمین بَرَدِ خُشَن کِرِنَد. خدا ئَمینش عَوَیضِش گردِ بْ تا ئُشون هادِ فِقطِ خدایِ واقعی خُشَن، و مَرَدُم یَقَهَمِنَد کُ یَهُوَه از فرعون و پاکِ خداگِلِ مصر قوی تَر.



وقتی اسرایلیون سپاه مصرشون یدی، متوجه بُدِنَد کُ وسطِ دریایِ سرخ و سپاه فرعون گیرِ گَیَنَد. ئَمین خِلی بشَن تَرسا دِ بْ و دادِ شْ آک: «چرا مِصرمون تَرک کَ؟» «پاکجَمون جَلی بَمیرم!»



موسیٰ ب اسرائیلیونش بَوَات «یترسی! خدا ایرو شَم را آجنگ و شَم نجات پیدا آکری. نُو وقتی خدا موسیٰ ش بَوَات: «به قوم اسرائیل بوا کُ ب طَرَف دریای سیر جرگت کِرنَد.»



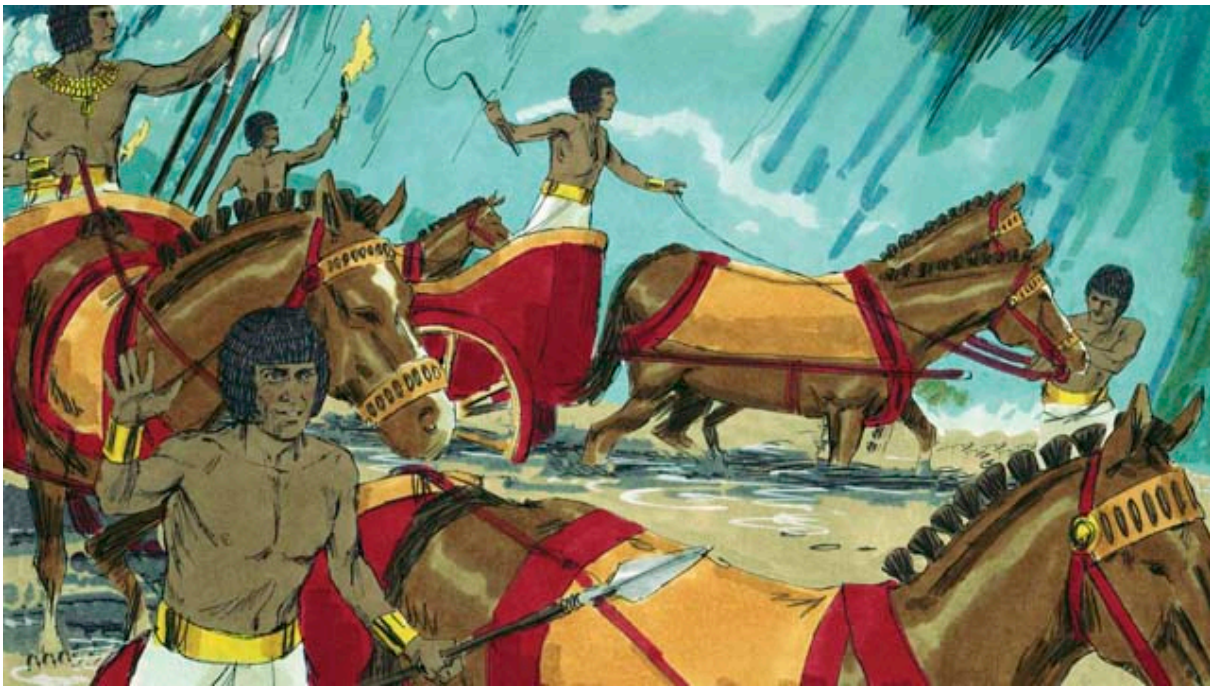
نُو وقتی خدا ستون آوور را راهیش کَ و نُش میون بنی اسرائیل و سپاه فرعون قُرارش بُدا تا سربازون مصری آی تَشَن تونا تُمینشون پینند.



خدا به موسیٰ آمرش یک کُ دَسِتِ حُش را به بالای دَریتا بُلند کِر. نُو وقتی خدا بادش یَکینا کُ اُوو
دَریا به چپ و راست بُروون ب جوری کُ راهی دریا دِ پیدا ش.



در حالی کُ قوم اسرائیل دو طَرَفِشون گِل اُوو بُو، وَسِطِ دَریا به راه حُشَن اِدامشون دا.



بَدِ نُّ، خدا ستون ابر شارگت تا مصریون بُتونند فَرار اسرائیلی گل پینند . مصریون تصمیمشون یگت کُ ئمین تعقیب کِرنَد .



بنابراین ئمین دنبال اسرائیلیون ب دریا بُشتند، ولی خدا مصریونش ب وحشتِ خوست و کاریش پک کُ اراتشون روو گل ډ گیرش ک. ئمین داد شُ اک: «فَرار کِری! چون کُ خدا اسرائیلیون را آجنگ.»



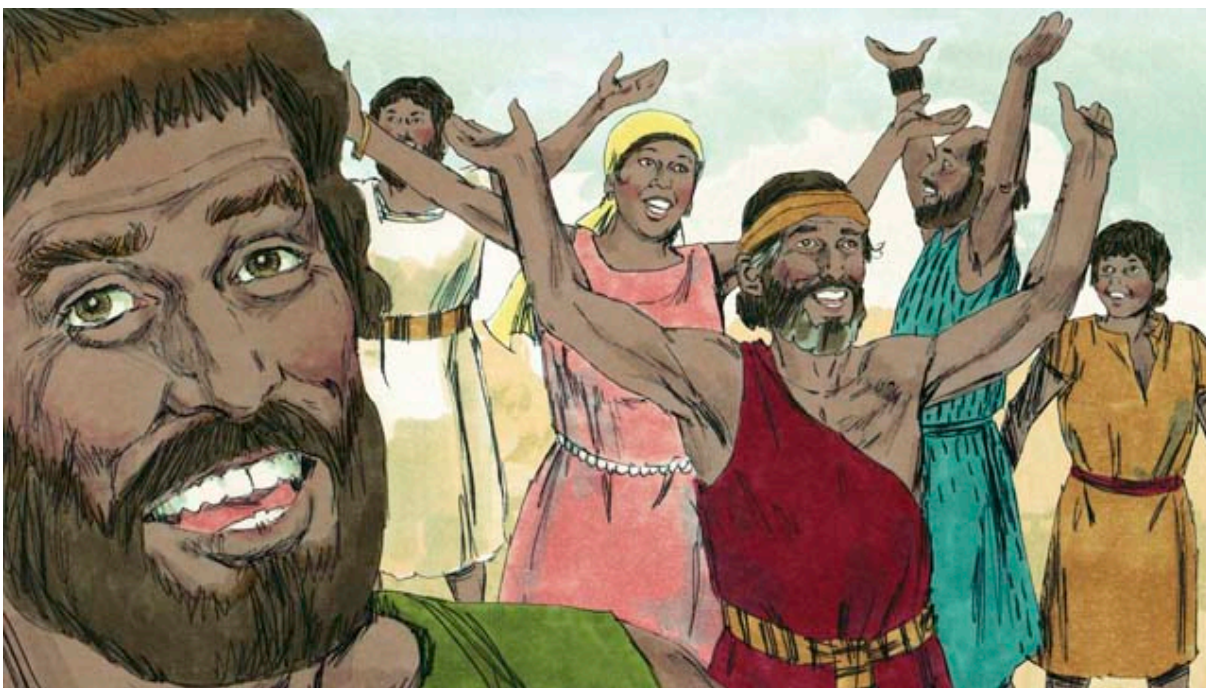
بَد ن ک قوم اسرائیل سالم ب ن طَرَف دریا یَرَسا، خدا به موسی ش بُوات: «یَقَرَتِ بی دست خود ب طَرَف دریا دُراز آک.» وقتی ک ن کارش یَک، اُوو بَر سَرِ مصریگل و ارایگیلشون فرو ریجا و پاک تُمین در دریا عَرَق بُئِدِنَد.



وَقَتی اسراییلی گُل نابودی کام سپاه مصرشون یدِی، به خدا اعتمادِشون کَ و ب ن باوَر بَشن رِسا کُ موسی، پیامبری از طَرَف خدا آ.



قوم اسرائیل خیلی شاد یدند؛ چرا کُ خدا یمینش از بردگی و مرگ نجات شاددا ب. الان ئمین آزاد بُدند کُ خدا پَرسیتش کَرنَد و ئش پیروی کَرنَد. اسرائیلیون شعرون زیادی دربار آزادی خوشون بَشَن خوند و خداشون ستایش کَ کُ ئمینش از دست لشکریون مصر نجاتش بُدا.



ن وَفتی خدا ب قوم بشوات کُ هرسال ن ر رویی را جشن یگیرند و به یاد یادشون ب کُ خدا چَطوری مصریونش شکست دا و قوم اسرائیل را از نیگری آزادشون ک. ن جشن پَسَخ نامگذاریشون یَک. ئمین هرسال هاد قربونی وَر پَریونی و هاد نون هُشک وا، جشن شُ آگَ.

داستانی بَرگیت از کتاب مقدس: کتاب خروج ۱۲: ۳۳ تا ۱۵: ۲۱

١٣- عهد خدا هادِ اسرائيل



بَدِ نِ كُ قَوْمِ اسْرَائِيلِ از دریاى سیر عبورِش كُ، خدا ئُمینِش به طَرَفِ كوهِ سینا هدایتِش كُ. یعنی همون كوهِ كُ موسى چَوَرِي شَعْلَه وَرَش نینِ دِ بَش دیدِه بُ. بَعْدِش قوم پا نِ كوهِ دِ أَطْرَاقِشون كُ.



خدا بِ موسى و قومِ بنی اسْرَائِيلِ بَشَوَات: «شَمِ اى گا از مَ فرمونِ یَتَرِی و هَادِ عَهْدِی كُ هَادِ شَمِ در آبتِیم پابندِ بیی. آگَ نِ انجامِ یَدِی، مَ را ملكِ خاص و مملكتِی از كاهنان و امتِی مقدس كیم بُدِی.»



مردم بی رو خوشون آماد ش اکتا خدا پیئند. پس خدا همراه با رعد و برق و دید و سرو صدای وحشتناک شیپور، قله کوه سینا د فرود آم. موسی تنهایی بالا کوه بئش.



خدا هاد ئمین پیمانیست بست و بشوا: «مأم خدای تو یهوه، کت توش از اسارت و نیگری مصریون آزادش ک. غیر از م خدایی بی پرستش نیک.»



«بت درست نیک و پرستیش نیک؛ چرا کُ مَ یَهوَه، ایگا تنها خدای تو بُم. اسم مَ بی حرمت نیک و روو شَبّات را مقدس بُدون. پاک کارونِ خود شش روو دِ نیک؛ چرا کُ تْ ایگا روچ هفتم آروم گیر و مَ یادت آر.»



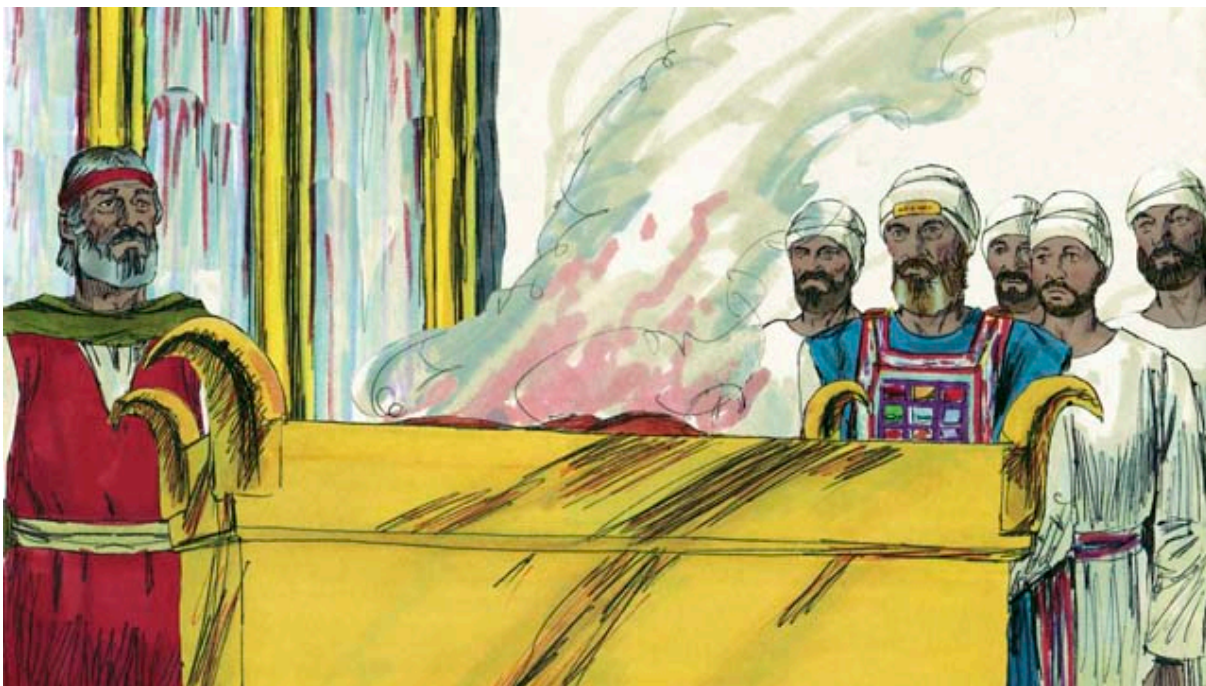
بُبا و نِنْدُن قدر بدون. قتل نیک، زنا نیک، دزدی نیک و دوررو نُوا. چیم طمع به مال و جن هُمسایت نَدار بی.



قوم قبیلشون کَ قانونی کُ خدا ئُمینش داده بُ پیروی کِرند. ئُمین قبیلشون کَ کُ خدا را یند و فقط نُ پرستش کِرند.



خدا به مردم اسرائیل فرمانیش شادا کُ خیمه گُل گُردی (خیمه ملاقات) بُساجند. خدا دستور ساتن خیمه ها دِ پاکِ ریزه کاریگیش و هر چی کُ ایگا خیمِ در زمین یند را دِ ئُمین شادا. خدا دستور شادا پرده ای بزرگ بُساجند کُ خیمِ بِ دو بخش تقسیم کِر. خدا اتاق پشتِ پردِ دِ حضور پیدا شتک و نین دِ ساکن آبُ فقط کاهن اعظم شتونا کُ بِ نِ اتاقِ پیش و خداهش یین.



قوم ایگا ایی قربونگاهی چلی خیمه ملاقات بر پا کړند. هر آدمی کُ از شریعت خدا سرپیچی شته، ایگا حیوونی قربانگاه را باره. کاهن ایگا نُ حیوون بُگش و نُ ب عنوان قربونی خدا را قربونی کړ و بُسوځن. خدا بشوات کُ خین حیوون قربونی، گناهون شخص آپوشتن. نزیی خدا گناه نُ نادید آگیرو نُ آدم از نظر خدا پاک حساب آت. خدا دد موسی و هارون و نسل نُ انتخاب کت تا کاهنون خدا پند.



نُ وقتی خدا دځ فرمون دیم تخت سنگی بشنوشت و به موسی شادا. خدا همچنین به قوم قانونی نُمینش دا تا پیروی کړند. خدا وعد شادا اگ ن قانون اطاعت کړند نُمین برکت آد و نُمین محافظت آکر، ولی اگر سرپیچی کړند و فرمون نیرند نُمینشون مجازات کیمی ک.



موسی خیلی وقت بالای کوه سینا در بَمنَد و هادِ خدا دَم شَدا. مردم از بس چیم به راهیشون موسی را یکشا خست بُدِنَد. پس طلاها بَشَن بَ پَلی هارون تا بیشَن را بُت بُساج، تا یاقا خدا دِ بَپَرسِنَد. یزینی بُبُ کُ به گناهون وحشتناکی در حق خدا دَستشون بُقات.



هارون ایی بتی زرین شکل گوسالَ بَش سات. مردم بُت خیلی وحشیانَ بَشَن پَرسَتا و نُ را قربانیاشون زمین نا. خدا بَ نُ گناهونی نُمین در حَق خداشون انجامشون بُدا، خیلی خشمگین و ناراحت بُبُ و بَ موسی بَشوا کُ تصمیم شاگیت کُ نُمینش نابود کِر. ولی موسی از خدا درخواستش کَ کُ نِ کار نِکِر. خدا دعای موسی را بَشَشَنفَت و نِ کارش نِک.



وقتی که موسی از کوه سینا ت بَم، دو تخته سنگ دَسَیش دِ بُّ که خدا ده فرمانیش دیم نُّ دِ بَش
 نوشت بُّ. چون بُت بَشدی، تَنیقَ ناراحت بُبُّ که لوحون زمینیش بَشکوبتا و یَتهمَریا.



بَدِش بُت بَشسوجنا و هیردِش که و شیکل گَرَدِش دُرُسَیش که. و گَرَدَ دیم اوو دِ بَش ریتُ مردِش
 وادار که تا بُخورند. خدا بلایی مردم را بَشفرستا تا خیلی از نَمین یَمَرَدند.



موسی یاقا رُ تخته سنگونی کُ خُش یتمَریا دِ بْ، ایبی تختِ سنگ ده فرمان را بَشیراِشا. بَدِش دوبارِ بَشُ بالای کوه و برای بخشش گناهون قوم دعاش کَ. خدا دعای موسی بَشَشُفَت و نُمپیش بَشِخشا. موسی هادِ ده فرمانی کُ خدا دیم لوح تازه بَشِیوشتِ بْ، کوه دِ تِ آم و بَدِش خدا نُمین را از کوه سینا به طرفِ سرزمین موعود هدایتشون کَ.

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ خروج فصل ۱۹ تا ۳۴

۱۴- سرگردونی در صحرا



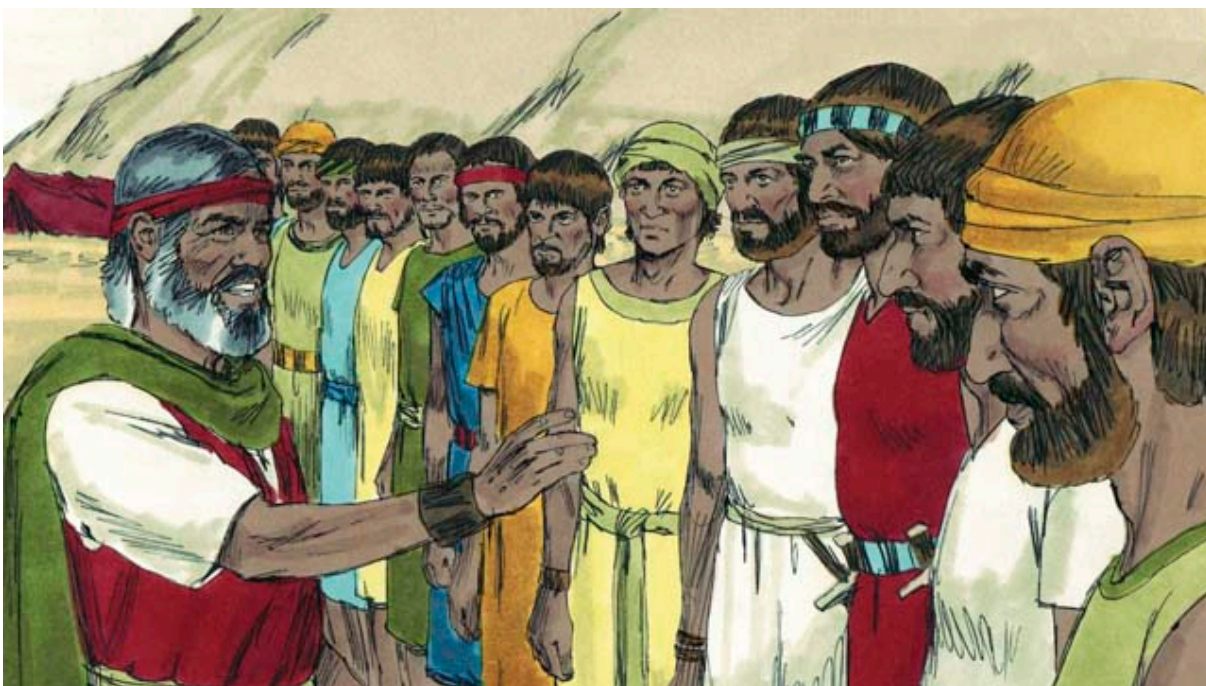
بِد ن کُ خدا قومش از قانونون شریعت آگاهشون ک، ئمین به طَرَفِ کوه سینا هدایتشون ک. ئمین ایگا هادِ خاطرِ عهدی کُ هادِ خدا دَرشون بَسته ب، از قانونون شریعت پیروی شُ آک. خواست خدا ن بُ کُ ئمین به سرزمین موعود یَتی کنعان پَرسند. خدا جِلی ئمین دیم ستون آور دِ آشو مردم جی ئش دنبال شُ آک.



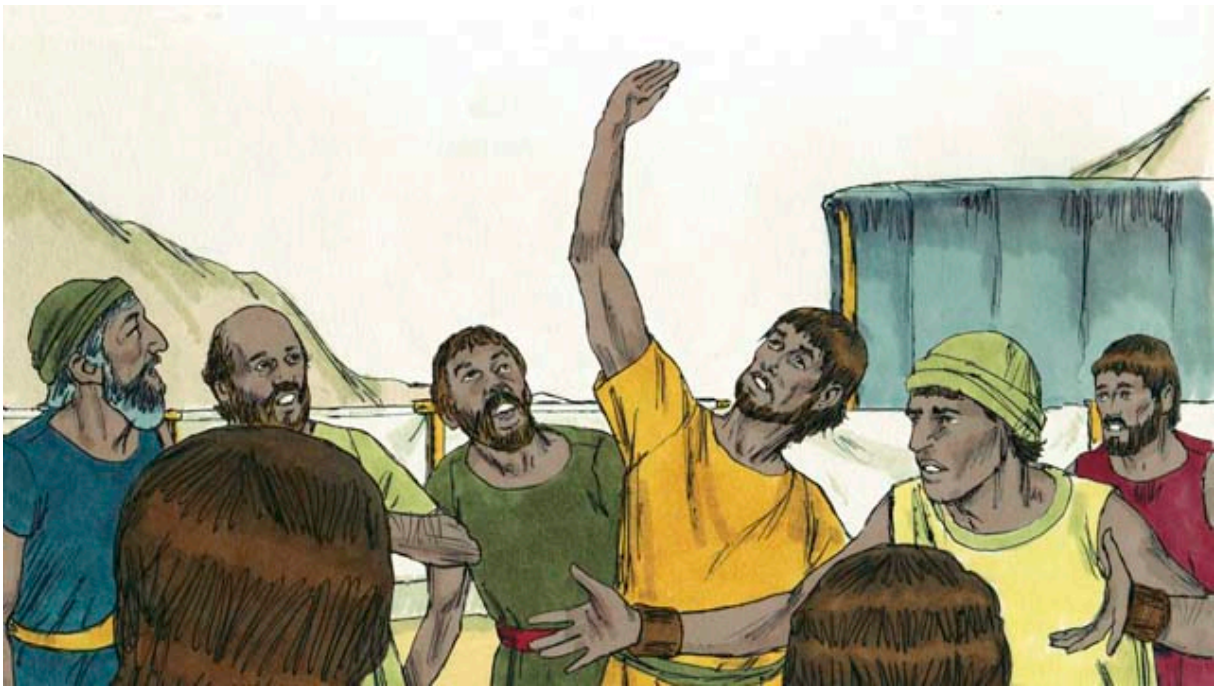
خدا به ابراهیم، اسحاق و یعقوب قول شاداده بُ کُ سرزمین موعود به وَچگَلِ ئمین هاد. ولی نْ موقعِ قبیلَه گِلِ زیادی نین دِ زندگی شُ آک کُ ئمین کنعانیان صدا شُ آک. کنعانیون خدا را پیروی نَشُ آک و نَشَنپَرستا. ئمین خدایون دروغی شَپَرستا و کارون خیلی زشتی شُ آک.



خدا قوم اسرائیلش بوات: «بَدِ ن کُ ب سرزمین موعود یزسادیه، ایگا خود از شَر کنعانیونی کُ نین زندگی اکرِنْد راحت کِرِی. هادِ نُمین صلح و ازدواج نِکِرِی. شَم ایگاه پاکِ بتون نُمین نابود کِرِی. نتیجه نافرמוنی از ن دَستورون، پرستش بتون نُمین یاقا مَ کیم ب.»



وقتی اسرائیلیون به مرز سرزمین کنعان یزسادِنْد، موسی هر قبیله ی ای یَقَر، یَنی دوازده مِرْد انتخابش کَی. نُ ب نُمین راهکارونی خاطر جاسوسی سرزمین کنعان شادا. بَدِش از نُمین شگا کُ بررسی کِرِنْد کُ کنعانیون قوی اِنْد یا ضعیف.



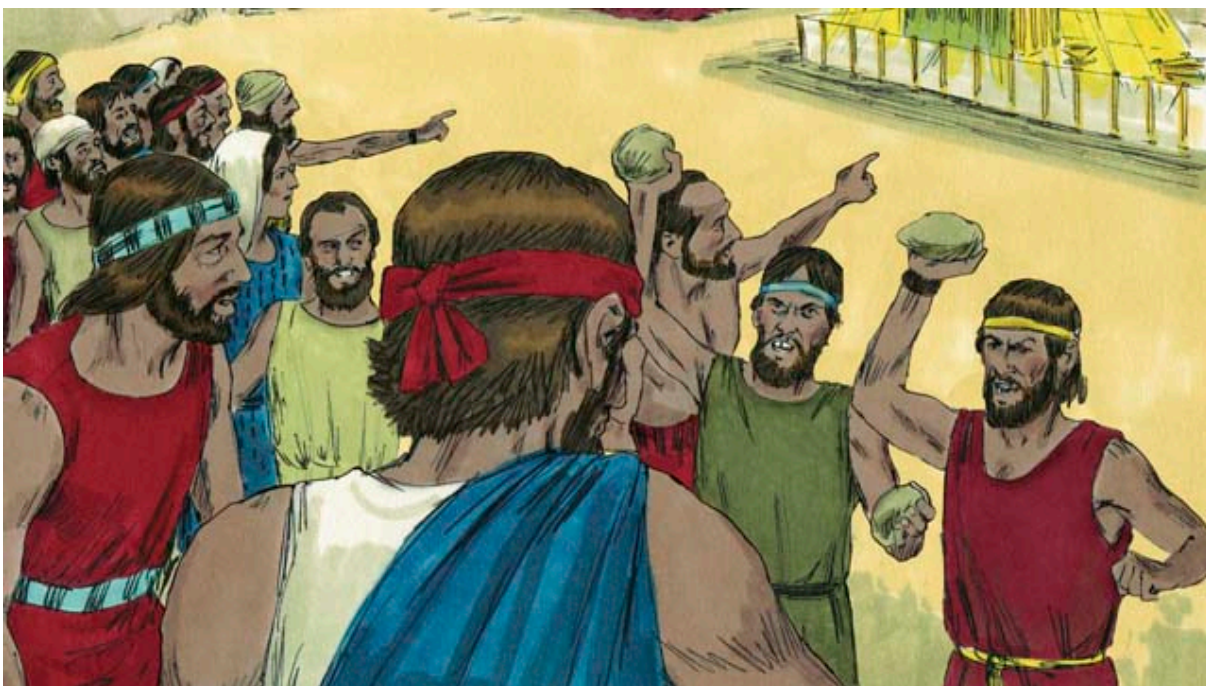
نُ دوازده نفر چهل روو در کل کنعان سَفَرشون کَ و بَدِ نْ واگردايند. نُمین ب قوم بَشَنوات: «زَمین حاصلحیرَ و کُلی جی محصول دار.» ولی ده نفر از جاسوسون بَشَنوات کُ: «شهرن استواریند و آدمونیش یُغرنَد.» اگِ ب نُمین حملَ کِرم، حتما دَرآواژم و بِ دستِ نُمین کیمی آریم.»



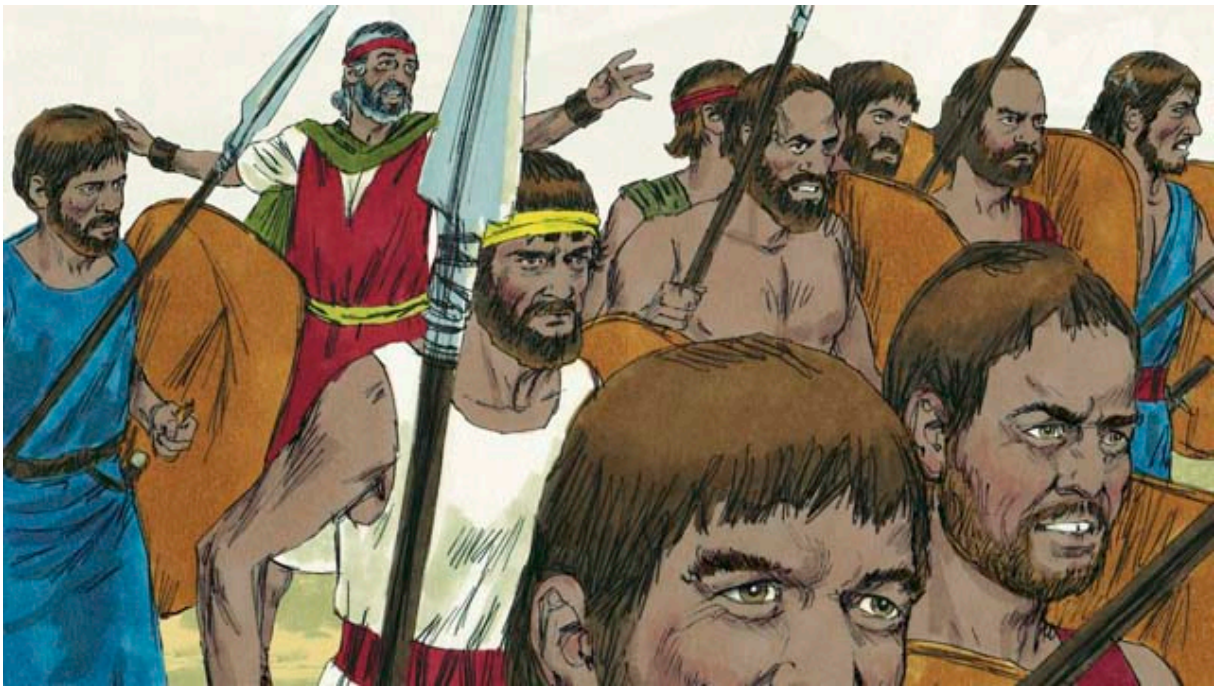
نْ وَقتی دو جاسوس بی کُ اسمشون یوشع و کالیب بْ، بَشَنوات: «درست کُ مَرْدُمون کنعان از هَم قوی تر و بلند تریند، ولی حتما هَم نُمین شیکستیشون آدَم! چرا کُ خدا هَم را آجنگ.»



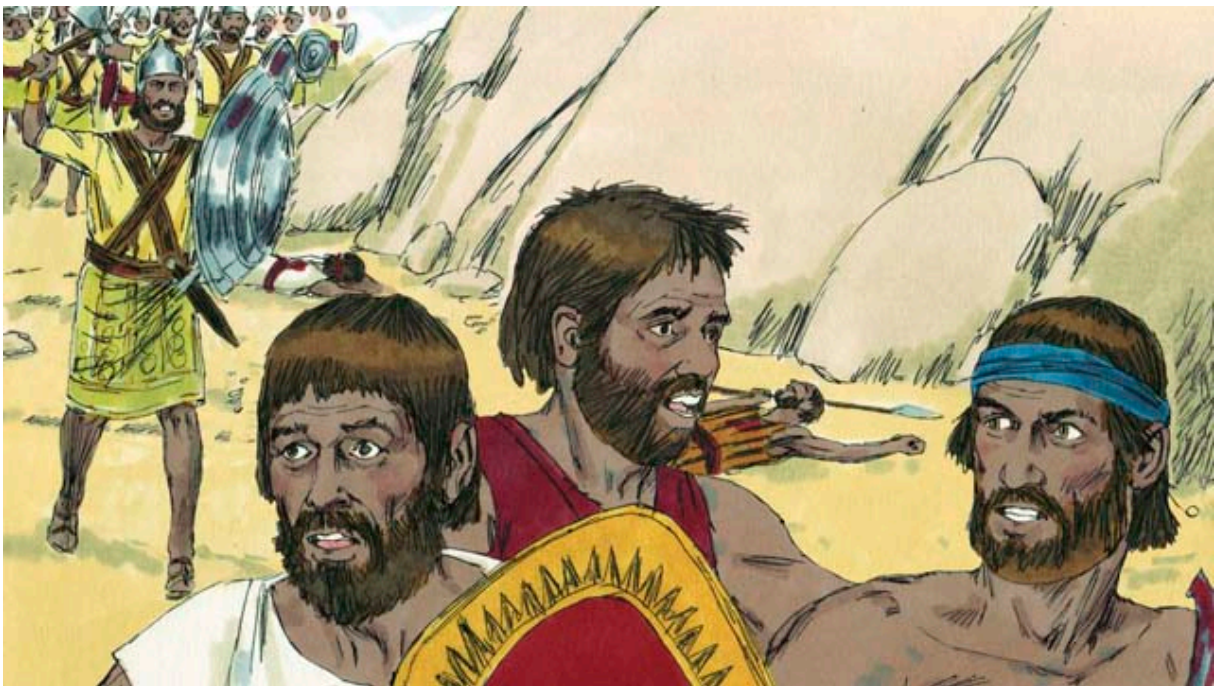
ولی قوم به خرفون یوشع و کالیب گوششون نذا و هادِ خشم به موسی و هارونشون بُوات: «چرا هَمّت باهارد نَرِ یاقای وَحشتناکی؟ هَمّ ایگا مصر د بَمیدِم. اگِ پِشم نین، در جنگ هَم بَکشیند و جَن و وَج هَم بَرِدگی اگیرند.» ثَمین شگا ای زهیری بی انتخاب کِرند تا ثَمین به مصر واگردن.



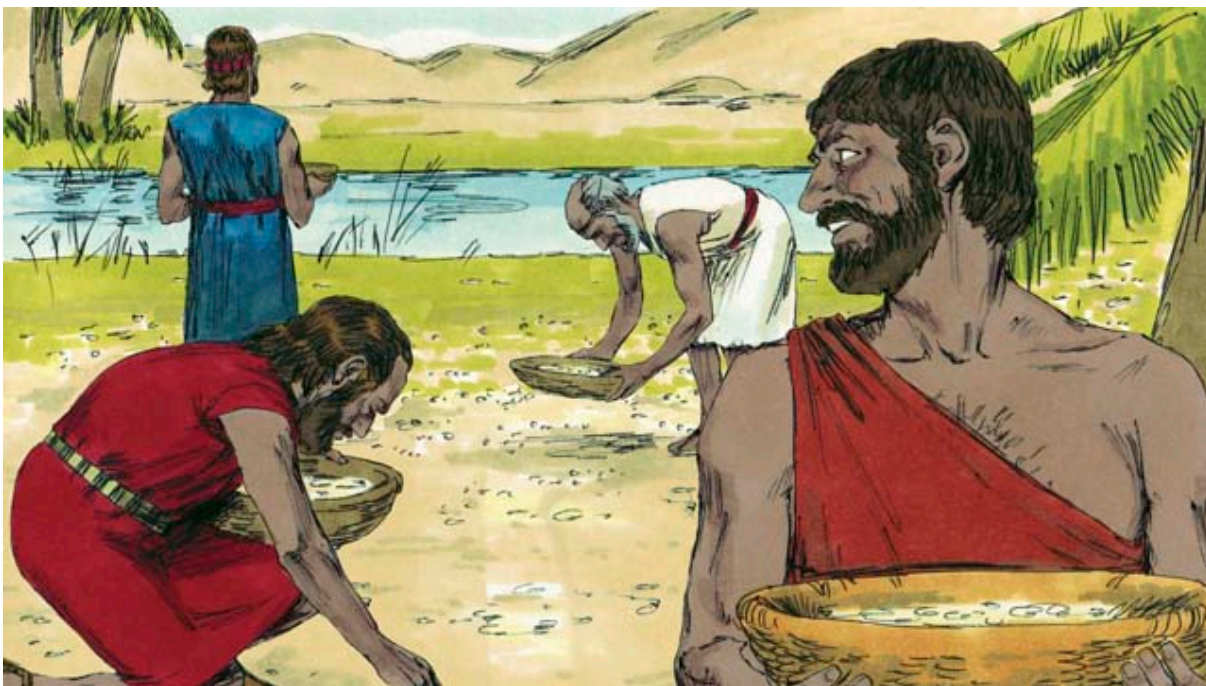
خدا از خرف ثَمین خیلی خشمگین و ناراحت گردا و بُشْ به خیمه ملاقات و تَشوا: «شَم نِسبت ب مَ سرکش بُدّی، پس پاک شَم صحرا د سرگردون آبی. پاک افراد بیست سال ب بالا صحرا د بَمیرند، ب جز یوشع و کالیب و هِج وَقت به سرزمین موعود وارد نَیند.»



وقتی که مردم ن حرف خدا بشن شنفت، از حرف خشن پشمون گر دایند و تصمیمشون گیت ک به کنعانیون حمل کرنه. موسی ب یمین هشدار شادا ک نشت چرا ک خدا هاد شم ته ولی یمین ب حرف موسی گوششون ندا.



خدا ن جنگ د هاد یمین نب. پس ن جنگ د شگستیشون یخ و خیلشون یمرندن. بدش قوم اسرائیل از کنعان واگردایند و برای چهل سال صحرا د سرگردون ببندن.



نُ چهل سالی ک اسرایلیون صحرا د ویلون بُدِنْدَ، خدا پاک نیازون ئمینش برآورد آک. او از آسمون ب ئمین نانی شدا کُ اسمش «مَنّا» ب. نُ همچین بیشن را بلدرچین آکینا تا گوشت جی، خوردن دارِ پِنْدَ. پاک نُ مدّت خدا تشرزا کُ کفش لبایس ئمین قُرسودَ گِرِد.



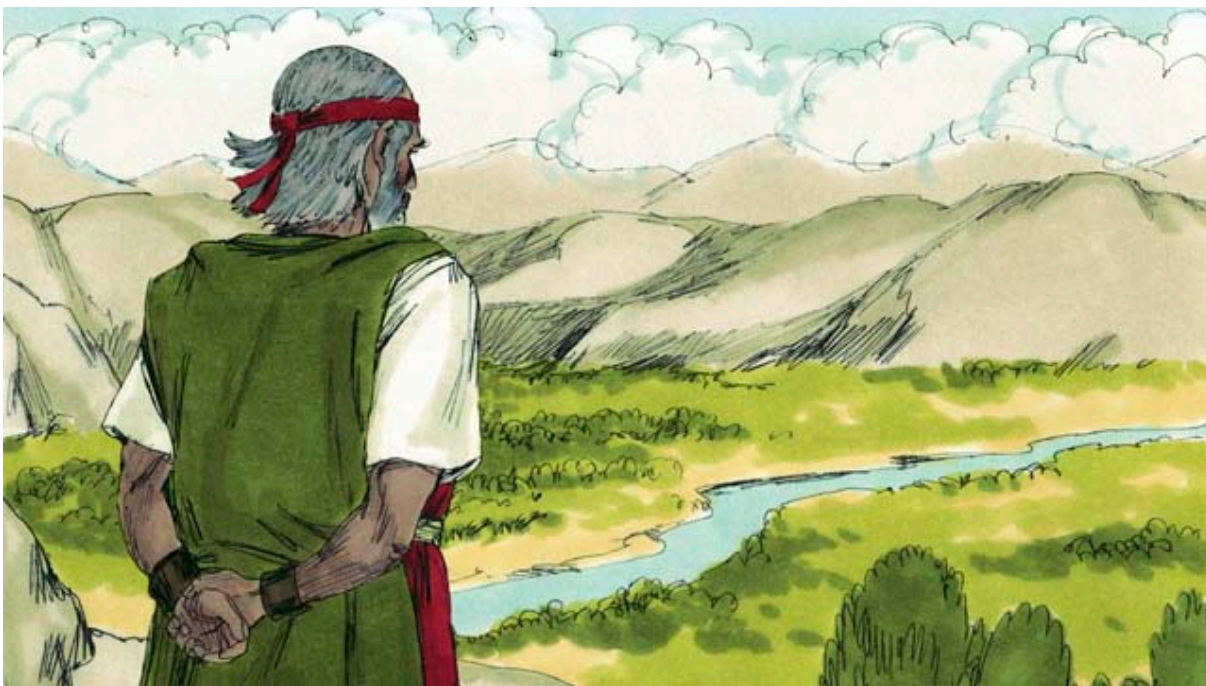
خدا به طور معجزه آسایی از میون سنگ ئمین را آوو آشامیدنی شتتارد. ولی هایدن، قوم اسرائیل از خدا و موسی گِلشون د و غُرشون کار آبغا. هایدن خدا همچنان به قولی کُ ب ابراهیم، اسحاق و یعقوب شاداید ب، وفادار بُمَند ب.



يَقَرُّ كُ مَرْدُمُ اُوو خَرْدَن را نَشْن دَ، موسی به خدَاش بُوات: «به صَخَر بُوا كُ اُوو از نُ جاري يَب.»
ولی موسی ياقا ن كُ به صَخَر فرمان هادِ، هادِ عصاش دو قَرْت به صَخَرش بُبَقَات و هادِ ن كارش
به خدا بی اِحراميش كَ. آب پاكجَرا از دِل صَخَر بيرون بَمَ، ولی خدا نسبت به موسی خَشْمِش گَت و
بَشُوا: «تو به سرزمين موعود وارد نَب.»



بَدِ چهل سال كُ قوم اسراييل بيايون دِ سرگردون بُدِنَد، پاكِ نَمين كُ ضِدِ خدا شورششون كَ،
يَمَرْدِنَد. خدا يَقَر بي قوم اسراييل را پَلي مرز سرزمين موعود هدايتيش كَ. چون كُ موسی سالخورَد
و پير بُدِ بَ، خدا يوشعش براي رهبري قوم انتخايش كَ. خدا ب موسی قول شادا كُ تِ روويي،
پيامبري مِثل خوش مردم را كيمي كينا.



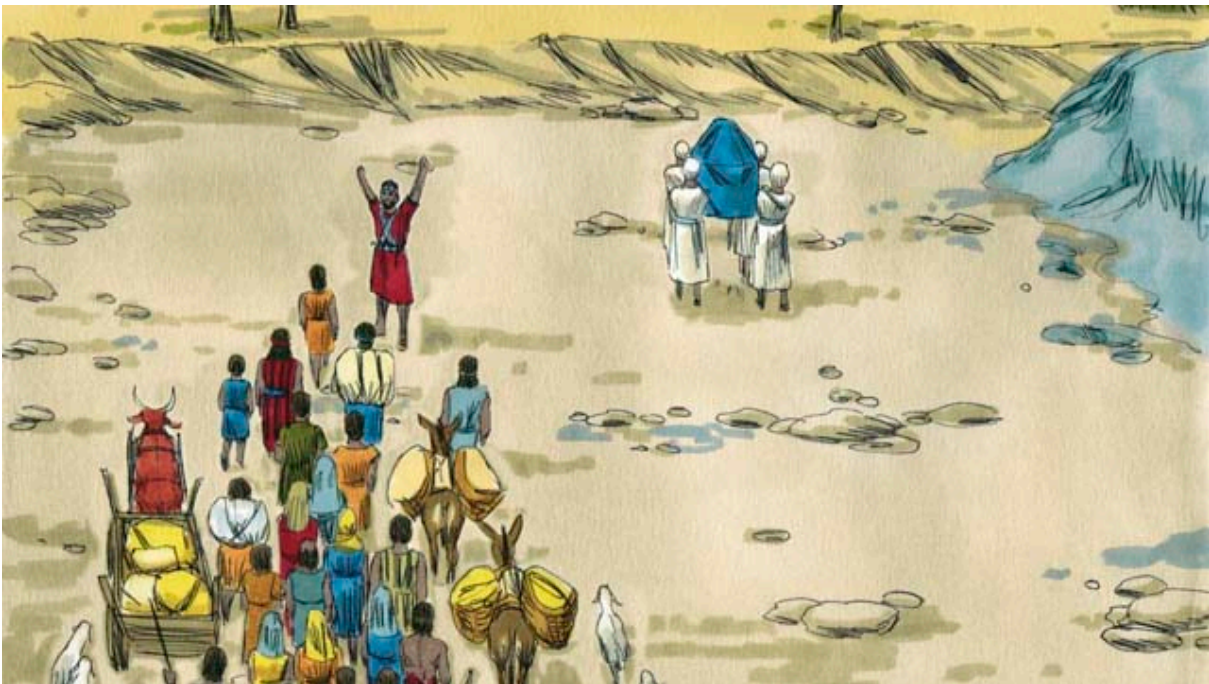
خدا به موسی ش امرش کَ کُ به بالای کوه بَلندی یَش تا ن کُ نین دِ بُتون سرزمین موعود را یین.
 موسی سرزمین موعودش بَشدی، ولی خدا اجازه ورود به نُش نُدا. بَدیش موسی یَمرد و قَوم بنی
 اسرائیل سی روو نُرا عذابداریشون یَک. یوشیع زَهرِ یَمین گِردا. نُ رهبرِ خیبی بُ، چون کُ به خدا
 اطمینانیش دَ و از نُ اطاعت شَتک.

داستانی بَرگیت از کُتاب مقدس: کُتاب خروج باب ۱۶ و ۱۷، کُتاب اعداد باب ۱۰ تا ۱۴، کُتاب تثنیه
 باب ۳۴

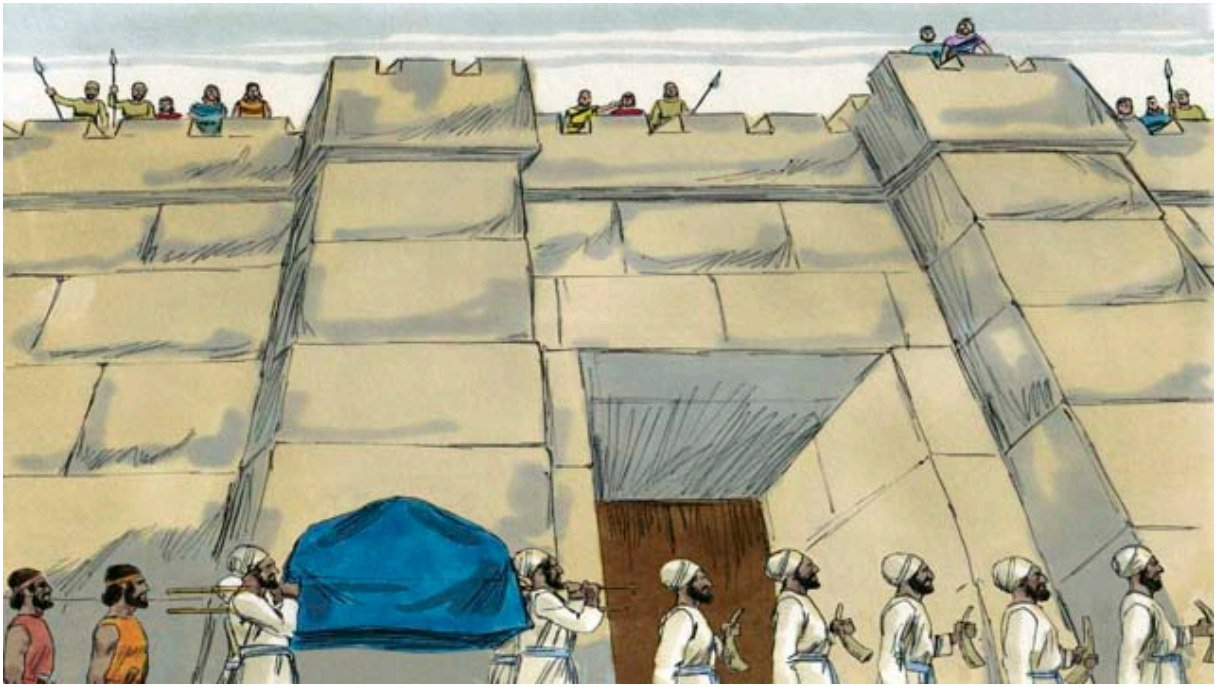
۱۵- سرزمین موعود



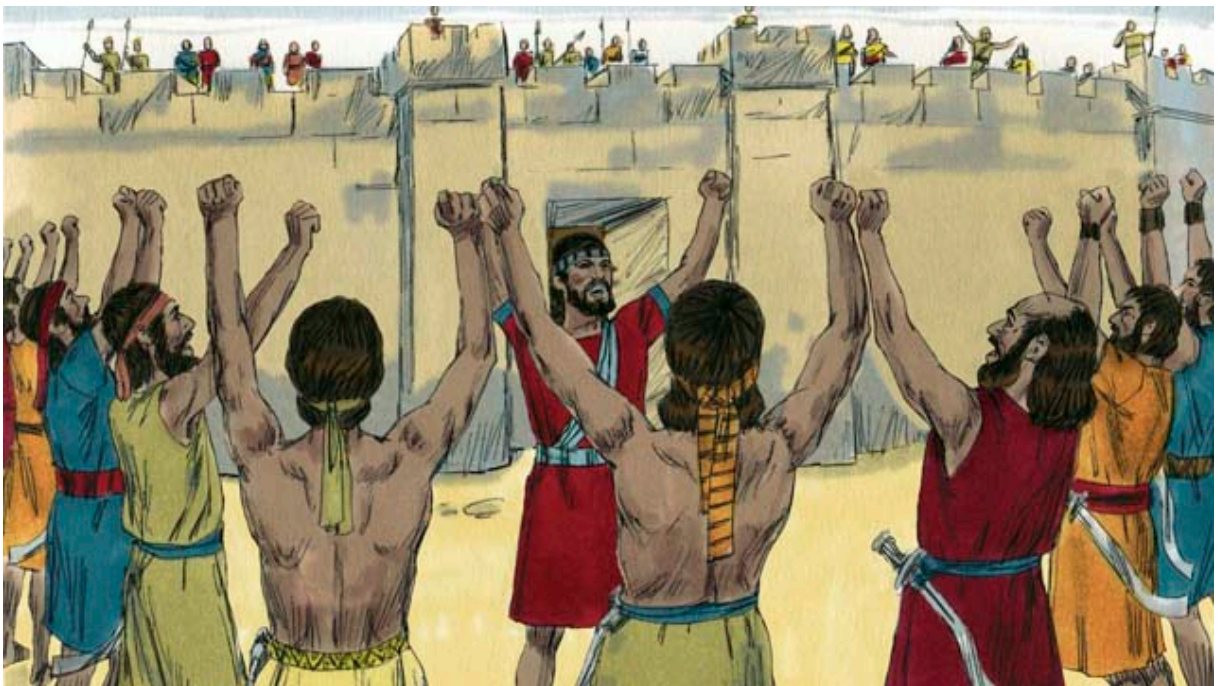
سرانجام وقتِ نُ پَرَسا کُ قوم اسرائیل به سرزمین موعود، یعنی کنعان وارد پیند. نین دِ شهری بُ ب اسم اریحا کُ دور تا دور نُ توسطِ ای دیوارِ گردی محافظتِ آب. یوشع دو جاسوس به نُ شهر بَشکیناد. نین آیی جَن خُراب ب اسم راحاب زندگی شتک. نُمّا جاسوسون پَلی هُش گوشدا و از شهر فراریشنون دا. نُ نَدیقَ ب خدا ایمانیش دَ کُ ن کار انجام شادا. جاسوسون ب راحاب قولیشنون شادا کُ وقتی کُ اریحا را نابودشون کَ، نُمّا و خانوادش هواش داریند.



برای ن کُ ب سرزمین موعود وارد پیند، اسرائیلیون ایگا از رود اردن عبور کَرنَد. خدا به یوشع بَشوات: «کاهناید جِلی تر یکین.» وقتی کُ کَفِ پای کاهنون ب رود اردن پَرَسا، جریانِ اوو بتد آم و اسرائیلیون بَشنتونا به نُ طَرَفِ رود پشیند.



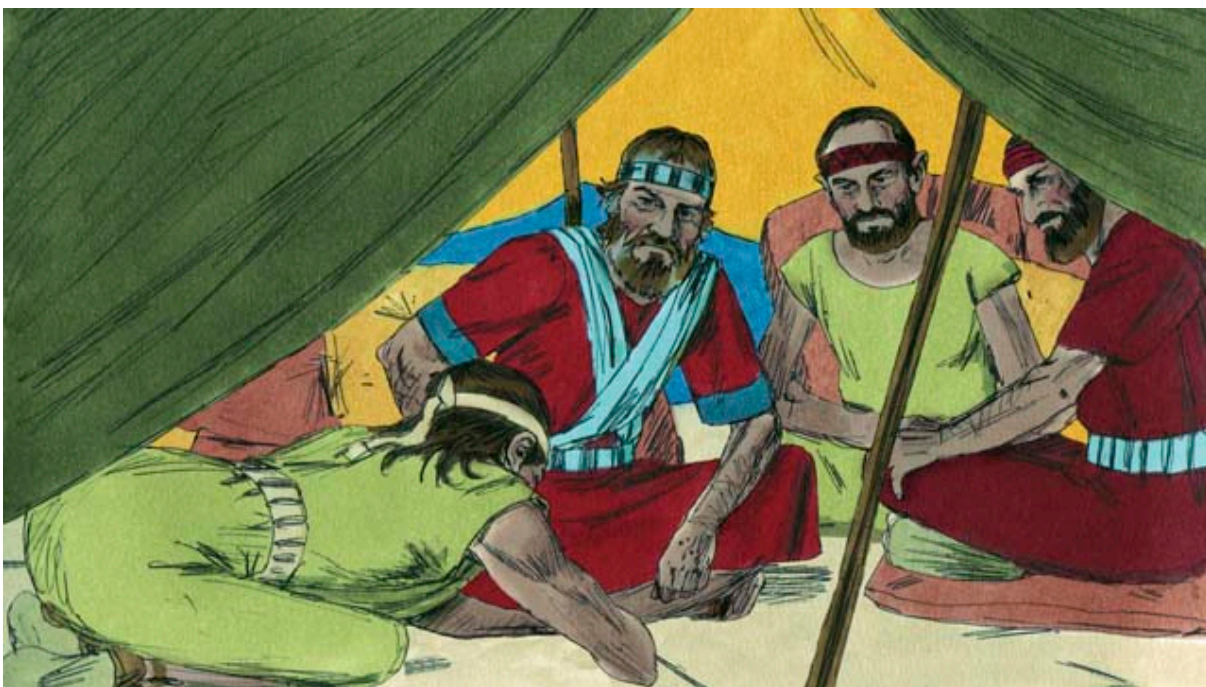
بَدِ نِ کُ قَوْمِ از رود اردن عبورِشون کَ، خدا به یوشعِش بُوات آمادَ بییَ تا به شهر قوی اریحا
یورشِ کِژَم. خدا به مردم بَشُوا: «کاهنون و سربازون ایگا شش روو روی ای دَف، دَوِرِ شَهر
راهپیمایی کِرنَد. کاهنون و سربازون نِ کارِ اِنجامِشون بُدا.



رووچُ هفتم ایگا، اسرائیلیون هفت قَر شَهَرِ دَوِرِ بُیَقِنَد، بَدِش کانتون دیم شیپور خوشون یَدِمِنَد و
پاکِ مردم دادِ بَلَنَد کِرنَد. نُمین نِ کارِ اِنجامِشون بُدا.



نُ وقتي پاڪ ڳلون اريحا دور تا دورش فرو ريجيا. اسرائيلون پاڪي چي ڳل داخل شهر نيزيني ڪو خدا
 بشوا، نابودشون ڪو. فقط راحاب و خونواڌش ن خاطر را ڪو ب اسرائيليون ملحق ٿيڻ، در امان ڍ
 ٿيڻ. وقتي ڪو قوموني ڪو داخل ڪنعان زندگي ش ڪو ٿيڻفهما ڪو اسرائيليون اريحاشون نابود
 ڪرڻ، ب وحشت ڪيڻڻ ڪو يقرط نوريڻ و ب نمين جي يورش پيريڻ.



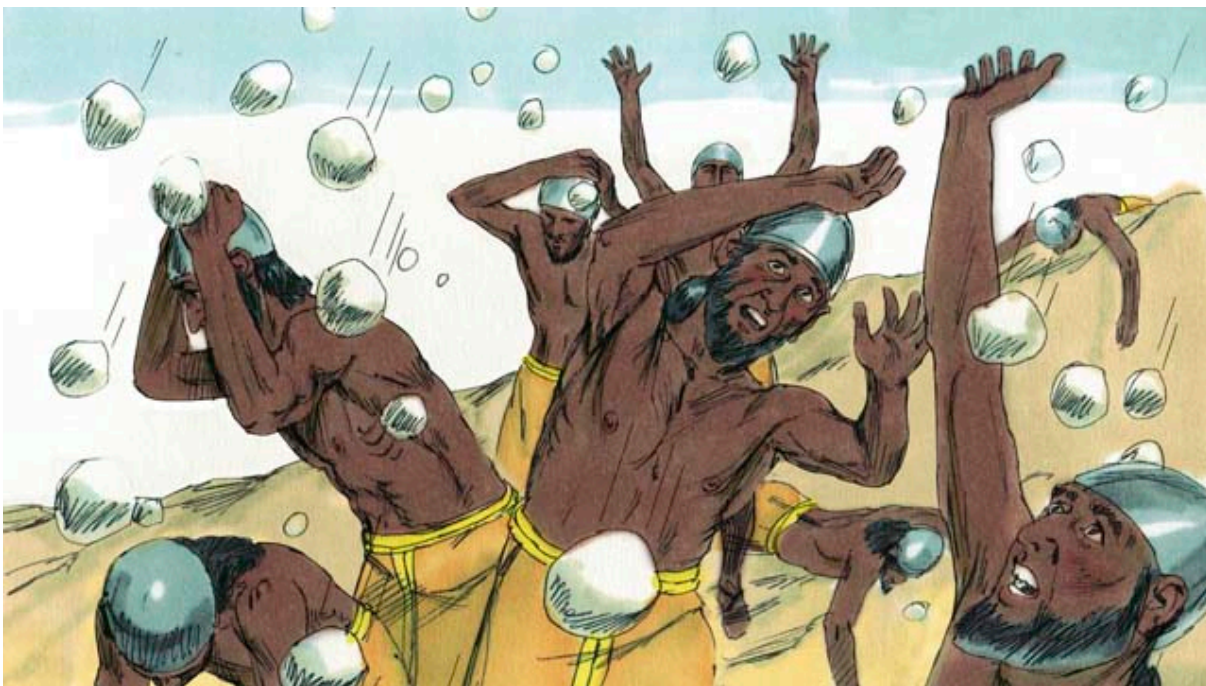
خدا ب قوم بني اسرائيل فرمان شادا ڍ ب ڪو هاڻ هچ قومي ڪنعان ڍ پيمان آشتي ڌريڻدي. ولي
 ابي دونه از قبيله ڳل ڪنعاني ب اسم جبعونيان، ب يوشع ڏرووشون ٿوات و اداعاشون ڪو ڪو از
 ياقايي دير از ڪنعان ٿميڻ. نمين از يوشع در خواستشون ڪو ڪو هاڻ نمين پيمان آشتي ڌريڻدي.
 يوشع هاڻ يقي رهبرون بني اسرائيل، يدون ن ڪو هاڻ خدا مشورت ڪريڻ، هاڻ جبعونيان پيمان صلح
 ڌرشون ٿس.



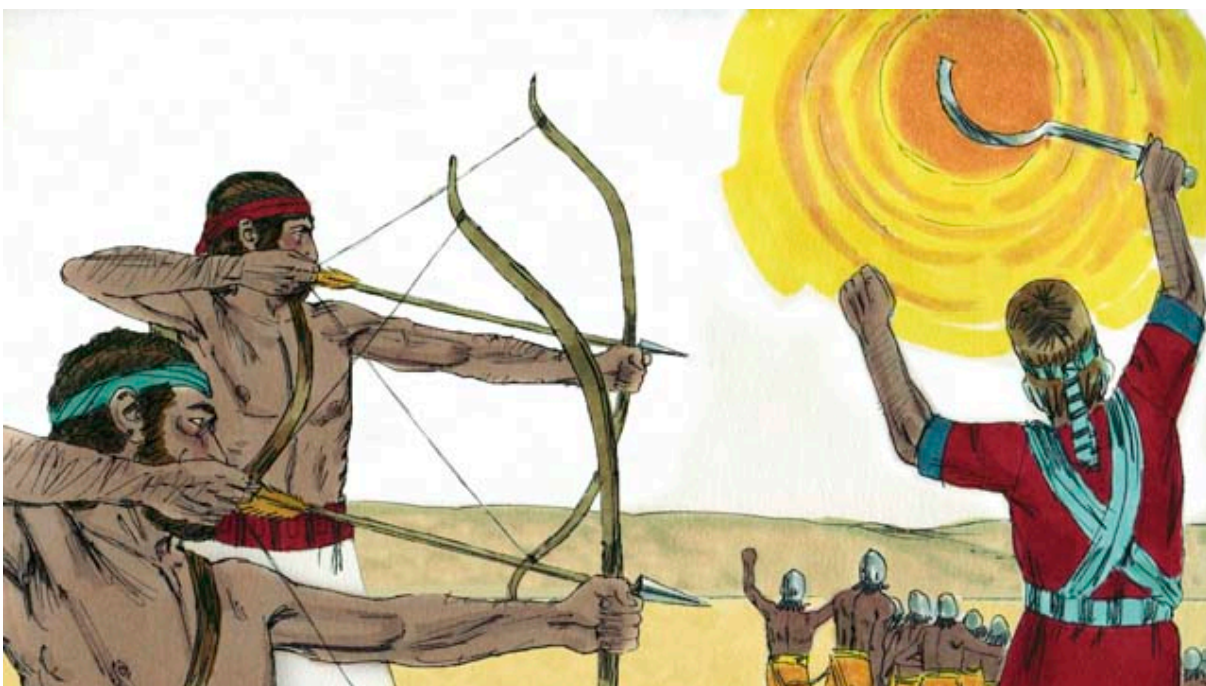
بَدِ سه روو، اسرائیلیون بَشْنَقْهَما کُ جبعونیان در اصل اهل کنعان هِنْدَ. بِ خاطرِ نِ کُ گولشون داده بُ خیلی ناراحت بُدِنْدَ. ولی پیمان صلح تَشْنَقْهَمَرا، چون کُ نِ پیمانِ پَلی خدا دَرشون بَست بُ. چنْد وقت بَدِ نِ، پادشاهون اییی قَبیلَ از کنعان ب اسم اموریان وقتی بَشْنَقْهَما کُ جبعونیان هادِ بنی اسرائیل پیمان صلح دَرشون بَست، هادِ هُم همپیمان بُدِنْدَ و لَشْگرون خوشون جَمِشَن کَ و ب جبعونیان یوریششون یَبَ. جبعونیان از یوشع درخواست کمکشون کَ.



یوشع سپاه اسرائیل دَور هُم جَمِش کَ. ثَمین پاکِ شی مسیر بُدِنْدَ تا ب جبعون یَرسا دِنْدَ. صَبَح زی اموریان غافلگیرشون کَ و به ثَمین حَمَلشون کَ.



خدا نُو روو اسراییل را چنگش یکه. نُو اموریانش سَر دَر گُم کَ و تَگَر گون گُردی از آسمون فرودش آرد و خیلی از اموریانش بُگُشت.



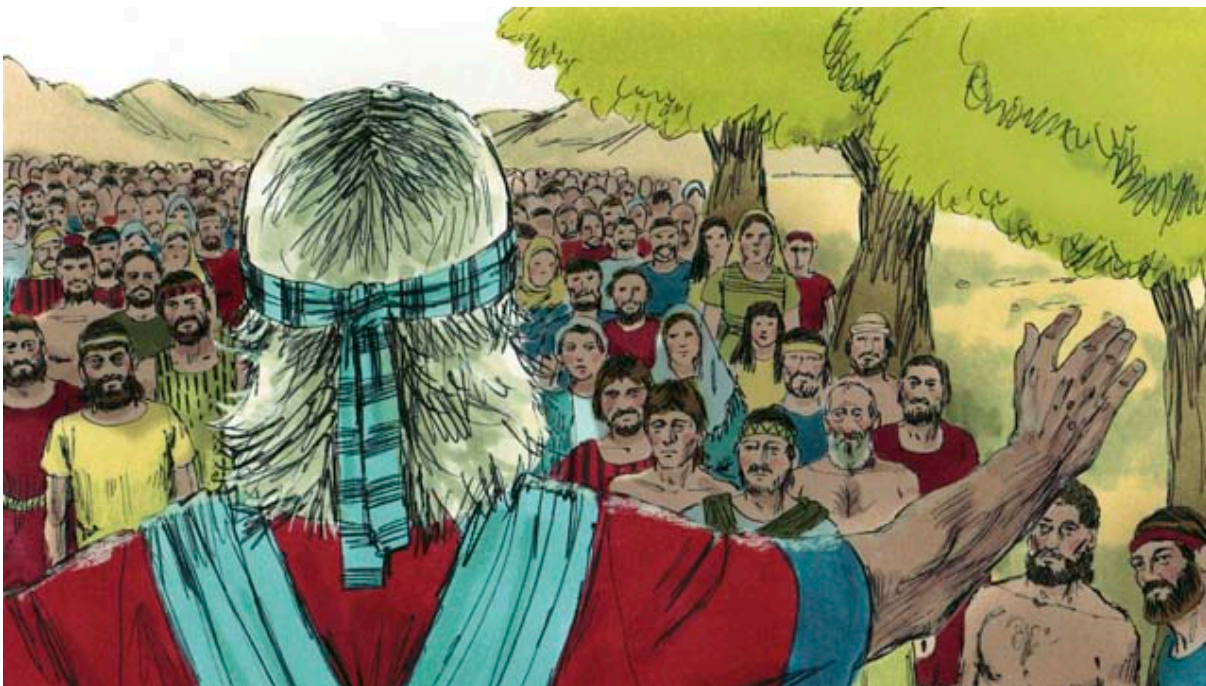
خدا ایطوری ایی کاریش یکه کُ خورشید آسمون دِ واشتا تا سربازون اسراییلی وَقت خییی دار یَنَد تا اموریان کامل شکست هادِنَد. خدا نُو روو پیروزی خیلی گُردی اسرائیلیون را بَشارد.



بَدِ نَ کُ خدَا نُ لَشْکَرُونِ شَکسْتِ شَادَا، خِیْلِ اَز قَبیلَه گِلِ کَنعَانِی، بِرَایِ حَمَلَه بَه اِسْرَائیلِیونِ هَادِ هُم
هُم پِیْمَانِ گِرَدَادِنْدَ. یُوشَع وَ اِسْرَائیلِیونِ هَادِ تُمِینِ چَنگَشُونِ کَ وَ پَاکِشُونِ شَکسْتِ شَادَا.



بَدِ نَ جَنگُونِ، خدَا سَتهِمِ هَرِ کُدُومِ اَز نَ قَبیلَه گِلِ اِسْرَائیلِی از سِرْزَمِینِ موعُودِ رَا بَه تُمِینِ بَشَبَخْشَا.
بَدِشِ خدَا آرَامَشِ رَا پَاکِ سِرْزَمِینِ اِسْرَائیلِی بَرَقَرَارِشِ کَ.



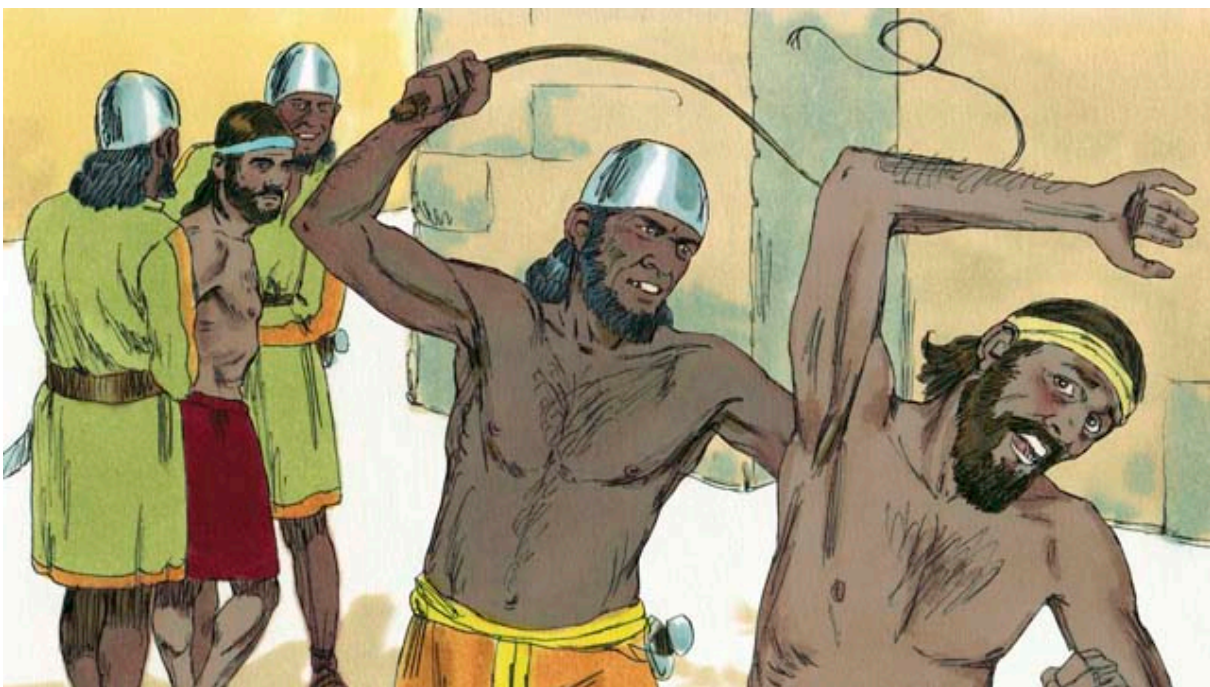
چون يوشع پير گرده ب، پاڪ قوم بني اسرائيل گرڊ هم ڄميش ڪ. بڌش به ٽمين ياداوريش ڪ ڪ
 ٽمين قولشون شاداده ب ڪ ڪ ٺ عهدى ڪ خدا هاد ٽمين بالاي کوه سينا درش بست ب، اطاعت
 ڪرند. مردم جى قولشون شادا ڪ ب خدا وفادار ٽمونيد و از شريعت ٺ اطلاعات ڪرند.

داستانى برگيت از ڪتاب مقدس: ڪتاب يوشع باب ۱ تا ۲۴

۱۶- ره‌اندگان



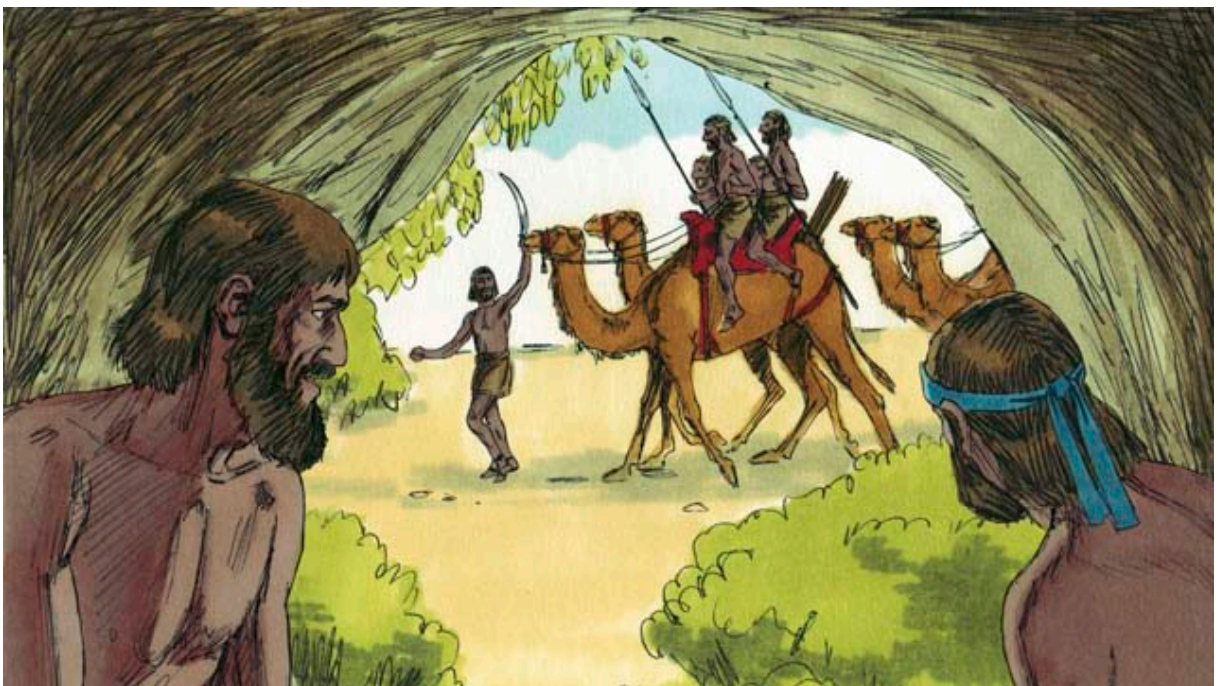
بَدِ نِ یوشع یمرد، قوم اسرائیل از دستورون خدا سرپیچیشون کَ و پاکِ کنعانیون از سرزمین موعود دِ برشون نِک. نُمین یا قَا نُکُ یهوه خدای واقعیشون را پیرستیند بُشیند سراغ بُتون کنعانیون. نِ موقع دِ، قوم اسرائیل پادشاهیش نِد، نِ خاطر را هر آدمی هرچه کُ فکر شک دِ رُست انجام شادا.



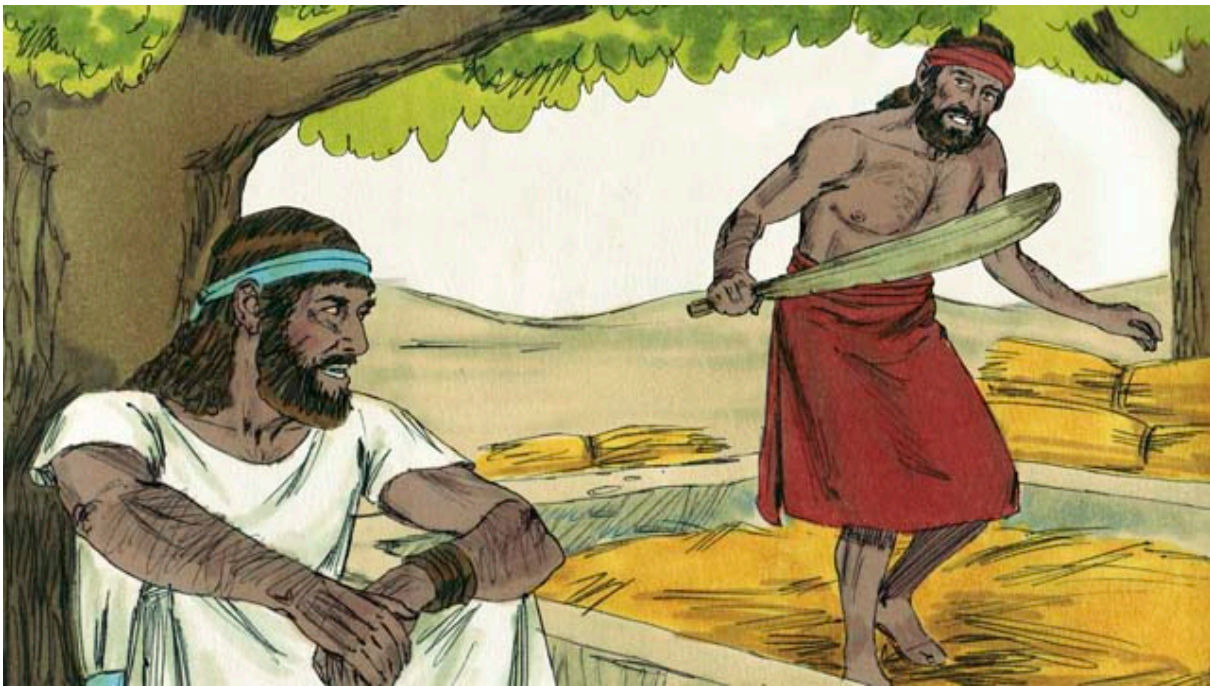
سرپیچی قوم اسرائیل باعث بُبُ کُ ای گردونه ای از اتفاقون چندین مرتب دیم زندگی قوم اسرائیل تکرار یب. اتفاقون نِ گردون هادِ نِ ترتیب دِ ب: قوم اسرائیل چند سال به نافرمانی از خدا ادامشون دا. بعدش خدا مجازات نُمین را، به دشمنون نُمین اجاز شادا کُ دیم نُمین چیر گردند. دشمنون نُمین پاک چپگل نُمین بشن دُزدا و نابودشن کَ و خیلی از نُمین بشن گشت. بَدِ نِکُ خیلی سال دشمنون، نومینشون اذیت شوک پَلی خدا دِ توبتشون کَ و ور خدا درخواستشون کَ کُ نُمین از دست دشمنون نجات هادِ.



هر قرت کُ ئَمین تو بَشون آک، خدا ایی رِهانند شتکینا تا نجاتشون دِ. نُ آدِم هادِ دشمنوئُ ئَمین
چنگ شتک و شیکستیشون شتدا. یزینی ابُ کُ آرامش دیم سَرزَمین ئَمین برقرار ابُ و نُ شتخص هادِ
خیبی ئَمین را فرمانروایی شتک. خدا رِهانندگون زیادی را نجات قوم اسرائیل شتکینا. بَدِ ن کُ خدا
اجاز شادا تا گروهی از دُشمنون ئَمین به اسمِ مدیان قوم اسرائیل شیکست دِنَد، کَ قُربی خدا
رِهانندهای ئَمین را بَشکینا.



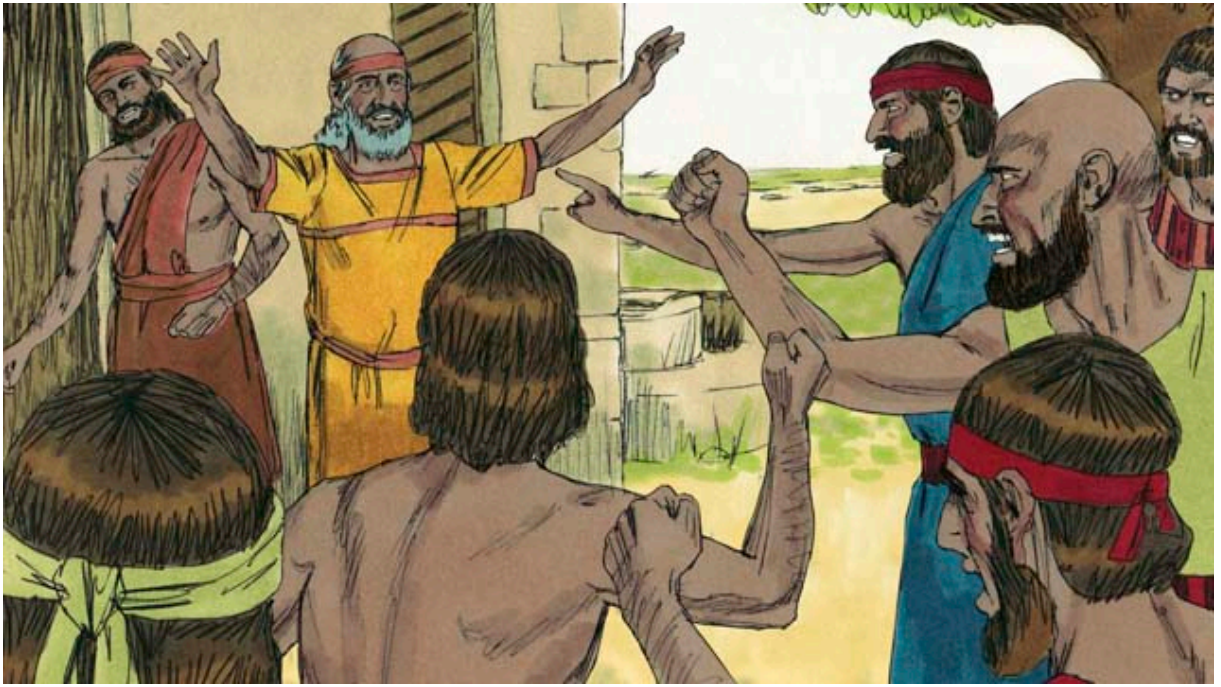
مدیانیون هفت سال، پاکِ محصولون قوم اسرائیل را شتدُزدا. اسرائیلیون از ترس ن کُ مدیانیون
ئَمینشون پیدا کِرند. آشَدند تو غار قایم آبدند یلَجَر از خدا بَشنگا کُ یجایشن دِ.



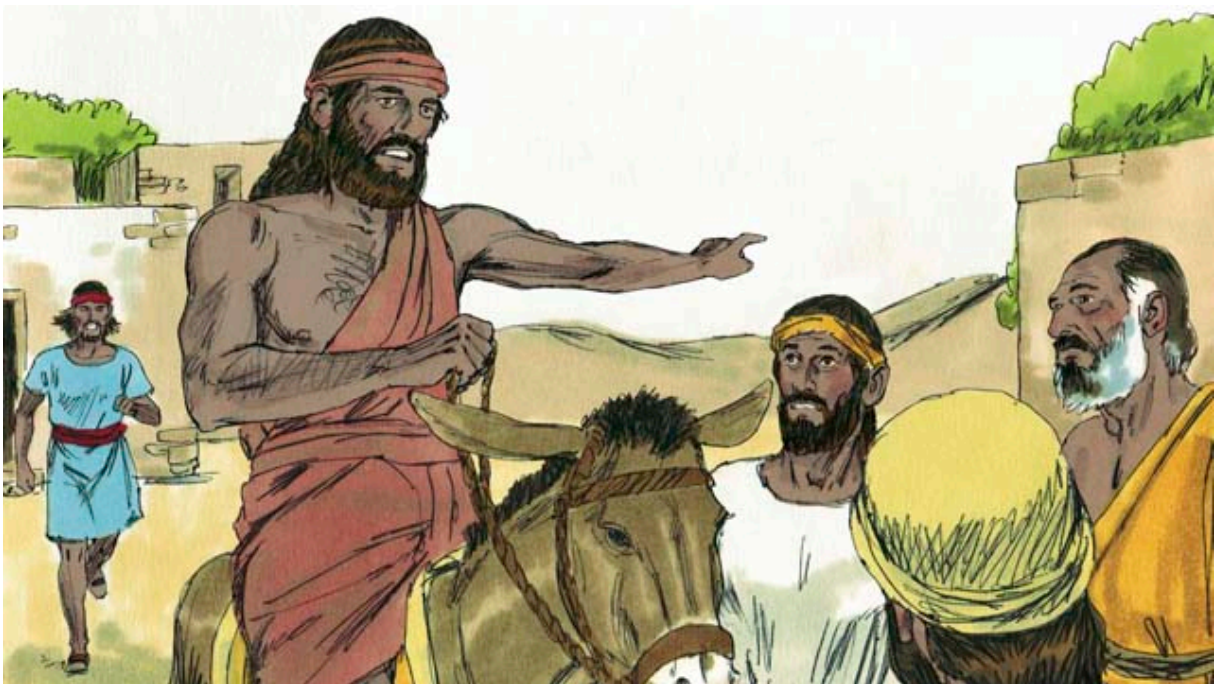
رویی مرد ایی ب اسم جدعون، یواشکی گندم شکوینتا تا مدیانیون نش پیدا یکنند و بُدزدند. همون موقع د فرشته یهَو ن را ظاهر گِردا و ب نش بُوا: «ای جنگاور شجاع، خدا هاد تو. یش و اسرائیل را از چنگ مدیانیون برآز.»



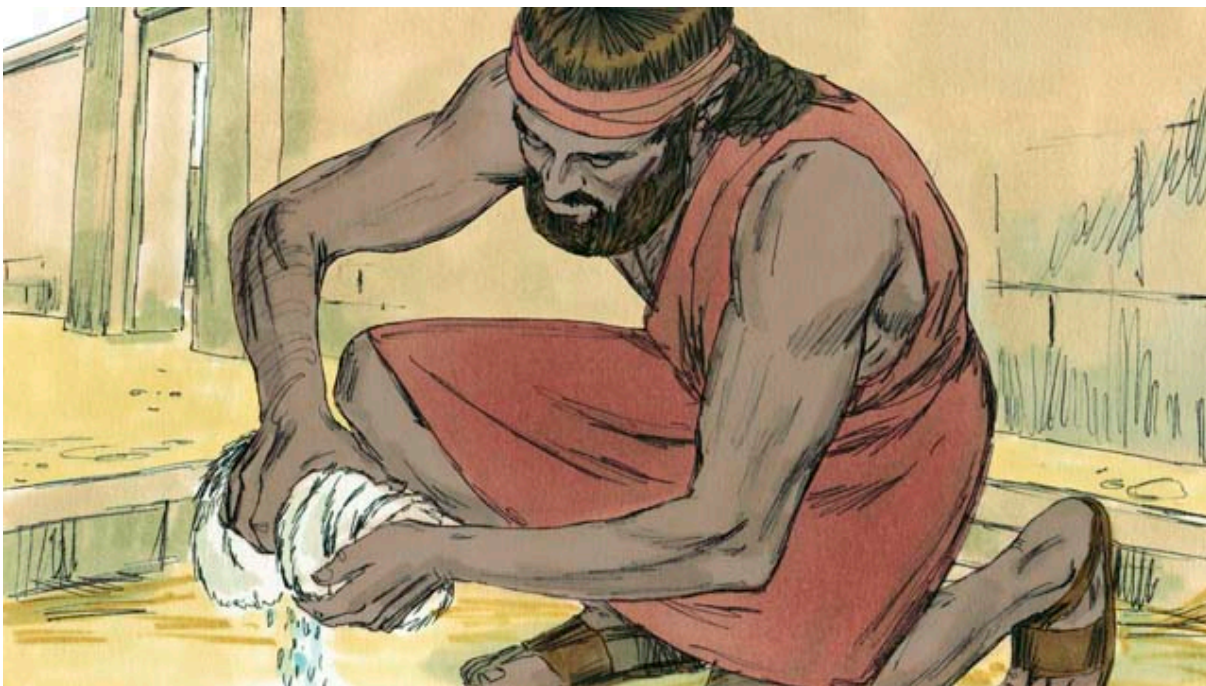
بُای جدعون، قربونگاهش ب ایی بَتی تقدیمش کرد ب. اولین درخواستی ک خدا از جدعونش د ن ب ک ن قربونگاه نابود و ویرون کر. ولی چون جدعون از مردم شترسا تا یصف شی صبرش ک و قربونگاه را هیردش ک و نابودش ک. ن پلی نین د ایی قربانگاه تار خدا را بتشات و دیم ن د قربانیش یودریا.



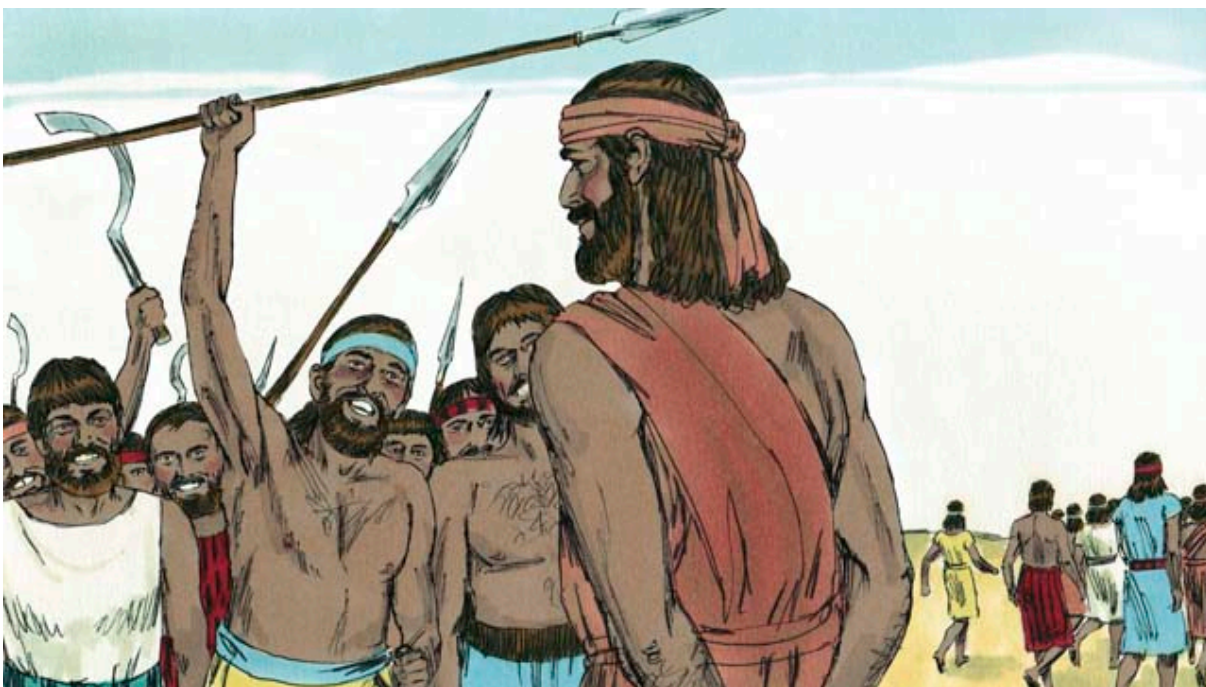
صُبحِ روو بَدِ مردمِ وقتي بَشنِ دى كُ اِيي يَقرِ بَيمَدَ و قَربونگَهِ ئَمِينِش يَتهَمَريادَ و نابودِش كَرَدَ خَيلي ناراحت و عصباني بَدينَدَ. ئَمِينِ بَشتينَدَ وَرِ ريبِ كِييِ جَدعونِ تا ئَش بَگَشينَدَ، ولى بَبَيِ جَدعونِ بَشوات: «چرا شَمَ دُو اِي بِ خدایِ خودونِ كَمَكِ كَرِي؟ باريِ خوشِ از خوشِ محافظتِ كَرِي.» ئَمِينِ نِ خَاطِرِ حرفي كُ نِ بَشِكِشا، از كُشتنِ جَدعونِ صَرفِ نَظَرِشونِ كَ.



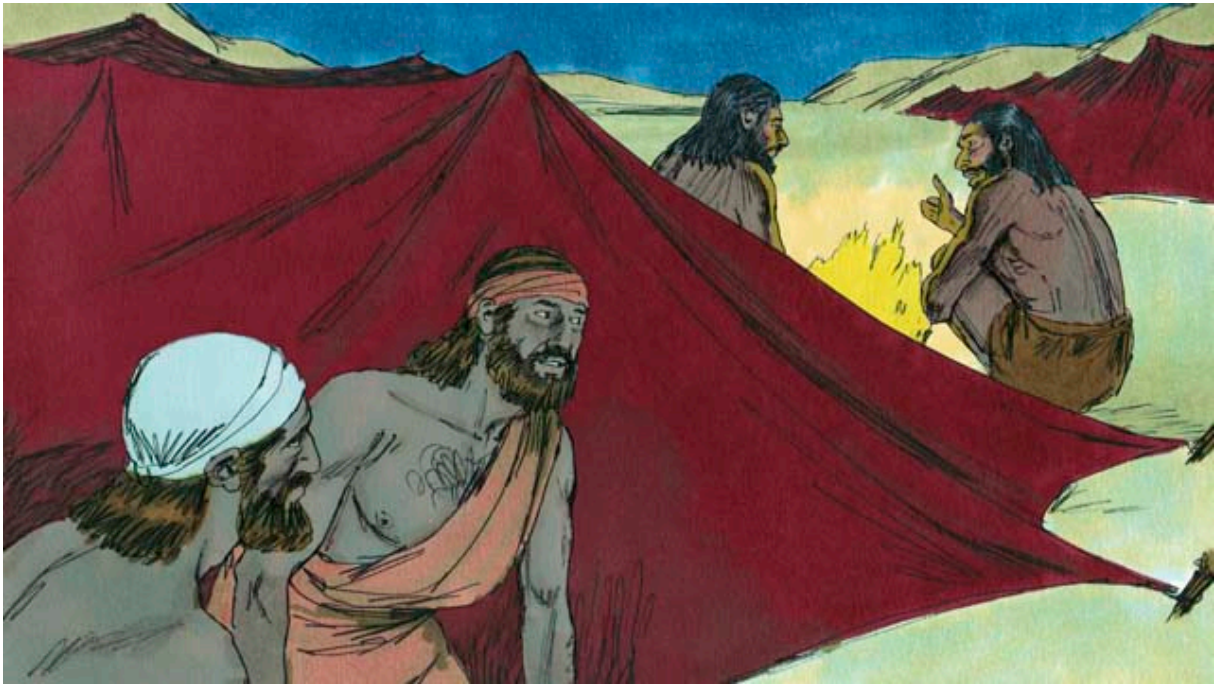
بَدِ نِ مَدَيانيونِ آي جِي بَمِيدَنَدَ تا قَومِ اسراييلِ غارتِ كِرَنَدَ. ئَمِينِ تَنديَقَرِ زيادَ بَدينَدَ كُ وَا تَبِ آشواردينَدَ. جَدعونِ پاكي قَومِ را نِ خَاطِرِ جَنگِ هادِ مَدَيانيونِ وَاچِشِ يَكِ. جَدعونِ از خدا دُو ئَشونِ دَرخواستِشِ كَ تا مَطْمَنِ يَبِ كُ خدا از نِ دَرخواستِشِ كَرَدَ كِ اسراييلِشِ نَجاتِ هادِ.



اولين نُشونَ را، جدعون ابي تيك از پوستِ وَرَ ديم زمينش نا و از خدا درخواستش كَ كُ فقط ديم تيكه پوستِ شبنم هاچينه و باقى ياقا خشك ب. خدا ن كار انجامش بڊا. روج بڊ از خدا درخواستش كَ كُ پاكي زمين خيس پب و فقط تيكه پوست خشك پب. خدا ن كارش جى انجامش بڊا. ن دو نُشونِ قانعش كَ كُ خدا ز ن شى تا اسرائيل از دست مديانيون نجات ڊ.



۳۲۰۰۰ سرباز اسرائيلي بَمَيندَ پلى جدعون، ولى خدا ب نُشِ بُوات كُ تعدادشون خيلي زياد. نيزينى جدعون ۲۲۰۰۰ سربازى كُ از جنگ شترسا بشنكينا كييشون. خدا يقربى ب جدعونش بُوات كُ ن تعداد جى زياد. بڊش جدعون پاكي نيا ب غير از ۳۰۰ نفرشون ب كى واشن گرڊنا.



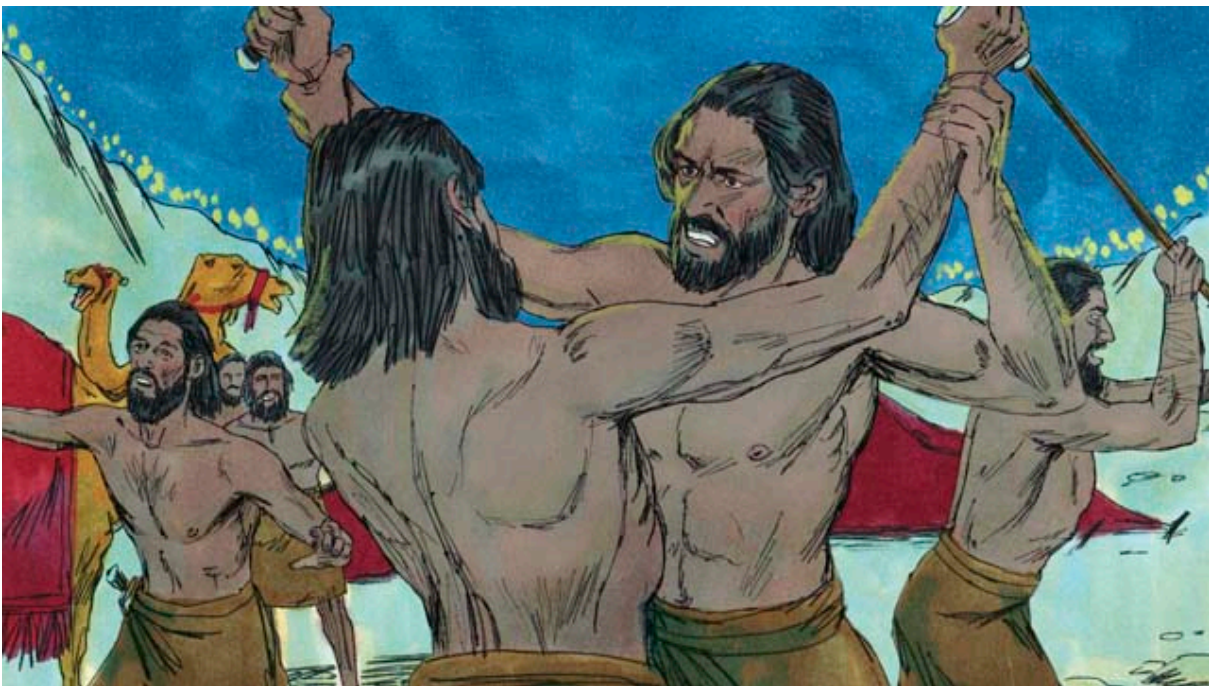
همون ن شپو خدا ب جدعونش بوات: «يواشكي يش ب اردوگاه مديانيون وقتي داستان نمين گوش كړ، آي تترس ك ب نمين حمل كړ.» جدعون بش ب اردوگاه و بشنفت ك ايي سرباز مدياني به دوستش ن خوي ك بشديده ب تعريفش ك. دوستش به نش بوات: «متي خوو تو ن ك سپاه جدعون سپاه هم شيگست كيمي دا.» وقتي جدعون نش بشنفت خدش ستايش ك.



جدعون پلي سربازونش واگردا و ب هر كدوم از نمين ايي شپور و آيي كوزه سفالي شادا ك ايي مشعل ديمش د ب. نمين وقتي ك سربازون مديانيون خوو بدند اردوگاه نمين محاصرشون ك. ۳۰۰ سرباز جدعون مشعلون خوشون داخل كوز قرارشون دا ب تا مديانيون نتويند نور مشعلون پيوند.



بَدِش پاك سربازون چِدعون، هادِ هُم كوزگل بَشْتِمَرْد و نور مَشْعون نِمايان بُب. و در حالى كُ ديم شِپورون خوشون شَتواخت، داد شُ آك: «شمشير يَهوه و جدعون را.»



خدا طُورى مديانيون پشيمونيشون كَ، كُ شروعيشون كَ هُميشون كُشتن و دعوا. جدعون جَلَى يَقَى قُوم اسراييل را از كِبي گِلشون قَراش خوند تا كُمِكشون كِر مديانيون تعقيب كِرند. نُمين آدَمون زيادى از مديانيون بَشْتَنگُشت و بَقَيَشون از سرزمين اسراييل بَرشون كَ. نُ روو ۱۲۰,۰۰۰ آدَم از مديانيون يَمَرْدند. يَزِينى، خدا قُوم اسراييلش نِجات شادا.



مردم شوآگا جدعون پادشاه خوشون کړند. نْ به ئمین اجازه انجام ن کارشون ئدا، ولی از ئمین شتگا کْ ایی ذره از خلق طلائی کْ از میانینون به دستشون آورد بْ به نْ تحویل دند. مردم طلائی زیادی ب جدعون دا.



جدعون هاد نْ طلاعون، چلیقه گلی مثل نْ چی کْ رئیس کانون درش آپوشت، بتشسات. ولی مردم مثل بت، نْ چلیقه کْ بتش سات بْ آشنپرستا. یزینی بْب کْ خدا دوبار قوم اسرائیلش تنبیهش کْ چرا کْ بتون شپرستا و ب دشمنون ئمین اجار شادا کْ ئمین شگست آدند. بدش ئمین دوبار از خدا تقاضای گمکشون کْ و دوبار خدا ایی رهاننده ئمین را بتشکینا.



ن گردونَ چندینِ قَر تَکرارِ گِردا: قَومِ اسرائیلِ گناه شُ آک، خدا تَنبیهشون شُ آک، نَمینِ توبَشونِ آک و خدا ایی رهانندَ بیشونِ را آکینا. طِی نِ سالونِ دراز، خدا رهانندهِ گِلِ زیادیِ قَومِ اسرائیلِ را شکینا تا از دستِ دشمنونِشونِ یجایشونِ دِ.



آخِرِ مردمِ از خدا در خواستشونِ کَ تا مِثِلِ بَقَیَ مِلَّتُونِ بِ نَمینِ اییِ پادشاهِ هادِ. نَمینِ پادشاهیِ بلندِ قامَتِ و قَویِ شُ آگا تا جَنگُونِ را نَمینِ رهبریِ کِر. خدا از درخواستِ نَمینِ خوشالِ نُب، ولیِ همونطورِ کُ نَمینِ شگا اییِ پادشاهیِ نَمینشونِ بَخشا.

داستانیِ بَرگِیتِ از کُتابِ مقدس: کُتابِ داوَرانِ فصلِ ۱ آیه ۳ و ۶ تا ۸؛ کُتابِ اولِ سموئیلِ فصلِ ۱ آیه ۱۰

۱۷- عهدِ خدا هادی داوود



شائول اولین پادشاه اسرائیل ب. همون طوری ک مردم ش آگا قد بلند و خوشگل ب. ن اولون حکومیش خیلی پادشاه خیبی ب. ولی کم کم ب ایی مِردِی خیلی شروری تبدیل گِردا کُ خداس ستایش و پیرویش تَک. یزینی بُب کُ خدا ایی مِرد پادشاهی را انتخایش ک.



خدا ایی چوونی ب اسم داوود را انتخایش ک تا نَش آماد کِر جانشینی شائول پادشاه را. داوود، چوپونی از اهالی بیت لَحَم ب. ن در حالی ک نگهبانی وِرگل بُباشون انجام شدا، دو قِر گَل از دستِ گرگ و خرس نجات شادا و بَشَنگشت. داوود ایی مِرد فروتن و عادل ب. ن ب خدا اعتمادش د و از خدا اطاعت شک.



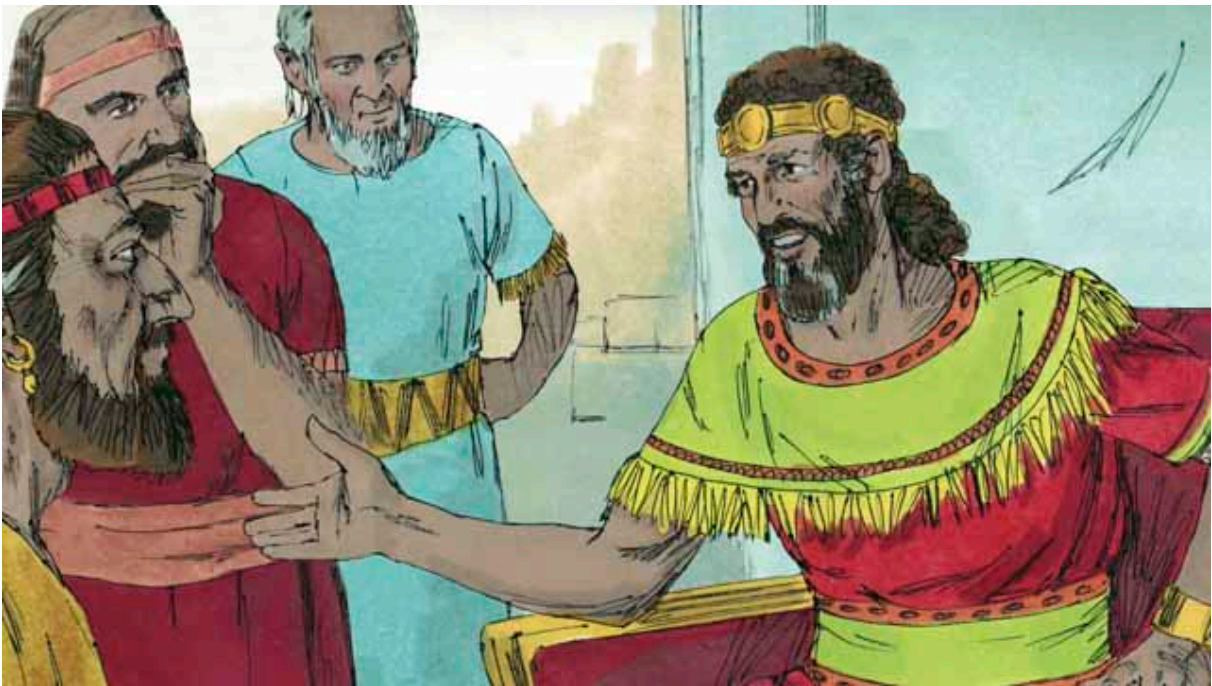
وقتی کُ داوود هنی چوون بُ هادِ جلیات غول پیکر کُ خیلی قوی و چیره دست بُ و سه متر جی قَدِّش بُ مَبَارَزْ شَتک. ولی، خدا ب داوود کُ مَکَش ک تا جلیات شکست هادِ و اسرائیل نجات هادِ. بَدِ ن داوود چند قَر بر دشمنون اسرائیل پیروز گِردا. ن ب ایی سربازی زرنگ تبدیل گِرداده بُ و توی خیلی از جَنگون قوم اسرائیل رهبری شَتک. پاکِ مردم نَماش خیلی تحسین شُ آک.



محبت مردم نسبت ب داوود باعث آبُ تا شائول به ن حسادت کِر. پَلَخَر شائول تصمیمِش گیتی تا داوودش بُگِش، ولی ن ب بیابون فرارش ک و قائم گِردا. ایی رویی کُ شائول هادِ سربازونش پی داوود بَدِنَد، شائول اتفاقی بُش تو غاری کُ داوود نین د قائم بُبَد بُ. شائول داوودش یدِ. داوود خیلی به شائول نزدیک بُب و ایی تیک از پیرن شائول بشیرید. وقتی شائول غارِش تَرکِش ک داوود دایش ک و تیک لباس شائول به نَماشونش دا. زینِی ب شائول تاپیش ک کُ ن تَشی هادِ کُشتن نَما به پادشاهی یَرَسه.



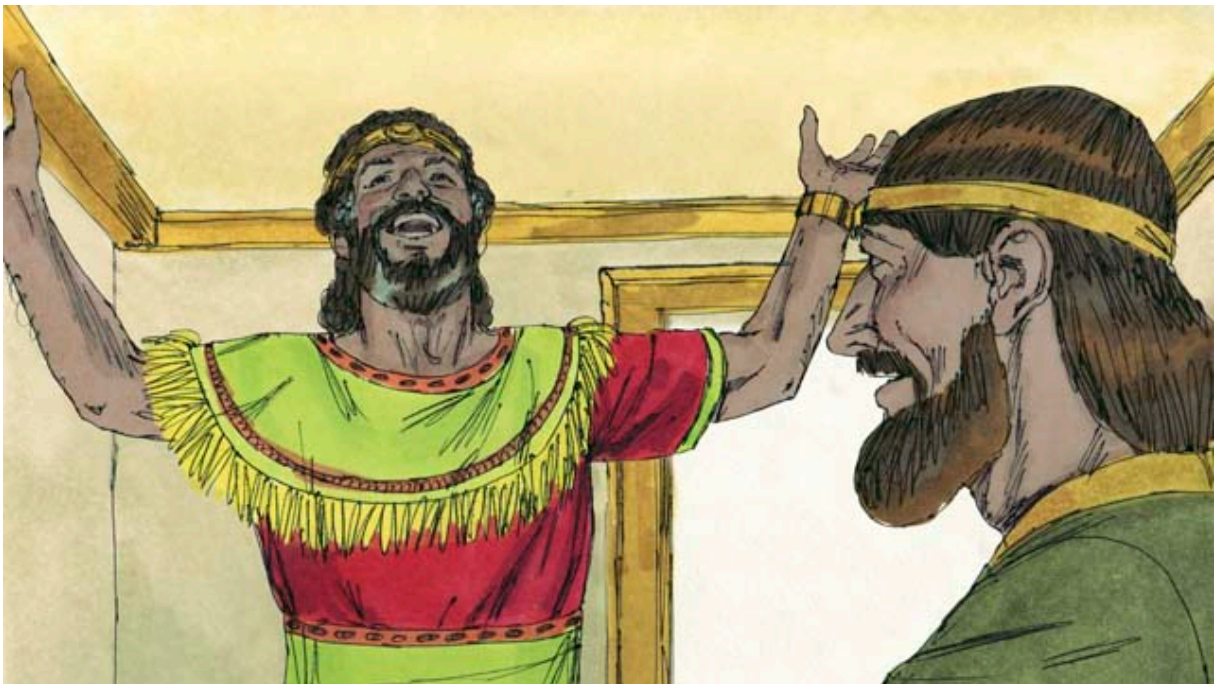
يَلْخَر، شائول تو اِي چنگي يَمَرَد و داوود پادشاه اسرائيل گَرِدا. نُّ پادشاه خيبي بُّ و مردم دويشون دَ. خدا ب داوود برکت شادا و تو پاكي کارونيش نُّما کاميائش كَ. داوود تو جنگون زيادي شرگتِش كَ و به كمك خدا دشمنون اسرائيل شكست شادا. داوود اورشليمش قَتَحِش كَ و نين پايتختِش كَ. داوود همون نين زندگيش كَ و يَمَرَد. نُّ حدود ۴۰ سال پادشاه بُّ و اسراييلش قوِي و ثروتمندِش كَ.



داوود شگا معبدی بُساج كُ پاكي قوم اسرائيل نين دِ بُّتونيند خدا پرستش كِرِنَد و قرباني تقديمش كِرِنَد. نزديك ۴۰۰ سال، بُّ كُ مردم ياقايي عبادت و قربوني شوآك كُ خيمه ملاقات اسمِش بُّ و موسي بَشَسَاتِ بُّ.



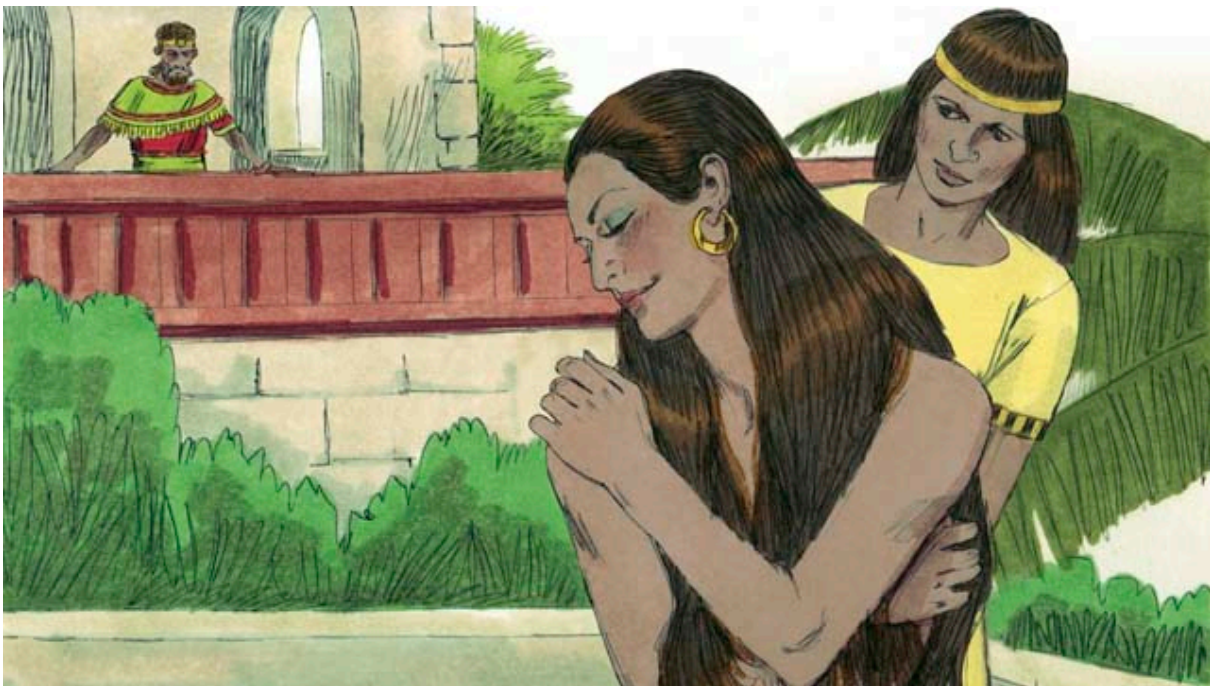
ولی، خدا پیامبر ب اسم ناتان پلى داوود بَشکينا و به نَش بُوات: «چون تو چنگون زيادی بُد، معبد مَرا تَساج، بلکه پيرت نُ بتاش کيمى کَ». هادِ ن وَضَع بازَم مَ ب تو برکت کيمى آدَم. آدمى از نسلي تو تا قيوَمَت ب قوم مَ حکومت بَکِر.» تنها آدمى از نسل داوود کُ شَتونا تا آبد حکومت يَکِر، مسيح بُ. مسيح نُ برگزیده خدا بُ کُ دنيا را از شر گناهونيشون نُجات شَدا.»



وقتي داوود ن حَرَفَ بَشَنُفت، خدا را شکر و ستايش کَ. خدا جى نَش سربلند کَ و برکت زيادی نَش دا. ولی داوود از از وقتى کُ وعِدِگَلِ خدا عملی آگِرِدِ اطلاعىش نَد. ولی الان زوَنِمَ کُ قوم اسرائيل اِیگا، از زمان داوود، نزديکه هزار سال اِیگا آمِدَن مسيح را انتظار يَکِش.



داوود سالون زیادی حکومتیش ک. ن حرفِ خداش گوش آک خدا جی نش برکت شدا. هاد ن آخرون عمرش گناه بزرگی در برابر خدا مُرتکب بُب.



یروو، وقتی ک پاک سربازون داوود جنگ را بر بُندن، ن از دست بوم کاخ به بر اسپیواش یک و ایی جن قیشنگیش یدی ک حمام شک. ن جن آش تششناسا ولی بشقما ک اسیمش بتشیع ه.



ياقان کُ از وسوسه دوری کر، شخصيش يکينا تا نُ جَنش بارند پلش. نُ هادِ نُ جَن همبستر بُ و بدش بشکينا کت شوند. بد وقتِ کمی بتشبع پيغام داوود را بشکينا کُ حامل گِرداد.



شبي بتشبع کُ اوريا اسمش ب، بهترين سربازون داوود ب. اوريا نُ موقع دور از کيشون بُ و جنگ د بُ. داوود نُش واج ک و بيش بُوات يش کيت و ور جند بي. ولي، اوريا قبيلش نک کُ يش چرا کُ يقيه سربازون جنگ بُدند. پلخر داوود يقربي اوريا را به جنگ بشکينا و از فرماندهون درخواستش ک کُ نُش پيرند خط مقدم جنگ تا پميره. يزيني بُ بُ کُ اوريا جنگ د پمرد.



بَدِ نَ کُ اوريا يَمَرَد، داوود هادِ بتشبع ازدواجِش کَ و ثَمّا اِي پير بيش را باهارد. خدا نَ کار داوود خشمگين بُئِد بَ، ناتان نبی بَشکينا تا زشتی گُناهی کُ داوود بَشکَرَد بَ نَ گوشزد کِر. داوود بَ گناه خوش اعترافِش کَ و خدا نَش يَخشا. داوود يقيه عمر خوش، حتی سخت ترون شرايط خداهش پيروي و اطاعت شَتَک.



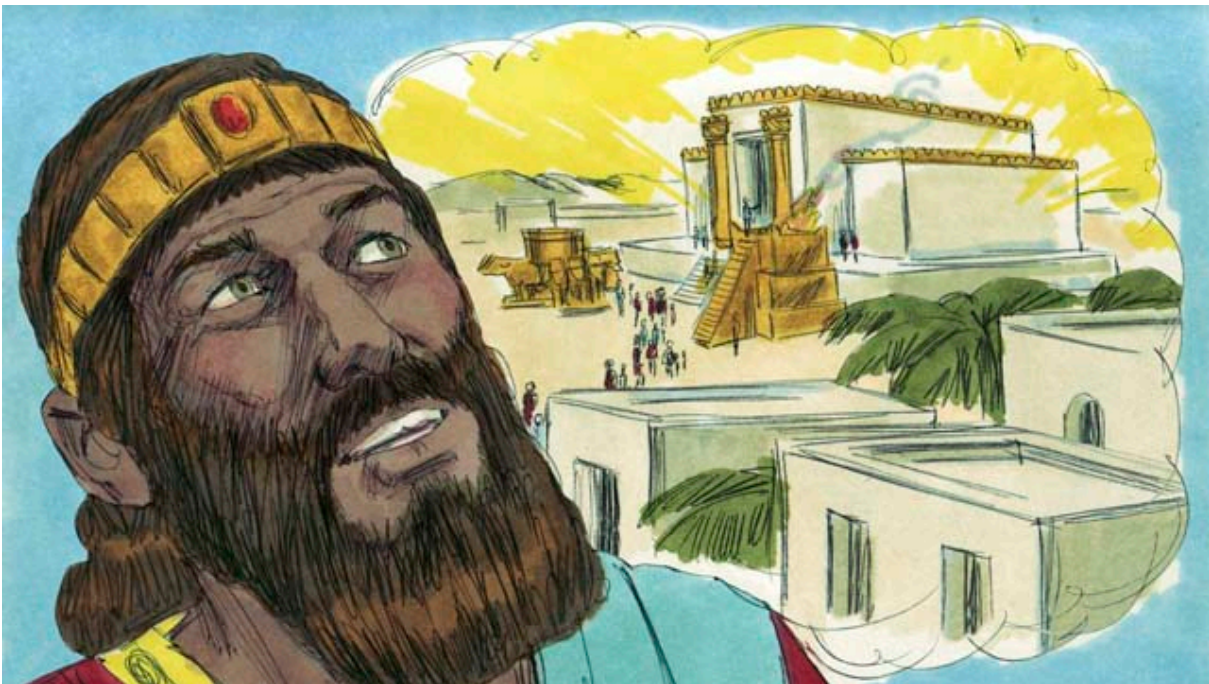
بَ عنوان مجازات گُناهی کُ بَشکرده بَ، پير داوود يَمَرَد و خيلي از آدَمون خاندانش از نَ سرپيچيشون کَ و قدرتش خيلي زياد کَم آبُ. وَلِي، با وجود نَ کُ داوود سرپيچی شَتَک خدا هادِ عهدي کُ هادِ نَش دَرش بَستَه بَ وفادار بَ و نَش بَ انجام يَرستنا. بَدِ نيا داوود و بتشبع صاحب پيري گِرْدانِد کُ اسمش سليمان زمينيشون تا.

داستانی بَرگيتَ از کُتابِ مقدس: کُتابِ اوّل سموئيل، فصل ۱۰؛ و فصل ۱۵ تا ۱۹ و ۲۴ و ۳۱؛ کُتابِ دوم سموئيل فصل ۵ و ۷ و ۱۱ و ۱۲

۱۸- تقسیم پادشاهی اسرائیل



داوود پادشاه ۴۰ سال حکومتش ک. بَدِ مرگش، پیرش سلیمان ب پادشاهی قوم اسرائیل یَرسا. خدا هادِ سلیمون دَمِش بُدا و از ئُما بَشپُرسا: «از مَ چی چی دی تا دِ تو دُم؟» سلیمان از خدا شگا تا به نُ حکمت هادِ. ن درخواست سلیمون خداهش خیلی خوشحالش ک و ئش داناترین آدِم دیم زمینش ک. سلیمون چی گِلِ زیادی یادش گیت و خیلی خردمند بُب و خدای جی ئش خیلی پیلدارش ک.



سلیمون رو شهر اورشلیم ایی معبدیش بُنا ک کُ داوود برنامَش پریجاده بُ و مَصالحی کُ شگا آمادش یگرده بُ. از نُ زَمون ب بعد، مردم آی آشتئونا یاقا خیمه ملاقات یَشیند نین خداهش پَرسَیش کِرند و قربانی تقدیمش کِرند. خدا روو مَعبدَ حضورش د و هادِ قوم خوش زندگی شک.



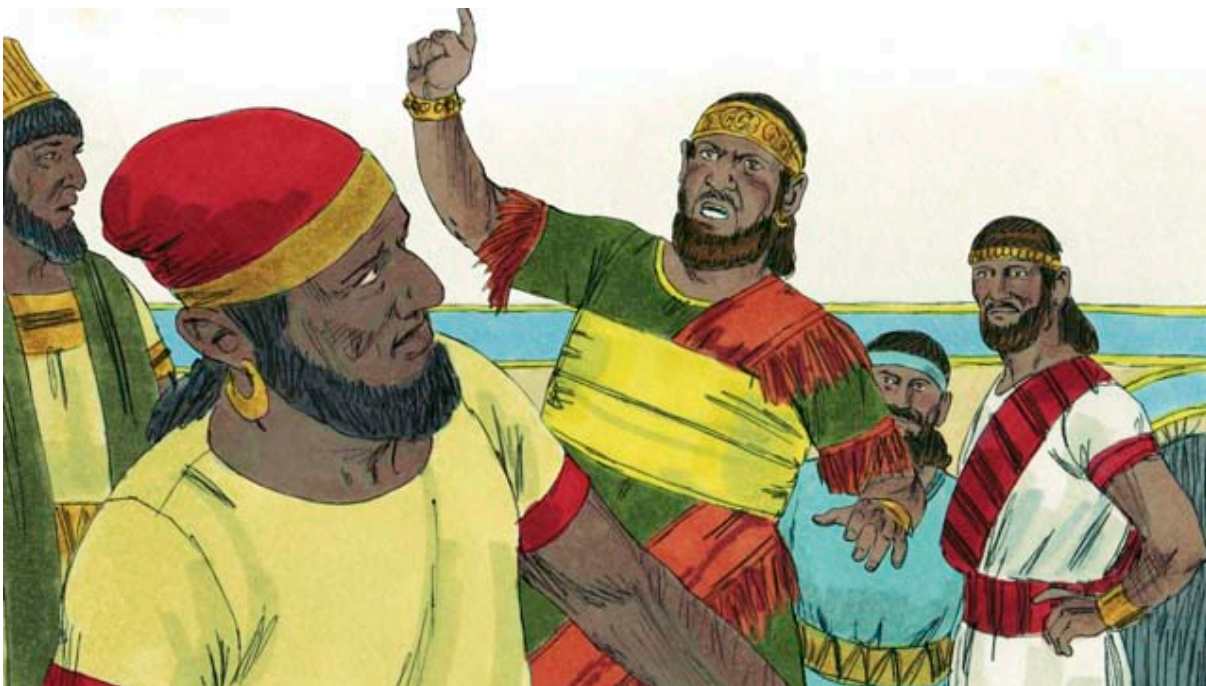
ولی سلیمان به جنگلی از ایبی قومون دل شتست و ئمینش ب همسری پگیت. نُ تقریبا هادِ ۱۰۰۰ جن از ازدواجش ک و یزینی بُب کُ از خدا نافرمانیش ک. خیلی از نُ جنگل از سرزمین بیگانه بَمِد بُدند و هادِ خوشون بُتونی بشارده بُ تا پَرسیش کُرد. وقتی کُ سلیمون پیر جی بُد بُ نُ بُتون شپَرستا.



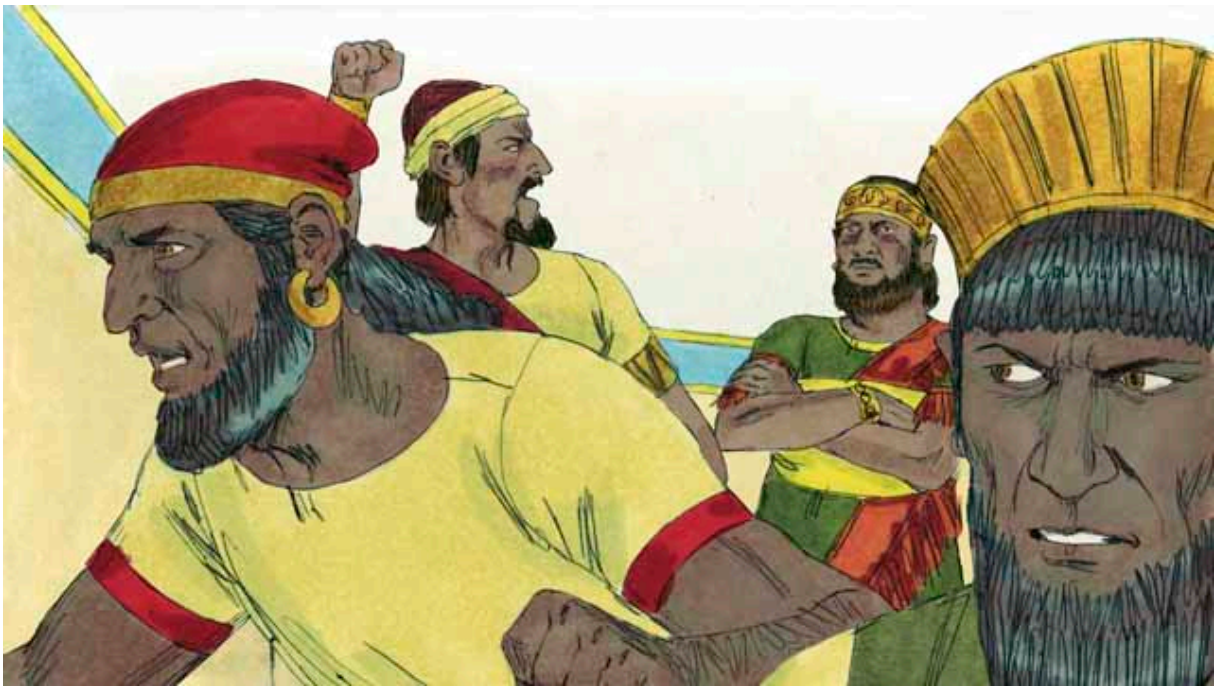
ن خاطر را خدا ناراحت و خشمگین بُب و به سلیمونیش بُوات مجازات ن کار تو بدِ مَرگت پادشاهی اسراییل را به دو بخش تقسیم کیمیم ک.



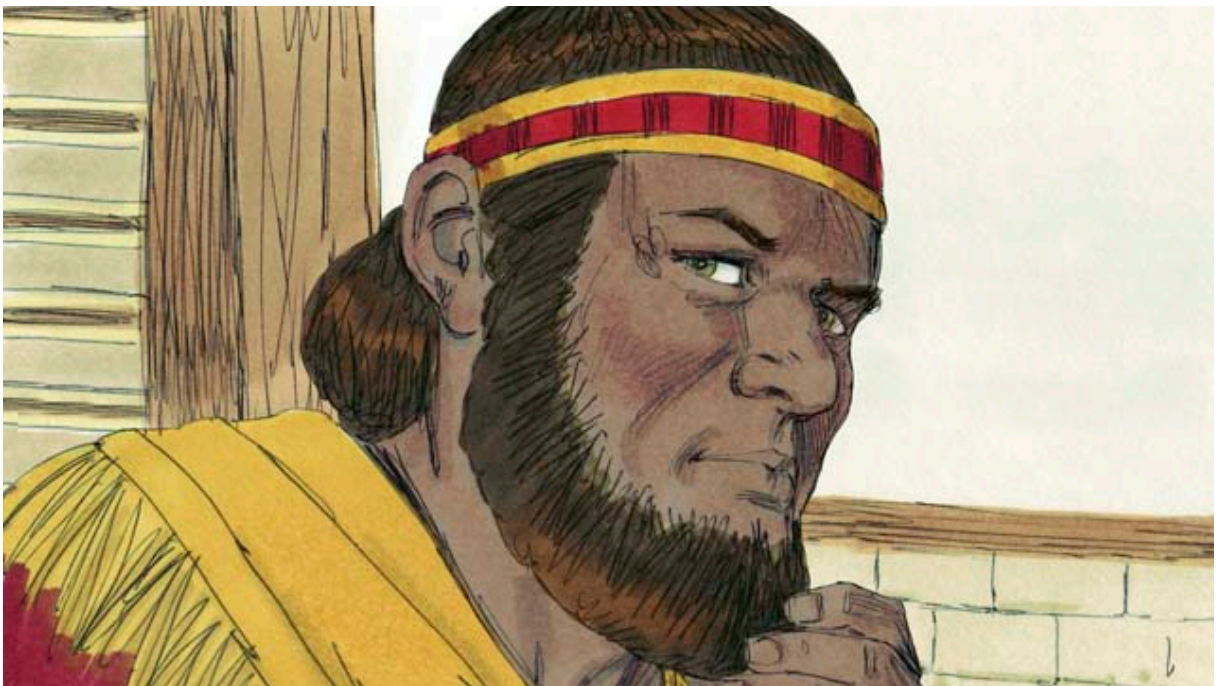
بَد ن کُ سلیمون یمرد، پیرش رحبام یاقا ن پادشاه گِردا و پاکِ قوم اسرائیل جمع بُدِنْد تا نَش یاقا پادشاه خوشون قَبیل کِرِنْد. نُمین به رحبام شکایتشون شک کُ سلیمان خیلی از نُمین کار شکشا و مجبور بُدِنْد مالیات زیادی هاینْد. نُمین از رحبام آشونگات کُ عین بُباشون سخت گیر نیب.



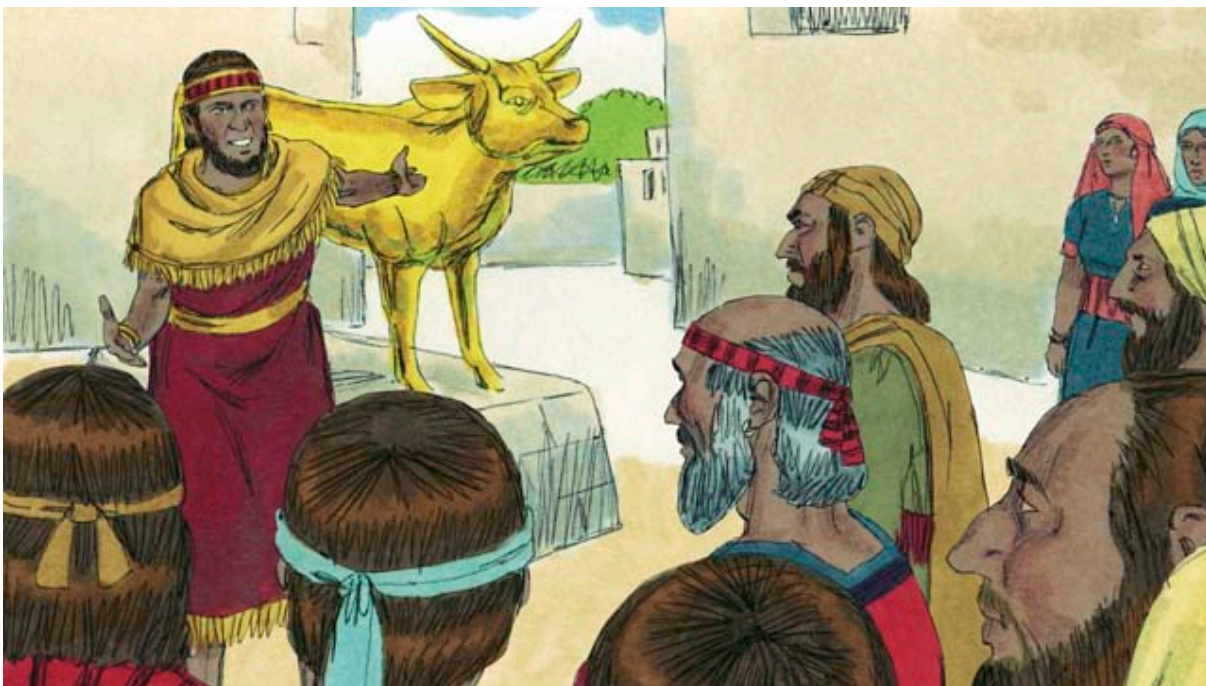
ولی رحبام جَوایش احمقانه‌ای به نُمینش دا و بَشوا: «شَم فکر آکِرِی کُ بُبا م سلیمان سخت گیری شک، ولی م شَم بیشتر به کار وا آداژم و عذاب کیمیم دا.»



بَد ن کُ حرفون ئش بَشْنَشْنَفْت، خِلی از مردم بَر علیهِش شورشئون ک. ده قَبیل از قَبیلَه اسرائیل یدا بُبْدِنْد. فِقْط دو قَبیلَ به نْ وِفادار یَمَنْدِنْد و ئَمین اسم خوشون پادشاهی یَهُودا زَمینشون نا.



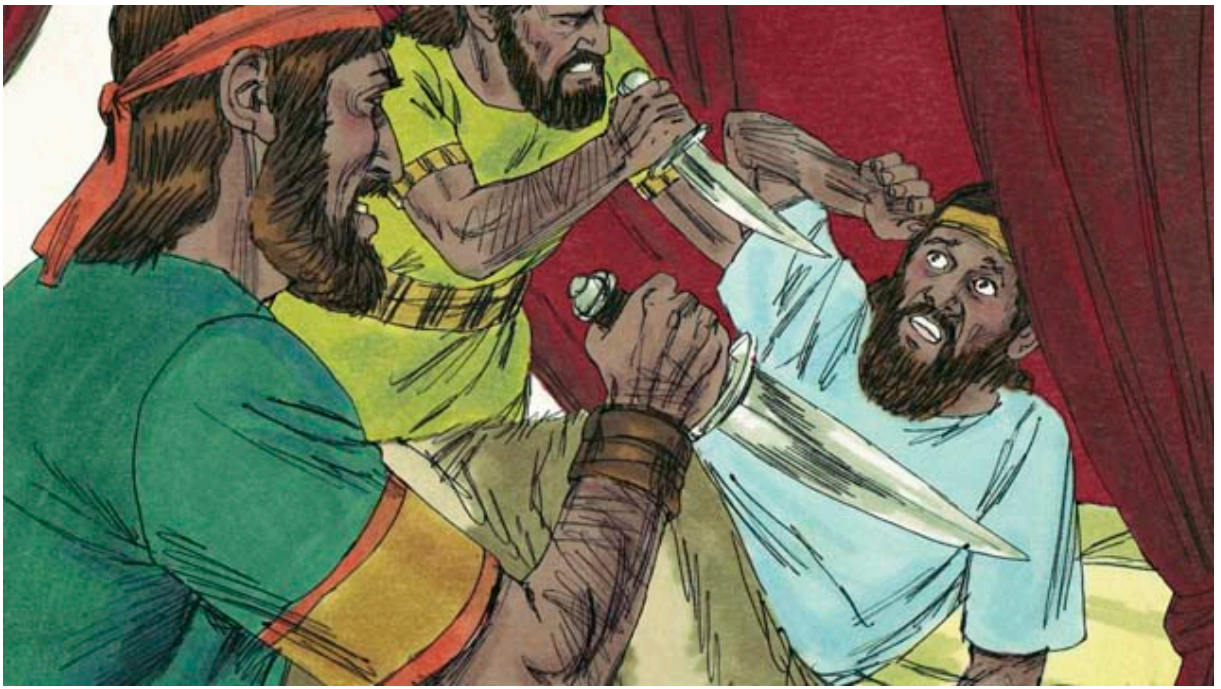
ده قَبیلَ بی مِرْدی ب اسم پَرِبعام پادشاه خوشون ک و یواحی شمالی نین ِ زندگی شَک و خوشون پادشاهی اسرائیل بَشْنَخوند.



یربعام مطیع خدا نُب و باعث گِردا تا مردم ب سمت گناه یَشیند. نُ دو بُت بَشسات و از مردم درخواستیش ک تا اُمینش پَرسَیند. اُمین آی پَرسَیش خدا را به اورشلیم ک در پادشاهی یهودا قُراش د تَشَیند.



پادشاهی یهودا و اسراییل هادِ هُم دُشمن بُئَیند و بیشتر هادِ هُم دعوا ش اَک.



پادشاهی جدید اسرائیل، پاک پادشاهونیشون شرور بُدند. خیلی از ئمین یوسط آدمونی کُ شو آگا پادشاهی تصاحب کُرد، یمرُدند.



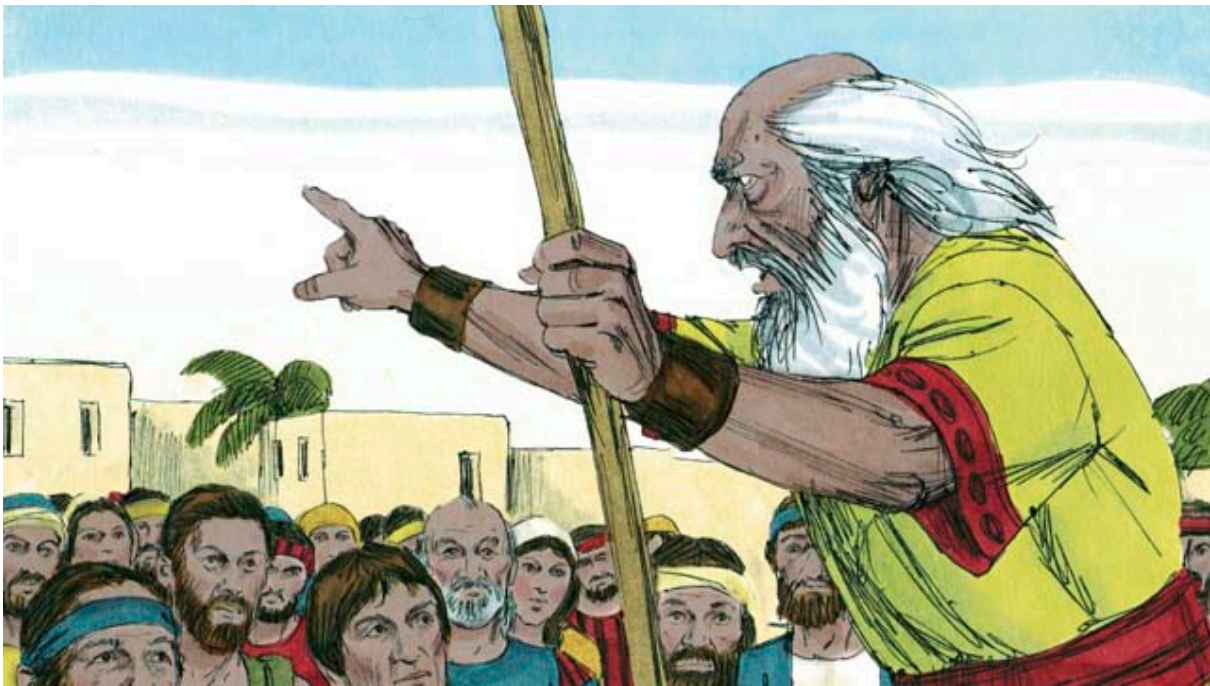
پاک نْ پادشاهون و ویشتر مردم اسرائیل بُتون شپَرستا. نِزینی کُ بُتون شپَرستا هادِ جنون فاحشة جی آووسند و حتی وچگلشون را بُتون را قربونی شْ آک.



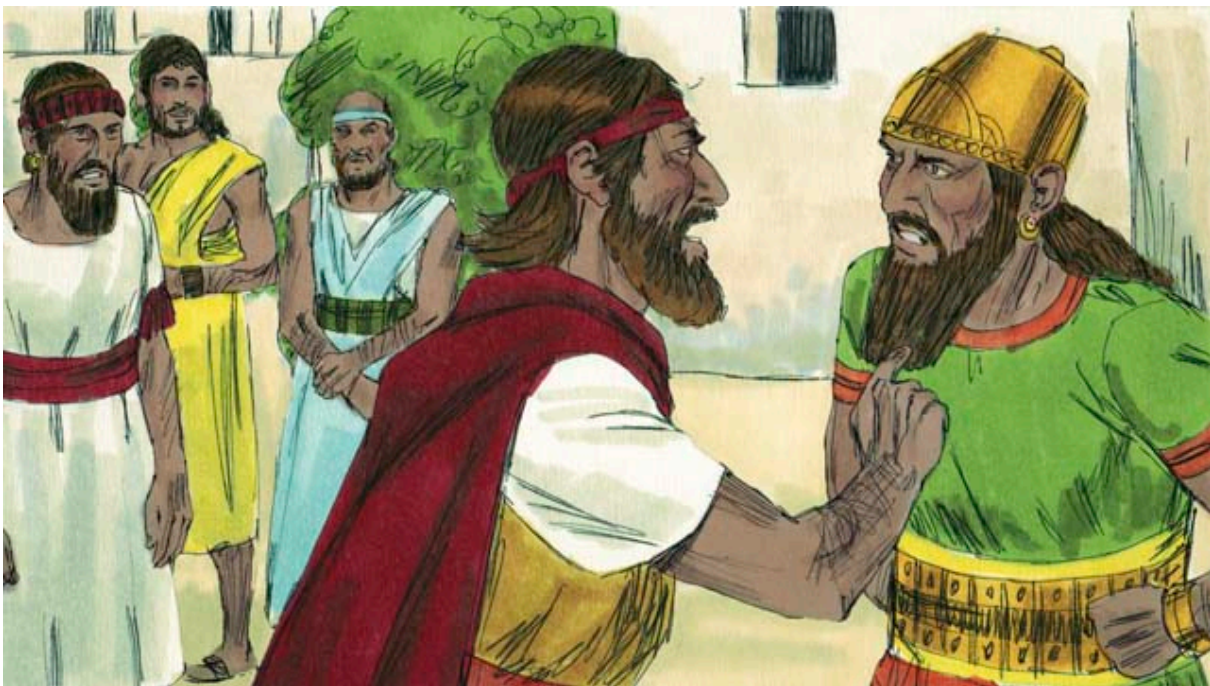
پادشاهون یهودا از نسل داوود بُدَند. بعضی از نْ پادشاهون آدِمون خیی بُدَند، هادِ عدالت حکومت شْ آکَ و خدا آشنِپرستا. ولی، اکثر پادشاهون یهودا شرور بُدَند. بعضی از نْمین حتی وچگل خوشون بُتون را قربونی شْ آکَ. ویشتر اهالی یهودا ضیدِ خدا پا بُدَند و ایبی خدا آشنِپرستا.

داستانی برگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ اولِ پادشاهون فصل ۱ تا ۶ و ۱۱ و ۱۲

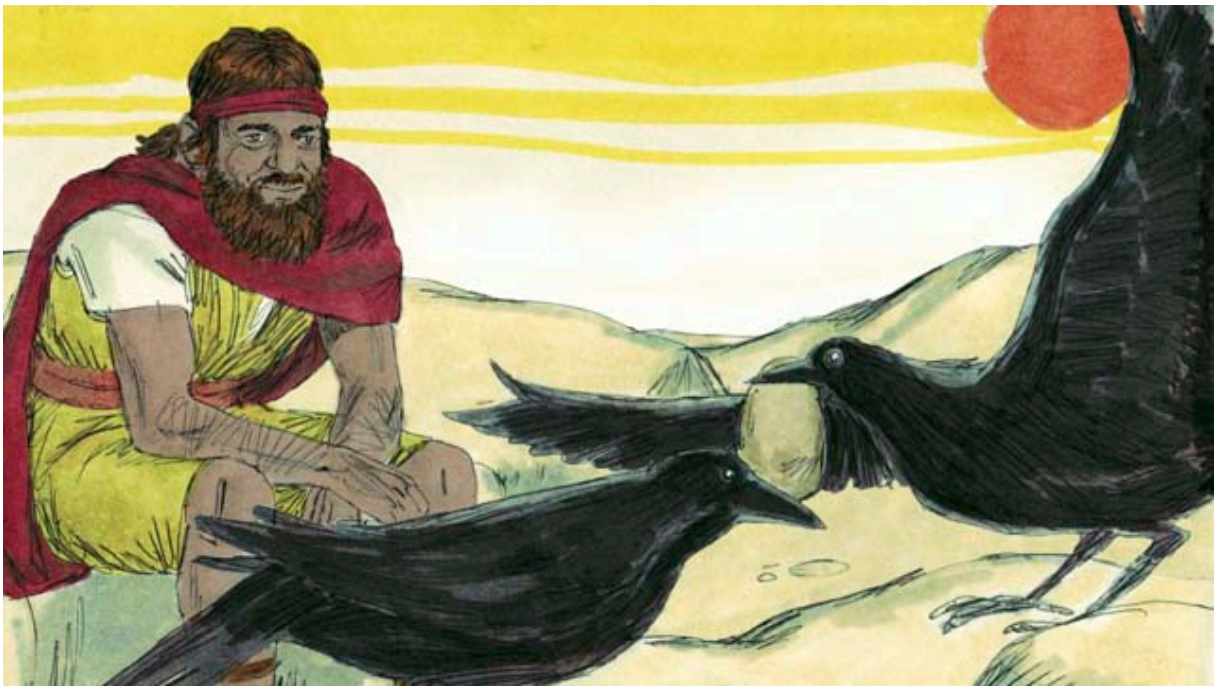
۱۹- پیامبرون



از قدیم تا ه اسرائیل، خدا پیامبرونی ئمین را بشکینا. پیامبرون از خدا پیامونی شاآگیت و به مردم انتقال شاآدا.



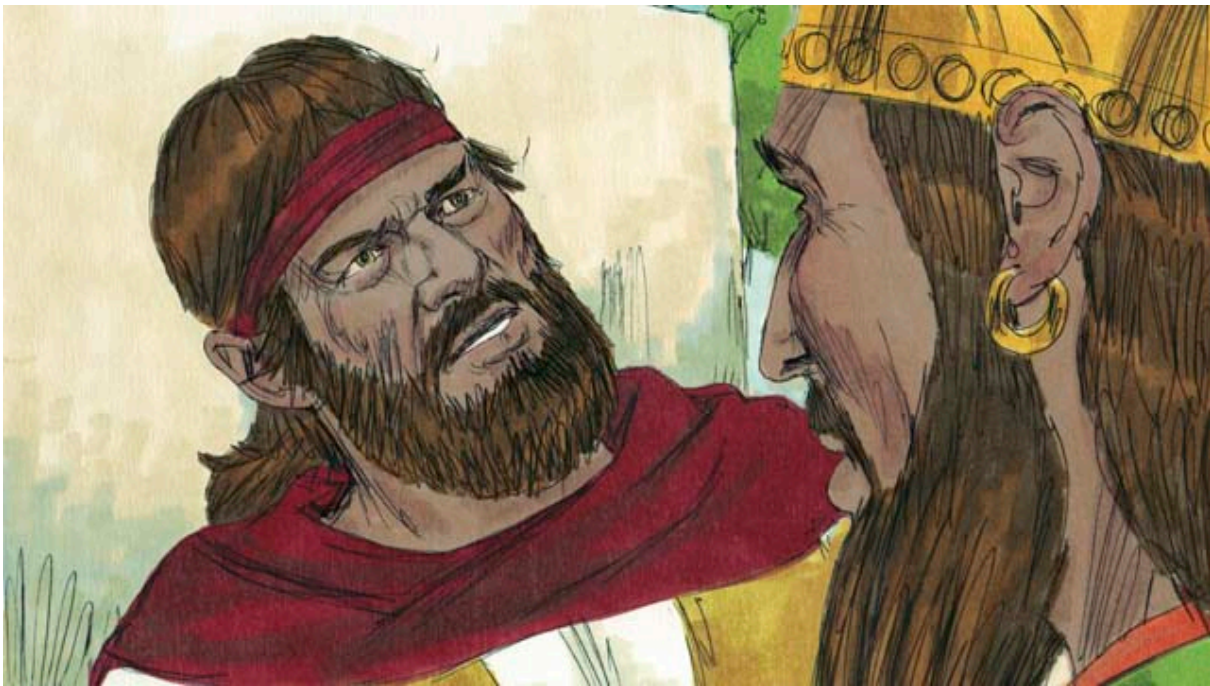
ایلیا پیامبری ب ک وقتی ک آخاب حکومت شک زندگی شک. آخاب مردی شروری ب ک مردمیش به پرستش بتِ بعل تشویق شک. ایلیا به آخیش بوات ک خدا نش مجازات کیمی ک. ن به آخاب بشوات: «دیم قلمرو اسرائیل، بدون فرمان م هیچ بارون و شبنم دیم زمین د تباره.» آخاب از حرف ایلیا تندقر عصبانی بب ک تصمیمیش یگی تا نش بگش.



خدا به ايلياش بوات پشّ بيايون و خود از اخاب مخفی ک. ايليا بُشّ بيايون و پلي جوي اووی ک
خدا نُش نُشون داده ب، ساکن بُب. هر روو صُبحی و عصر، گُلاغون نُ را نون و گوشت شتّارَد. ن
مَدّت اخاب و سپاهش پي ايليا اگَر داند، ولی یلَد بُبُند نُش پيدا کِرند.



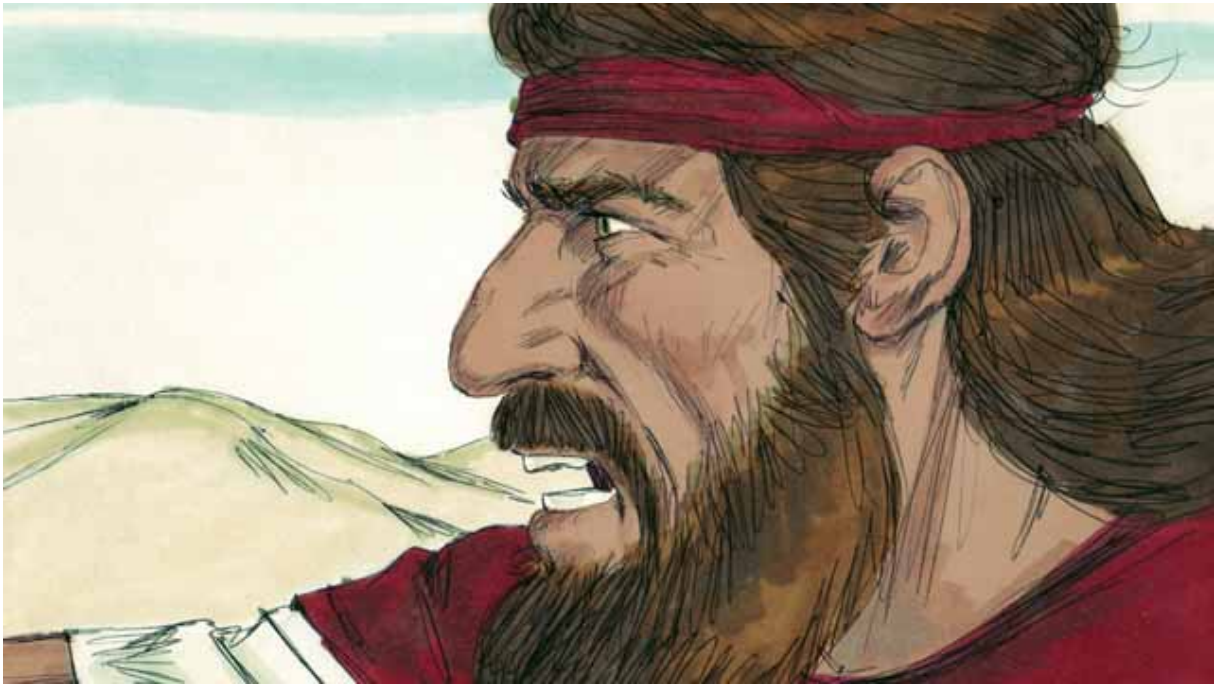
چون ک واروون تّیم، بَد ایی مدتی نُ تهر بُوشکا. نَزینی بُب ک ايليا ب ياقای بی بُشّ ک نُ نزدیکی
د ب. نین د ایی جَن پیر هاد پیرش زندگی شتّ ک خاطر هُشک سالی آذوقشون خَرَدَن را ید. هاد
ن ک نَزینی ب بازم پیرجَن از ايليا مراقبت شتّ و خدا جی پاک نیازون ناش هاد پیرش شی دا. کیزه
آرد و رووایش هچ وقت خالی تَب و پاک مدت هُشک سالی همیشه یمین غَداشون د. ايليا سه
سال نین د یَمند.



بَدِ سه سال و نیم، خدا ب ایلِیاش بُوات کُ دوبار وارون بتّ. خدا از ایلِیا درخواستِش یَک کُ ب قلمرو پادشاهی اسرائیل واگرد و هادِ اخاب صحبت کِر. وقتی کُ آخاب ایلِیاش یدی ب نُش بُوات کُ: «توَع کُ پاکِ ن مشکلونیت ب وجود آرَد!» ایلِیا در جواب نُش بُوات: «پاکِ مشکلون بدخاطر توَع! تو یهوه کُ خدای واقعی ه تَرِکت یَک و بَعل آپَرستِ. پاکِ قومِ اسرائیل را ب کوهِ کَرِمل بار.»



پاکِ اسرائیل هادِ انبیا بَعل کُ تعدادِشون ب ۴۵۰ آیم شترسا به کوهِ کَرِمل بَمِیَنَد. ایلِیا بَشُوا: «تا کی دُو ای دودِل بُمونَت؟ اگر یهوه خدا ه، نُش پپرستِ و آگِ بَعل خدا ه نُش پیروی کِر.»



بَدِش ايليا به پيامبرون بُتِ بَعْل بَشوات: «ايي گاو تر قُربونيش ڪري، گوشتيش تڪ تڪ ڪري و ديم قُربونگاه زمين ني، ولي آتيش ڪارنُبُغتي. مَ جي ديم ايبي قُربونگاه ن ڪار آڪُرم. خدائي ڪُ قربانگاه را آتيش يڪين خدای واقعية.» يزيني بُت ڪُ پيامبرون بتِ بعل قُربونيشون باهارد، ولي آتيشون ڪار بُغا.



بَدِش ئمين به سمت بت بعل دعاشون ڪ: «اي بَعْل، صُدای هَمَ گوش ڪ!» ئمين پاڪِ روو دعا شُ آڪَ و داد شُ آڪَ و هادِ چاقو خوشون زخمی آڪَ. ولي از طرف بَعْل دِ آتيشي تَمَ و پاسخی جي تَمَ.»



پيامبرون بعل بعد ن كُ پاك رووچ دعا شُ آك، خست بُب دِنَد و د عاشون گوشتن د. بَدِش ايليا ايبي گاو تر ديم قربونگاه زمينش نا و به مردمش بوات كُ دوازده حُمَر اُوو ديم قربونگاه و چوو ووُ و بريچند كُ پاك نين و گوشتون كامل خيس يَب.



بَدِش ايليا يزيني د عاش ك: «اى يَهوه، اى خداى ابراهيم، اسحاق و يعقوب، ايروو به هم نُشون هاد كُ تْ خداى اسرائيله و مَ خدمتگار تو. دعاى مَ اجابت كَ تا ن قوم بُدونيد كُ تو خداى واقعيه.»



جلی ایی آتیشی بشکینا کُ پاکِ زمین و سنگون و گوشت و چوو و حتی اُووی کُ نین بُ را
بشسوجنا. وقتی مردم نیشون یدی، جلی زمین گناد و بشنوات: «یهُوه خداه! یهُوه خداه!»



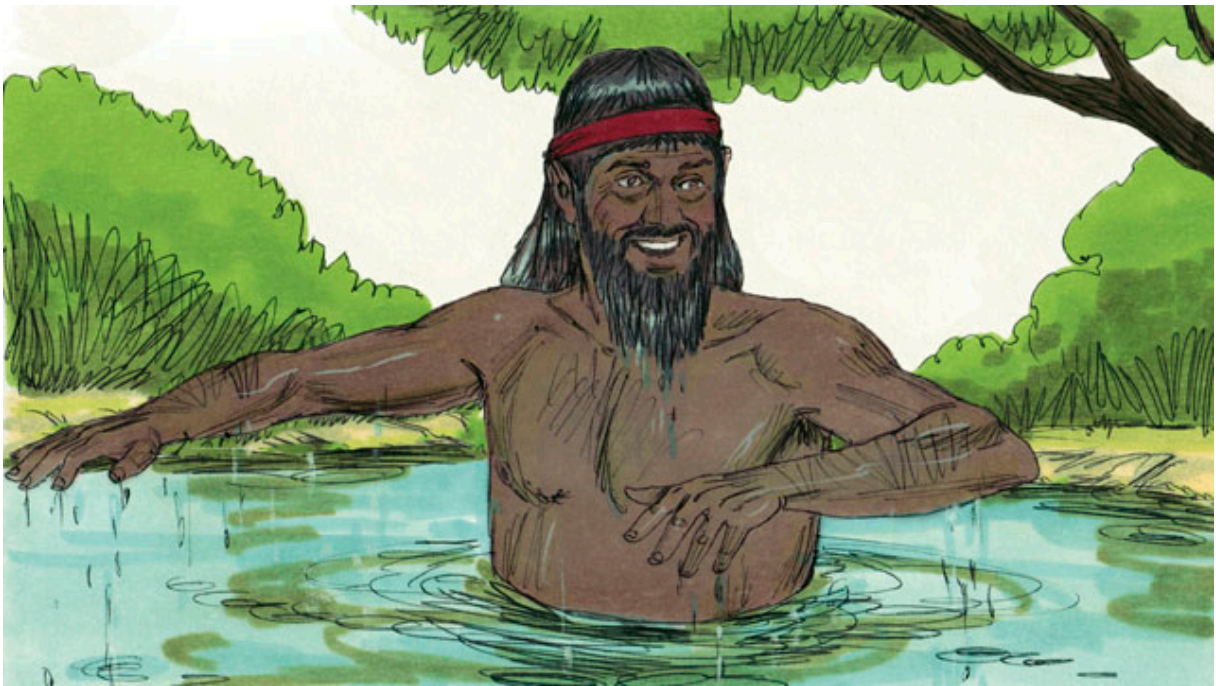
بَدش ایلیا بشوات: «تَهَرزَی ایی دون از پیامبرون بُتِ بعل فرار کَرندا!» مردم پاکِ پیامبرون بعل
دستگیرشون کَ و از نین ِ بشنَب و بشنگشت.



بَدِش ايليا به پادشاه اخيش بُوات: «جَلِي واگَرِد كَيَدَن، چُون بارون كيمي آم.» هَمون وَقَت آوورون
سياهي، آسمون بَشپوشتنا و بارون شديد شَرُوش كَـ. يَهوه هَشكساليش تُموميش كَـ و هادِ ن
كارش تَشونيش دا كُ خدای واقعي كَـ.



بَدِ ن كُ ايليا ماموريتش تُموم آَب، خدا اِي مِردي ب اسم اِلِيشع به پيامبري انتخايش كَـ. خدا
معجزگَل زيادي هادِ اِلِيشع انجاميش بُدا. اِي دُون ن معجز گَل نَعَمَان را اتفاقيش افتا كُ فرمانده
ارتش دشمن بَـ. نُ اِي مِريضي وحشتناك پوستيش دَـ. نَعَمَان در مورد اِلِيشع بَشيش تَفَتِ بَـ و
بُش پَلِيش و درخواست كمكش كَـ. اِلِيشع به نَعَمَانِش بُوات خوش هفت قَر ديم رود اردن فرو كَـ.



اولش ن حرف د خیلی ناراحت یب و چون فکر شک ک ن کار احمقانه ای ء، انجامش ندا. ولی بعدش تصمیمش عوض بب و خوش هفت قر رود اردن فروش ک. وقتی ک هفتمین قر خوش فروش ک شفاش گت و خدا نش شفاش داد ب.



خدا قوم اسرائیل را پیامبرون زیادی بی بشکینا د ب. پاک ثمین ب مردم هشارشون شدا ک بتون نپرستی و هاد هم عادلان رفتار کت، ب هم رحم کت و شرازت نکرت و خداهش اطلاعات کت. آگ نرینی رفتار نکرت، پلی خدا د گناهکاری و خدا شتم مجازات کیمی آک.



خیلی از وقتون مردم خداشون اطلاعات نک و هاید پیامبرون بدرفتاری شک و حتی نمین شکشت! یقر ارمیای پیامبر دیم چاهی دیرشون خوست تا یمیر. ارمیا ته چاه دیم گل و شل فرو بش. ولی بدش، پادشاه دلش رحم آم و دستور شادا تا نش برآرند قبل ن ک یمیر.



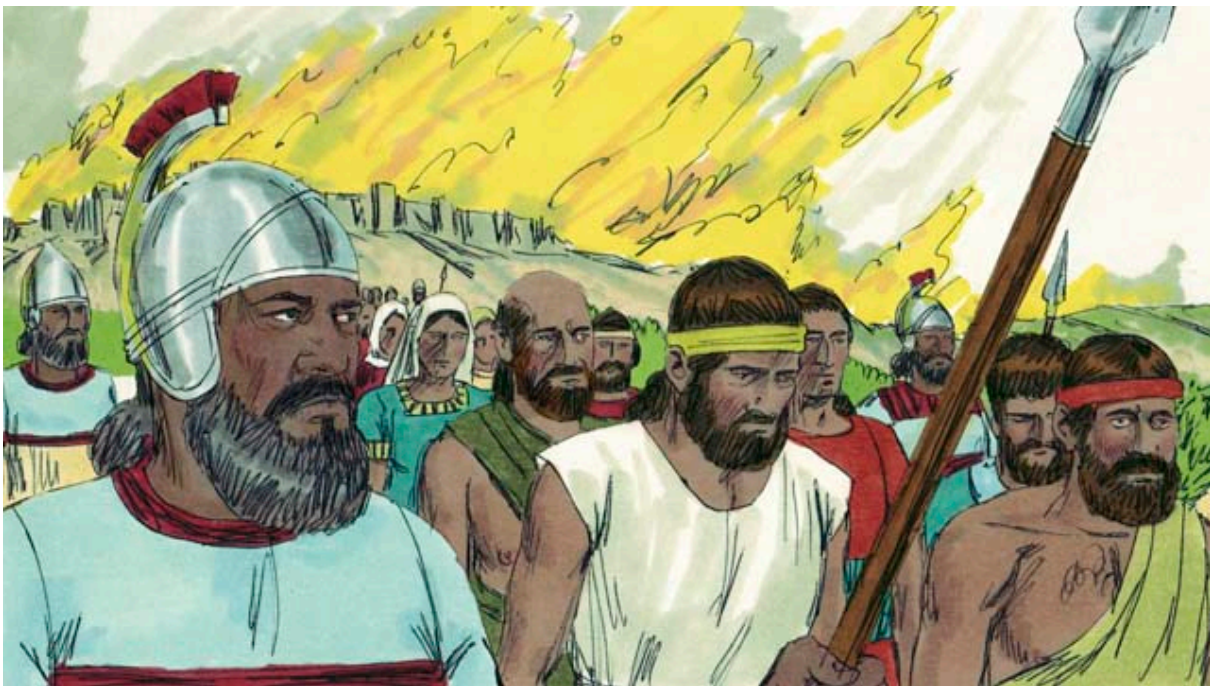
هاید ن ک مردم از پیامبرون یقریشون د بازم نمین در مورد خدا دمشون شدا. نمین به مردم هشدارشون شدا ک آگ توب نیکری، پین د آشی. نمین وعده خدا را ک آمدن مسیح ب مردم یادآوری شک.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب اول پادشاهان فصل ۱۶ تا ۱۸؛ کتاب دوم پادشاهان فصل ۵؛ کتاب ارمیا فصل ۳۸

۲۰- تبعید و بازگشت



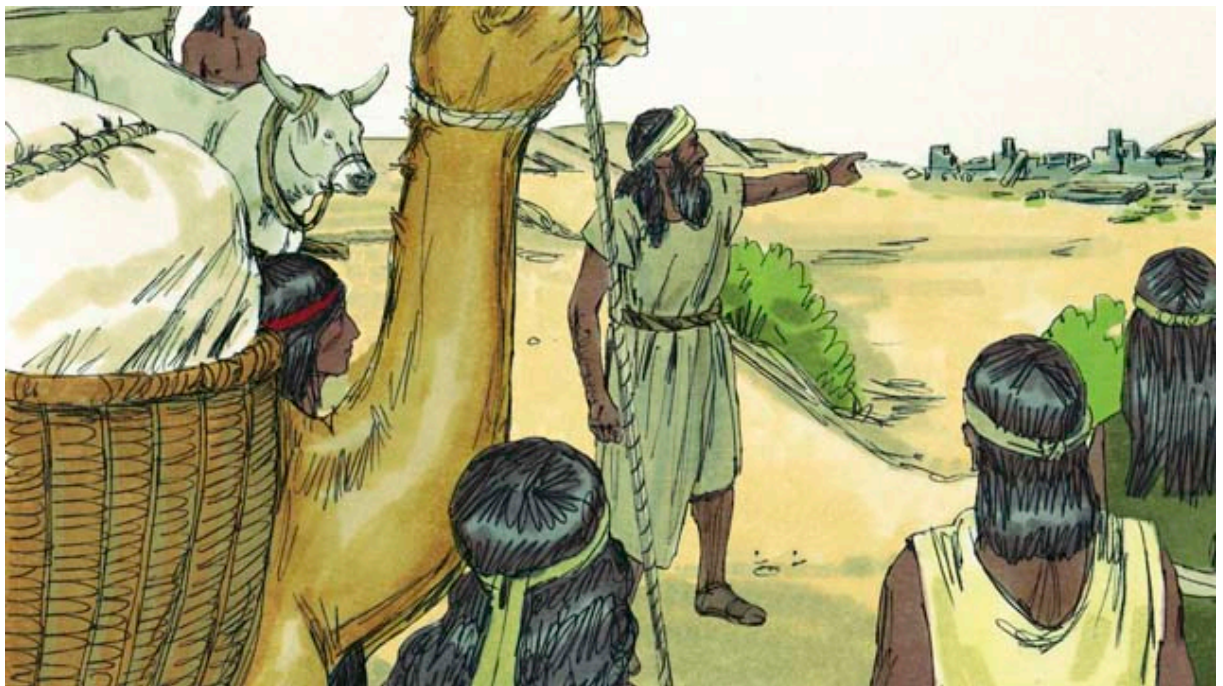
پادشاهی اسرائیل و پادشاهی یهودا هر دو قُنچشون ضد خدا گناهشون کَ. ئمین عهدی کُ هادِ
خدا دیم کوه سینا دَرشون بَسَتِ بْ، بَشْتِیَمَرَد. خدا هادِ پیامبرون ب ئمین هشدارشون دا کُ
واگردنَد و خداهش پرستیش کِرِنَد، ولی ئمین اطلاعتشون نِکَ.



یزینی بُبْ کُ خدا ئمین تنبیهش کَ و اجازَ شادا کُ دشمنونیشون ئمین نابود کِر. نْ وَقَتِ اییی قَوْمِ
قدرتمند وجودش دَ کُ اسمیش آشور بْ. آشوریون از یقَتِ قَوْمون خیلی بیرحم تر بُدِنَد. پادشاهی
اسرائیل توسط آشوریون از بین دُ بَشْ. آشوریون خیلی از مردم پادشاهی اسرائیل را بَشْتَنگُشت،
هر چ کُ شگا غارتشون کَ و قسمتونی از سرزمینشون را بَشْتَنسوَجَنّا.



آشوریون پاک پیامبرون و آدمون پیلدار و آدمونی کُ مهارتیشون د هادِ خوشون بَشن بَ ب آشور. فقط آدمون گمی کُ فقیر بُدند اسرائیل دِ یَمَنِدند.



بَدش آشوریون، بیگانگون ب سرزمین اسرائیل بَشنارد تا نین زندگی کُرنَد. بیگانه گل شَهرِون و یَروَن بازسازیشون کَ و هادِ باقی مَنَدِ اسرائیلیون، ازدواجشون کَ. نَسَل ازدواجش نیا را، سامری آشَنخوند.



مردم پادشاهی یهودا بتشندی کُ خدا مردم پادشاهی اسرائیل را هادِ خاطر بی ایمانی و نافرمانی کُ شُ آکَ مجازاتیشون کَ ولی هادِ ن، هنی یت و خدایون کنعانیان شپَرستادِنَد. خدا پیامبرونی بتشکینا تا ئمین هشار دِ ولی ئمین کار خُشون شک.



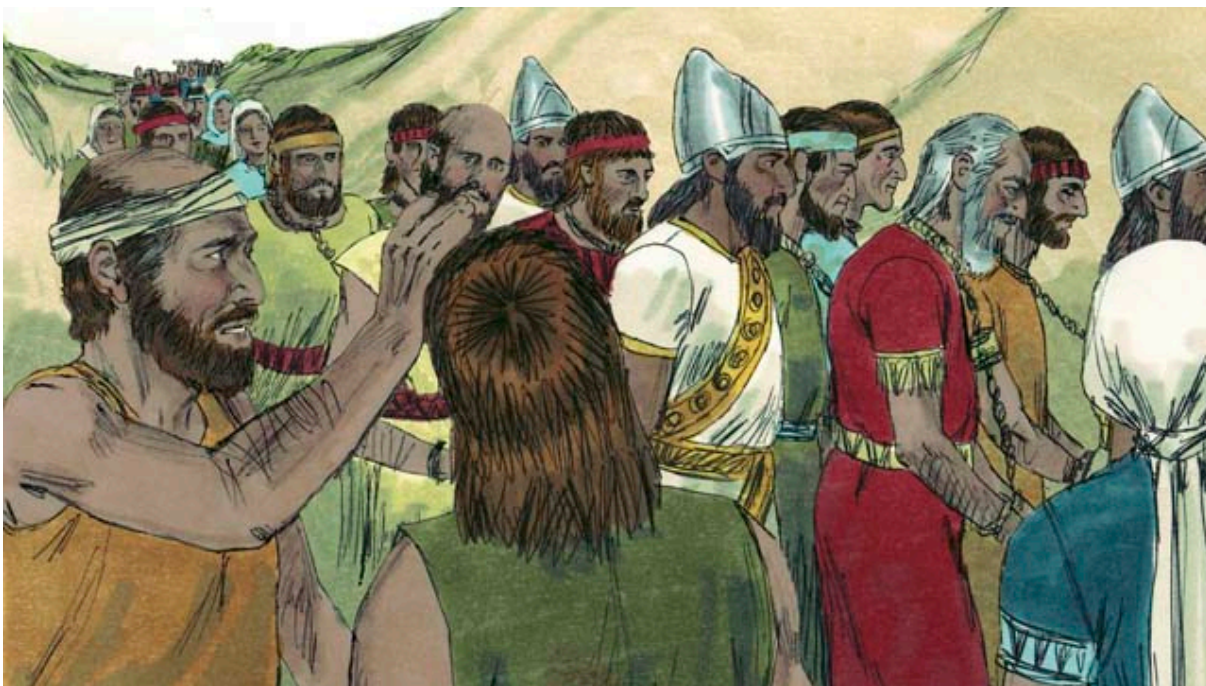
تَزَدِیک صد سال بَد نابودی پادشاهی اسرائیل ب دست آشوریون، خدا نیوگَدِیَصَر پادشاه بایل را بتشکینا تا ب پادشاهی یهودا خَمَلَ کِر. بابلیون قوم قوی بُدِنَد. پادشاه یهودا قبیلش کَ به نیوگَدِیَصَر خدمت کِر و هر سال پیر زیادی ئش را شکینا.



ولی بَد چند سال پادشاه یهودا علیه بابل شورشش کَ. ن خاطر را بابلیون دوبار واگرداند و به پادشاهی یهودا حملشون کَ. بابلیون کل شهر اورشلیم تصرفشون کَ، معبد نابودشون کَ و پاک ثروتی کُ معبد و شهر د ب بَشَنَب.



نه خاطر را کُ پادشاه یهودا تنبیه کردند، سربازون نیوگدنیصّر پیرگیلش جلی چیمونیش بَشَنَگشت و چیمونیش کورشون کَ. بَد ن، تُمین پادشاه هادِ خوشون بَشَنَب تا زندان بابل د یمیر.



نیوگدیسر و سپاهیونیش تقریباً پاک مردم پادشاه یهودا هادِ خوشون بَشَنبَ بابل و فقط آدمون فقیر و کشاورز زمینشون نا تا کشاورزی کِرنَد. به نِ وقت کُ قوم خدا مجبور بُئِد نَد سرزمین موعودشون ترک کِرنَد، تبعید آواجِنَد.



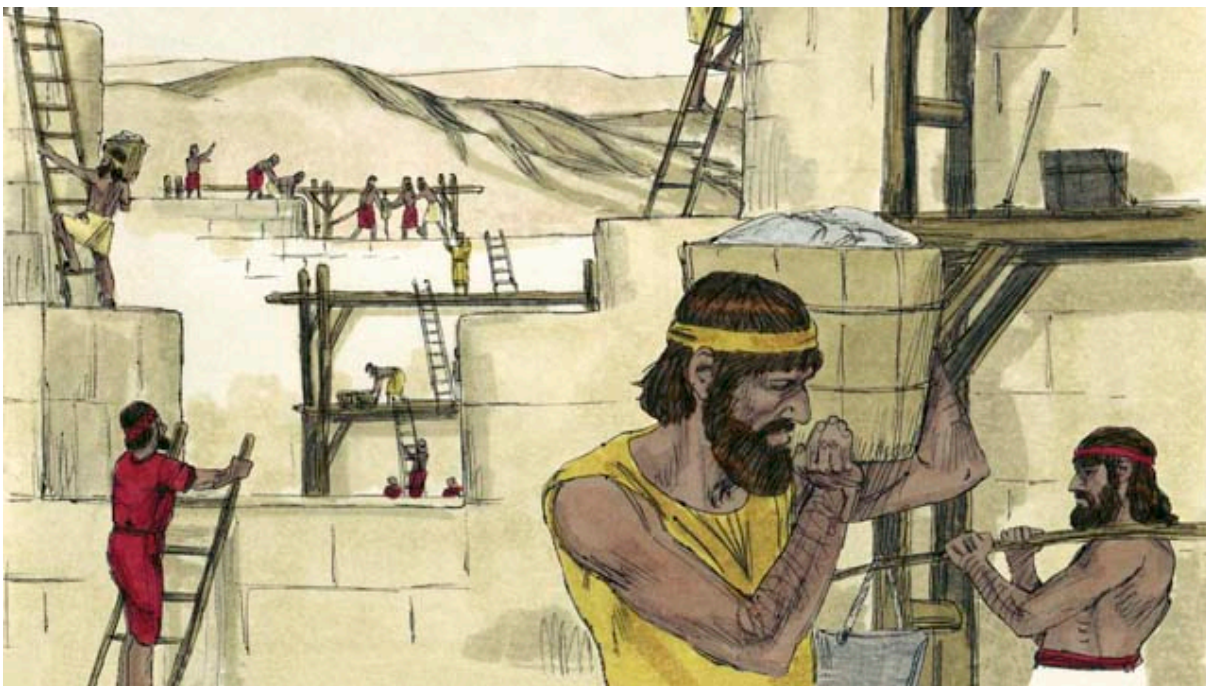
اگر چه خدا هادِ تبعید قوم خوش به خاطر گناهونیشون مجازاتش کَ، ولی نَمین و وعِدگی کُ شادای بْ ویرش وانُش. خدا هادِ قوم خوش بْ و هادِ پیامبرون هادِ نَمین صحبت شَک. خدا وعدَ شادا کُ بَدِ هفتاد سال دوبارَ قومیش به سرزمین موعود وا اِگردَن.



بَدِ هفتاد سال، کوروش پادشاه پارسیون، بابلیونیش شکست آدا و نِزینی بُبُ کُ امپراتوری پارسیون بر امپراتوری بابلیون دیم خیلی یاقا و قومون دِ تسلطیش پیدا کَ. نُو وَقت دِ مردم اسرائیل را یهودی شنامید و نُمین ویشترِ عمرِ خوشون را بابل زندگیشون کرد ب. فِقَط نُمین کُ خیلی پیر بُدِنْد سرزمین یهودا ویرشون ب.



پارسیون هادِ ن کُ قوی بُدِنْد، هادِ قومون زیر سُلط خوشون هادِ مهربونی رفتار شُ آک. بَدِ مدت کمی کُ کوروش ب پادشاهی پارسیون یِرسا دستور شادا هَر یهودی کُ شی ب سرزمین یهودا واگردِ اجاز داره تا سرزمین پارس ترک کِر و واگرد. نُو حتی پیل ب نُمینشون دا تا معبد اورشلیم دوبار بازسازی کِرِنْد. هفتاد سال بَدِ تبعید، گروه کمی از یهودیون ب شَهر اورشلیم در سرزمین یهودا واگردا دِنْد.



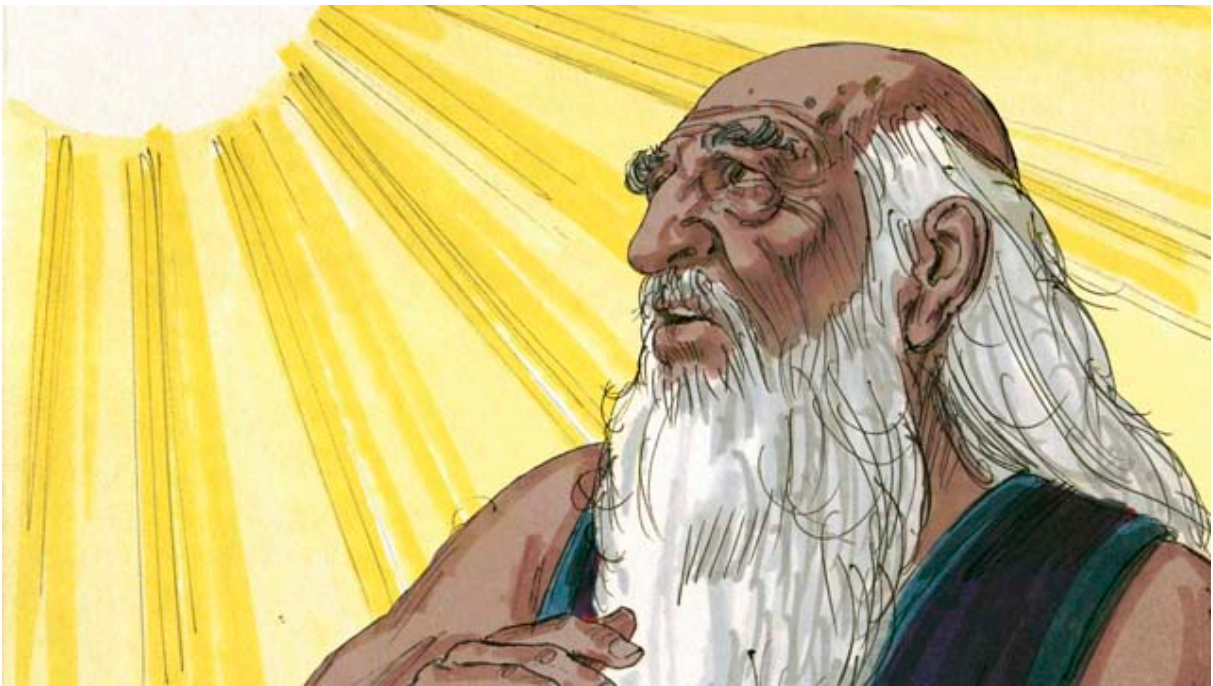
وَقَتَّى قَوْمُ بَاسِلِيمِ وَاجْرَدَانِدَ، مَعْبِدَ وَكَلِّ دَوْرَ اَوْرَشَلِيمِ بَازَسَازِشُونَ كَ. پَارْسِیُونَ هَنی دِیم
 نُمین تَسْلَطَشُونَ دَ ولی نُمین دَوْبَارَ سِرْزَمِینِ مَوْعُودِ بُدِنْدَ وَ شَتُونَا خُدا دِیم مَعْبِدَ پَرَسِیشِ کِرِنْدَ.

دَاسْتَانِی بَرِگِیْتِ از کُتَابِ مَقْدَس: کُتَابِ دُومِ پادشاهان فصل ۱۷ و ۲۴ و ۲۵؛ کُتَابِ دُومِ تَواریخ فصل
 ۳۶؛ کُتَابِ عِزْرَا فصل ۱ تا ۱۰؛ کُتَابِ نَحْمِیا فصل ۱ تا ۱۳

۲۱- خدا وعده آمِدَنِ مسیح را شادا



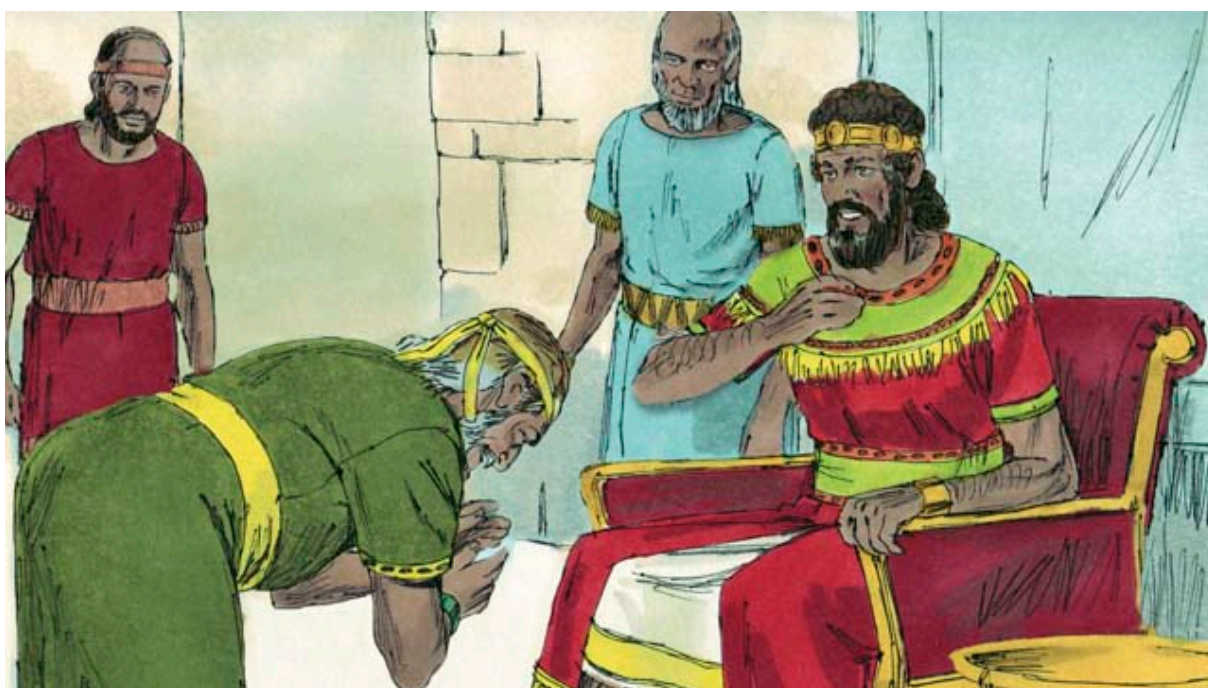
از همون اول خلقت خدا خیلی خیب شترونا کُ بَدِ خیلی وقت کُ یوډري مسیح موعودش کیمی آکین. نُّ به آدم و حواس وَعَدَ شادادِ بُّ کُ ن کار بدون شک کیمی کَ. خدا وَعَدَ شادادِ بُّ کُ تَسلي حوا آدمی کیمی آم کُ کَلَّ مار کیمی کوبا. ماری کُ حواش گولیش دا همون شیطان بُّ. وَعَدَ ن بُّ کُ مسیح، شیطانیش کامل شکست کیمی دا.



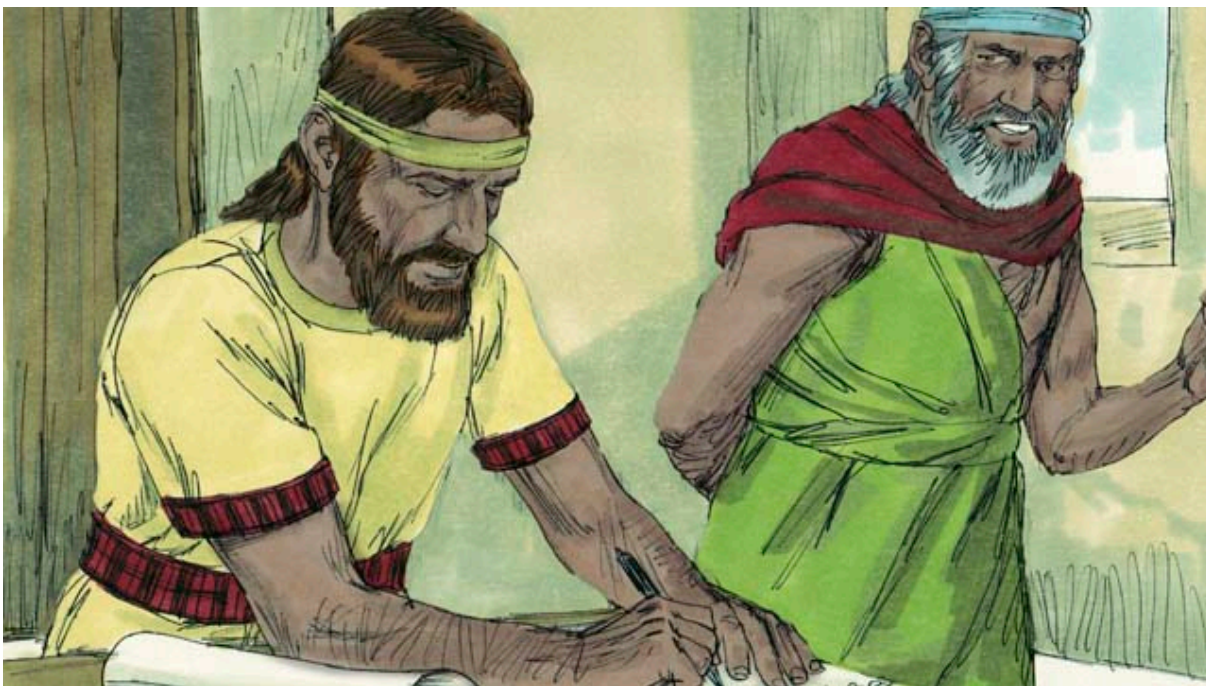
خدا ب ابراهیم وَعَدَ شادا کُ به خاطر نُّ پاک مِلَّتون جهان برکت کیمی یافت. نُّ ب وَعَدِ خوش بَدِ ن کُ وقتی یوډريا هادِ فرستادن مسیح عمل شک. مسیح موعود ایگا مردم را از هر قومی کُ هِنَدَ از گناهانشون نجات بَخِش.



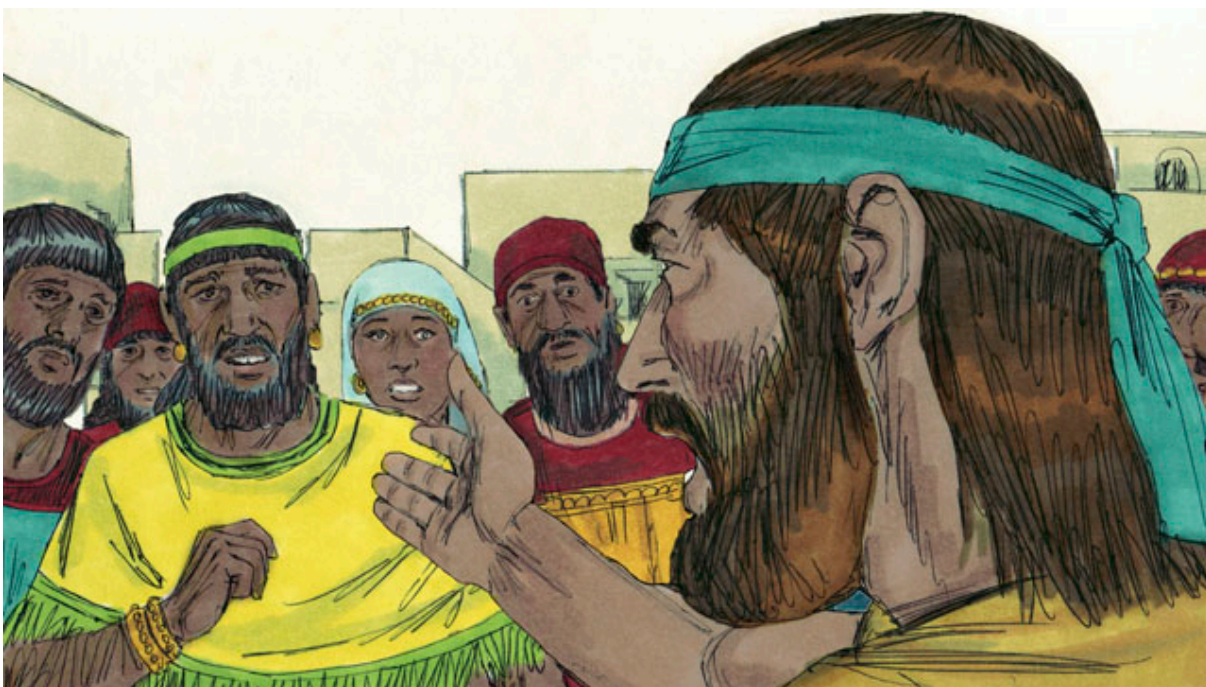
خدا به موسی وَعَدَ شادا کُ بَعدا این آیندَ دِ نجات دهنده ای مثل نُ پا آب. نِ نجات دهندَ همون مسیحای موعود بُ. نِزینی خدا یَقْرَبی وعدِ بَمَدَن مسیح را شادا.



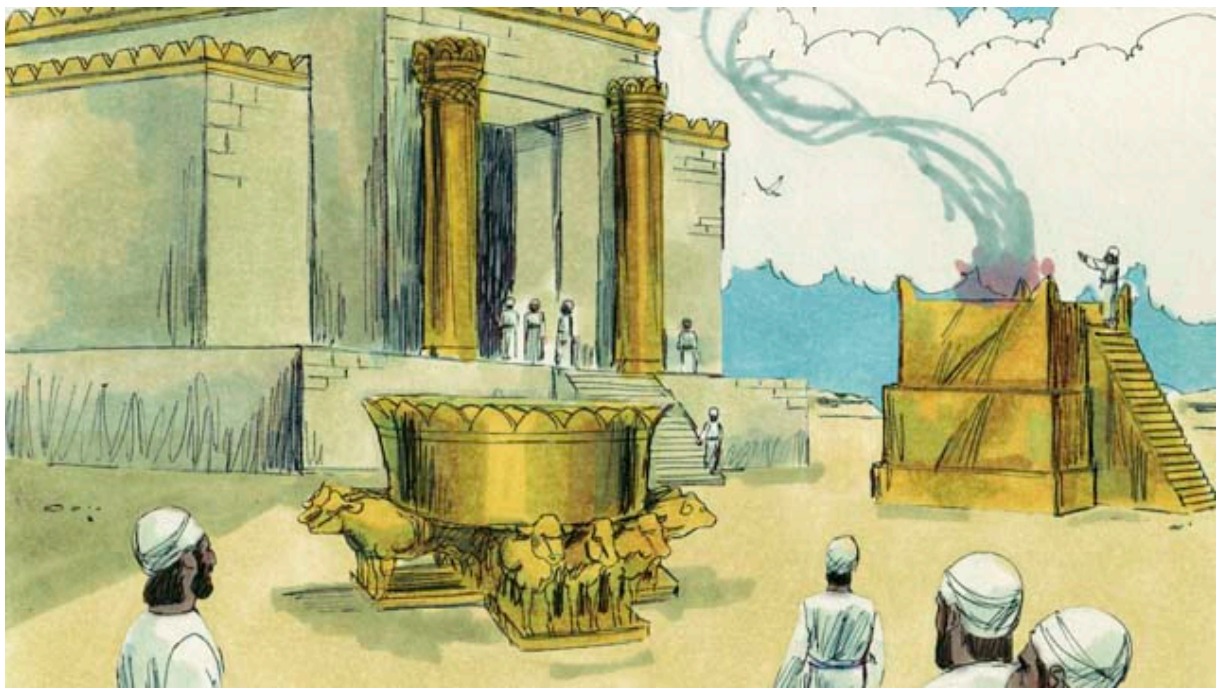
خدا به داوود پادشاه وَعَدَ شادا کُ آدَمی از نسل نُ به پادشاهی کیمی رسا و تا آخری و ابد دیم قَوْم خدا سلطنت کیمی کَ. نِ ب نِ معنی بُ کُ مسیح موعود از نسل داوود کیمی آم.



ب وسیله ارمیای نبی خدا وعدّ شادا کُ پیمان و قُراری جدید آمادّ کیمی آکر، ولی، نّ شبیه عهدی کُ خدا هادِ اسرائیل دیم کوه سینا شابتست بّ. دیم پیمان جدید، خدا قانون خوش دیم قلب مردم آنویس. مردم شخصا نّش آشناسیند و به نّ محبت آکرنّد و از احکام نّ اطلاعات آکرنّد. مسیح آدمی بّ کُ نّ پیمان جدید هادِ نّمین درشتبتست. نّمین قوم نّ آیند و خدا گناهون نّمین آبخش.



انبیای خدا همچنین بّشنوات کُ مسیح موعود، نبی، کاهن و پادشاه کیمی بّ. نبی آدمی کُ گلام خدا گوش آکر و نّش مردم را آواج. مسیح موعود خدا، نبی کاملی کیمی بّ چون کُ نّ پیامون خدا را کامل آفهم و نّ را ایی طوری کامل مردم را بازگو آکر.



کاهنون یهودی از طَرَفِ مردم خدا را قُربونی شُ آکَ کُ جایگزینی بُ مجازاتشون را همچنین کاهنون مردم را ب درگاه خدا دعا شُ آک. هادِ ن قُرار بُ کُ مسیح موعود کاهن گُردی ب کُ خوش را ب عنوان ایی قُربونی کامل تقدیم خدا آکِر. یَنی ن هِچ وقتی گُناه تَکِر و وقتی کُ خوش ب عنوان قُربونی تقدیم کِر، احتیاجی به قُربونی بی آی ن خَاطِر گُناهون تَ.



پادشاهون و رئیسون دیم گُروهونی از مردم حکمرانی شُ آکَ و بَضی وَقتون اشتباهاتی شُ آک. داوود پادشاه فِقط دیم اسرائیلیون حکمرانی شَک. وَلی، مسیح موعود کُ از نسلِ داوود آتِ دیم پاکِ دنیا حکومت کیمی ک. نُ عادلانَ حکومت کیمی ک و تصمِیمون درستی کیمی گِیت.



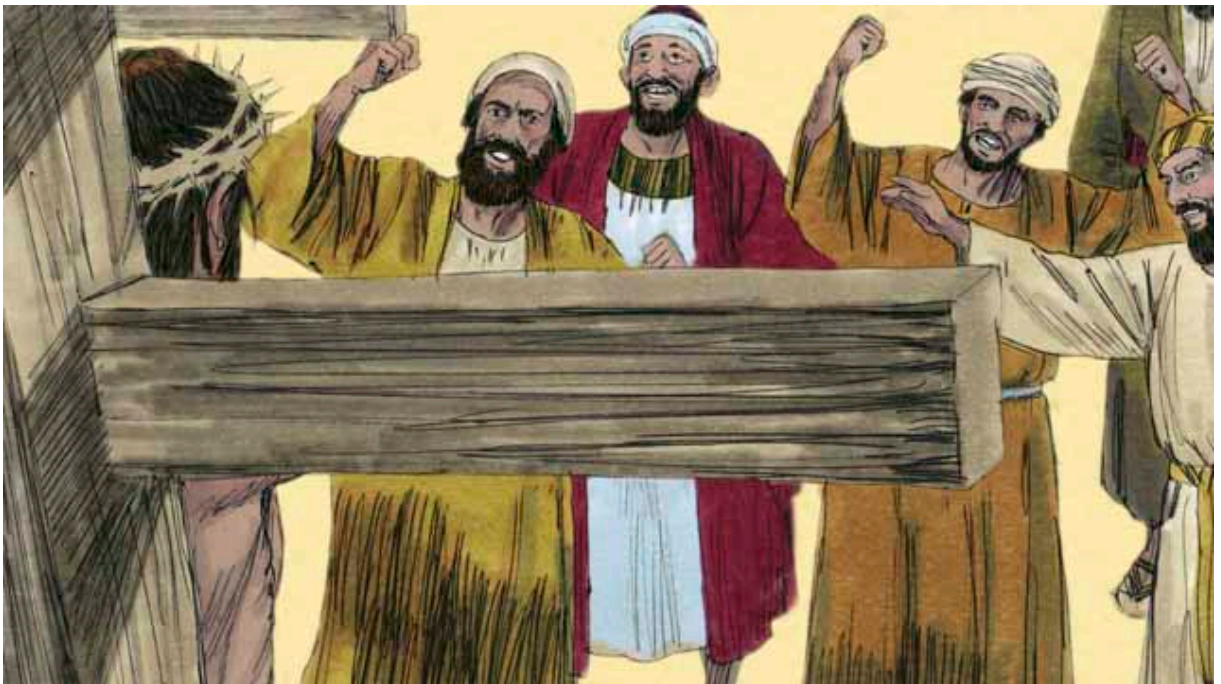
پیامبرونی کُ از طرف خدا بَمِیْنَد، تَبُوْتون زیادی در مورد مسیح موعودِشون یَکَرِد ب. ملاکی نبی تَبوتیش کَرِد ب کُ پیش آمِدَن مسیح موعود، پیامبر گُردتری کیمی آم. اِشعیای نبی تَبوتیش کَرِد ب کُ مسیح موعود از باکره ای به دنیا کیمی آم. میگاه نبی جی شِواتِ ب کُ ن دیم شهر بیت لحم به دنیا کیمی آم.



اِشعیای نبی شِوات کُ مسیح این جلیل زندگی کیمی آکر. نُ قَلبون یَتَهَمَریادِ اِدَمون تَسلی آدِ و اَسیرون آزاد کیمی ک. نُ هَمچنین تَبوتیش ک کُ مسیح موعود، مریضون، کور و لنگ و گر و لال شِفا آد.



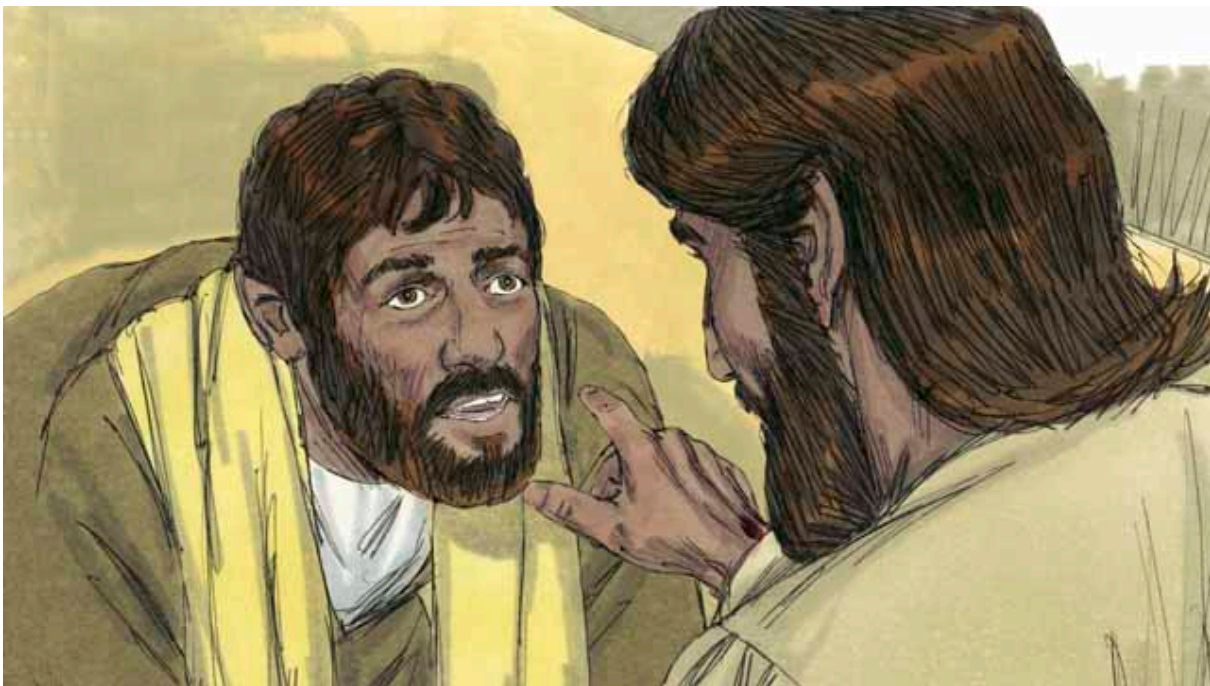
اشعیای نبی همچنین نبوتیش ګرد ب ګو مردم از مسیح نبی و د شون کیمی آم و نش قبیل نیکمی ک. یقئ انبیگل جی نبوتیشون یګرد ب ګو ایی دون از رفیقون مسیح به ن پُشت آکړند. زکریا نبوتیش ک ګو ن دوست در مقابل سی سکه نقر ب مسیح خیانت کیمی ک. یقئ انبیواون جی نبوتیشون یګرد ب ګو مسیح آګشیند و پیرن ن ګرغ درآخوسیند.



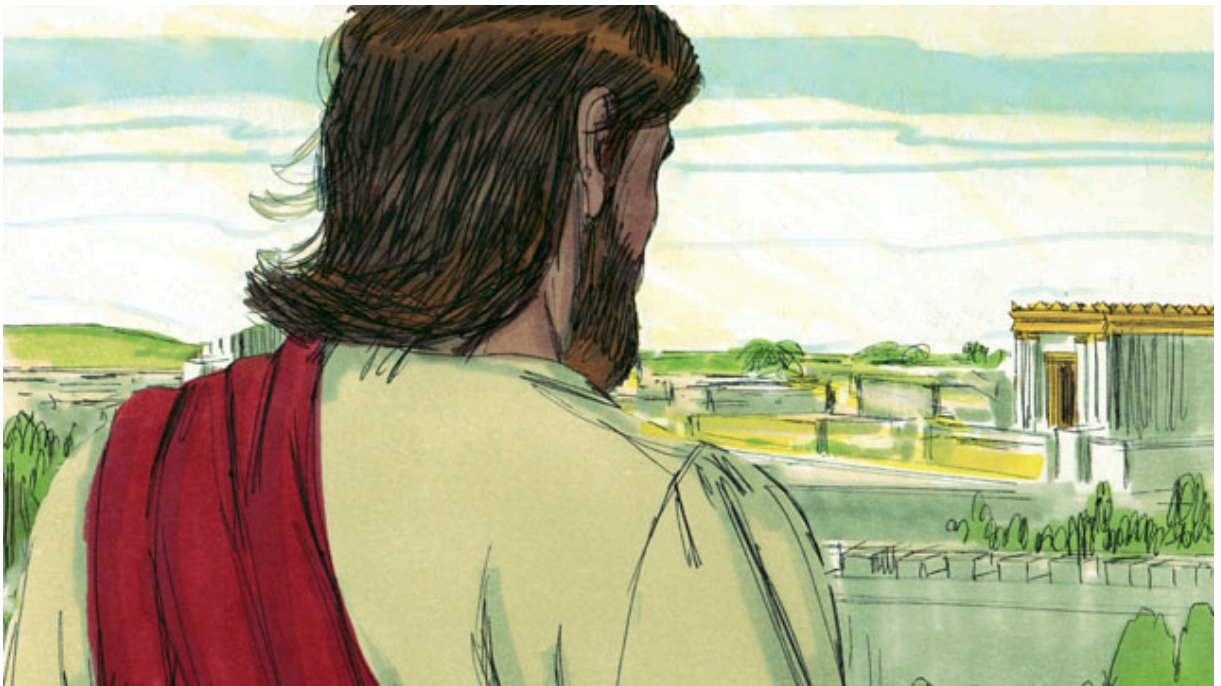
همچنین پیامبرون در مورد ن ګو چطوری امیر نبوتیشون یګرد ب. اشعیای نبی بشواته ب ګو مردم پ ن ثف پرتاب آکړند و نش ګتک کار آبقند و مسخرش آکړند. بدش یدش سوراخ آکړند تا هاد درد ګردی یمیره. هاد ن ګو هچ ګناهیش مرتکب نېد ب.



يَقَتِ پيامبرون جی نبوتشون يَکَرِدِ بُو کُ مسيح ايگا آيمِ کامل و بدون هِچ گناهی ب. نُو ايگا يَميرِ چون کُ خدا نيش ياقا گناه پاکي آدمون جهان مجازات کيمي ک. مجازات نُو باعث آبُ کُ بين انسان و خدا آرامش و صلحی بَرَقَرار يي. نِ خاطر را، اراده خدا نِ بُو کُ مسيح ضربِ بخوره و يَميرِ.



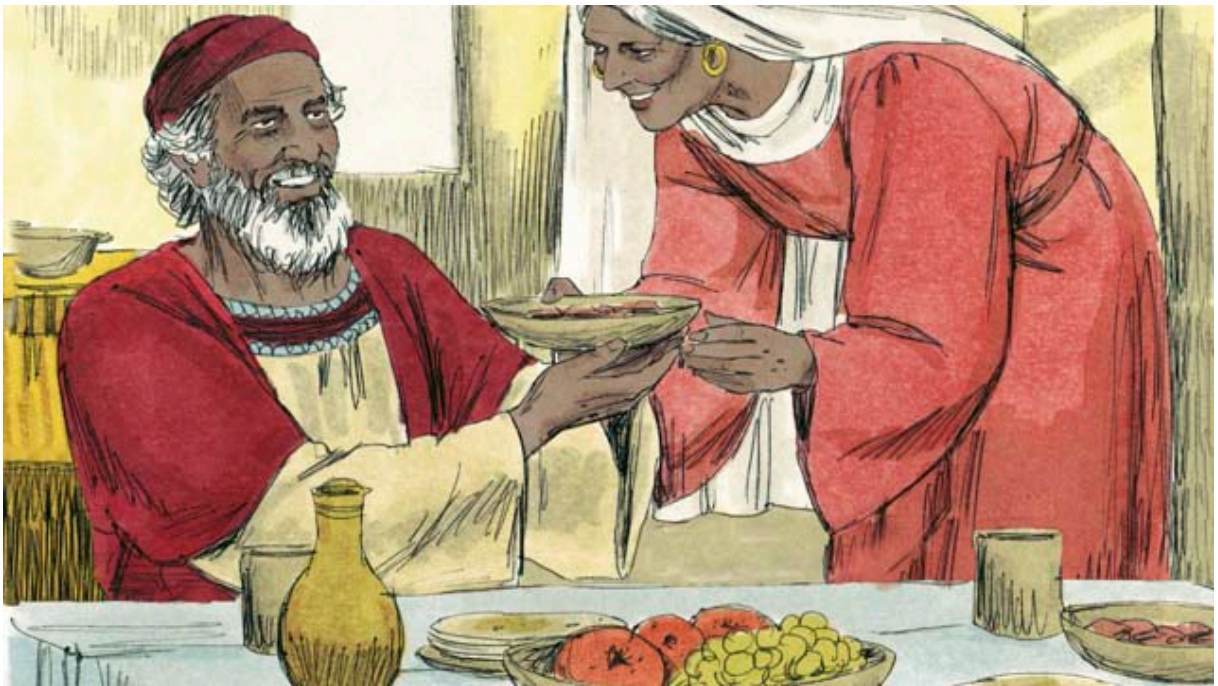
يَقَتِ پيامبرون نبوتشون يَکَرِدِ بُو کُ خدا مسيح را بَدِ مرگ بلند کيمي ک. نيزيني هايِ مَرَدُنْ و پا بُبَدَنِ مسيح از مرگ، خدا شگا کُ نقشه نجات گناهکارون کامل کِر و عهد تازَ هايِ بَشَرِ دَرِ بَنَدِ.



خدای چپگل زیادی درباره آمدن مسیح به انبیا آشکارش ک. ولی مسیح موقع هچ کدوم از ن پیامبرون هنی تَمِد بُ. ویشتر از ۴۰۰ سال قبل از آخرین نبوت، وقتی کُ انسان به کمال آریس، خدا مسیجش ب جهان بَشکینا.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب پیدایش فصل ۳ آیه ۱۵، فصل ۱۲ آیه ۱ تا ۳، کتاب تثنیه فصل ۱۸ آیه ۱۵، کتاب دوم سموئیل فصل ۷، کتاب ارمیا فصل ۳۱، کتاب اشعیا فصل ۵۹ آیه ۱۶، کتاب دانیال فصل ۷، کتاب ملاکی فصل ۴ آیه ۵، کتاب اشعیا فصل ۷ آیه ۱۴، کتاب میکاه فصل ۵ آیه ۲، کتاب اشعیا فصل ۹ آیه ۱ تا ۷ و فصل ۳۵ آیه ۳ تا ۵ و فصل ۵۳، کتاب مزامیر فصل ۲۲ آیه ۱۸ و فصل ۳۵ آیه ۱۹ و فصل ۶۹ آیه ۴ و فصل ۴۱ آیه ۹، کتاب زکریا فصل ۱۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کتاب اشعیا فصل ۵۰ آیه ۶، کتاب مزامیر فصل ۱۶ آیه ۱۰ و ۱۱

۲۲- ب دنیا آمِدَنِ یوحنا ی تعمید دهنده



از قدیم تا ه‌ خدا ه‌ پیامبرون خوش ه‌ قوم خوش دَم ش‌دا. ولی، بعد از ۴۰۰ سال کُ خدا ه‌ قوم خوش دَمش تُدا دِ ب، یَقْرِط فرشته خدا دیم کاهِن پیری کُ اسمش زکریا بُ ظاهر گِردا. نُما و جَنش الیزابت، آدِمون خداترسی بُدند و الیزابت وِچ دار تَب.



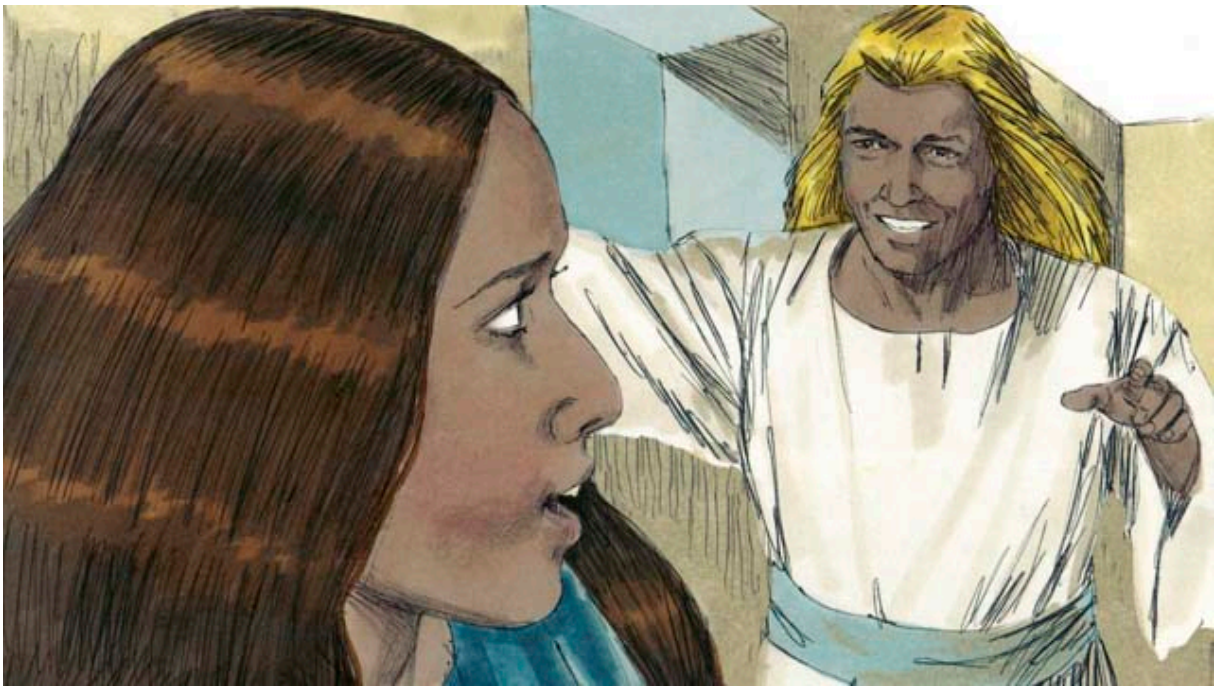
فرشته خدا به زکریاش بُوات: «جَن تو ایی پیر بَرای. تو اسم نُ یوحنا کیمی نا. خدا نُ را از روح خوش بَساج و یوحنا مردم را برای آمِدَن مسیح موعود آمادَ کیمی ساخت.» زکریا در جُواب بَشوات: «مَ و جَنم وِچ دار بُدَن را خیلی پیژَم! چَظوری زوونَم کُ راشَتیش دِ مَ آواج؟»



فرشته خدا به زکریا جَوایش بُدا: «مَ از طَرَفِ خدا بَیَمَدُم تا نِ خَبَرِ خوش دِ تو دُم. ة کُ تو سَخَنون مَ باور تَکِر، قدرتِ نِ کُ دَم بَدِ از دست آدِ تا وقتی کُ نِ وَجِ بِ دُنیا بور.» همون موقعِ آی زکریا دَم تَشْتونا یَدِ. بَدِش فرشته خدا پَلی زکریا دِ بوشو. زکریا به کیَتِ واگِردا و طویش نِکِشا کُ جَنیش وَجِ دار بُبُ.



وقتی کو الیزابت شش ماه باردار بُ، همون نِ فرشتِ یَقَرط دیم فامیل الیزابت کُ اسمِش مریم بُ ظاهر گِردا. نوما باکَر بُ و نامزدِ مِرِدِه‌ای بُ به اسمِ یوسف. فرشتِ به نُس بُوات: «تو وَچِه‌دار آبه و پیره‌ای کیمِزا و اسمش عیسی کیمی نا. نِ پیرِ خدای متعال و سلطنتِش آبدی کیم بُ.»



مریم جواب شادا: «چگونه نَر چى آب و قتي كُ مَ باكره أم؟» فرشتہ توضیح شادا: «روح القدس ديم تو آت و قدرت خدا ديم تو سائ كيمي آكر. نرينى ن پير، قدوس و پير خدای متعال واج كيم آكرند.» مریم به چيگلي كُ ن فرشتہ بشوات ايمانيش باهارد و قبيلش ك.



وقت كمي بد ن اتفاق، مریم به خانه اليزابت بُش. همين كُ اليزابت صدای مريمش بَشَشَفَت، وچ رو رچيمش حركيش ك. نمين ب خاطر كارونى كُ خدا نمين را بَشَكِرِد ب خيلى شاديشون ك. مریم نزديك سه ماه پلى اليزابت يمتد و بدش ب كيى واگردا.



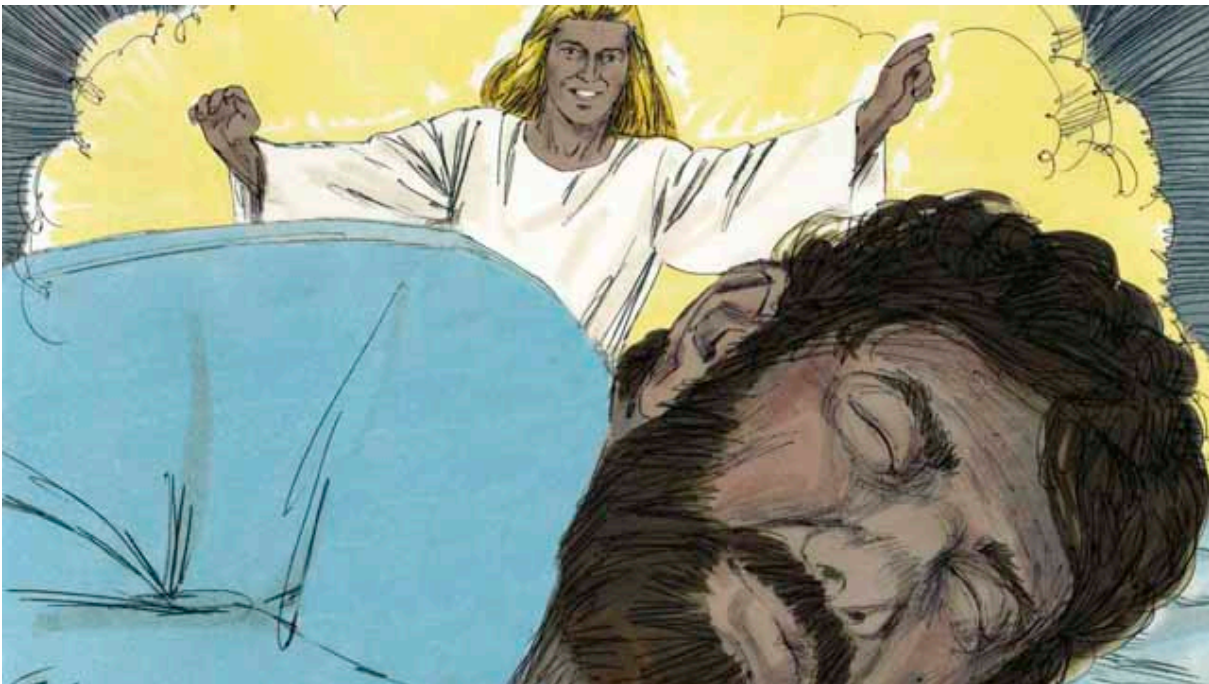
بد ن اتفاق اليزابت پيره اى به دنياش باهارد. ن و زكريا اسم وچشون همون طوري ك فرشت
 بشوات ب يوحنا شون تا. بدش دوبار خدا دهن زكريا داغنيا و زكريا بشوات: «خداوشكر، چون
 ك ب يارى قوميش بيمد! و تو پيرم، پيامبر خداى متعال كيلى گرداد و به آدمون تواچ ك چطوري
 آتونيد راهى پيدا كرنه تا گناهانشون آمرزيد گرد!»

داستانى برگيت از كتاب مقدس: انجيل لوقا فصل ۱

۲۳- تولد عیسی



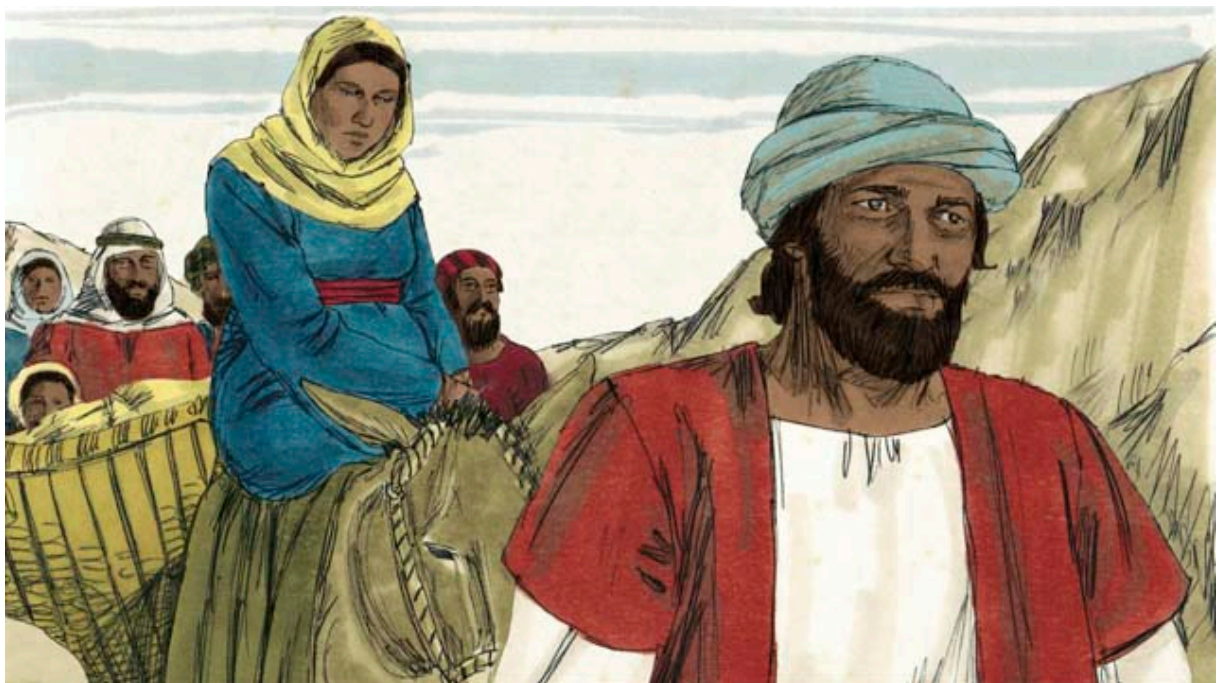
مریم هادی ایی مرد عادل و ذات خیب، ب اسم یوسف نامزد گرداده ب. وقتی ک یوسف بشقما ک مریم حامل گرداد و شزونا ک وچ مال ن ته. یوسف نشگا ک مریم رسوا و بی آبرو کی، یزینی بُب ک تصمیمش یگی ک بدون سر و صدا یدا یب. ولی قبل ن ک ن کار یکر فرشته ای رویا د ن را ظاهر گردا.



فرشته به یوسفش بوات: «از ازدواج هاد مریم یترس. وچه ای ک رجم ن د ە از روح القدس. مریم پیره ای کیمی زاد و اسمش عیسی زمین ن (یهوه نجات آبخش)، چون ک ن مردم از گناهان خوشون رها آکر.»



یوسف هادِ مریم ازدواجش کَ و ئَماش بَشبَ کَ خوش. ولی تا زمانی کُ وِچ به دنیا نَم هادِ نُه
همبستر نِگَرِدا.



آخرین روجون بارادای مریم، امپراطوری روم دستور شادا کُ برا سرشماری، هر آدمی ایگا به شهر
آبا و اجدادی خوش واگَرِد. یوسف و مریم ایگا مسافتی زیادی از ناصره تا بیت لحم آشْدِنَد، چرا کُ
جِدِ ئَمین داوود پادشاه و شهر ئَمین بیت لحم بَ.



وقتی که مریم و یوسف به بیت لحم برساندند، یاقایشون یدِ کُ بُمونید. تنها یاقایی کُ ئمین آتونید
بُمونید یاقای بُ کُ حیوون گوش آدارند. نین ِ مریم و چش ب دنیاش باهارد و ئش تو آخور
بشوئنا، چون کُ یاقای خییش ید. ئمین اسم نُ عیسی زمیشون نا.



نُ شیو، چوپونونی صحرا ِ گِگل خوشون را نگهبانی شُ آک. یَقْرِط فرشته ای نورانی در میون
ئمین ظاهر گِردا و ترس و هراس ئمین قَراشون گِی. فرشت به ئمینش بُوات، «یترسی، چرا کُ م
مژده ای شَم را دارم. مسیح موعود کُ خدا ِ داخل بیت لَجم ب دنیا بَم!»



فرشت ب ئمیش بُوات: «شَ و دُنبال وَّچ یگردی و نوزادی قنداق پیچ رو آخور د پیدا کیمی ک.»
 یقرط گروه زیادی از فرشتگی آسمونی ب ن فرشت مَلَحَق بُدِنْد. ئمین در ستایش خدا شخوند و
 ش آوات: «خدا رو آسمون جلال باد و دیم زمین صلح و آرومی مردم را ک خدا به ئمین لطف
 داره!»



فرشتگل ئمین ترکشون ک و چوپونون جی گِیگل خوشون را، ب یاقایی ک عیسی نین ب بَشَنرَسنا
 و وَّچ را بَشَندی ک آخور د بُوت. درست همون طوری ک فرشت بَشوات ب. ئمین خیلی هیجان زد
 بُدِنْد. چوپونون جی پَلی گِیگل خوشون واگرداند و خدا را ب خاطر ن چی ک بَشَندی و
 بَشَنشِنفَت سپاسشون بُوات و ستایششون ک.



بَدِ نُّ مَرِدْگَلِی از مشرق زمین کُ ستاره شناس و حکیم بُدِنْد، ستاره ای خیلی شگفت انگیز دیم
 آسمون بَشْنْدی. ئُمین پیشون بَ کَ پادشاه جدید یهود ب دنیا بَمَد. بنابراین، مسافت زیادی از
 سرزمین خوشون طیشون کَ تا ن وَچ پینْد. ئُمین ب بیت لحم بَمِدِنْد و کِی اِی کُ عیسی هاد بُبا
 و نیش نین د زندگی شُ آکَ را بَشْنویشْت.



وقتی کُ نُّ مَرِدْگَلِ دانشمند عیسی هادِ نیش بَشْنْدی، زانوشون کار بُقات و نیش پرستیششون کَ.
 ئُمین ب عیسی هدیهگَلِ خیلی ارزشمندی شادا و بَدش ب کِیت شون واگِرداِدِنْد.

داستانی بَرگِیتَ از کُتابِ مقدس: انجیل متی فصل ۱ و ۲ و انجیل لوقا فصل ۲

۲۴- یوحنا، عیسی را تعمید آید



یوحنا پیر زکریا و الیزابت، گرد آب و به پیامبر برگزیده گردا. نُبیاون د زندگی شتک، عسل صحرایی و مَلَخ شَخ و پیرنی از پشم شتر درشپوشت.



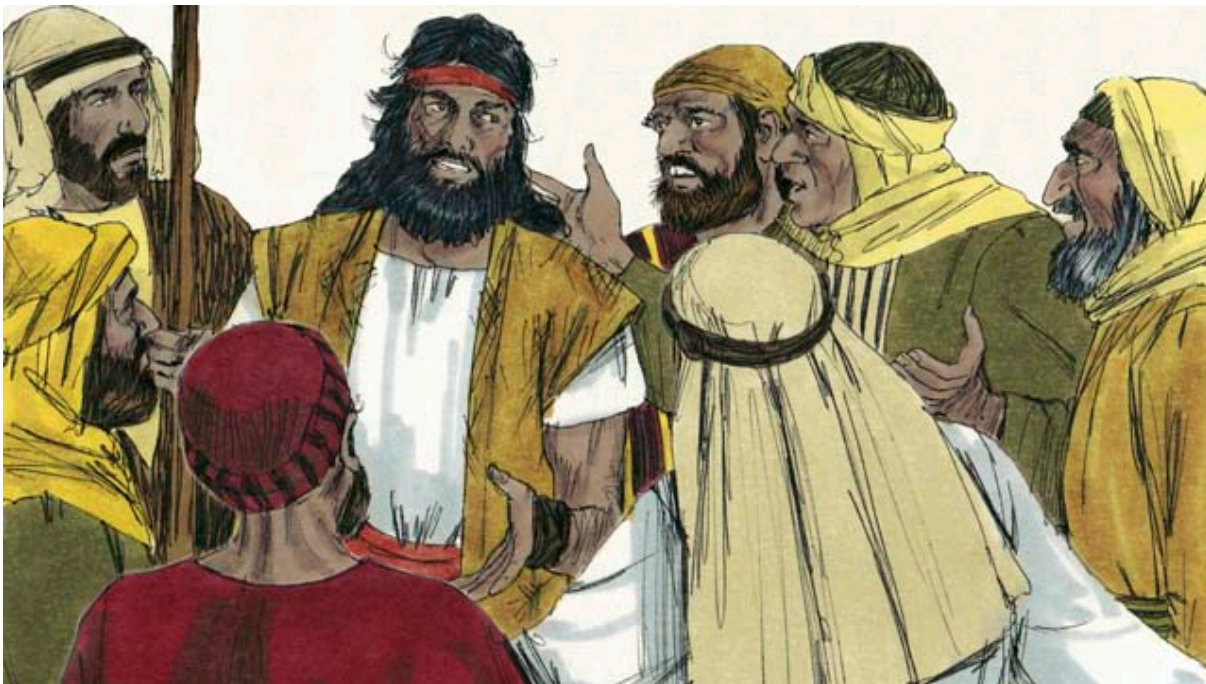
آدمون گمی به بیابون آیمدند و پلی یوحنا و حرفون ن گوششون آدا. نُبمین را موعظ شتک و شتوات: «توب کړی، چون کُ پادشاهی خدا نزدیک.»



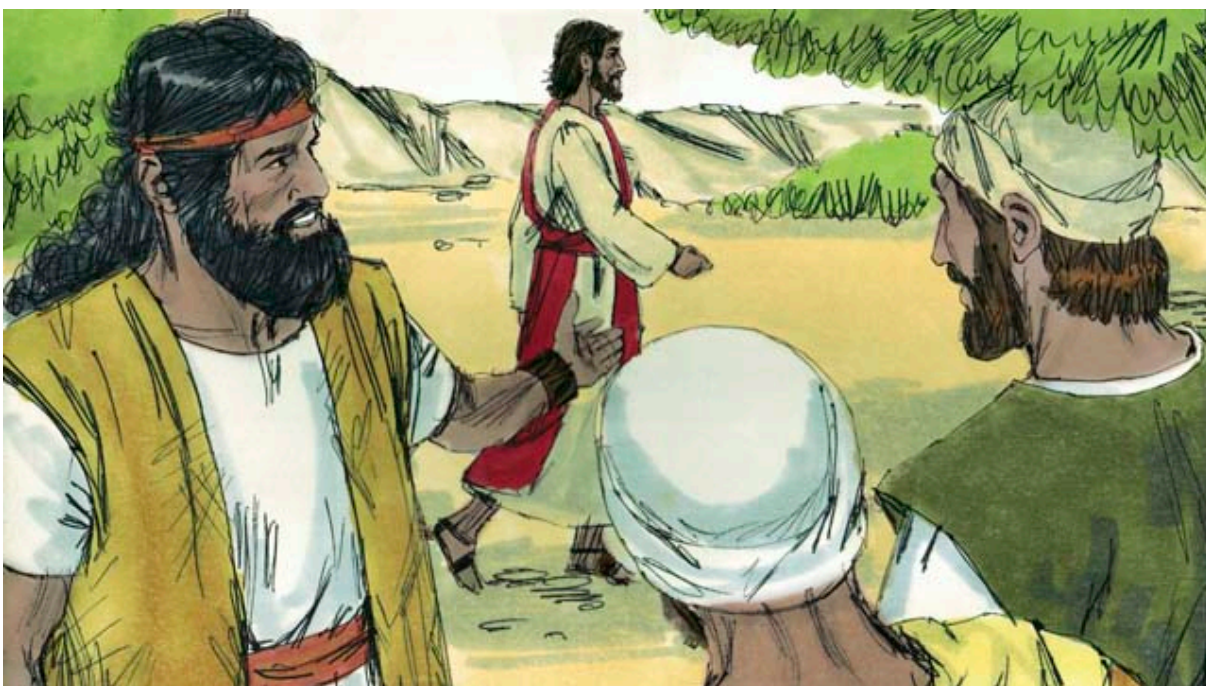
وقتی کُ مردم پیام یوحناشون آشنُفت، خلیشون از گناهانشون توتشون شک و یوحنا ئمین را هادِ اوو تعمید شدا. خیلی از رهبرون مذهبی پُلی یوحنا بَمِند، ولی ب گناهون خوشون اعترافشون نک و از ئمین توتشون نک.



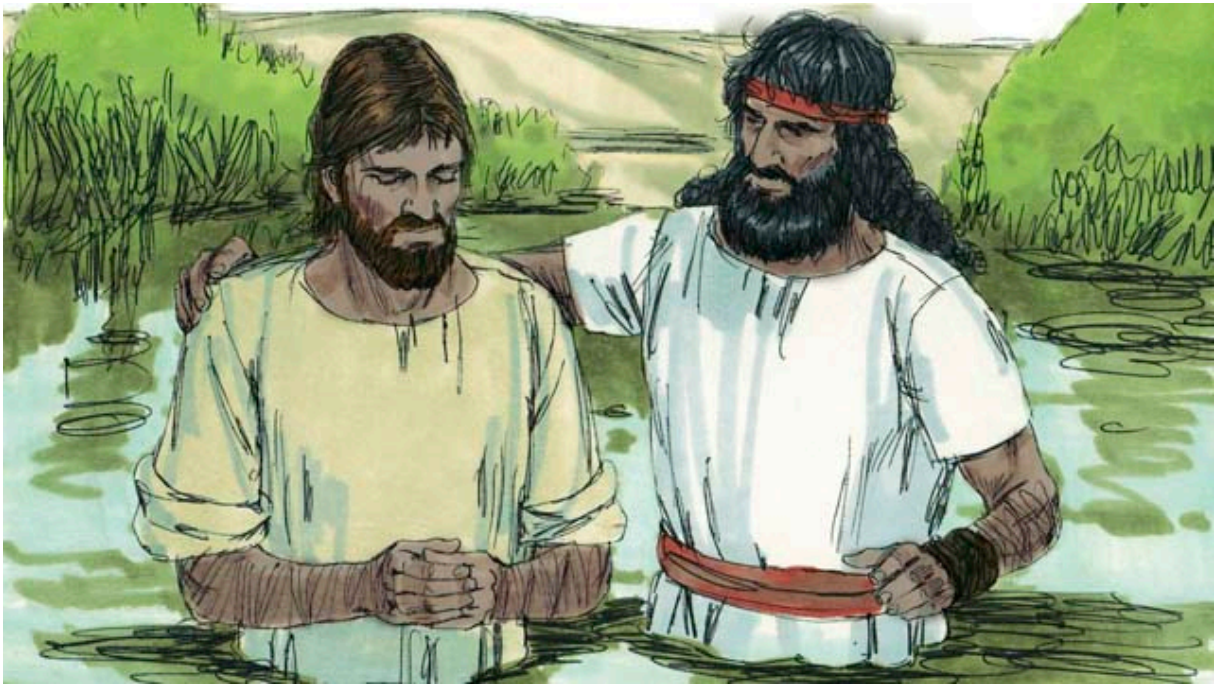
یوحنا تعمید دهنده به رهبرون مذهبی بشوات: «ای مارون سَمی! توبَ کِری و رفتارون خودون تغیر دِهی. خدا هر درختی را کُ میوه نیکو و خیب نتاره، اَبَرَن و دیم آتیش دیرآخوس.» یوحنا پیشگوی پیامبرون را به آخرش یرسنا کُ بشنوات ب: «ایسوا کِری، الان مَ پیام آور خُم را پیش تو اکینم تا راه را برای تو هموار کِر.»



بعضی از رهبران مذهبی از یوحنا بشنپرسا: «آیا تو مسیحه؟» یوحنا جَوایش دا: «مَ مَسِیح نُهَم، ولی آدمی بَدِ مَ آتِ کُ مَقامِش از مَ بالاتَر. تَنِدَقَر کُ مَ مَقبیل نُهَم بندِ کَفشونِم هابَنَدُم.»



رووج بَعَد عیسی برای تعمید اُوو بَم، پَلی یوحنا ی تعمید دهنده بَم. چون کُ یوحنا نُس یدی بَشوات: «ن همون بَنَدِ خدَا ة کُ گناهون پاکِ جهان آر آگیر.»



یوحنا ی تعمید دهنده ب عیسی ش بوات: «م لایق نُهم کُ تو تعمید دَم. ن م هم کُ ایگا از تو تعمید هاگیرم.» اما عیسی بشوات: «م تعمید د، چرا کُ درست همین.» بنابراین یوحنا عیسی را تعمیدش دا، هاد ن کُ عیسی هچ وقت مرتکب گناهی نُید ب.



وقتی کُ عیسی بد تعمید اوو از اوو ترام، روح خدا مثل کبوتری پدیدار گردا و ت بَم و دیم نُ قرارش گیت و همون دَم، یدای یخدا از آسمان بَم کُ: «ن پیر م ه کُ دوسیش دارم و از نُ خیلی خشنودم.»



خدا ب یوحناش بَشَوَاتِ بْ: «روح القدس دیم آدمی کُ تو نْ تعمید آدِ کیمی آم، نْ آدم پیرِ خدا ه.»
 خدا یگانَ ه و وقتی کُ یوحنا عیسا ش تعمید شادا، صدایِ خدایِ بُبا بَشَشْنُفْت. خدایِ پیرِ یتنی
 عیسی را بَشْدی و روح القدس را در قالبِ کبوتر جی مشاهدش ک.

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ انجیل متی باب ۳، کُتابِ انجیل مرقس باب ۱ آیه ۹ تا ۱۱،
 کُتابِ انجیل لوقا باب ۳ آیه ۱ تا ۲۳

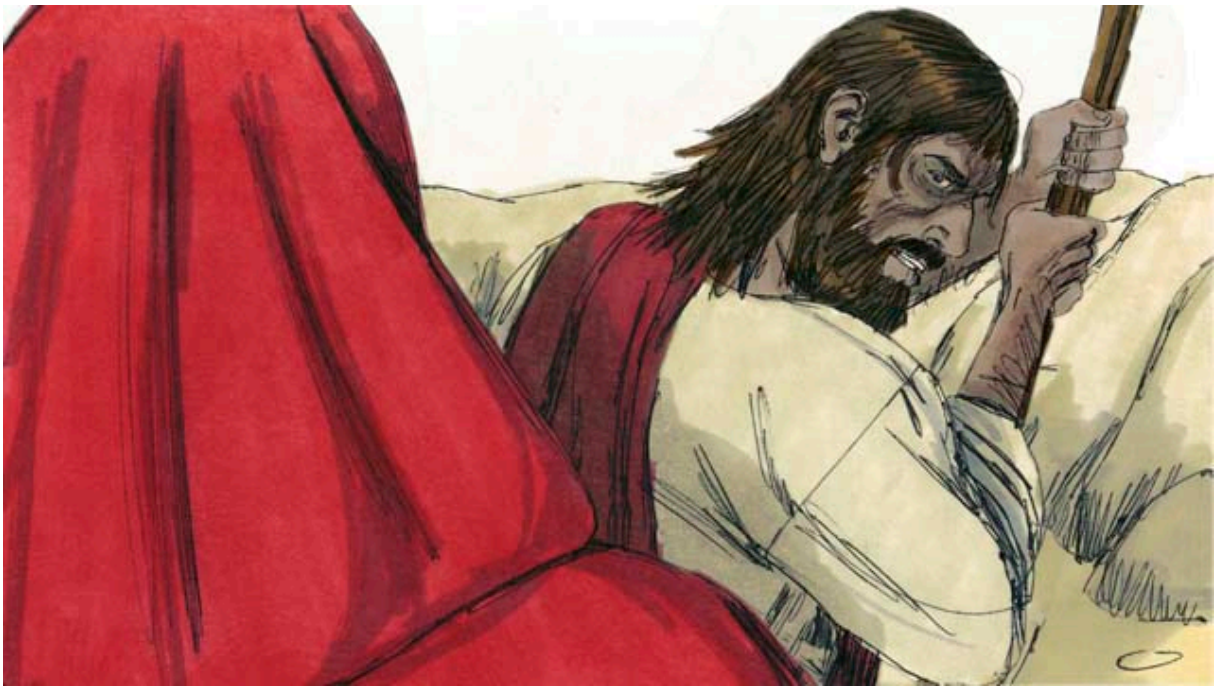
۲۵- شیطان عیساؑش وسوسهؑش آکِرِ



بِدِ تعمید عیسی، روح خدا بدون معطلی نُس را به بیابون بَش ب. یاقایی کُ رُ به مدت چهل روو، روز شایگی. نُوقتی شیطان پَلی عیسی بَم و نُس و سَوَسَش کَ تا مرتکبِ گناه یب.



شیطان عیسی را و سَوَسَش کَ و بَشوا: «اگِ تو پیر خدا ه، به ن سَنگون بُوا نون ییند تا بُتون بُخوره!»



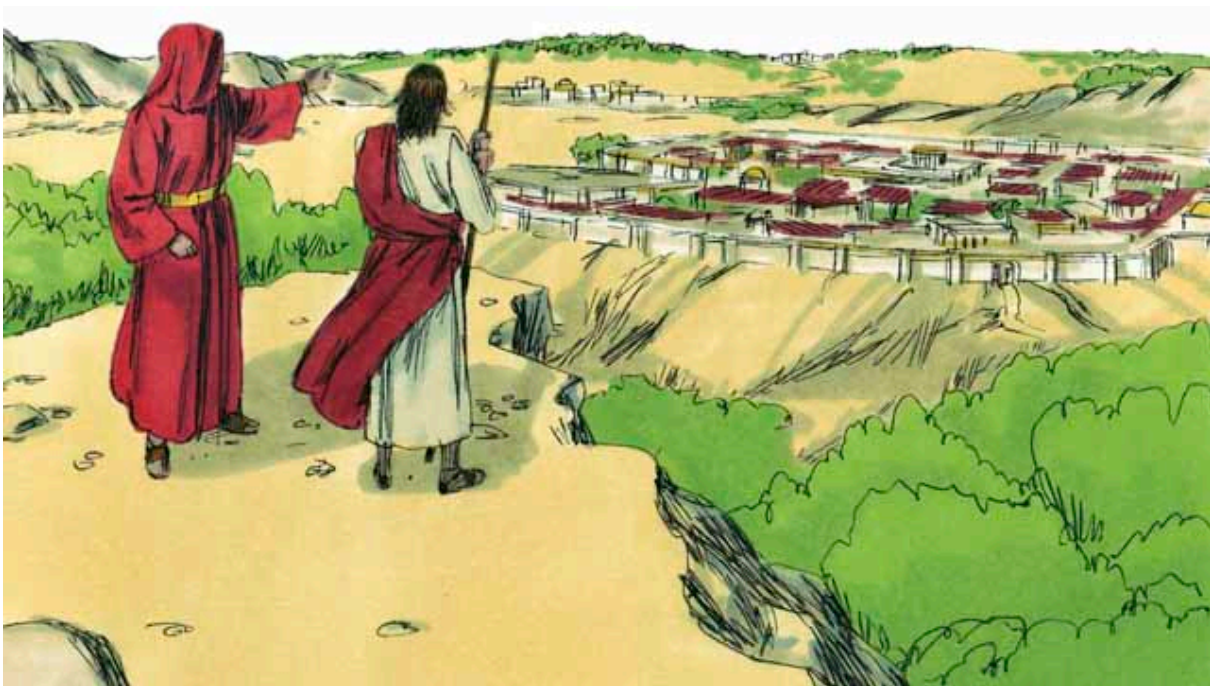
عیسی پاسخش دا: رو گلام خدا بشنِوشت «آدم جید موندن را فقط به نون نیازی نَدار، بلکه ب هر کلمه ای کُ از دُهون خدا بَرآت!»



بَدِش شیطان نُش ب بلندترین یاقای مَعبد بَش و بَشوات: «آگ تو پیر خدا ه، خود از آند پایین خوس؛ چون کُ کُتاب مقدس آواج: «خدا ب فرشتگون خوش دستور کیمی دا تا تو حَمَل کِرند، مبادا پا خود ب ایی سَنگی کار بُق.»



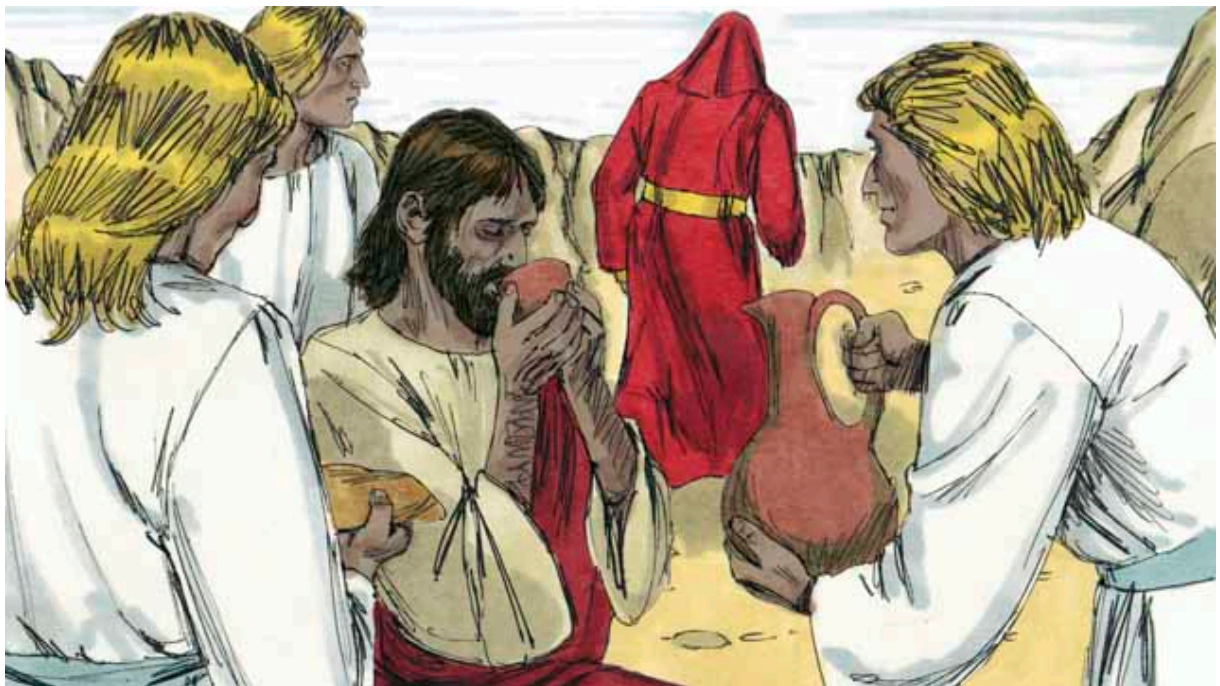
ولی عیسیٰ ب ن چی ک شیطون بتشوات عملیش نیک و جَوایش دا: خدا رو کلام خوش به قوم خوش دستور شاداد ک: «خداوند خدای خوش را آزمایش نیک.»



بَدش شیطان نُس را ب قله کوه بلندی بتش ب و پاک کشورون جهان و قدرت و ثروت تُمین را به ن نُسونیش دا و بتشوا: «آگ زانو کار بَقای و م نیایش کِر، پاک نیا ب ت آبخشم.»



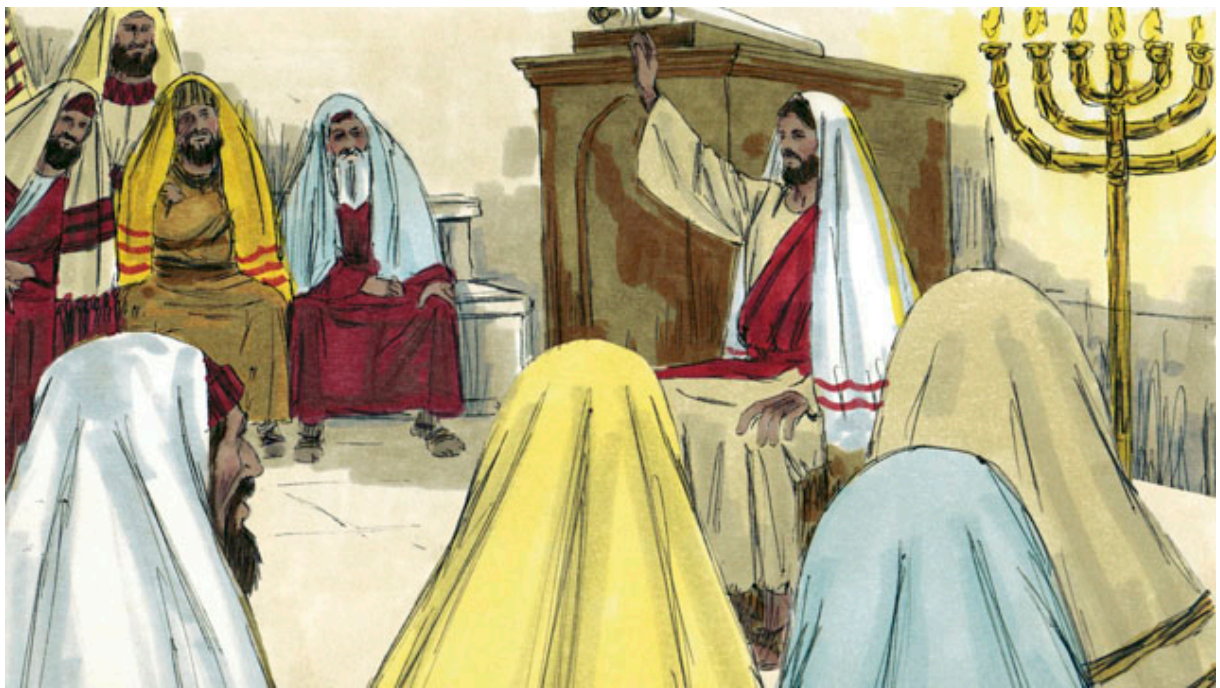
عیسی پاسخ شادا: «از م دور آبو ای شیطان! رو گلام خدا، ن ب قوم خوش فرمان شادا ک: «فقط خداوند خدای خود پَرسَیش ک و تنها ن خدمت ک.»



عیسی به دام و وسوسه گل شیطان گرفتار نُب. پس شیطان نُش ترکش ک و فرشتگل بَمِند و عیساَش خدمتِشون ک.

داستانی برگِیت از کُتاب مقدس: کُتاب انجیل متی باب ۴ آیه ۱ تا ۱۱، کُتاب انجیل مرقس باب ۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کُتاب انجیل لوقا باب ۴ آیه ۱ تا ۱۳

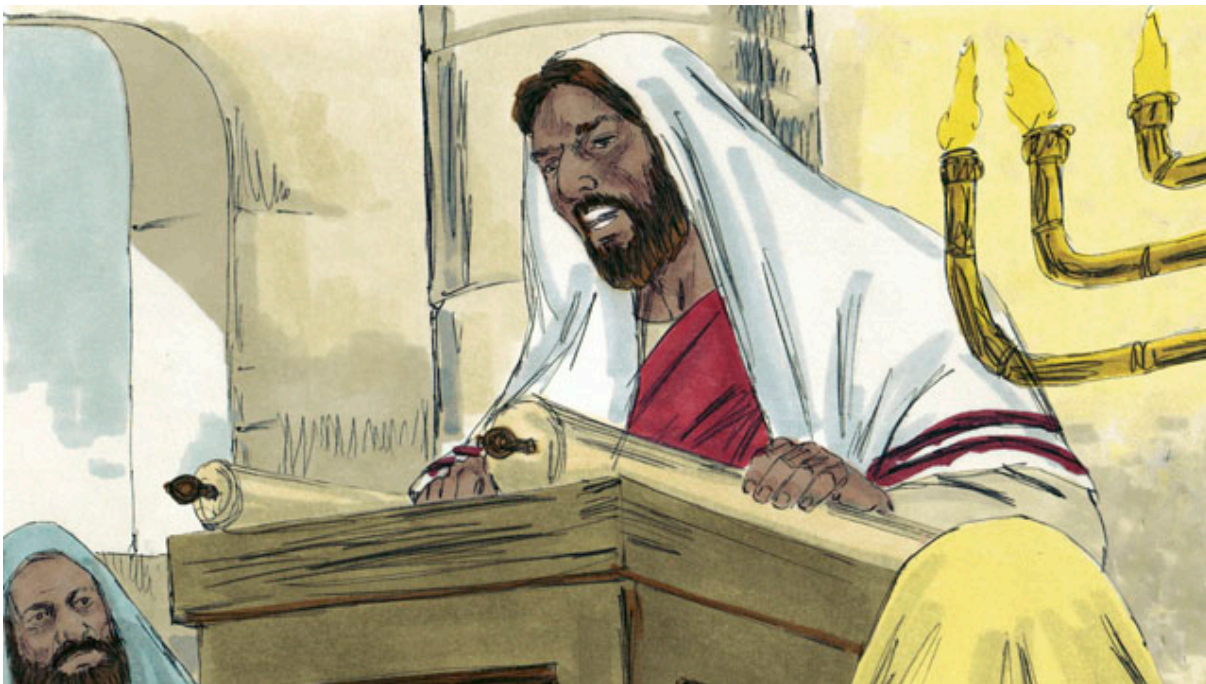
۲۶- آغاز خدمت عیسی



بَدِ نِ كُ عیسی ب وسوسِگل شیطان چیرِ گِردا، ب یاقایی كُ زندگی شَك، جلیلی واگِردا. روح القدس به عیسی قوت قَراوونی شدا و نُ تعلیم را از یاقایی ب یاقایی بی آشو و پاکجِ درباره نُمّا ب خییی یاد شُ آک.



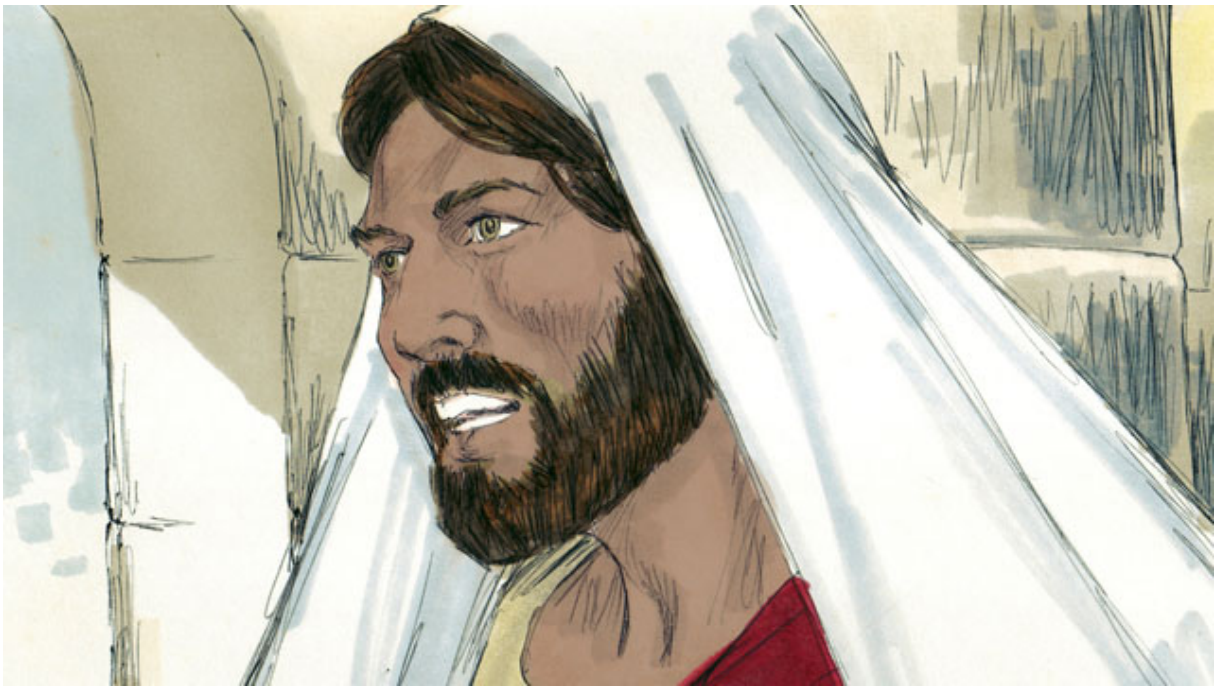
عیسی به ناصره، یاقای كُ وچگی خوش را نین د بْ بُشْ. روح شَبات، نُ ب پرستشگاه بُشو. رهبرون مذهبی ایی نسخ از کُتاب اشعیای نبی به نُشون دا تا بُخون كُ عیسی طومارش داغ نیا و بخشی از نُ را مردم را بَشخوند.



نُ نَزینی بَشخوند: «خدا روح خوش مَ قُرارش نادَ تا خَیَر خیب را ب بینوایون اعلام کُرم. نُ مَش
یکینادَ تا اسیرون را آزاد و کورون را بینا و رَجَرکشیِدگِل آزاد کُرم. چرا کُ وَقَتِ رحمت خدا پَرسادَ.»



بَدِش عیسی هاچَشْت و پاکجَ هادِ دَقَت ب ن چیمشون دوخت ب. نُمین شَرِونا کُ ن بَخش از کُتاب
مقدس کُ بَشخوند ب عیسی اشارَ شَتک. عیسی بَشوات: «کُلامی کُ مَ بَمخوند شَم را، الان در حال
انجام.» پاکجَ شِگِفت زَدَ بُدِنَد و بَشَنوات: «مَگِ نَما پیر یوسُف نَه؟»



بَدِش عیسی بَشَقَرما کُ: «ای پیامبر دیم زادگاه خوش پذیرفته شَد نَه. وقتی کُ در زمان ایلیا پیامبر سه سال و نیم وارونی تَم، هادِ ن کُ بیوه جَن زیاد بُ اسرائیل د، خدا ایلیاش ب کمک بیوه جَنی بَشکینا کُ ای دیار بی زندگی شَک.»



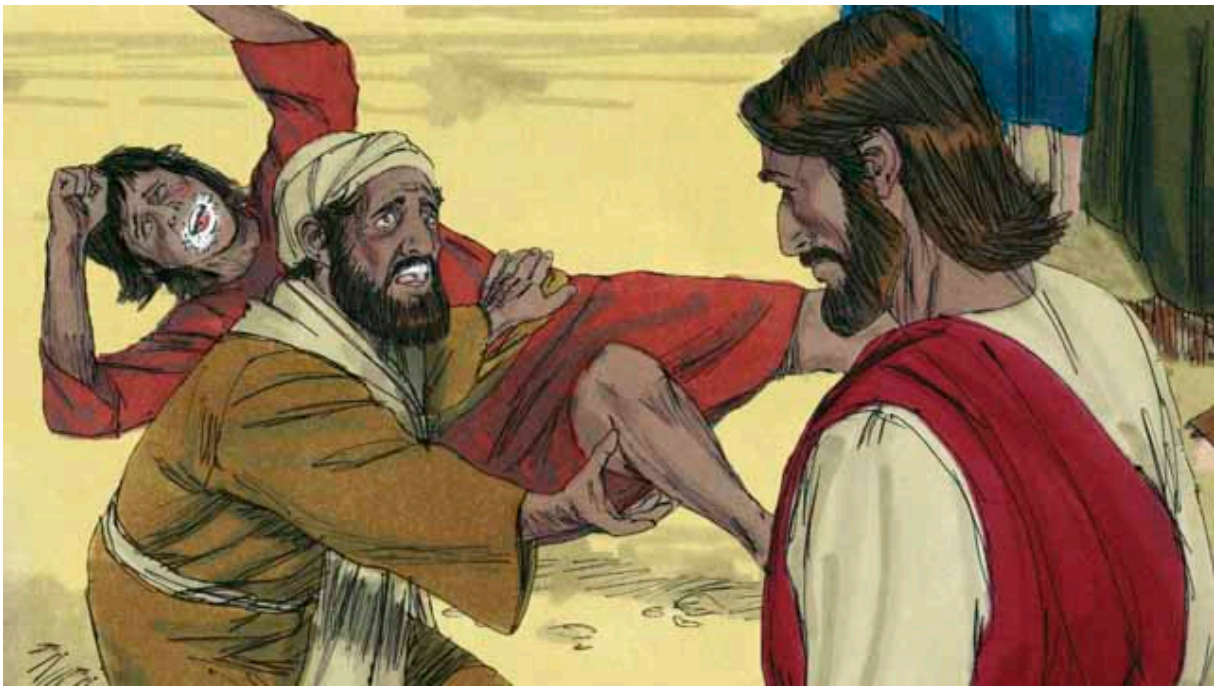
و نَزینی ادا مَش دا: «در زمان الیشع پیامبر، آدمون زیادی در اسرائیل دچار بیماری پوستی بُدِ نَد. ولی الیشع هِچ کدوم از نَمین را شِفاش نَد. نُ تنها نعمان سوری، فرمانده دشمن اسرائیل را از نُ بیماری شِفاش دا.» نُمینی کُ بَشَنشِئُفت یهودی بُدِ نَد، از ن حرف خیلی عصبانی بُدِ نَد و ب نُمَا خَشِمِشون یَگَی.



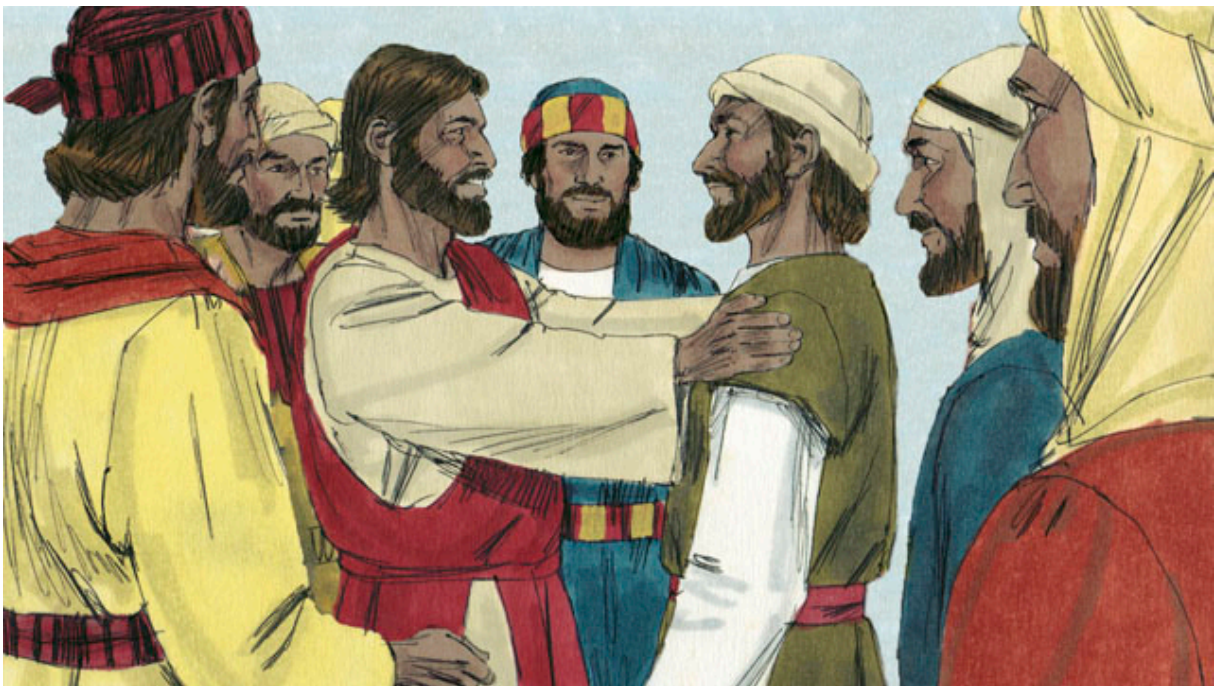
مردم ناصره، عیسی را از پرستشگاه برشون کِشا و بشون بَ لیو پرتگاه تا نُش تَ خویند و پشگشیند. ولی عیسی از میون ئمین عبورش کَ و شهر ناصِرَ تَرکش کَ.



بَدِش عیسی ب سراسر جلیل بُش. خیلی از مردم به سَمَتِ نَ بَمِیدند و بیماررون زیادی هادِ خوشون شَتارد. در میون ئمین عده ای معلول و کور و گر بُدند، بعضیشون جی تَشَتونا دَم یدند و راه پشیند. عیسی ئمین شَفا شَادا.



همچنين خيلي از آدموني كُ گرفتار روح پليد بُدِنْد جِي پلي عيسي شتارد. ب دستور عيسي روحون پليد از مردم بَر آيَمِدِنْد. خيلي از نُمين داد شَاك: «تو پيرِ خداه!» و مردم شيگفت رَدِ خداشون ستايش شَك.



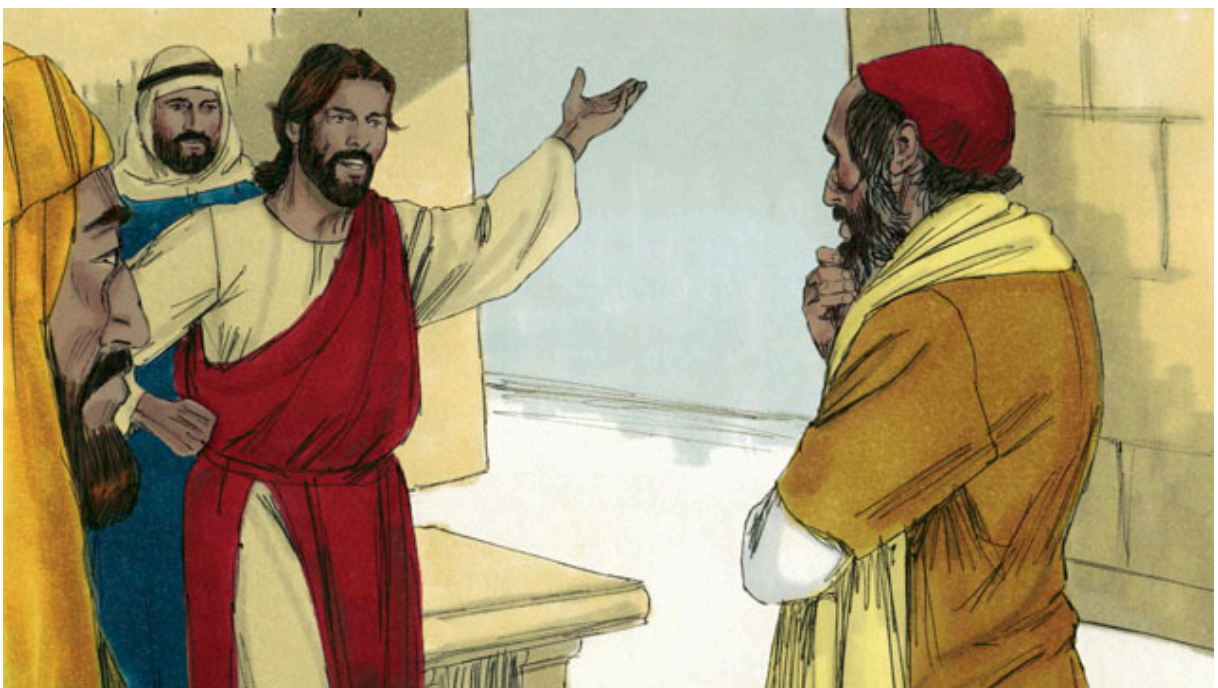
نُ وَقتي عيسي از ميون شاگردون خوش دوازده يقر انتخاب شَك و نُمين را رسولون شناميد. نُمين هادِ عيسي مسافرت شَاك و از نُ چي ياد شَاكِي.

داستاني بَرگيت از كُتابِ مقدس: كُتابِ انجيل متي باب ۴ آيه‌هاي ۱۲ تا ۲۵، كُتابِ انجيل مرقس باب‌هاي ۱ تا ۳، كُتابِ انجيل لوقا باب ۴

٢٧- قِصه سامري خيب



رویی ایی دواز استادون مذهبی یهود پلی عیسی بَم. ن شگا ثابت کِر ک تعلیمون عیسی اشتباهه.
ن بشپرسا: «استاد، انسان ایگا چ کِر تا زندگی جاودان دار ب؟» عیسی پاسخ شادا: «تو کتاب تورات
در مورد ن چیچیش نوشت؟»



ن مرد بَشوات: «خداوند، خدای خوش را با پاک دل و جون و هاد پاک قوت و هاد پاک فکر دوست
دار ب. همسایه خود جی مثل خود دوست دار بی.» بدش عیسی بشفرما: «درست آواج! تو جی
نزینی ک تا زندگی جاودان دار ب.»



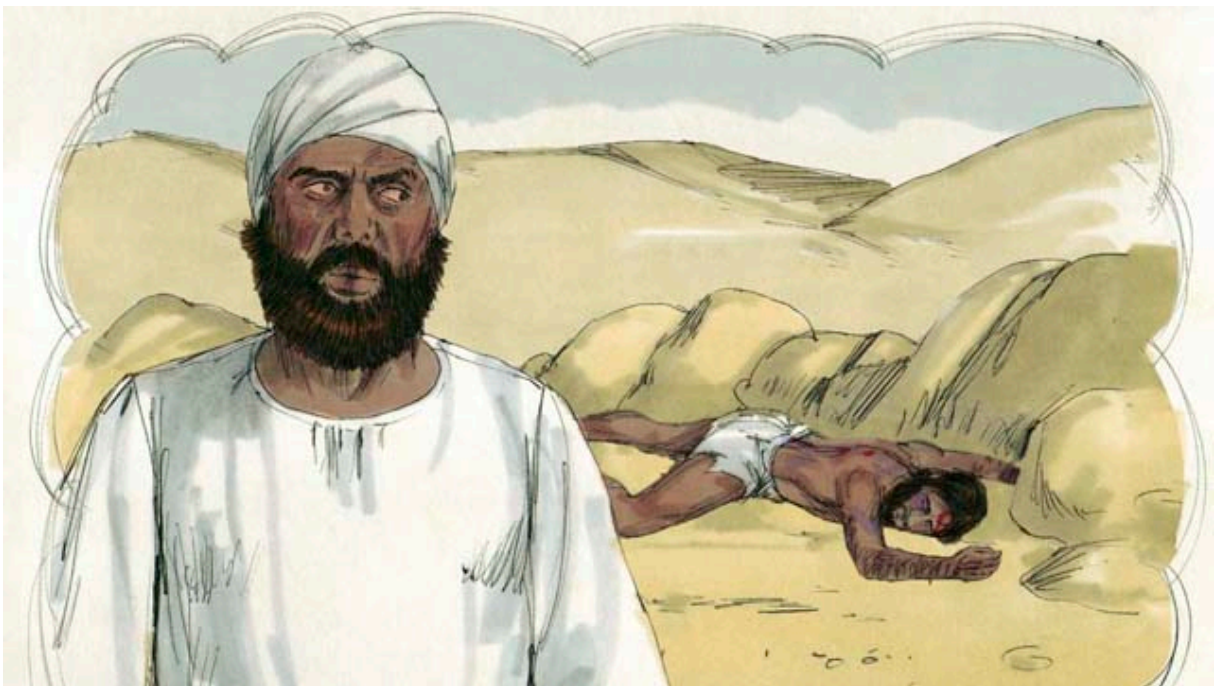
ولی نْ عالِمِ مذهبی چون شگا خوش پارسا نْشون دِ، یَقْرَبی بَشپُرسا: «همسایه مَ کِه؟»



عیسی هادِ ایی داستان جَوایش نْ عالِمِ مذهبیش شادا: «مردی یهودی از سمت اورشلیم به طَرَفِ اریحا در سَفَر بُّ.



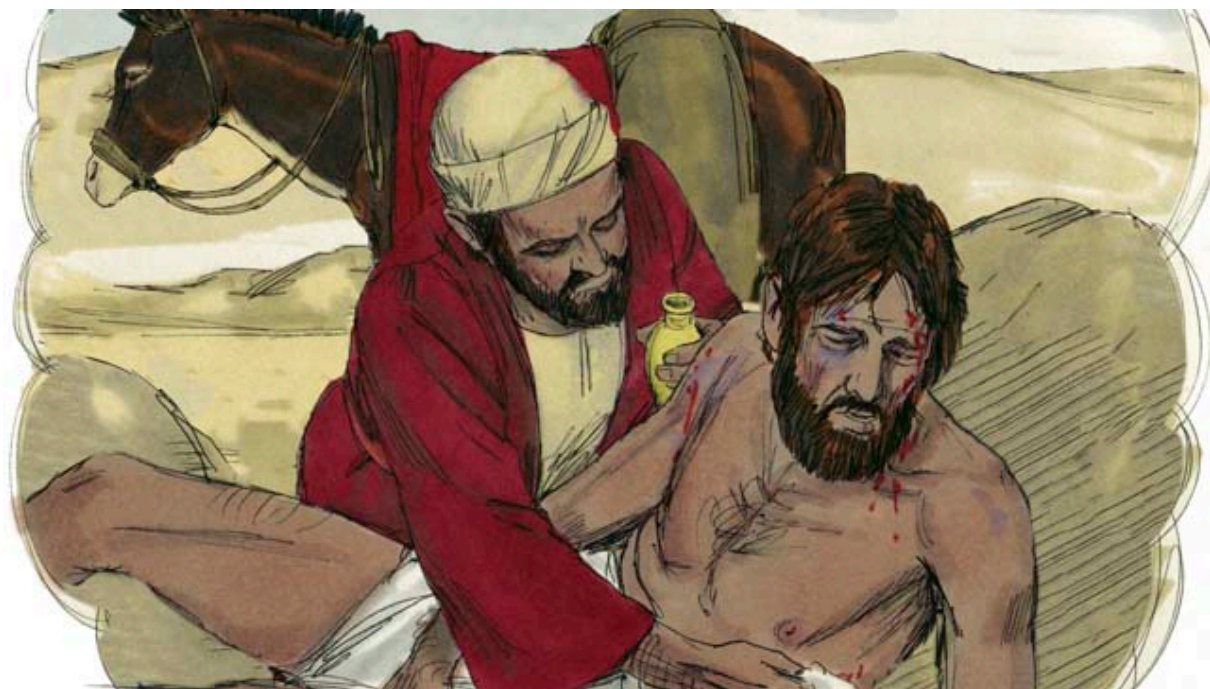
در راه، راهزنون به نِ حَمَلشون کَ و پاي داراييشون شاگت، نَش کتکشون کار بُقاط و یدَن نیمه جُونِش گُناَر جادَ وِلشون کَ.



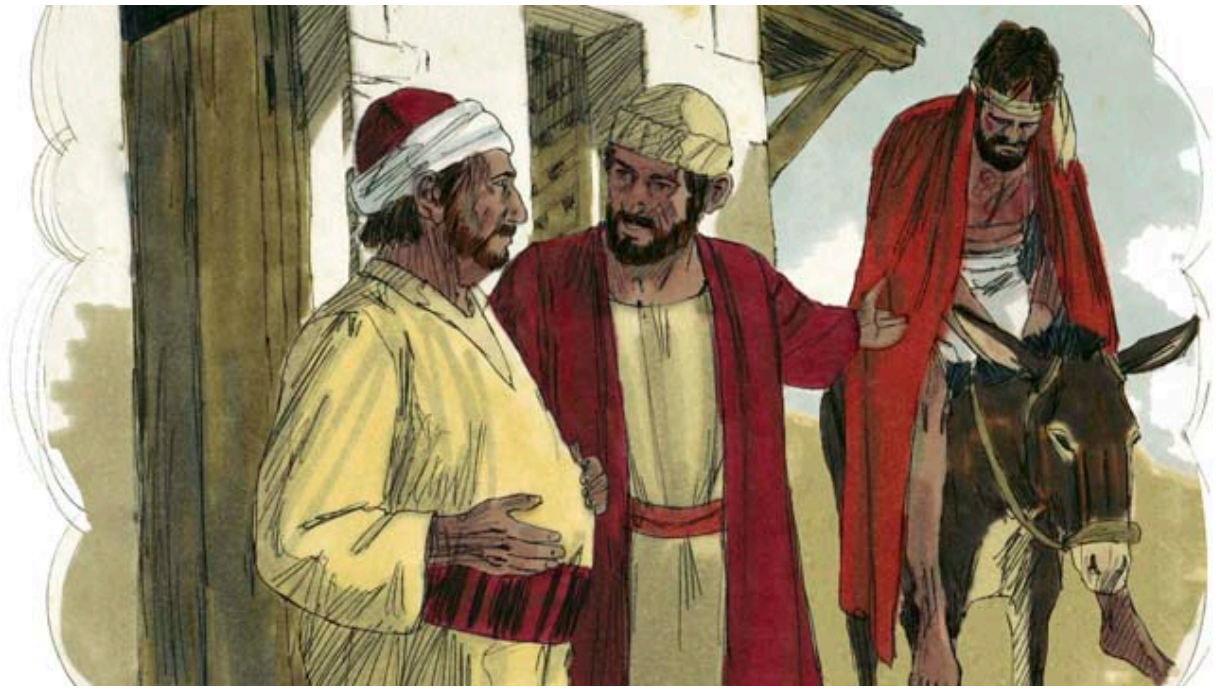
بَدَن ماجرا، کاهنی یهودی نین دِ عبور شَتَک. وقتی نِ مِرَدَش یدی کُ گُناَر خیابونَ از نِ طَرَفِ جادَ بُشَن و نَش کاملاً نادیدش یگیت.»



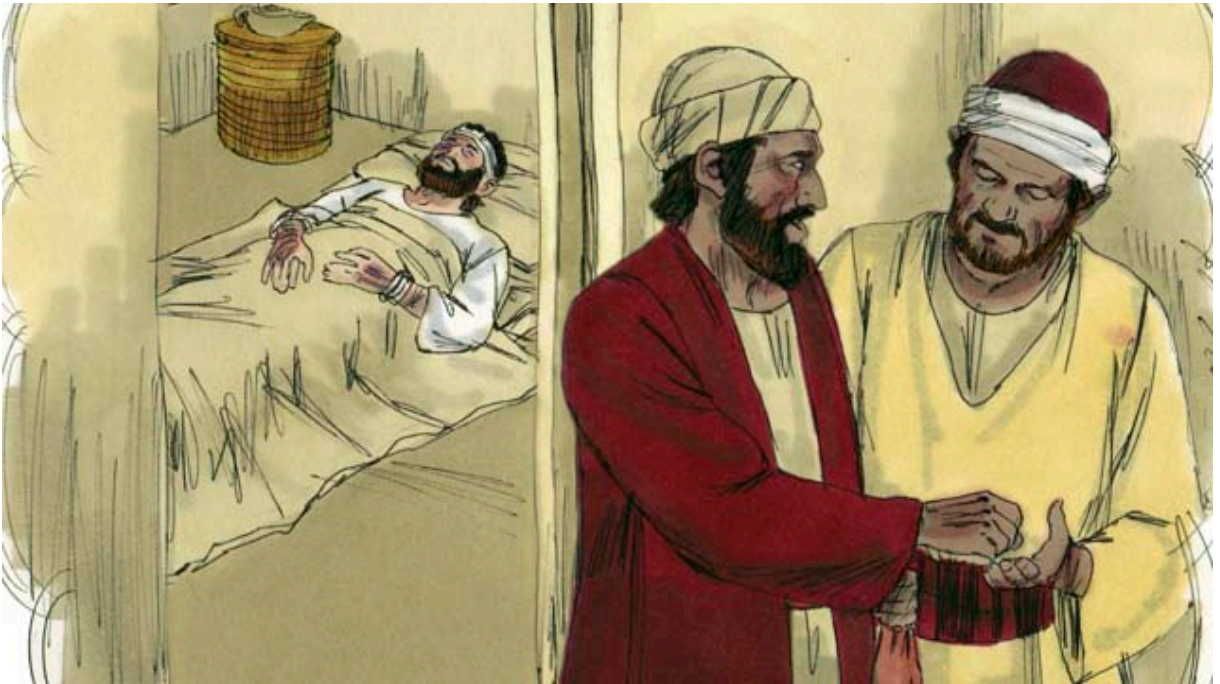
کمی بَدِ نِ لاوی بَم. (لاویون، قبیله ای از اسرائیل بُدِنَد کُ کاهنون معبد کُمک شاک). نِ جی ب اییی طَرَفِ جادَ بَشُ و نَش رسیدگی نِک.



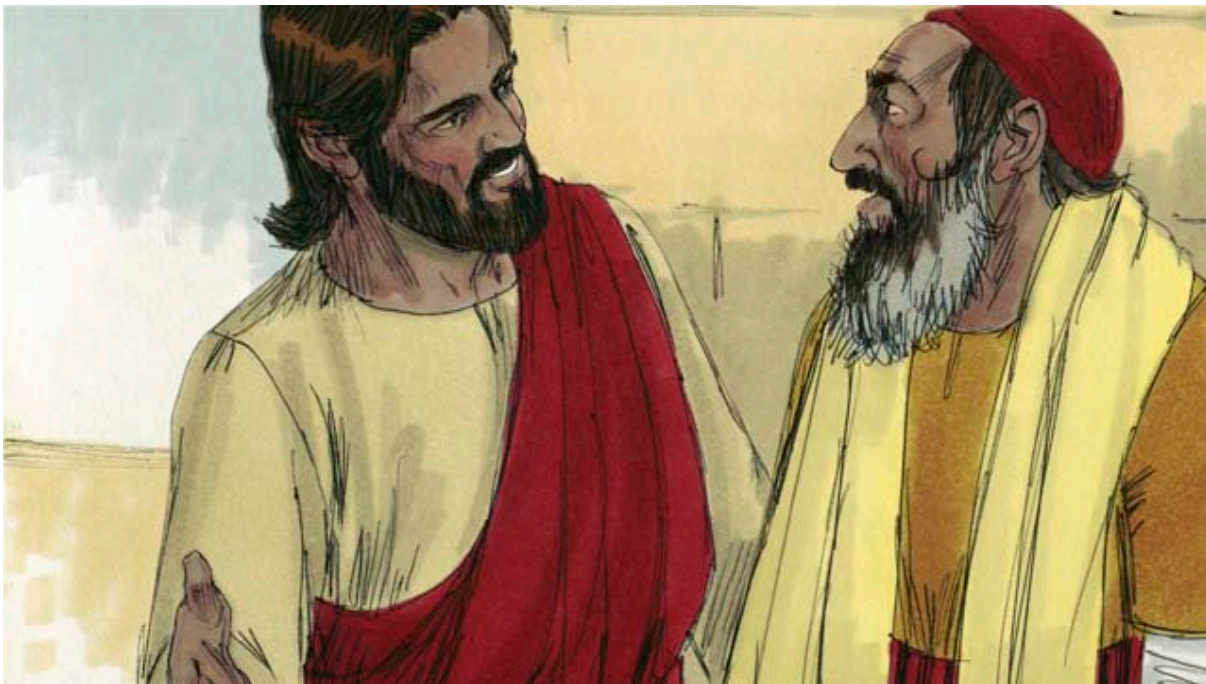
نُوقتی اییی مِرِد بَم کُ سامری ب. (سامریون و یهودیون از هُم یَفَرَتِشون د). هادِ نِ کُ بَشَدی مِرِد مَجروح بُبَد و یهودی جی ة، ولی دلش نِ را بُسوجا و مرهمیش باهارد و زخمونیش دَرشَبست.»



بَدِش مَرِدِي سامری نُش سیوارِ الاغش کَ و بَش بَ مهمون خونه ای و نُش پرستاری کَ.»



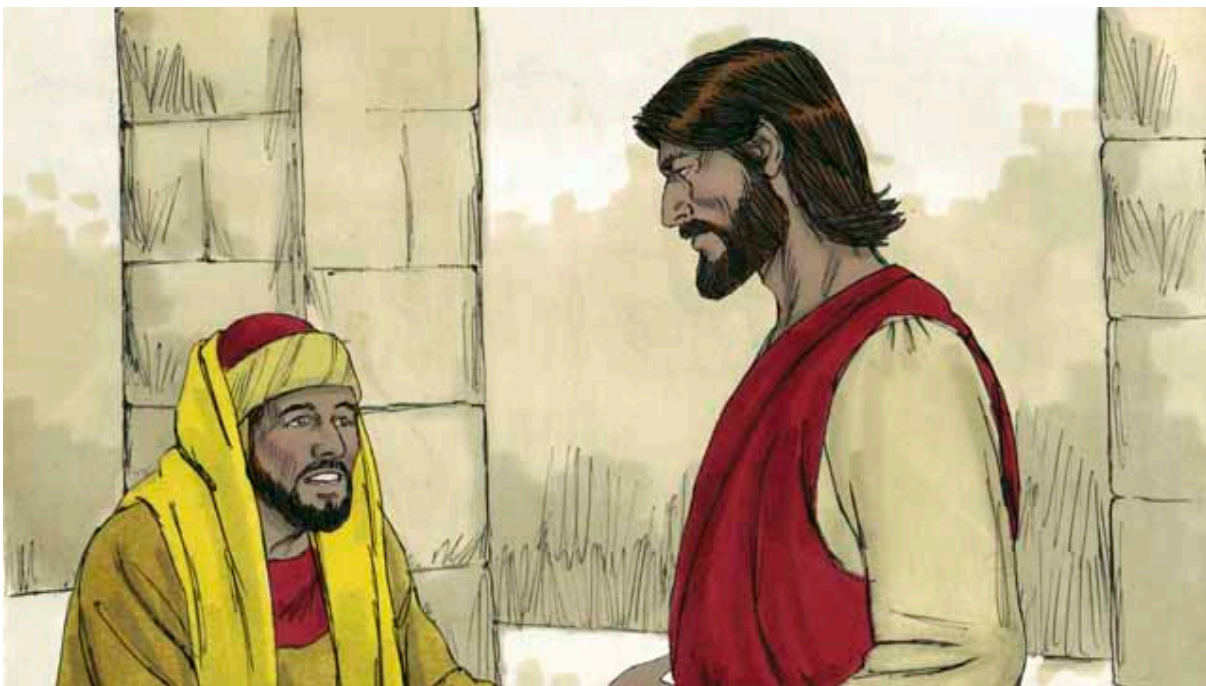
صُبای نْ روو، مَرِدِي سامری ایگا ب مَسیر خوش ادا مَ شَادا. نْ کمی پول ب صاحب مهمون خونَ شادا و بَشوا: «از ن شخص مراقبت کَ و اگر ویشتر هزینت کَ، وقتی کُ واگردا مَ ب تو پرداخت کیمیم کَ.»



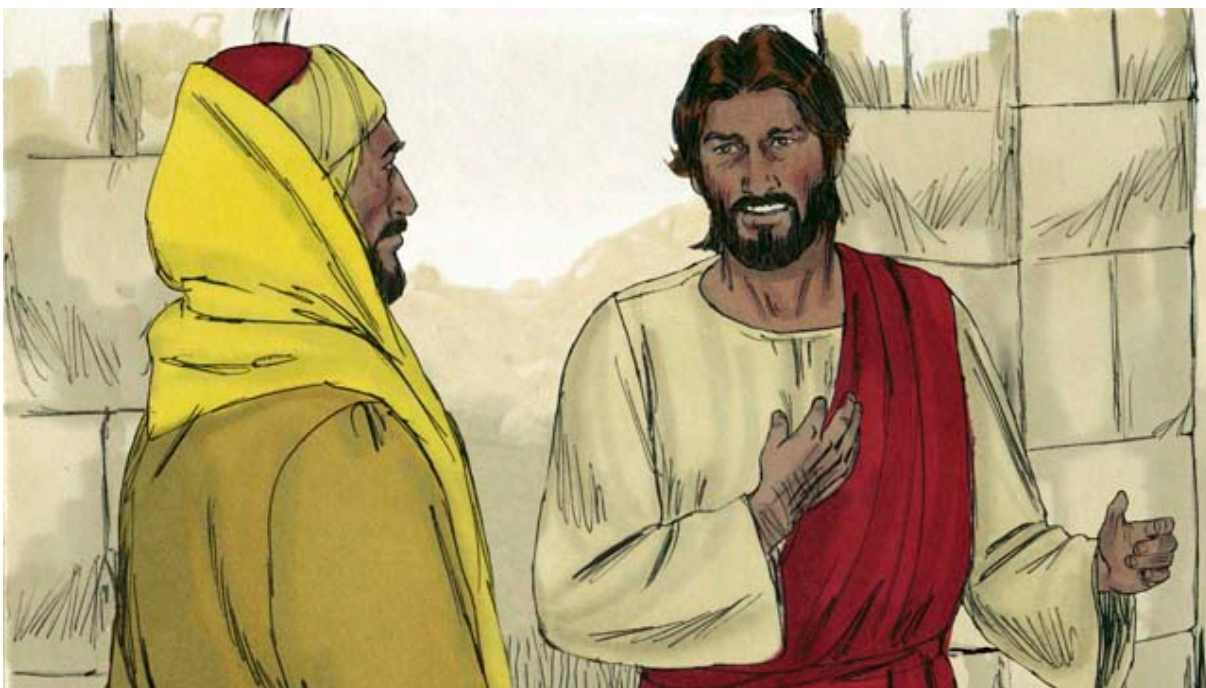
بَدِش عیسی از نُّ عالِمِ مذهبی بَشپُرسا: «الان فکر آکِرِ کدومِ مِرَدَ از ن سه مِرَدَ همسایه نُّ مِرَدَ ؤ
کُ موردِ سرقت و خشونت قُرارِش گِیتِ بُّ؟» عالمِ مذهبی پاسخ شادا: «نُّ کُ نُّ را دل بَشسوجنا.»
عیسی به نُّ پاسخ شادا: «تو جی یش و نِزینی ک.»

داستانی بَرگِیت از کُتابِ مقدس: انجیل لوقا باب ۱۰ آیه‌های ۲۵ تا ۳۷

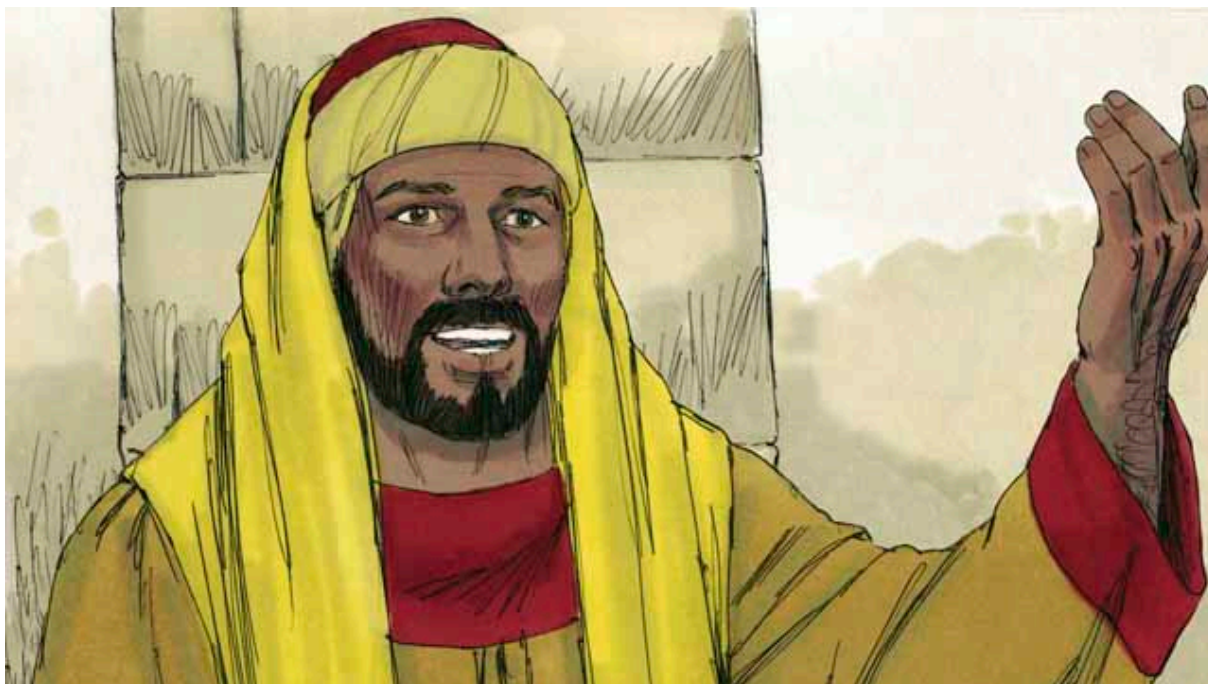
٢٨- چوون پيلدار



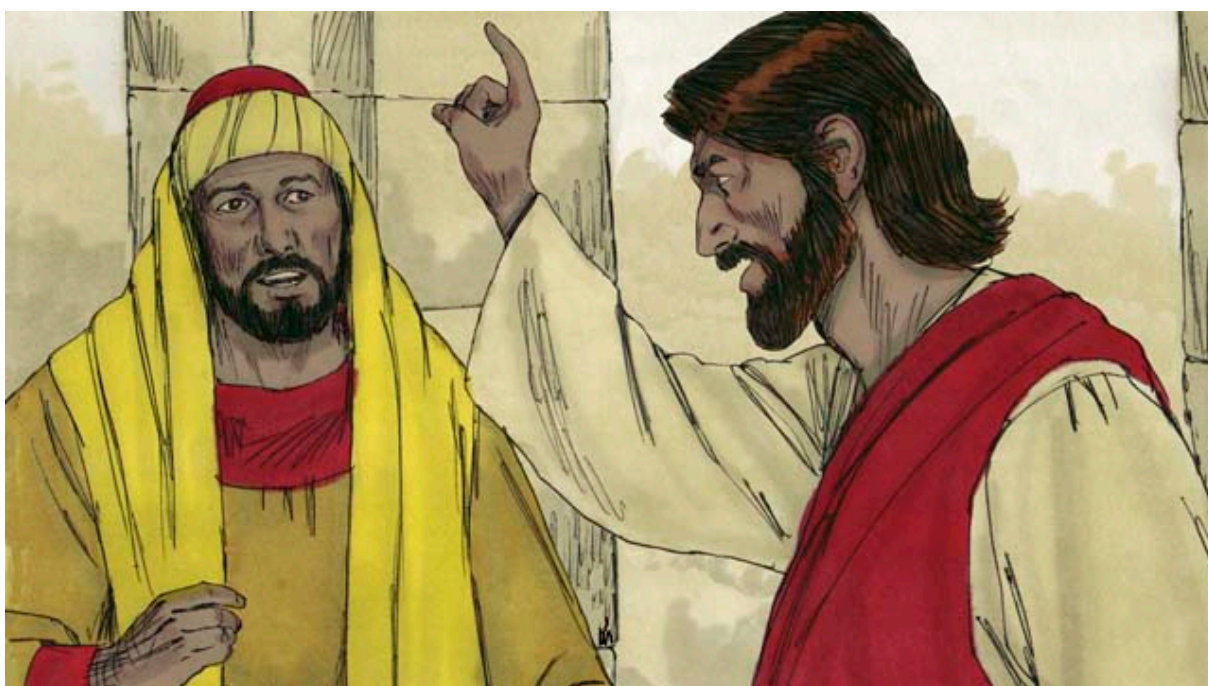
رویی ایی دون از رییسون پیلدار بَم پَلی عیسی و بَشپُرسا: «استاد خیب، ایگا چُگُرم تا زندگی جاودان دار بُم؟» عیسی به ئش بواتک: «چی چی را م خیب واج آکر؟ وقتی ک، غیر خُدا هچکین خیب و نیکو تَه. اِگِ دِی زندگی نیکو و جاودان دار ب از دستورون خدا پیروی ک.»



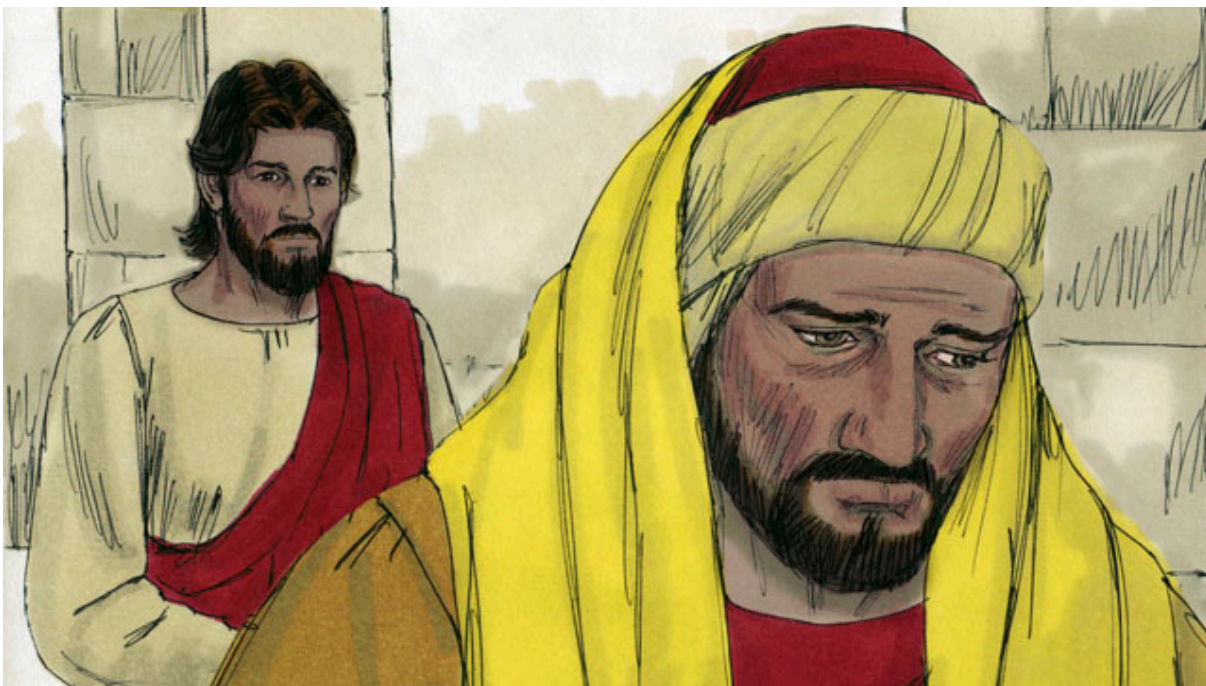
نُ بَشپُرسا: «از کدوم دستورون پیروی گُرم؟» عیسی جَوابش دا: «قَتل نِک، زنا نِک، دزدی نِک، دووروو نَواج، بُبا نِن خود احترام زَمین نَ و هُمسایت عین خود دوست دار بی.»



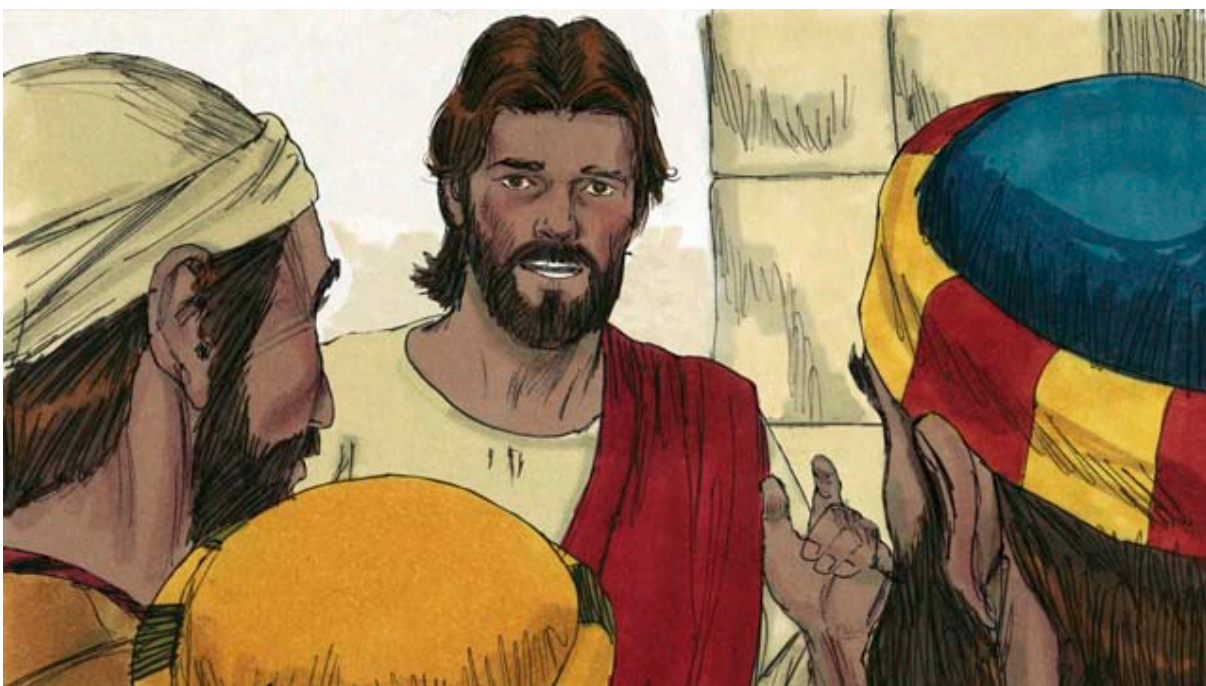
ولی مردی جوون بشوات: «م از وچگی پاي نیا ک آواج و فرمونون گویشم داشت، آی ایگا چکرم تا زندگی جاودان دار بم؟» عیسی هادِ محبت ئماش ایسواش ک.



و جواب شادا: «ای دی وکترین کار کر، یش و هرچی ک دار بروش و پیلش به نیازمندان هاد و گنج تو روو آسمون ب ن دیم زمین! ن وقتی بور و م پیروی ک!»



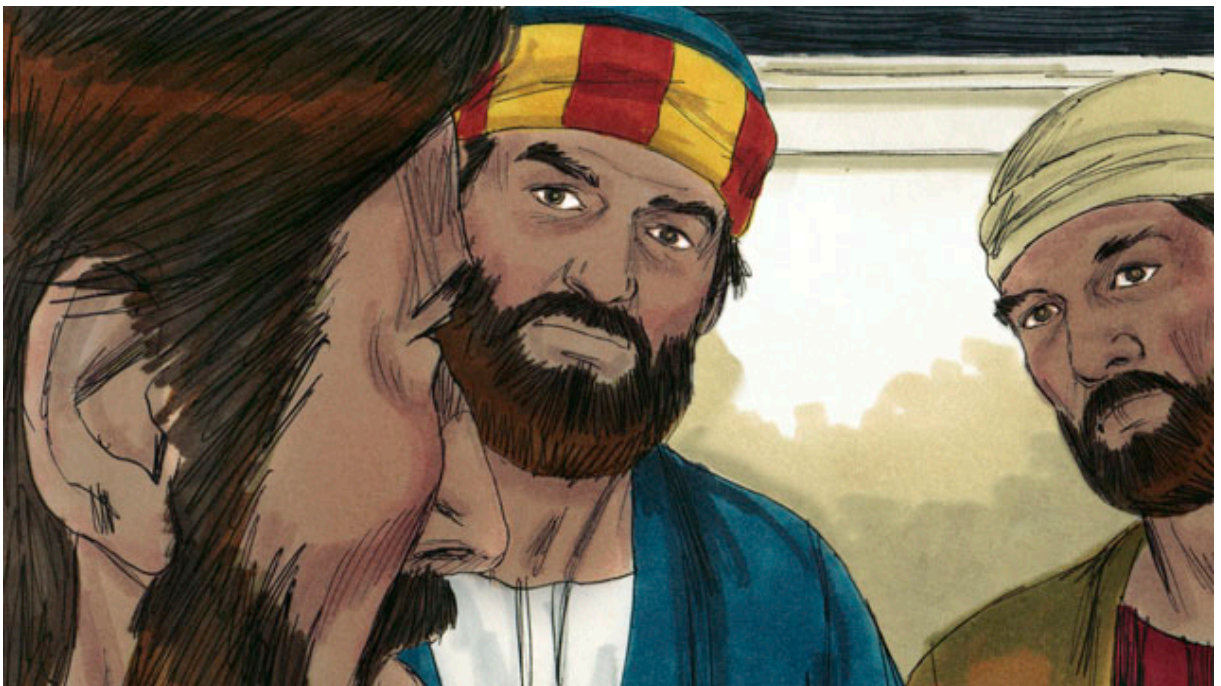
وَقَتِي نُو چوون پیلدار ن سَخِن عیساښ بَشْنُفَت، خِیلی اندوهگین بُو و چرا کُ خِیلی پیلدار بُو و نَشْگا پاکِ داراښیش بَرووش و از دست هاید. ن روی خوش واگِردنا و از عیسی دور گِردا.



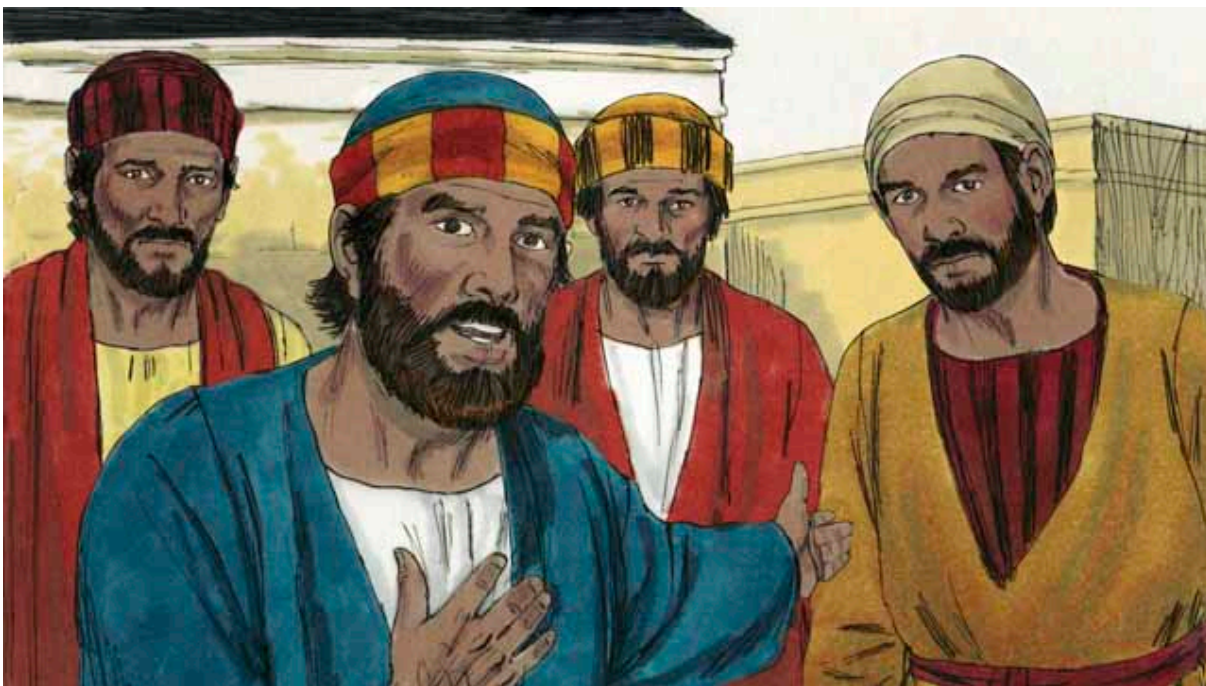
بَدِش عیسی به شاگِردوښ بُوَت: «ن زوونښت کُ اَمَدَن اِی مِردي پیلدار به پادشاهی خدا خِیلی سَخْت. هَنی جی آواڄم، رَد بُیْدَن شُتر از سوراخ سوژن خِیلی آسونتر از بَمَدَن اِی شَخص پیلدار به پادشاهی خدا ۀ!»



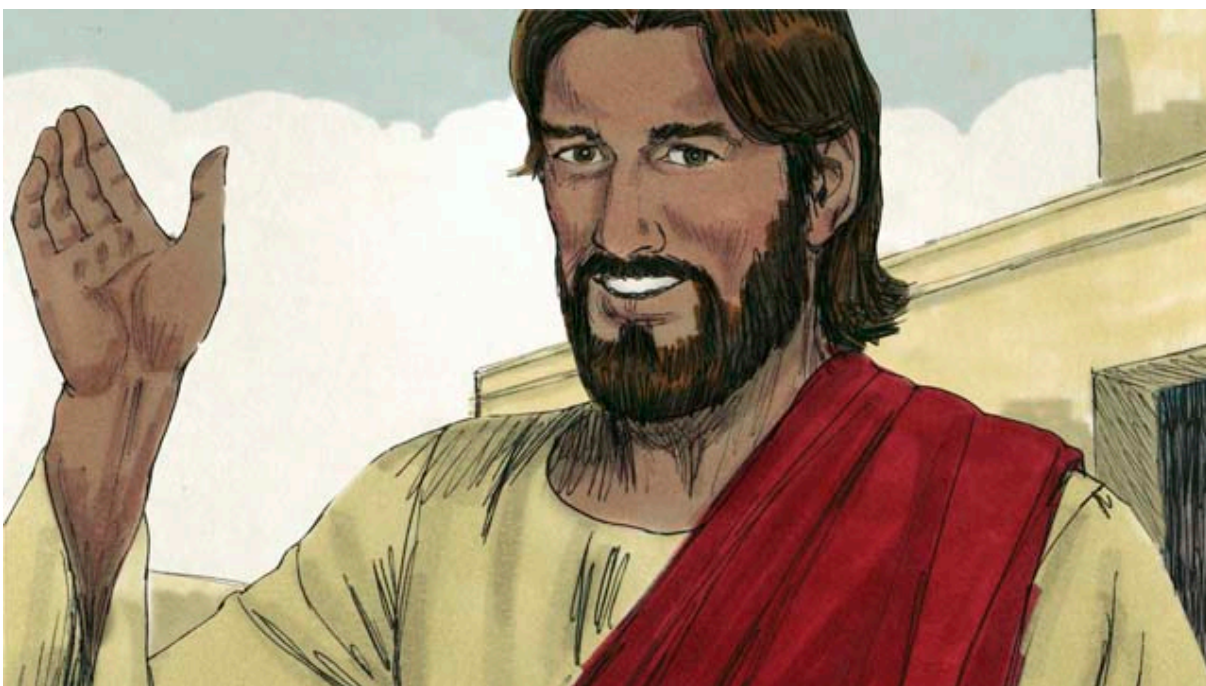
شاگردون عیسیٰ از ن کُ ن حرفشون بشنیشنفت خیلی شگفت زَد بُدند و بشنپرسا: «پس کِ اتون نجات پیدا کر؟»



عیسیٰ به شاگردونش استواش ک و بشوا: «آدمی تتون خوش نجات د، ولی پلی خدا د پاک چی آب.»



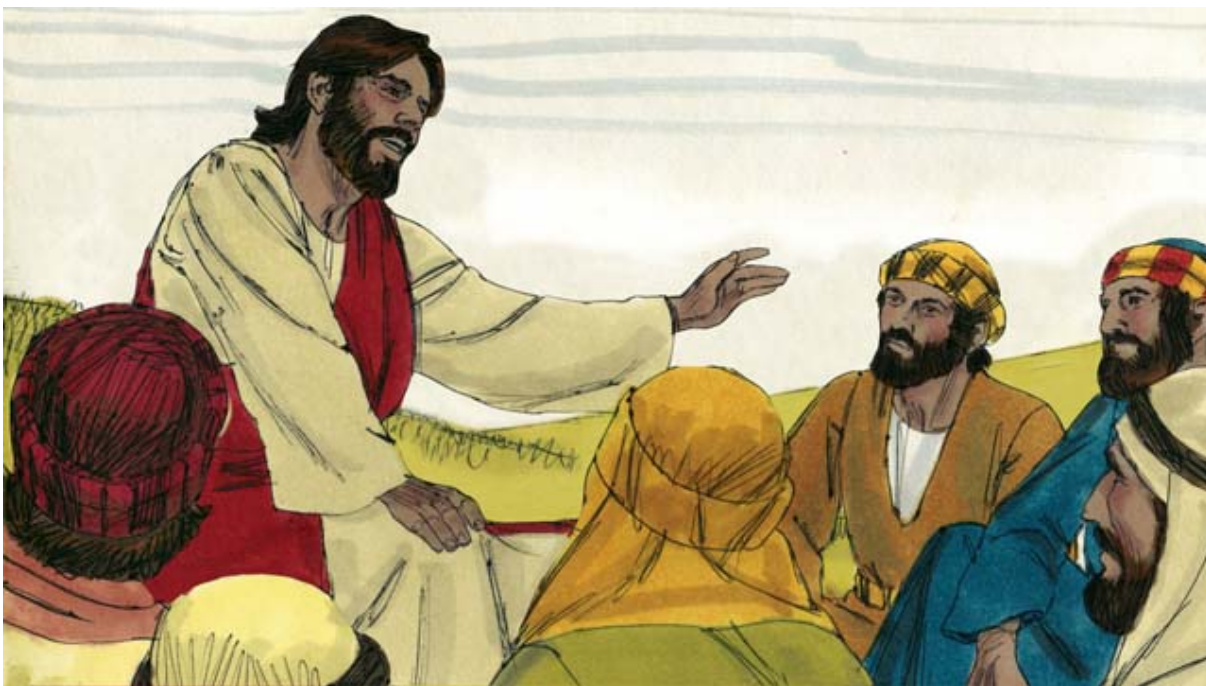
پترس به عيساش بَوَات: «هَم از پاکی چي خودمون دَسِیمون کِشاد تا پِیژو تو یم، الان پاداش هَم چي چي کیم ب؟»



عيسي جَوَاب شادا: «هَر آدمي ک م را از دَد و دُدا و بُبا و نِن و وَچ و کت و زمين چشم پوشي کِر، صد براتِرش ويِشتر پيدا کيمي ک و زندگي جاودان به دست کيمي اَتار. ولي خيلي از تُميني ک اَوَليند، آخِر ايند و خيلي از تُميني ک اَخِرند، اَوَل ايند.»

داستاني بَرگيت از کُتاب مقدس: انجيل متي فصل ۱۹ آيه هاي ۱۶ تا ۳۰، انجيل مرقس فصل ۱۰ آيه هاي ۱۷ تا ۳۱، انجيل لوقا فصل ۱۸ آيه هاي ۱۸ تا ۳۰

۳۹- داستان خدمتکار سنگدل



رویی پترس از عیسی بشپرسا: «استاد، دِ دِی کُ به مِ وِ دیش یگرد، چند قَر ایگا بشبَخشم؟ هفت قَر خیب؟» عیسی بشوا: «نه هفت قَر، بلکه هفتاد قَر!» عیسی شگا به هَم یَقهَمون کُ ایگا پاکش یَبخشم. دیش نِ داستاتش بُوات.



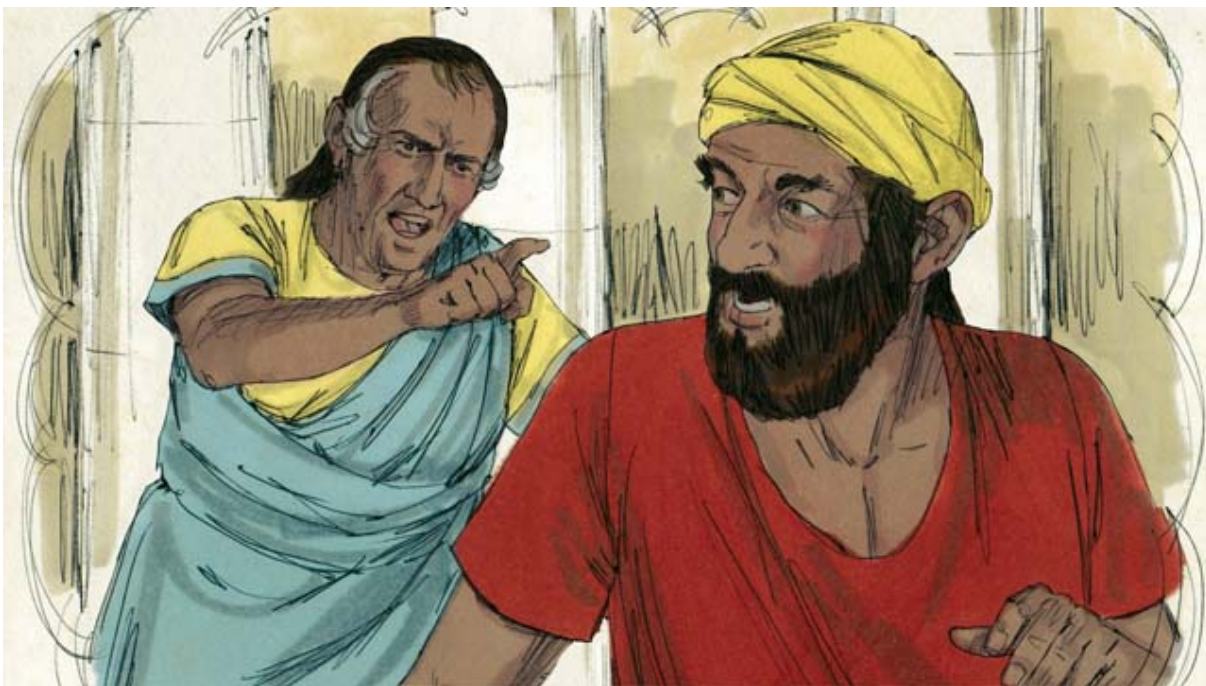
نُ بشوا: «پادشاهی خدا میله پادشاهی ه کُ شگا حسابِ خوش هادِ خدمتکارونش صاف کِر. یدیه ایی دون از خدمتکارون، برابر بُ با دستمزد ۲۰۰۰۰ سال کار.»



از یاقایی کُ خدمتکار نشتونا ن مقدار از بدهی پرداخت کِر، پادشاه دستور شادا تا در ازای بدهی
نُ، نُ و جَن و وچش و پاکِ دارابیش بَروشیند.



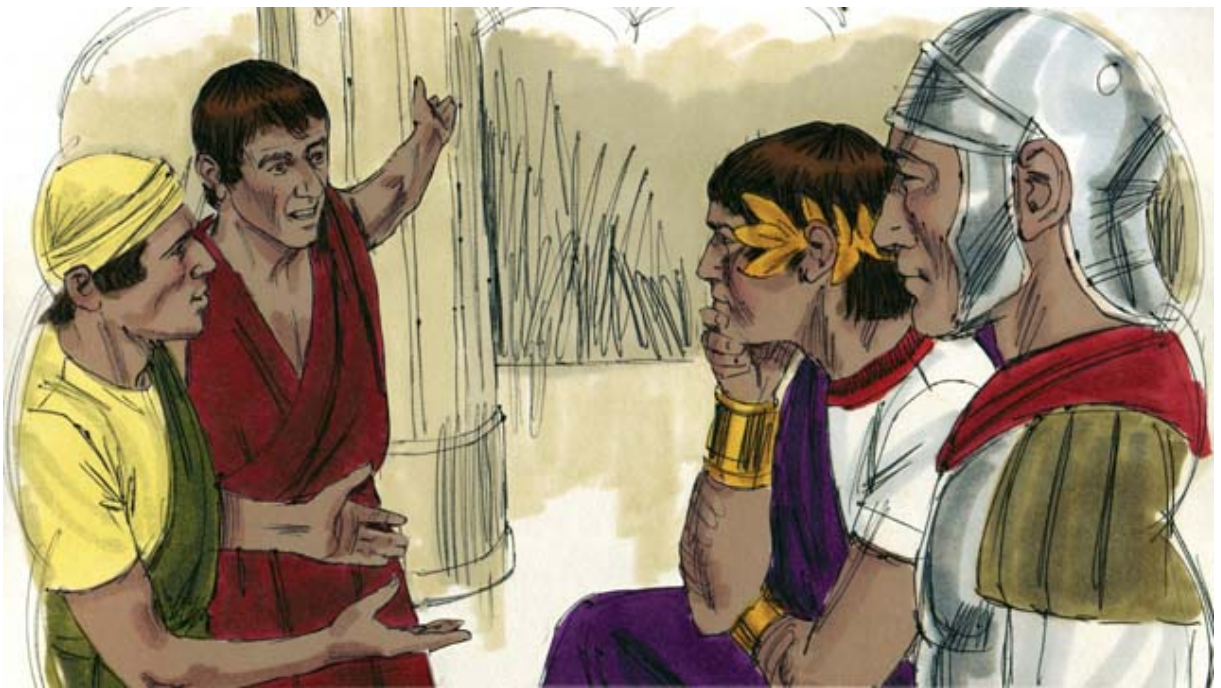
وَلی نُما خوش دیم پای پادشاهش خوست و التماسیش کَ و بَشوات: «ای پادشاه به مَ مهلت هادَ
تا پاکِ بدهی خوم تا آخرش پرداخت گُرم.» پادشاه دیش نُ را بُست، پَس نُش آزاد کَ و پاکِ بدهی
نُش بَشَبخشا.



اما وقتی کُ ن خدمتکار از دربار پادشاه بر آم، ایی دون از همکارویش یدی کُ ب اندازه دستمزد
چهار ماه به ن بدهکار ب. پس خلق ئش فشار شادا و بشوا: «طَلَبِت به م هاد.»



دوست بدهکارش د پا ن گت و بشوا: «خواهش آکرم ایی وقتی د م دا تا بدهیم د ت هادُم.» ولی
طلبکار راضی نیگدا و همکارش تا پرداخت پاک طَلَبِش زندویش ک.



وقتی کُ رفیقون نِ آدم نِ جریانشون یَقْهید پاکج ناراحت بُدِنْد و پَلی شاه بُشِتِنْد و ماجرا را
بَشَنوات.



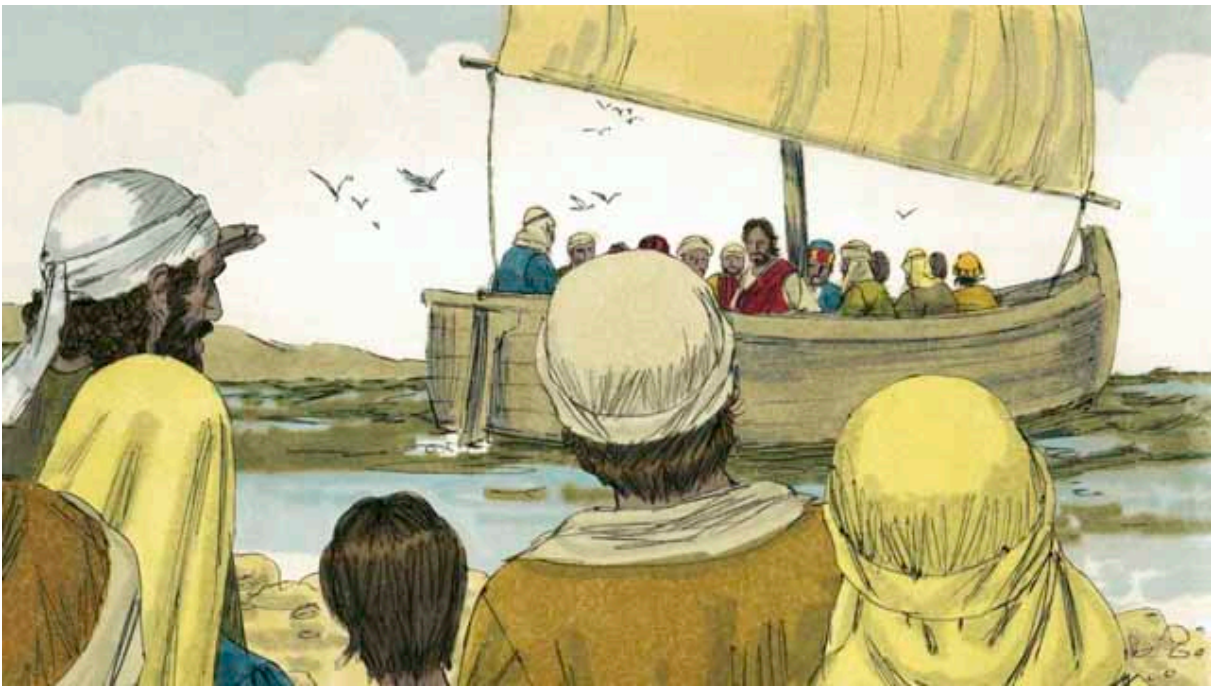
پادشاه جَلی نِ مِرَدَش شَگات و بَشوات: «ای تو کَر شَر! مَ به خواهش تِ نِ بدهی زیاد بَمَبَخشا. تو
جی ایگا نِ رفتار هادِ هُمکارت بَد کَرِد ب». پادشاه خیلی خشمگین بُب و دستور شادا تا تُماش به
زندون پیرنْد و تا پاکِ بدهیش پرداختش نِکِر، نُس آزاد نِکِرِنْد.



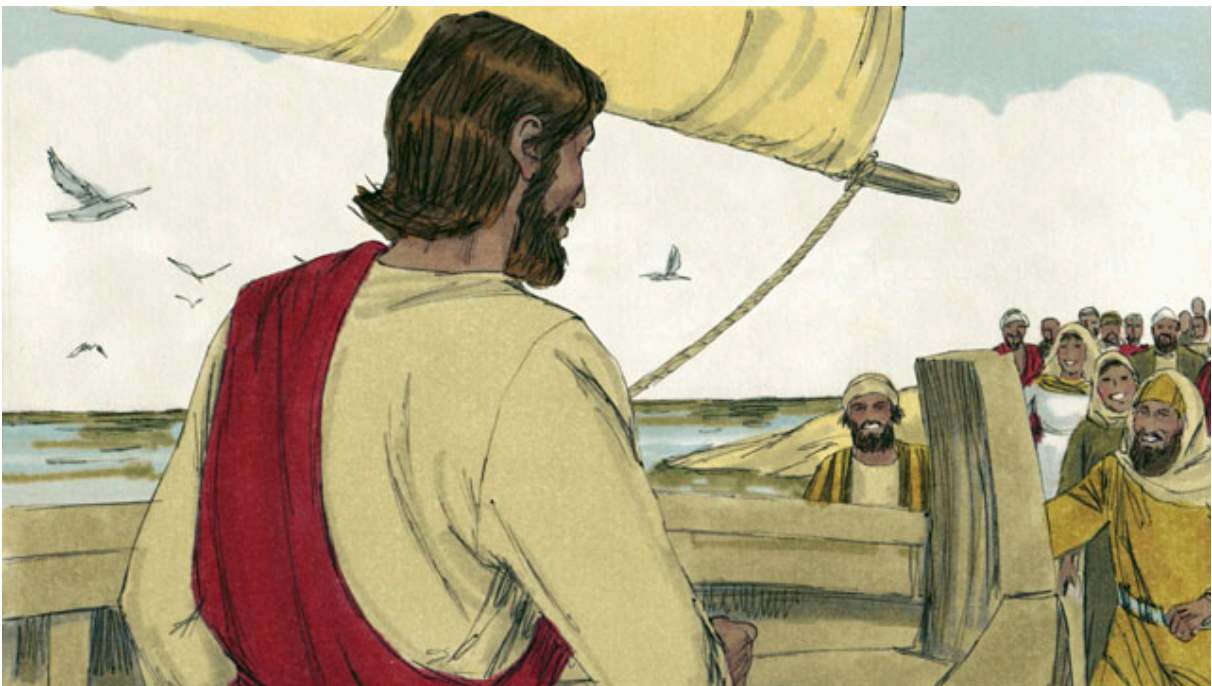
بَدِش عیسی بَشوات: «آگِ شَم دَدَن از ته دِل نَبَخَشَت، بُّبا آسیمونی مَ جی هادِ شَم نِزینی رفتار کیمی کَت.»

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: انجیل متی فصل ۱۸ آیه های ۲۱ تا ۳۵

٣٠- عيسى مسيح د پنج هزار نفر قوت آد



عيسي رسولونيش ڀڄارت و آموزش را به روستاڳلي زيادي شڪينا. ٻڌش ڪ واکرداڍند ، ٽمين عيساش اين کاروني ڪ ٻشگرد ب اطلاع ش اي دا. ٻڌش عيسي ٽمينش به ياقاي خلوتي ڪ نزديڪ درياچ ب ٻشبت تا هال اوورند. پاڪجيشون رو ابي قايق چشتند و ٻشتند ريب ن آل رودخون.



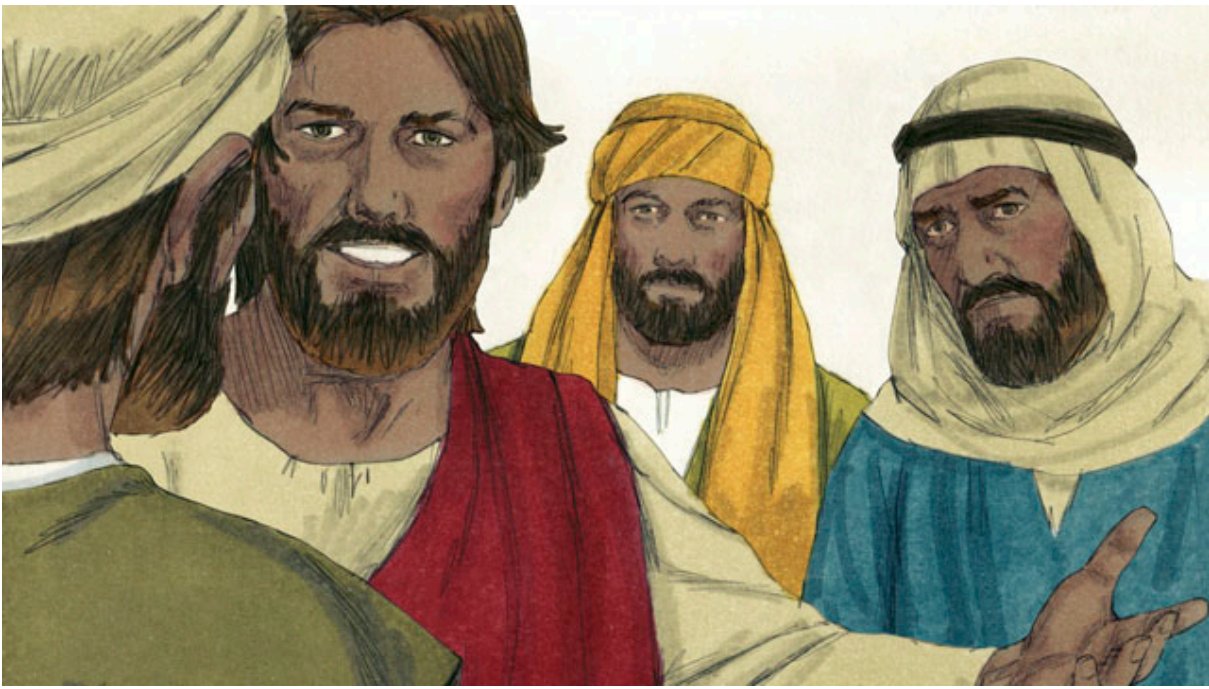
چون ڪ مردم عيسي و شاگردونيش ڪ سوار قايق چشت ٻڌند ڪ نين وا پشند ٻشندي، ڪنار دريا ڍ شروشن ڪ وشتن تا قبل ٽمين ب ن طرف دريا پرسند. ٻڌش جي وڌتي ڪ عيسي و شاگردونيش به نين پرساڍند، دسته ڳردی مردم نين ڍ چيم به راه ٻڌند و ب ٽمين استقبالشون ڪ.



تعداد ئمین ب غیر جن و وچگل نزدیک به پنج هزار نفر آدم ب. دل عیسی ب حال ئمین بستم خیلی، مثله گل بدم ک چوپون تشند. پس شروش ک ب آموزش دادن ئمین و آدمونی ک مریض بدم، شفاشون شادا.



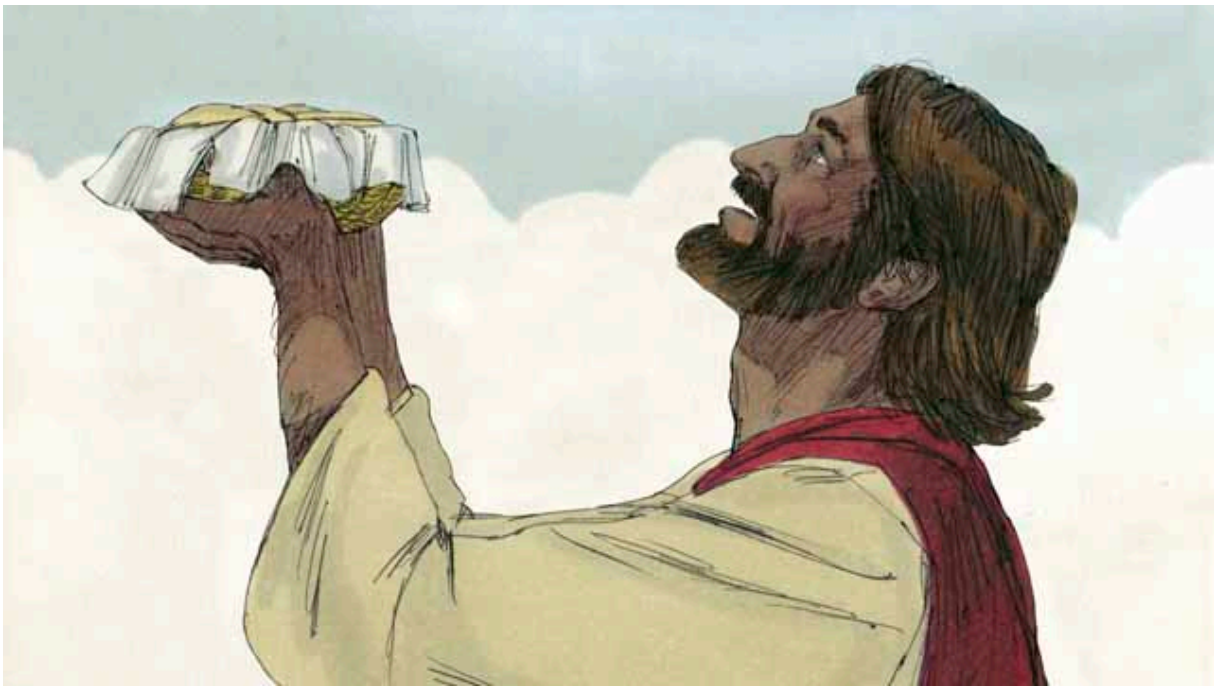
نزدیک شی، شاگردویش بدمند پلش و بشنوات: «ای استاد، مردم یکین تا خوشون را غذا آماد کرد، چون ک دیم ن یاقا دور افتاد چی خردن را نه و پیدا تب.»



ولی عیسیٰ به شاگردونیش بَوَات: «شَمَّ خودون به تُمین قوت هادی.» تُمین جَوایشون شادا:
«چَظوری هَم تَنِدِقَر آدم سیر کَرَم؟! هَم فَقَط پنج نون و دو دون ماهی کوچولو داریم و تَس.»



عیسیٰ به شاگردونیش بَوَات کُ ب مردم بَوَاجِنَد کُ دیم سبزیگل گروهون پنجاه نفری هَچینَد.



بَدِش عیسی پنج نون و دو ماهیش دَسَیش گیت و به آسمون اِسّواش کَ و خدّاش ب خاطر ن غذا شُکرش کَ و نُش بَرکت شادا.



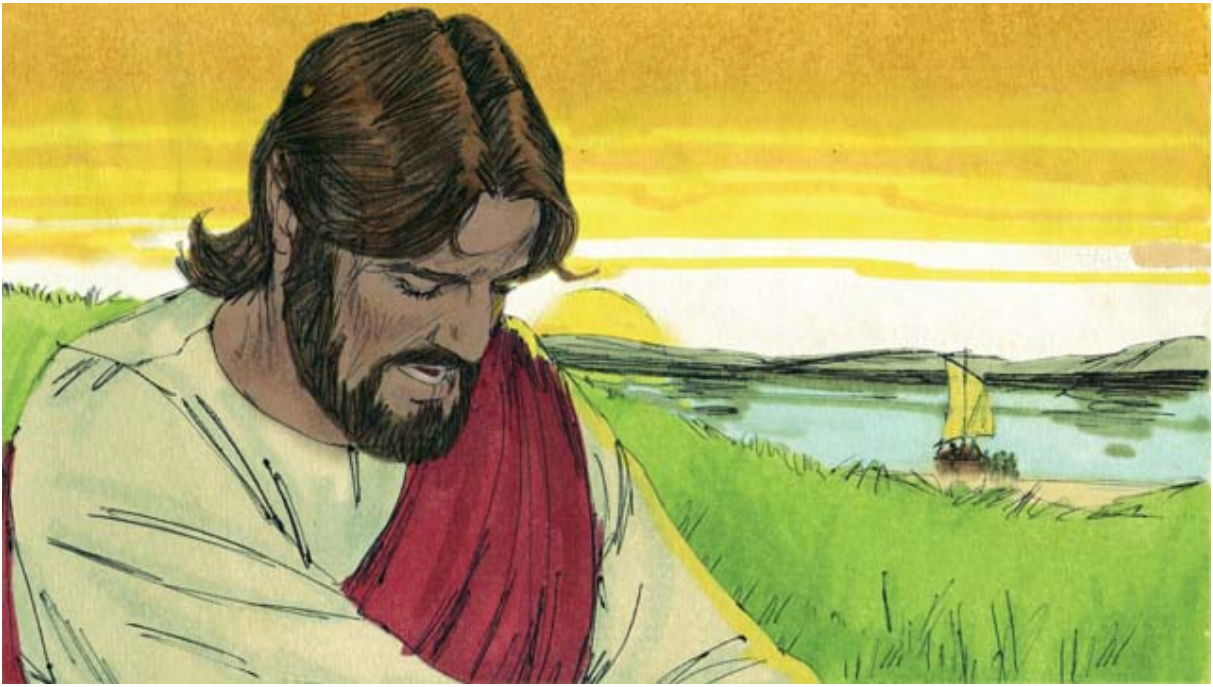
بَدِ نْ عیسی نْ نونون و ماهیون را تَکَ تَگَش کَ و ب شاگردونیش شادا تا بین مردم پَخش کَرنَد. شاگردونیش ب مردم غذا شْ ادا و پاکجَ بَشَنخ و سیر آئِند، ولی هِچ از نْ خوراکی گل کَم نُب.



بَدِش شاگردون اِضافی و پَسَمَنَدِگِل غذا را جَمِشون کَ و نَزینی بُبُ کُ دوازده سبد از یَقَتِ نُ پنج نون و دو ماهی، دوازده سبد پُر گِردا.

داستانی بَرگِیتَ از کُتابِ مقدس: انجیل متی فصل ۱۴ آیه های ۱۳ تا ۲۱ ، انجیل مرقس فصل ۶ آیه های ۳۱ تا ۴۴ ، انجیل لوقا فصل ۹ آیه های ۱۰ تا ۱۷ ، انجیل یوحنا فصل ۶ آیه های ۵ تا ۱۵

٣١- عيسى ديم اُو دِ راا آش



بَدِ نِ كُ عیسی به جمعیت قوتیش دا، ب شاگردونیش بُوات كُ سیوار قایق كُردِنَد و پشینَد نِ طَرَفِ رودخون، ولی خوش مدت گمی را نین یَمَنَد. شاگردونیش بُشتِنَد و وقتی كُ مردمیش راهی كَ تا پشینَد خوش بُشُ بالا كوه تا دعا كِر. نِ نین یَدَا بُ و تا یِصفی از شی دعاش كَ.



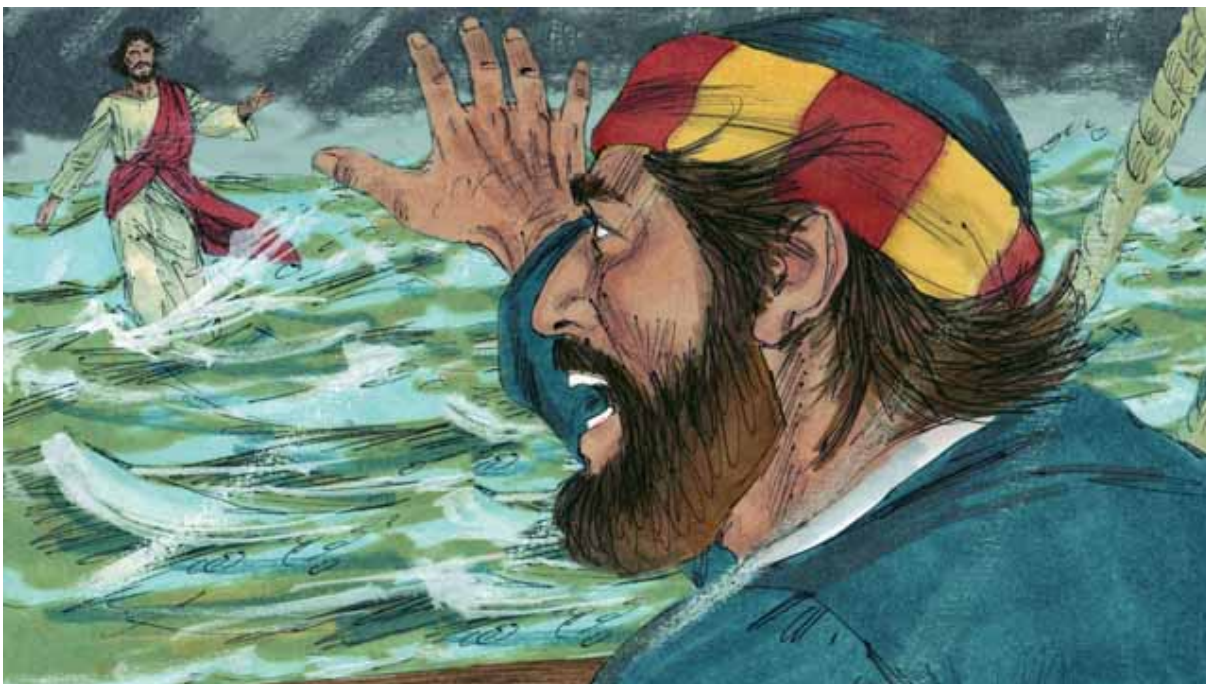
شاگردونیش دیم قایق دِ پاروشون كار اَبَقَات، ولی باد مخالف شروع ب وَزیدَنیش كَ. نُمین تا یِصفی شی فقط مِسیر گمی از دریاچَشون را بُشتِیدِنَد.



نوقتى عيسى دُعاى خوش تُمومش ک و به سمت شاگردونش بَش. ن سَمَتِ شاگردونش ديم اُوو
دِ قَدَمِش کارشَبَقَات.



وقتى ک شاگردون عيساشون یدی خیلی بَشْتَرَسَا چونکو فِکَر شْ آک شَبَخ. عيسى بَشَقَمَا ک تُمین
بَشْتَرَسَاد، روبه تُمینش ک و بَشَوَات: «يَتَرَسَ مَ اَم.»



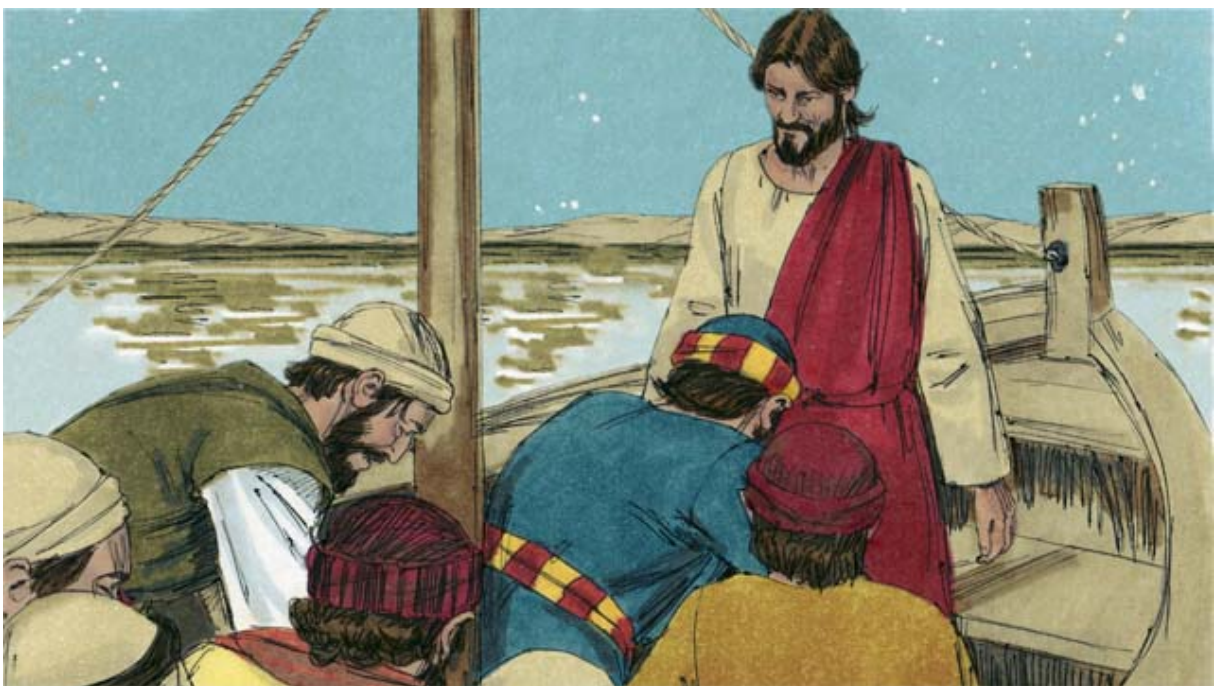
بَدِش پترس به عيساش بُوات: «سرور مَ! اِگِ توعه، بُوا تا مَ ديم اُوو دِ بوژم پلى ت.» عيسى ب پترس بشوات: «بور!»



پس پترس قايق دِ برآم و به سمتِ عيسى ديم اُوو دِ راه بُش. ولى وقتى كُ مِساقَتِ كمى بُش، ديم خوش از عيسى واگردنا و ب موجون بلند ايسواش كَ كُ نَوَقَتى قدرت شديد بادش احساس كَ.



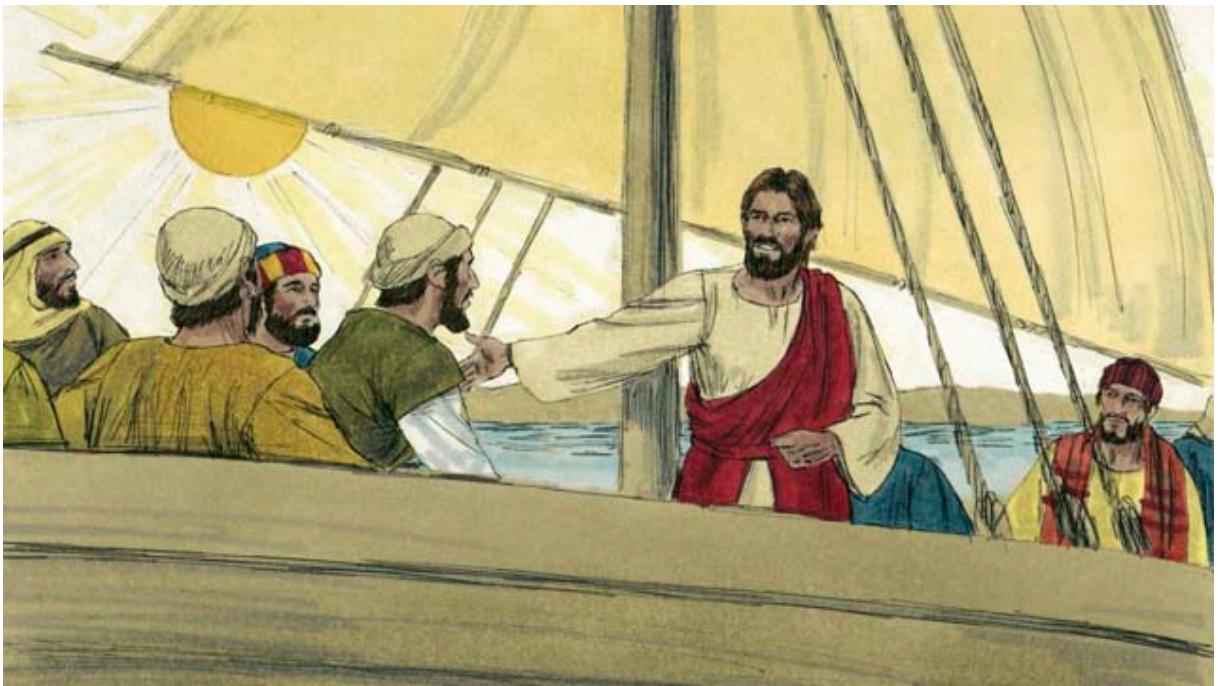
نوقتی ترس پاک پتریش قَراش گیت و درحالی کُ داخلِ اوو دِ فرو آشُ داشتُبقات: «سرورم نجاتِم هاد!» عیسی ب سرعتِ دستِ خوشِ دِرازش کَ و نُش برکشا. بدش عیسی ب پتریش بُوات: «ای کم ایمان! چی چی را ب مد اعتماد نیک تا در امون ب؟»



وقتی کُ عیسی و پترس سوار قایق گردادند، وزش باد جلی دِ واشتا و اوو آرومیش گیت. شاگردونیش کُ خیلی شگفت رَد گردادِ بدند، عیساَشون پَرستیشون کَ و به نُشن بُوات: «ب راستی کُ ت پیر خدا ه.»

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۱۴ آیه‌های ۲۲ تا ۳۳؛ کتاب انجیل مرقس باب ۶ آیه‌های ۴۵ تا ۵۲؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۶ آیه‌های ۱۶ تا ۲۱

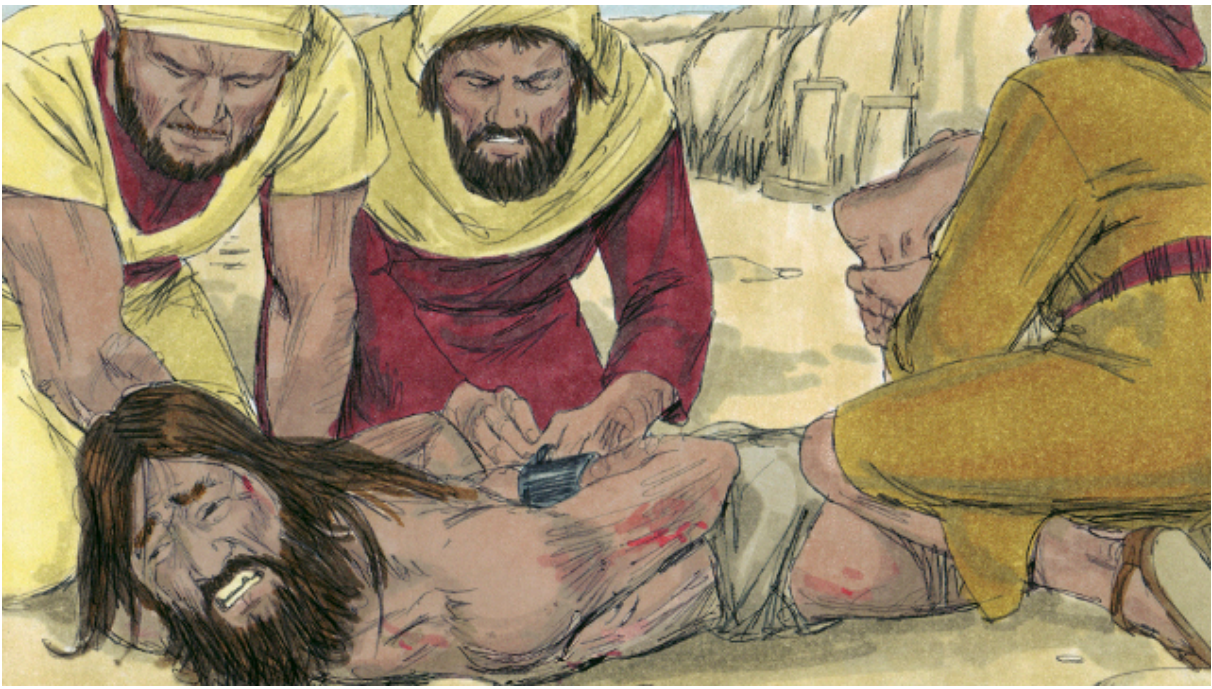
۳۲- عیسی ایی مَرْدِي ديوئُبُغَاتَ و ایی جَن مَرِيض نِجَات آدِ



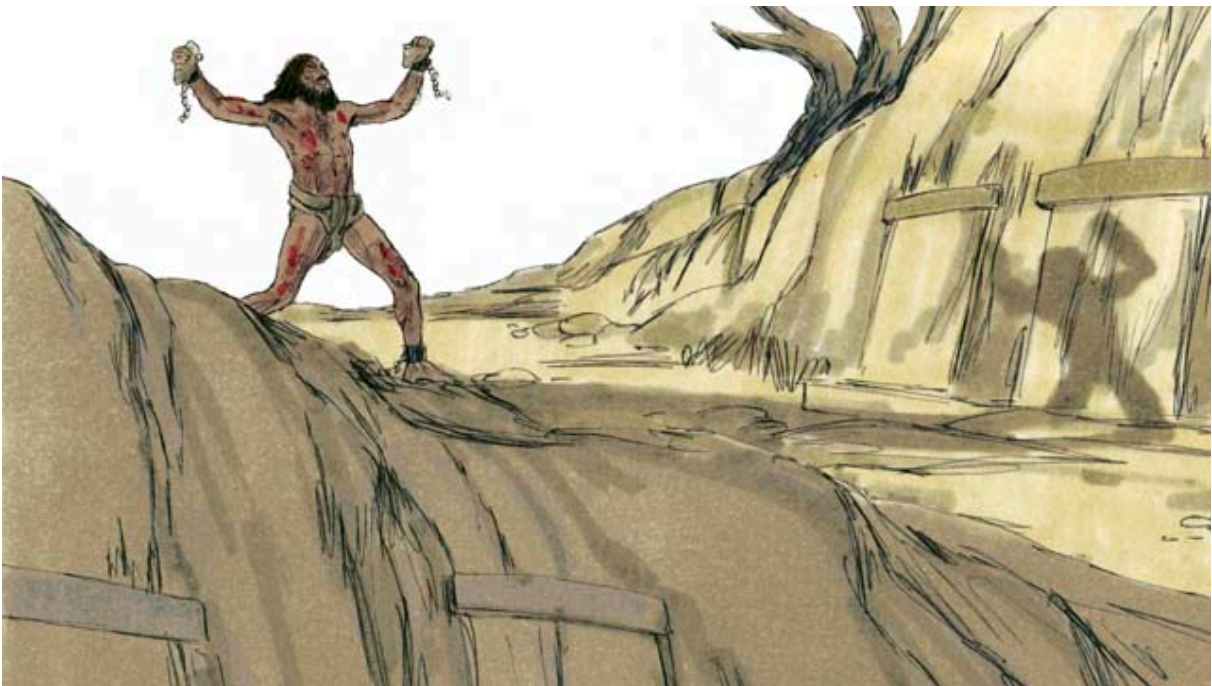
رویی عیسی و شاگردونش هادی قایق بُشینه نَ طَرَفِ دریاچَ ب سرزمینی ب اسم جَدَریان. وقتی کُ
ب هُشکی پَرساينه از قایق برآمیند.



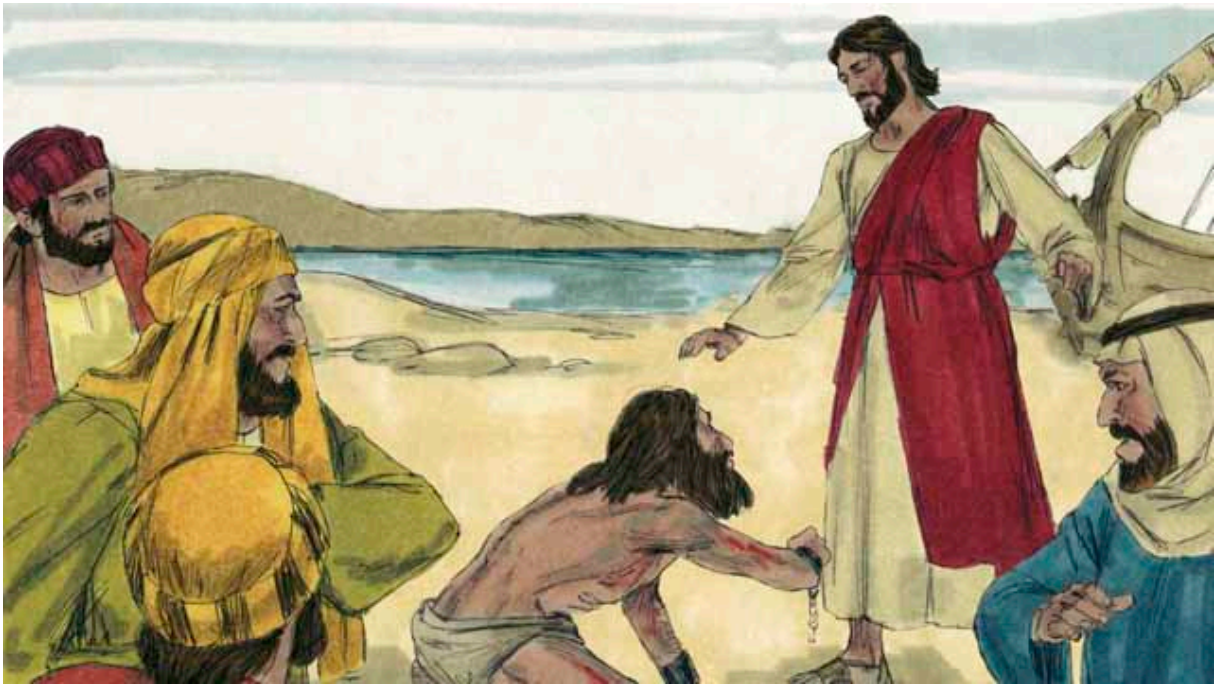
مَردِ ای نین ب کُ گَرفتار ارواح پَلید ب.



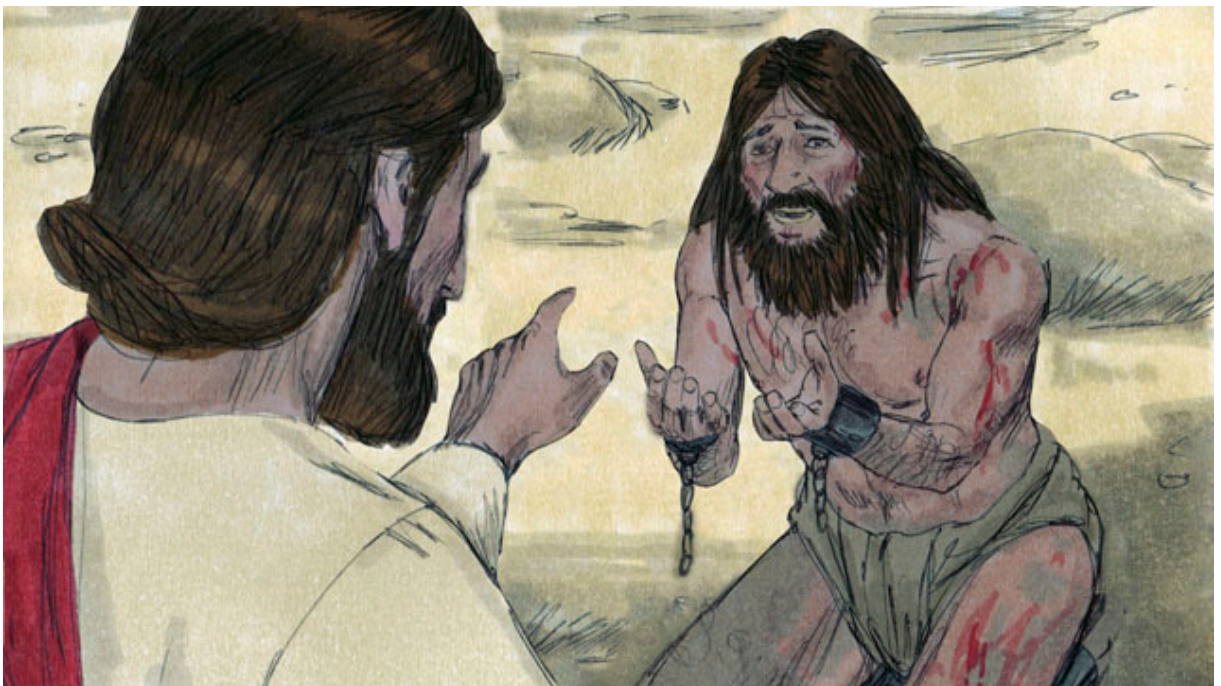
نُ مِرْدَ تَنَدِ قَر قَوِي بُ كُ هِچ آدَمِي جَوْن نِ كُ نُش رَام كِر تَشَد. چَند قَر نُش ب زنجير بَشَنكِشَاد بُ،
ولی نُ زنجيرونيش پارَش شَك.



نُ مِرْدَ مِيُون گُورُون نُ مَنَظِقَ زَنَدَگِي شَك. نُ شِي وَ رُو تَر شَكِشَا. هِچ لَبَاس جِي تَنِش نُبُ وَ
خُوش هَادِ سَنگُون تِيز زَخْمِي شَك.



وقتی کُ ن پَلی عیسی بُشَن، در مقابل ن زانوش بُقاط. عیسی ب ن دِیو دستور شادا: «از ن مِرَدَ بَر اووَر!»



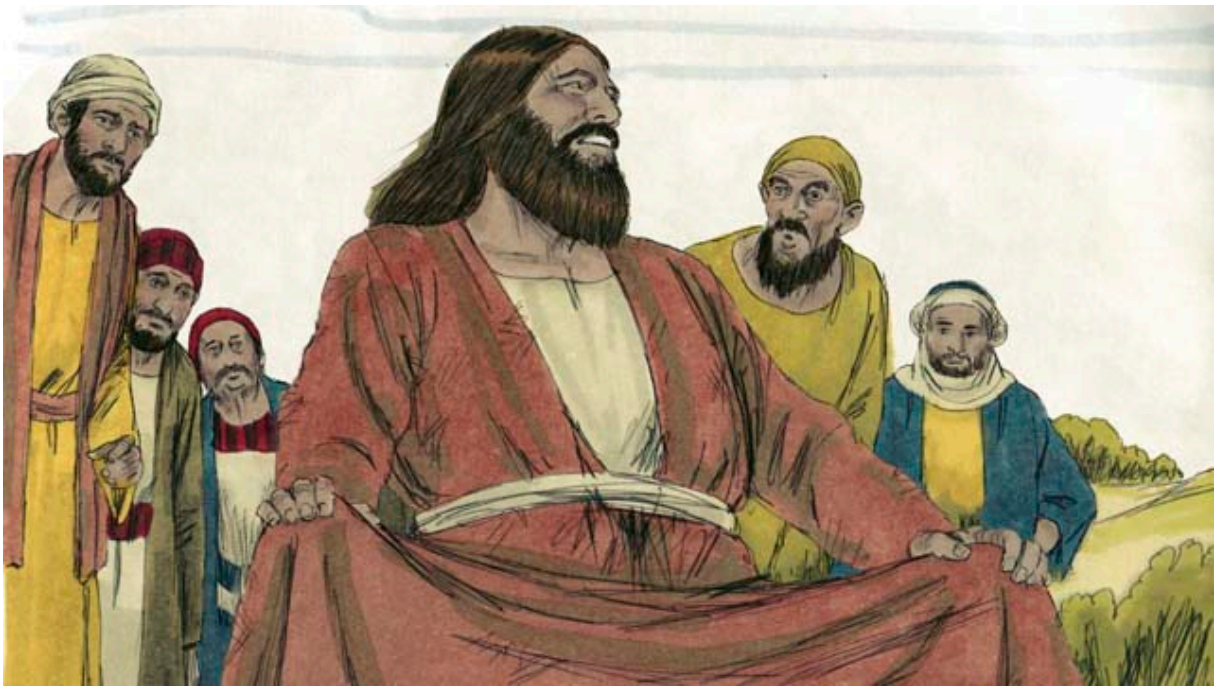
دِیو فریاد بلندی بَشِکِشا و بَشِوات: «ای عیسی، پیر خدای متعال، از مَ چی چی دِی؟ خواهش آکُرم مَ اذیت نَک و عذایم یَد!» بَدِش عیسی از دِیو بَشِپُرسا: «اسم تو چیچی؟» ن جَواب شادا: «اسم مَ لژیون، چون کُ هَم خِیلی هَم.» (لژیون شامل چند هزار سرباز این ارتش روم ب.)



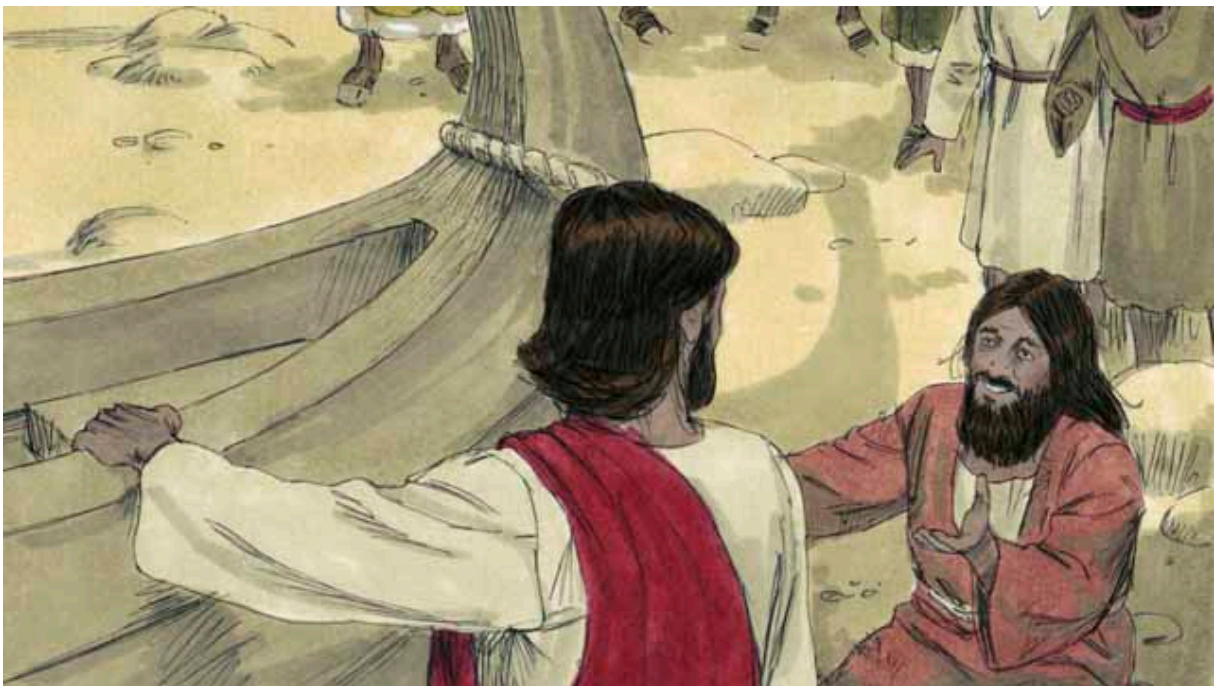
دیوون از عیسی خواهششون ک: «هَم از ن سرزمین بَر نِک!» نین د گَلَه ای از خوک بُ کُ دیم تپّ ایی درحال چرا بُدِنْد. روحون ناپاک و آلود ب عیسی التماسشون ک و بَشْنَوَات: «پس هَم ب درون خوکون رها ک.» عیسی اجازّ شادا و بَشَقَرمود: «پشیی.»



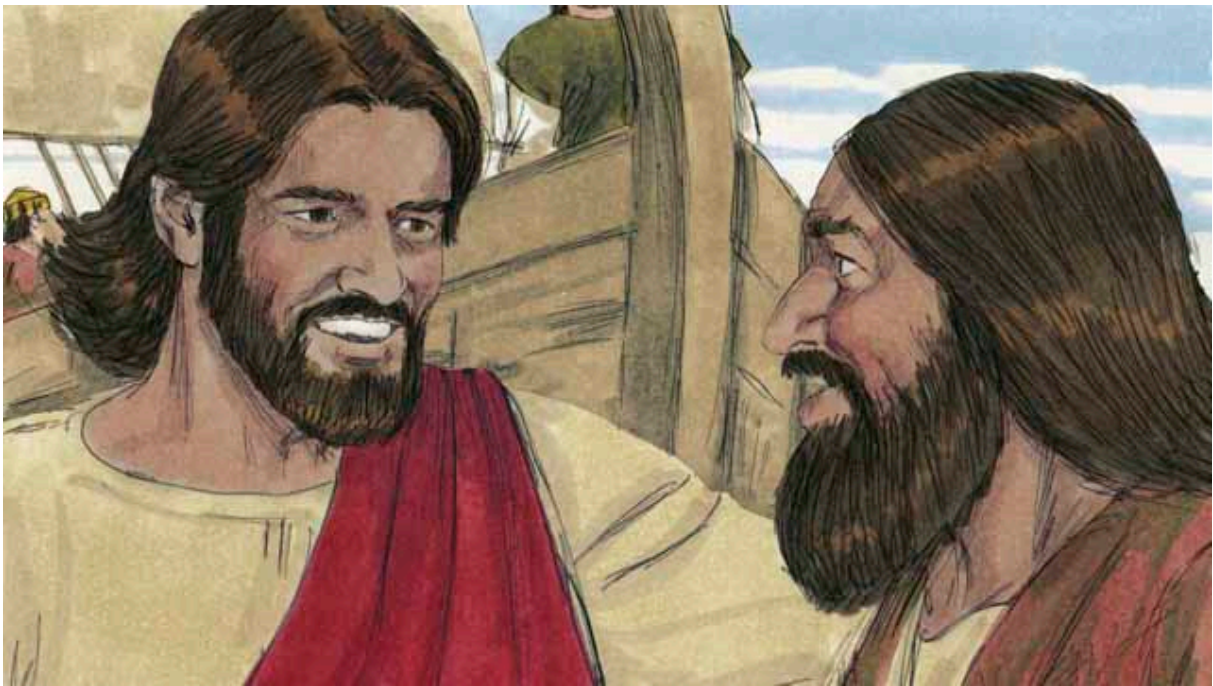
دیوون از نُ مرد بَرَامِنْد و بُشْتِنْد رو خوکون. پاک نُ خوکون کُ نزدیک دو هزار بُدِنْد، از سَرَجیریه تپّ ت دریاچ گِنْد و غرق آبِدِنْد.



خوځبانون كُ از گَلّ گَلّ محافظتيشون شَكّه اِدِ ديدن ن اتفاق بُشْتِنْد ب سمت شهر و پاكي مردم از ن اتفاقي كُ پيش اَمِد بْ باخبرشون كَ. مردم شهر بَمِدينْد و نْ مِردي ديو زَدشون پدي كُ اَروم شاگييت و لباس دَرش پوشت و عاقل هاچست.



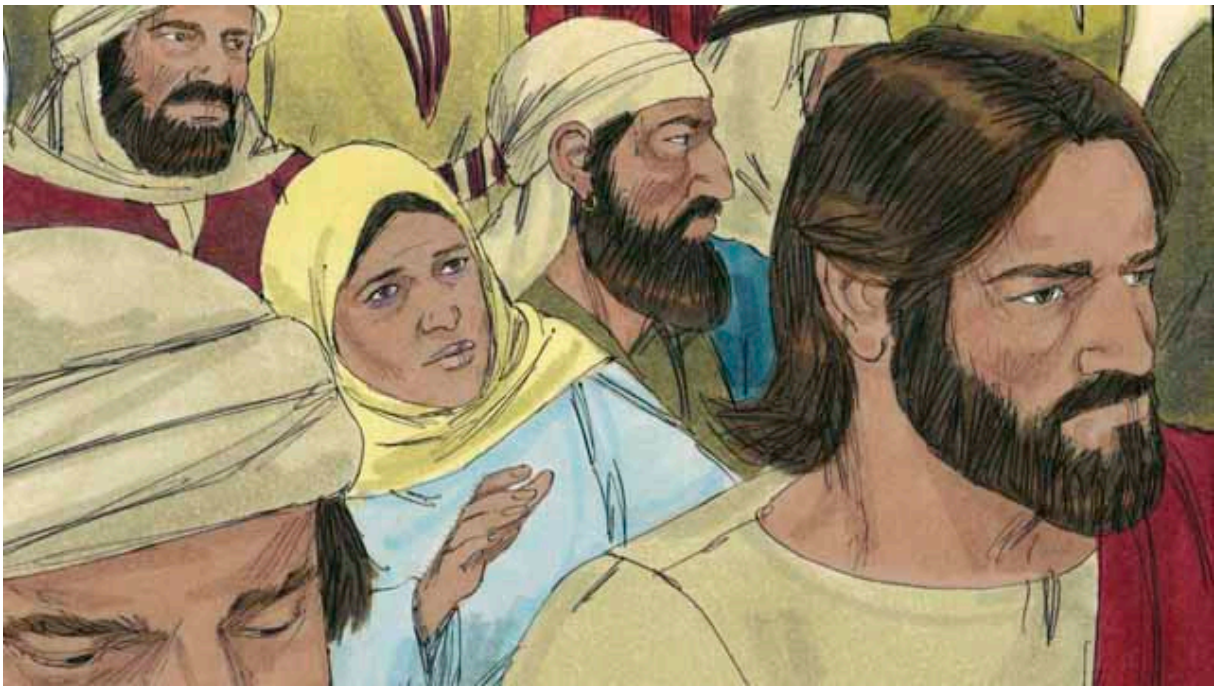
مردم كُ خيلي بَشْتَنرساډ بْ، از عيسي شَاگا كُ نين ترك كِر. عيسي سوار قايق گرډا. ولي نْ مِردي كُ قَبلا اسير ديو بُډ بْ از عيسي خواهش كَ تا هَمراه نْ يَش.



ولی عیسیٰ ب نث بُوات: «به کیه خود واگرد و پاکج را تعریف ک کُ خدا تو را چش ک و چطوری رحمت خدا شامل حال تو گردا.»



نِزینی بُب ک ن مِرَد بُش و هر کینش ک شَدی بیسرا تعریف شک ک عیسیٰ ن را چش گرد. هر کین جی داستان نث آشنفت شیگفت رَد اگردا.



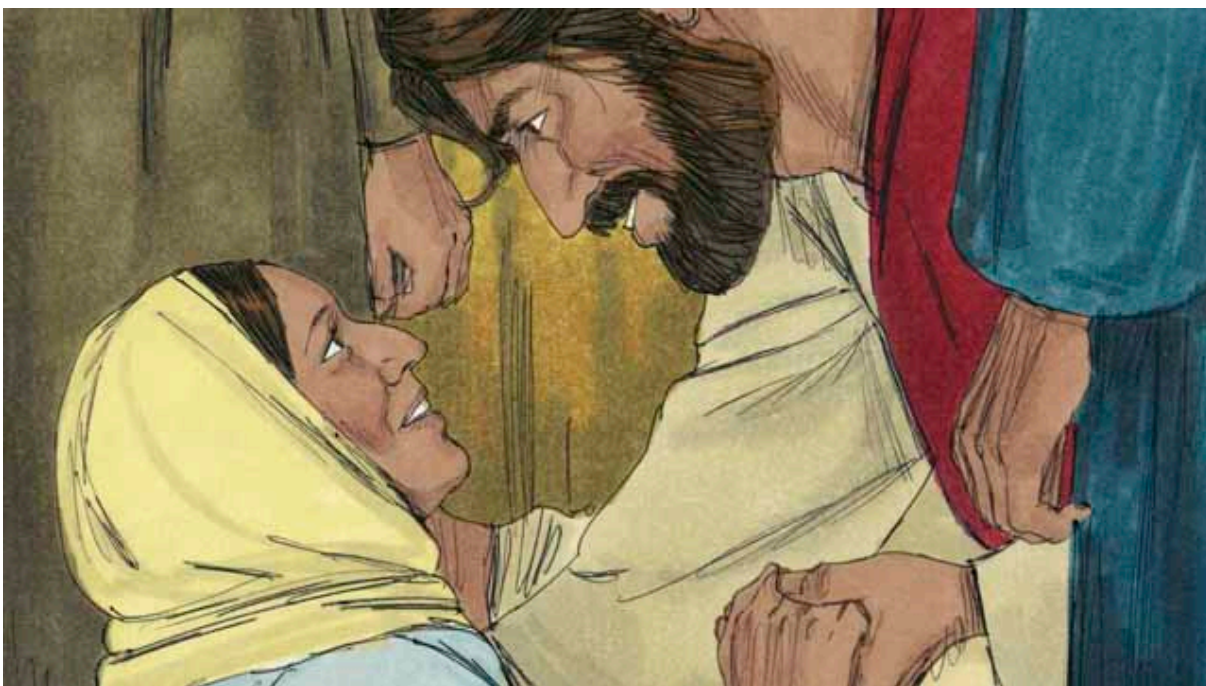
عيسى به نَ طَرَفِ درياچَ واگرِدا و وقتي کُ يَزسا خيلي آيم دَورِش دِ جَمع آيِنَد و در ميون جمعيت زياد، جَنه اي بُ کُ دوازده سال از خونريزي رَجَر شَكِشا. نَ پاکی دارايي خوش را ب خاطرِ درمانِش بَشَرِوت بُ و دکترونيش شادادِ بُ، ولي هادِ ن حال وَدَتَر جی گِردادِ بُ.



نَ بَشَنَفَتِ بُ کُ عيسى مريضون زيادي را شيفا شادادِ بُ پس هادِ خوش بَشَوَاتک «باور داژم کُ آگِ حَتی لباس عيسى جی لَمَس کُژم مَجی شيفا آگِژم.» نَ جَن خوش از ميون پاکی مردم به پيِسَر عيساش يَرَسَنا و رَدَاش لَمِيش کَ. ب محض نَ کُ لباس عيسى لَمِيش کَ خونريزِيش قَط گِردا.



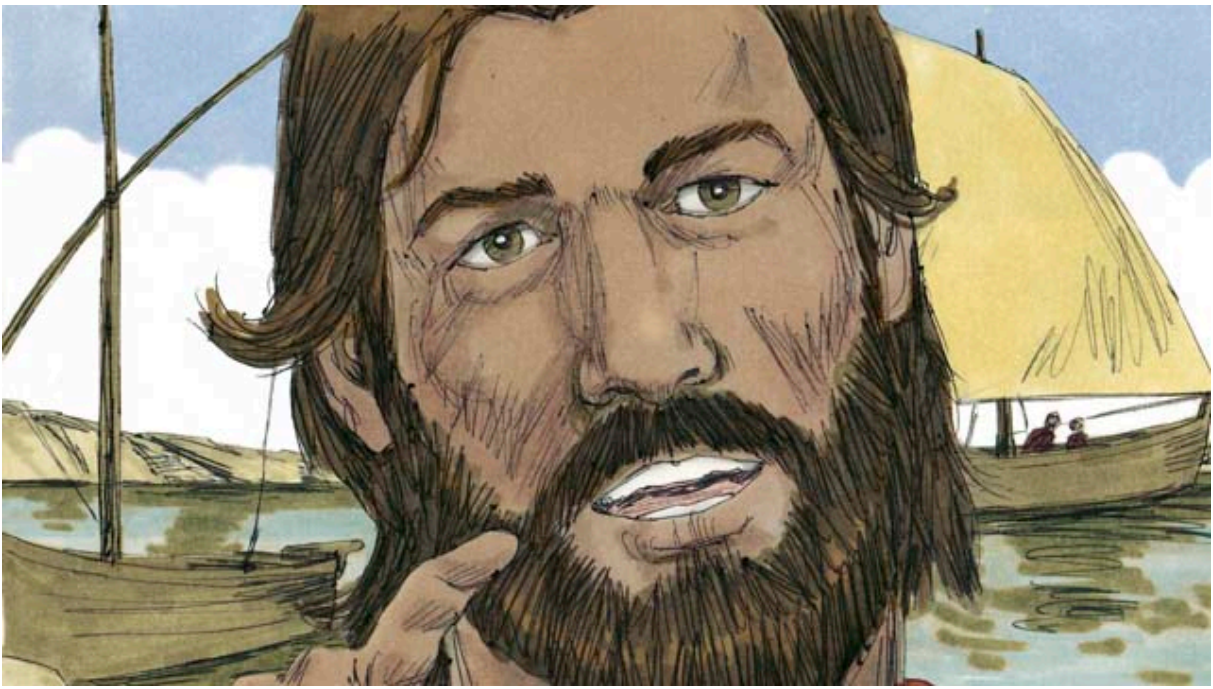
همون موقع عیسی احساسیش که کُ نیرویی از نْ خارج گِرداد. پس واگردا و بشپُرسا: «کِ مَش لَمسِش که؟» شاگردون پاسخشون شادا: «مردم زیادی از هر طرف ب تو فشار شْ آتارد، چیچی را آپُرسِ کِ ب م دَسِتِش بُقاط؟» آ



نْ جَن در حالی کُ شتَلرزا از ترس، چلی عیسی زانوش کاربُقاط و بَدِش ب نْش بُوات کُ چش گِردَ ک چطوری شِفاش گِییت. عیسی به نْماش بُوات: «ایمانیت توش شِفاش دا! پش به سیلامت.»

داستانی بَرگِیت از کُتاب مقدس: انجیل متی فصل ۸ آیه های ۲۸ تا ۳۴؛ فصل ۹: آیه های ۲۰ تا ۲۲؛ انجیل مرقس فصل ۵؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیه های ۲۶ تا ۴۸

۳۳- داستان رعیت



رویی عیسی کُناږ دَریاچ ډ مشغول تعلیم ب گروه کُردی از مَردم ب. تَنِدِقَر زیاد بُدِنَد کُ عیسی یاقاش نَد کُ هادِ تُمین دَم بَد. نَزینی گِرِدا کُ سَوارِ قایقی کُ کُناږ اَوو ډ بُ گِرِدا و از نین ډ ب مردم تعلیم شادا.



عیسی ن داستان مردم را بَشوات: «کُشاوری بِ خاطر ن کُ بذری بُکار بُش بُر. نُوقتی کُ بذرویش نُ آل ن آل آپیشَت، کمی از تُمین پریجیادِنَد و پرنِدِگَل شوارچَد و بَشَنج.»



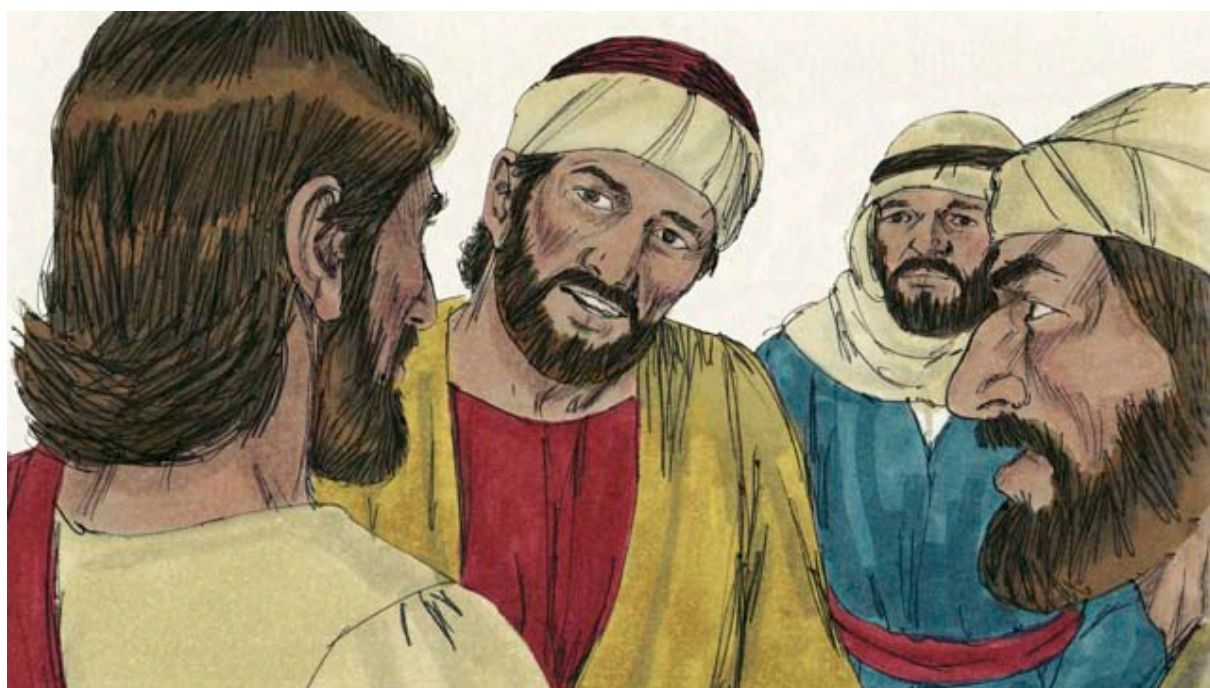
«بعضيشون ديم سينگ گٽيند ڪُ ديم نَ ڪمي خاڪ بَشگيتِ بَ. بذرون ديم نَ خاڪ ڪم عمق ، جلي ڍ سوز آڀيند. ولي ريشه گلِ ٽمين به وسطيٰ خاڪ تَش شديند، نريني ڪُ وقتي آختوي خيلي گرم ب ٽمين گنا، پاڪج بشتيند و بوشڪاڍند.»



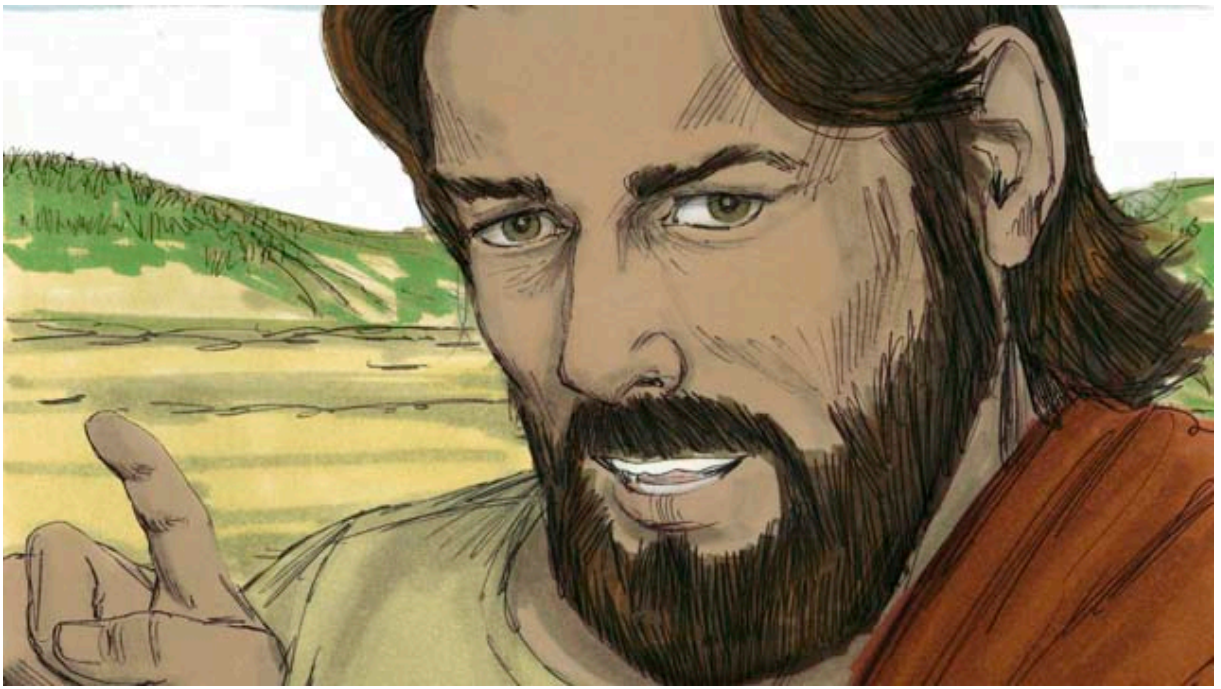
«بعضي از بذرون جي ميون خارون ڌرگٽيند. خارون و بذرون هاءِ هُم رُشدِشون ڪَ و ساقه گل تازه گياهون جبر فشار خارون از بين بشتيند و هچ بارشون ناهارد.»



«تعدای از بذرون دیم خاکِ خیبِ گَیند، و از هر دونِ بذر، سی، شصت و حتی صد برابر بار آم.
هرکین شی خدا پیروی کر ب دَمون مَ گوش کر.»



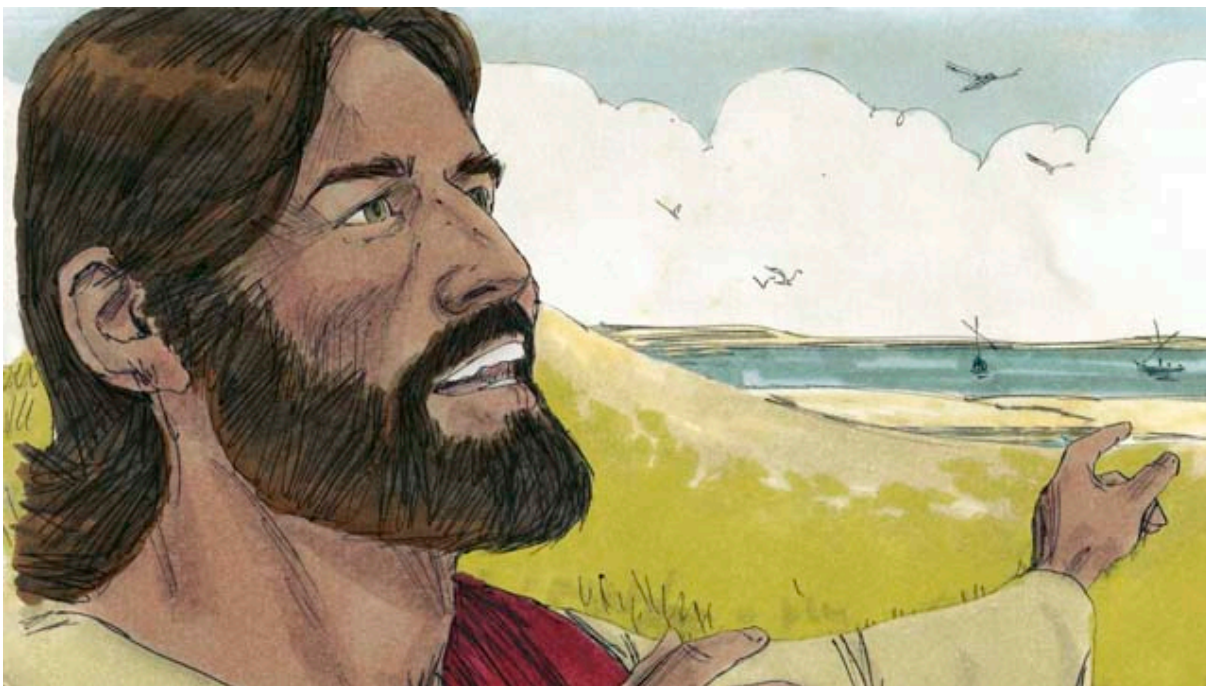
شاگردونیش از ن کُ ن داستان بَشَنَشِئِفَت گِیج بُبَندِنَد. پس عیسی ب ثَمین نِزینی توضیحش بُدَا:
«بذر، گَلامِ خدَاغ. گذرگاهِ آدِمَتِ کُ حَرفِ خدَا آقَم و درک تَکِر و شیطانِ گَلام از ن اَدُزِر. درواقع
شیطون ن از ن کُ گَلامِ خدَا درک کر دیر شَکِر.»



«زمین سنگی، فردی کُ تا کلام خدا آفهم فوری خوشحال آب هادِ شادی قبیل آکر، ولی وقتِ سختی یا وقتی کُ مردم ب ن آزار آرستیند، از خدا وا آگرد. ب قولی بی ن از اعتماد ب خدا دست آراگیر.»



«زمینی کُ هادِ خارون پُر آئد، فردی کُ پیغام خدا آفهم و ولی یگرانیکل زندگی و دلبستگی به پیل و کسب چیگل زیاد، بد زمان کمی ن از عشقورزی به خدا بازآدارند. آی توان ن کُ خداهش خُشنود کر بر اساس چی یی کُ از کلام خدا یادش گییتِ نیکمی د. ن مثل خوشه گندمی آمون کُ ثمری نُداره.»



«اما زمین خیب، آدمی کُ پیغام خدا آقم، باور شکر و به ثمر آتار.»

داستانی برگیت از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۳ آیه های ۱ تا ۸؛ فصل ۱۳ آیه های ۱۸ تا ۲۳؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه های ۱ تا ۸؛ فصل ۴ آیه های ۱۳ تا ۲۰؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیه های ۴ تا ۱۵

۳۴- عیسیٰ مِثَلونِ چِ بی تعلیم آدِ.



عیسی داستانوں زیادی درباره پادشاهی خدا بیان آکر. نمونَ را یزینی آواج: «پادشاهی خدا مِثَلِ دون خردلی آمون کُ شخصی دِ مزرعه خوش بَشگشت. شَم خیلی خیب زونتی کُ دون خردل کوچیک ترین دویگل.»



«هَای نِ وقتی دون خردل رشد آکر، از پاک گیاهون باغ گُرد تر آگرد. نَنِدَقَر کُ پَزَنِدِگل در میون شاخِگیش استراحت آکرنَد.»



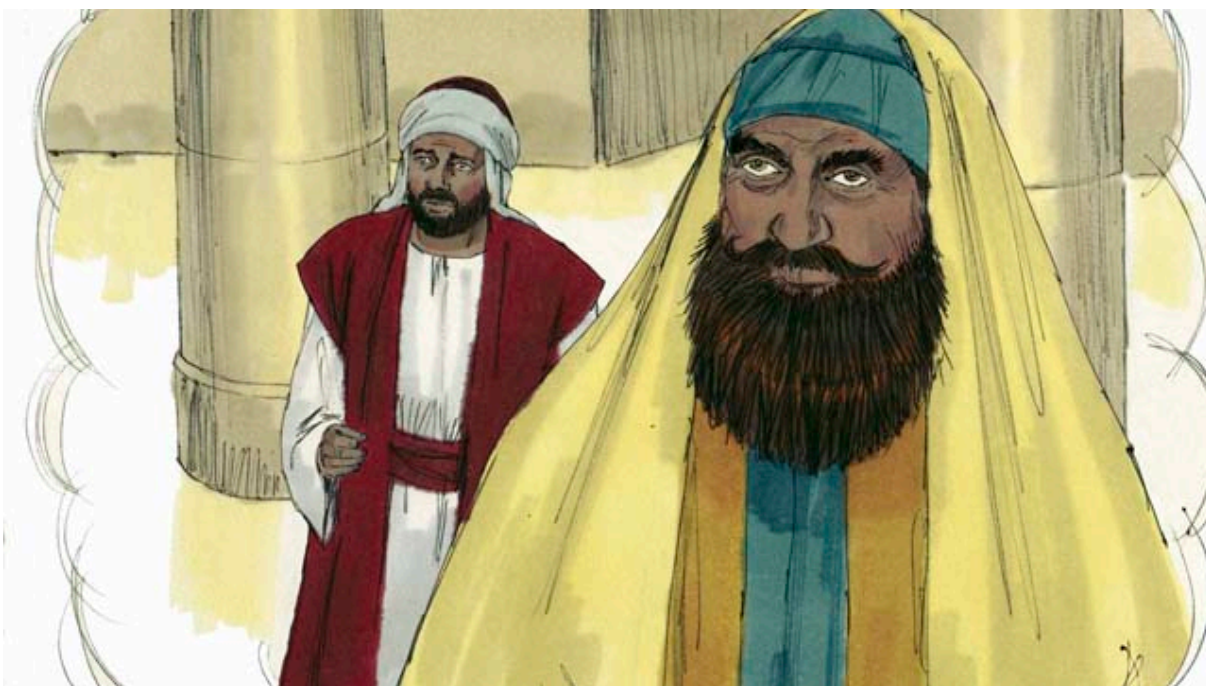
عیسی ایبی داستان بیانش ک و بشوات: «پادشاهی خدا مِثِلِ هَمیر مایه ای آمون کُ جَنی نُ هادِ
آرد قاطی آکر تا در گُلِ خَمیر پخش گِرد.»



پادشاهی خدا، مثله گنجی ه کُ ایی شخصی دیم مزرعه خوش قایمیش گِرد. ایبی یفر نُش پیداش
گِرد و دوبار جیر خاک قایمیش یگِرد و از ذوق نُ بُشْتَه پاکِ چی گیش بَشروَت تا پیل کافی دَسْت آر
تا نُ مَزْرَع کُ گِنَج نین دِ خاک دِ ه، یخَر.»



«پادشاهی خدا، مثل ایی مروارید خیلی زیبا و گرون کُ ایی تاجری، نُش بشویشَت و پاکِ چی
گلیش بش آروت تا هادِ پیلش نُ یَحَر.»



نین دِ آدمونی بُدند کُ فکر شُ آکَ ب خاطر کارون خیبی کُ بشنگردَ خدا ئُمینشون قَبیلش یگردَ.
ئُمین یَقَتِ را کُ کارون خیب تَشُ آکَ خارشون آکَ. پ عیسی ئُمین را ن داستان تعریفشون کَ: «دو
نَقَر ب معبد بُشَیند تا دعا کَرنَد. ایشُن رهبر مذهبی و ایشُن باجگیر ب.»



«رهبر مذهبی واشتا و یزینی دعاش ک: «ای خدا تو شکر آگزم ک عین یقی مردم، گناهکار، دزد، ستمکار، زناکار و حتی مثل ن باجگیر تهم.»



این هفت دو قر روح آگیزم و از پاک پیلون و درآمدی ک ب دست آتازم، ایی دهیمش د ت آدم.»



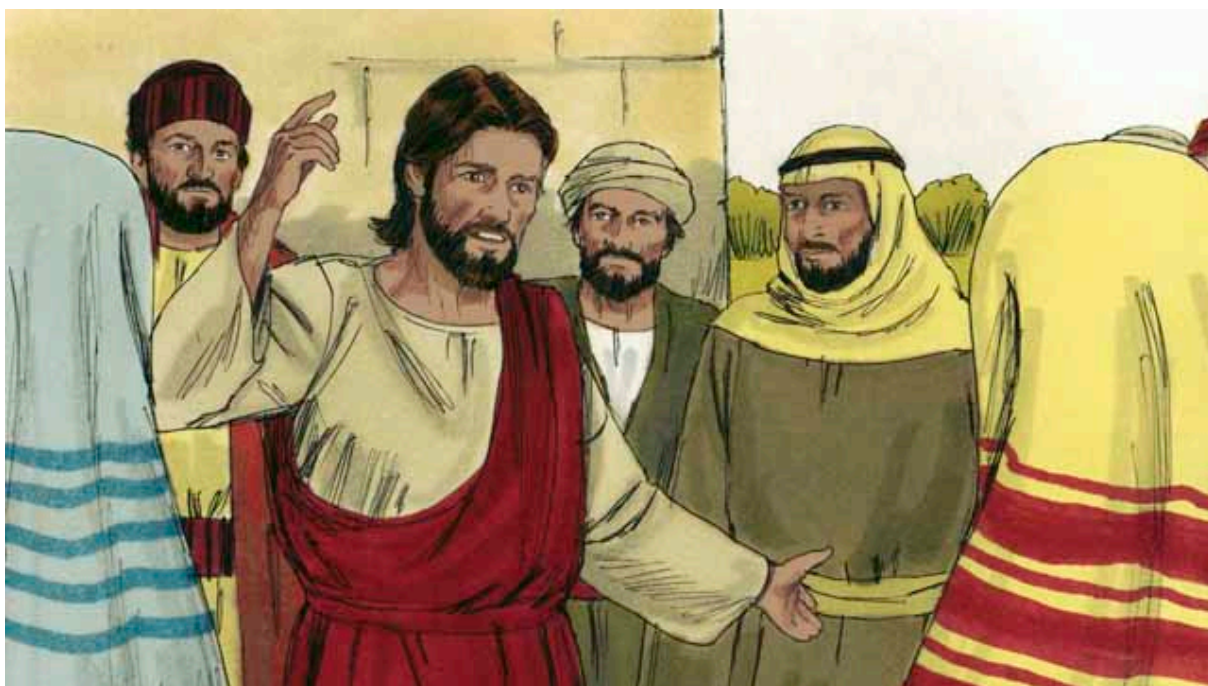
ولی نْ باجگیر خیلی دیر تر از نْ رهبر مذهبی واشتاد بْ و بْ هنگام دعا، حتی سر خوش بْ سمتِ
آسیمون بلند تشک و هادِ مشتم به سینه خوش بْبْقَاط و بْشوات: «خدایا رحیم ک، چرا کُ م
گناهکارم!»



سپس عیسی اِدام شادا: «حقیقت را به شَم آواچم؛ خدا دعای نْ باجگیرش بَشَشْتَفْت و نْش عادل
قبیلش ک. خدا هر کین کُ خودپستند ب، پَس اَبْقَای و هر کین کُ خوش را فروتن ساز پَلی خدا، خدا
نْش سربلند آکر.»

داستانی بَرگیت از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۳ آیه‌های ۳۱ تا ۴۶؛ انجیل مرقس فصل ۴
آیه‌های ۲۶ تا ۳۴؛ انجیل لوقا فصل ۱۳ آیه‌های ۱۸ تا ۲۱؛ فصل ۱۸ آیه‌های ۹ تا ۱۴

۳۵- داستان بُبایِ دلسوز



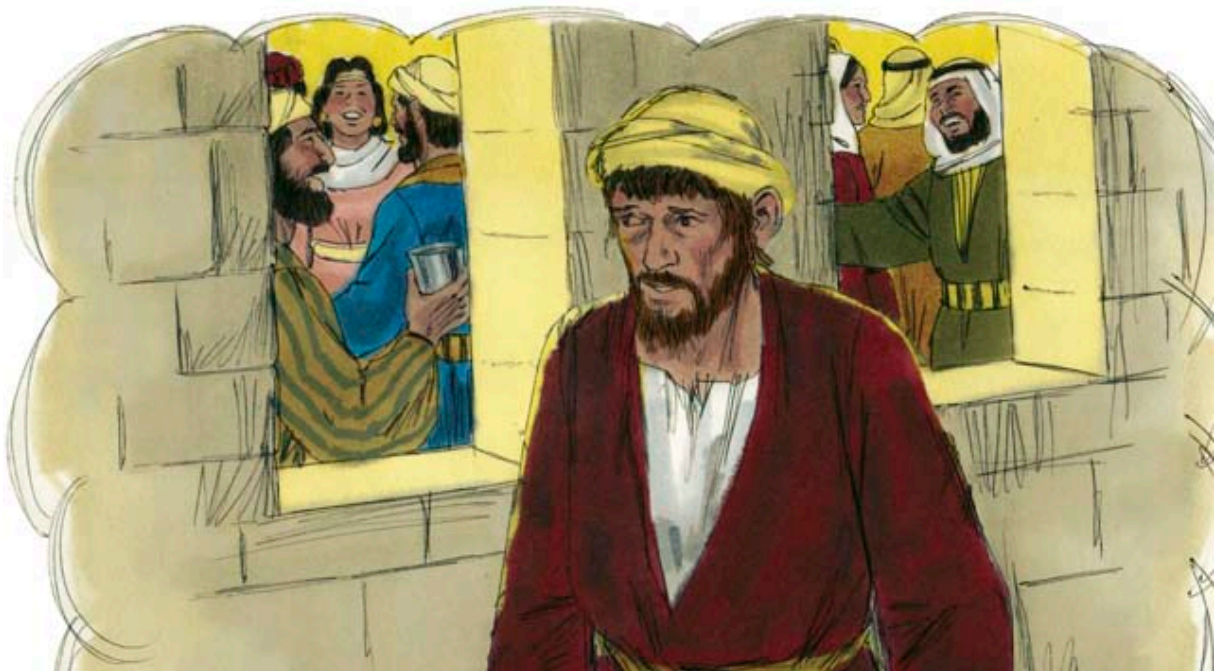
رویی عیسی خیلی از مردمی کُ دورش جَمع بُد بُد تا از نُ چی پِشنُفند، تعلیم شدا. ویشتر نُمین باجگیرون و مردمی بُدند کُ نشُ آگا شریعت موسی قبیل کُرنَد و اطاعت کُرنَد.



ولی رهبرون مذهبی کُ نین بُدند، شُ آدی کُ عیسی چطوری هادِ گناهکارون و عین دوست صمیمی خوش رفتار آکر. پس ب هُم شَاوا کُ عیسی کار اشتباهی آکر. وقتی کُ عیسی ن سخنون بَششُفت ن داستان نُمین را بازگوش ک.



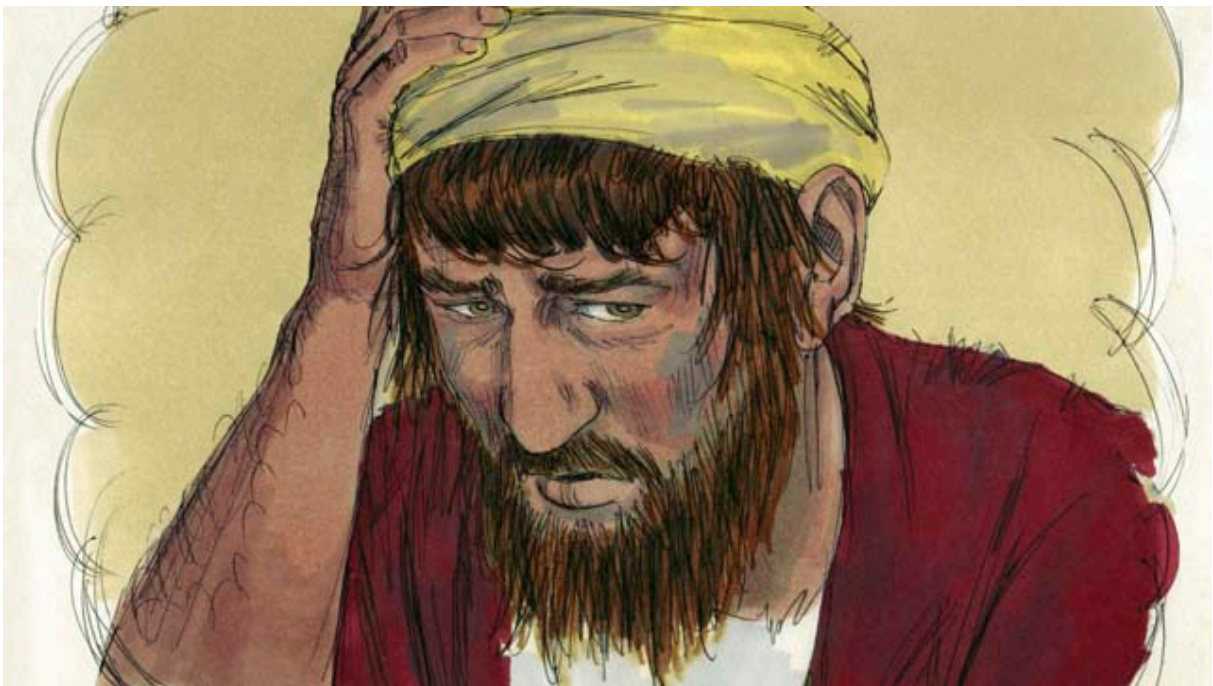
مړده ای کُ دو پیرش د. رویی پیر بوجول تر ب بُاش بُوات: «بُیا م سهم ارثِ خوم الون می!» بُیا
جی سهم ن از دارایی خوش شادا.



چی نوډریا کُ پیر بوجول تر پاکِ چی کُ اشد جَمیش کَ و بُش ب ایی یاقای خیلی دیردست و پاکِ
دارائی خوش هادِ زندگی گناه آلود بر باد شادا.



دیری نودریا کُ قحطی خیلی شدیدی نین کُ پیژ بُم و نُ آی هچ پیلش ید کُ حتی غذا هاگیره
بُخوره. یزینی بُب کُ از سر ناچاری ب تنها کاری کُ یلد ب یعنی خوک چرونی مشغول ب و تندقر
درماند ب کُ شکم خوش هاید غذا خوکون سیر شک.



در آخر پیر بوجول تر هاید خوش بُوات: «مَ آنِد چ اگُم؟ پاکدخدمتکارون بُبامون خوداک زیاد خردن را
دارند و مَ آنِد ویش ایی اکیشمو بمیرم. پس پلی بُبای خوم وا اگردم و از ن درخواست اگُم کُ ایی
دون از خدمتکارونش بم.»



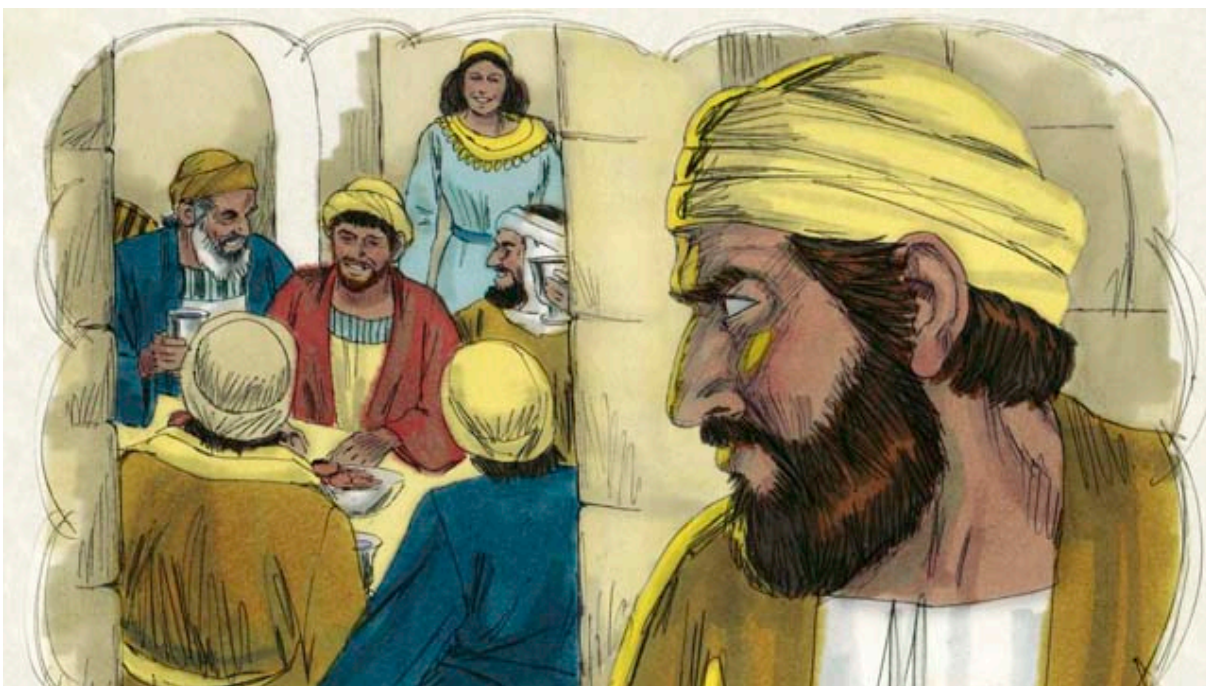
پس ب سمتِ کِی بَباش را گت. هنی از کِی بَباش دیر ب ک بَباش نَش یدی و دلش حال ن بَشسوت و جلی سمتِ ن بشدووید، نَش آغوش گیت و بشبوسا.



پیر ب بَباش بوات: «ببا م د تو و خدا گناهیم یگرد و آی شایست نهم تا پیر ت بم.»



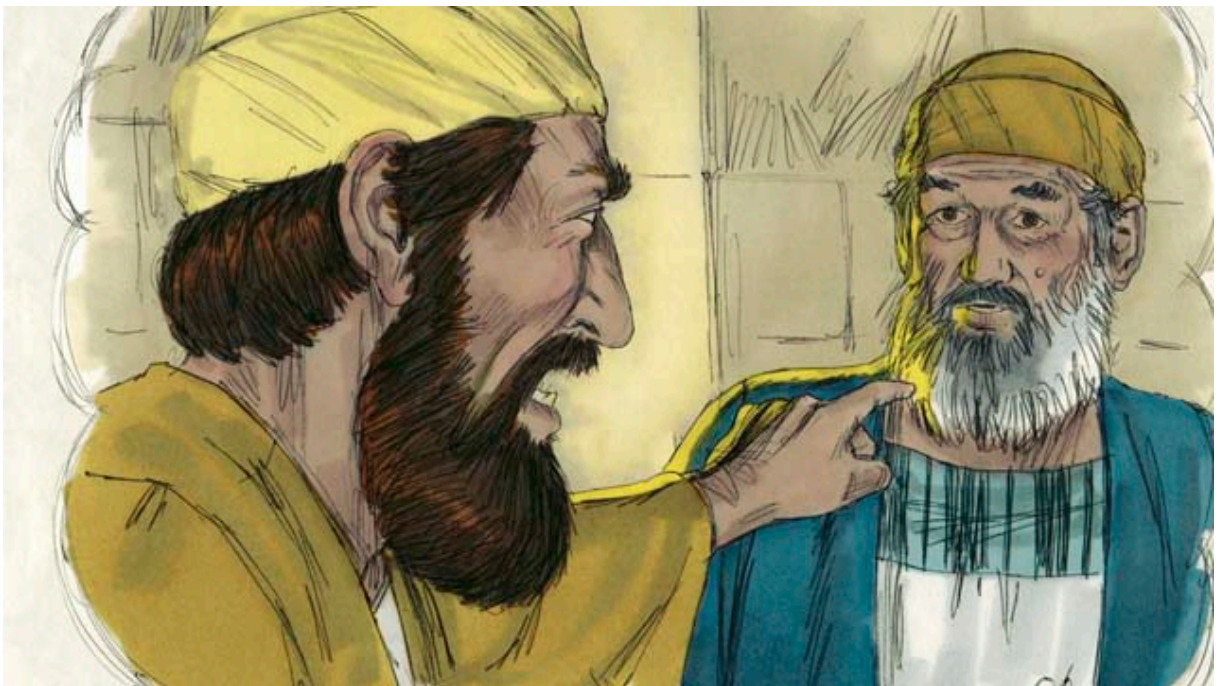
ولی بُباش ب ایی دون از خدمتکارویش بُوات: «پشتی و وکترین پیژن باری و تن پیرم کړی. انگستري ب دسټیش کړی و و کفشی جی ب پاش کړی و گوسال چاقی باری و سړش پیرینه تا جشن هاگیژم و شادی کړم. چون کُ ن پیرم، یمرِد ب و الان زند گِرداډ. یموایډب و الان ئش ټمویشټ.»



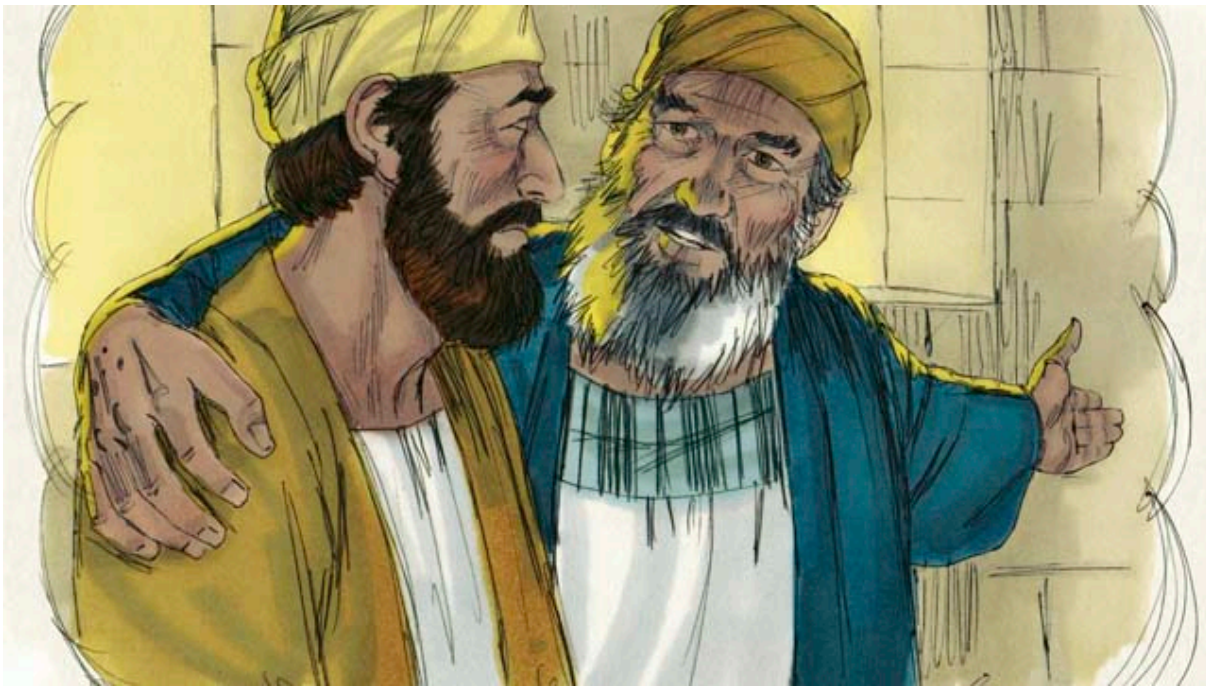
پاک، ئمین جشن گُردی ټرپاشون ک. وقتی نوډریا کُ پیر گُردتر کُ از کار مَزَرَع ب کټ واگِردا، صُداى رقص و سازش بشنُفت و کُنجاو گِردا کُ چی چی بُښد.



وقتی کُ پیر گُردتر بَشَقْمَا کُ ن پايکوبی ب خاطر واگردادن دِشونَ خشمگين گُردا و نَشگا کُ وارِد کي بُباشون گُرد. بُباش بَرَم و از نُ خواهشش کَ بور روو کَت و روو مهمونی شرکت کِر، ولی نُ درخواست بُباش رَدِش کَ.



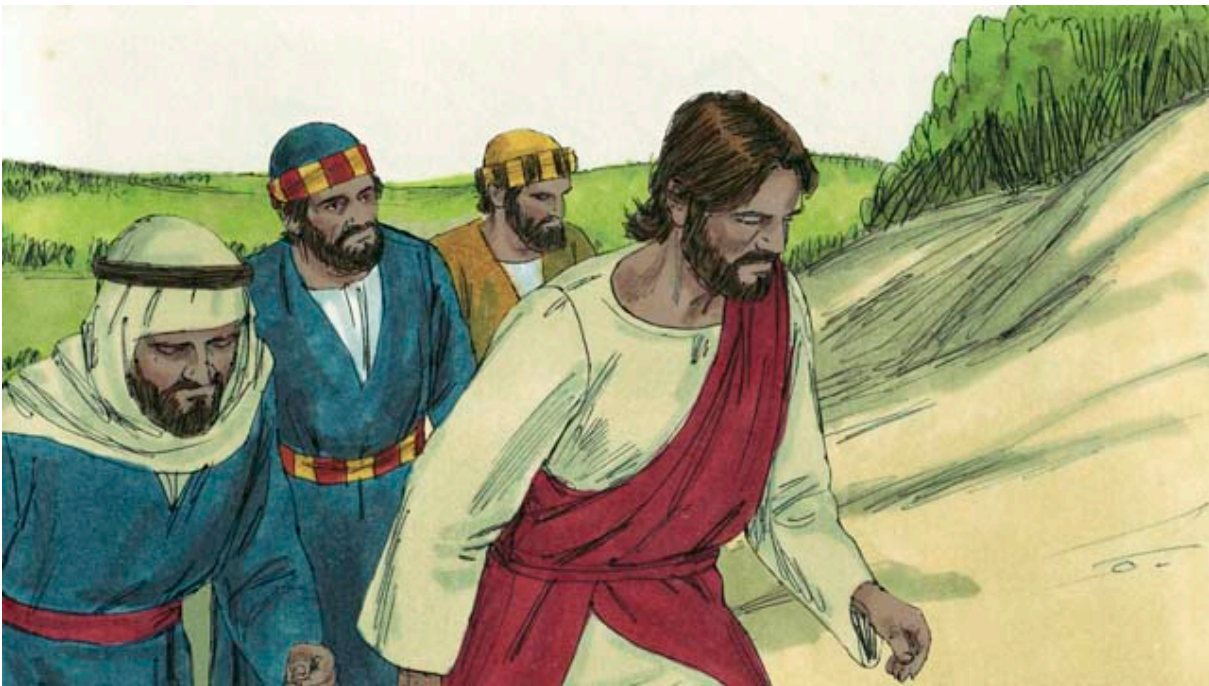
پیر گُردتر ب بُباشون بُوات: «پاک ن سالون هادِ وفاداری ب تو خِدمتیم کَ! هِچ وقت از حرفت سرپیچیم نِک و پاک ن مدت، حتی ای بزغال جی مَد یدا تا هادِ رفیقوئُم جَشَن هاگیزُم. ولی ن پیرت، پیل تو روو راه گناه آلود خَرچش کَ و ۀ واگرداد ب کَت و وکترین گوسال نُ را سَرِد پُترینا و جَشِنِت یگیت.»



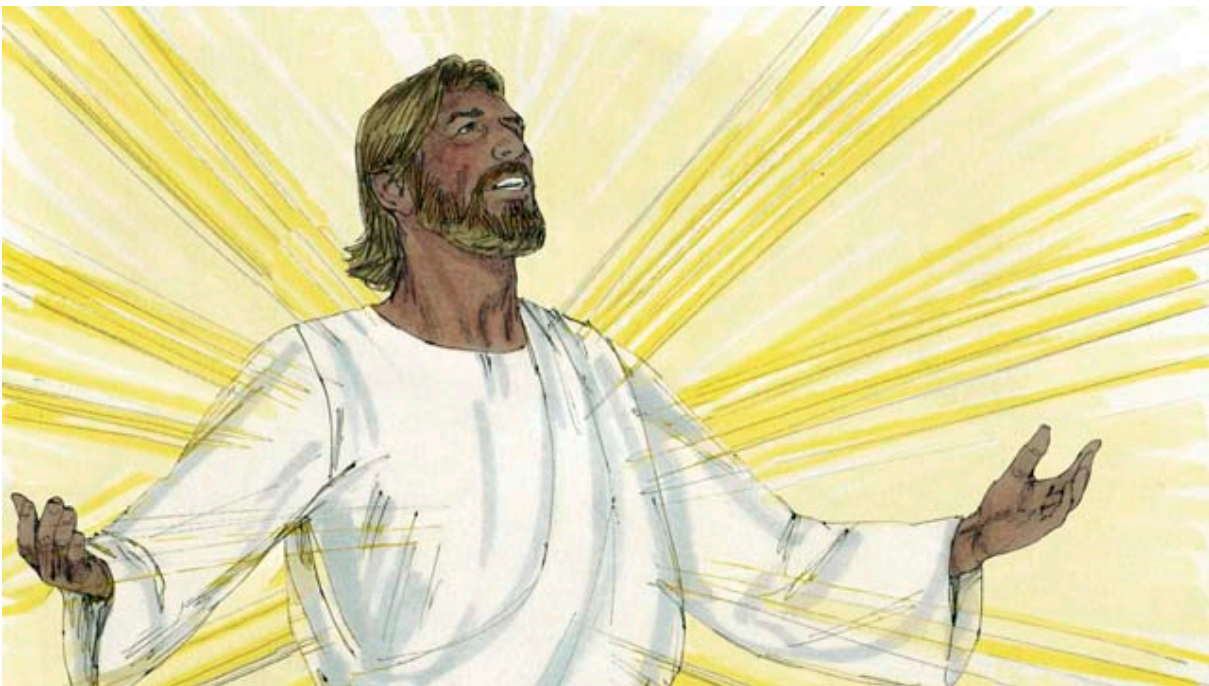
بُباش جُواب شادا: «پیر م، تو هَمیشَ کُنا ر م دِه و هر چ کُ دارم مالِ توغ. ولی بهترین کار الان ن
ه کُ جَشَن یَگیرم و شادی کُرم، چون کُ دَدی تو یَمرد ب و الان زَنَد گِرِداد. یَموا بُدب و الان
بَمویشَت.»

داستانی برگیت از کُتابِ مقدس: انجیلِ لوقا فصل ۱۵ آیه های ۱۱ تا ۳۳

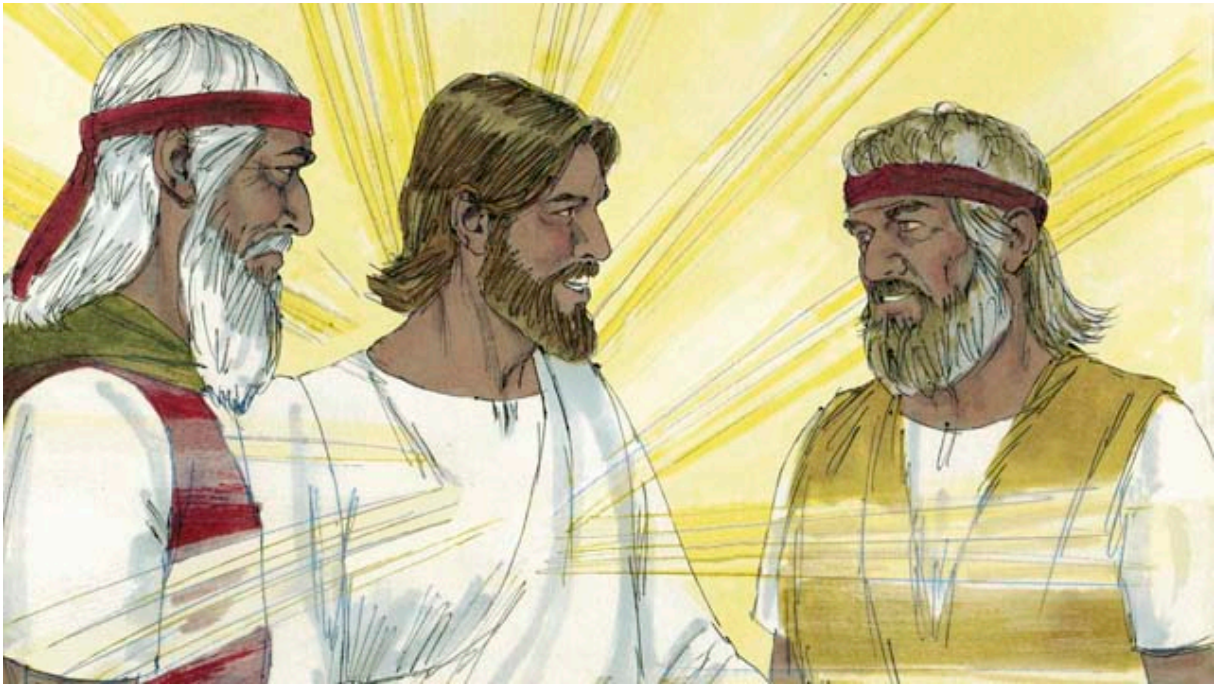
٣٦- عوض بُبْدَنِ صُورَتِ مَسِيحِ



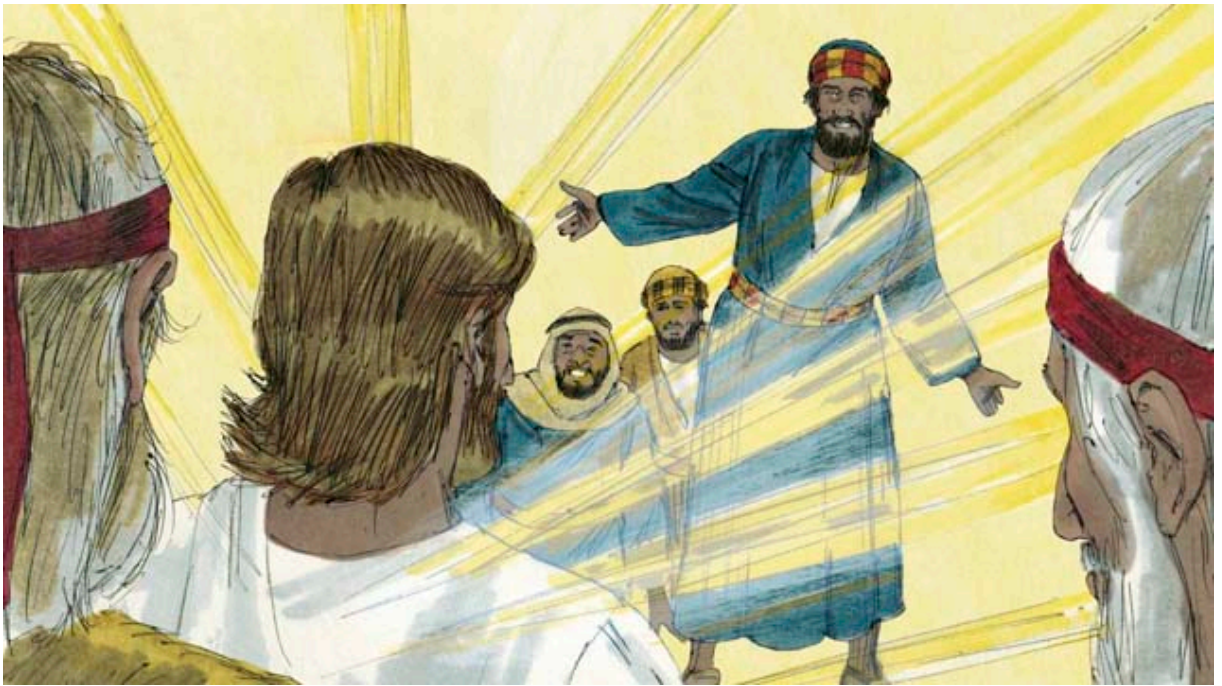
رویی عیسی یه نفر از شاگردونش یتى پترس، یعقوب و یوحنا شارگى و بُشِتِنَد تا ديم قُلّه کوه دعا کړنډ. (یوحنايي کُ عيساش تعمید شادا، ایبي یَقَر بُ.)



وَقَتِ دعا گُردن صورت عیسی خیلی نورانی مثله خورشید و پیژنیش عین نور سفید آبُ. تَنَدِ قَر سفید گُردا کُ ديم زمین مثل نُ آی پیدا تَبُ.



ٺوقتى موسى و ايلياى نبى ظاهر ڳردايند. ن مريدڳل صدها سال قبل ن ديم زمين زندگى ش آڪ. ٺمين هاد عيسى دربار مرگيش ڪ ديم اورشليم د اتفاق کيمى افتاد، صحبتشون شڪ.



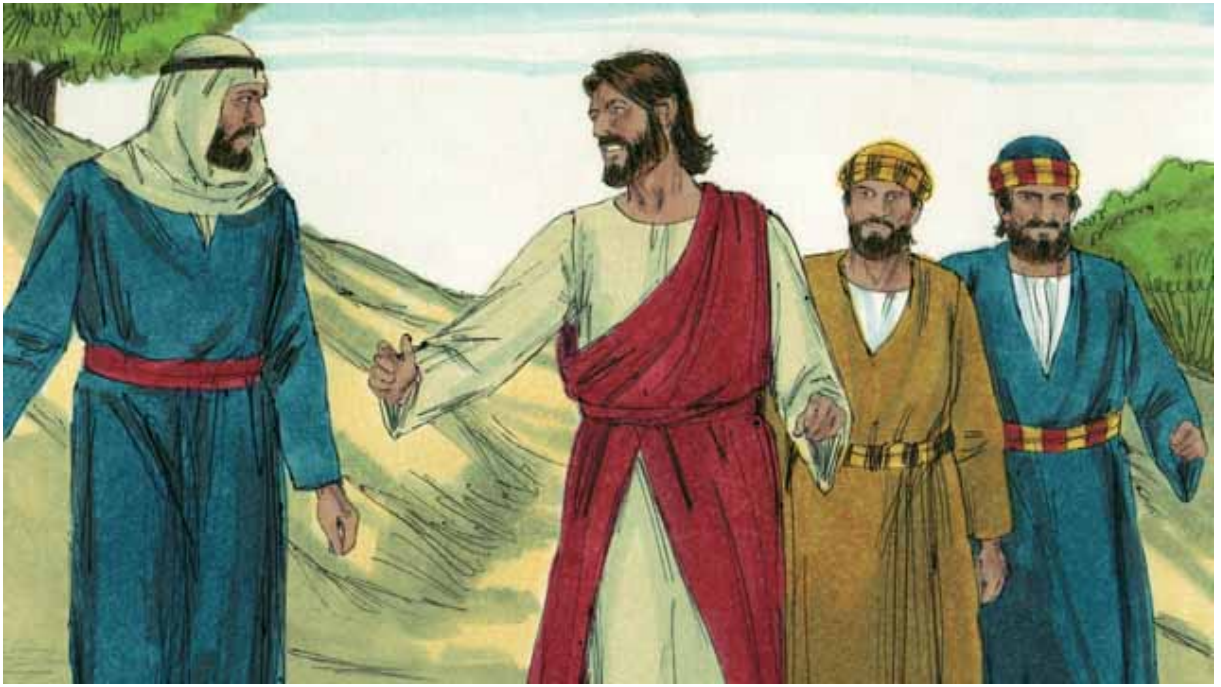
وقتى ڪ موسى ڪ ايليا هاد عيسى گفتگو ش آڪ، پترس ب عيسى بشوات: «چ خيب ڪ هم آندهم. اجاز هاد سه سايون بساجم؛ ايدون تورا و ايدون موسى را و ايدون ايليا را.» پترس تشرونا چى چى آواج.



هتی دَم پترس تُموم بُد بْ کُ آوری درخشان تَ بَم و نَمین دَرخوش گیت و یدایی از درون نْ بَرَام کُ: «نَ پیر عزیزم کُ خیلی از نْ خشنود و راضی هُم. ب سخن نْ گوش کِرِی.» سه شاگرد از ترس د دیم زمین کِنْد.



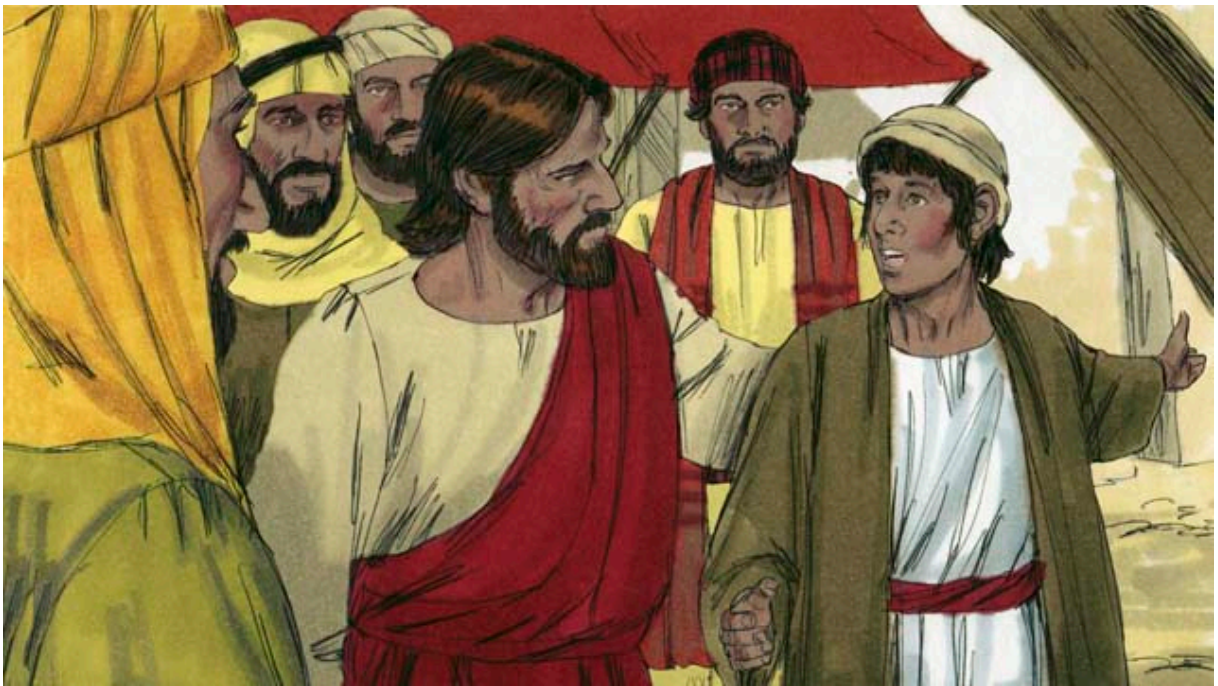
عیسی دَسَتیش دیم نَمین ناد و بَشوات: «پابی و یترسی.» وقتی کُ نَمین به هر دیم ایسَواشون کَ، غیر عیسی آدِم بی نین ډ نَشَن دی.



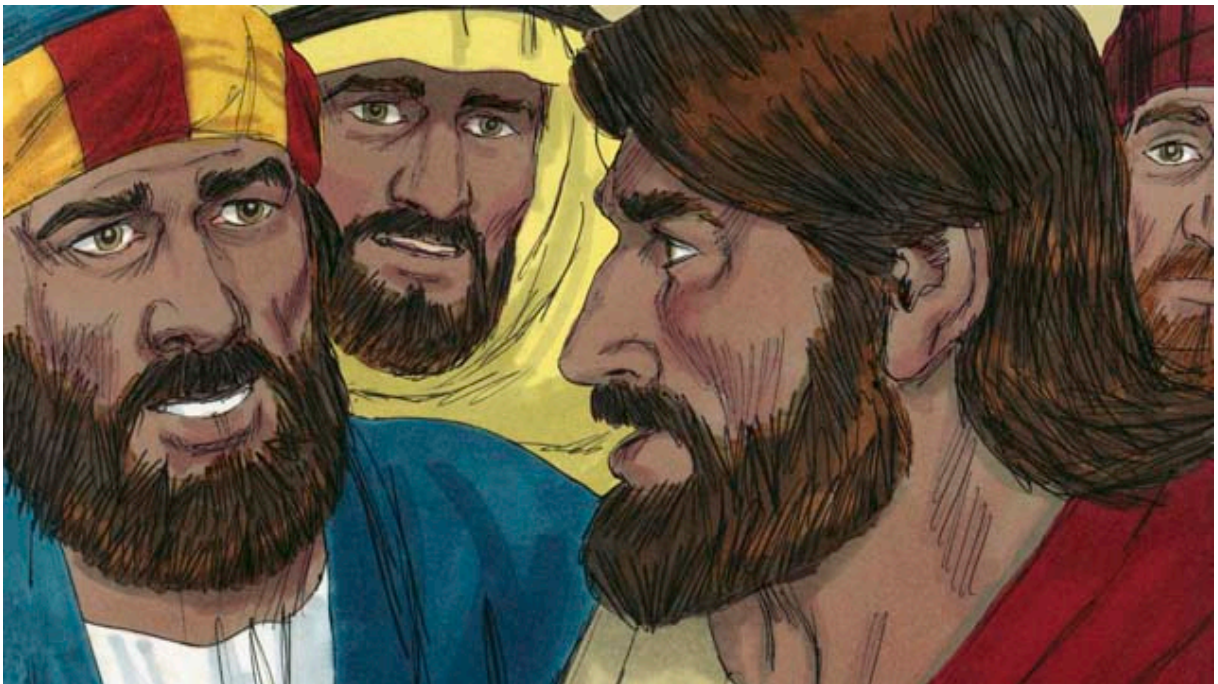
عیسی و سه شاگرد ب تِه کوه واگرداڊِنْد. نُوقتی عیسی به شاگردونش بُوات: «الان نُ چی کُ
بُڏندی ب هچکین نُواجی. مَ خیلی زی بَمیزُم ک دوبارَ جیڌ کیمی آگردُم. بَد نُ آتونَی ب یَقَی بُواجی
کُ چی چی بُڏنڊی.»

داستانی بَرگیتَ از کُتابِ مقدس: انجیل متی فصل ۱۷ آیہ‌های ۱ تا ۹، انجیل مرقس فصل ۹
آیہ‌های ۲ تا ۸، انجیل لوقا فصل ۹ آیہ‌های ۲۸ تا ۳۶

۳۷- خدا ایلعاژرش جید آکر



مړده ای ب اسم ایلعازر، ک دو دُداش د ب اسم مریم و مرتا، ک تُمین دوست خلی صمیمی و نزدیک عیسی بُدند. رویی، عیسی بَشْتَشْنُفْت ک ایلعازر خلی و د مریض بُد. وقتی ک عیسی ن خَبَرَش بَشْتَشْنُفْت، بَشَوَات: «ن مریضی نَش تَکْشِش، ولی بزرگی و جلالِ خدا یَقَتی را ظاهر کیمی گُردا.»



عیسی هاد ن ک تُمینش خلی دوشش د، دو روو بی نین ک ب یَمَند. بَد ن ک ن دو روو یوډریا عیسی ب شاگردونش بَوَات: «بوریه ب یهودیه واگُردَم.» ولی شاگردون بَشَوَات: «ای استاد، چند رو پیش ب ک مردم یهودیه ش آگا تو بُکْشِند!» عیسی در جواب بَشَوَات: «دوست هَم ایلعازر بَوَات و م ای گا نو پاش گُرم.»



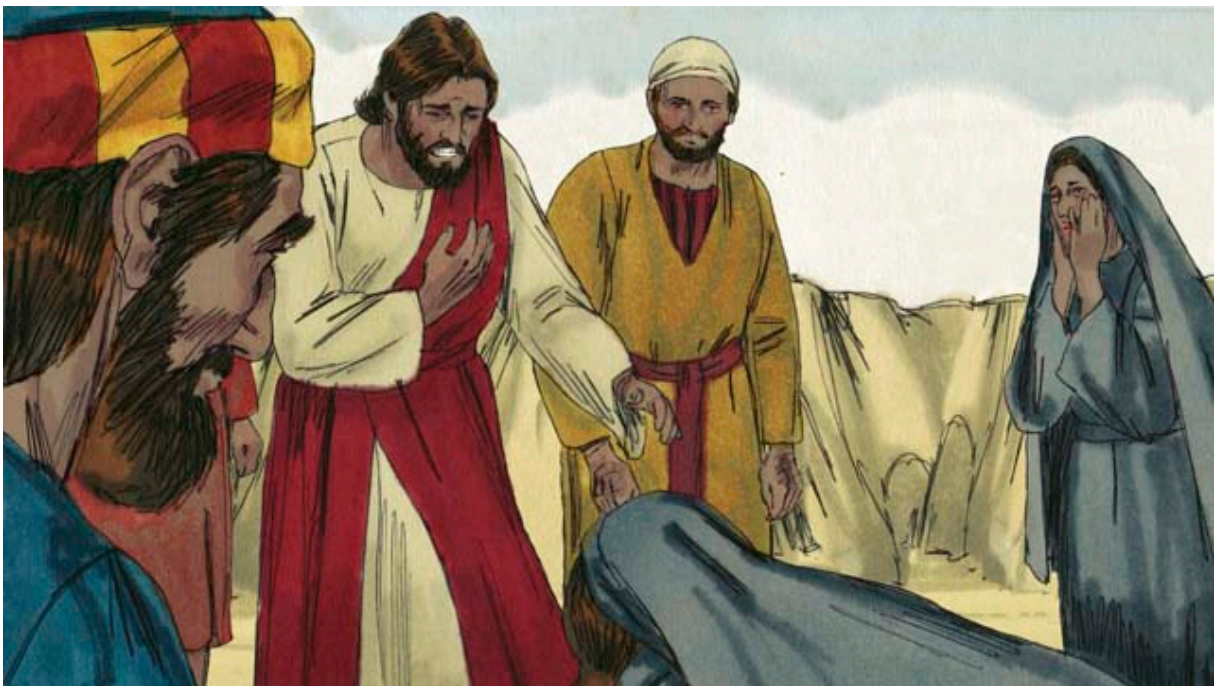
شاگردون عیسی پاسخشون شادا: «خداوندا، اِگِ نُّ بُوت، خیب آب.» نُوقتی عیسی خیلی روشن
بشوات: «ایلعازر یمرد. خوشحالم کُ نین بُدُم تا شَم بَتونی ب م ایمان باری.»



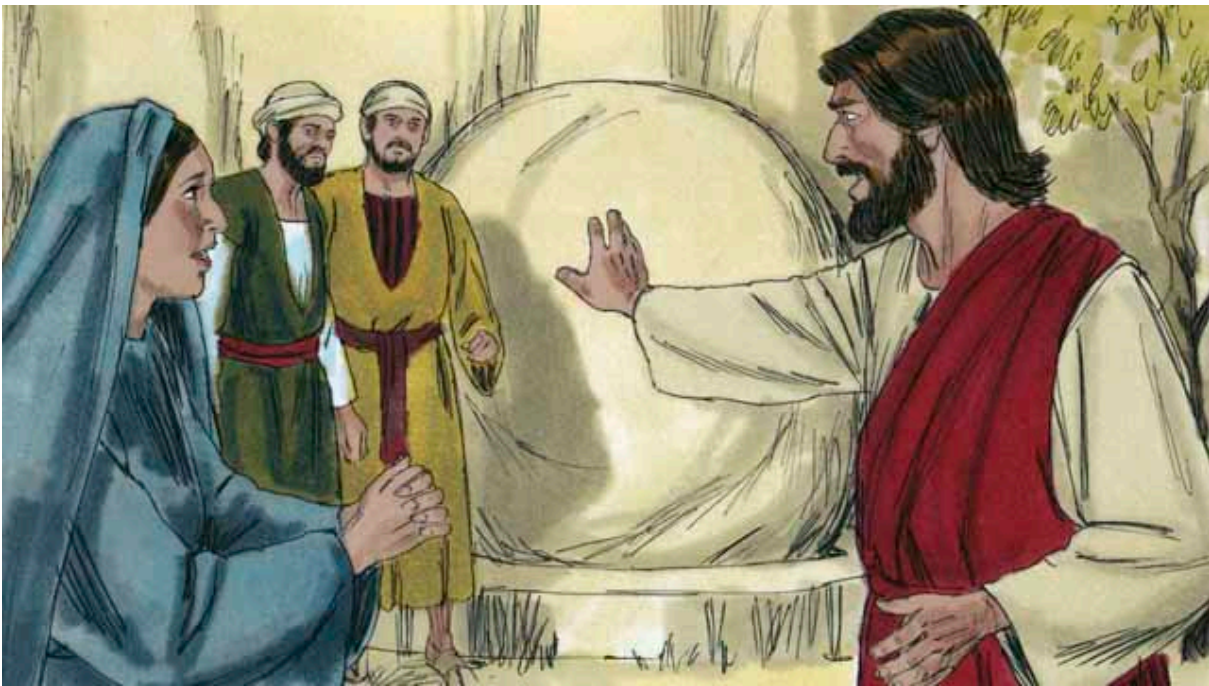
وقتی کُ عیسی ب شهری کُ ایلعازر نین د زندگی شَتک یرسا. چهار روو از مرگِ ایلعازر یو دریاد ب.
مرتبا پیشواز عیسی بُش و بشوات: «سرور م، اگِ آند بُد، دِدی م تمرد. ولی م ایمان دارم کُ تو
هرچ کُ از خدا دی، خدا دِ تو آد و کیمی بَخشا.»



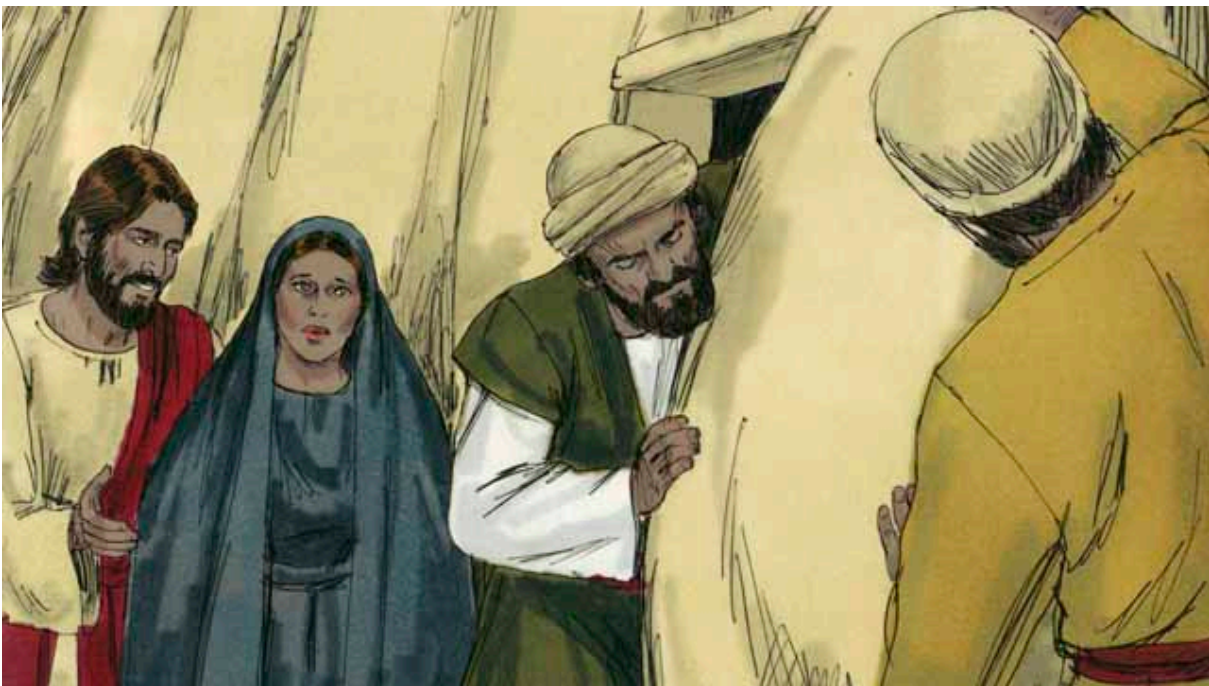
عیسی پاسخ شادا: «مَ قیامت و زندگی هُم. هر کین ب مَ ایمانش باهارد، حتی اِگِ یمیر، جید کیمی گردا. هرکین ب مَ ایمان باز هِچ وَقت تَمیره. آیا ب ن چی کُ بَموات ایمان داره؟» مرتا جَواب شادا: «بله استاد، مَ ایمان داژم کُ تو مسیح، پیر خداه.»



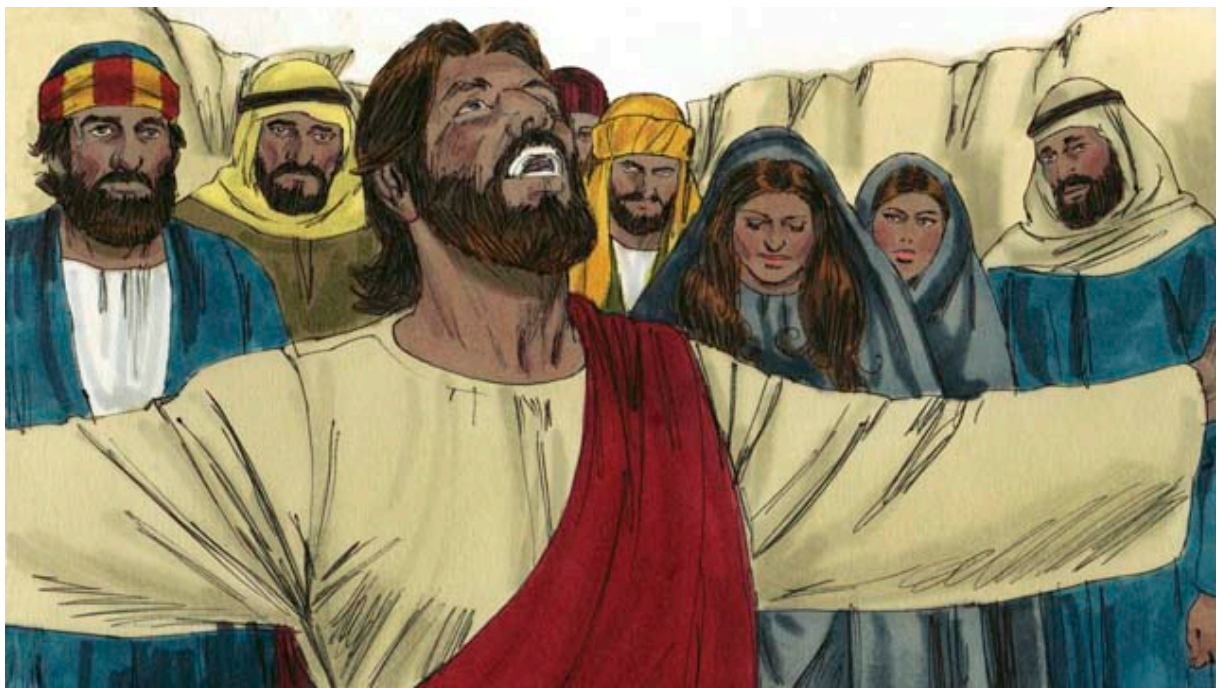
بَدش مریم پَلی عیسی بُش و التماسیش کَ و تَشوات: سرور مَ، اِگِ اَنِدِ بُد، دَم تَمَرَد. عیسی از نُمین بَشپُرسا: «کیا ن دَفیتون گرد؟» نُمین پاسخشون شادا: «روو ایی مَقَبَر. بور و پین.» نُوقتی عیسی گَریش کَ.



قبر ایلعازر غار گُردی بُ کُ دھانش ایی سَنگِ گُردی زمینشون نادی بُ. وقتی کُ عیسی ب مقبر
 یرسا بشوات: «سنگ گُناز باری!» ولی میرتا بشوات: «چار روو از مرگ ن یوریاد و الان جسدش بو
 شاگیت.»



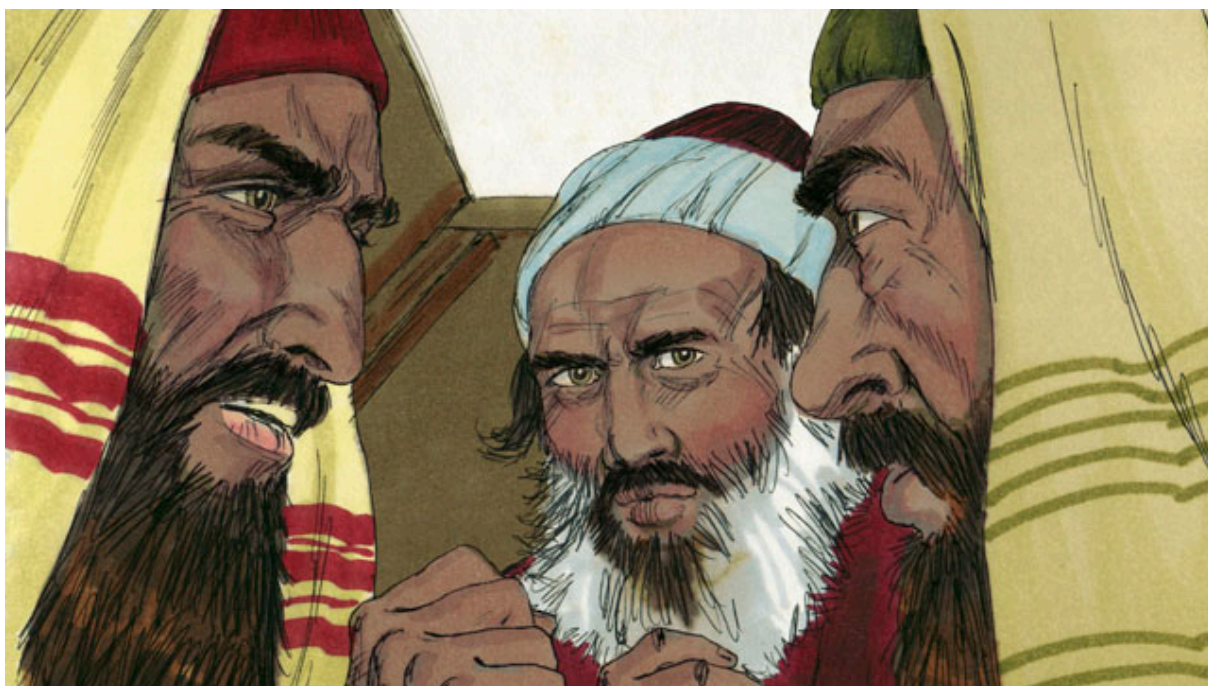
عیسی پاسخ شادا: «مگ بیدم نوا آگ ب م ایمان بار جلال خدا آین؟» پس ئمین سَنگ گُنازشون نا.



نوقتى عيسى ب آسمون اسيواش ك و بشوات: «بُا م ت شكر اكرم ك م آشتو. زوئم ك پاكش ب م گوش آكر، ولى ن را ب خاطر مردمى ك آند هند آواجم تا ايمان بارند ك تو مد ثمين را بدرستند.» بدش هاد صدای بلند بشوات: «ايلعازر، بور برا!»



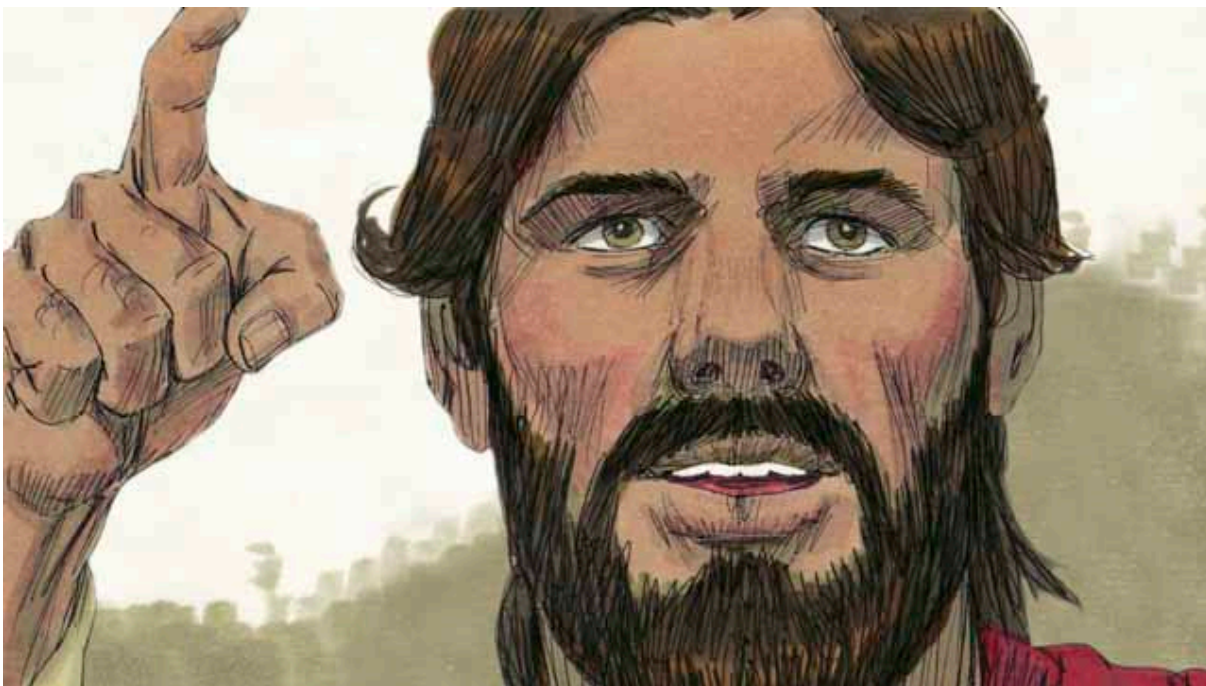
ايلعازر در حالى ك روو كفن د بشنيپچيد ب، از قبر برآم. عيسى ب ثمينش ثوات: «نُش داغ نى تا بتون راه پش.» خيلى از مسيحيون چون ن معجزشون پدى ب عيسى ايمانيشون باهارد. ا



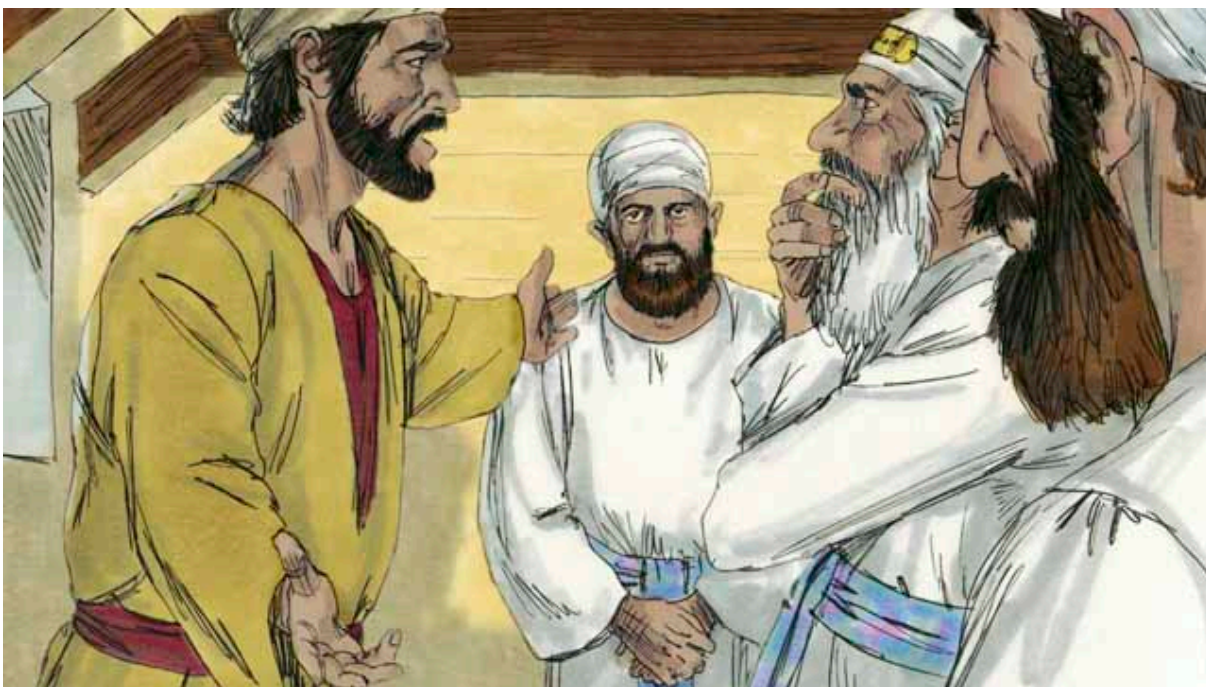
ولی ستران مذهبی یهود حسادتشون شُ آک، پَس دور هُم جَمه بُدِنَد تا نقشه کُشتن عیسی و ایلعازر را یکشِنَد.

داستانی بَرگیت از کُتاب مقدس: انجیل یوحنا فصل ۱۱ آیه های ۱ تا ۴۶

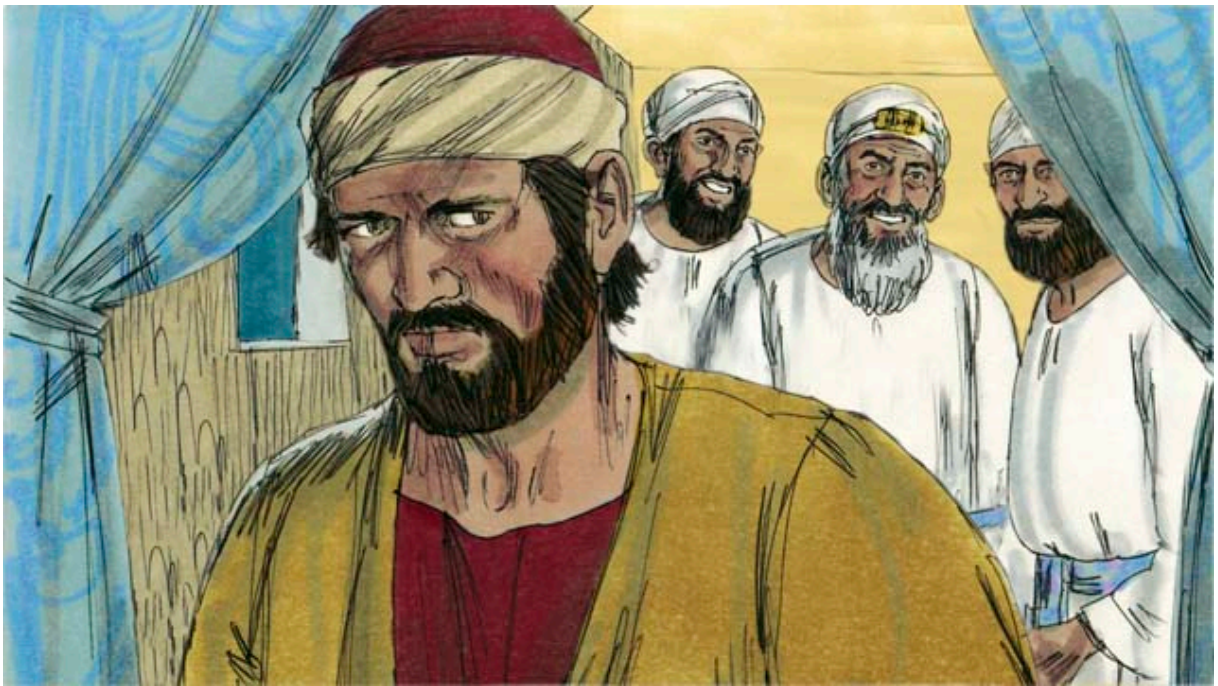
۳۸- خیانت ب عیسی



يهوديون هر سال، عيد پستخون جشن شاگيت. ن جشن ن خاطر ب تا يادشون باره ك چطوري خدا بُناگيشون را صد ها سال پيش از بندگان مصريون نجائشون دا. نزديك سه سال بد ن ك عيسي شرووع ب موعظ و پند و اندرز همگانيش ك، ب شاگردونش بوات ك شي عيد پسخ هاد نما روو اورشليم د جشن هاگير. ن بشوات جى ك نين د امير.



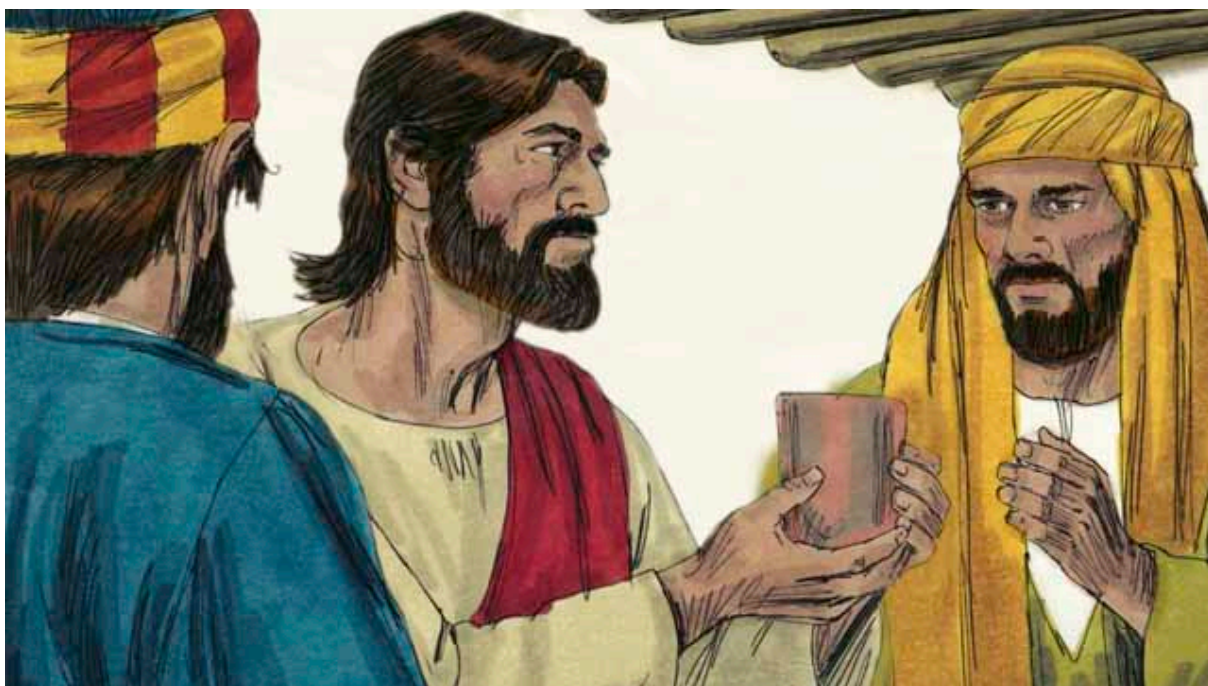
يهودا ايدون از شاگردون عيسى و خزائدار شاگردونش ب. خيلي وقتون جى از ن پيل ش آذردا. بد ن ك عيسى و شاگردونش ب اورشليم يرسايند. يهودا بش پلى كاهنون اعظم يهود و بيشن بوات و پيشهاد شادا ك م در قبال پيل عيسى لوشون آدم. ن شرونا ك نمين پيامبرى عيسى قبال ندارند و ش اى ك ن يمير.



سرون مذهبی یهود ب رهبری کاهن اعظم، خیانت یهودا و تحویل عیسی ب ثمین را سی سیگش ب یهودا شادا. درست نرینی ک پیامبرون پیش بینشون گرد ب. یهودا قبیلش ک و پیلش یگیتو و راهی ب. از ن موقع ب ک ن دنبال فرصتی ب تا عیسا ب ثمین تحویل د.



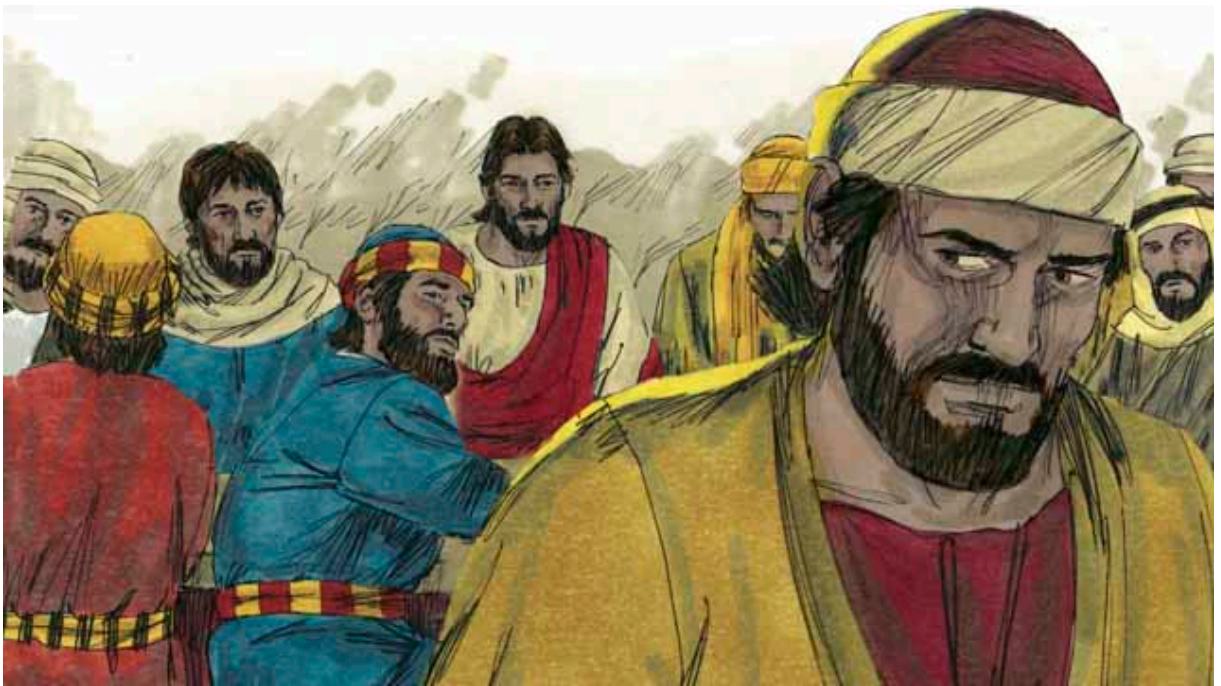
عیسی روو اورشلیم د عید پسخ را هاد شاگردونش جشن شاگیت. ب وقت خردن شام پسخ، عیسی تکه نون شاگیت و پارش ک و بشوات: «هاگیری و بخوری، ن بدن م ه ک آخوری د شم شادا. ن ب یاد م بخوری و م یاد کری.» نرینی ب ثمینش ثوات ک م شم را قربانی آیم و ب خاطر شم جیم از دست کیمی دا.



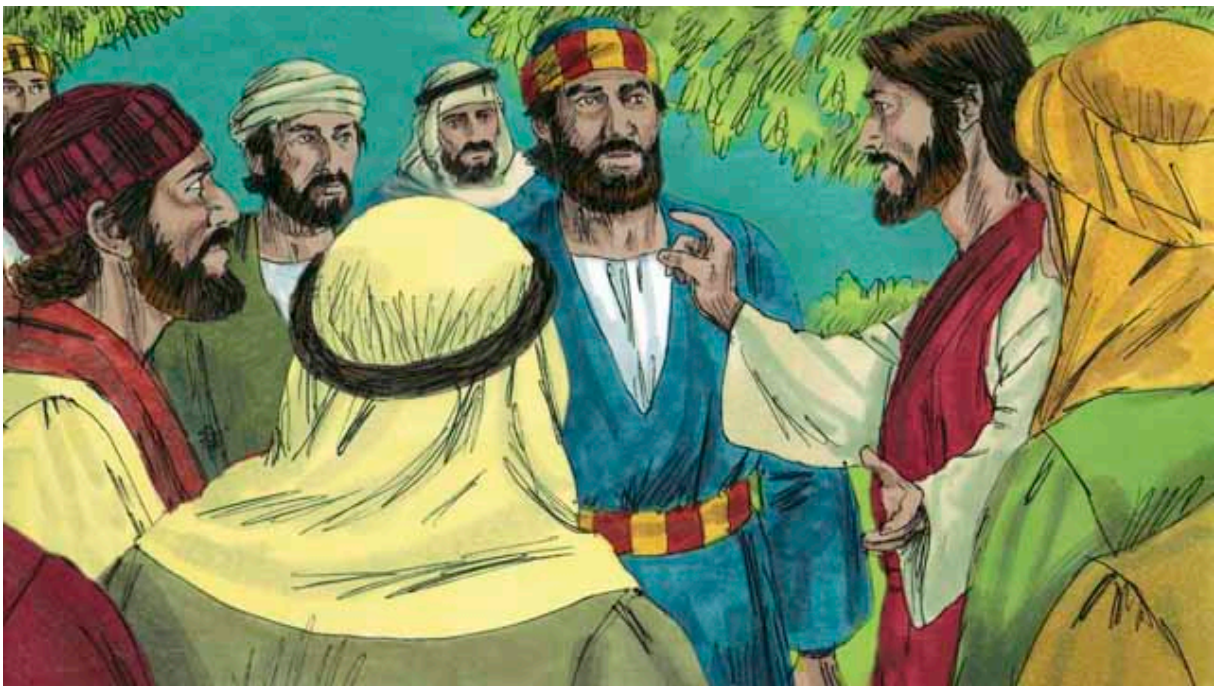
بَدِش عیسی جام شترابی شاگیت و ب ئَمینش بوات: «ن خین مَ دیم عهدِ جدید کُ خاطرِ آمرزش گناهون یقتی را آریچ، از ن بْخوری و ن کار روو آیند مَرا انجام یدی.»



بَدِش عیسی ب شاگردونیش بوات: «ای دون از شَمَ ها ب مَ خیانت اکر.» شاگردون تَعَجُّشون کَ و بَشَنوات کِ ن کاری بکر. عیسی بَشواتک «نُ کُ ن لَقَمَ از مَ آگیر، خیانتکار.» بَدِش نوَن ب یهوداش دا.



بَد ن کُ یهودا نوَن شاگیت، شیطون بَش دَرویش. و ن بَش تا ب سَران یهود دستگیری عیسی کُمک کِر. پاک نیا دیم شیو اتفاقش اُفتا.



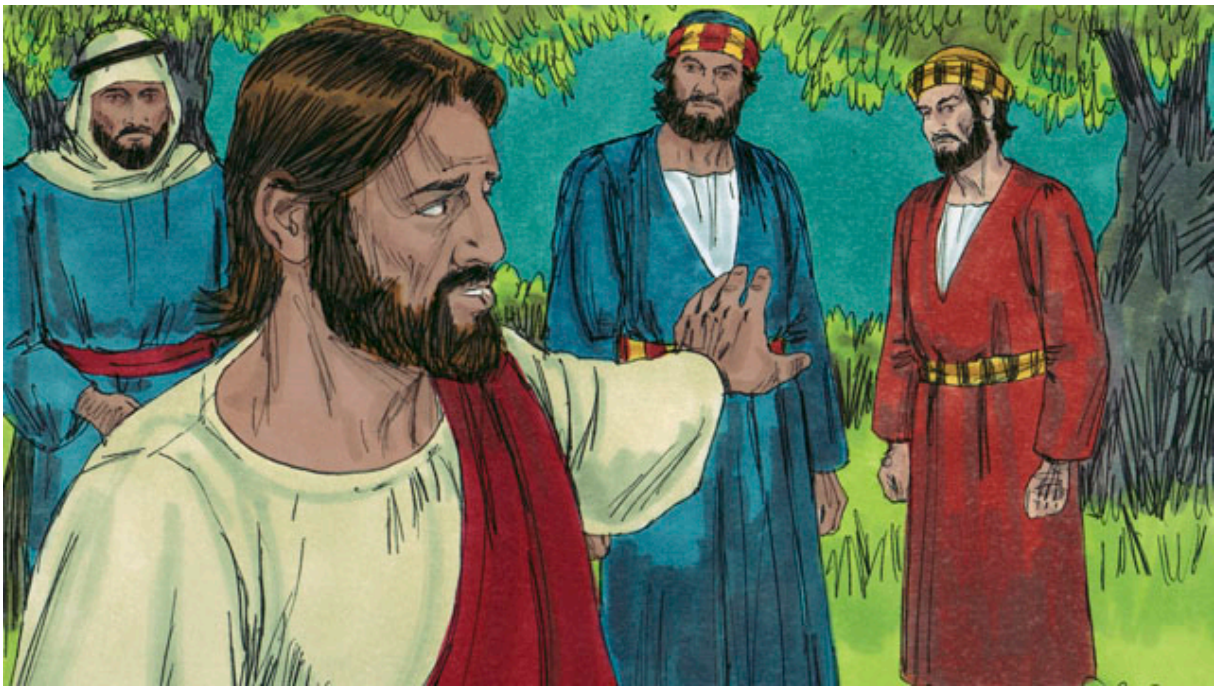
بَد خَرَدَن غذا عیسی و شاگردویش بَشیتند کوه زیتون. عیسی یوات: «ایشی پاک شَم مَ تنها کیمی زاری. چرا کُ نوشت بُئِد: «چوپون کار اَبُئُم و پاک گوسفندون پراگند آیند.»



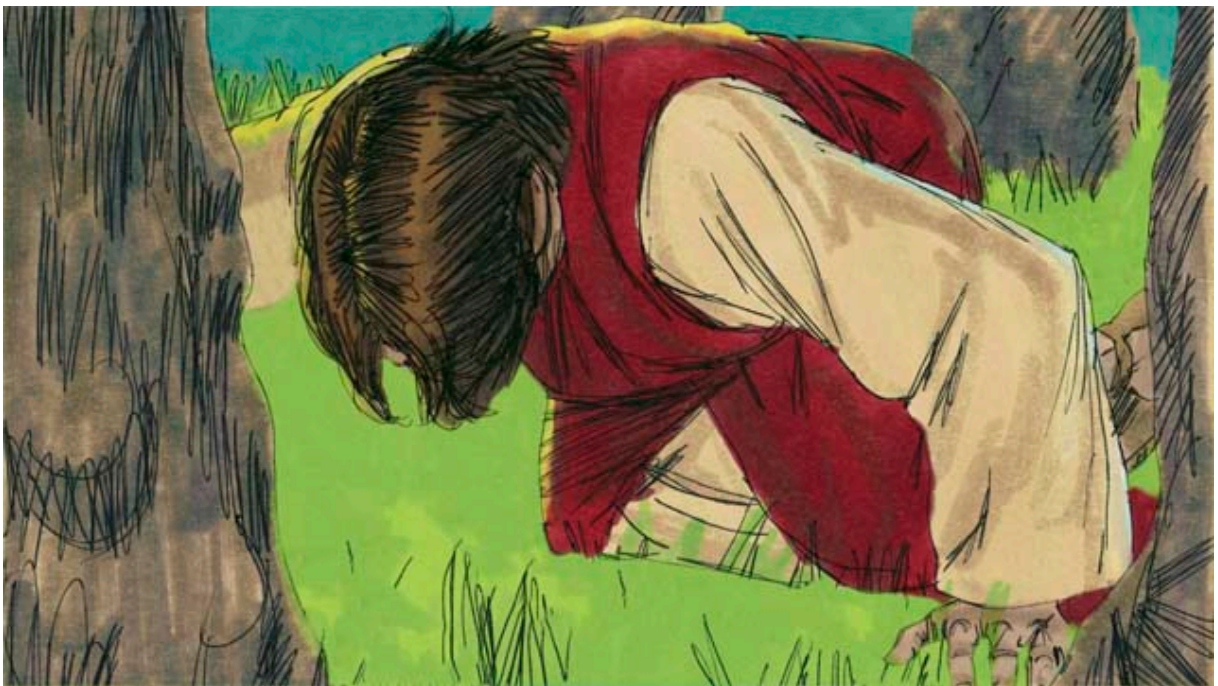
پترس بوات: «حتی آگِ پاکجِ تو یدا زمین یند، مَ تو یدا نهرُوم.» عیسی ب ئش بوات: «شیطان شی پاک شَم این خوش کِر ولی مَ تورا دعا آکُوم ایمانت بین نیش. هادِ ن، تو ایشی، قبل خروس خون، سه قَر انکار آکِر کُ مَ آشناس.»



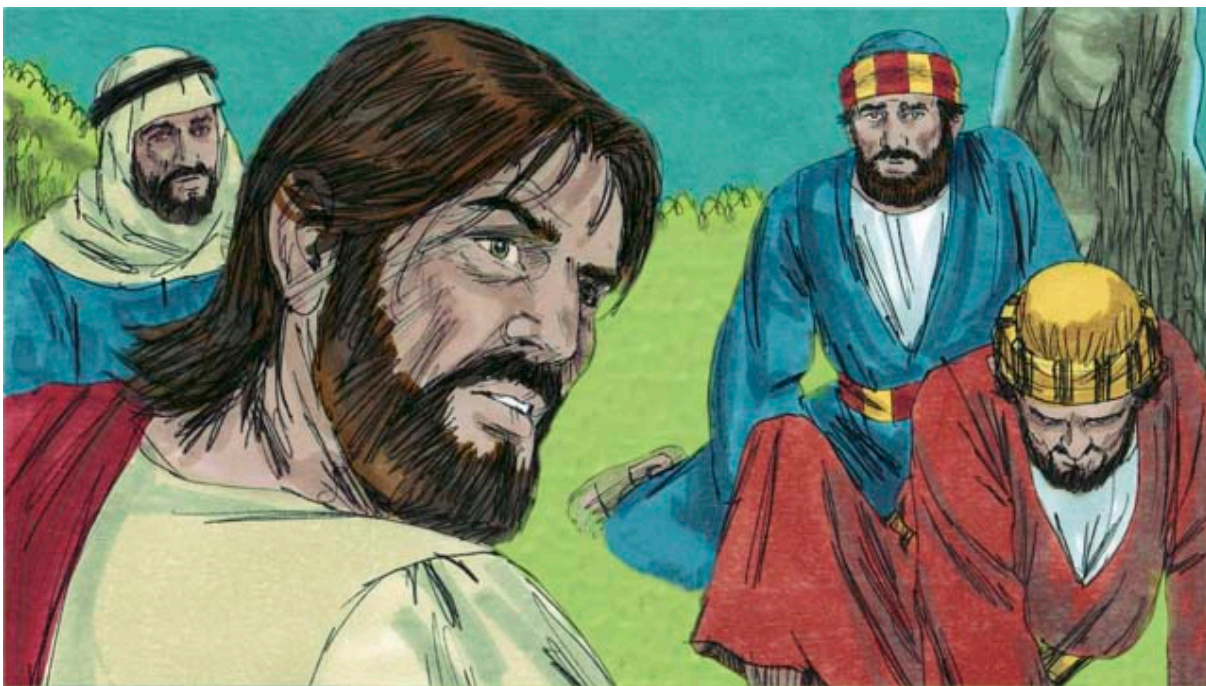
پترس ب عیساس بوات: «حتی آگِ مَ یمیزم، تو انکار تَکُوم.» یقیشون جی یزینیشون بوات.



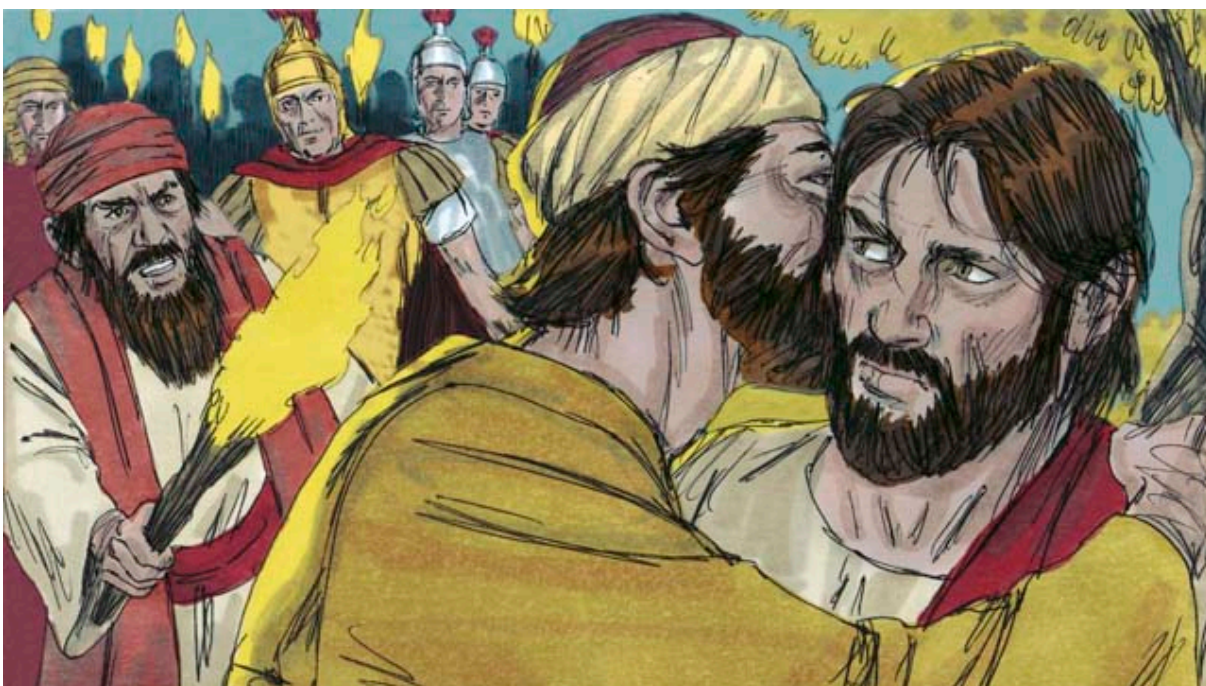
بَدِش عیسی و شاگردویش ب باغ جتسمانی بُشتیند. عیسی به ئُمینشون بُوات کُ دعا کِری تا شیطان ئُتون شَم و سَوَسَ کِری. بَدِش ئُمین ترکش کَ تا یش ایی یاقا خلوتی و دعا کِری.



عیسی سه قَر یزینی دعاش کَ: «ای بُبای مَ، اِگِ آبِ اِجَارَ هَادَ تا مَ ن جامَ رَنجِ ئُخوَرُم. ولی اِگِ راهِ بی تَه تا آمَرزَش گناهون بَشَرِ یجات هَادِ ارادِ تو اَنجام کِرد.» عیسی تَندِ قَر مضطرب گِردادِ بْ کُ عَزَقِش مِثلِ قَطَرگَلِ خِین گِردادِ بْ. خدا فرشته ای بَشکینا تا ئُش تقویت کِری.



بَدِ هَر قَر دِعا عیسی پَلی شاگردونیش وَاآگردا، ولی تُمینیش شتدی کُ خُو بُدِنَد. بارِ سوم کُ واشِگردا
بَشوات: «پا بیی، نُ شاگردِ خیانتکار آنِد دِ ة.»



یهودا هُمراه رهبرون یهود، سربازون و جمعیتی خیلی بَم. تُمین هادِ خوشون شمشیر و چماقشون
د. یهودا ب طَرَفِ عیسی بَم و بَشوات: «سلام ای استاد» و نُش موس ک. ن نُشونه ای بُ تا
عیساش به سران یهود ن خاطر دستگیری بَشیشناسیند. عیسی به نُش بَوَات: «یهودا تو هادِ ایی
بوسه ایی د م خیانت آکر؟»



وقتی کُ سربازون عیسا شون دستگیرشون کَ، پترس شمشیر خوش یکشا و گویش نوگر کاهن اعظمیش را بیرید. عیسی ب ئش بوات: «شمشیرت غُلاف کَ. مَ آتوئُم از بُامون درخواست کِرم تا لشگری از فرشتگل کمک مَ یکین. ولی ایگا از بُامون فرمون بُرم.» ئوقتی عیسی گوش نُ مرد شیفاش شادا و پاک شاگردونش فرارشون ک.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۲۶ آیه های ۱۴ تا ۵۶، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیه های ۱ تا ۵۳، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه های ۱ تا ۱۱

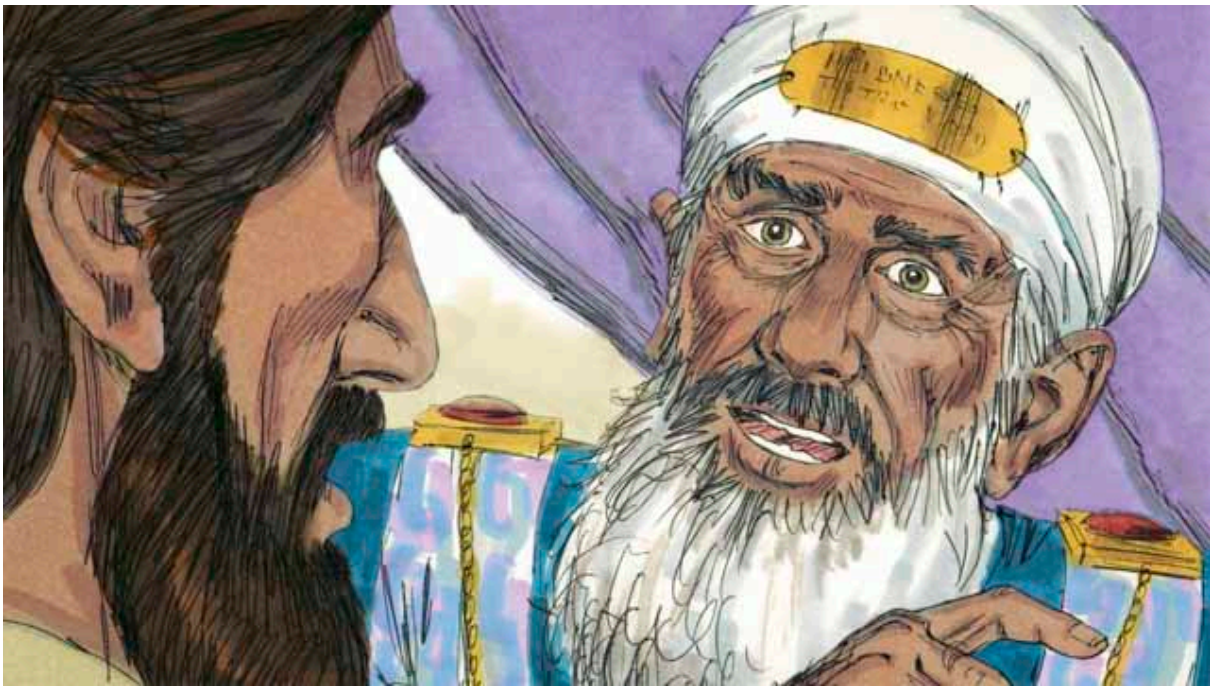
۳۹- محاکمه عیسی



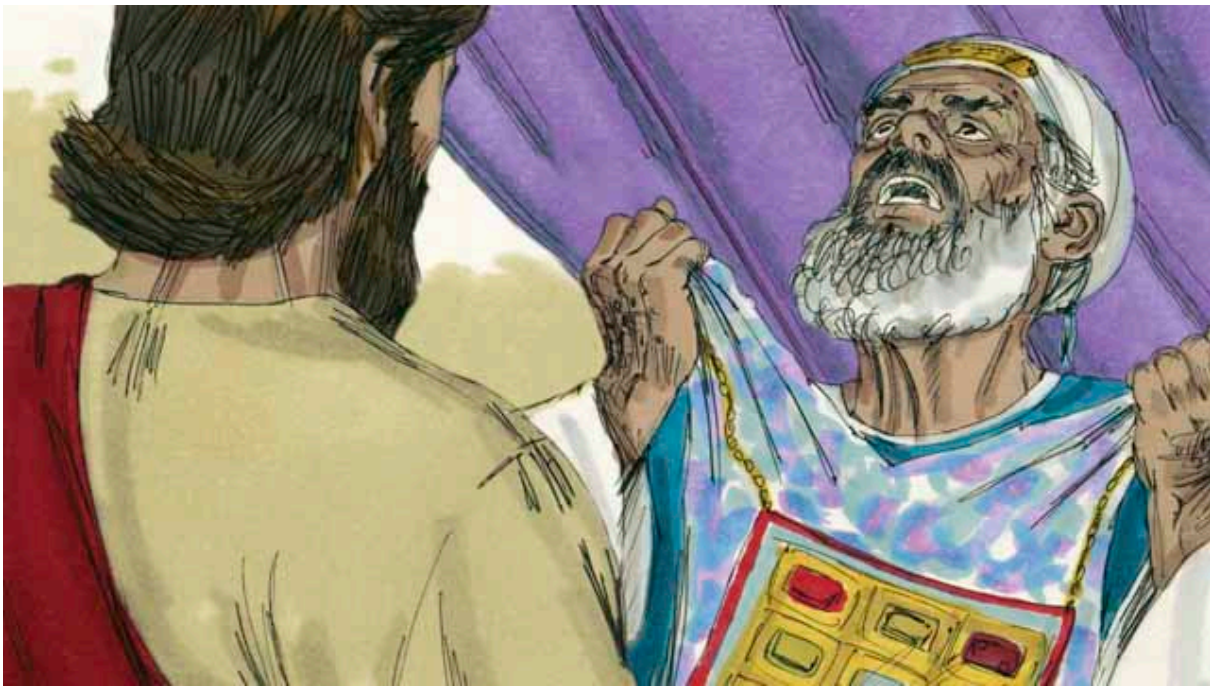
نصف شی، سربازون عيساشون پي کي کاهن اعظم تا بازجوييش کړند. پترس جی از دور پيستر
نمين آيم. وقتی عيسى را بشنب روو کي، پترس بر د گنار آتیش واشتا تا خوش گرم کړي.



روو کي سران يهود از عيسى بازجوييشون کي. نمين شاهدون بيخودی و دروغی زياديشون باهارد
کي تهمتوني ناروا به عيساشون ش ابقات. ولي، حرفونيشون ايي نب، نيزيني رهبرون يهود تشن
تونا گناهی ب عيسى ثابت کړند. عيسى جی هچش نوات.



آخری کاهن اعظم ب عیسیٰ اسیسواش ک و بشوات: «آیا تو مسیح پیرِ خدای جیدِ ه؟»



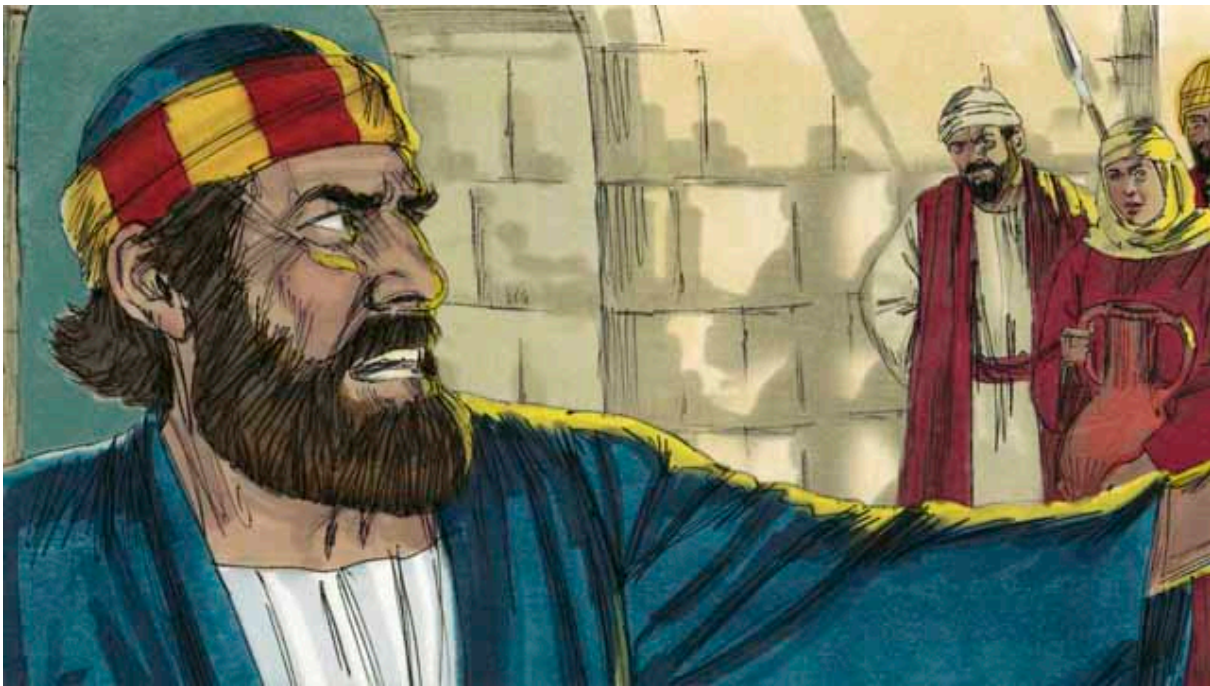
عیسیٰ بشوات: «آر مَہم و رویی آت ک م دیم دست راستِ خدا هاچشتم و از آسمون به زمین وااگر دم.» کاهن اعظم، ک از ن حرفون خیلی عصبانی بُئِد ب، لباس خوش یودِریا و هادِ داد ب یقتِ رهبرون مذهبیش بُوات: «ہم ب شاهدونی آی نیاز ندارم. خودون شاهدی ک بشوا م پیرِ خدا ہم. چیچی رای ها آدی.»



رهبرون يهود پاڪج در جوابِ ڪاهن اعظم بَشَنوات: «نُ سزاوارِ مرگ» نُ وقتي چيمون عيسي درشون بست، به ديم نُ ثيشون ڪَ و نُ گتِشون بُبقات و مسخرشون ڪَ.



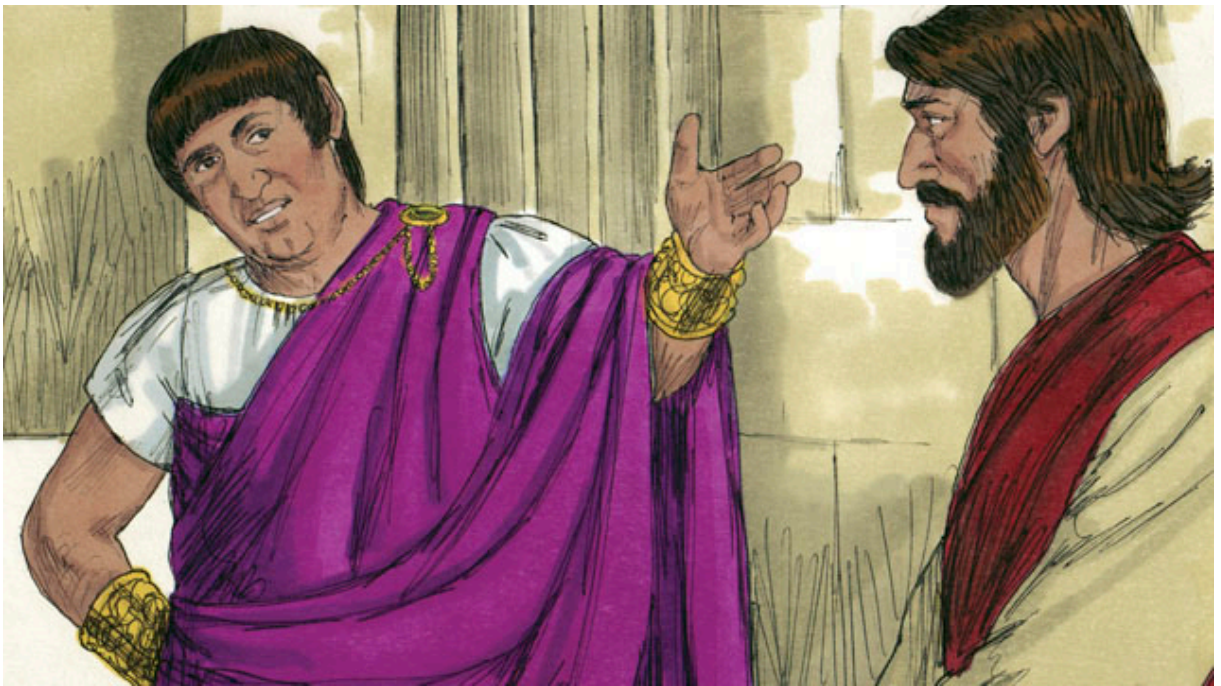
پترس برِ اشتادِ ب. نوگري نُش يدي و بيشبَنوات: «تو جي هادِ عيسي بُد.» پترس انڪارش ڪَ. گمي بدش ايبي ڪنيز ن حرفَ ب پترسش بُوات يقربي انڪارش ڪَ. آخري، آدموني ڪُ نين بُدند بَشَنوات: «هَم زونم ڪُ تَ جي ايبي دون از شاگردون عيسي ه چون ڪُ تو جي جليلي ه.»



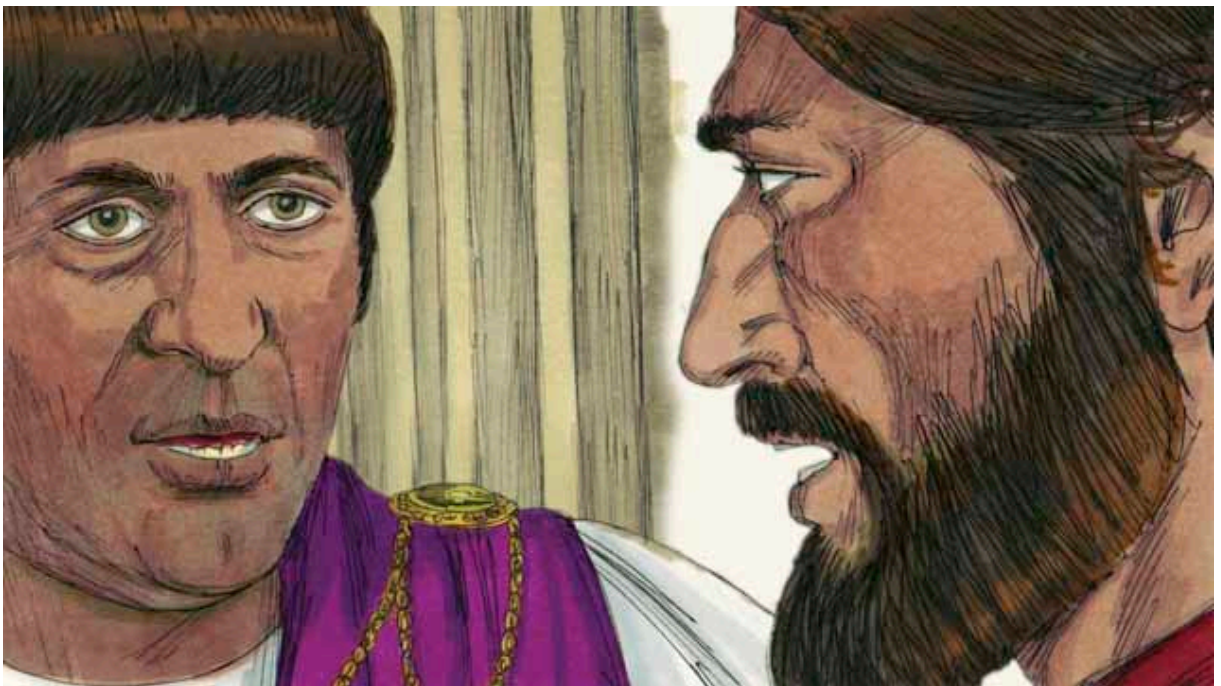
نوقتی پترس قِسَمِش یخ و بَشوات: «خدا مَش لَنت کِر اِگ نِش پِشناسم.» همون موقع خروس بانگش بَقا ط و عیسی واگردا و ب پترس اِیسسواس کَ.



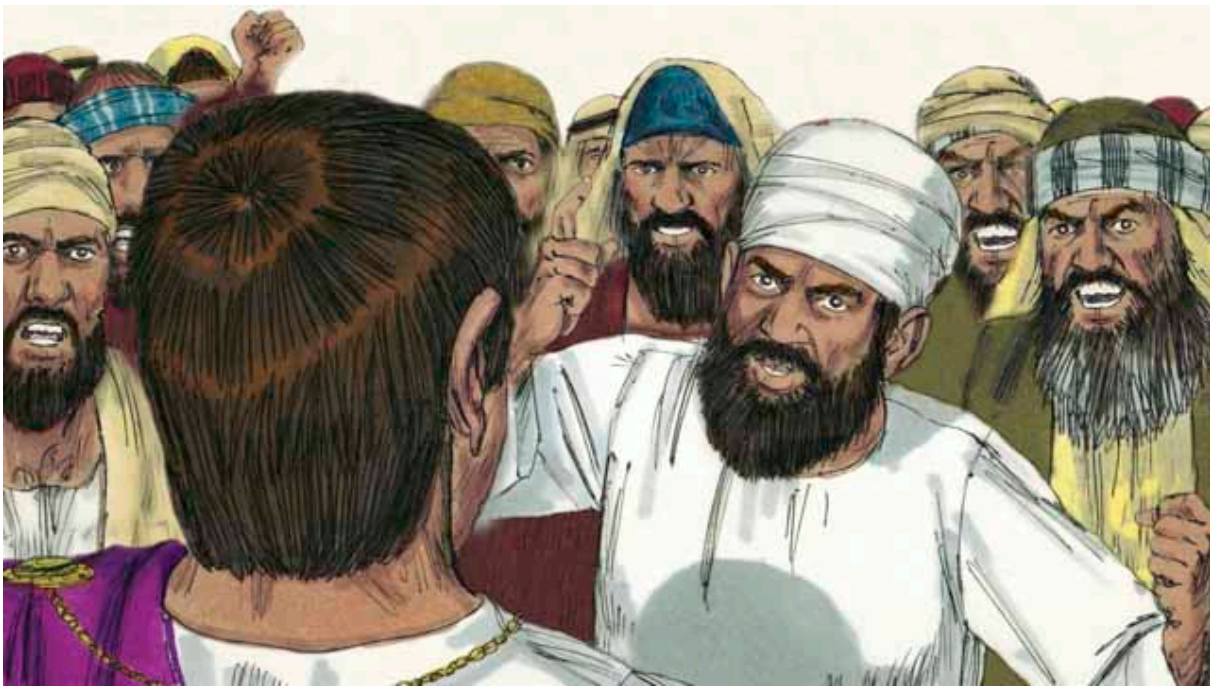
پترس بُش و زار زار بُرمَش کَ. همون موقع بْ کْ یهودای خیانتکار بَشدی کْ رهبرون یهود عیساسون به مرگ محکومِشون کَ. غَم و اندوه نَش یگی، بُش و خودکُشیش کَ.



نُ وَقتی پیلاتس فرماندار رومی دیم یهودا حکمرانی شتک. سران یهود عیساشون یب پَلی ن. خواست نَمین ن ب ک پیلاتس عیساش ب مرگ محکوم کِر. پیلاتس از عیسی بشپُرسا: «آیا تو پادشاه یهود؟»



عیسی جَوابش دا: «دُرست بدوات ولی پادشاهی م زمینی تَه. اِگ یزینی ب پيروان م مَرا ش اِنگا. ولی م ب ن دنیا بَمَد اُم تا حقیقت خدا را ب پاکج بَواجم. هر کیم ک حقیقت دوست دار ب م گوش کیمی آد. پیلاتس بشپُرسا: «راشتیش چیچی؟» پ



پیلاتس بد ن کُ هادِ عیسی دَمِش بُدا بُشْ بُر و ب جمعیتِش بُوات: «مَ گناهی روو نِ مَرَدِ پیدام نِکَ کُ سزاوارِ مَرَدَن ب.» ولی سرانِ یهود و جمعیتِ دایشون شْ اَبْقاط کُ: «مصلویش ک.» پیلاتس جُوابِش دا: «نُ گناهکار تَه.» ولی تُمین هنی دایشون شْ اَبْقاط. بدِش پیلاتس برای بارِ سوم بَشوات: «نُ گناهکار تَه.» پ



پیلاتس از ترسِ نِ کُ شورشِ یبِ عیسی بِ سربازونِش دا و بَشواتِ مصلویش کِرِ. سربازونِ رومی عیسی را شلاقشون بُبْقاط و عباى سلطنتی بِ دَرشون پوشتا و تاج از خار دیم سرش زمینشون نا. نُوقتی بِ مَسخَر شْ آوات: «زَنَدِ بادِ پادشاهِ یهود.»

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: انجیل متی فصل ۲۶ آیه ۵۷ و فصل ۲۷ آیه ۲۶، انجیل مرقس فصل ۱۴ آیه ۵۳ و فصل ۱۵، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیه ۵۴ و فصل ۲۳ آیه ۲۵، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه ۱۲ و فصل ۱۹ آیه ۱۶

۴۰- عیسی مصلوب گردا



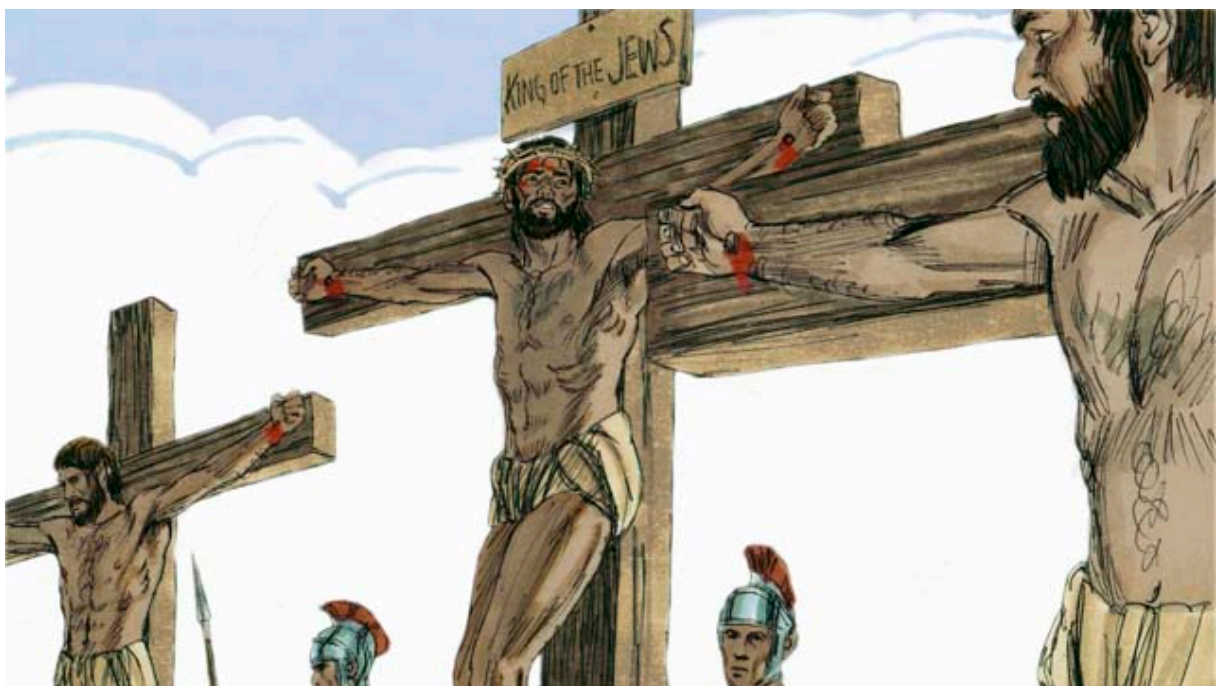
بَد ن کُ سربازون عیسی را مسخرشون کَ نَش بَشَنَبَ بَر تا مصلویش کَرنَد. ئَمین نَش مجبورشون کَ تا صلیبِ خوش حمل کِر.



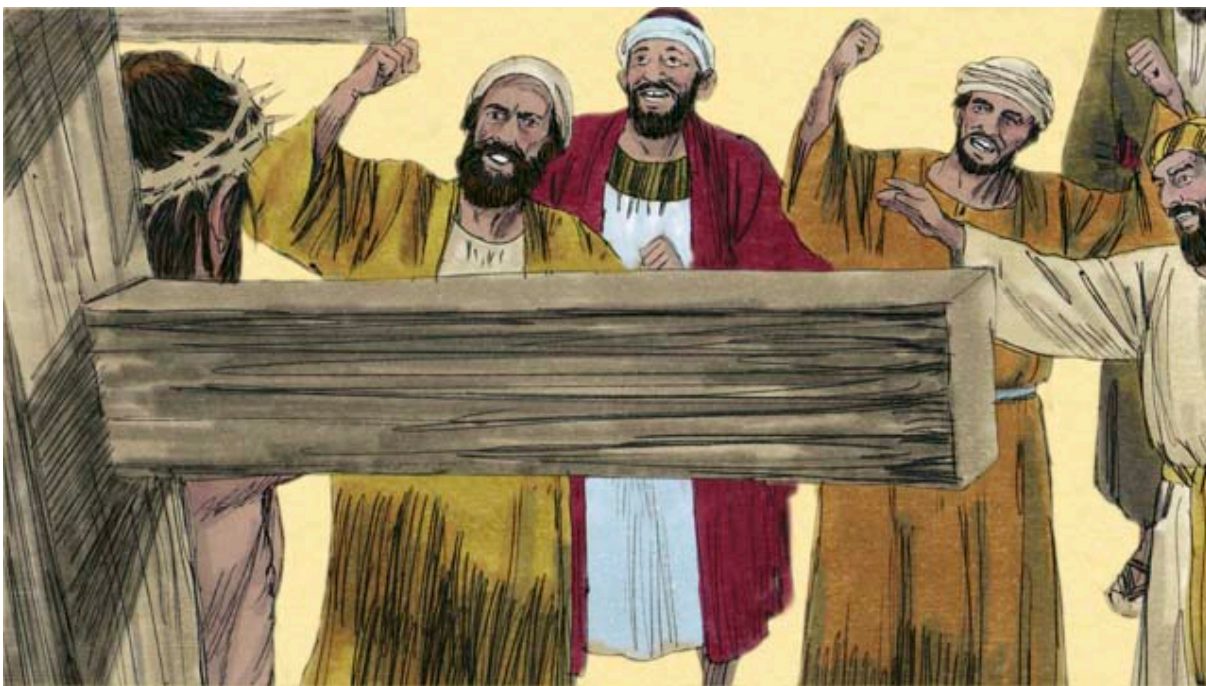
سربازون عیسی ب یاقایشون یَبَ کُ جَلَجَتَا اِسْمِش بْ (یَتی جمجه سر) دست و پاش دیم صلیب میخکویشون کَ. ولی عیسی بَشَوَات: «بُیا ن مردم بَشَنَبَخَش، چون کُ نَزوینَد چ اَکِرِنَد.» ب دستور پیلاتس کَتیبه ای بَشَن نِوشت و بالا سر عیسی زمینشون نا کُ بَشَنوشت بْ: «ة پادشاه یهود.»



بَدِش سربازون ديم لباس عيسى قُرْعَشون خوست. هادِ نِ کار پيشگويي کُتابِ مقدس درست بَرَامِ
کُ شَوَات: «لباسون مَ بين خوشون تقسيمشون کَ و ديم ژدای مَ قُرْعَشون خوست.»



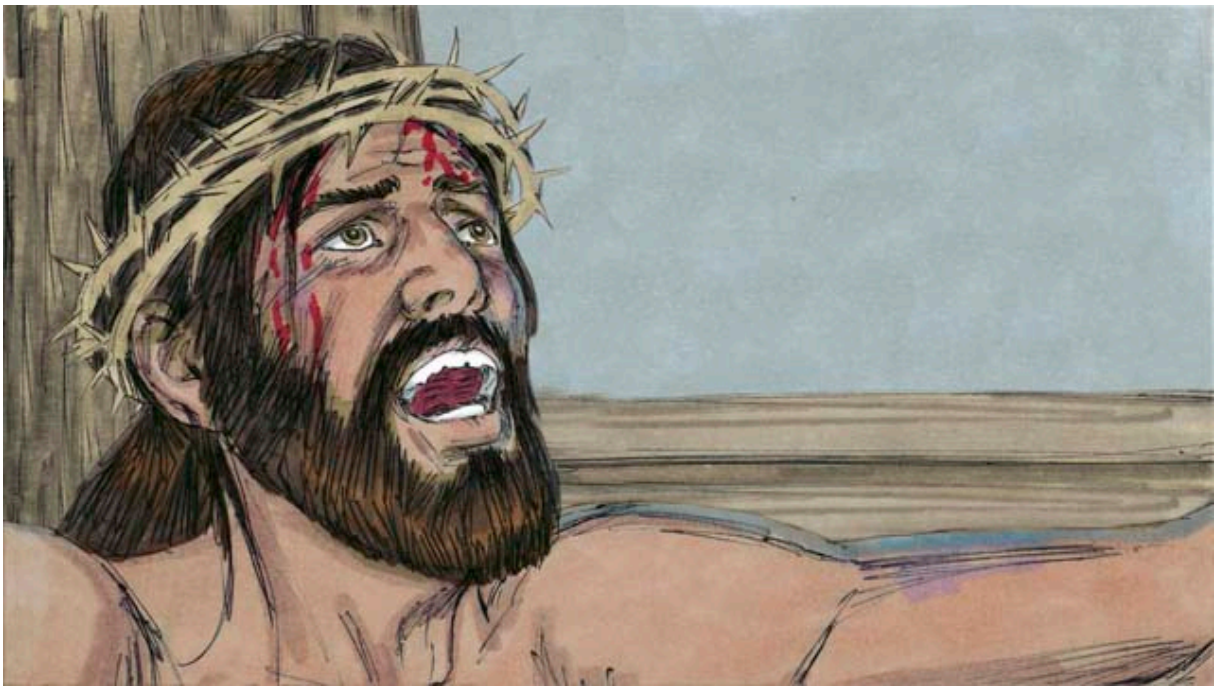
سربازون همون موقع دو دزد جی مصلویشون کَ و عيسى بين ئَمين مصلویشون کَ. ابي دون از
ئَمين عيساش مسخَر شَك ولى ايبيش به نِ شَوَات: «از خدا تَتَرِس؟ هَم گناهکارَم ولى نِ بى
گُناه.» بَدِش ب عيساش بُوَاتک «ای عيسى! مَرَا روو پادشاهی خود وِيرت ب.» عيسى بَشَوَات. «تو
همين ايرو هادِ مَ رو يَهشت کيمي بُد.»



سرون مذهبی یهود و مردمی کُ نین بُدِنَدَ عیسا شون مسخَر شُ آکَ و شُ آوات: «تو آگِ پیرِ خدا ِه
از صلیب بورَ تَ و خود آزاد کَ و نجات هاډا! نُوَقَتی هَمَ بَ تو ایمان آتارِم.»



اگرچَ ظهَر بُ، ولی آسمون نُ مَنطَقَ تاریک بُ. ن تاریکی مطلق سه ساعت ادامه دار بُ.



سپس عیسی فریادش بقاط: «تُموم ب. ای بُبا، روح خوم ب دستون تو آسپُرُم.» نُوقتی سَر خوش حَم شاک و روح خوش تسلیم خدای ک. وقتی کُ جون شادا زمین ب لَرَز کَت و پرده گُردِ معبد، کُ مردمیش از حضور خدا یدا شَتک (قدس القداس)، از بالا تا ت دویار پار گُردا و یودریا.



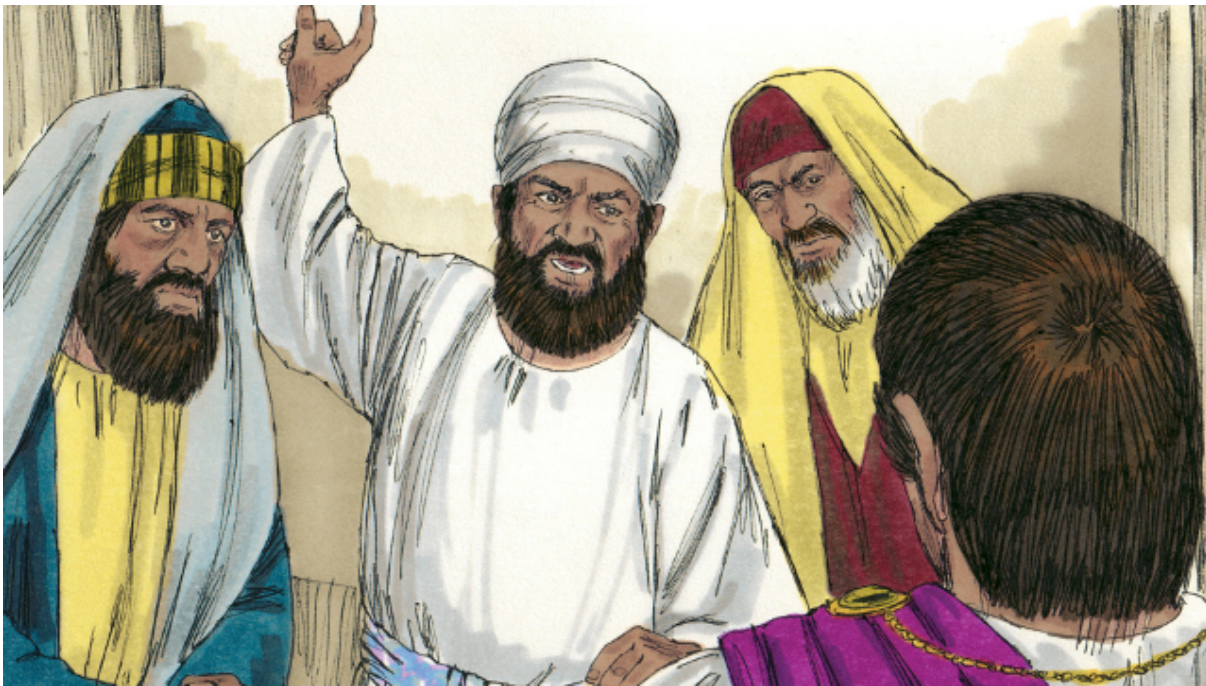
عیسی هادِ مَرگِ خوش راهی داغش نا تا مردم بُتویند پَلی خدا بورند. وقتی کُ یگهبان رومی ن اتفاقویش یدی بشوات: «ب راستی کُ ن مَرَد بی گناه ب و پیر خدا ب.»



بَدِش دو یَقَر از سرون یهود نيقوديموس و يوسف کُ ایمایشون دَ کُ عیسی همون مسیح موعَدَ،
 پَلی پیلایس بُشَتِنَد و درخواستیشون کَ تا جَسَدِ عیسی هاگیرِنَد. تُمین جسد را هادِ پارچه کتان
 دَرشون پیچید و روو مقبره سنگی زمینشون نا و سنگی گُرد جِلی درِ قَبر غَلتیشون دا تا هابَندی.

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ انجیل متی باب ۲۷ آیه‌های ۲۷ تا ۶۱، کُتابِ انجیل مرقس
 باب ۱۵ آیه‌های ۱۶ تا ۴۷، کُتابِ انجیل لوقا باب ۲۳ آیه‌های ۲۶ تا ۵۶، کُتابِ انجیل یوحنا باب ۱۹
 آیه‌های ۱۷ تا ۴۲

۴۱- خدا عیسی را از مردِ گل پاآکِرِ



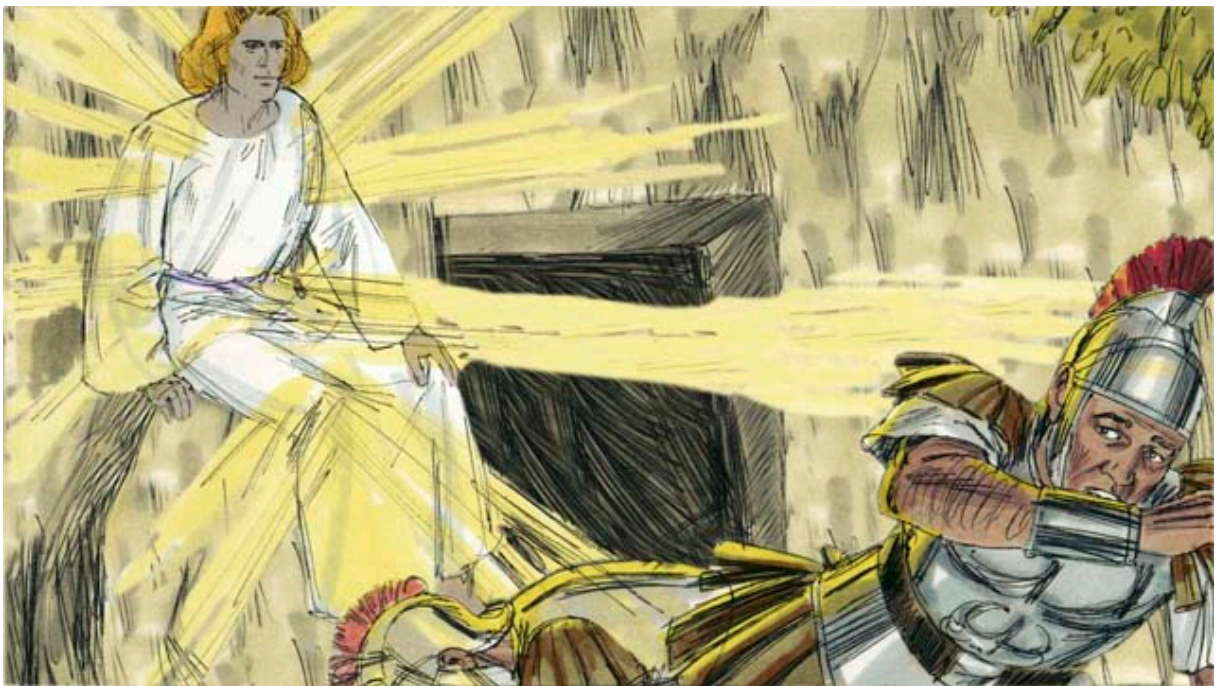
بَدِ نَ كُ سَرَبازون عيساشون مصلویشون كَ، سَرون قوم يهود بُشَتِنَد پَلی پیلاتس و بَشَنوات: «عِسی بَ دُروو بَشوات كُ بَدِ سَه رَو از مَرِدِگل پا آب. نَ خاطر را كُ شاگردویش تُتُونِیَد جَسَدِش بُدُزِنَد. اِیگا اَدِمی مامور كُژم تا سَه رَو نَگهبانی قَبَر هَای. اَگِ بُتُونِیَد جَسَد بُدُزِنَد نُوقتی ادعا كِیمی كَرِنَد كُ از مَرِدِگل پا بُدِنَد.»



پیلاتس بَشوات: «هَای خودون سَرَباز پیری و تا یاقایی كُ اَتونی از قَبَر محافظت كِری.» نَزینی بُبُ كُ نَمین سِنگ قَبَر مَهر و مومِشون كَ و سَرَبازونی نین زَمینِشون نا، تا اَدِمی نور و جَسَد نُدُزِد.



چون کُ رووی بَدِ دَفنِ عیسی، روی شَبات بْ و کارکردنِ غدقن بْ، هِچ کدوم از دوستونِ عیسی نشنتونا پِشیندِ سرِ قَبْرِش. ولی سحرگاهِ رووچِ بَدِش، چندِ نَفر از جَنِگلِ آمادَ بْئِندِ پِشیندِ سرِ قَبْرِ عیسی تا جَسَدِشِ معطر و خوشبو کِرِنَد.



قَبْلِ نِ کُ جَنِگلِ بِ نینِ پَرسِندَ، ایی زَمینِ لَرزه خِیلی شَدیدی کُنارِ قَبْرِ عیسی بَم. فرشته ای از آسمونِ بَم تَ و سَنگِ قَبْرِشِ کُنارشِ بْئَقَات و بَشَعْلَتَنَا و دِیم نْ سِنِگَ هاچَشت. نْ فرشتِ مِثلِ برقِ آسمونِ شَدِرخشید. نَگهبانونِ وَقتی نْشَنِ پَدی تَنَدِقرِ پَتَرسَا دِنَدِ کُ عینِ مَرَدَ دَرِ گَئِنَدِ دِیمِ زَمین.



وَقْتِي كُ جَنِگل ب قبر یَزَسا دِنْد فرشت بَشَوَات: «یَتَرَسَی! عیسی آنِد نَه. نُ همونجوری کُ وِعدَ شادادِ بُ از مَرِدِگل پا بُ. رو قبر اَسُوا کِرِی وِ پِینِی.» جَنِگل روو قبر اَسُواشون کَ وِ یاقایی کُ جَسَدِ عیسی نِین بُ را بَشَنَدِی ولی جَسَدِش نُبُ.



نُوقْتِي فرشت ب جَنِگِلش بُوَات: «یَشَی و ب شاگردونش بُوَاجِی کُ عیسی از مَرِدِگل پا بُ و قَبِل شَمَ ب جَلِیل کِیمی شو.»



جَنِگلِ همینطوری کُ خوشحال و شِگفت رَد بُدِنَد، بُشِتِنَد طَرَفِ شاگردون تا خِبرِ خوش ب نُمین هادِنَد.



در حالی کُ جَنِگلِ آوَشِتِنَد تا خبرِ خوشحالی ب شاگردن هادِنَد، ناگهون عیسی چلی نمین ظاهر گِرِدا و نُمین چلی عیسی سَجَدَشون ک. عیسی ب نُمینش بُوات: «یَتَرَس! یَشی و ب شاگردون م بُواجی ب جَلیل یَشِنَد و م نین ِ بَینَد.»

داستانی بَرگِیت از کُتابِ مقدس: کتاب انجیل متی باب ۲۷ آیه ۶۲ تا باب ۲۸ آیه ۱۵؛ کتاب انجیل مرقس باب ۱۶ آیه‌های ۱ تا ۱۱؛ کتاب انجیل لوقا باب ۲۴ آیه‌های ۱ تا ۱۲؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۲۰ آیه‌های ۱ تا ۱۸

۴۲- واگردادنِ عیسی ب آسمون



رویی کُ خدا عیسی را از مَرِدِگَل پاش کَ، دو یَقَر از شاگردونیش کُ آشْدِنَد ب شهرن نزدیک نین،
درباره نُ چی کُ عیسی را اتفاقش اُفتاد بُ دَم شُ آدا. نُمین امیدشون دَ عیسی همون مسیح
موعود ب، ولی نُ گُشت بُد ب. ولی هَ جَنِگَل آواجِنَد کُ ن جید بُد ب. ولی شاگردون تَشَنزونا
چیچیش قَبیل کِرِنَد.



عیسی ب شاگردونیش نزدیک آب ولی نُمین عیساش تَشَنشناخت. عیسی از نَمین بَشپُرسا در باره
چیچی صحبت اُکِرِنَد. ب عیسی بَشَنوات کُ صحبتونیشون در باره اتفاقونِی کُ تازگی عیسی را رخ
شاداد. نُمین فِکَر شُ آکَ عیسی غریبه ای هَ کَ از اتفاقون اورشلیم بی خَبَر.



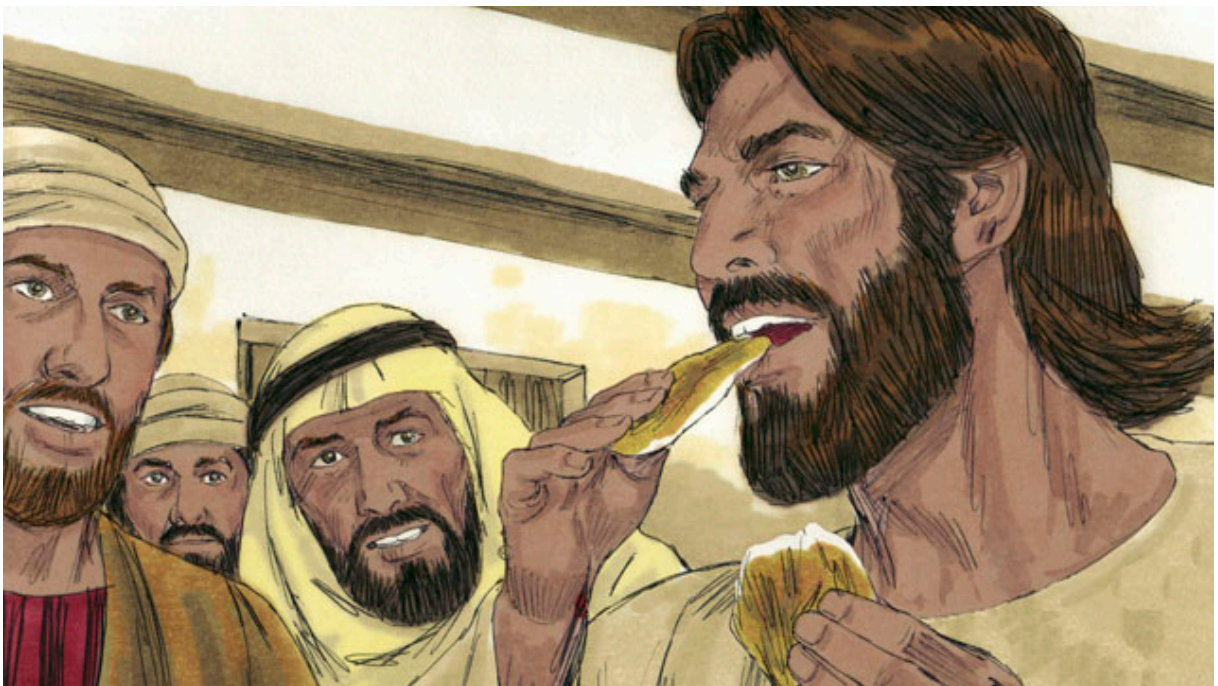
بَدِش عیسی ئَمین را توضیح شادا، کُ کلام خدا در باز مسیح چیچیش بُوات. خیلی وقت پیش پیامبرون بَشَنواتِ بْ کُ شریرون مسیحش شِکَنج شْ آدا و ئَش بَکُشِنَد، ولی نْ روج سوم زِنَد کیمی گِردا.



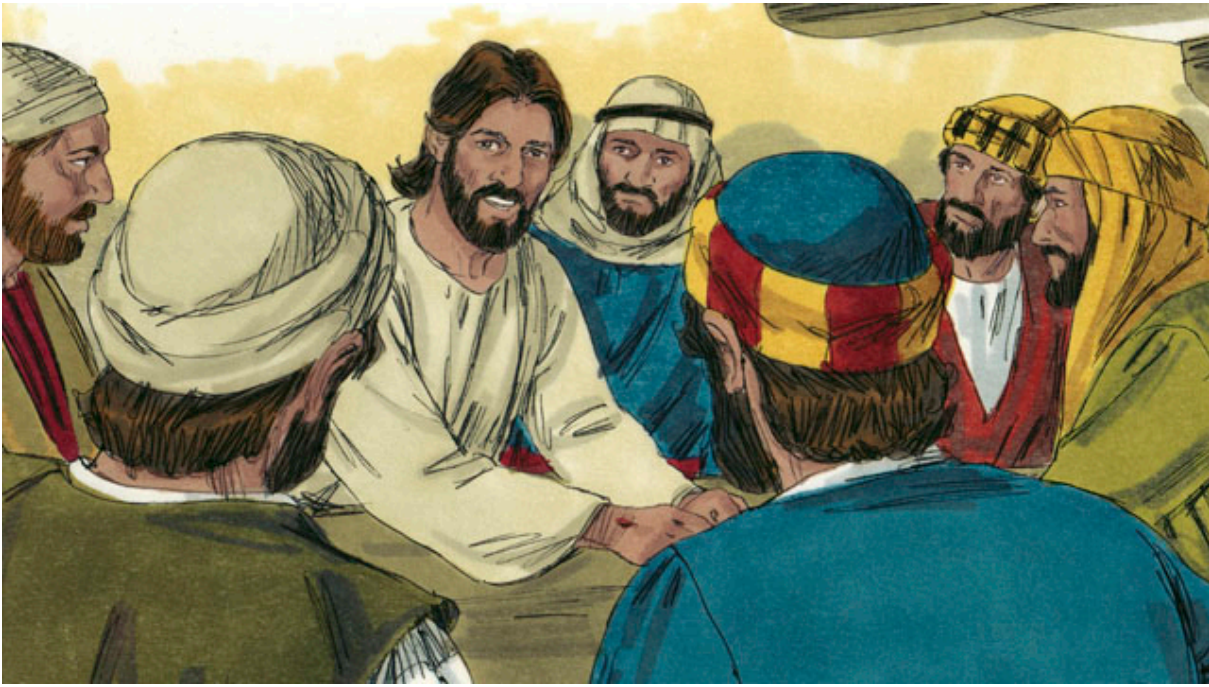
وقتی نْ دو مرد ب مقصد یَرسا دِنَد، شیو گِردا دِ بْ. ئَمین از عیسی دعوتشون کَ کُ شیو پَلی ئَمین یِنَد، نْ جی هادِ ئَمین داخل کیتِ بْشْ. وقتی سَر سَفَر شام هاچَشِتِنَد، عیسی نون شارگیت و شکرگزاریش کَ و پارش کَ. سریع چیمونیشون داغ نیا و جَلی ئَش بَشَنشناخت. ولی عیسی همون لَحظ سریع از جَلی چیمون نمین غیب گِردا.



نُ دو یَقَر ب هُمِشون بوات: «نُ عیسی ب، ن خاطر را کُ وقتی کُ چِیگَل کُتابِ مقدس را شتوات، دل رو هَم شَتِیا.» بَدِش جَلی ب اورشلیم واگردا دِنَد، وقتی کُ پَرسایِنَد ب شاگردون بَشَتوات: «عیسی جِیَدَۀ! هَم نُ بَمُنَدِی.»



همون موقع کُ هادِ هَم دَم شُ ادا، عیسی بین ثَمین ظاهر گِردا و بَشوات: «سلامتی دیم شما باد!» شاگردون فِکَر شُ آکَ کُ روح آیینَد، ولی عیسی بَشوات: «چرا آتَرسی! شک داری کُ مَ عیسی هَم؟ ب دست و پای مَ ایسُوا کِری، ارواح شبیه مَ دست و پا و جسم نَدارِنَد.» و ن خاطر را کُ ب ثَمین نَشون هادِ روح نَۀ، از ثَمین درخواسِتیَش کَ ایی چی ب نُ هادِنَد تا بخوره. ثَمین تکه ای ماهی ب نَشون دا و نُ بَشَخ.



عیسی به نمینش بُوات: «مَ ب شَم بَموات کُ هر چی کُ روو کلام خدا درباره مَ بَشوات، ایگا واقع گِرد.» نُوقتی عیسی ب نمین کمکش کَ تا کلام خدا وکتر درک کِرنَد. نُ بَشوات: «از دوران دیر، رو کُتابون انبیا بَشوشت بُ کُ مسیح موعود ایگا رنج و درد زیادی یکش و یمیر و روچ سوم از مَرِدگل پاپ.»



انبیا همچین بَشَن یوشت کُ شاگردون مَ کلام خدا اعلام کیمی گِرنَد و ب پاکج اوچند کُ ایگا توب کِرنَد. هر کین کُ توب کِر، خدا گناهونش آمرز. شاگردون مَ اعلام ن پیام از اورشلیم آغازشون کَ و بَدش ب میون قومون و پاک یاقا آشیند. شَم شاهد سخنون و کارون و پاک چِگلی کیم بُد کُ مَرا اتفاقش افتاد.»



عیسی ب مدت چهل روو از پابډن و جید بُډن از مَرِدِگل، چندین قَر خوش ب شاگردونش نُشون شادا. حتی یَقَر نُ خوش ب ویشتر از ۵۰۰ نفر نُشون شادا. نُ ب رَوشون متفاوتی به شاگردونش نشون شادا کُ جیدَۀ و ب نُمین دَرباره پادشاهی خدا تعلیم شادا.



عیسی ب شاگردون بَشوات: «خدا پاکِ اختیار زمین و آسمون را ب مَ شادا. بنابراین یشتی و پاکِ قومون شاگردِ مَ کِری و نُمین را به نام بُا و پیر و روح القدس تعمید دیی و ب نُمین یاد هادی کُ چطوری دستورونی کُ ب شَمَم دا اطاعت کِرنَد. یاد دارِ بی کُ مَ هَمیشَ هادِ شَمَ کیم ب.»



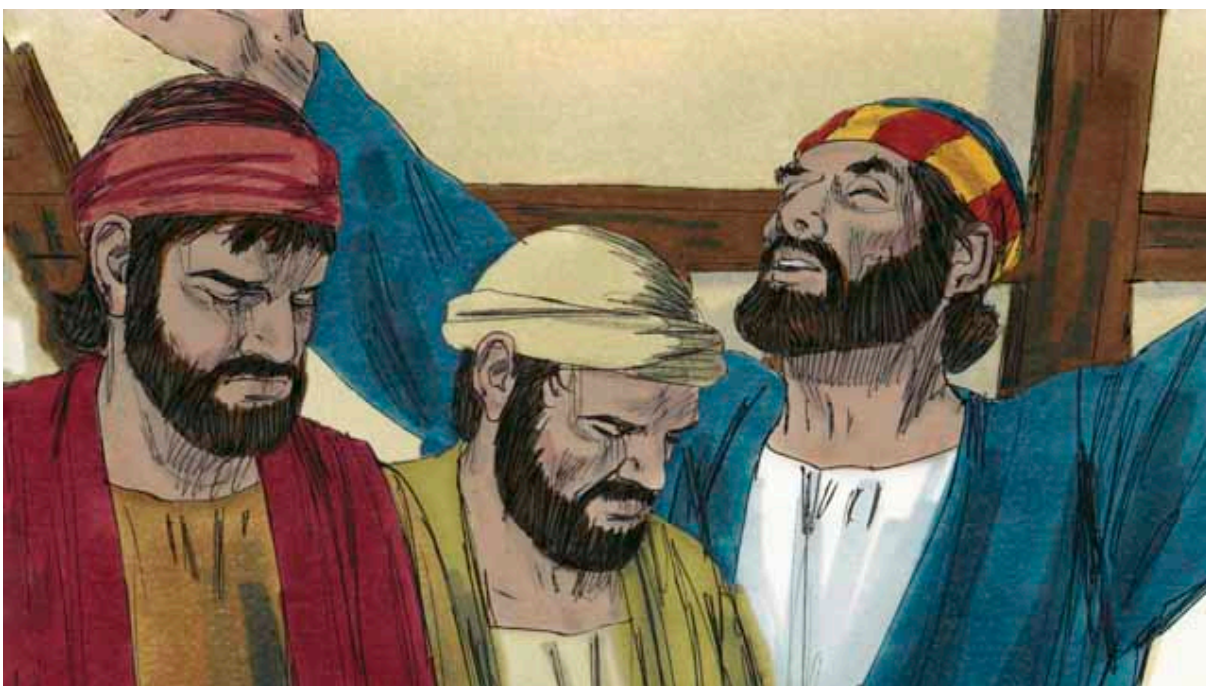
چهل رو بَدِ نِ کُ عیسی از مَرِدْگَلِ پاښِدِ بْ ب شاگردونیش نِزینی بَشوات: «در اورشلیم واشتتِ تا بُبای مَ هادِ فرستادَنِ روحِ القدس، ب شَمِ قدرتِ هادِ.» بَدِ نِ عیسی در مقابلِ چیمونِ ئَمینِ بَشْ بالا ب طَرَفِ آسمون و رووِ اووری د ناپدید گِردا. عیسی رو دَسَتِ راشَتِ خدا هاچَشت تا دیم پاکِ چی حکومتِ کِر.

داستانی بَرگیتِ از کُتابِ مقدس: کُتابِ متی باب ۲۸ آیه‌های ۱۶ تا ۲۰؛ کُتابِ مرقس باب ۱۶ آیه‌های ۱۲ تا ۲۰؛ کُتابِ لوقا باب ۲۴ آیه‌های ۱۳ تا ۵۳؛ کُتابِ یوحنا باب ۲۰ آیه‌های ۱۹ تا ۲۳؛ کُتابِ اعمال باب ۱ آیه‌های ۱ تا ۱۱

۴۳- آغازِ کِلِیسا



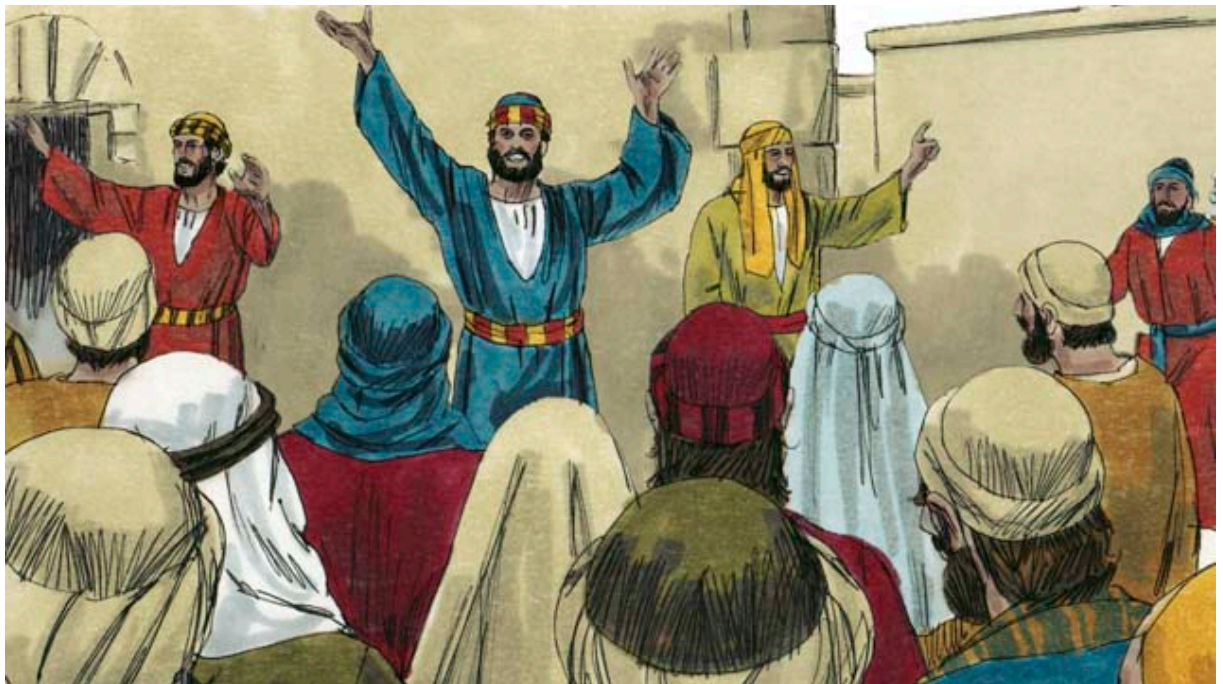
بَدِ نِ كُ عیسی ب آسمون واآگردا، شاگردن همون طوری كُ عیسی بَشواتِ بْ دوو اورشلیم د
یَمَندِنْد. ئُمین كُ ایمانشون دَ مرتب هادِ هُم جمع آبدِنْد و دعا شُ آك.



یهودیون هر سال روي مهمی ب نام پنتیکاست را جَشن شُ آگیت ك مصادِف بْ هادِ پنجاأمین
رووج بَدِ عیدِ پَسَخ. پنتیکاست جَشن یهودیون نِ خاطر برداشت گَندم بْ. ئُمین از پاکی یاقا دنیا ب
اورشلیم آیمَندِنْد تا نِ جَشن هادِ هُم بَرگزار کِرِنْد. نْ سال، جَشن پنتیکاست، حدودِ ایی سال بَدِ بُشْتَن
عیسی ب آسمون اتفاقیش اُفتا.



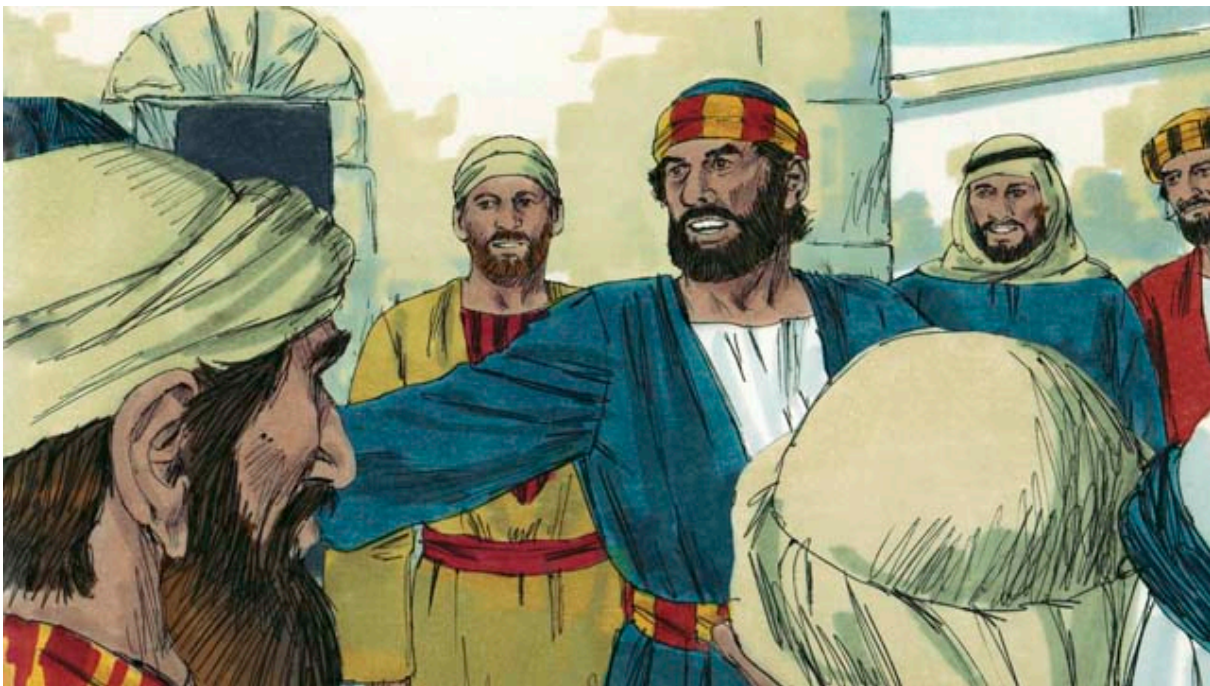
وقتی پاک ایماندارون هادِ هُم جَم بُدِنْدَ، یَقْرطه صدایی مثله وَرَش باد بَشَن شِنُفَت. بَدِش ایی چی مثیل شعله آتش سَرِ نمین فرود آم و شعله ور گِردا. نْ وقتی پاکجَشون از روح القدس پُر بُدِنْدَ و خدا ب زبونونی کُ یَلَد نُبُندَ پرستیشون کَ. روح القدس قدرت دَم دادن به زبونون ب نیا بَشَبخشاده بْ.



وقتی مردمی کُ ب اورشلیم بَمِد بُدِنْدَ، ن صدا بَشَن شِنُفَت، دور هُم جَمع بُدِنْدَ تا پیندَ چی چی بُبْ دَ. نُمین بَشَن شِنُفَت کُ ایماندارون کارون گُردِ خدا اعلام آکِرِنْدَ. نُمین از ن خَبَر شِگِفَت رَدَ بُدِنْدَ، چون کُ آشون تونا حرفون نمین درک کِرِنْدَ. روو کشور نمین مردم زبونون متفاوتیشون دَ. شاگردون از اسرائیل بُدِنْدَ و فقط شُ آتونا فقط ب زبون آرامی و عربی یا یونانی دَم پِدِنْدَ. ولی نمین بَشَن شنید کُ شاگردون ب زبون ینه ای نُمین کارون خدا اعلام آکِرِنْدَ.



بعضی جی بَشَنوات شاگردون مست بُدِنَد. ولی پترس واشتا و بَشوات: «گوش کِری! نِ مردمون مست نِهِنَد! نِ پیشگوی یوئیل تَبی کُ خدا بَشواته بُ: «مِ روجون آخری، روح خوم دیم پاکِ بَشَر بَرِیجُم.»



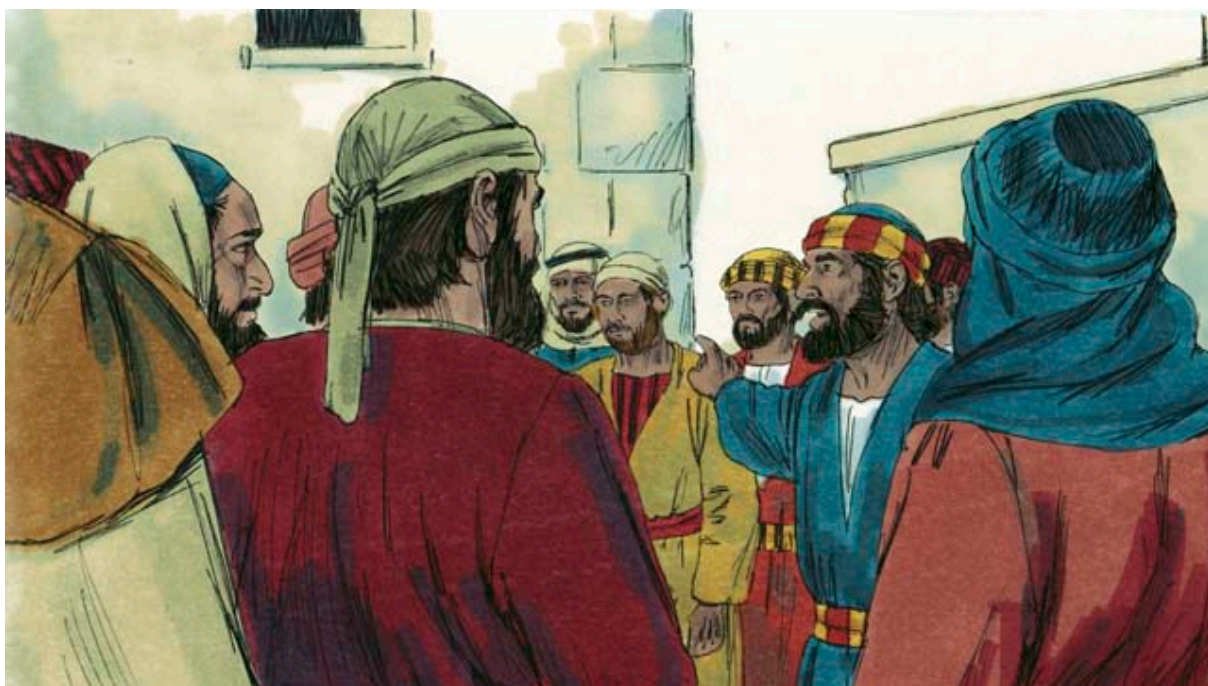
ای قوم اسرائیل، عیسی آدمی بُ کُ کارون خارق العادّ انجام شَدّا تا خوش بِ هَم بَشَناسون. نُ هادِ قدرت خدا کارون شِگفت انگیزی انجام شَدّا. شَم نِ زونِ، چون شاهد کارون نِ بُدی، ولی نُ بِ صلیبدون یکشا.»



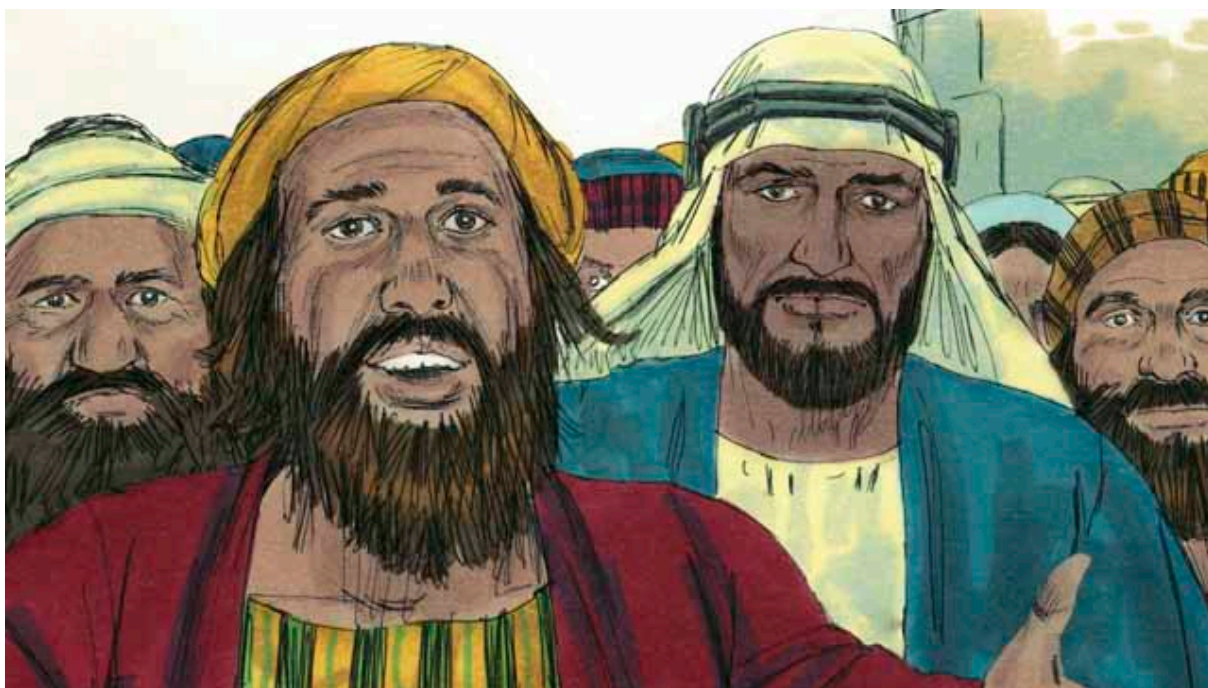
عیسی یمرد، ولی خدا نُس از میون مَرِدْگَل بلنْدِش ک. ن تحقیق پیشگوی پیامبری ە کُ شتوات:
 «تو تهرز کُ یدَن وچي مقدس خود رو قبر د پییس. هَم شاهدَم کُ خدا عیساَش از میون مَرِدْگَل
 بُلنْدِش ک.»



خدای بُبَا، الان عیساَش ب بالاترین مَرْتَبَ آسمونی ینی دست راشَتِ خوش هاچوند. عیسی همون
 ظوری کُ وعدَ شادا روح القدس را هَمَش ِیکینا. ن کارونی کُ ایروو آینت و آشنوَت را روح القدس
 انجام آد.



شَمَّ عيسادون مصلوب ک، ولی یقین دار بے کُ خدا نُش مسیح و خدا تعیینش یگرد.»



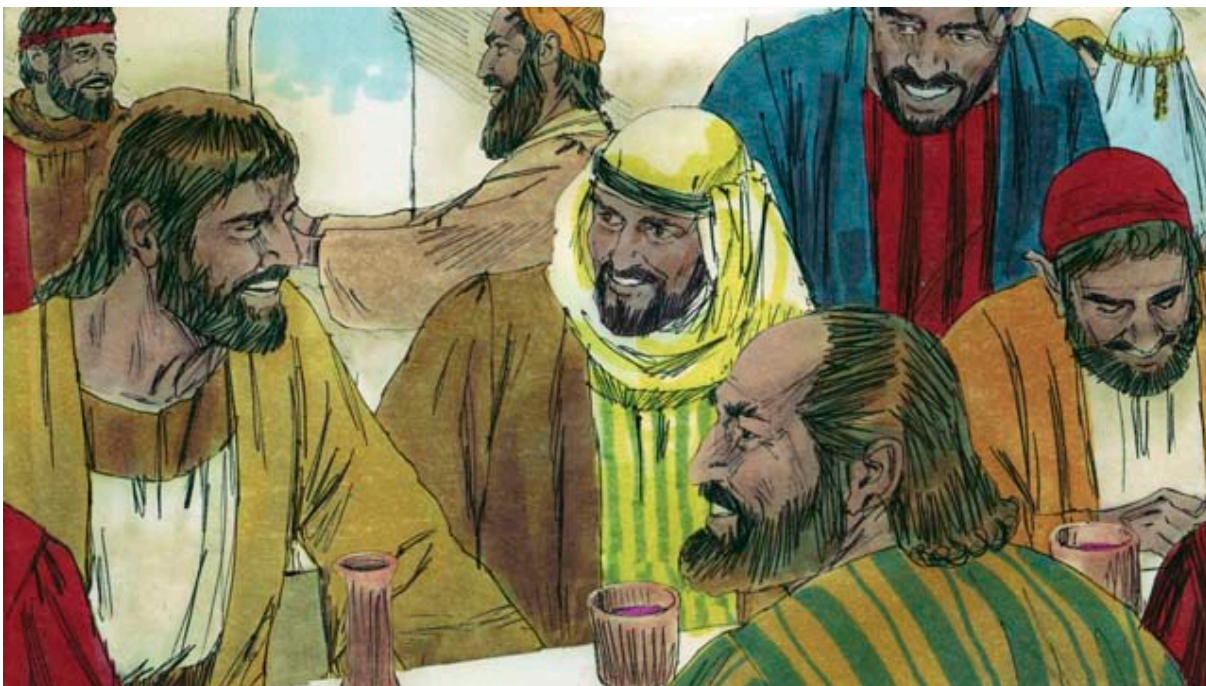
مردم خیلی زیاد تحت تاثیر حرفون پترس قرارشون گیت. نرینی بُب کُ از ن و یقت شاگردون
بشَنپرسا: «ای دِ دگل، الان ایگا چُکُرم؟»



پتريس پاسخ شادا: «پاک شَم ب آمرزش گناهون نیاز دارى. پس توبَ کړئ و رو نام عيسى مسيح تعميد کړئ. تُوقتى خدا هديه روح القدس جى ب شَم ها آيد و کيمى بَخشا.»



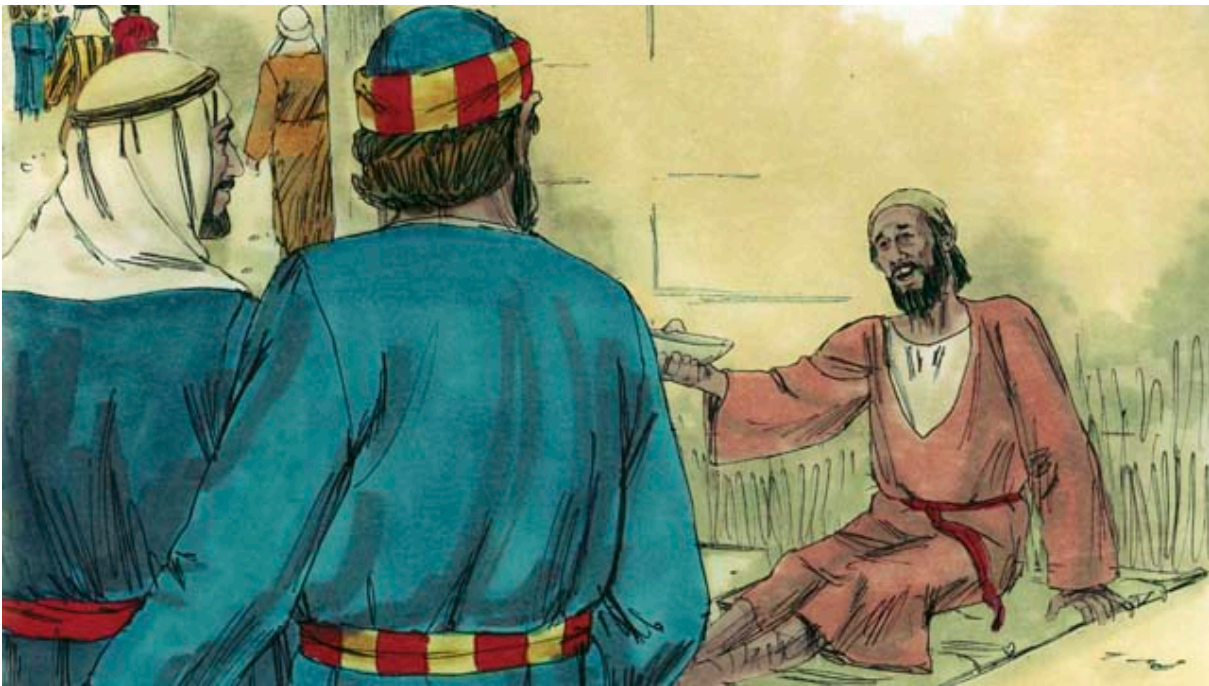
تقريبى ۳۰۰۰ نفر ب حرفون پتريس ايمانيشون باهارد و شاگرد عيسى بُښدند. تُمين تعميد اوو بُښدند و ب جمع ايماندارون رو کلیسای اورشليم پيوندشون خ.



ایماندارون هُموار ب تعالیم رسولون گوششون شتدا. هادِ هُم جمع آئیند و دعا شُ آک و غذا شُ
 آخ. ئمین رو جم د دعا شُ آک و خدا پرستیششون شتک و هر چی کُ شُ آشون د هادِ هُم شریک
 آئیند. مردم دربارِ ئمین ب خیی دَم شُ آدا و هر رو تعدادشون زیاد آب ویشتر ایمانشون شُ آتارد.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۱ آیه ۱۲ تا ۱۴ و فصل ۲

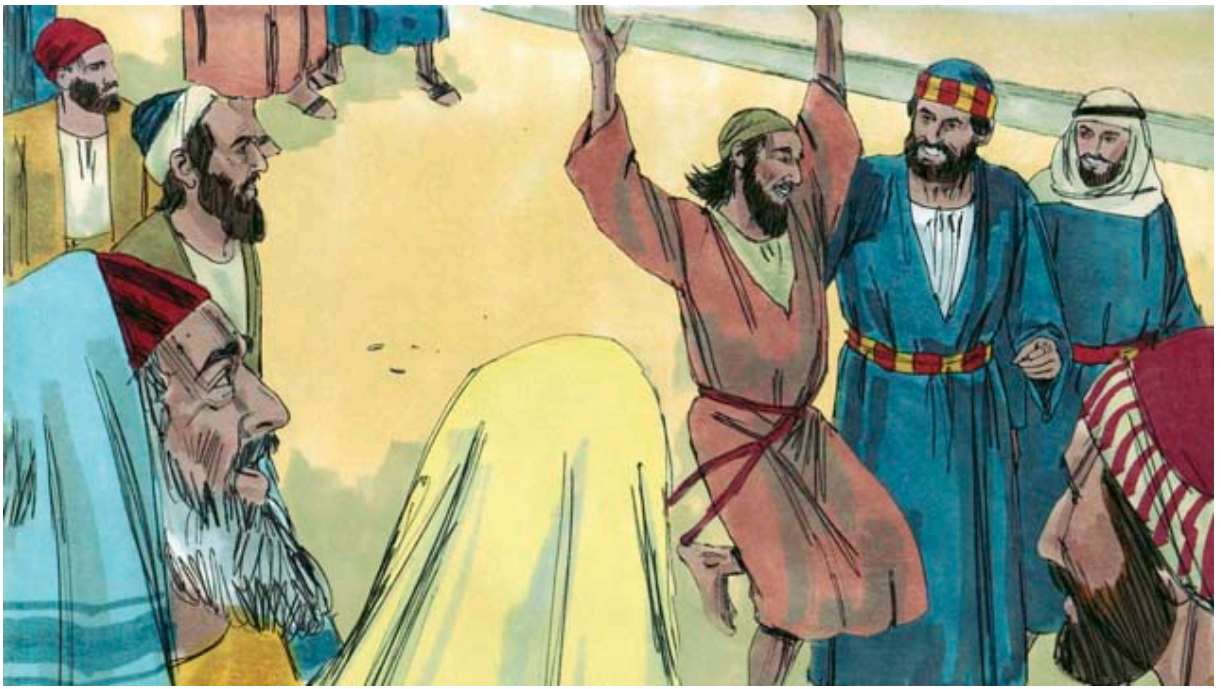
۴۴- شِفاى مِردِى گِدا تِوسطِ یوحنا و پِترس



رویی یوحنا و پترس ب طَرَفِ پرستشگاه آشودِنَد. کُنارِ دَرِوازَ مَرِدِه ایشون پدی کُ گِدایی شَک.



پترس ب ن مَرِدِه قَلَجِ اسّواش کَ و بَشِوات: «مَ پِیلی نَدائِم کُ دِ تو دُم. ولی نُ چی کُ دائِم دِ تو آدُم دِیم نامِ عیسی، پابی و راهِ یَش.»



خدا همون موقع نَش شيفاش شادا و نُ شروش كَ ب راه شَدَن. اطرافِ نَمين خوشحالی شَك و خداهش شپَرستا. مردمی كُ روو حياطِ پرستشگاه بُدِنْد شِگِف رَد بُدِنْد.



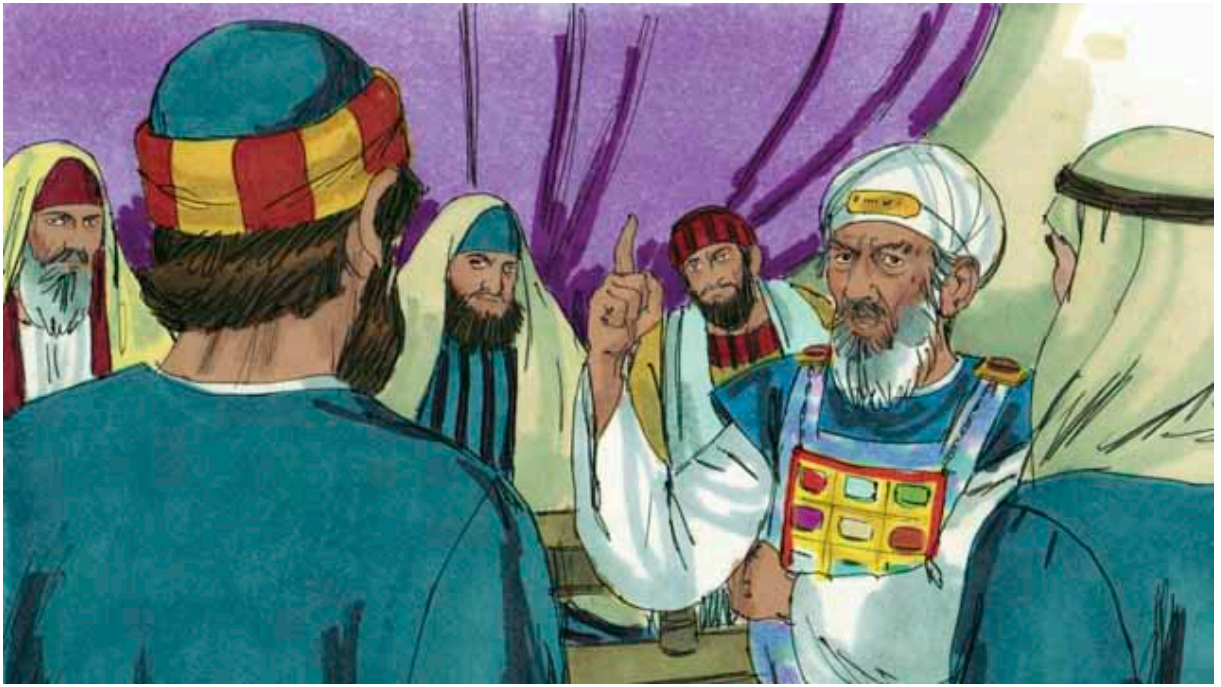
جمعیت خیلی جَلی جَم بُدِنْد تا نَش كُ شِفا شاگِیتِ بُ پِیِنْد. پترس ب نُ جِماعَتَش بُوات: «از ن كُ ن شِفا شاگِیتِ تعجب نِکِرِی. هَم ن مَرَد ب خاطرِ قدرتِ یا دینداری خومون شِفا مون یدا. بلکه ن قدرتِ عیسی ه كُ نَش شِفا شادا، چون كُ هَم ب نُ ایمان دارَم.»



«شَم آيموني هيٽ ڪُ از فرماندار رومي درخواستون ڪَ عيساش بڻگش. شَم ڻ ڪُ ب پاڪج جون آبخش بڻنگشت، ولي خدا ڻش از مردگل بلنديش ڪَ. اگر چ شَم جي تڏنونا داري چ آڪري، ولي پيشگويي انبيا ڪُ بڻنوا ته ب عيسي ايگا رنج و عذاب يکش و يمير را عمليدون ڪَ. خدا شگا نيزيني يپ. پس توب ڪري و ب سمت خدا وا گيردي تا خدا گناهويدون پاک ڪر.»



وقتي ڪُ رهبرون پرستشگاه حرفون يوحنا و پترسشون بڻيشون شيفت، خيلي ناراحت بڻيند. ڏمين دستگيرشون ڪَ و ب زندانشون خوست. ولي خيلي از ڏمين ڪُ پيغام پترسشون بڻيشون شيفت ايمانسون باهارد و تعداد ايماندارون ۵۰۰۰ يفر گرا.



رووچ بَعْدی، سرون یهود، پترس و یوحنا و ب هُمراهِ مِرْدی قَلَج پَلی کاهن اعظم و رهبرون مذهبی
بَتَشَن آرد. تُمین از پترس و یوحنا بَتَشون پُرسا: «هَدِ چِ قدرتی نِ مِرْدِه قَلَج شِفا دُون دا؟»



پترس پاسخ شادا: «نِ مِرْدَ کِ رِیبه ری شَم واشتادَ هَدِ قدرتِ عیسی مسیح شِفا شاگِیت. شَم
عیسادون ب صلیب کِشا، ولی خدا دوبارَ نَش جِیدَ کَ! شَم نِ رَدَدون کَ، ولی راهِ نُجاتِ بی وجود
نُداره، جز بِ قدرتِ عیسی!»



رهبرون مذهبی از یترس بُدن پترُس و یوحنا تعجّیشون کَ، چرا کُ ئمین آدِمون معمیلی و بی سواد بُدِنَد. نُو وقتی بَ یادِشون باهارد کُ ئمین هادِ عیسی بُدِنَد. پس بَ ئمینشون بُوات: «اگر یَقَر بی دَرباره عیسی هادِ مردم دَم یدِ مَ شَم را به شدت تنبیه کیمی آکُرم.» ئمین بَدِ ن کُ پترس و یوحناشون تهدیدشون کَ، آزادِشون کَ.

داستانی بَرگیت از کُتاب مقدس: کُتاب اعمال رسولان فصل ۳ و فصل ۴ آیه ۲۲

۴۵- استیخان و فیلیپس



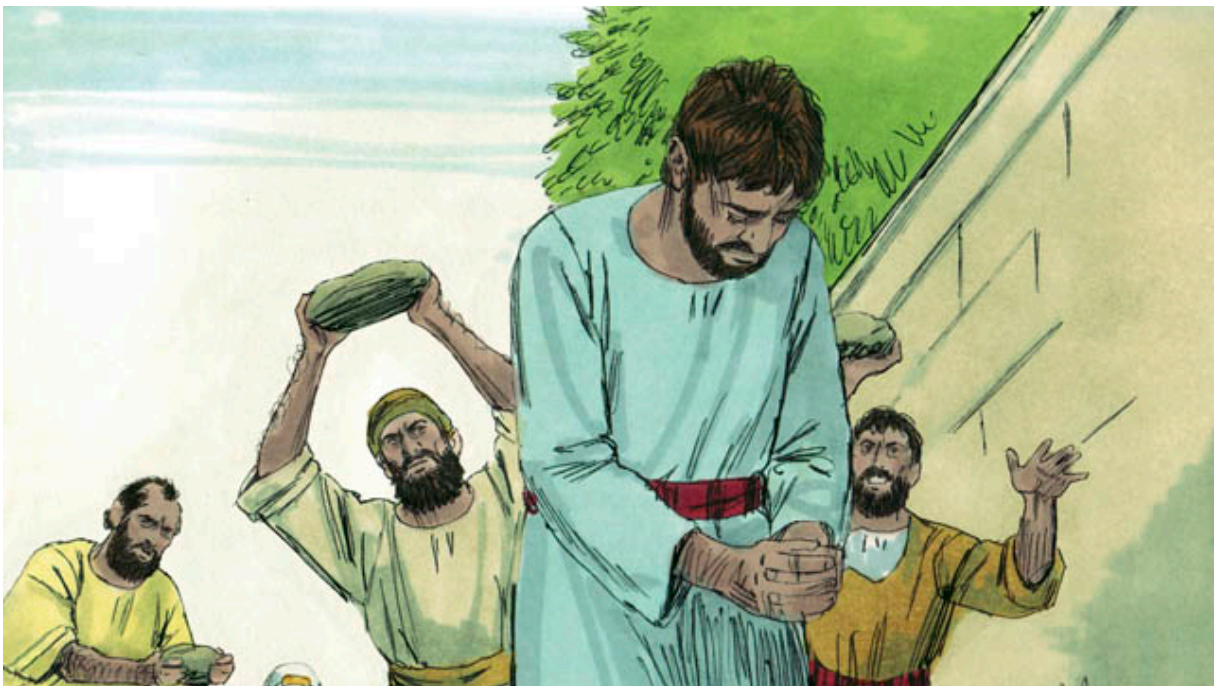
ایہی دون از رهبرون کلیسای اوّلون، آدمی ب ب اسم استیفان ک پاک ج ثما را احترام قائل بُدند. روح القدس ب ن قدرت و حکمت شاداد ب. استیفان معجزات زیادی انجام شاداده ب و خیلی ب خاطر دَمون ن ب عیسی ایمانشون باهارده ب.



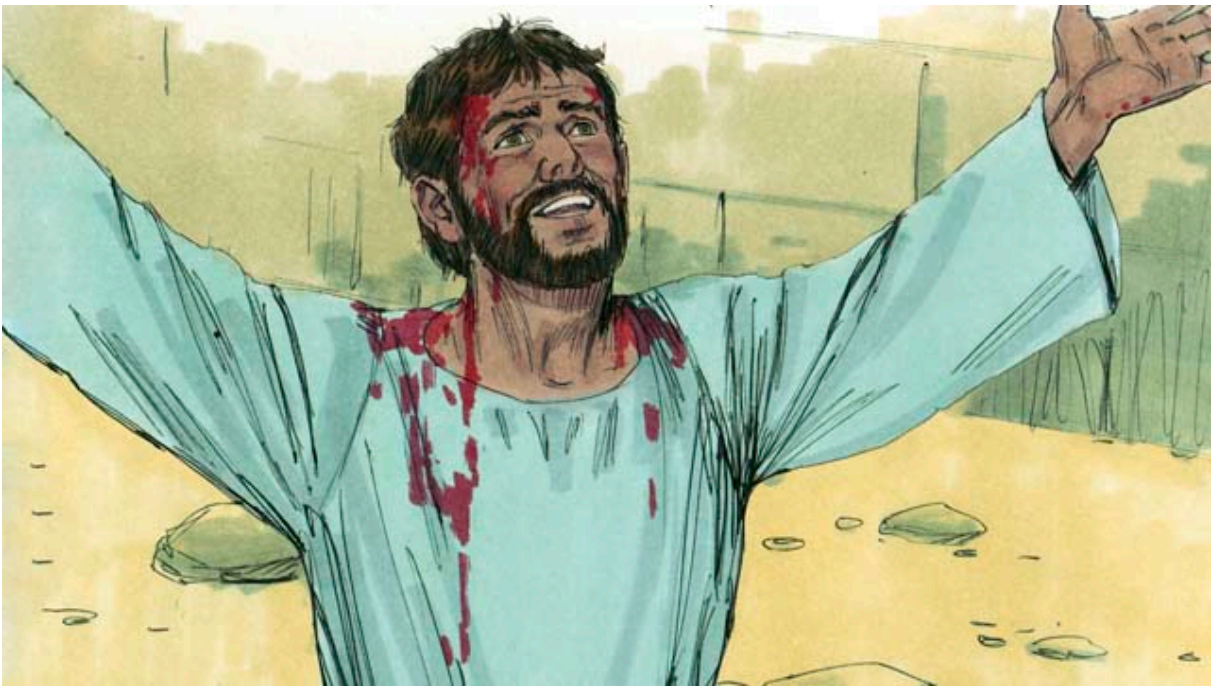
رووجی ک استیفان درباره عیسی تعلیم شدا، بعضی از یهودیون ک ب عیسی ایمانشون ناهارد ب شروعشون ک هاد استیفان جرو بحثشون ک. ثمین خیلی ناراحت بُدند و ب رهبرون مذهبی در باره استیفان ب دُروو بَشَنوات: «هَم بَمَنَشِیَفَت ک درباره موسی و خدا، دَمون خیلی زشت و پلیدی آواج.» رهبرون مذهبی جی واستیفانیشون دستگیرشون ک و بَشَن ب پلی کاهن اعظم و یقی رهبرون مذهبی. بدش شاهدون دروغی زیادی جی بَمَیدند و درباره ن دُرووشون بوات.



کاهن اعظم از استیفان بشپړسا: «ن چی گلی کُ درباه تو آواجند راشته؟» استیفان ن خاطر ن کُ جَوایش هاده خیلی هادِ کاه اعظم دَمیش بُدا. نُ بتشوات کُ خدا از زَمون ابراهیم تا دوران عیسی، کارون خیلی گُردی یهودیون را انجامیش داد، ولی ن قوم چند قَر بُئِد کُ نافرمونیشون یکرد. تَدیش استیفان ب نُ بتشوات: «شَم قومی سرکش در مُقابلِ خدا هیته و در حق روح القدس وِیتون کَ و زِدون کَ، درست یزینی کُ بُاگلِ هَم روح القدس را ردشون کَ و پیامبرونیش بتشنگشت. ولی شَم کاری وِدر از نَمین بدَنک. شَم عیسادون بُگشت.»



وقتی کُ رهبرون مذهبی ن دَمون بتشنشِنفت خیلی عصبانی بُئِدند و گوششون یگیت و دادشون کِشا. نَمین استیفان بتشَنب وَر ریب بیرون شَر و سنگسارشون کَ تا یمیر.



استيفان همينظوري کُ جوون شدا فریاد شتکشا: «ای عیسی! روح مَ قبیل کَ.» نُوقتی زانوش کاربُقات و فریادش کِشا: «ای خدا! ن گناة دیم نیمین دِ حساب نِکَ.» و بدش جوون شادا.



نُ رووگل خیلی از مردمون اورشلیم یارون عیسا شون اذیت شو آکَ و تُمینی کُ ایمانشون دَ ب یاقایی بی فرارشون شُ آکَ. ولی هاید ن وضع تُمین هریاقا کُ آشدِنَد دربار عیسی موعظشون شتک.



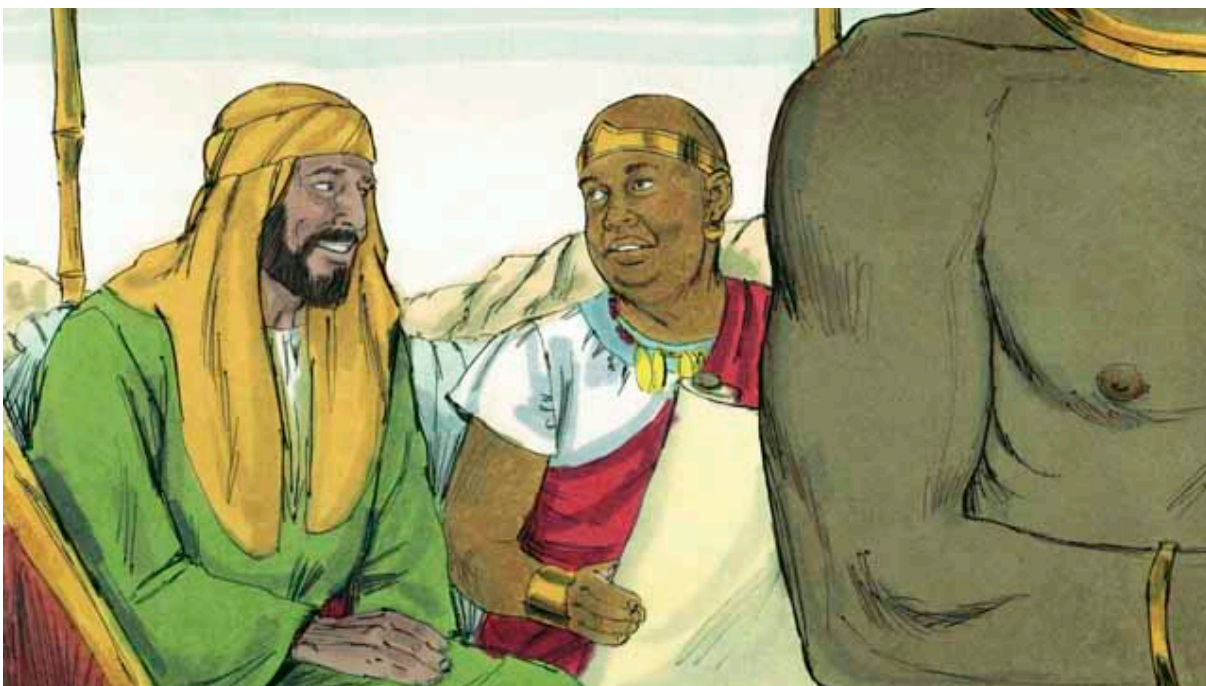
ایى دُونِ از یارون و پیروان عیسی ب اسم فیلیپس هُمرای پاکِ ایماندارون در زمانى كُ ئُمینشون اذیت شو آك از اورشلیم فرارِشون كَ . نُب سامیره بُش و نین دِ درمورد عیسی موعِظ شو آك و خِلی از مردم نین را یجایشون شادا. ایروو فرسته فرشته اى از طَرفِ خدا بَم و ب فیلیپس آمرش كَ تا ب جاده اى رو بیابون دِ پیش. وقتى كُ ن روو نُب جاد ب، اى دُون از مقامون مهم حَبَشش یدى كُ هادِ ازاب خوش مسافرت شَك. روح القدس ب فیلیپس بَشوات كُ پیش و هادِ نِ مرد دَم ید.



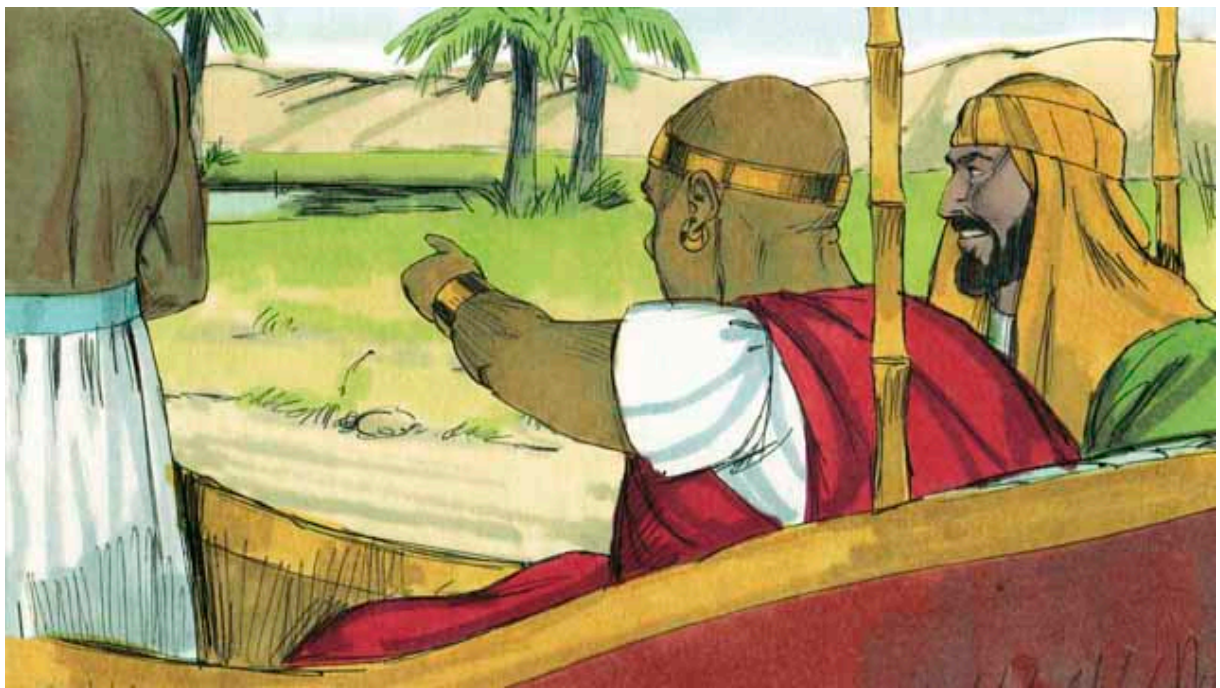
وقتى كُ فیلیپس نزدیک گِردا، بَشِشْنُفت كُ نُب مِرَدَ قسمتى از كُتاب اشعیای نبى آخون. نین كُ آواج: «عین گوسفندى كُ قربونى را آیرند و مثل بَرّه اى كُ پلى پشم چینون ساكُت، هیچ كَلَمه ایش نوات. هادِ نُب ناعادِلانَ رفتارِشون كَ و احترام تَهَرِزند. ئُمین جان نَشْن هَاگِیت.»



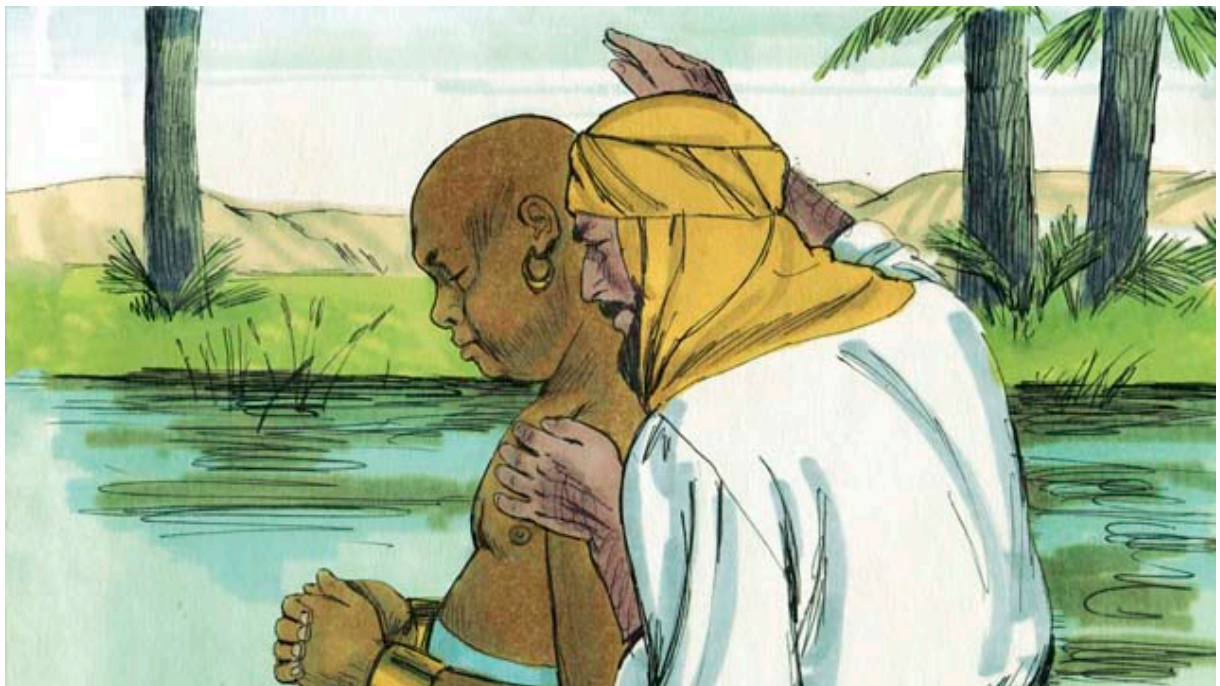
فیلیپس از مردی حبشی بشپرسا: «آیا قادر ب درک ن چي ک آخون ه؟» حبشی پاسخ شادا: «ن م نتوئم ن درک گزم، مگر ن ک آیمی مرا توضیح هاد. خواهش آگزم بور و مرا توضیح هاد. آیا اشعیا ن درمورد خوش یا شخصی بی آواج؟»



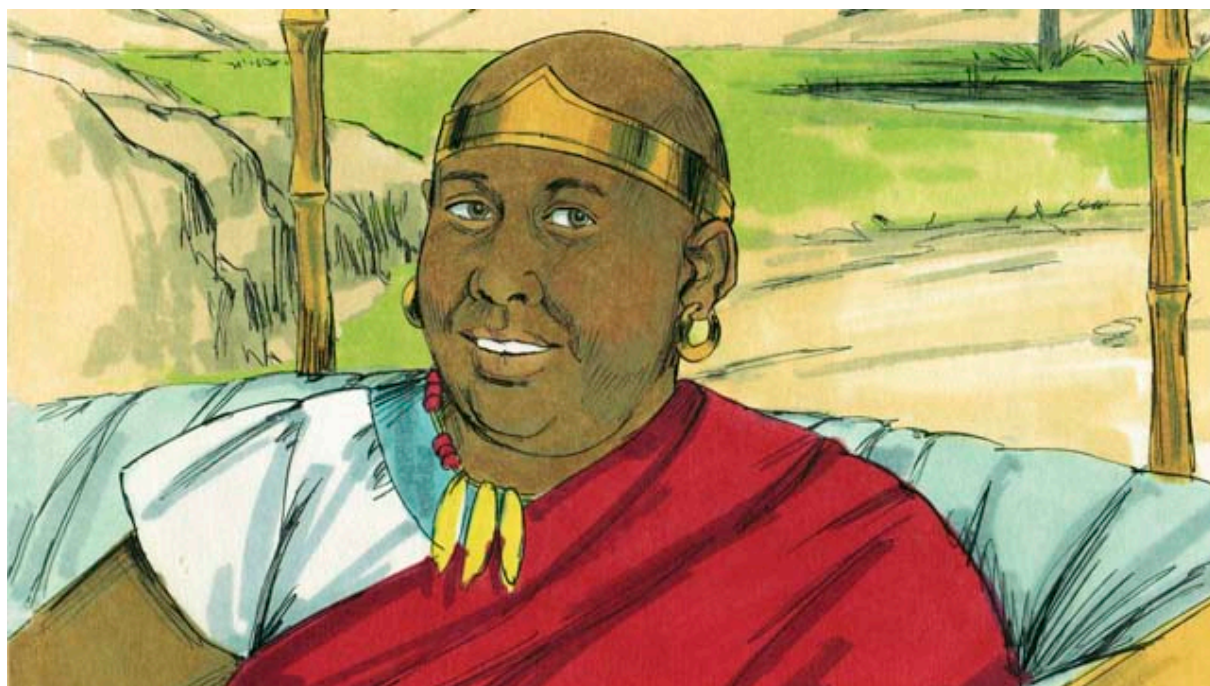
فیلیپس بش روو آراب و گنارش هاچشت و ن را توضیح شادا ک اشعیا ن قسمت را ب خاطر عیسی بشنوشت. فیلیپس قسمتون زیادی از کلام خدا را ن را توضیحش بذا و پیغام انجیل عیسی را ب ن بشرسوند.



در حالی کُ فیلیپس و مرد حبشی پیش آسَند، ب ایی برک اوو یَرساِند و مرد حبشی بتشوات:
«ایسوا کَ آند اوو ۀ! آب مَ تعمید هاگیرُم؟» و ب خادِمش بُوات کُ آراب گوش دار.



نزینی تُمین ب روو اوو بُسَند و فیلیپس نُش تعمید شادا. وقتی از اوو بَرمَند، یهو روح القدس
فیلیپس بتشبَ یاقا بی. فیلیپس نین ِ ب موعظِ درمورد عیسی ادام شادا.



مرد حبشی ب سیقر ب سمتِ خان خوش ادا م شادا. ن از ن ک عیسا ش ب شیشناسا د خوشحال ب.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان باب ۶ تا ۸

۴۶- پولس مسیحی آگرد



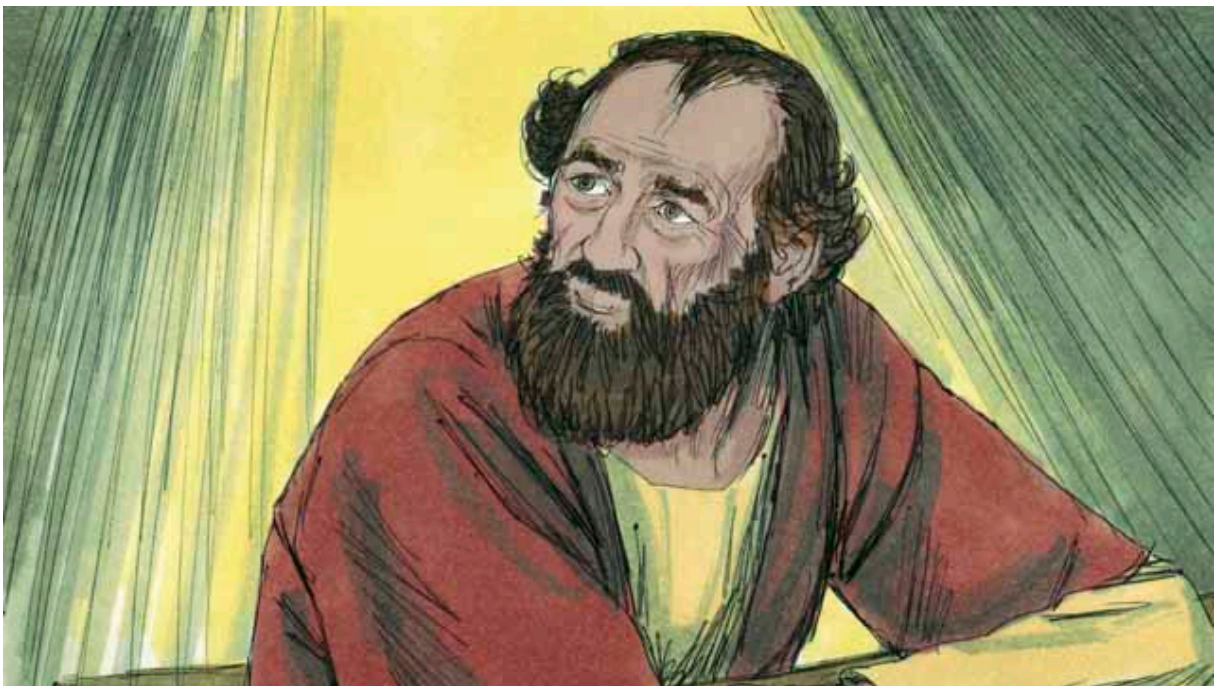
مردہ ای اسم سولس موقعی کُ استیفایشون شکست، از لباس یهودیون محافظت شک و ب عیسی ایمانیش ید. نُ مسیحیون آزار شدا و روو اورشلیم د از کی ب کی بی آش و مردگل و جینگل دستگیر شک و زندانشون ش خوست. کاهن اعظم ب نُ دستور شادا تا ب دمشق پیش و مسیحیون نین را دستگیر کر و ب اورشلیم بار و واگردن.



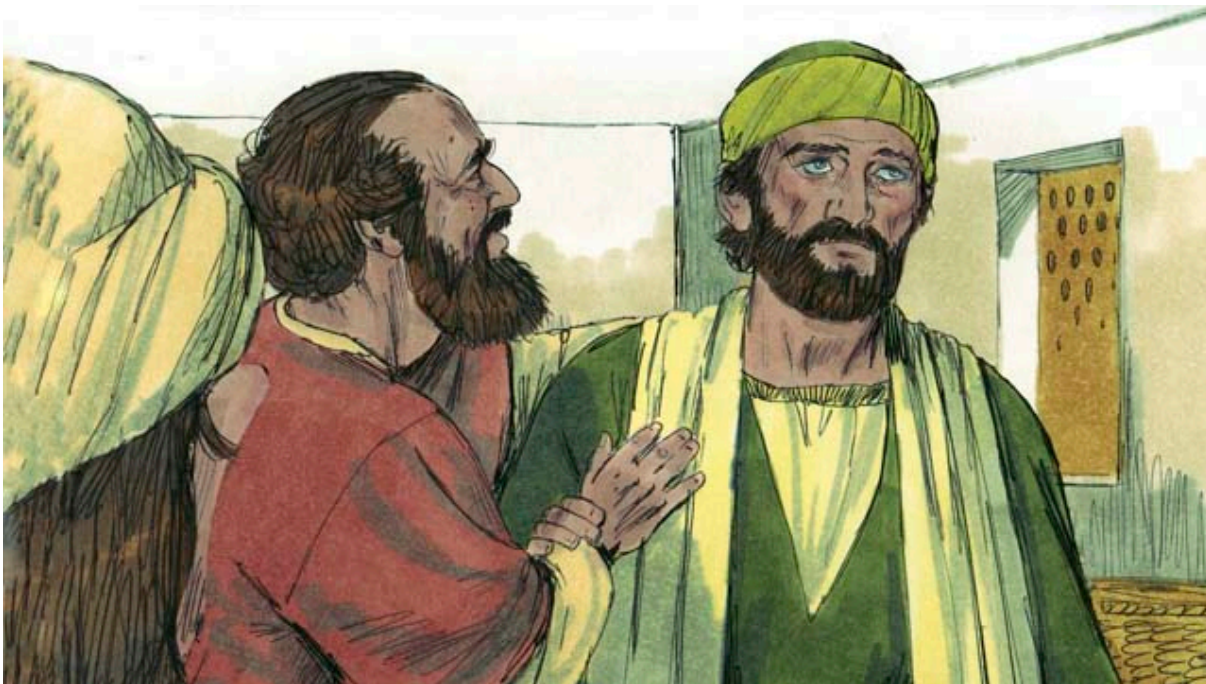
یزینی بُب کُ سولس راهی دمشق گِردا، قبل ن کُ ب نین یریس ایی نور خیلی زیادی اطرافِ نش قَراش گیت و نش زمینش خوست. سولس صدایی بَشْتَفْت کُ ب نش بُوات: «شائول، شائول، چی چی را ب مَ جفا آکر؟» سولس بَشْپَرسا: «سرور مَ، تو کِه؟» عیسی ب نُ پاسخش دا: «مَ عیسا هَم. همون کُ ب مَ آزار آرسن!»



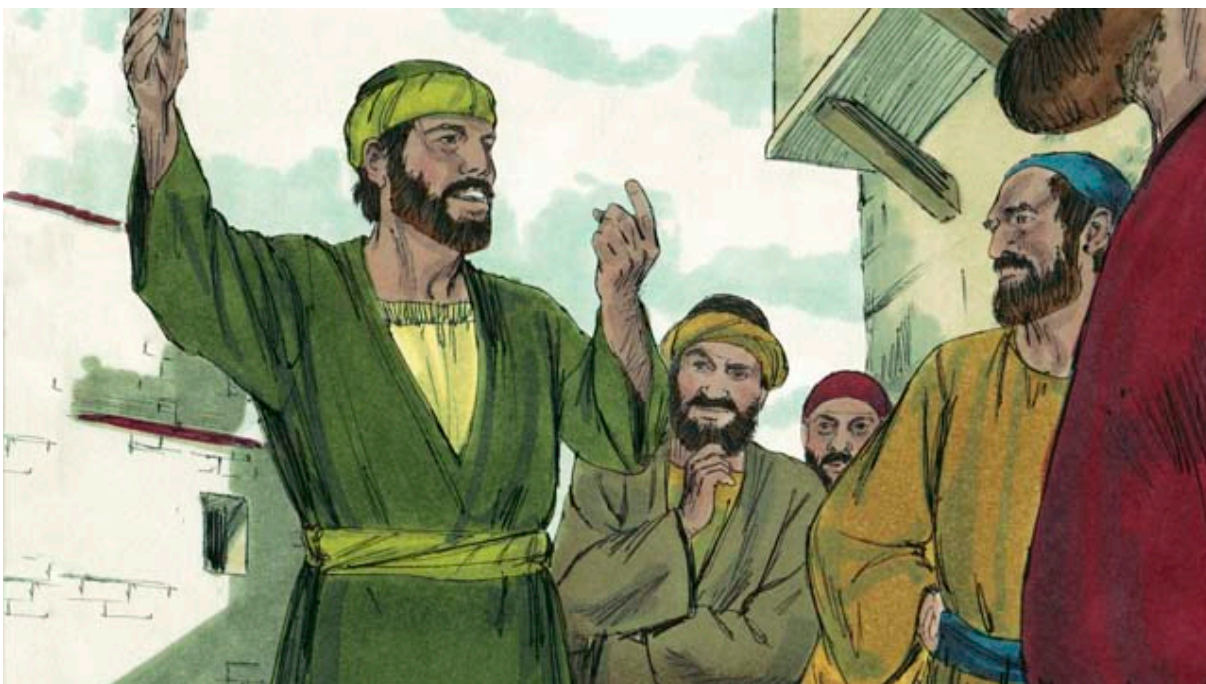
وقتی کُ سولس از یاقاش پاب، چیمونش ندی. دوستونش نُش ب سمتِ دمشق راهنماییشون ک. سولس سه روو چی نشخ .



روو شهر دمشق، شاگردی ب اسم حنایا زندگی شک. خدا ب نُش بشوات: «به کی ایی پش کُ سولس نین زندگی آکر. دست خود دیمش ن تا بینا گِرد.» ولی حنایا بشوات: «خدایا! مَ بَمدی کُ چطوری نَما در حق ایماندارون جَفاش ک.» خدا در جَواپش بشوات: «پش! مَ نُش انتخایم گِرد تا اسم مَ را ب یهودیون و یقَی قبیله گل اعلام کِر. ن ب خاطر اسم مَ، رنج و عذاب زیادی کیمی کِشا.»



حنانیا بُش پلى سولس و دستيش ديم ن نا و بشوات: «همون عيسى ك روو راه ديم تو د ظاهر گرداد، مش پيكناد تا تو بيناييد ب دست آره و از روح القدس پُر گردي.» سولس جلى د بشتونا بين و بيناي خوش ب دستيش باهارد و حنانيا نش تعميدش دا. نوقتي سولس غذاش يخ و قوتش يگيت.



سولس جلى د موعظ و پندش، يهوديون دمشق را شروش ك و بشوات: «عيسى پير خدا!» يهوديون خيلي شيگفت زد گرداد بدينه، چونك مرده اى ك تلاش شك ايماندارون را نيستشون كره خوش ب عيسى ايمانش باهارد! سولس هاد يهوديون بحث و مجادل شك. ن ثايتش ك ك عيسى همون مسيح.



بَدِ چنڊ رو يهوديون قصديشون ڪَ سولسشون بڳشيند. ٽمين آدموني بڻڪينا تا ٺش رو دروازڳل شهر پيدا ڪرند و بڻگشيند. ولي سولس از نيت ٽمين آگاه ڳردا و هاڊ ڪمڪ دوستونشون ڦرارشون ڪَ. اي شي ٺش ديم سديشون ناد و از گلون شهر تشون ڪينا. بَدِ ن ڪَ سولس از دمشق ڦرارش ڪَ، هني دربار عيسي موعظ شڪَ.



سولس ب اورشليم ٺش تا هاڊ رسولون ديدار ڪر، ولي ٽمين از ن بڻتترسا. ٺوڦتي ايي ايماندار ب اسم برنابا، سولس را بڻب پلي رسولون. ن ب ٽمينش ٺوات ڪَ چڙوري سولس هاڊ شجاعت روو دمشق ڊ موعظ شڪَ. بَدِ ن ب ڪَ رسولون، سولسشون قبيلشون ڪَ.



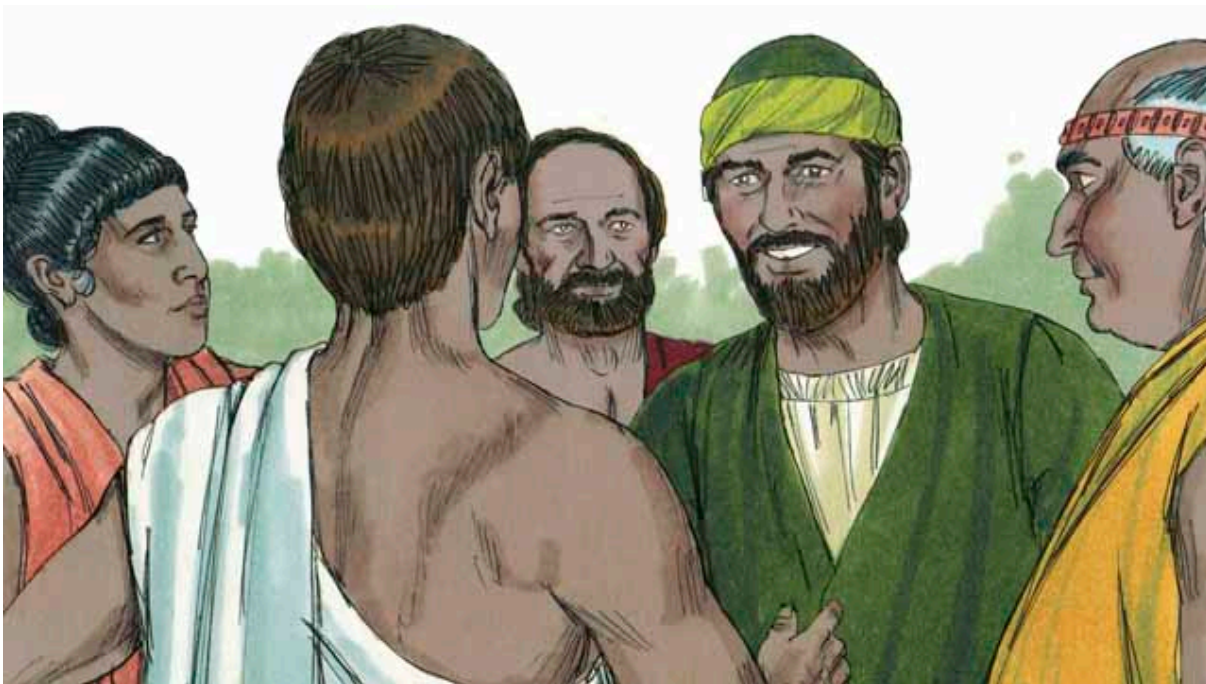
بعضی از ایماندارون کُ از ظلم شهر اورشلیم فرارشون گرد ب، ب ایی یاقایی دوردست بُشتیند ب اسم انطاکیه و نین جی درباره عیسی موعظشون شک. ویشتر مردمون انطاکیه یهودی بُدیند و برا اولین بار ایمانشون باهارد. برنابا و سولس ب نین بُشتیند تا به ایماندارون جدید درباره عیسی ویشتر چی یاد دِند و کلیسا تقویت کِرنَد. در انطاکی ب کُ ایماندارون به مسیح را اولین بار «مسیحی» واچشون ک.



رویی مسیحیون انطاکیه مشغول ب عبادت و روج بُدیند کُ روح القدس ب نمین بشوات: «برنابا و سولس را برا کاری کُ ایگا انجام هارند، م نمین انتخابم بگرد یدا کِری.» نُوقتی کلیسای انطاکیه دستون خوشون روو برنابا و سولسشون ناد و نمین را دعاشون ک. بدش نمینشون راهیشون ک تا خیر خوش عیسی یاقایی بی موعظ کِرنَد. برنابا و سولس ب مردمون زیادی از قبیلگن زیادی آموزششون دا و خیلی ب عیسی ایمانشون باهارد.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان باب ۸ آیه ۳؛ باب ۹ آیه ۱ تا ۱۳؛ باب ۱۱ آیه‌های ۱۹ تا ۲۶؛ باب ۱۳ آیه‌های ۱ تا ۳

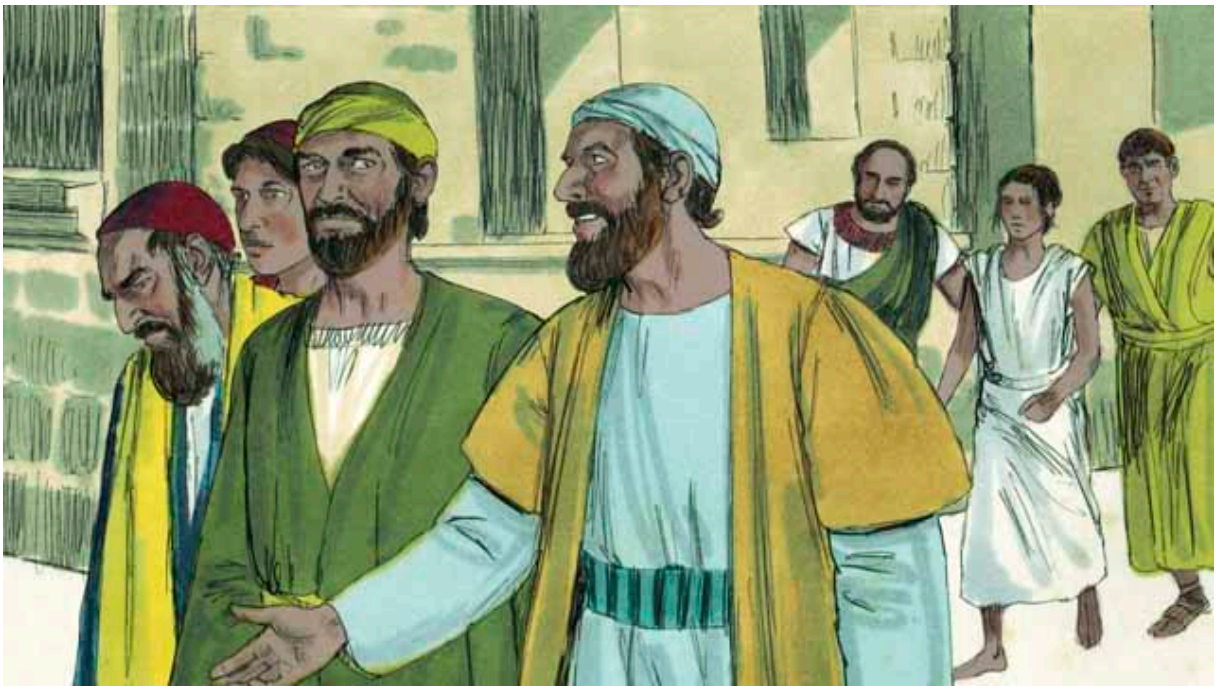
۴۷- پولس و سیلاس روو فیلیپی



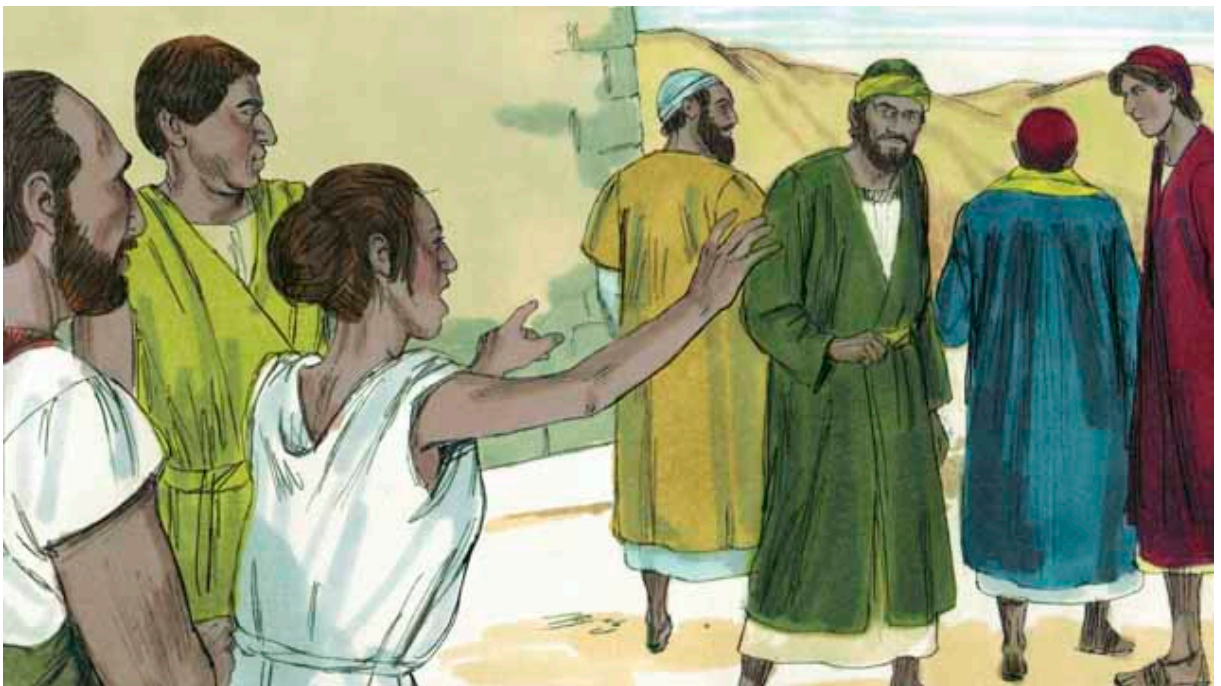
سولس وقتی کُ پاکِ یاقای امپراطوری روم سیفَر شتک، تصمیمیش گیت کُ از اسمِ رومی خوش کُ پولوس بُ استفادَ کِر. رویی، پولس و رفیقش سیلاس ب شهر فیلیپی بُشتیند تا خبر خیبِ عیسی را اعلام کِرنَد. تُمین ب گُنا رووخونه ای کُ بیرون شهر بُ بُشتیند و مردمِ نین د جمع آبدنَد تا دعا کِرنَد. نین تُمین جَنی ب اسمِ لیدیه را بَشتندی کُ ایی تاجر بُ. نُ خداس دوستیش د و شَپَرستا.



خدا لیدپاش قادِرش بُسات تا ب عیسی ایمان باره. پولس و سیلاس نُش هادِ خانوادش تعمیدشون دا. بَدش نُ، پولس و سیلاس را دعوتشون کُ تا رو کیش بُمونید و تُمین جی قبیلشون کُ.



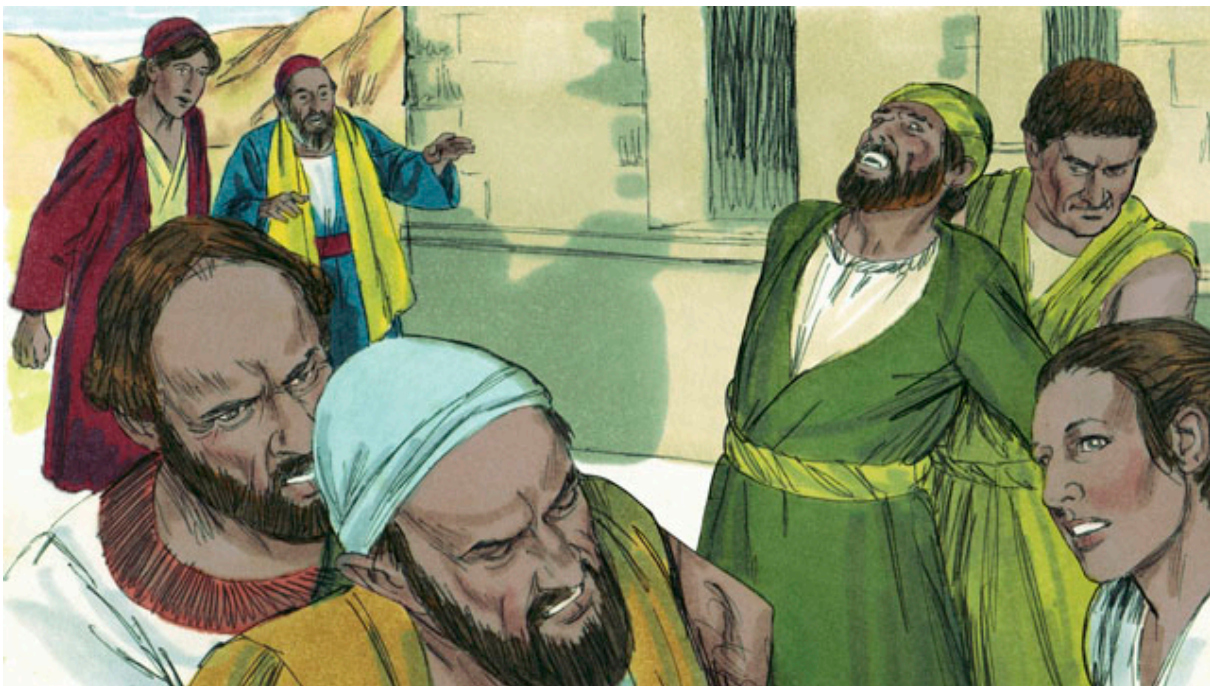
پولس و سيلاس ياقايي ک يهوديون دعا را آښدند مردم را ملاقات شؤ آک. نين د ابي گنيزي بؤ ک روحش پاک ئب و پاکش رد نمين آيم. نؤ ب کمکن روح پلید، آینده مرون پيشگویی شک و ن طريق را ب عنوان ابي ادم غيب گو سود خيلي زيادی نصيب اربابونش شک.



نؤ کنيز وقتی ک نمين آښدند فرياد شکشا: «ن مردگل خدمتگزارون خدا هند. نمين راه نجات ب شؤم نشون آدند!» نؤ روگل زيادی يزيني شک تا صبر پولس سر بؤم آي.



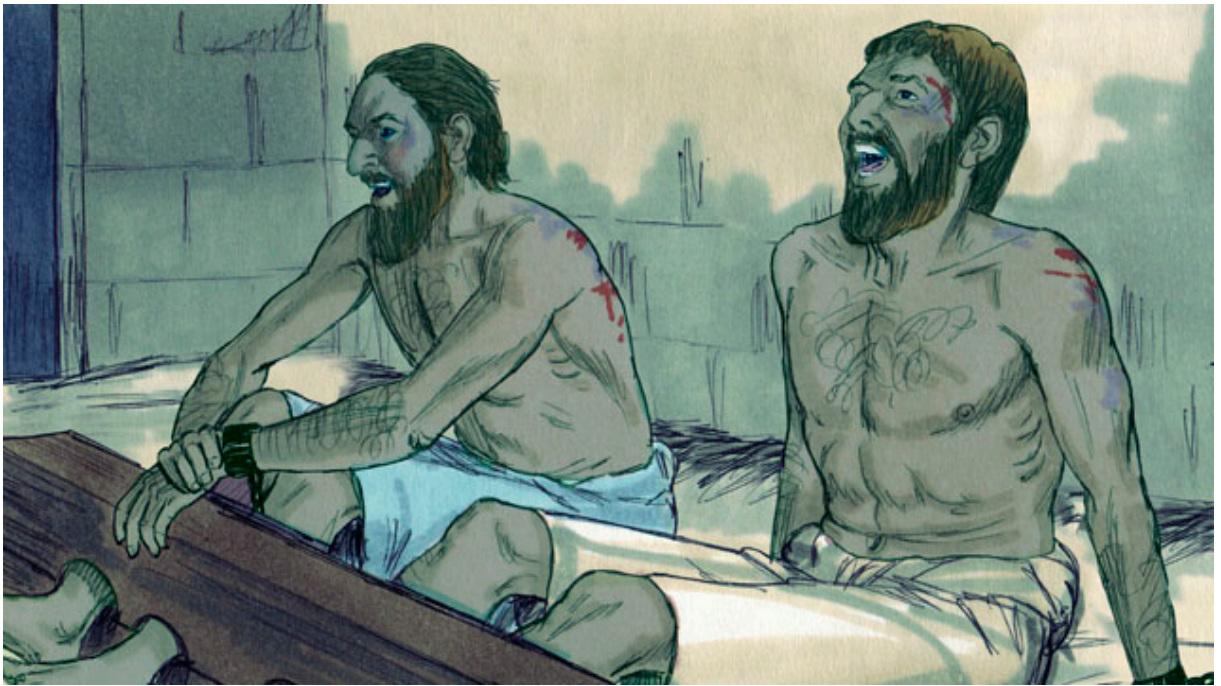
ای رویی کُ ن پیرج داد شک پولس ب ن اِسّواش ک ب روح ناپاکش بوات: «ب اسم عیسی از روو ن دُت بور تر.» روح ناپاک جلی ئش رهاس ک.



وقتی ک اربابون گنیز بَشندی ک چ اتفاقیش افتاد خیلی ناراحت بُدند. ن معنی شدا ک ای ب اربابون ن دُت پیلشون ندا تا پیشگویی کر، چون ک بَشَنَمَا د ب ن دُت یدون ن روح پلید آی نَشَتونا پیشگویی کر.



نَزمینی بَبُ کُ اربابویش، پولس و سیلاس بَشَنبَ پَلی مقامات رومی. نَمین پولس و سیلاس
گَنگیشون کار بُقات و روان زندایشون کَ.



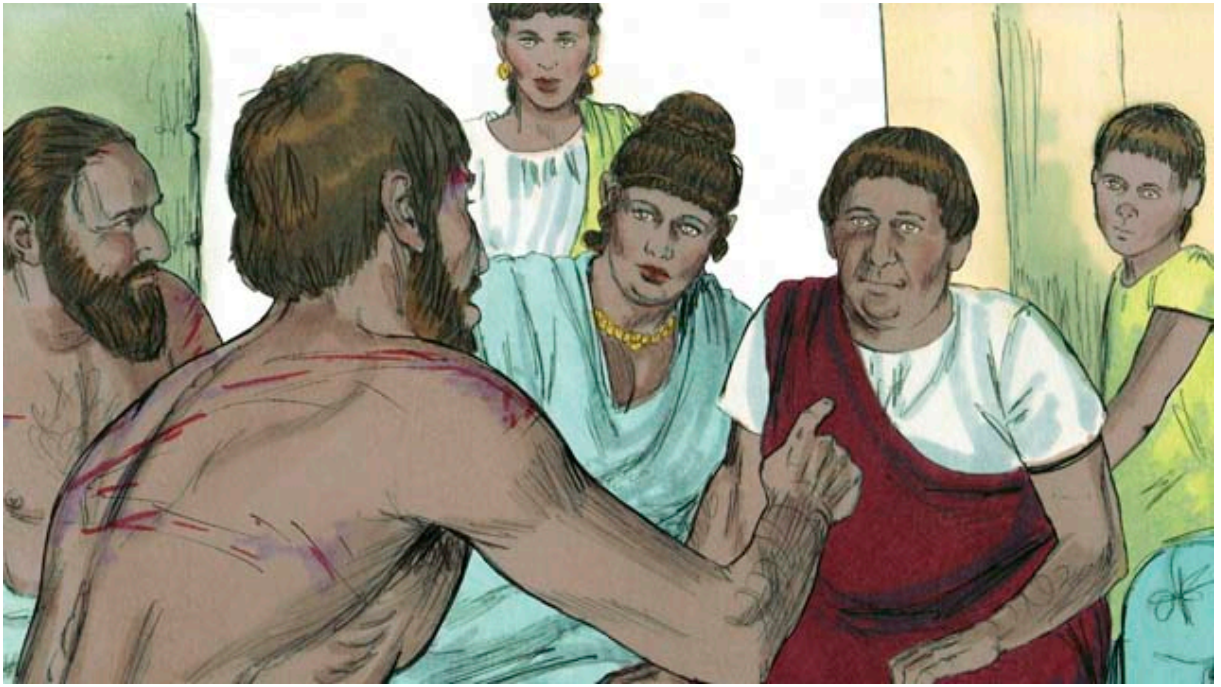
نَمین پولس و سیلاسیشون پَ قِسمتی از زندان کُ نِگهبانان ویشتریشون دَ دَرشون خوست. نَمین
پای نَمینیش هادِ تِک چویی گُردی دَرشون بَست. هادِ نَ وضع نَمین یَصِفِ شِی شِعر و سرود در
ستایش خدا آشنخوند.



یَقْرِط، زمین لرزه شدیدی بَم و پاکِ بَرون زندان داغش نیا و پاکِ زنجیرون زندانیون فروش ریت.



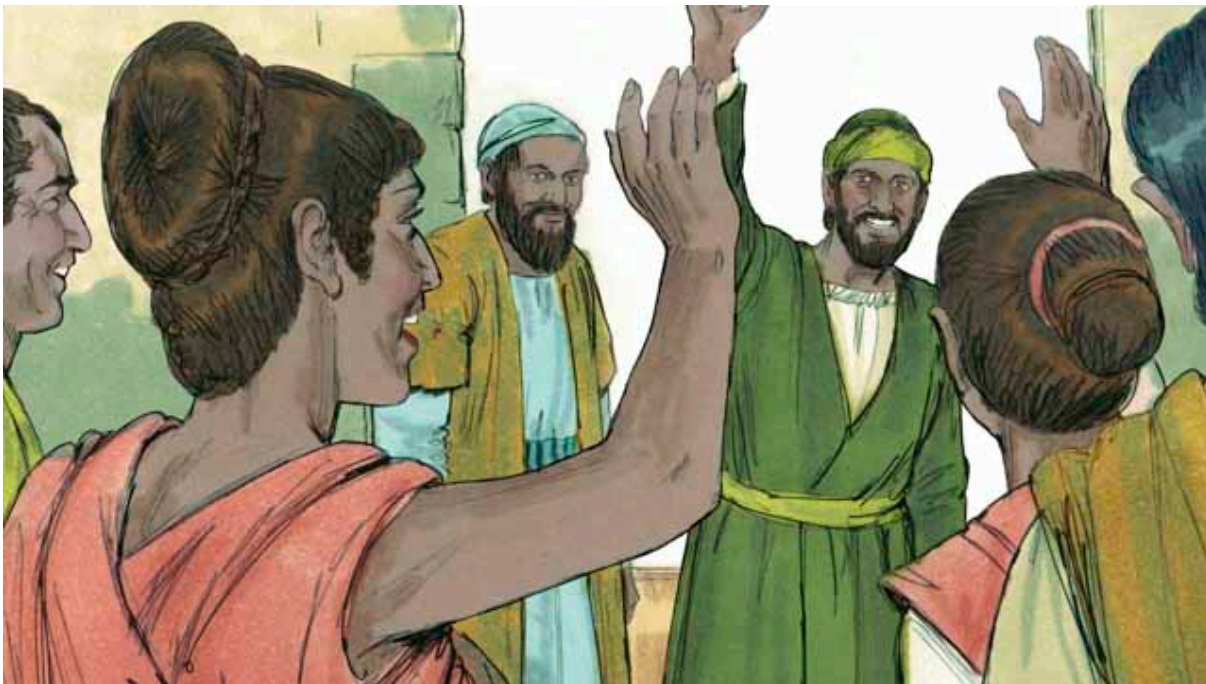
زندانبان پا ب و بشدی کُ پاکِ بَر زندان داغش نیاد و خیالش کَ کُ زندانیون فرارشون یگرد و ن از ترس مجازاتِ مرگِ مقامون رومی کُ نَش بگشیند، تصمیمش گیت کُ خوش بگش. ولی، پولس بَش دی جلی و دایش کار بُقات: «ب خود صدم کار بُقا! هَم پاکجِ آندهَم.»



زندانبان خیلی ترسون و لرزون بَمَ پَلی پولس و بَشپُرسا: «چُ گُرم تا نجات پیدا گُرم؟» پولس پاسخ شادا: «به عیسی خداوند، ایمان بار. بَدِش خدا تو و خانوادَت نجات کیمی دا.» نُوقتی زندانبان پولس و سیلاشون ب کی خوش بَشَب و رَخمونشون بَش شُست. پولس خَبَر خوش عیسی را پاک نُمیني گُ رو کَت بُدِنَد موَعَطَش کَت.



نُوقتی زندانبان و پاک خانوادَش به عیسی ایمانشون باهارد و پولس و سیلاس پاک نُمینشون تعمیدشون دا. نُوقتی زندانبان به پولس و سیلاس غذاشون دا و پاکجَشون هادِ هُم شادیشون کَت.



روح بعد رهبرون نین پولس و سیلاسیون از زندان آزادشون ک و ب ئمینشون ئوات شهر ترک کړند. پولس و سیلاس ب دیدن لیدیه و بعضی از دوستونشون بشتند و بدش شهرشون ترکشون ک. خبر خوش در بار عیسی گسترش پیدا شک و کلیسا جی رشد شک.



پولس و یقی رهبرون مسیحی به شهرن زیادی سفر ش آک. ئمین ب موعظشون و تعلیم درباره خبر خوش عیسی آشنپرداخت. ئمین همچنین نامگل زیادی بشتن نوشت تا ایماندارون را روو کلیسا گل تعلیم دند و تشویق کړند. بضی از ن نامگل تبدیل گړدا به کتابونی از کتابون مقدس.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۱۶ آیه های ۱۱ تا ۴۰

۴۸- عیسی مسیح‌ای موعود



وَقَتِي كُ خُدا چَهايش شاقَرِيد، پاڪ چي ڪامل بُ و گناهي وجودِش ڏي. آدم و حوا هُمِشون
دوِيشون ڏ و ب خدا عِشق شَوَرزا. هِچ بيمار و مرگي نُب و ن همون دنياي بُ كُ خدا شِگات.



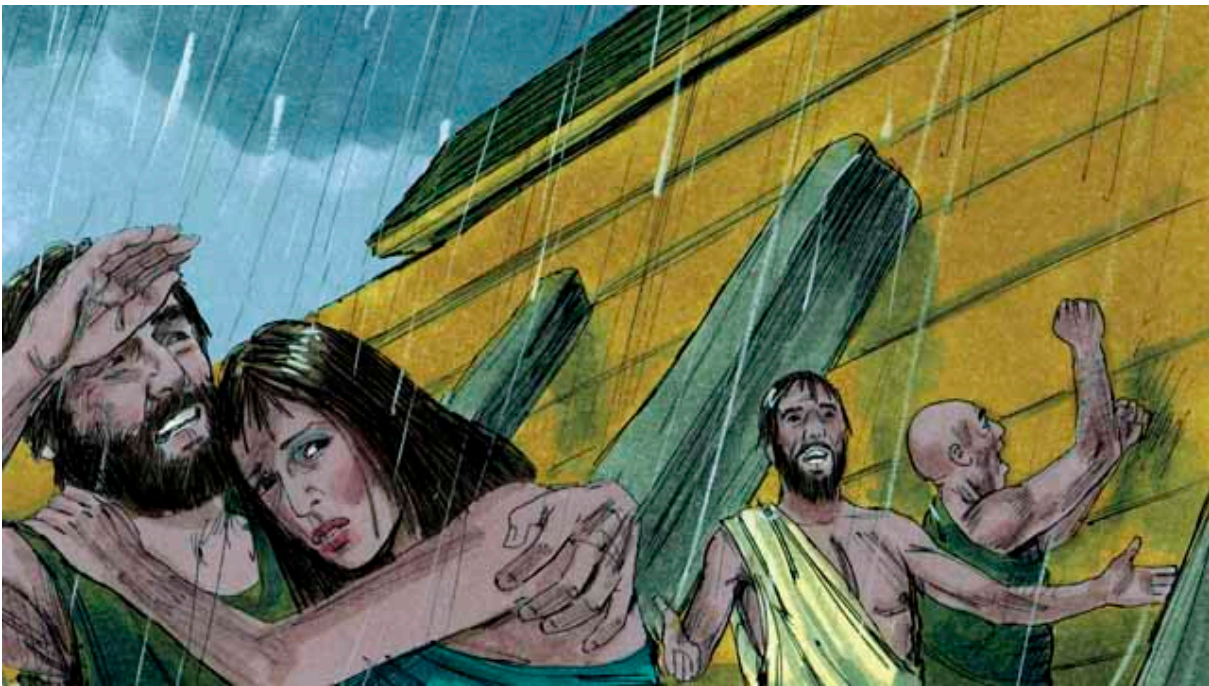
شيطان ب واسطه ماري ڪ روو باغ د بُ هاڊ حوا ڏمِش بُڏا، چون شِگا نُ گناه ڪِر. در آخر آدم و
حوا گناهيشون ڪَ. ب خاطر نافرموني نُمين پاڪ آڊمون محكوم ب مرگ گِرداڏيندَ.



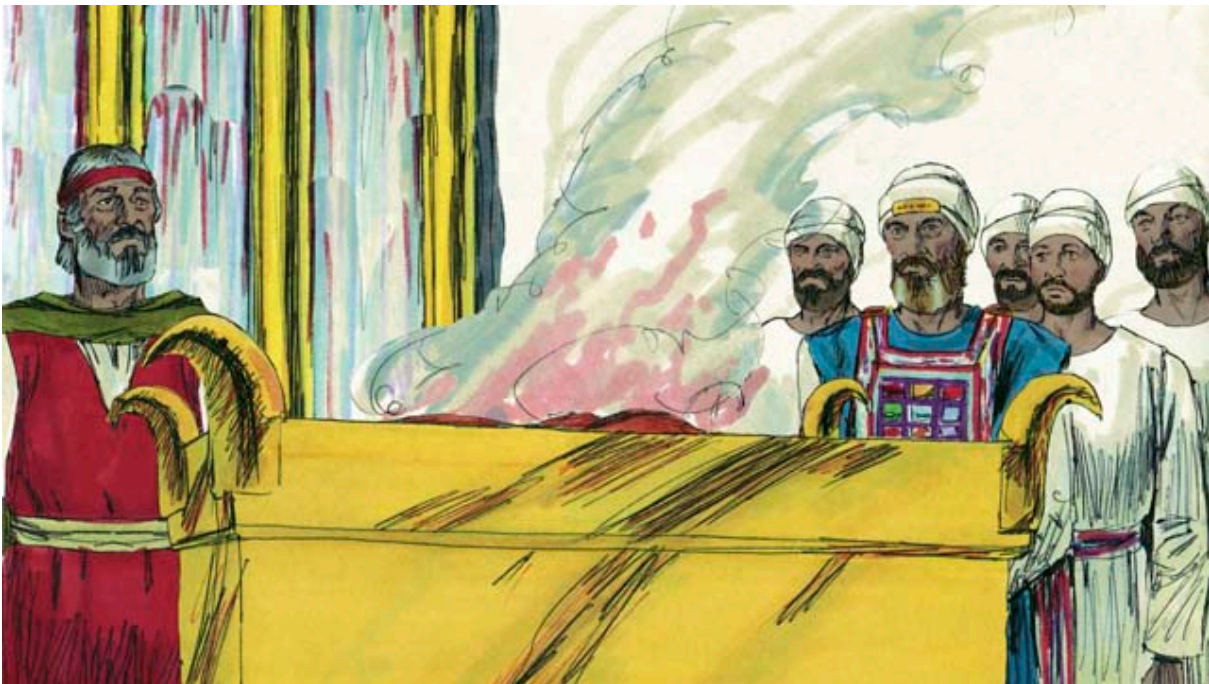
حتی ب خاطر گناهی کُ آدم و حوا بَشَنگَرده بُ اتفاقون وحشتناک زیادی رُخ شادا. ئمین دشمن خدا گِردا دِنَد. در نتیج، از نُ موقّ تا ه پاکج گُناهشون ک. هر آدمی کُ ب دنیا آئِم دشمن خدا بُ. میون خدا و انسان رابطهِ خبیی ئُب ولی خدا شگا رابط صلح آمیزی بَرقرار کِر.



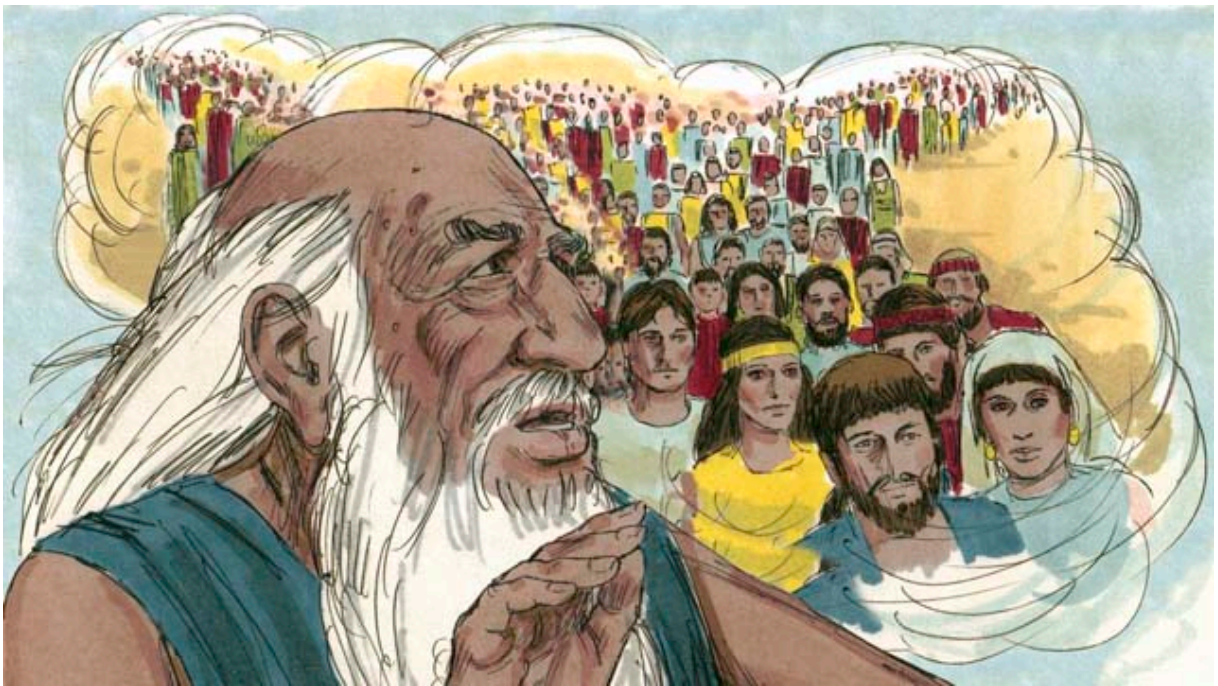
خدا وَعَدَ شادا کُ شخصی از نسل حوا سر شیطون کیمی کوئنا و شیطان جی پاشنه نُ کیمی آگِر. بدین معنی ه کُ شیطون عیسا ش بگش و خدا دوبار ئش جید آگِر. ئوقتی مسیح موعود همیش را قدرت شیطان را از میون آر آگِر. بَد سالیان خیلی زیاد خدا آشکارش ک کُ عیسی همون مسیح موعود.



خدا ب نوح دستور شادا تا ابي کشتي بُساج تا خانوادش از توفانی ک روو راه دِ نجات هاد. نرينی، خدا آدمونی ک ب ایمانشون د را نجاتشون شادا. ب همین صورت پاکي آدمون ب خاطر گناهانشون سزاوار مرگ هند از طرف خدا، ولی، خدا عيساش بشکينا تا آدمونی ک ب ن ایمان بارند، نجات هاد.



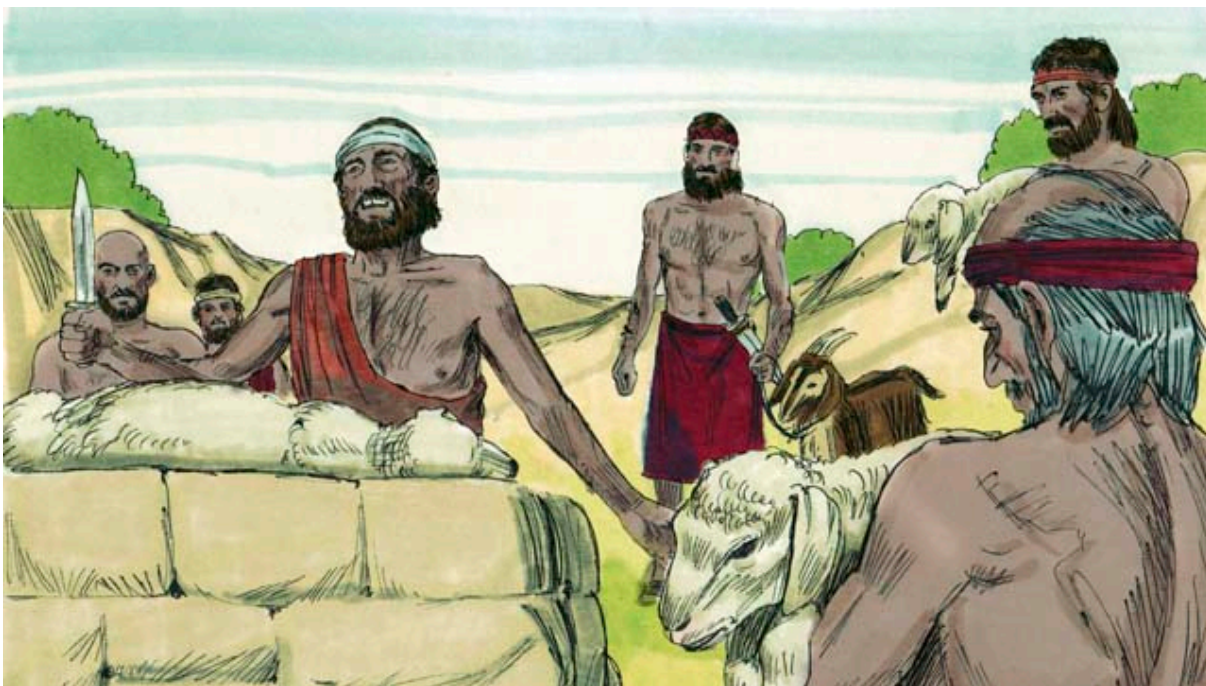
صد ها سال ب ک کاهنون برا آدمون ب درگاه خدا قربانی آشننگذرانید. ن کار ب مردم نشون شدا ک گناه بشنگرد و سزاوار مجازات هند از سوی خدا. ولی، ن قربونیگل نشنتونا باعث ن پند ک گناهانشون پبخشند. عیسی کاهن گرد ب. ن کاریش ک ک کاهنون از انجام ن ناتوان بدند. ن خوش فیداش ک تا قربانی گناهون پشتر را فراهم کر. ن قبیلش ک ک ب خاطر گناهون پاکي آدمون مجازات گرد. بخاطر را عیسی کاهن اعظم.



خدا ب ابراهيم بشواته ب: «ب خاطر تو پاك قبيلگل جهان برکت کيميم دا.» عيسى از نسل ابراهيم ب. خدا پاك قومون جهان ب وسيله ابراهيم برکت ش ای آد، چون ک هرکين ب عيسى ايمان آتار، از گناه نجات آتار. وقتي ک ن مردم ب عيسى ايمان آتارند، خدا تُمينش از نسل ابراهيم زون.



خدا ب ابراهيمش ب و ات تا پيرش اسحاق را قربوني کړ. ولي، خدا وړه ای ياقای اسحاق آمادش ک تا قربوني کړ. پاکجَمون ب خاطر گناهانمون ای گا بميرم! ولي، خدا عيساش ب دنيا بشبشا تا ياقا هم قربوني گرد و يمير ب ن خاطر ب عيسى آواچند وړي خدا.



وقتی کُ خدا آخرین پلاش مصر را یکیناد، ب هر خونواده اسرائیلی دستور شادا تا هر کدوم ایی وَر بُگشیند. ن وَر ایگا عیبی ئدار ب. بدش ئمین ایگا خین وَر وَر بالا و گُناړگل چارچوب کیشون پپاشیند. وقتی کُ خدا ن خین شدی، از ن کت رد آب و پیر اولی ن خانواد تشگشت. وقتی ن اتفاق درگت خدا ن ش پستخ نامید.



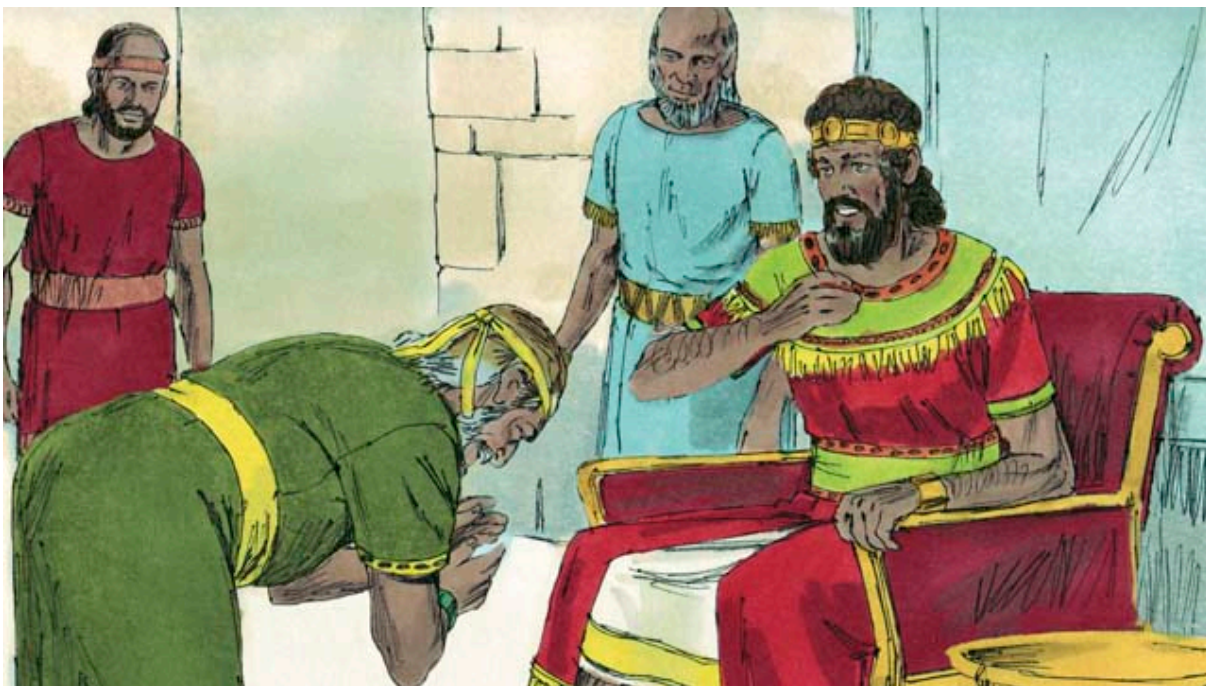
عیسی مثله وړه عید پستخ. ن هچ اشتباهیش یکرده ب و هرگز جی گناهیش نک. ن همون رووگل عید پستخ یمرد. وقتی کُ آدمی ب عیسی ایمان اتاره، خین عیسی، جریمه گناه ن ش پرداخت آکر. انگار کُ خدا، هاد مجازات نکردن ن از ن عبور آکر.



خدا هادِ بنی اسرائیل پیمان شابتست، چون کُ نمین قومی بُدند کُ نُ انتخابش یگرده به تا به نُ تعلق داریند. ولی، ه خدا پیوند تازه ای دَرش بست تا کُ روو دسترس هرکینی ه. هر کین از هر قوم و قبیله ای آگِ ن پیمان قبیله کِر، ب خدا آپیوند. نُ ب خاطر ایمان ب عیسی ب قوم خدا آپیوند.



موسی پیامبری بُ کُ کلام خدا با قدرت زیادی اعلامش ک. ولی عیسی گُردترین پیامبرون. نُ خداه، پس هر چی کُ نُ بشوات و انجام شادا، دم و عمل خدا بُ. ن خاطر کُ کتاب مقدس عیسی را کلمه خدا واج آکرنه.



خدا ب داوود وَعَدَ شادا كُ اَدَمی از نسل نُب عنوان پادشاه تا ابد روو قوم خدا حكومت كیمی كَ. عیسی پیر خدا و مسیحای موعود و نُن نسلی داوود كُ اَتون تا ابد پادشاهی كِر.



داوود پادشاه قوم اسرائیل بُ ولی عیسی پادشاه پاك دنیاة! نُن دوبار اَت و هادِ عدالت و صلح تا اَبَد پادشاهی كیمی كَ.

داستانی برگیت از كُتاب مقدس: كُتاب پیدایش فصل ۱؛ فصل ۳؛ فصل ۶؛ فصل ۱۴؛ فصل ۲۲؛ كُتاب خروج فصل ۱۲؛ فصل ۲۰؛ كُتاب دوم سموئیل فصل ۷؛ كُتاب عبرانیان فصل ۳ آیه های ۱ تا ۶؛ فصل ۴ آیه ۱۴؛ فصل ۵ آیه ۱۰؛ فصل ۷ آیه ۱؛ فصل ۸ آیه ۱۳؛ فصل ۹ آیه ۱۱؛ كُتاب مكاشفه فصل ۲۱

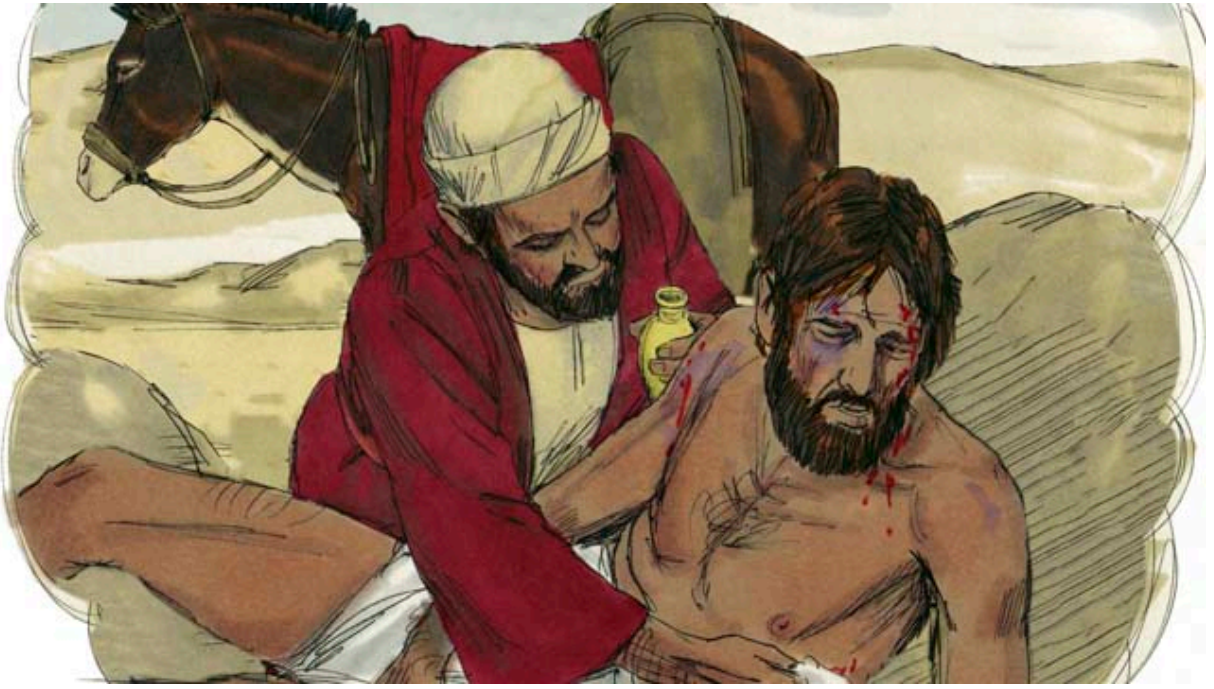
۴۹- پیمان تازه خدا



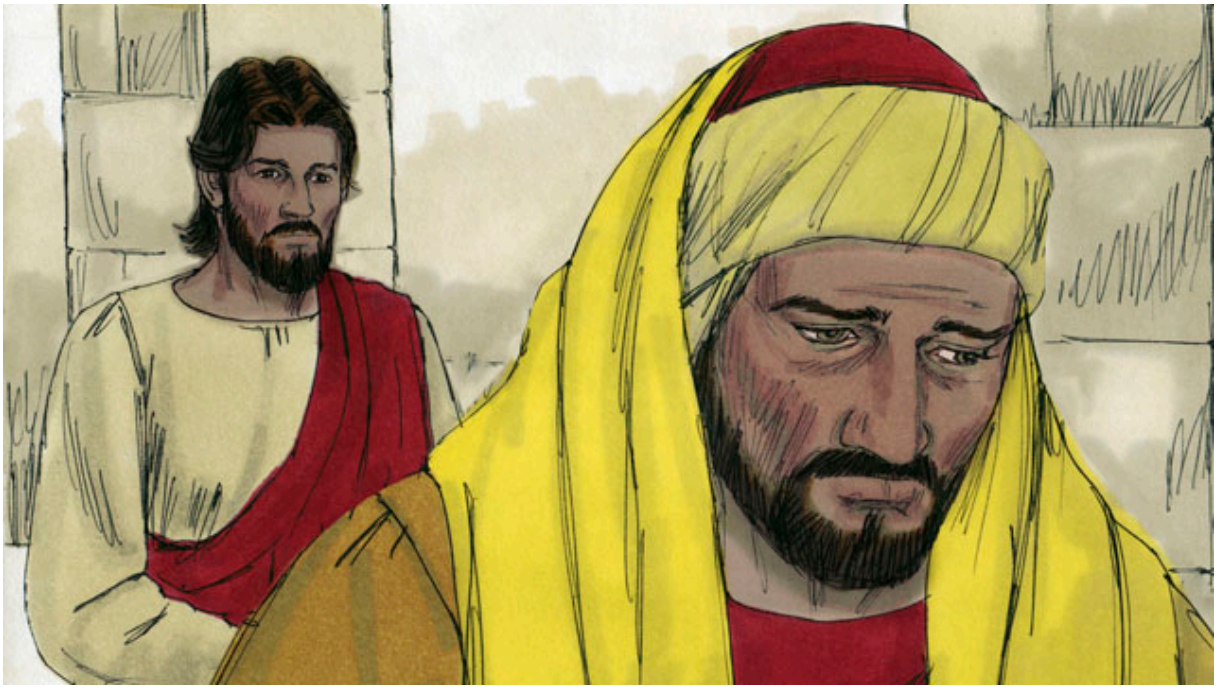
فرشته ای ب دُت چوونیش بُوات کُ تو پیر خدا ب دنیا آتاره. وقتی کُ مریم هنی باکر ب روح القدس روو نُش یدما و آبستن گِردا. نُ پیره ای ب دنیاش باهارد و اسمش عیساخ نا. ن خاطر را عیسی هم خدا و هم انسان.



عیسی معجزات زیادی انجام شادا کُ ثابت اکر خداه. نُ دیم اُوو د راه بُش، توفان آرومیش ک و مریضون زیادی شیفاش دا، از آدمون زیادی روح پلیدشون برشون ک، مردگل زندش ک و پنج نون و دو ماهی کوچیک را برکتش دا و تبدیلیش ک ب غذای بیش از ۵۰۰۰ هزار نفر.



عيسى معلم گُردى جى ب. پاڪى چى گلى كُ ن شوات حقيقتيش پيوست. مردم هرچى كُ ن ب
 نُمينش شوات ايگا انجام شدا، چون كُ ن پير خدا ب. برا نمون ن تعليم شدا كُ ايگا يقى مثل
 خومون محبت كُرم.



نُ همچنين به يقى تعليمش دا كُ ايگا خدا ويشتتر از پاڪى داراييگل خودون دوست دار بى.



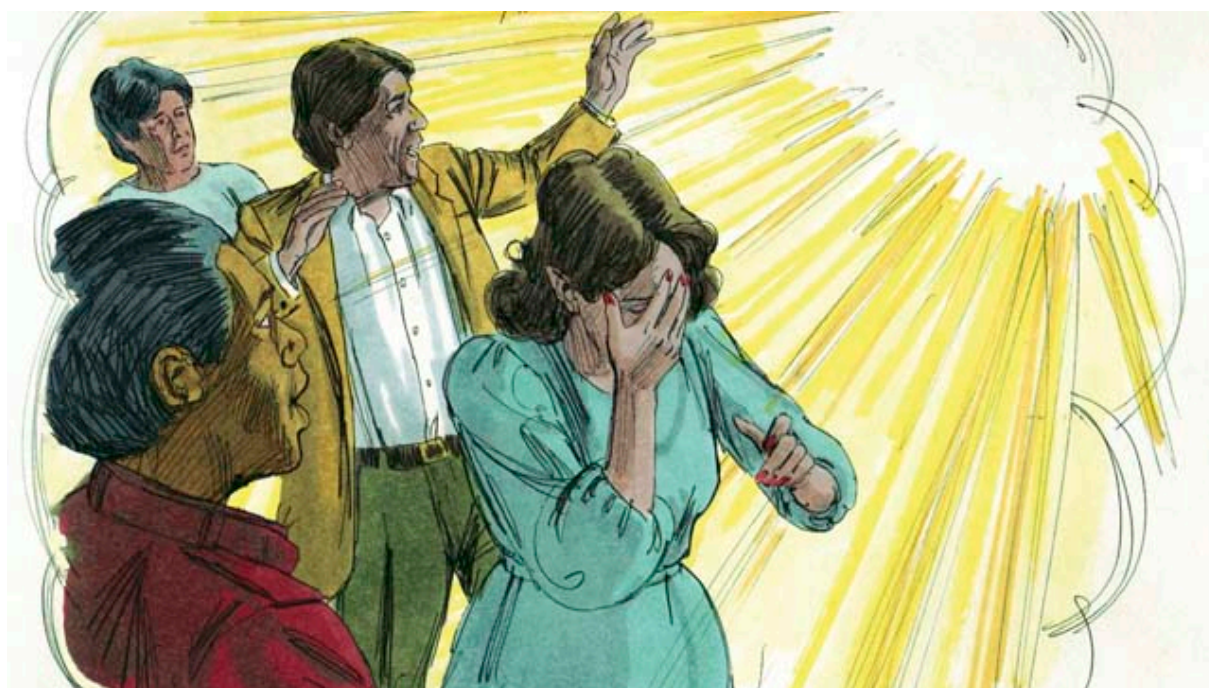
عیسی بشوات کُ بودن روو پادشاهی خدا از هر چی بی با ارزشتر. ب خاطر ن کُ ب پادشاهی خدا وارد گردِ ایگا نُ تورا از گناهونیتون رهایی بخش.



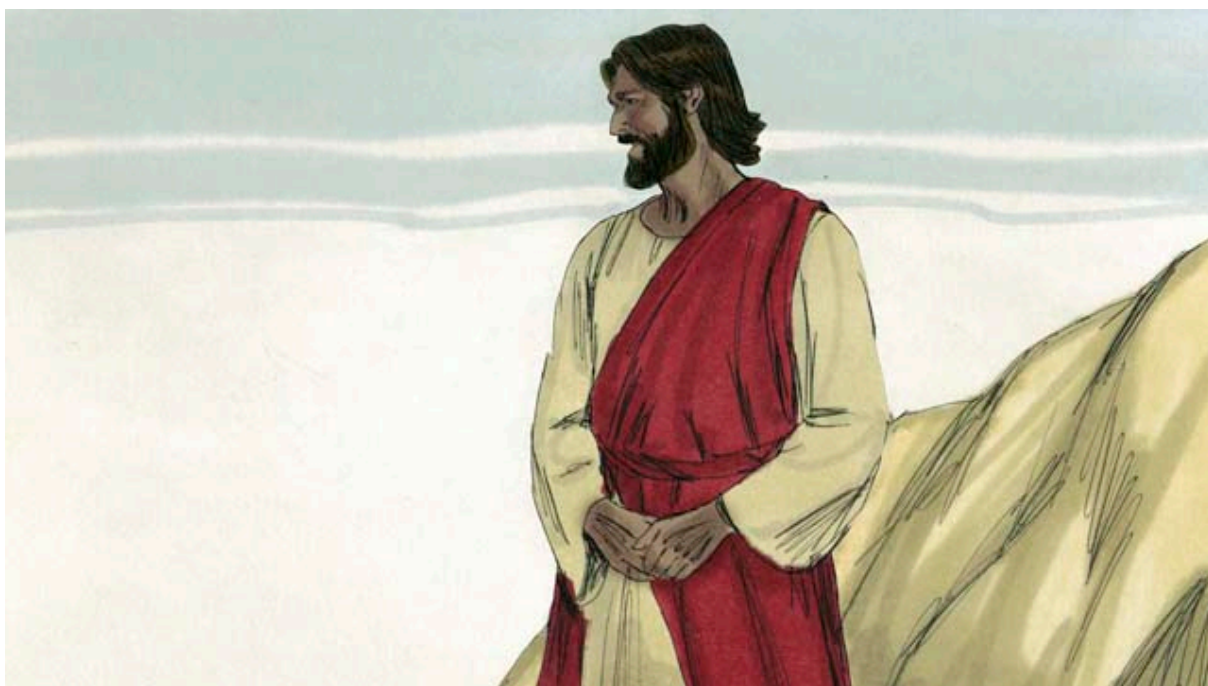
عیسی بشوات بّضی از آدمون نُس قبیل کیمی ک، بّیش خدا نُس نجات کیمی آد؛ ولی، پاکج نُس قبیل نیکیمی ک. نُ نیش جی بُوات کُ بّضی آدمون مثله خاک نیکو هِنْد، چون کُ خیر خوش عیسی را قبیل آکرنْد و خدا نُمین نجات آد. بّضی از نُمین جی مثل خاک کُناَر جَد سفت و سَخْتِنْد. کلام خدا مثله بذرِ کُ دیم نُ زمینش دَرکَت، ولی، هِچ محصول هانْد. آنِد مردمی هِنْد کُ پیام عیساَش قبیل نَکرنْد و نَشنگی وارِد پادشاهی خدا گِردِنْد.



عیسی ب ئمین یادشون دا کُ خدا گناهکارون خیلی دوس داره. نِ شی ئمین پتخیش و وچگلی خوش یگیر.



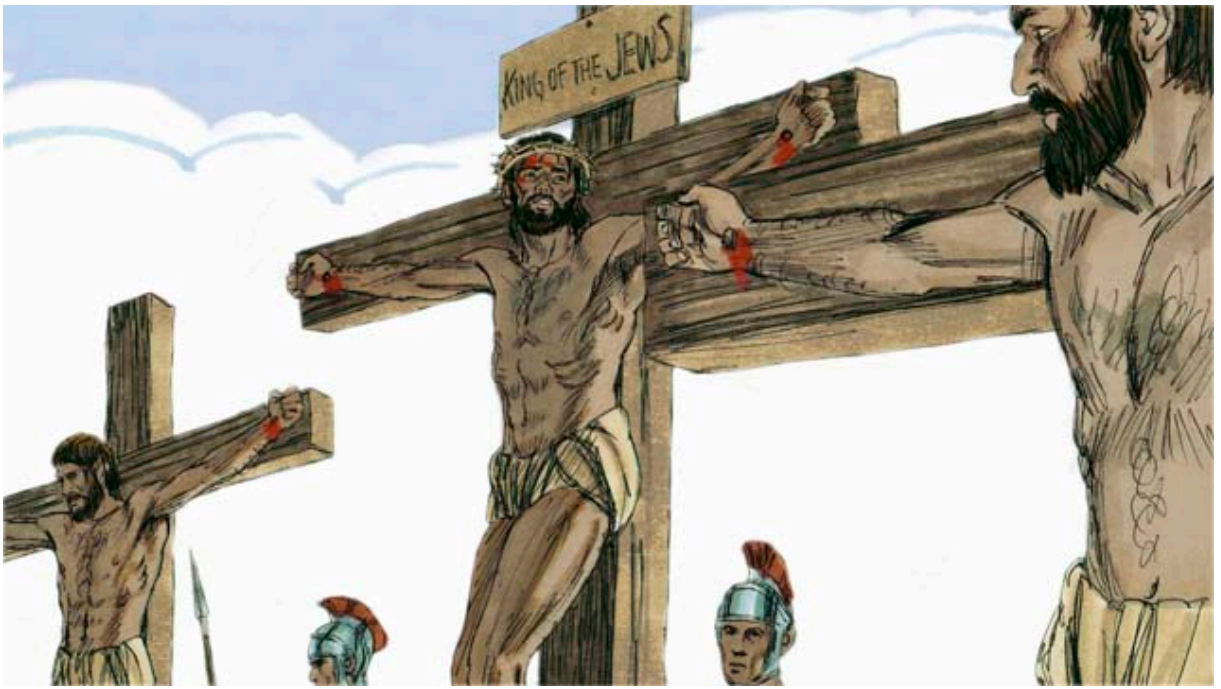
عیسی ب ئمینش بوات کُ خدا از گناه یفرت دار. ب خاطر گناه آدم و حوا پاک نسل نمین جی گناه آکرنه. بنابراین، هر آدمی کُ روو دنیا گناه آکر و از خدا یدا بُئد، دشمن خداه.



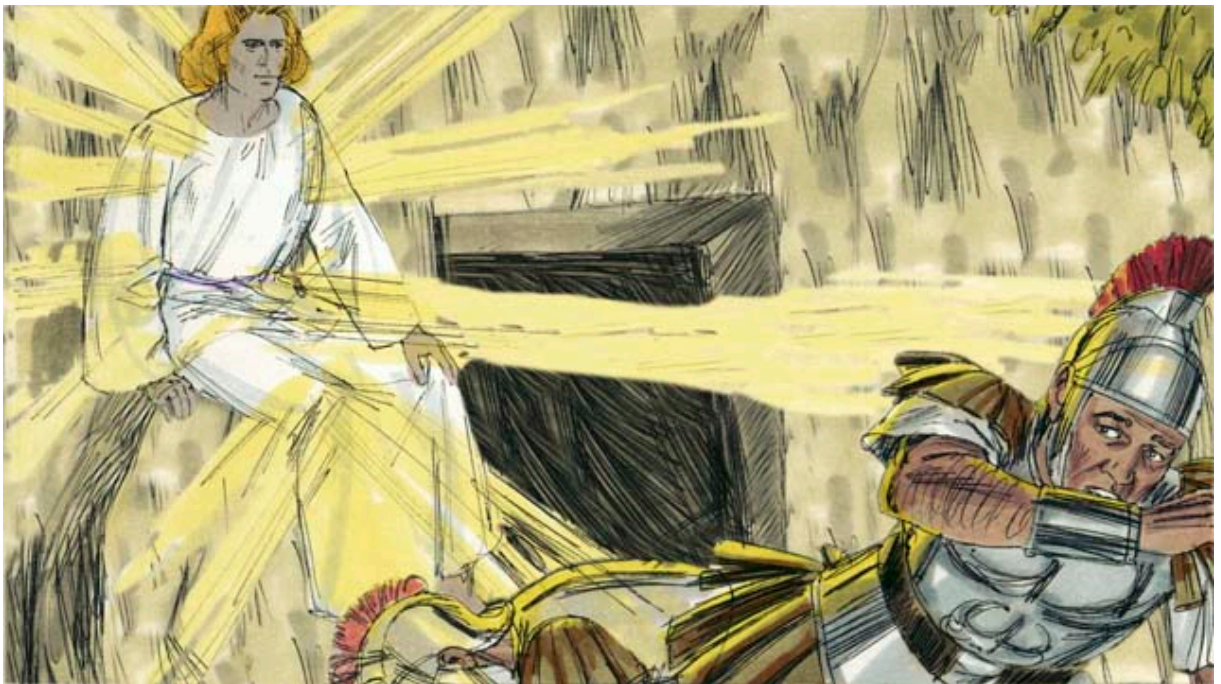
ولی خدا چنوں مردم جهان را محبت آکر کُ عیسی تنها پیرش را شادا، تا هر کین ب ن ايمان باره ب خاطر گناهونیش مجازات نیگرد، بلکه تا آبد هاد خدا زندگي کړ.



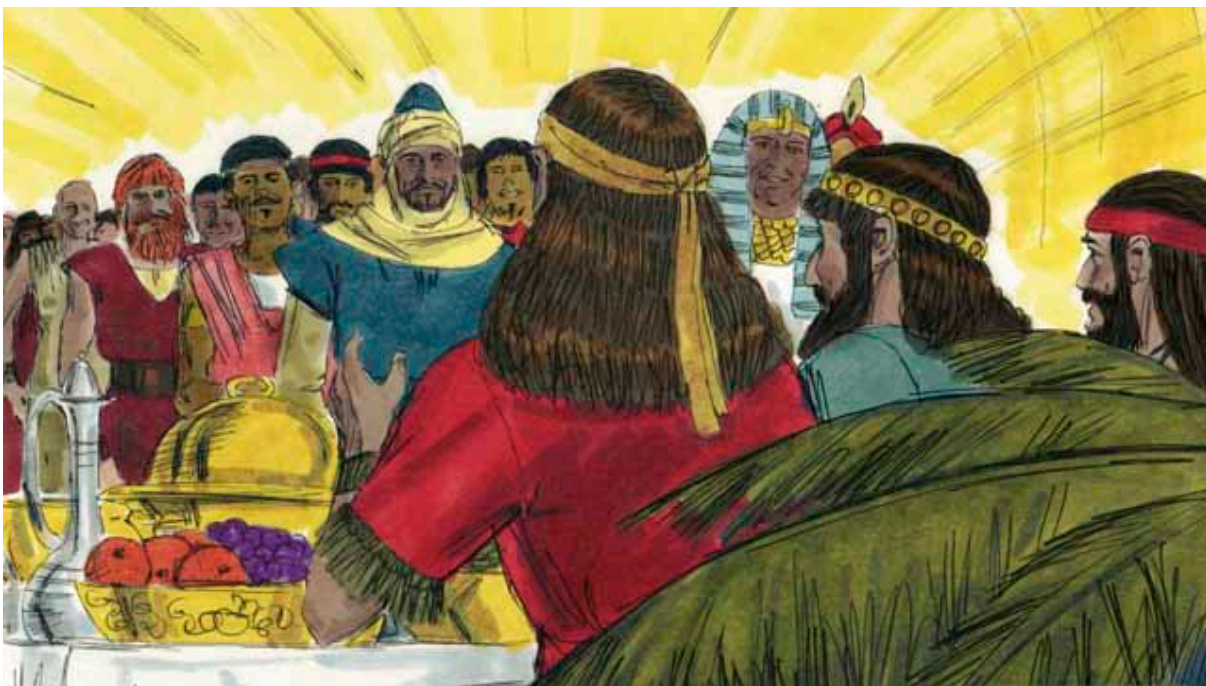
شَم ب خاطر ارتکاب گناه، محکوم ب مرگۍ. خدا حق داره کُ خشمگین گړد، ولی عیسی هاد بُشتن دیم صلیب و مرگش، کیفر گناهون هم را دیم خوش بشگیت.



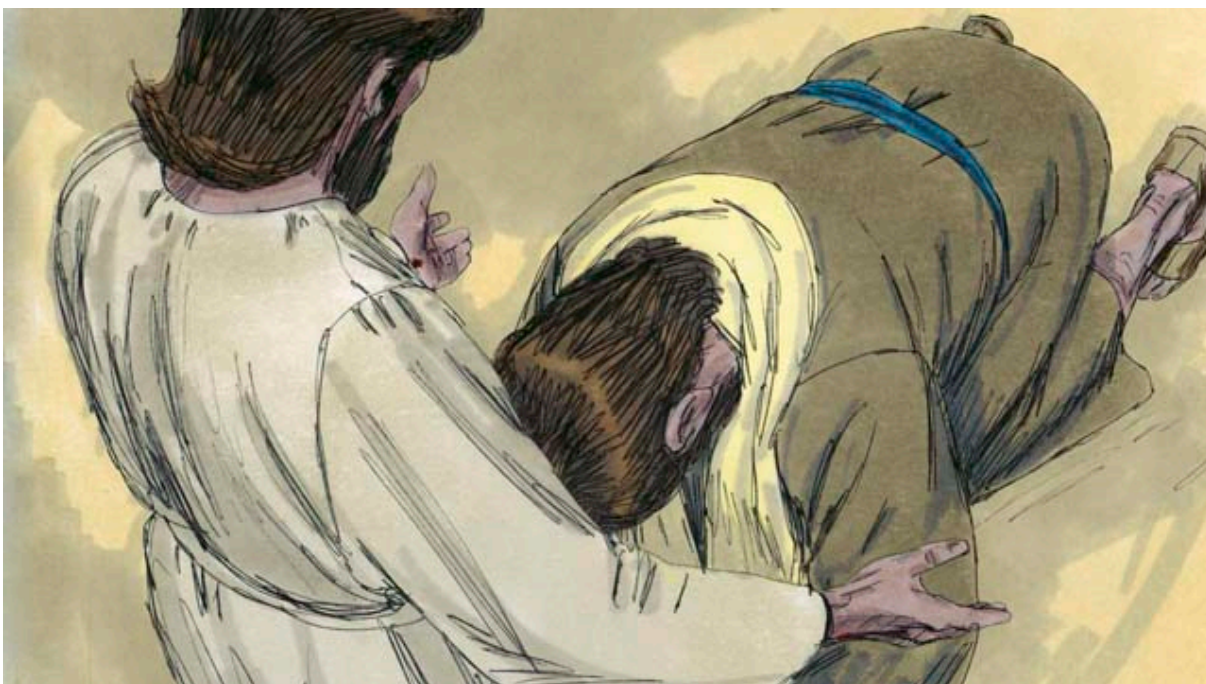
عيسي هِچ وقتو گناهيش نڪ، ولي قبيلش ڪَ ب خاطر گناهون آدمون مجازات ڳرد. نٌ حتى سنگين ترين مجازات ڪُ مرگَ جي قبيلش ڪَ. بنا براین نٌ قرباني ڪاملي بٌ تا گناهون هر آدمي ڪُ ديم جهان انجام شادادَ پاک ڳرد. چون ڪُ عيسي خوش ب عنوان قرباني تقدیمش ڪب خدا پس خدا گناهون آدمون حتى نُمین ڪُ خيلي وَدَ را ولي ب نٌ ایمانشون با هارد را بشبخشا.



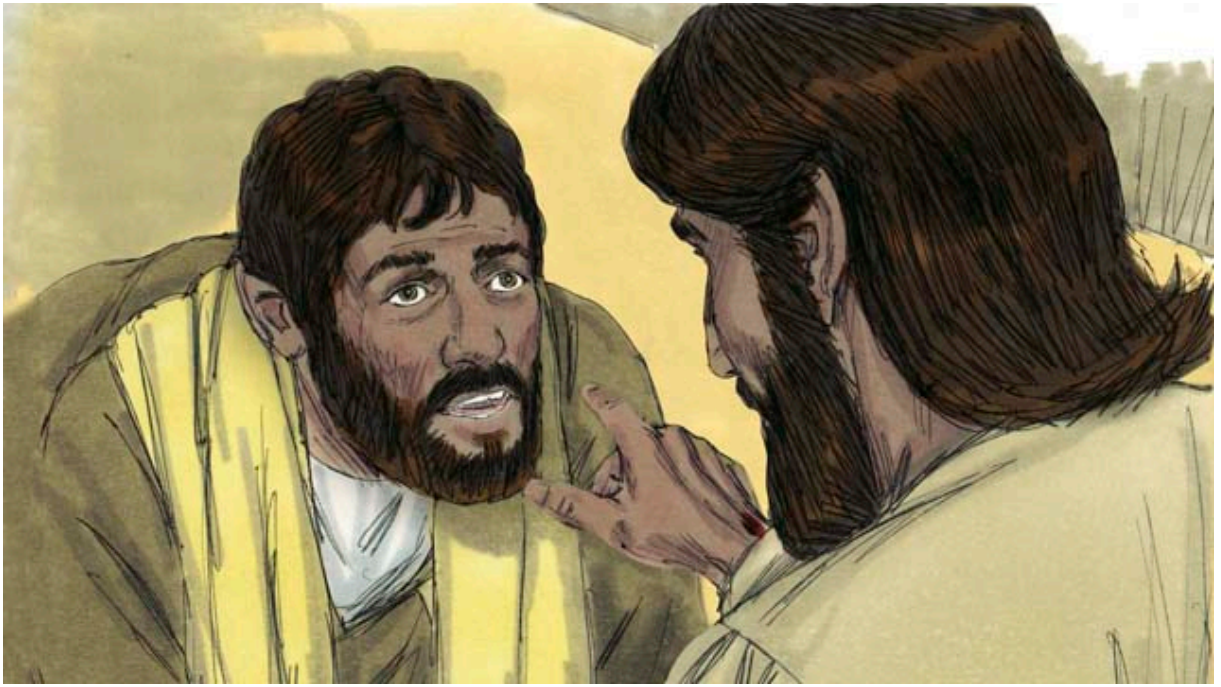
حتى کارون خيب شَم نئون شَم نجات هاد. کاری تَه ڪُ هاد انجاميش بَتونَت هاد نٌ رابطه دوستي برقرار ڪِرَت. ياقا نٌ ايگا ايمان باري ڪُ عيسي پير خدا و ديم صليب ياقا شَم يَمرد و خدا نُس از دنياي مَرَدگل جیدش ڪَ دوبار. آگ شَم ب ن حقيقت ايمان باري خدا پاک گناهون شَم آبخش.



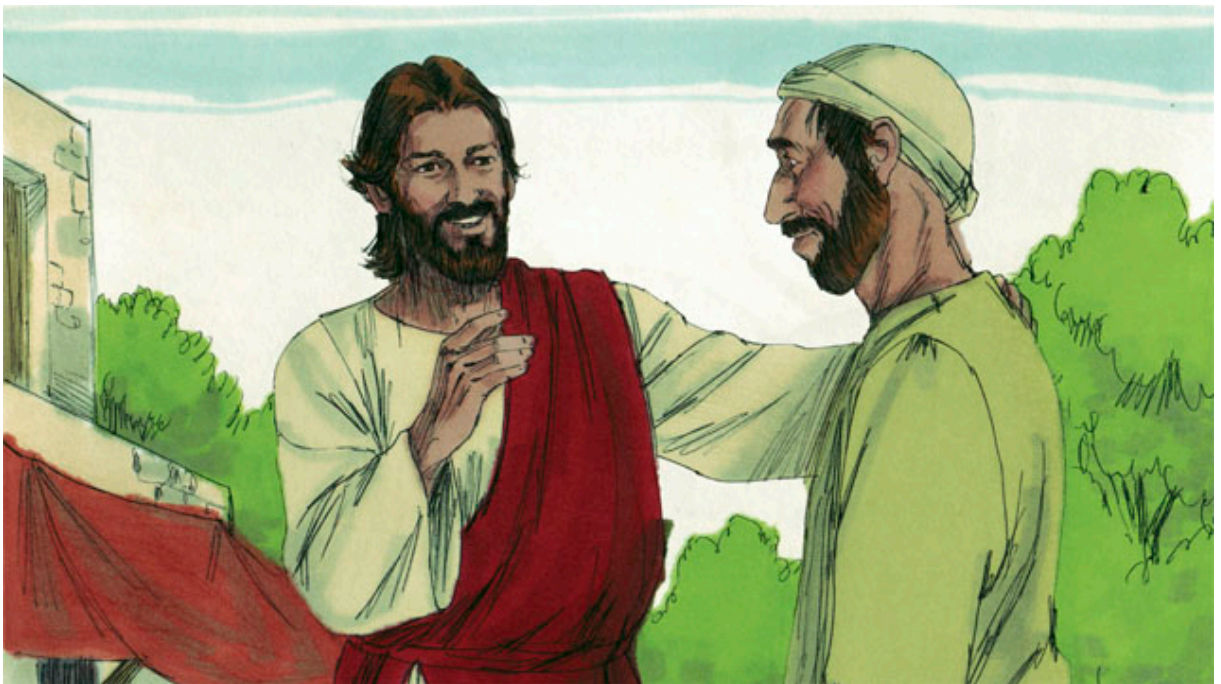
خدا هرکين کُ ب عيسى ايمان باره و ب عنوان خداى خوش قَبيل کِر آبخش گناهونش ولى خدا آدمونى کُ ب عيسى ايمان نارند نَبخش و نجات هاند. مهم تَه پير يا جوون فقير يا پيلدار، جَن يا مِرَد، بَت يا اهلِ کيا بَت. خدا شَم دوست داره و دوست داره کُ ايمان بارى ب عيسى تا ن بَتونه هاد شَم رابطه دوستان برقرار کِر.



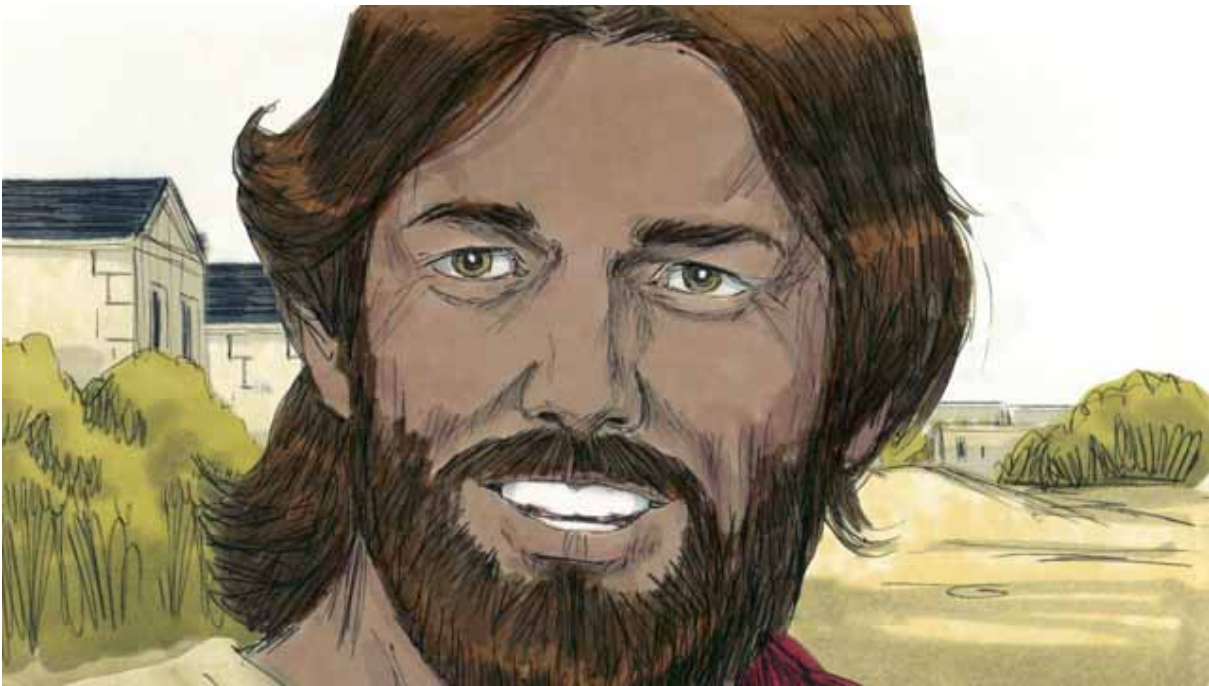
عيسى شَم دعوت آکِر تا ب ن ايمان بارى و تعميد هاگيرى. آيا ايمان دارى ک عيسى هُمون مسيحاي موعود و تنها پير خدا؟ آيا قَبيل دارى کُ گناهکارى و سزاوار مجازاتِ خدايى؟ آيا قَبيل دارى کُ عيسى ن خاطر گناهون شَم ديم صليب يَمرد تا گناهونتون پاک آب؟



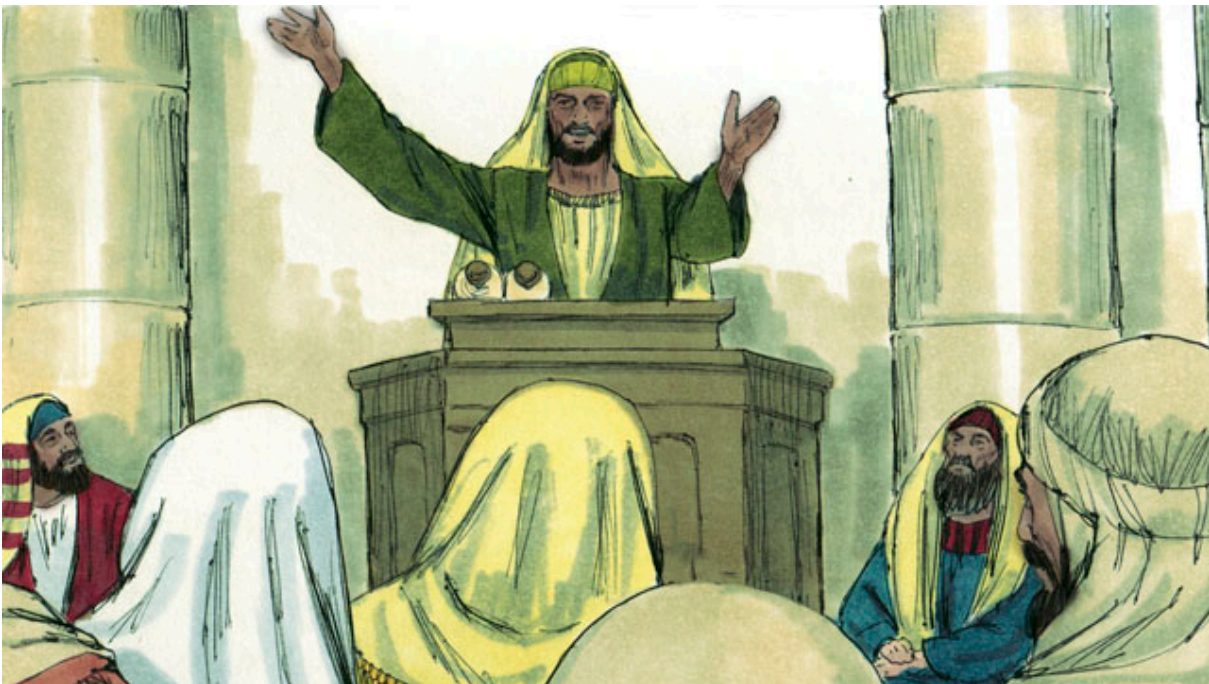
آگي ب عیسی و ن چي گلي ک خاطر شتم انجامش شاداد ایمان دارئ پس شتم مسیحی! از ن ب بعد شیطان دیم پادشاهی تاریک خوش دیم شتم حکومت نیکی می ک. الان خدا دیم پادشاهی نورانی خوش دیم شتم حکومت آکیر. خدا شتم قادر کی می ساخت تا مثل قبل گناه نیکری و ب شتم یادش داد تا درست زندگی کری.



آگي مسیحی هیئ، خدا شتم ب خاطر عیسی وکاری ک ک گناهایتون آبخش. الان خدا شتم مثل دوست نزدیک توش آپندار ن دشمن.



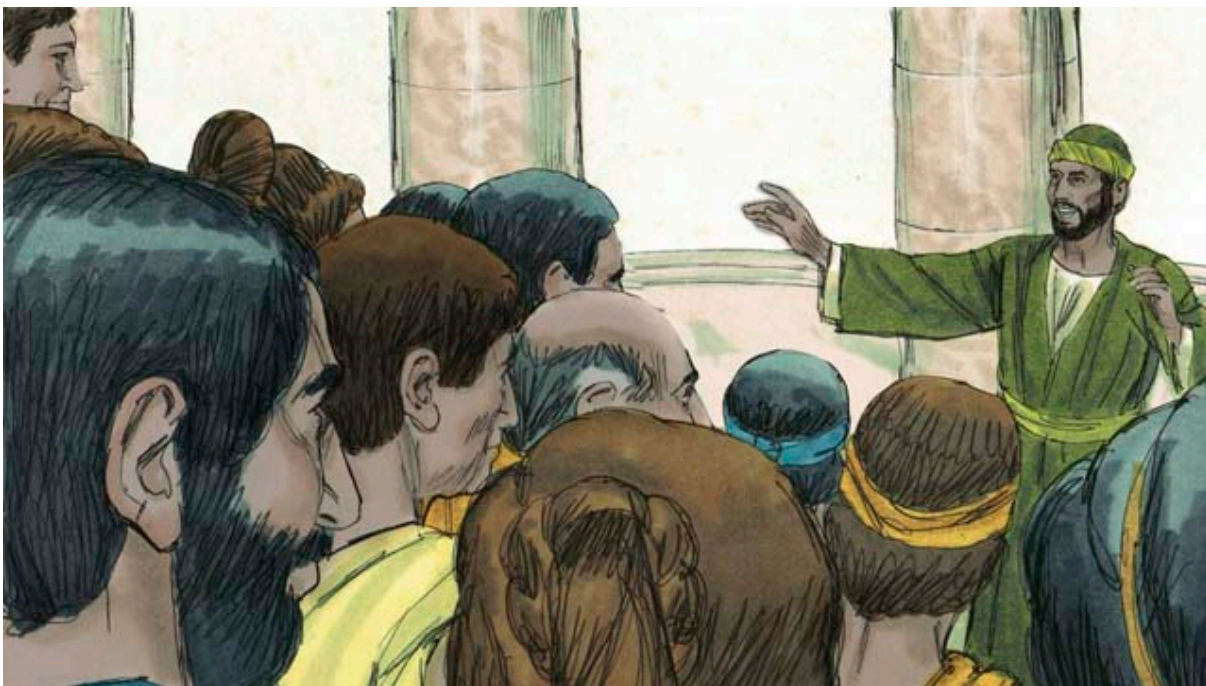
آگ دوستِ خدا و خادم عيسای خدا هيت، مشتاقی کیمی بُدی تا از چيگل عيسی پیروی کړی. هادی ن کُ ایی مسیحی هیت هنی جی شیطان شی شَم وَسَوَس کړ تا گناه کړی، ولی خدا پاکش ب وعدِگل خوش عمل کړی. نَما آواج آگ ب گناهون خودون اعتراف کړی شَم آبخش و ب شَم قدرت آبخش تا هادی گناهویتون مبارز کړی.



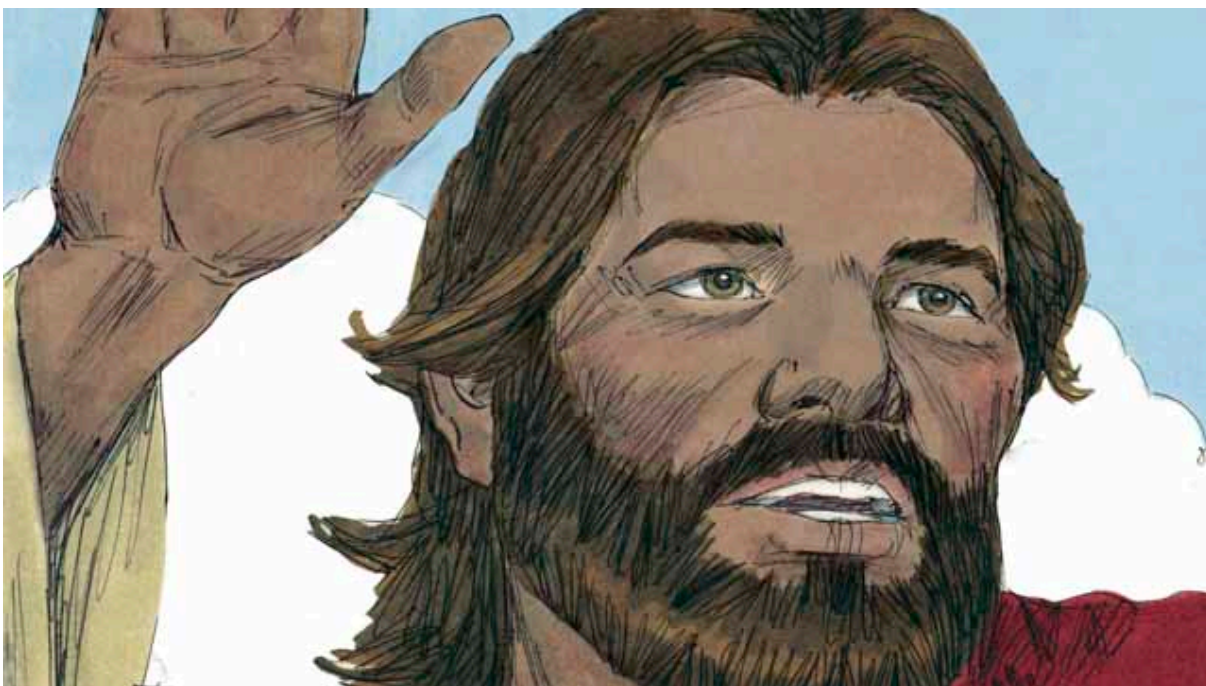
خدا ب شَم آواج مطالعه کړی گلاَمشا و دعا کړی. ن ب شَم آواج هادی یقنی مسیحیون نَش پېرستی و ب یقنی جی بُواجی کُ شَم را چش گرد. آگ پاک نیا انجام هادی، دوستی خیلی قوی میون شَم و خدا برقرار کیمی ب.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: رساله پولس به رومیان باب ۳ آیه ۲۱ تا ۲۶؛ باب ۵ آیه ۱ تا ۱۱؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۳ آیه ۱۶؛ کتاب انجیل متی باب ۱۶ آیه ۱۶؛ رساله پولس به کولسیان باب ۱ آیه ۱۳ تا ۱۴؛ رساله دوم پولس به تسالونیکیان باب ۵ آیه ۱۷ تا ۲۱؛ رساله اول یوحنا باب ۱ آیه ۵ تا ۱۰

۵۰- عیسیٰ وا آگرِدِ



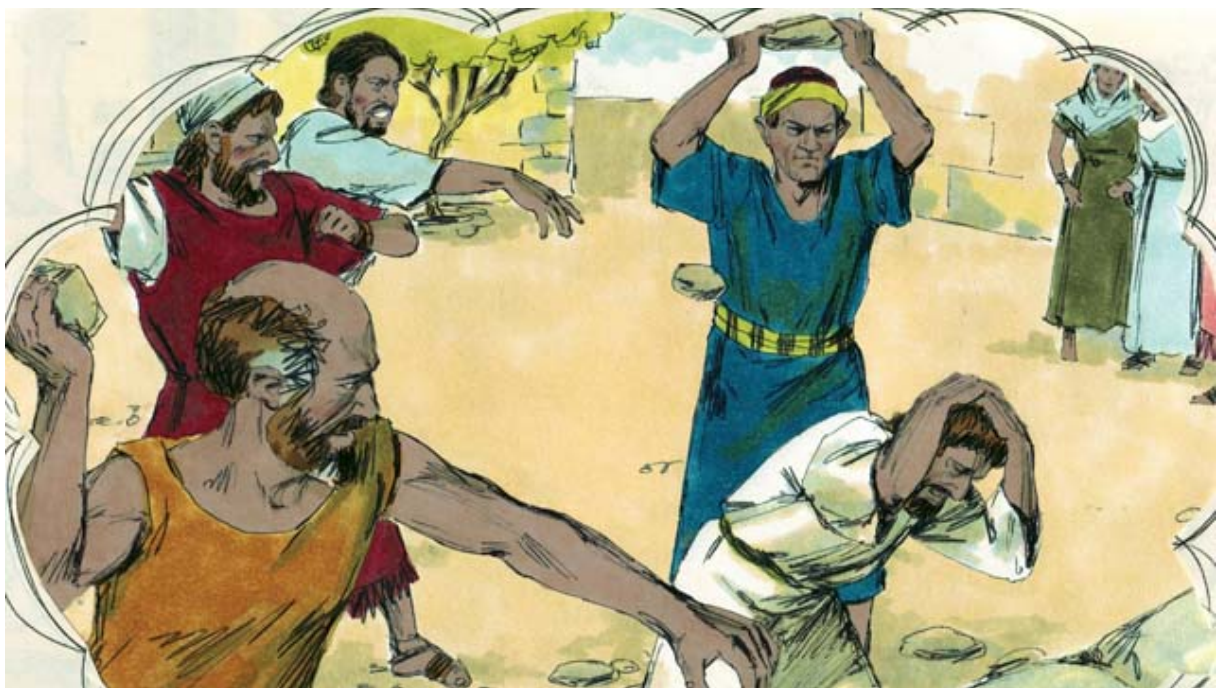
نزدیک ب ۲۰۰۰ سال کُ آدمون زیادی خَبر خوش انجیل عیسی مسیح را آشنونَد. کلیسا در حال رُشد بُد و عیسی وَعَدَ شادادَ کُ آخر دنیا واکیمی گِردا. اگر چ عیسی تِمَدَ هنی و ب وعده خوش وَا کیمی کَ.



خدا از هَم شی همینطوری کُ منتظر عیسی مسیح هِم تا بوره، مقدس زندگی کُرم و نُش تکریم کُرم. نُ از هَم شی تا در مورد پادشاهی نُ هادِ پاکجَ دَم یَدَم. وقتی کُ مسیح هنی دیم زمین زندگی شَک، یزینی شَوَات: «شاگردون مَ خَبر خوش پادشاهی مَ دیم جهان را موعظش آکرنَد، نُوقتی پایان جهان کیمی آم.»



قومون زیادی هِنْد کُ هِنی در باره عیسی چی نُزوینَد. بَدِ نِ کُ عیسی بِ آسمون واگردا، نُ بِ مسیحیون بَشوات کُ نِ خبر خوش را بِ پاکِ آدِمونی کُ هِچِ وقت عیساَشون نِدیَدِ اعلامِ کِری. عیسی بَشوات: «یَشی و پاکِ مَلتون شاگردِ مِ کِری، چون کُ قلیون مِثِلِ مزرعه آماده دِرو گردَن.»



عیسی نِش جی بُوات کُ: «خادم از آقای خوش والا تَر تَه. هَمون طور کُ اربابون از مِ نفریشون دِ، شَم جی بِ خاطر مِ شکنجِ آدِنَد و کیمی کُشت. نِ جهان دِ رنجِ کیمی کشا ولی دِل قوی دارِ؛ چون کُ مِ شیطان را کُ حاکِم نِ جهان شکستیم دا. آگِ تا آخر بِ مِ وفادار بمونی، خدا شما نجات کیمی دا!»



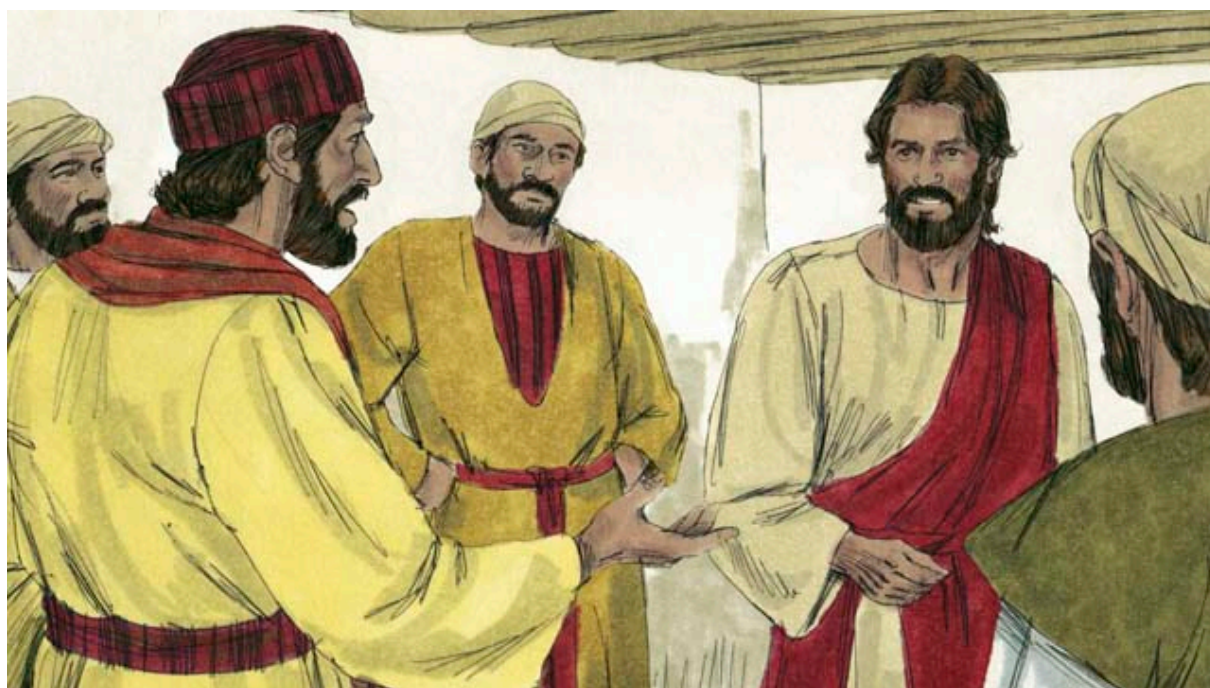
عیسی شاگردونش را داستانی تعریفش که تا ب نمین بواجه چه بلایی سر جهان و مردم کیمی آم.
 ن بشتوات: «میده ای دیم مزرعه خوش بذری بشتکشت. وقتی که خو ب، دشمن بم و لای ن بذر
 علف هرزش بشتکشت و بش.»



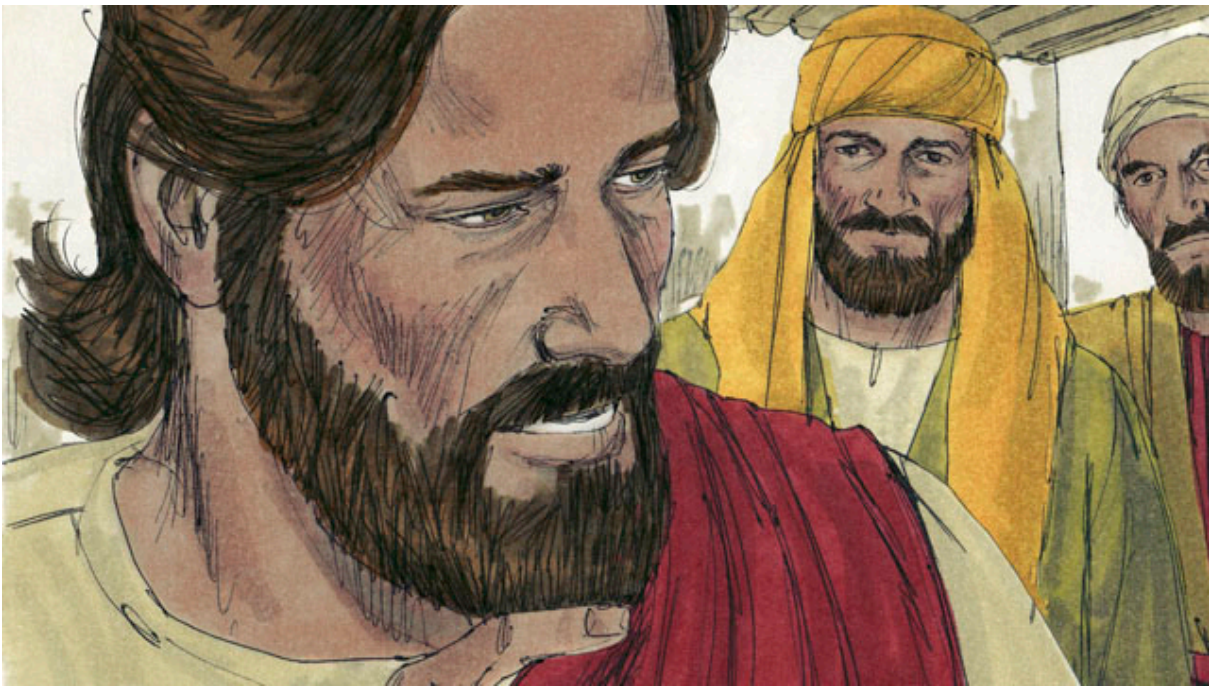
وقتی بذرون جواتشون که مردم بشتوات: «اقا، شم بذر خیب دیم ن زمین بدنگشت! چی چی را
 علف هرز بین یمین رشیش یگرد؟» ن بشتوات: «ن آتون کار دشمنون م ب که بشتکشت ب. ایی
 دون از دشمنون م ن کارش یگرد.»



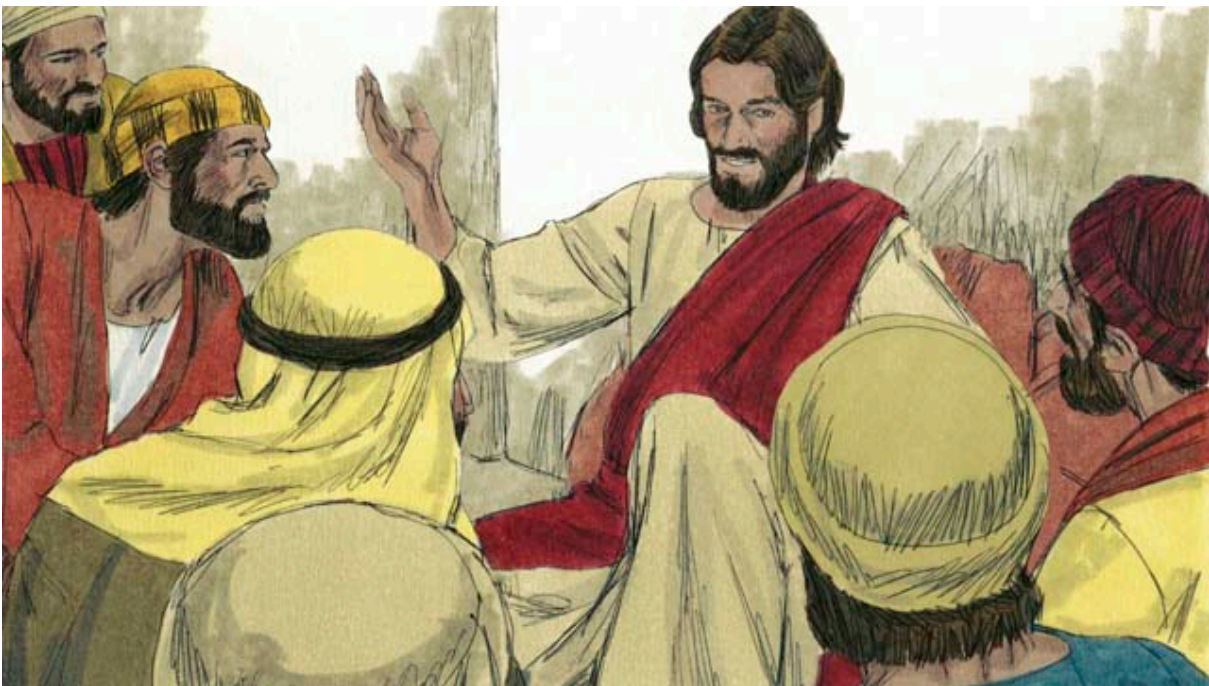
کارگرون در جواب ارباب خوشون بَشَنوات: «ایگا علفون بَرکِشَم؟» ارباب پاسخ شادا: «ن آگِ یکار کِرِی بعضی از گندمون جی هُمراهِ نمین بَرآکِشی. تا موقعِ دِروو صبر کِرِی و بعدِش علفون بُسوجنی، ولی گندمون ب انبار مَ باری.»



شاگردون متوجه معنی ن داستان بُدِنَد و از عیسی درخواستِشون کَ تا بیشون را توضیح هادِ. عیسی بَشوات: «مردی کُ بذر خیب بَشکِشت نشوندهنده مسیح. مزرعه نشوندهنده دنیا ة و بذر خیب نُشون دهنده مردمی هِنَد کُ ایمانشون باهاردِ روو پادشاهی خدا هِنَد.»



عَلَف ھَرَز مال آدمونے کُ مال شیطونید و شرورند. دشمن نُ مردِ یتیمی نُ کُ علف ھَرَزش بَشکشت شیطان. فصل درو آخرِ دنیا و دروگرون فرشتگیلند.



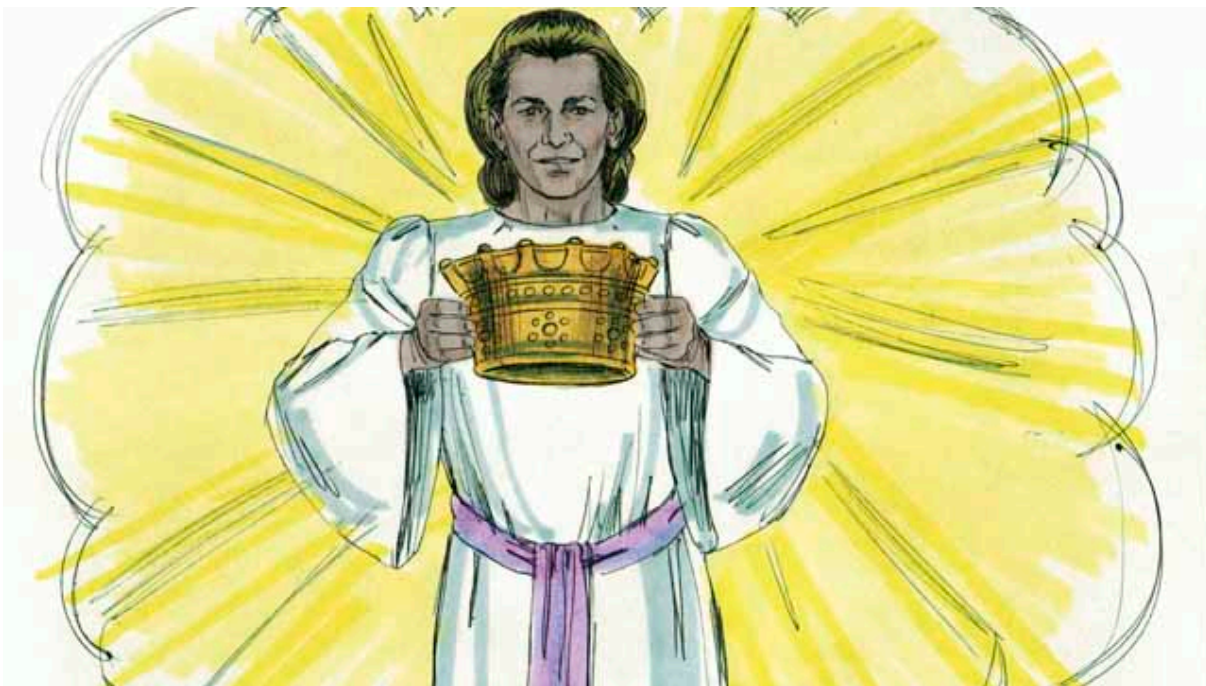
وقتی کُ دنیا تُموم یب فرشتگل پاکِ مردمی کُ مال ابلیسند را از پاکِ دنیا جمع آکرنند و ب دریاچه آتیش آخوسیند. یاقایی کُ ھارِ رنج و عذاب وحشتناکی گریہ آکرنند و دندونیشون ب ھم آساینند. ولی، عادلونی کُ عیسا شون پیرویشون کَ مثله خورشید رو پادشاهی پدر خوش، خدا، کیمی دَرخشا.



عيسى همچنان بتشوات كُ پيش از ن كُ دنيا تُموم گرِد م وا اَگر دُم. نُ همون طُوري كُ زمينش
ترِكش كَ وا اَگر د، يني ابي يَدن فيزيكي كيَمي دَ و ديم آوورون آسمون كيَمي آم. وقتي كُ عيسى
واگر د، هر مسيحي كُ يَمَر د، از مر دگل پا آب و روو آسمون ها د نُ ملاقات كيَمي كَ.



بَدش مسيحيگلي كُ جي د هِن د ب آسمون صعود كيَمي اَكر ن د و ب يَق ت مسيحيوني كُ پا بُن د از
مر گ آپيوندن د. پا كُ نُمين ها د عيسى نين كيَمي بُن د و عيسى ها د قُوم خوش زندگي اَكر. نُمين ها د
صلح هميشگي ها د هُم زندگي كيَمي اَكر ن د.



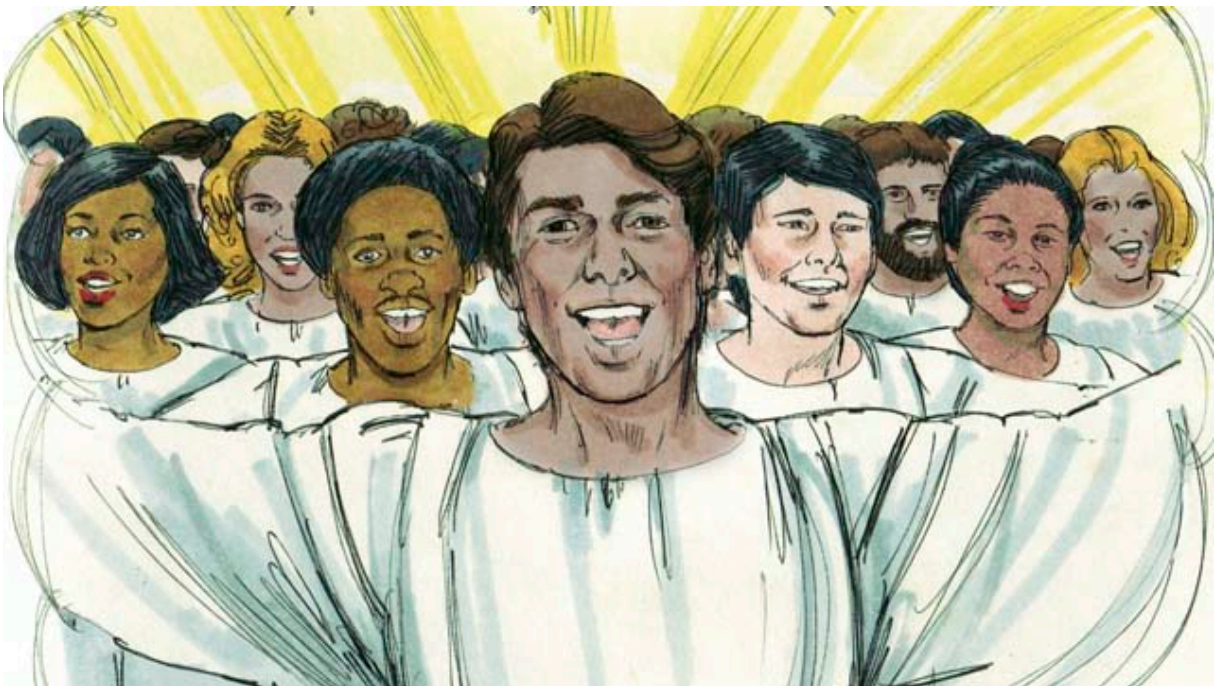
عیسی وعدّ شادا ب هر کین کُ ب ن ايمان داره، تاجی کیمی بَخشا. ئمین هُمراه خدا تا ابد دیم
پاکِ چی حکومت کیمی آکړند و روو آرامش کامل کیمی بډند.



ولی خدا آدمونی کُ ب عیسی ایمانشون ناهارد را قضاوت کیمی ک. ن ئمین ب جهنم آخوس. نین
یاقای ه کُ ئمین تا ابد گریه کیمی آکړند و دندونون خوشون ب هُم فشار اډند و رنج اکیښند.
آتیشی کُ هچ وقت خاموش نب و ئمین آسوجن و کرمونی کُ از خردن ئمین سیر نیند و وانښیند.



وقتی کُ عیسی واگرد شیطان و پاک حکومتیش نابود کیمی ک. شیطان هُمره با تموم آدمونی کُ یاقا خدا نُش پیرویشون یکتا تا آبد نین دِ بسوجند.



ب خاطر نافرمانی آدم و حوا و وارد یگردن گناه ب روو دنیا، خدا جهانش لعنیش ک و تصمیمیش گیت تا نابودش کړ. ولی رویی خدا آسمون ک زمین جدیدی کیمی آفرید کُ کامل کیمی ب.



عیسی و قومیش روو زمین جدید زندگی کیمی کړند و تا آخر دیم پاک چي ک وجود داره حکومت آکړند. ن هر اشکی را از چیمون مردم پاک کیمی ک. آی غمی نیکم ب و هچکین رنجی نیکم کشا. نمین هچ وقت گری تکرند و آی کسی مریض نیکم گردا و تمیره. و هچ چي ود نین نیکم ب و عیسی هاد صلح و عدالت دیم پادشاهی خوش حکومت کیمی ک. از ن ب بعد ن هاد قوم خوش تا ابد کیمی ب.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۲۴ آیه ۱۴؛ باب ۲۸ آیه ۱۸؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۰؛ باب ۱۶ آیه ۳۳؛ کتاب مکاشفه باب ۲ آیه ۱۰؛ کتاب انجیل متی باب ۱۳ آیه ۲۴ تا ۳۰؛ باب ۱۳ آیه ۳۶ تا ۴۲؛ رساله اول پولس به تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱۳ و باب ۵